This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 07438391 4

[redacted]

NOVA
LAVIS HOMERICA:

Cujus ope

Aditus ad intelligendos ſine Interprete

ODYSSEÆ LIBROS

omnibus recluditur.

Interſperſæ ſunt ſelectæ Clariſſ. Virorum

Clarckii, Ernesti, Spondani, cet.

Annotationes & Scholia.

Opera

ANNIS SCHAUFELBERGERI,

Publici in Schola Turic. Pædagogi.

Tom. VIII.

Σ. ——— Ω.

Cum Indicibus neceſſariis.

TURICI,

Litteris Fuesslini et Socc.

MDCCLXVIII.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS
R L

Select. e profanis Scriptoribus Hiſt. Lib. II. Cap. XIV.

Alexander Magnus inter ſpolia Darii, Perſarum regis, unguentorum ſcrinio capto, quod erat auro, gemmisque & margaritis, pretioſum; varios ejus uſus amicis demonſtrantibus, (quando tædebat unguenti bellatorem & militia ſordidum) *Immo hercule*, inquit, *librorum Homeri cuſtodiæ detur*: ut pretioſiſſimum humani animi opus quam maxime diviti opere ſervaretur. — Prædicabat, hunc Poëtam complexum eſſe omnia bellandi ac regnandi præcepta; eumque tanto amore atque honore proſequutus eſt, ut Homeri amator cognominaretur. Interrogante aliquando Philippo patre, cur tantopere hoc uno Poëta delectaretur, ceteros vero negligeret? *Ideo*, inquit, *pater*, *quod non quævis poëſis regem decere mihi videtur*, *ſicut nec quodvis veſtimentum. Unius Homeri ingenua eſt*, *& magnifica*, *&*

vere

vere regia. — Itaque Homeri libros ſecum inter b
ferre ſolitus erat; &, quum quieſceret, eos una c
pugione ſub pulvino, cui incumbebat, reponere;
litiæ viaticum & bellicæ virtutis inſtitutionem appellans.
Quum quidam proſpere geſtæ rei nuntius citato cu
accederet, vultu ingentem lætitiam præferens:
mihi nuntiaturus es, inquit, *tanto gaudio dignum*
forſan Homerus revixit.

Alcibiades quoque Homerum magno in pretio
buit. Itaque quum forte in ſcholam puerorum ven
ſet, Homerum ſibi petiit exhiberi. Quum vero lu
magiſter ſe nihil Homeri habere reſpondiſſet: co
phum ei durum inflixit, & abiit, *imperitum*, dicen
& qui tales redderet pueros.

CLAV

CLAVIS HOMERICA, IN Σ. ODYSSEÆ.

V. 1.

Ἦλθε δ' ἐπὶ, *pro* ἐπῆλθε, Advenit.

Πανδήμιος, ου, ὁ, ἡ, qui per totum populum vagatur, πτωχὸς πανδήμιος, ein Landbettler, qui per totum populum mendicabat.] Πανδήμιος mendicus non eſt *publicus*, *ſed vagabundus*, & oſtiatim petens ſtipem, ἀλήτης. ERN.

V. 2.

Πτωχεύεσκ', pro πτωχεύεσκε, quod *Jon.* pro ἐπτώχευε, mendicabat. Vide ad *Od.* P. 11. & 19.

Μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ, *i. e.* ἐκπρεπὴς ἦν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ, eminebat vel quaſi ſola voracitate, ἀπληστίᾳ. αἰνῶς ἄγαν, εἰ πᾶσι μελίτερον αἰπολίοισι, *Od.* P. 213.

Γαστέρι μάργῃ, ventre inſano, *i. e.* ἐπὶ ἀπληστίᾳ, venter ejus *capiebat* & cupiebat longe plura, quam aliorum ejus *generis*: ἐπὶ γαστριμαργίᾳ. μάργε, *Od.* Π. 421.

V. 3.

Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν, Indeſinenter edere & bibere. οὐδέ πως θυμὸς ἀνίει ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος, me ne ſic quidem ira perdurans remittebat a dolore propter Herculem, mein nicht nachlaſſender Zorn und Unmuth machte mich nicht los von der Empfindung des Schmerzens wegen des Hercules, *Il.* O. 25. & 658. ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι, indeſinenter enim vociferabantur hortantes ſe invicem, ohne ablaſſen. ὄϊες ἀζηχὲς μεμακυῖαι, oves ſine intermiſſione balantes; ſicut ſolet in magno ovium grege, *Il.* Δ. 435.

Ἀζηχής, έος, ὁ, ἡ, non intermiſſus, non interruptus, ἀζηχής, continuus, perpetuus, cohærens, ἀδιάλειπτος. Dici pro ἀδιεχὴς, contracto quaſi ει in η, ob arctiſſimam ſui cognationem, & mutato δ in ζ, ob eandem cognationem. διέχω autem eſt, diſtineo, ich halte von einander; & *intranſitive*, diſcretus ſum, diſtineor. Neutrum *ponitur* adverbialiter.

Οὐδέ οἱ ἦν ἴς, Οὐδὲ βίη, neque ei erant nervi, Neque robur, de Iro mendico: er hatte keine guten Nerven, und daher kommende Stärke.

v. 4.

Ἔιδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁράασθαι, Specie externa au valde magnus erat adſpectu: ſpeciem vero quod atti ſatis magnus erat ſtatura, er war anſehnlich lang und

v. 5.

Ἀρναῖος, ου, ὁ, mendicus Ithacenſis: idem qui ὁ Ἶρος dictus. Nomen ei a matre datum. Ab precatio: interſerto ν, quaſi εὐχαῖος.

Τὸ γὰρ (ὄνομα) θέτο πότνια μήτηρ, hoc enim (nom impoſuit alma mater,] Il paroît par ce paſſage que ces temps-là les meres impoſoient les noms à leurs fans, mais c'étoit ſans doute de concert avec leurs ma C'eſt ſur cela qu'eſt fondée dans *les nuées d'Ariſtoph* diſpute de Strepſiade avec ſa femme ſur le nom q falloit donner à leur fils. La mere, qui étoit noble glorieuſe, vouloit de grands noms où il entrât de chevalerie; & le pere, qui étoit un bon vilageois, vo loit des noms ſimples où il entrât de l'épargne: en ils s'accorderent en donnant le nom de *Phidippide*, q tenoit des deux, & de l'épargne & de la chevaler *Act. I. Sc. I.* DAC.

v. 6.

Ἐκ γενετῆς, Recens nato ei. ita *Il.* Ω. 535. Conf. P LAIR. *Obſerv. in Job. IX:* 1.

Ἶρος, ου, ὁ, mendicus Ithacenſis, imo paraſitus inf ordinis. Habuit nomen ab εἴρω, *i. e.* ἀπαγγέλλω, qu ἀπαγγελεύς: nam utebantur hoc homine nobiles a leſcentes ad exploranda & nuncianda ſecretiora; & hoc munere hoc cognomen ei inditum eſt, cum ve ejus nomen eſſet Ἀρναῖος.

Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, Irum autem juvenes n minabant omnes. νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, *Od.* O. 402.

v. 7.

Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιών, *coll.* 6. Etymologia nomi τοῦ Ἶρου indicatur; ut ἀπαγγέλλειν idem ſit quod εἴρω dicere.] Verte: *Quia pro nuncio ibat. Irus* ergo ſon nuncium, atque *Iris* adeo nunciam. ERN.

v. 8.

Ὀδυσῆα διώκετο οἷο δόμοιο, Ulyſſem pellere conabatur e propria ejus domo. pro, ἐδίωκεν ἐκ τοῦ οἴκου ἰδίου. V.

v. 9.

Νεικείων, increpans, jurgans.

v. 10.

Εἶκε, γέρον, προθύρου, *i. e.* ἀπὸ προθύρου, Cede, ſenex, veſtibulo *vel* janua prima conclavis magni: cede ab introitu.

Μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ, ne mox traharis pede prenſus. Vide ad *Od.* Π. 276.

v. 11.

Οὐκ ἀΐεις, ὅτι κ. τ. λ. Non ſentis, quod &c. merkeſt du nicht, daß ꝛc. Ergo apparet, ἀΐειν *generaliter* eſſe, percipere, ſentire, intelligere, ventum ex aliqua re accipere. θεῖος ἀοιδὸς, *Od.* P. 435.

Ἐπιλλίζω, oculis diſtortis aut motis jubeo aut moneo: ſimul &, poſita parte pro toto, κεφαλῇ ἐννεύω, capite innuo; ſicut alibi νεύειν ὀφρύσι, pro ὀφθαλμοῖς ἢ κεφαλῇ, *ponitur.* Ab ἴλλοι, ων, οἱ, interiores partes oculi, quæ huc & illuc converti & quaſi circumrotari poſſunt; dicti ab ἴλλω, volvo, torqueo. eſt vox Jonica & Attica. & inde eſt verbum ἰλλίζω, motis & tortis oculis innuo. ſed ἴλλος, ȣ, eſt ſtrabo, ein ſchielender.

Ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες, quod mihi innuunt oculis omnes: quod mihi contortis oculis ſignum dant omnes.

v. 12.

Ἑλκέμεναι (*pro* Ἕλκειν) δὲ κέλονται, Et trahere te pedibus jubent me. *vel*, &, ut te traham, me jubent.

Ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ἔμπης, ego autem verecundor tamen, oder ich ſchäme mich deſſen, halte es mir für unanſtändig. Senſus eſt: pudet me, videre ſimilem mei, eumque male tractare. Humani ergo nonnihil ineſt his verbis. Niſi notant faſtum aliquem, quo contemnit cum tam vili mendico manus conferere.

v. 13.

Ἶσα, ſurge hinc & abi. *pro* ἀνάστηθι. ita *Il* Σ. 178.

Μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται, ne cito nobis contentio etiam manibus fiat: inquit Irus ad Ulyſſem.

v. 14.

Ὑπόδρα ἰδὼν, *Od.* P. 459.

A 2 v. 15.

V. 15.

Δαιμόνι', *pro* Δαιμόνιε. inquit perſonatus Ulyſſes ad m dicum, blande. δαιμόνιε ξείνων, *Od.* Ξ. 443.

Οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω, neque quidq tibi facio mali, neque dico.

V. 16.

Οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, (*pro* δοῦναι,) *ſc.* σοὶ, N indignor, ſi quis tibi dat; nam τινὰ pertinet ad Inſi vum: ich ſehe es nicht etwa ungern, wenn dir jen gibet, wenn es auch ſein viel wäre. δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φ νέω, *Od.* P. 400.

Καὶ πόλλ' ἀνελόντα, eum capientem & ſumentem qu vis multa. ſenſus eſt: οὐ φθονέω, δοῦναί τινά σοι πολλὰ ἀνελόντα αὐτὸν πολλά, non invideo, ſi quis tibi multa etiamſi is multa in manus ſumat, ut det.

V. 17.

Οὐδὸς *h. l.* eſt *proprie* poſitum: nam mendicus aut plex ſedebat in limine, humilitatis & miſerationis ca

Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται, Limen autem nos bos hoc recipiet, ut in eo ſedere poſſimus. *i. e.* χωρ Vides hic notionem primam formæ χείομαι, capax ſi Hinc eſt ἡ χειὰ, *i. e.* ἡ φωλεὰ, cavus, caverna] Χ ὅτι. ὅθεν καὶ χειάς, τὰς καταδύσεις τῶν ὄφεων. *Schol.* V ad *Il.* X. 93. Nempe χέω, χείω, proprie idem eſt q χάω, χαίνω, *hio:* unde & χεῖλος, & alia, in quibus tus, diductio intelligitur. ERN.

V. 18.

Ἀλλοτρίων φθονέειν, Si quid datur de alienis, invid

Ἀλήτης, mendicus. *Od.* P. 578.

V. 19.

— — ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.

— — *fortunam autem Dii ſoli poſſunt dare.*

vel:

— — *felicitatem enim & opulentiam Dii ſoli ſo præbere.*

Hinc eam tibi non exprobrabo: at, quod manus attin iis ne provoca me. Ergo *h. l.* ὄλβος in dubio ſignific poſitus videri poſſit. Sed neceſſe non eſt, id *h. l.* re rire; nam dicit: felicitatem dant Dii; ergo tu in cu

...n es, ſi eam non habes. ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε; Od. Ξ. 206.] Ita Od. Ζ. 188. 189. Similiter & *Æſchylus*: Θεοῦ δὲ δῶρον ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. *Septem contra Thebas*, v. 631. CLARK.

V. 20.

Χερσὶ δὲ μήτι λίην προκαλίζεο, Manibus autem nequaquam valde provoca, *i. e.* ad pugnandum manibus. ὅτε καί μ' ἐπροκαλίζετο τοξάζεσθαι, Od. Θ. 228.

Μή με χολώσῃς, ne me irrites.

V. 21.

Μή σε, γέρων περ ἐών, στῆθος καὶ χείλεα φύρσω αἵματος, Ne te, ſenex licet ſim, quod attinet pectus tuum & os, inquinem Sanguine. omiſſa præpoſitione, διὰ αἵματος: μὴ μολύνω καὶ συγχέω. αὐτὴ δ' αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, Od. P. 103.

V. 22.

Ἡσυχίη, ης, ἡ, otium, quies, lætus & placidus ſtatus vitæ. ab ἡσύχιος, ου, ὁ, ἡ, placidus, contentus, quietus. vergnügt, ruhig.

Ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη, lætus & contentus ſtatus mihi ſane major eſſet.

V. 23.

Αὔριον, Cras. propr. notat, ſequens mane. a parte ad totum poteſt & notare, ſequentem diem: imo &, ſequens tempus.

Οὐ μὲν γάρ τι σ' ὑποστρέψεσθαι ὀΐω, non enim te reverſurum credo. ὑποστρέψας, Od. Θ. 301.

V. 24.

Δεύτερον, Poſthac.

V. 25.

Χολωσάμενος, iratus.

Ἶρος ἀλήτης, utpote verus mendicus. Vid. ad v. 18.

V. 26.

Μολοβρὸς, Od. P. 219.

Ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει, quam promte & volubiliter iſte mendicus loquitur! quam volubiliter & breviter multa & celeriter paraſitus iſte loquitur! συντόμως καὶ κατ' ἐπιδρομήν. ſic, Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε, Il. Γ. 213. coll. 214. παῦρα μέν. ut ergo Laconicus mos,

 multa

multa breviter & ſummatim dicendi ſignificetur ; ſi
capita quaſi rerum perſtringit verbis, nec nimis an
omnia explicat : velut ſi rota currat per ſuperficiem,
altum veſtigium findat, aut diu moretur.

v. 27.

Καμινοῖ, όος, ἡ, præfecta fornaci, ſuper qua frum
torrebantur, ut eo facilius comminui mola poſſent ; i
μινευτρια, i. e ἡ Φρυτlουσα κριθὰς πρὸς ἐυχερεστερον ἀλι
ποίαν, eine Heizerin bey der Darre. Tales κριθαι d
bantur &, αἱ καχρυες : unde eſt καlακαχρύσαι, i. e. συνlρί
Γρηὶ καμινοῖ ἴσος. γρηὶ dicit, καlὰ τὸ πολύλαλον, ob
quacitatem ; vel &, διὰ τὸ ῥυσὸν (rugoſum) τῦ πρ
πυ. καμινοῖ vero, διὰ τὸ ἐπιφαινόμενον μέλαν ὡς ἀπὸ ἐκ
νος αἰθάλης, ob atrum in ſuperficie quaſi ex fuligine c
tractum. Nam perſonatus Ulyſſes ſic apparebat.
artificioſius hanc vocem compoſitam dicunt, καμινοῖ,
τὸ καμεῖν τας ἶνας ὑπὸ γήρως, quia nervi ſunt imbeci
ſenectute. Eſt potius, ein altes runzliches und ſchm
ges Heizer-Weib.

Ὃν ἂν κακὰ μηlισαίμην, i. e. ἐις ὃν, in quem ſane r
machinarer, dem ich wol gar übel rathen und mitſal
möchte : nam ſunt ex minæ iri. οἱ δ' ἵπποι μέγα ἐ
ἐμηlίσανlο, Od. M. 373.

v. 28.

Κόπlων ἀμφοlέρῃσι, (*pro* ἀμφοlέραις,) *ſc.* χερσὶ, Pe
tiens ambabus *manibus* ad utramque aurem.

Χαμαὶ, *Od.* P. 490.

Ἐκ πάνlας ὀδόνlας γναθμῶν ἐξελάσαιμι, omnes dent
Ex maxillis excuterem, ich möchte ihm gern alle Z
aus dem Maul ſchlagen.

v. 29.

Γναθμὸς, *Od.* Π. 175.

Ληϊβοτειρα, vel *Jon.* ληϊβοlείρη, ης, ἡ. ἡ διαβοσκομένη
lριον λήϊον, depaſcens ſegetem, vicini *nimirum* & alie
Eſt apud Poëtam Epith. *ſuis voracis.*

Συὸς ὡς ληϊβοlείρης, ſui tanquam ſegetem depaſc
Nam talem beſtiam, ex lege apud Cyprios, ἐξωδό
οἱ δεσπόται τῦ χωρίυ, poſſeſſores agri dentes excutie
beſtiæ, ſie brachen der Sau die Zäne aus, und ſch

ſo ihrem Herrn wieder. & ſus eſt vorax animal, quod ...os & hortos facile infeſtat. Maſculinum eſſet ὁ λῃί-...ης, der die Saat abſtriffet.

v. 30.

Ζῶσαι νῦν, Cinge te nunc. aor. 1. imperat. Med.

Ἐπιγνῶμι, & ἐπιγιγνώσκω, agnoſco. ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι ...γνῶσι, ut omnes ſpectent & dijudicent.

v. 31.

Μαρναμένοις, Nos pugnantes: de pugilatu poſitum ...bum.

Πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο; quomodo tu cum ...vene pugnare *vel* contendere poſſis pugilatu?

v. 33.

Οὐδοῦ ἐπὶ ξεστοῦ, Limine in elaborato in domo vel con-...i ad januam. οὐδός, ſupra *v.* 17.

...ανθυμαδὸν, *adv.* toto animo, ὁλοψύχως, valde ſerio, ...s Ernſts, mit vollem Eifer und Zorn.

Ὀκριάομαι, durus & aſper fio, exaſperor, collidor ...pere. ab ὀκριόεις, όεσσα, όεν, acutas & duras extremita-...es habens.

Πανθυμαδὸν ὀκριόωντο, *pro* ὀκριῶντο, *i. e.* ὁλοψύχως ἐπεχ...ώντο, ſie geriethen ſehr ernſtlich an einander.

v. 34.

Τοῖιν δὲ ξυνέηχ', *pro* ξυνέηκε, Hos autem animadvertit.

Ἱερὸν μένος Ἀντινόοιο, *i. e* ὁ Ἀντίνοος, ob nobilitatem. ...ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, *Od.* N. 20.

v. 35.

Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας, *i. e.* λίην γελάσας. nam ἐκ ſæpe in-...endit ſignificatum. & hîc rident proci γναθμοῖς ἰδίοις, ...mox ridebunt ἀλλοτρίοις. Eadem verba ſunt *Od.* Π. 354.

v. 36.

Ὀυ μέν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη, nunquam quid an-...ea tale fuit.

v. 37.

Τερπωλή, ῆς, ἡ, delectatio. a τέρπω, delecto, oblecto.

Ὅην τερπωλὴν Θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα; Qualem ju-...cundidatem, Quam delectabile ſpectaculum bona fortu-...a induxit in hanc domum! inquiunt proci, cum duo ...endici jurgarentur.

v. 38.

Ἐρίζετον ἀλλήλοιιν, contendunt inter ſe ambo.

v. 39.

Χερσὶ μαχέσασθαι, *Uſque* ad manibus pugnandum.

Ἀλλὰ ξυνελάσσομεν ὦκα, ſed concurramus celeriter, ci citemus nos alter in alterum. ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσαμεν (*pro* συνηλάσαμεν) πολλὴν, ex agris multam præd compulimus, pecorum ſcil. *Il.* Λ. 676. Θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι, Deos committere ad contentionem, συμβάλλ & ſenſus proprie eſt; nolim ego, ut Dii inter ſe gnent, *Il.* Υ. 134. ἔριδι ξυνελαυνέμεν, (*pro* συνελαύνειν pugnando concurrere, *i. e.* εἰς μάχην συνελθεῖν ἀνδρ *Il.* Χ. 129.

v. 40.

Πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες, (*pro* γελῶντες,) omnes fur xerunt ridentes.

v. 41.

Κακοείμων, ονος, ὁ, ἡ, male veſtitus, ſordido veſti ex κακὸς, & εἷμα, ατος, τὸ, veſtis.

Ἀμφὶ — πτωχοὺς κακοείμονας, Circum — mendicos p noſos.] Κακὰ ἱμάτια περιβεβλημένους. *Schol.*

Ἠγερέθοντο, circumſtabant eos denſi. *Od.* P. 65.

v. 42.

Μνηστῆρες ἀγήνορες, *ibid.*

v. 44.

Γαστέρες αἵδ' αἰγῶν κέατ' (*pro* κέαται, quod *pro* κεῖνται) πυρί, Ventriculi hi caprarum jacent ſuper igne, ut aſ tur. Hic ergo ſpecies farciminis deſcribitur, quod coenam ἀγροικικὴν & vilem adhibebatur.

Τὰς δ' ἐπὶ δόρπῳ Κατθέμεθα, quos ad cœnam (z Abendeſſen) eo Poſuimus.

v. 45.

Κατθέμεθα, *pro* Κατεθέμεθα, Reponebamus.

Κνίσσης τε, καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες, poſtquam eos ac & ſanguine compleveramus.

v. 46.

Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται, utra phraſis notat idem. *i. e.* νικᾷ, ἐπικρατέστερος ᾖ. ita *Il.* Γ. v.

v. 47.

Αὐτὸς ἑλέσθω, ipſe eligens ſumat.

v. 48.

Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεταδαίσεται, Semper autem deinceps nobiſcum epulabitur, συνειλαπινάσει. ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν, ut & ego una epuler de ſacris, *Il.* Ψ. 207.

v. 49.

Οὐδέ τιν' ἄλλον Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι (*ſc.* ἡμῖν, *vel* ἐν ἡμῖν) ἐάσομεν, neque quenquam alium Mendicum in domo verſari nobiſcum ſinemus.

Ἀπήσεται. αἰτήσων, *Od.* P. 365.

v. 50.

Τοῖσιν δ' ἐπήνδανε μῦθος, *Od.* Π. 406.

v. 51.

Δολοφρονέων — Ὀδυσσεὺς, ſimulate loquitur ad procos. δολοφρονέουσα Κίρκη, *Od.* K. 339.

v. 52.

Οὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι Ἄνδρα γέροντα, non licet, impoſſibile eſt, cum juvene viro pugnare Virum ſenem.

v. 53.

Δύῃ ἀρημένον, calamitate & infortunio labefactum, βεβλαμμένον τῇ κακοπαθείᾳ. calamitate confectum & oppreſſum. ἀρημένον γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ, *Od.* Λ. 135.

Δύη. Vide ad *Od.* Ξ. 338.

Ἀλλά με γαστὴρ Ὀτρύνει, ſed me ventriculus Adhortatur.

v. 54.

Κακοεργὸς, ὁ, ἡ, qui male facit.

Ἀλλά με γαστὴρ Ὀτρύνει κακοεργὸς, ſed me ventriculus Impellit male ſuadens: ſicut *Salomo* dicit, paupertatem multa docere mala & ſuſtinenda & molienda. Der Magen gehet übel mit uns um, wir müſſen um ſeinetwillen vieles leiden und vieles thun.

Ἵνα πληγῇσι δαμείω, ut plagis ſubigar. aor. 2. ſubj Paſſ. pro δαμῶ. diſtracto circumflexo δαμέω, & producto ε per ει, ob metrum & Jonice,] *Ut ſubeam periculum plagarum graviſſimarum.* Mox *v.* 57. Τούτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ. Senſus eſt: & in hujus Iri gratiam me opprimat. Simile eſt, cum multis aliis, Ciceronianum *abſolvere*, vel *condemnare aliquem alicui.* ERN.

v. 55.

'Ομόσσατέ καρτερὸν ὅρκον, *Od.* M. 298.

v. 56.

'Επ' Ἴρῳ ἦρα φέρων, Iro gratificans. λαοὶ δ' ὐκ ἔτι... κεν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρυσιν, *Od.* Π. 375.

Χειρὶ παχείῃ, manu magna & muſculoſa & firma.

v. 57.

πλήξῃ, Percutiat & dimoveat ex ſtatu meo pugilat

'Ατασθάλλω, & ἀτασθαλλέω, improbe & flagitioſe libidinoſe facio. ich handle nach bloſſem Muthw ab ἀτάσθαλος, ε, ὁ, ἡ, qui plenus eſt errorum me plenus temeritatis. Eſt compoſitum ex ἄτη, error tis, temeritas: & θάλλω, germino, germinare unbeſonnen, zufahrend, unvernünftig. qui facile ag incommodum ſuum aliorumve ex defectu conſultat attentæ, valde amens. Eſt fere idem quod ἐξαίσιο quis non more juſto & ratione clementi agit.

Τύτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ, & huic Iro me vi victu ciat; faciat, me ab eo valide ſuperari. ut ſit pro ὑπ τῳ, & δαμάσῃ, tradat me ſuperandum, ὃς Κύπρε ἶφι ... σιν, *Od.* P. 443.

v. 58.

'Απώμνυον, ὡς ἐκέλευεν, *Od.* O. 436.

v. 59.

Ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο, *Od.* Π. 476.

v. 60.

Εἰ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς, ſi audes, ſi vis. ... με ὀτρύνει, ſupra *v.* 54.

Θυμὸς ἀγήνωρ, *Od.* Ξ. 219.

v. 61.

Τῦτον ἀλέξασθαι, Hunc arcere & prohibere a te ſ... Sermo eſt de Iro: hortantur nimirum proci hoſpit ut ſe tantummodo ab Iro iſto defendat, ex procis a neminem metuat. τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν, *Od.* I.

v. 62.

'Αείδιθ', pro Δείδιθι, Time. *Od.* Δ. 825.

'Επεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, quoniam cum pluribus ... certandum ei erit, plures inimicos experietur, cc omnes pugnabit.

Ὅς κέ σε θείνῃ, quicunque te percutiat *vel* feriat. θυρο-
—πρὸς οὖδει, *Od.* I. 459.

v. 63.

Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, Hoſpes activus ſum ego; inquit Telemachus; ich bin Wirth: & hoc nomen non erat invidioſum, ſed officioſum tantum; hinc ipſe ſe ſic vocat, non vero βασιλῆα, *dominum*; ſed id honoris vocabulum aliis tribuit prudenter, & ad cavendam rixam. V. ad *Od.* O. 55 & 70.

Ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες, ambo adſentiebant *vel* idem ſentiunt domini. ἐπὶ fere eſt, quod σὺν ἐμοὶ, *vel* σὺν αὐλῷ

v. 65.

Οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, *Od.* N. 47.

v. 66.

Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, Cinxit ſe pannis circum pudenda *vel* genitalia. ῥάκεα, *Od.* Ξ. 512.

Μήδεα, *Od.* Z. 129.

Φαῖνε δὲ μηρούς, & nudabat, apparere faciebat, femora ſua.

v. 67.

Φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι, *pro* ἐφάνησαν, oſtenſi ſunt autem ei, *i. e.* ab eo, *vel* ejus, lati humeri.

v. 68.

Στιβαροί τε βραχίονες, muſculoſaque brachia.

v. 69.

Ἀλδαίνω, creſcere facio, vegetum & ſucculentum facio.

Ἀθήνη — μέλε' (*pro* μέλεα) ἤλδανε ποιμένι λαῶν, Minerva—membra plena & ſucculenta reddebat principi huic.

v. 70.

Ὑπερφιάλως ἀγάσαντο, (*pro* ἠγάσαντο;) ſupra modum admirati id ſunt.

Ὑπερφιάλως, nimium quantum, *Od.* P. 481.

v. 71.

Od. N. 167.

v. 72.

Ἶρος ἄϊρος, Irus miſer Irus,] Ita Πάρις δύσπαρις, *Il.* Γ. 39. & κακοΐλιον, *Od.* T. 260. BARNES. *Irus qui ne ſera plus de meſſage*] C'eſt le ſens de ces deux mots, Ἶρος ἄϊρος, *Irus qui ne ſera plus Irus.* DAC.

Ἦ τά-

Ἦ τάχα — ἐπίσπαςον κακὸν ἕξει, Certe mox — mal quod ipſe ſibi attraxit, habebit: das er ſich ſelbſt den Hals gezogen.

Ἐπίσπαςος, ν, ὁ, ἡ, contra attractus, zugezogen τις καθ' ἑαυτὸν ἐπισπᾶται. κακὸν ἐπίσπαςον, infortunium attractum.

v. 73.

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει, Quantum quale ex pannis ſuis ſenex femur oſtendit! μεγάλην γουνίδα θεῖτο, *Od.* P. 225.

Ῥάκεα, ſupra *v.* 66.

v. 74.

Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός, Iro autem male adficie tur animus, *ſc.* metu. nam id κακῶς facit differentiam alia commotione nobiliori: es wurde ihm übel zu Mut ignave & timide movebatur ei animus.

v. 75.

Δρηςὴρ, *Od.* Π. 248.

Ἀλλὰ καὶ ὣς δρηςῆρες ἄγον (*pro* ἦγον αὐτὸν) ζώσα ἀνάγκῃ, Sed & ſic miniſtri eum producebant, cum c xiſſent eum cingulo violenter. ζώσαντο μὲν ῥάκεσιν, ſupra *v.* 6

v. 76.

Περιτρομέω, circum tremo. σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσιν carnes autem circa membra tremebant.

v. 77.

Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, Vide ad *Od.* Π. 417.

v. 78.

Νῦν μὲν μήτ' εἴης, — μήτε γένοιο, Nunc quidem ut f indignus es, — nec te naſci oportuit: nam ſolent irati præſens tempus odiſſe, & precari, ne natus ſit is, irafcuntur.

Βουγάϊος, ν, ὁ, vi vocis eſt, valde ſterreus; nam eſt ſyllaba intenſiva βοῦ, & a γαῖα, terra. Sed quia γαῖα de corpore humano dicitur: hinc βουγάϊος, citra ulla contumeliam, ſimpliciter eſt μεγαλοσώματος, homo inſig ſtaturæ magnitudine præditus. Αἶαν βουγάϊε, inquit Hect ad Ajacem, *Il.* N. 824. o Ajax procere! idque dicit eximiam præ omnibus græcis Heroibus proceritatem ſoliditatem corporis Ajacis; etſi ceterum apprime bona

ap

figura, membrorumque dimenſione juſta, præditi: Heroës Homerici probroſis verbis non u'untur. hanc vocem ſub γαία ordinant, ut βυγάϊος ſit ὁ μεγαλαυχῶν, glorioſus, jactator, nimis geſtiens & lætus ... ſed id antiquis non probatur. Sic & Irus h. l. grandis dicitur ab Antinoo βυγάϊος, du groſſer ſtarker ... & quum h. l. homo nobilis loquatur ad mendicum, vero princeps ad principem virum, poſſit fortaſſe intelligi probroſi aut exprobratorii quid: neceſſe tamen nec hîc eſt. coll. 4.

v. 79.

Τρομέειν καὶ δείδιας αἰνῶς, utrumque verbum idem notat ... δείδια, τρομέεσθαι, Od. Π. 446.

v. 80.

Ἀνδρα γέροντα, δύη ἀρημένον, ſupra v. 53.

v. 81.

Od. P. 229.

v. 82.

Vide ſupra ad v. 46.

v. 83.

Ἤπειρος & Ἄπειρος, ου, ἡ, apud Homerum eſt civitas, in terra continenti Peloponneſi ſita, ſubjecta Ulyſſis imperio: cujus civis ὁ ἠπειρώτης.

v. 84.

In h. l. Ad.

Ἔχετος, ου, ὁ, Rex in regione Epiri, Εὐχήνορος καὶ Φλογέας filius, ob crudelitatem immanem famoſus. Hujus crudelis principis nomine terrebantur exteri.

Βροτῶν δηλήμονα πάντων, mortalibus exitialem omnibus. ... ἐστὲ Θεοὶ, δηλήμονες, inquit Apollo ad reliquos Deos, Il. Ω. 33.

v. 85.

Ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ, Qui tibi nasum abſcindat & aures ſævo ære.

v. 86.

Μήδεά τ' ἐξερύσας, Et inguina tibi evellens. μήδεα, ſupra v. 66.

Δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι, det ea canibus cruda dilaceranda & voranda; quæ ſupplicii erat magna pars.

v. 87.

v. 87.

Τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα, *pro* ὑπ[...] ita *Il.* Γ. 34.

v. 88.

Ἐς μέσσον δ' ἄναγον, *pro* ἀνῆγον, In medium [...] deduxerunt eum.

Τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέχον, ambo vero manus toll[...] *ſc.* ad pugilatum. ἄμφω eſt ſubjectum, Ulyſſes & [...] *coll.* 94 ἀνασχομένω, cum uterque ſuſtuliſſet manum dextram.

v. 89.

Μερμήριξε, deliberavit.

v. 90.

Ἠ ἐλάσει', (*pro* ἐλάσειε,) ὥς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι [...]ῖα, An percuteret eum ſic, ut animam efflaret ibi [...]dens: An feriret eum ita, ut moreretur illic lapſus.

v. 91.

Ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσειε, An vero clementer eum percut[...] An vero leniter eum feriret: ne ab ictu moreretur. [...] κιόντας, *Od.* P. 254.

Τανύσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ, & extenderet eum in terra.

v. 92.

Od. Θ. 204.

v. 93.

Ἦκ' ἐλάσαι, Leniter ferire.

Ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί, ne eum intellige[...] & animadverterent cogitando nobiles illi proci, daß ihn nicht entdecken und erkennen möchten, in media ſimulatione. ὡς ἐπιφρασσαίατο βουλήν, ut intelligerent, cognoſcerent voluntatem & conſilium regis, *Il.* B. 28[...]

v. 94.

Ἀνασχομένω, *ſc.* ad pugilatum. Vide ſupra ad *v.* 88.

v. 96.

Ὀστέα δ' εἴσω Ἔθλασσεν, oſſaque intus Fregit. & no[...] plenariam comminutionem in particulas, ſed læſione[...] tamen gravem continui denotat. θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, confregit, comminuit ei acetabulum. *Il.* E. 307.

Φοίνιος, ία, ιον, ruber, colore ſanguineo. a φόνος, cruor αἷμα. ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα, fluxit ei ex ore rube[...] ſanguis.

v. 97

v. 97.

καδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, de Iro, pugnis uſque ad mortem conciſo. Vide ad *Od.* K. 163.

Σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας, crepuitque dentibus, colliſit dentes. ἀλλὰ ξυνελαύνομεν ὦκα, ſupra *v.* 39.

v. 98.

λακτίζω, pede ferio, ich ſtoſſe mit dem breiten untern Fuß, a λὰξ, *Od.* P. 233. λακτίζων ποσὶ γαῖαν, Irus in pugna dejectus & animam agens.

Μνηστῆρες ἀγαυοὶ, *Od.* Ξ. 180.

v. 99.

Χεῖρας ἀνασχόμενοι, Manus extollentes præ gaudio. ἀνασχομένω, ſupra *v.* 94.

Ἐκθνήσκω, emorior.

Γέλῳ ἔκθανον, (*pro* ἐξέθανον,) riſu emoriebantur, ſie wollten ſich todt lachen: quod notat ἄγαν γελάσαι; γέλω autem *per Apoc.* eſt pro γέλωτι, ut ἥρω pro ἥρωϊ, & tale ω apocopatum non ſubſcribitur.

v. 100.

Ἕλκε δὲ ἐκ προθύροιο, Extrahebat per exteriorem januam domus. εἶκε προθύροι, ſupra *v.* 10.

Λαβὼν ποδὸς, prehendens eum pede.

Ὄφρ' ἵκετ' αὐλὴν, donec venit in aulam.

v. 101.

Αἰθούσης τε θύρας, Porticusque januas. Eſt πρωθύστερον, nam prius ex atrio venit ad θύρας αἰθούσης, januas, quæ ſunt prope porticum, & ex quibus in porticum veniebatur; deinde in aulam. Vide ad *Od.* O. 146. & 191.

Καί μιν ποτὶ ἑρκίον αὐλῆς Εἷσεν, & eum ad ſeptum *vel* murum aulæ Sedere fecit. ἑρκίον αὐλῆς, *Il.* I. 472.

v. 102.

Ἀνακλίνας, dorſo acclinans eum muro, deponens *vel* reclinans eum tergo ad ſeptum. ἀνακλινθέντες αντερείπτων ... πηδῷ, *Od.* N. 78.

Σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ, baculum autem ei dedit in manum, *ſc.* Ulyſſes Iro miſere percuſſo. *coll.* 104. ut eo σκήπτρῳ canes prohiberet a corpore ſuo, & porcos.

v. 104.

Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο, Iſtic nunc ſede. dicitur *h. l.* inimico animo. Vide ad *Il.* Φ. 122.

Κύνας

Κύνας τε σύας τ' ἀπερύκων, canesque ſuesque pro a te, ne te admordeant. *coll.* 102. & id σκῶμμα rec Iro pro ſua γεγῆ καμινοῖ, *v.* 27. ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε, *Od.*

V. 105.

Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι, Ne hoſpitum & mendicorum dominus eſſe cupias: regnare in eos. εἷς κοίρανος ἔστω, εἷς βασιλεύς, *Il.*

V. 106.

Λυγρὸς ἐών, Tu vilis & infirmus & miſer.

Μή πυ τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ, ne forte aliqu lum etiam majus accipias. αὐτὸν ἔχοντά σε βύλομ' ἀ μεν, ἢ τινα τῶνδε, *Od.* P. 81.

V. 107. 108.

Od. P. 197. 198.

V. 109.

Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' ὐδὸν ἰών, Vid. *ibid.* 413.

Τοὶ δ' ἴσαν εἴσω, illi autem iverunt intro.

V. 110.

Ἡδὺ γελώοντες, Suaviter ridentes. Vide ſupra ad

Καί ἑ (*pro* αὐτὸν) δεικανόωντ' ἐπέεσσιν, & eum amic cipiebant verbis. δεικανόωντο δέπαεσιν, dextris datis p nabant ei, ἐδεξιοῦντο, *Il.* O. 86.

V. 112.

Ζεύς τοι δοίη; — Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί τοι ἔπλετο θυμῷ, Jupiter tibi det, — Quodcunque m cupis, & tibi optabile videtur. Vid. ad *Od.* N. 145

V. 113.

Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας, Qui hu explebilem a mendicando removiſti & ceſſare ἄναλτον γαστέρα, *Od.* P. 228.

Ἀλητεύειν ἀπέπαυσας, ab obeundo ceſſare feciſti, a dicando cohibuiſti. ἀλητεύει κατὰ δῶμα, *Od.* P. 501.

V. 114.

Ἐν δήμῳ, Apud nos.

Τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἤπειρόνδε, cito enim eum portari curabimus navibus *vel* abducemus in Ep Vide ſupra ad *v.* 83.

V. 115.

Ibid. 84.

v. 116.

[illegible] κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς, gaudebat autem audi[ta] ominoſa præſtans Ulyſſes. coll 111. 112. ſcil. (nam Φήμη quoque dicitur ominoſa vox hu[mana, n]omen ex verbis alio conſilio miſſis) τὸν λόγον δε[...] ἐ. μαντείαν τινά, εἴ τινα μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνί[σποις] Od. Δ. 317. quod alibi dicit κλέος πατρὸς αὐτοῦ, ſi [ali]quam de patre meo famam indicares: ob du mir [N]achricht, die du gehöret, von ihm geben könnteſt.] [...]mine, non gloria, ut aliæ verſiones & hinc Lexica [int]erpretantur. Omen eſt in verbis Antinoi: Ζεύς τοι [...], τί μάλιςˊ ἐθέλεις. ERN.

[Κλη]δὼν, & κληηδὼν, ὄνος, ἡ, fama, laudatio per fa[mam] [...] genere id, quod auditur & dicitur. Eſt a κλεΐζω, [...] κληΐζω & κλῄζω, celebro fama, memoro cum [...] Sic a τὸ χρέος eſt χρηΐζω & χρῄζω. In ſpecie autem [...] notat omen ex aliqua voce humana. (Vide Va[...] Lib. I. Cap. V. n 4)

v. 117.

[...] Ut pollicitus erat —. Supra v. 46. CLARK.
[...] — θῆκεν, pro παρέθηκεν, appoſuit.

v. 118.

[...]λείην κνίσσης τε καὶ αἵματος, ſc. γαςέρα, Expletum [...]e & ſanguine ſuillo, ſc. ventriculum ſuis: & [...]di farcimina erant in deliciis. ἐνίπλειος κυνοραϊςέων, [...]306.

[Αμφ]ίνομος, ου, ὁ, procorum cordatiſſimus, ex Duli[chio] ſolitus ad τὸ θεῖον referre omnia.

v. 119.

[...] ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας, Vid. ad Od. P. 335.

v. 120.

[...]ἐπαϊ χρυσέῳ δειδίσκετο, Et poculo ex aureo propi[nabat] [...]ei, manu dextra data οἶνον ἐνέχευε δέπαϊ, δειδισκό[μενος] [...] προσηύδα αὐτὴν, & manum dextram applicans [...] ejus, Od. Γ. 41.

v. 121.

[Γένοι]το περ ὀπίσσω] εἰς τὰ μετὰ ταῦτα. Schol.
[Γένοιτ]ό τοι ἔς περ ὀπίσσω ὄλβος, contingat tibi ſaltem in [fut]urum Fauſta fortuna. νῦν μὲν μήτ᾽ εἴης, — μήτε γέ[...]

 νοιο,

νοιο, utinam neque jam eſſes, — neque natus ſupra v. 78.

V. 122.

Ὄλβος, Vide ſupra ad v. 19.

Ἀλλὰ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι, at nunc qu malis vinctus quaſi teneris vel conſtrictus es multis. ἔχεται κακότητι, Od. P. 318..

V. 125.

Τοιέτε γὰρ πατρὸς, Tali enim patre es.

Ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουον, nam famam de eo bonam diebam.

V. 126.

Νῖσος, ε, ὁ, nobilis Dulichius, pater Amphinomi p Δελιχιῆα] τὸν ἀπὸ Δελιχίε. Schol.

Εὖν τ᾽ ἔμεν ἀφνειόν τε, formoſumque eſſe & divi ἀνδρὸς ἐῆος, Od. O. 449.

Ἀφνειὸς, Od. P. 420. & 423.

V. 127.

Τῦ σ᾽ (pro σὲ) ἐκ φασὶ γενέσθαι, Ejus te filium dicunt Ἐπητῇ δ᾽ ἀνδρὶ ἔοικας. ἕνεκ᾽ ἐπητής τ᾽ ἐσσὶ, Od. N. 33

V. 128.

Σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκεσον. ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦ Od. P. 153.

V. 129.

Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο,

i. e. ἐδὲν εὐτελέςερον. Nihil vilius, nihil contemtius: ſim ἐδὲν φερεπονώτερον, terra nutrit homine. ut ergo h. Metaphorice; nam quæ facie ſunt deformata, ea ſc contemni, & pro vili imo pro nihilo ſæpe putari. μὲν γάρ τ᾽ εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ, Od. Θ. 169.

V. 130.

Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει,

Ex omnibus, quæcunque ſuper terram ſpirant & va ſc. nihil eſt miſerabilius homine.

V. 129., 130.

Quo deveniet ergo faſtus noſtrorum hominum, lis nullum ex animalibus imbecillius Natura condi Quid nos tam miſera & fragili conditione ſuperbim Audi, quid dicat Ulyſſes Homericus! Non audis?

[qu]i te hoc vulgaris experientia ſatis docet. Quid eſt [q]uæſo homo? πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον, inquit *Sophocles.* [γ]ένος ἀνεμώλιον, πολυδάκρυτον, ἀσθενὲς, οἴκτρον, συρόμενον [κ]ατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον, inquit *Palladas.* Circumſtant [n]os innumeræ calamitates: incerta eſt & inſtabilis, qua [fr]uimur, felicitas: momentaneum illud, quod nos in [h]oc orbe beatitudinem appellamus. Quod ſi animo re[v]olverimus, ταπεινότεροι & humiliores nos futuros non [d]ubito. SPOND. Vide etiam ad *Il.* P. 446. 447.

V. 131.

Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω, Non enim [u]nquam putat ſe malum paſſurum eſſe in poſterum.

V. 132.

Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι Θεοὶ, Quamdiu felicitatem præbent Dii, ſo lang es ihm wohl gehet. Θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν παντοίην, *Od.* N. 45.

Καὶ γούνατ' ὀρώρῃ, & genua promte ſe movent. *i. e.* quamdiu vivit & vires habet. ſic *Il.* I. 606. Λ. 477. X. 388.

V. 133.

Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ Θεοὶ μάκαρες τελέσωσι, Sed quando etiam triſtia & miſera Dii beati adducunt, quando etiam mala Dii immittunt & tribuunt.

V. 134.

Καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος, ſenſus eſt: veniente malo, etſi quis antea putarat, ſe id non laturum, tamen id ſuſtinet & ſuſtinere cogitur, etſi invitus. πόλλ' ἀεκαζομένους, *Od.* N. 277.

Τετληότι θυμῷ, *Od.* Π. 37.

V. 135. 136.

Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι (*pro* ἐπάγῃ) πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε,
Talis enim animus eſt in terra verſantium hominum,
Qualem diem adducit pater hominumque Deorumque

i. e. qualis eſt fortuna; in felicitate elatus, in adverſis humilis, rebus ſe adſimilans: ὁποῖα ἂν εἴη τὰ προσπίπτοντα, τοιοῦτος ἐστὶν καὶ ὁ νοῦς, ἐν εὐτυχίᾳ συνεξαιρόμενος, ἐν δὲ τοῖς ἔμπαλιν ταπεινούμενος, τοῖς πράγμασιν συνεξομοιούμενος, καὶ πρὸς τὰ περιπίπτοντα χηματιζόμενος. Profecto ſic eſt: ut [Dii] dant ſeſe, ita magni atque humiles ſumus.

V. 137.

Καὶ γάρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι, N & ego aliquando eram inter nobiles fortunatus : e felix, *vel* poteram eſſe. Conf. VIG. *Idiot. C. V. S.* I *R. XI.*

Ὄλβιος, *Od.* P. 420.

V. 138.

Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, Multa autem ſuperbe & li ter faciebam, Multa injuſta & improba feci. ἀτάσθ μηχανόωντα, *Od.* P. 588.

Βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων, quia viribus valebam. ita *Od.* N. 1

V. 139.

Πίσυνος, *Il.* E. 205. fretus aliqua re, fidens aliqua fidens aliquo : der ſich worauf verlaſſet, der worauf t trauet.

V. 140.

Τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη, Quare ne omnino homo nefarius & jura humana reſpuens ſit. ἀ μίστια εἰδώς, Κύκλωψ, *Od.* I. 428.

Πάμπαν, *Od.* Π, 375.

V. 141.

Σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, cum modeſtia dona Deorum I beat, in aller Stille und Ruhe. σιγῇ νῦν, *Od.* O. 439.

Ὅ, τί διδοῖεν, quodcunque dederint.

V. 142.

Ἀτάσθαλα μηχανόωντας, Vide ad *v.* 138.

V. 143.

Κτήματα κείροντας, Bona abſumentes. γῦπε ἧπαρ ἔκει *Od.* Λ. 577.

Ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν, non honorantes fœminam primari

V. 145.

Ὃν οὐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης Δηρὸν ἀπέσσε quem non jam arbitror a ſuis & patria ſua Diu abſu rum. σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔτι δηρὸν ἀπέσσεται, tibi iter non aberit, non longe erit. *i e.* celeriter eam viam & p fectionem conficies, *Od.* Θ. 150. οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ δηρὸν σφῶϊν ἔσομαι, *Od.* Π. 171.

Μάλα δὲ σχεδόν, *ſc.* ἐστί, nam valde prope is eſt, er ganz nahe.

V. 146.

Ἀλλά σε δαίμων Ὀλυμπ' ὑπεξαγάγοι, ſed te Deus Ex hac ..mo in tuam aliquo modo ſubtrahat.

..ηδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ, neque occurras illi, ſc. Ulyſſi, ..ecor, daß du dem nicht in die Hände fallen, und auf .. ſtoſſen mögeſt. ξείνῳ ἀντιάσαντι, Od P. 442.

V. 148.

Οὐ γὰρ ἀναιμωτεί γε διακρινέεσθαι (pro διακρινεῖσθαι, fut. ..n. Med. in ſenſu Paſſivo,) οἴω Μνηςῆρας, κἀκεῖνον, ..on enim ſine ſanguine diſceſſuros puto Procos, & il.. ..m: ſie werden nicht ohne Blut-vergieſſen aus einander ..mmen. διακεκριμέναι δὲ ἕκαςαι ἔρχατο, Od. I. 220. ..Ἀναιμωτὶ, Il. P. 363.

V. 149.

..Ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι, quandocunque in domum ..enerit, ad tectum acceſſerit, in domum ſubierit. οἱ ..ῶντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο, Od. M. 21.

Μέλαθρον, Od. Λ. 277.

V. 150.

Σπείσας ἔπιεν — οἶνον, votis ad Deos factis, & ſimul ..fuſa aliquâ vini parte, reliquum ebibebat.

Μελιηδέα οἶνον, Od. Ξ. 78.

V. 151.

Κοσμήτορι λαῶν, i. e. Ulyſſi, magno principi & impe..ratori. δύω κοσμήτορε λαῶν, Il. Α. 16. cujus explicatio eſt ..Il. 476, ſq. οἱ διακοσμεῦντες εἰς μάχην.

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, qui apte diſponit & ordinat: ὁ ἡγε..μὼν τῦ λαῦ, ὡς κοσμῶν ἤτοι εὐτακτῶν τὸν λαόν. Eſt nomen ..ducis militaris, & quidem magni.

V. 152.

Φίλον τετιημένος ἦτορ, de Amphinomo, turbato in con..ſtantia animi ſui. Vide ad Od. Θ. 303.

V. 153.

..Νευςάζων κεφαλῇ, Motitans caput; ut ſolent, quibus ..diſplicet aliquid, & qui curarum ancipitium ſunt pleni. ..ſq., vergens caput verſus terram, ut ſolent cogita..bundi. ὀφρύσι νευςάζων, Od. M. 194.

Δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ, ſane enim jam malum au..gurabatur animo, προεβλέπετο. κακὰ δ' ὄσσετο θυμὸς, Od. K. 374.]

374.] Ut animus divinus eſt, ita facultatem quandam di vinandi habere eſt creditus ab antiquis, ac futura qui dammodo præſagiendi, ea præcipue, quæ ſibi ſu eventura: tum vero maxime, quæ ſiniſtra ſunt & i fauſta. Quod jam experimento Amphinomus compr bat. Id autem Peripateticorum pueri diligentius exam nant. SPOND.

v. 154.

Ἀλλ' οὐδ' ὡς φύγε κῆρα, At ne ſic quidem effug mortem.

Πέδησε δὲ καὶ τὸν Ἀθήνη — δαμῆναι, nam & hunc vi xit ſua ſtultitia, — ut occideretur: nam Minerva e operatio intellectus, ſive prudentis ſive ſtolidi. τὶς νῆ θοὴν ἐπέδησε ἐνὶ πόντῳ, ut immota ſtet navis, *Od.* N. 168 Minerve, c'eſt-à-dire, la ſageſſe & la providence d Dieu, qui ne permettent pas, que le méchant échapp à ſa vengeance. DAC.

v. 155.

Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχει ἶφι δαμῆναι, Telemach ſub manibus & haſta vi occidi. & Minerva, *i. e.* hebe tudo intellectus ipſius, eum præpediviſſe dicitur. τὼ δέ με ἶφι δαμάσσῃ, ſupra *v.* 57.

Δαμῆναι, *Od.* Γ. 269.

v. 156.

Ἔνθεν ἀνέστη, unde ſurrexerat.

v. 159.

Μνηστήρεσσι φανῆναι, *Od.* Π. 410.

Ὅπως πετάσειε μάλιστα θυμὸν μνηστήρων, ut extenderet & dilataret quam maxime Animum procorum, Penel pe. *i. e.* ἵνα τοὺς μνηστῆρας διαχέῃ, ἐλπιδοκοπήσασα γάμου ὑπ σχέσει. Vides hic uſum hujus Verbi maxime metaphori cum χεῖρε πετάσσας, *Od.* I. 417.] Πετάσαι θυμὸν non a ſimile Hebraiſmo πλατύνειν τὴν καρδίαν, ſicut & Latini *contractio animorum* pro triſtitia dicitur. ERN.

v. 160.

Ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο Μᾶλλον πρὸς πόσιος κ. τ. λ. & maj ris æſtimaretur, & magis ſuſpiceretur a ſuo marito & τιμήεις, *Od.* Ο. 114.

v. 16

v. 162.

Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, Sine cauſſa *ſcil.* manifeſta, ſine neceſſitate, ſine uſu apparente riſit, Penelope in thalamo ſuo ſedens. Notatur *h. l.* τὸ ἐπίπλαστον καὶ ὑποκεκριμένον riſus iſtius: ridebat ſimulatorie. Ceterum hic locus hunc verſum habet artem ἀμίμητον. ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ, οἱ δὲ, καί περ ἀχνύμενοι, ἡδὺ ἐγέλασσαν ἐπ' αὐτῷ, *Il.* B. 269.

v. 163.

Θυμός μοι ἐέλδεται, animus mihi cupit. Vid. ad *Od.* O. 66. Οὔτι (κατὰ τὸ) πάρος γε, non ſic, ut antea. (nam antea non cupiebam.)

v. 164.

Μνηστῆρσι φανῆναι, Procis me oſtendere. *v.* 159. Ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης, etſi omnibus æque mihi inviſis, etſi omnino odioſis mihi. δῆμος ἀπεχθόμενος, *Od.* Π. 114. Ἔμπης, ſupra *v.* 12.

v. 165.

Κέρδιον, ſupra *v.* 92.

v. 166.

Μὴ πάντα (*pro* πάντως) μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν, Ne omnino cum procis inſolentibus verſetur. Vide ad *Od.* Π. 271.

v. 167.

Οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι, Qui bene quidem loquuntur, at deinde mala cogitant: Qui poſt bona verba male ſentiunt. Vide ad *Od.* P. 66.

v. 168.

Εὐρυνόμη ταμίη, *Od.* P. 495.

v. 169.

Τέκος, filia: nutrix Eurynome ad Penelopen. Κατὰ μοῖραν ἔειπες, *Od.* N. 385.

v. 170.

Ἴθι, i, abi.
Ἔπος φάο, id dic. *Od.* Π. 168.
Μηδ' ἐπίκευθε, *ibid*

v. 171.

Χρῶτ' (*pro* χρῶτα) ἀπονιψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς, Corpore lavato, & unctis genis.

Veteres Græci, & quotquot regionum calidarum incolæ fuere, ſæpius tum *lavabantur*, tum *ungebantur*. *Lavari* enim ἀποθετικὸν μὲν ῥύπου, ἀναψυχῆς δέ τινος αἴτιον, *tum ad ſordes abſtergendas, tum ad reficiendum corpus animumque utile eſt*, ut ait *Euſtathius*: ideoque quoties lenire curas vellent, aquam & unguentum adhibuere. Unde Eurynome *h. l.* Penelopen hortatur, ut dolere deſinat, χρῶτ' ἀπονιψαμένη, κ. τ. λ. POTT. *Tom. II. p.* 307.

V. 172.

Δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ πρόσωπα, lacrimis perfuſa vel turpata circa faciem. Vide ſupra ad v. 21.

V. 173.

Ἔρχευ, Abi.

Ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί, nam valde malum eſt, lugere ſine intermiſſione ſemper: quoniam valde noxium & fugiendum eſt, lugere perpetuo, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγορευον, *Od.* Θ. 505.

Κάκιον. εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι, *Od.* Ξ. 56.

Πενθήμεναι, pro πενθέμεναι, *Attica paragoge*, pro πενθεῖν; & producto ε ob metrum.

V. 174.

Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, Jam enim tibi filius eſt ea ætate. οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί, *Od.* Ρ. 20.] „Docet, inquit *Spondanus*, majorem eſſe lætitiæ „quam doloris cauſſam Penelopæ, quod jam tali fruere„tur filio, qualem illa maxime optaverat. Recte. CLARK.

V. 175.

Ἠρῶ ἀθανάτοισι, Comprecabaris Deos votis conceptis. 2. ſing. imperf. *pro* ἠράεο, άεο, άου, ῶ. ἠρώμην πάντεσσι Θεοῖς, *Od.* Μ. 337.

Γενειάω, ornor barba: adoleſco. Ich bekomme einen Bart. a γένειον, ου, τὸ, maxilla, gena; mentum: barba.

Ὃν σὺ μάλιστα Ἠρῶ ἀθανάτοισι γενειήσαντα ἰδέσθαι, quem tu maxime Precabaris a Diis prima barba ſe induentem videre.

V. 177.

Μὴ ταῦτα παραύδα, rede mir das nicht vor oder ein, μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν, *Od.* Π. 279.

Κηδομένη περ, *Il.* Α. 586.

v. 178.

Ἐρέω ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ, Corpus meum ut avem, & inungam me oleo. Vide ſupra ad *v.* 171.

v. 179.

Ἀγλαΐην γὰρ ἐμοίγε θεοὶ — Ὤλεσαν, inquit Penelope ad hortantem & hortantem: Elegantias enim meas & lætitias principales mihi Dii — Perdiderunt. ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσι κύνες ἄνακτες, *Od.* P. 310.

v. 180.

Ἐξ οὗ, ſc. χρόνου.

v. 181.

Ἀνήχθη, *Od.* P. 569.

v. 182.

Ὄφρα κέ μοι παρεστήετον, ut ſane mihi adſtent, honoris cauſa: pro παρεστῆτον, dualis aor. 2. ſubj. Act. diſtracto circumflexo per additum ε.

v. 183.

Οἴη δ' οὐκ εἴσειμι μετ' ἀνέρας, Sola enim non intrabo ad viros.

Αἰδέομαι, *Od.* P. 188.

v. 184.

Γρηῦς, anus, *Od.* H. 8.

διὰ ἐκ μεγάροιο βεβήκει, ſie gieng durch den Saal hinaus, ita *Od.* P. 61.

v. 185.

Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, Renunciatura mulieribus.

Ὀτρυνέουσα νέεσθαι, incitatura eas ad alacriter eundum. Vide ad *Od.* O. 3.

v. 186.

Ἀλλ' ἐνόησε, *Od.* Π. 409.

v. 187.

Κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν, dulcem ſomnum ſuperfudit.

v. 188.

Εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα, Dormivit autem recumbens in lecto. ita *Od.* Δ. 794. ἀνακλίνας, ſupra *v.* 102.

Λύθεν (*pro* ἐλύθησαν) δέ οἱ ἅψεα πάντα, reſoluta autem ſunt ei membra omnia per ſomnum placidum: ſomnus enim reſolvit nervos quaſi, & remittit. ita *Od.* Δ. 794.

V. 189.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, ſella, in qua quis corpus deponit; ctulus recubitorius. ἐνὶ κλιντῆρι. in lectulo, auf dem R Bette: nam de ſomno hic eſt ſermo.

Τέως, interim, in eo ſpatio temporis. *Od.* Π. 370.

Δῖα Θεάων, præſtans & veneranda inter Deas, Mine Vide ad *Od.* K. 400.

V. 190.

Ἀμβροτα δῶρα, Immortalia dona. νὺξ ἀμβροτος, *Od.* Λ.

Ἵνα μιν θησαίατ' (*pro* θησαίατο) Ἀχαιοί. *Jon.* pro θήσαι ut eam ſuſpicerent, magni facerent, Achivi. a θ *fut.* ησω. præbeo aliquid fruendum oculis cum adm tione aliqua. *Med.* θάομαι, ſpecto cum cura. *Vel* eſt θηήσαιντο, a θηέομαι, ſuſpicio, ſpecto attente.

V. 191.

Κάλλος *h. l.* eſt egregia lotio, ein herrlich Waſch-W ſer von Spezereyen, das alle Unreinigkeit von der H nihmt, und ſchön machet.

Κάλλεϊ μὲν οἱ πρῶτα προσωπα τε καλὰ κάθηρεν, *pro* θηρε, Aqua quadam cutem purgante & venuſtiorem ciente ei prius totam faciem pulchram purgavit. ἐπεὶ π νάν τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα, *Od.* Z. 93.

Πρόσωπα, totam faciem: nam pluralis notat hic om faciei partes. ita ſupra *v.* 172.

V. 192.

Ἀμβροσίῳ κάλλεϊ, mit einem himmliſchen Waſchwa Schönheits-Waſſer. Eſt hic unguenti divini, recrea & formam augentis, ſpecies: maxime σμῆγμά τι od tum. νύκτα δι' ἀμβροσίην, *Od.* O. 8.

Ἐϋστέφανος Κυθέρεια, *Od.* Θ. 288.

V. 193.

Χρίεται, Ungitur *vel* Ungit ſe.

Εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα, quando ire vult ſolet in Gratiarum conventum amabilem, *ſc.* Ver ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι, *Od.* P. 519.

V. 194.

Καί μιν μακροτέρην καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι, de Pe lope, poſt ſomnum brevem. Vide ad *Od.* Θ. 20.

V. 1

v. 195.

Λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος, Magis albam
[illegible]tem eam reddidit, quam eſt ſectum ebur: Candidio-
[illegible]m eam fecit ſecto & polito ebore.

Πριστὸς, ἡ, ὸν, ſectus, fiſſus: ſectus ſerra. a πρίω, ſa-
[illegible] tranſire, in ſpecie ſerram aut aciem cultri.

[illegible]λέφας, Od. Θ. 404.

v. 196.

Ὡς ἔρξας', pro ἔρξασα, Od. Π. 177.

Δῖα θεάων, ſupra v. 189.

v. 197.

Ἀμφίπολοι λευκώλενοι, de miniſtris Penelopes, quæ ex
[illegible]o, i. e. habitatione ſua, prodibant.

v. 198.

Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι, Cum ſono collocutorio inter ſe
[illegible]ientes, ancillæ: nam mulieres una euntes nunquam
[illegible]

Τὴν δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε, hanc autem dulcis ſomnus
[illegible]vit. Vide ad Od. Η. 289.

v. 199.

Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειάς, ut ſolent, qui ex
[illegible]mno intempeſtivo evigilant: ſie ſtreifete ſich mit der
[illegible]nd übers Geſicht. ἀπομόρξατο δάκρυ, Od. Ρ. 304.] Bene
[illegible]it Poëta geſtum evigilantium non ſponte, & non-
[illegible] ſatiatorum ſomno. ERN.

v. 200.

Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ, ἡ, qui gravia eſt paſſus & patitur.

Ἦ με — μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν, Certe me — mol-
[illegible] ſopor circum contexit & obvolvit. ſic Il. Ξ. 359.

v. 201.

Αἴθε μοι ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις, Utinam mihi
[illegible]llem mortem (einen ſanften Tod) daret Diana! pre-
[illegible]r Penelope ipſa ſibi.

Ἄρτεμις ἁγνὴ, Od. Ε. 123.

v. 203.

Ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν Αἰῶνα φθινύθω, ne am-
[illegible]lius lugens in animo Ævum ſeu Vitam mihi abſumerem.

Φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφιν χρὼς, Od. Π. 145.

Αἰών. μηδέ τοι αἰὼν φθινέτω, Od. Ε. 160. vide & ibid. 152.
Η. 224. Λ. 523.

v. 204.

V. 204.

Πόθειος ποθέουσα φίλοιο Παντοίην ἀρετήν, mariti deſide[...] (vermiſſend) mei Omnigenam præſtantiam *vel* virtut[...] de Penelope deſiderante abſentem ſuum Ulyſſem, & [...]tiente cum damno ſuo, ſe eum jam non habere pr[...]ſentem.

Ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν, quoniam eminebat virtuti[...] & præſtantiis præ omnibus nobilibus ſuæ terræ.

V. 205.

Κατέβαιν' ὑπερώϊα σιγαλόεντα, deſcendebat ex ſuperio[...]bus ædibus ſilentibus. Vide ad *Od.* Π. 449.

V. 206.

Ουκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο, *Il.* Γ. 143.

V. 205. 206.

Uxoribus vel matronis in publicum prodeuntibus vul[...] aderant comites. Sic Penelope *h. l.* binæ ancillæ præ[...]erant. POTT. *Tom. II. p.* 259.

V. 207 — 209.

Ita *Od.* Π. 414 — 416.

Quum uxores foras ibant, aut in publicum prodiba[...] faciem velabant. Sic ſolebat Penelope, quando in c[...] fortium juvenum procorum, qui eam ambibant, de c[...]biculo deſcendebat. POTT. *ibid.*

V. 210.

Ἀμφίπολος — κεδνή, Miniſtra — digna æſtimatio[...] ſimul ἡ συνετὴ καὶ κηδεμονική, verſtändige und ſorgfält[...] und treue Dienerin; quæ & πυκιμήδης dicitur. *i. e.* πυ[...] (ſolida) καὶ πεπνυμένα (ſpiritualia) μήδεα εἰδυῖα, vern[...]tig: de nobili miniſtra Penelopes. κεδνοῖο ἄνακτος, *Od.* Ξ. 1[...]

Mulieres, quæ uxoribus vel matronis aderant comit[...] ætate & gravitate provectæ fuiſſe videntur. *Homerus* en[...] inquit:

Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.

Famula igitur ei prudens utrinque adſtitit.

ita *Od.* Α. 335. POTT. *ibid.*

V. 211.

Τῶν δ' αὐτοῦ λύτο γούνατ', Eorum, *ſcil.* procorum, aute[...] (conſpecta pulcra & ornata Penelope) ibi *vel* illico ſolve[...]bantu[...]

ntur genua. *i. e.* præ ſtupore & deſiderio apud ſe non ſunt, nec virium ſuarum compotes.

Ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν, (*pro* ἐθέλχθησαν,) amore tur in animo ſuo vehementer percellebantur. *h. l.* de ... vom entzüket werden in Liebe, eſt intelligendum ...: nam & multus amor eſt quaſi λυσιμελὴς, omnes ...tiones alias eripiens. ſie waren ganz in ſie vernar... und auſſer ſich. Vide ad *Od.* P. 514. & 521. ...ως, *Il.* Γ. 442.

V. 212.

Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι, Verecunde ...ta cupiditatem procorum ducendi pulcram Penelopen ...dicit; nec dicit, ἵμερον ἔχον, aut tale quid, ſed ἠρή-..., votis conceptis precabantur, ἔυξαντο, ὡς ἐπὶ θεῖο ...πρήγματος. ita *Od.* A. 366. ἠρῶ ἀθανάτοισι, ſupra *v.* 175. ... λεχέεσσι κλιθῆναι, juxta cubare in toro, con-...bere, Beylager mit ihr zu halten. præpoſitio eſt ...a a verbo, *pro* παρακλιθῆναι.

V. 214.

Οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, non amplius tibi mens con-..., non domi eſt ratio tua, non firma eſt. ſic *Il.* Z. 352. ... δὲ ὐ νῦν φρένες ἔμπεδοι. Contrarium eſt *Od.* K. 493. Οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα, jam non eſt tibi ... intellectus & conſilium firmum, neque cogitatio.

V. 215.

... ἔτ' ἐὼν, Cum eſſes infans, ein Sohn von 8 oder ...hren.

... μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας, etiam magis in mente ...tias agitabas, in pectore utilia conſilia verſabas, du ...gute Anſchläge, κερδαλέος ἦς, wareſt witzig. νωμᾶν, ... K. 255.] Metaphora elegans in νωμᾶν valde arriſit ...toribus, & ad imitationem vocata eſt. Vid. Cl. ... Anim. ad *Æſch.* p. 718. ERN.

...ς, *Od.* Π. 311.

V. 216.

Ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ, quum jam magnus es. *coll.* 215. ... ad *Od.* B. 313.

... μέτρον ἱκάνεις, Vide ad *Od.* A. 316.] Τὸ ἀκμαῖον ...λικίας. *Schol.*

v. 217.

Φαίη, diceret, exiſtimaret. Φαίης, putares & crede[…] man hätte gewüß denken und ſagen ſollen, *Il.* Γ. […] *Od* Γ. 124

Γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς, te filium eſſe beati viri […] nes vornehmen Herrn Kind. ὄλβιος, ſupra *v.* 137.

v. 218.

Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, auf Leibes Stellung […] Schönheit ſehend.

Ἀλλότριος φώς, *h. l.* ſimpliciter eſt alienus, tibi no[…]tus, nec te noſcens aliâs, ein fremder.

v. 219.

Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, Non tibi animus eſt […]ſtus & bene moderatus οἱ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, *Od.* P. […]

v. 220.

Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη, Quale tan[…] iſtud facinus in ædibus patratum eſt. Vide ſupra ad […]

v. 221.

Ὃς τὸν ξεῖνον ἔασας ἀεικισθήμεναι (*pro* ἀεικισθῆναι, […] paragoge Attica) οὕτω, Qui paſſus es hoſpitem hunc […]um ſic indigne haberi, & deformari, & contumeli[…]fici. Id Penelope intelligit de jactu illo Antinoi: Telemachus diſſimulans id, reſpondet, quaſi mater […]quatur de pugna cum Iro, ubi negat factam τὴν ἀ[…] ſiquidem hoſpes fuerit victor. μὴ ἀεικίσωσι νεκρὸν, ne […]dignis modis tractent mortui corpus, *Il.* Π. 545. μὴ […]κίσωσι νεκρὸν μυῖαι, fœditate afficiant: nam muſcæ g[…]rant vermes, & hi circumrodendo fœdum faciunt […]pus mortuum & putridum, *Il.* T. 26. οὐ γάρ ἐγώ σε ἔ[…]γλον ἀεικιῶ, non ego te immaniter deturpabo: eſt Atticum, pro ἀεικίσω, *Il.* X. 256. τὸν Ζεὺς δυσμενέεσσι[…]κεν ἀεικισσάσθαι, hunc Jupiter hoſtibus tradit fœde […]ctandum. *ibid* 404. ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀεικιζεν, indi[…] tractabat, er mishandelte, *Il.* Ω. 22. κωφὴν γὰρ δὴ γ[…] ἀεικίζει, ſic vocatur mortuum corpus *ibid.* 54.

v. 222.

Πῶς νῦν; Eſt Ellipſis affectuoſa. Wie nun?] Ut op[…] ſimile eſt illi *Demoſthenico* πῶς γάρ; quomodo quæſo […] recte ſapere, prudens eſſe videri? Nam ſi hoſpes in […]

noſtris male tractetur, tua ſit turpitudo neceſſe eſt: contrahere culpa ſua ſtulti hominis eſt. Ἦθαι de itibus, uti de ſupplicibus dici, *ſupra* admonitum ERN.

V. 223.

ξεῖνος — ὧδε πάθοι, ſi quis hoſpes — ſic tracta-

ηλὺς, ύος, ἡ, vexatio, ὁ βίαιος ἑλκυσμός. a ῥυςά-, κατὰ βίαν ἕλκειν. *Od.* Π. 109.

ξεῖνος — ὧδε πάθοι ῥυςακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς, cum hoſpes — ſic malis afficiatur per vexationem mi- *vel* moleſtam. *coll.* 220.

ηνὸς, *Od.* N. 91. & 264.

V. 224.

ἄἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο, Tibi ſane ignominiaque inter homines eſſet, ſo würde es aller Welt eine groſſe Schande ſeyn.

Od. Λ. 432. Λώβη, *Il.* Γ. 42.

V. 226.

μὲν ἔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι, non improbo, te ob hoc, ich verdenke es nicht, daß du darüber zör- *pro* τῦτο, *i. e.* διὰ τῦτο.

V. 227.

ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαςα, Sed ego in animo ſentio & intelligo omnia iſta.

V. 228.

τε, καὶ τὰ χέρηα, Bonaque, & mala: Honeſta- deteriora. Intempeſtive quidam legunt χέρηα pro ich bemerke und ſehe alles gar wohl, was ge-: nur ich weiß nicht ſo gleich einen Rath wider zufaſſen. & hic ſenſus hujus loci eſſe videtur. otius, ne τὰ χέρεια moralem ſenſum habere videan- vult Telemachus: video ſane animo, quid ſit do, quid ſit ignavia & defectus fortitudinis; ſed jam nequeo conſilium prudens ſatis capere. χέρειον, 176.

δ' ἔτι νήπιος ἦα, antea autem adhuc infans eram. tate, reſpectu ſimul ad imperitiam habito. ita *Od.*

V. 229.

V. 229.

Ἀλλ' τοι ἐ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι, *ſcil.*
Sed tamen non poſſum omnia conſilia ſapientia (c
malos iſtos) per me invenire : Sed ne ſic quidem in
poteſtate eſt, omnia prudentia conſilia in animo h
& deinde exſequi : nam de multis ejusmodi cogitat
dejiciunt alii.

V. 230.

Ἐκ γάρ με πλήσσεσιν, Impediunt enim me, arcen
vi aliqua, à bene capto conſilio. & reſpicit id
229. non omnia poſſum recte agenda curare, imp
enim hic illic ab his multis hominibus. Ergo
primus ſignificatus, prohibere aliquem aliqua re,
ne appropinquare poſſit ad rem. *Deinde* eſt, obſtu
cio, arceo a conſilio capiendo, facio ut aliquis a
& ſui compos non ſit. ἐκ δὲ — πλῆγη φρένας, pro
πλῆγη, *Il.* N. 394. Π. 403. ἡνίοχοι δ' ἐκπλῆγεν, pro
πλήγησαν, *Il.* Σ. 225.

V. 231.

Οἵδε κακὰ φρονέοντες, dieſe vom böſen Sinn.
Ἐμοὶ δ' ἐκ εἰσὶν ἀρωγοί, ich habe keinen Beyſtand.
ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσεται ἀρωγός, non in men
defenſor aderit iis, bey ihrem lügen und betriegen
er ihnen nicht beyſtehen im Fechten, *Il* Δ. 235.
ἀρωγοί; utrimque advocati aderant in judicio,
parti, beyderſeits Beyſtände, *Il.* Σ. 502.

V. 232.

Οὐ μὲν τοι ξείνε γε καὶ Ἴρε μῶλος ἐτύχθη Μνηστήρ
των, Nequaquam tamen hoſpitis & Iri pugna even
procorum ſententia: Minime tamen hoſpitis & Iri
men factum eſt & evaſit Ex procorum voluntate;
nec concitarunt hanc pugnam, nec tamen eventus
is fuit, quem maluiſſent. εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν
μῶλον Ἄρηος, precans, ut effugeret mortem, & ſal
rediret ex pugna, *Il.* B 401 ὁππότε ἐγὼ ἴω μετὰ μ
Ἄρηος, quandocunque ego ineo prælium, *Il.* Π. 245.
τ' ἄρ ἴω μετὰ μῶλον; *Il.* Σ. 188. περὶ δ' αὐτῷ μῶλος
ἄγριος, de eo pugna atrox coorta eſt, *Il.* P. 397. *coll.*
ubi idem vocatur κακὸς πόνος.

Ἐτύχ

ι, iſt ausgefallen. Vid. ſupra ad v. 220.

v. 233.

ον ἰότητι, nach ihrem Sinn, ihrem gern ſehen ſicut illi maluiſſent. Θεῶν ἰότητι μόγησαν, Od. P. 119. ἔγε φέρτερος ἦεν, nam viribus hic ſuperior erat. φέρτεροί εἰσι, Od. Π. 89.

v. 236.

— Οὕτω νῦν μνηστῆρες — Νεύοιεν κεφαλάς, Uti- Ita nunc proci — Nutarent, quod attinet capita el capitibus, nec poſſent ea erecta ferre. coll. νεῦσ' ἐπί οἱ χαλέπας, Od. P. 330. μένοι, probe ſubacti vulneribus & plagis.

v. 237.

(Alii, Λελῦτο) δὲ γυῖα ἑκάστε, i. e. moriantur. , per Sync. aor. 2. opt. Med.

v. 238.

ῆσι θύρῃσιν, pro ἐπὶ αὐλείαις θύραις, ad portas an der Hof-Thüre, die aus dem Hof hinausführet. προθύροις, ἐδ' ἐπ' αὐλείε, Od. A. 104. ubi alterum ; alterum: ſtabat ad januam domus, ad limen x domo fert in aulam, an der Hausthüre, die Hof führet.

ς, εία, ειον, & ὁ, ἡ αὔλειος, ad aulam pertinens.

v. 239.

Ἶρος ἐκεῖνος — Ἧσαι νευστάζων κεφαλῇ, Uti nunc — Sedet capite demiſſo & nutante. coll. 236. pra ad v. 153.

ῳ ἐοικὼς, ebrio ſimilis. & h. l. vox proprie poſita. P. 390. βοείην μεθύεσαν ἀλοιφῇ, corium bubulum inunctum oleo: ubi Metaphorice notat πλήρωσιν πληθυσμε ἀλοιφῆς.

v. 240.

ὀρθὸς δύναται στῆναι ποσὶν, Neque erectus poteſt dibus.

v. 241.

ὁ νόστος, quo ei reditus erat.

φίλα γυῖα λελύνται, i. e. quoniam vires eum de- Vide ad Od. Θ. 233.

v. 245.

Ἴασος, ου, ὁ, rex Peloponneſi, ὁ τῆς Ἰοῦς filius Ἄργος Ἴασον, i. e. ἡ Πελοπόννησος, traxit nomen.

v. 246.

Πλέονές κεν μνηστῆρες — Plures proci —.

v. 247.

Ἠῶθεν, Cras. *Od.* P. 600.

Δαινύατ', pro δαινύατο, quod pro δαίνυντο, vel & id videtur ſyncopatum ex δαινύοιντο: convivar

Ἐπεὶ περίεσσι γυναικῶν, quoniam ſuperas mulieres οἱ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι, qui ſuperatis conſilio & pugnando: ut ergo hoc hoc ſignificatu regat Genitivum *perſonæ* & Ablati *Il.* A. 258. ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει πέρι πάντων ἔμμεναι ἄλλ περιεῖναι, ſuperare omnes, er will vor allen etw aus haben, *ibid.* 287. ὅς πέρι μὲν (κατά) νόον ἐστὶ *pro* περίεστι, qui antecellit homines, quod menti attinet, ὑπερέχει, *Od.* A. 66. τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰ περί τ' εἰμ' ἀνθρώπων, inquit Jupiter. *pro* περίει ὑπερέχω, ὑπὲρ πάντα εἰμί, *Il.* Θ. 27.

v. 248.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας, καλά. Specieque externa, magnitudineque, & intus æquali. Vid. ad *Od.* A. 336.

v. 250.

Ἀρετήν, i. e. πᾶσαν γυναικὸς δεξιότητά τε καὶ εὐδαι

Ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε Ὤλεσαν ἀ

Profecto meam præſtantiam inter formoſas, for temque vultus, & aptam habitudinem corporis P runt Immortales: inquit Penelope; nam diuturn ror deformat & emaciat corpus.

v. 251.

Ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον Ἀργεῖοι, quum ad Ilium ſunt Argivi. ſic & *Od.* B. 172.

v. 253.

Ἀμφιπολεύω, verſor circa aliquam rem, curo a rem diligenter. *Deinde* & δουλικῶς, miniſtro ta honeſtior ſervus aut ancilla. Et *in genere*, adm aliquid.

ινὸς γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι. Si quidem veniens meam vitam cura ſua & præſentia foveret: itur Penelope de marito ſuo abſente.

v. 254.

κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω, Major de me ſet, & pulcrior. *ſc.* ſi rediret conjux meus.

v. 255.

, angor, gemo.

γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων, tot enim & i incuſſit mala fortuna. δμῶας ἐπισσεύεας, *Od.* Ξ. 399.

v. 256.

ᾤχετ' λιπὼν κάτα (*pro* καταλιπὼν) πατρίδα γαῖαν, biit relicta patria terra.

v. 257.

ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα, quando altero familiarius & ſincerius loqui vult. Dex- po prehenſa me manu allocutus eſt.

v. 258.

γὰρ οἴω] Refertur iſtud γὰρ ad id, quod elegan- icetur: *Hæc tibi monenda judicavi, non ENIM &c.* K.

v. 259.

ντας ἀπονέεσθαι, incolumes redituros. ἀπήμονά μ' πάξειν; *Od.* O. 435.

v. 260.

ſtis, *Od.* Γ. 112.

v. 261.

ηστὴς, jaculator eminus, *Il.* Π. 328.

ῆρας ὀϊστῶν, tractores ſagittarum, *i. e.* ὀϊστευτὰς, ἑλ- κεῖν, qui attrahendo nervum in arcu, ſagittam nt. hinc ὀϊστὸς dicitur ῥυτὸς, *i. e.* ἑλκυστὸς, tractus hendus. σταθμῶν ῥυτῆρα, *Od.* P. 223.

v. 262.

ν — ὠκυπόδων, *Il.* B. 383.

ν — ἐπιβήτορας. Curruum bellicorum — bonos ſores, gute Wagen-Streiter. συῶν ἐπιβήτορα κά- *Od.* Λ. 130.

v. 263.

κε τάχιστα Ἔκριναν μέγα νεῖκος — πολέμοιο, qui ſane

 promiſſi-

promtiſſime Decernunt *vel* Cernunt & adeunt m contentionem — pugnæ: qui citiſſime Decreverin Non eſt *decreverint bellum*, ſed *decreverint bello*, *fortiſſime*, atque ita bellum componere tentent. πόλεμον eſſe, belli finem quærere, docet Cl. *Weſ* ad *Diodor.* XII. p. 534. Et ſic eſt haud dubie i ibi allatis, & ubi Dativus rei, per quam finien bellum, additur, ut μάχῃ. Hoc quidem in loc pedit, quo minus ſit ita dictum, ut Latinis *cern men* vel *bellum*; de quo vid. *Periz.* ad *Sanct. Min* ERN.

'Ομοιΐου πολέμοιο, *Il.* Σ. 242. Et dicitur πόλεμος (prælium) ὁμοίϊος, διὰ τὸ χαλεπὸν, καὶ διὰ τὴν ὁμοιότ ἰσοπεραξίαν τῶν ἔτι μαχομένων, καὶ τὴν τοῦ τέλους propter ærumnoſum utrisque pugnantibus, & æq tem actionum in pugna ab utraque parte, & ob tudinem eventus, qui proſper & huic & illi pa poteſt, nec addictus eſt uni ſemper.

V. 264.

Τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσει Θεὸς, ἦ κεν ἁλώω nescio, an me remittet Deus, an conſtringar: an me dimiſerit ſalvum Deus, an periturus ſim.

'Ανέσει, pro ἀνήσει, ἀφήσει, ἀπολύσει: cui oppon ἁλῶναι, capi, conſtringi.

'Αλώω, pro ἁλῶ, aor. 2. ſubj. diſtracto circumfle *Il.* Λ. 405. ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἤ κεν ἁλώη, *Od.*

V. 265.

'Αυτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, Ibi in Troja.

Σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων, *Od.* P. 594.

V. 266.

Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος, infinit. pro imperat mor eſto patris & matris.

V. 267.

'Εμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος, me abſente. ἑτάρων ἀπονόσ λέσσας, *Od.* Θ. 528.

V. 268.

'Επὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι, quando filium tum videris. Vide ſupra ad *v.* 175.

v. 269.

θ', (*pro* γήμασθαι, infinit. pro imperat.) ᾧ ἐθέλῃ-
be, cui voles.
ὰ δῶμα λιπῶσα, (*pro* καταλιποῦσα,) ita ut tuam
relinquas.

v. 264 — 269.

ngulare, quod *Homerus* ait, Ulyſſem ad expe-
Trojanam diſcedentem uxori Penelope dixiſſe,
ſibi eſſe, an rediturus ſit, an captivus ad Tro-
anſurus; itaque ſervaret domum ad filii usque
em, tum nuberet, cui vellet. FEITH. *L. II.*
§. *III.*

v. 270.

ῦν πάντα τελεῖται, hæc certe jam omnia fient;
nun alles vollendet werden.

v. 271.

ἔςαι, κ. τ. λ. Nox enim erit, &c. Poteſt id in-
e nocte nuptiali: poteſt & abominoſe dictum vi-
ἴδοι τοιοῦτον κακὸν γάμον ὁ ἥλιος.
ὴ ςυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει Ὀυλομένης ἐμέθεν, quan-
e odioſæ nuptiæ occurrent mihi perditæ & ἀνολβοι-
ἐις γάμον ἔλθω, wenn ich zur Vermählung gehen
ch Beylager halten.
ὸς γάμος, horrorem incutiens, & contriſtans me.
. 126.
λήσει, continget. μή μοι τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις,
229.

v. 272.

ένης ἐμέθεν, (*pro* ἐμοῦ,) *i. e.* τῆς παθούσης ὀλέθρια
βου, καὶ δυστυχέος, miſeræ & infelicis. ὀλόμενε,
184.
τε Ζεὺς ὄλβον ἀπηύρα, cujus Jupiter fortunatum
abſtulit, ἥν ἀφῆκεν ἄνολβον καὶ δυσδαίμονα. νόςον δέ
ἀπηύρων, *Od.* N. 132.
, ſupra *v.* 122.

v. 273.

τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει, Sed hic
dolor cor & animum invadit,] Nunc in proco-
tulantiam invehitur, modeſte tamen, & ſine ulla
acerbi-

acerbitate, ea nihilominus ratione, ut facti hujus tamen illi perpendere potuerint. Arguit ergo illos insolentia, ſiquidem intelligat, non eſſe moris, ... nuptias ambiunt, alienas opes, h. e. familiæ, ... ſponſa verſatur, diripiant, cum potius ipſi ... rant, & in amicos ac affines illius liberaliter pro... Ubi notari poteſt veterum conſuetudo. SPON...

v. 274.

Μνηστήρων ὐχ ἥδε δίκη τοπάροιθε τέτυκτο, Procorum hic mos antea *vel* olim erat, das war ſonſt ... dieſem nicht der Freier Weiſe.] Ὀυχ ὗτος ὁ τρόπ... Sed δίκη *h. l.* eſt aliquid amplius, nempe mos it... tus a majoribus & receptus, ut prope legis vim ... Conf. *Y.* 43. - ERN.

Τέτυκτο, *Od.* P. 210.

v. 276.

Οἵ τ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρ' ἐθέλωσι, Qui honeſtamque & præſtantem fœmin... ditis hominis filiam Ambire velint: Qui nobilem... mariam fœminam, & opulenti filiam Ambire ve... ducant eam. μὴ μνηστεύσαντες, *Od.* Δ. 684. ubi eſt ... catio Penelopæ: velim, ut hi proci, ut non ... me ſponſam, pereant.

Καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν, & inter ſe certare velint, ... potior procus.

v. 277.

Ἀπάγουσι βόας, adducunt, ſie überbringen, führ... zu, abundante præpoſitione, ἄγουσι. Nam hîc m... corum, ut tunc eſſe ſolebat inter bonos, deſc... qui ſponſæ ejusque cognatis afferebant multa. ... Τὸ δὲ ἀπάγουσι παῦλον τῷ ἄγουσι· περιττὴ γὰρ ἡ πρόθεσις ... *ſtath.* Neſcio tamen, annon eam hic vim habeat ... ſitio ἀπὸ, ut dicantur Proci hi pecudes *de ſuis ipſ... bulis depromtas afferre.* CLARK. Sic dici ἀπάγει... reperi, nec credo. Immo legendum arbitror ... quod pro ἄγουσιν dici, totidem verbis ad *v.* 88. *Euſtath.* ubi vid. Ἀπάγειν eſt *abducere*, *abigere*, no... *cere* Nam quod Græci dicant φέρειν ἀπάγειν, id n... huc conveniat. ERN.

καὶ ἴφια μῆλα, boves & opimas oves. ſc. dedu-
ſ eam.

v. 278.

, caris, amicis, cognatis.
δῶρα, honeſta & grata dona, Od. Π. 230.

v. 279.

ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν, Vide ad Od. Ξ. 377.

v. 280.

— Ὀδυσσεύς] Spondanus ita accipit: ſcil. ut ex
eat Ulyſſes, quod, licet hæc dona accipere Pe-
videat, tamen intelligat nihilominus, integra &
i illam eſſe mente.

v. 281.

, præter & juxta traho. extraho, ich zögere,
mpus.
τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, Quod eorum quidem
trahebat ſibi, παρὰ (i. e. ἐκ) τῶν μνηστήρων δῶρα
ul innuit hæc vox, dona non a libentibus data,
mulieris abſtracta & elicita ab illis.
δὲ θυμὸν μειλιχίοις ἐπέεσσι, ſie bezauberte ſie mit
Worten. ἔρω δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν, ſupra v. 211.

v. 282.

χίοις ἐπέεσσι, Od. Π. 279.
δὲ οἱ ἄλλα μενοίνα, mens vero ei alia deſtinabat.
Od. N. 381.

v. 285.

μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν ἐνθάδ' ἐνεῖκαι, Dona
quicunque voluerit Achivorum huc ferre & dare.

v. 286.

, (pro Δέξασθαι,) Accipe. infinit. pro imperat.
.
γὰρ καλὸν, Vid. KOECHERI Analecta Philol. &
in Matth. XV: 26. Οὐκ ἔστι καλὸν, κ. τ. λ.
γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστὶν, Non enim bonum
uſare id, quod datur: non enim pulcrum eſt,
donum. es iſt nicht ſein, eine Gabe zuverſagen.
ſive de oblata datione ſermo eſt, ſicut Od. Δ. 651.
a datione.] Hac γνώμη monet Penelopen, ne do-
oblata recuſet, quod id facere honeſtum non ſit.

Et hoc quidem ex procorum ſententia. At in hoc gotio omnino laudandum, quia ea recuſatione ſibi eorum feneſtram claudebat; contra vero ἐλπίδας eo ciebat Penelope. Ceterum per ſe ingenuum eſt, candidum donantis animum perſpexeris, ejus libera tem ac munificentiam non aſpernari Vide *Senecam* *Il. de Benef. Cap.* 18. & *in ſeqq.* SPOND.

Ἀγήνασθαι, *Od.* Ξ. 239.

v. 287.

Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, Nos autem ne ad res noſtras domeſticas, ad agros aut in villas noſ ante imus. ita *Od.* Β. 127.

Οὔτε πῃ ἄλλῃ, ita *ibid.*

v. 288.

Πρίν γε σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος, Q tu ei nupſeris Achivorum, quicunque præſtantiſſi & hunc ἄριστον ſe eſſe vult Antinous, etiam pugnati ſi alius ſibi præferatur: non ergo, qui placet, ſe ἄριστος, præſtans nobilitate, viribus Ceterum h hic ſermo φήμην aliquam: nam ad Ulyſſem, vere ſtantiſſimum, rediit demum hæc ſponſa. Vide *ibid.* 128.

v. 289.

Τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος, ſupra υ. 50.

v. 290.

Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι προέηκεν κήρυκα ἕκαστος, Dona inde ut adferret, miſerunt præconem ſinguli. ita 392. Π. 328.

v. 291.

Ἤνεικε, attulit, *ſc.* præco.

Περικαλλέα πέπλον, perpulcrum peplum: ἱμάτιον καλόν, Penelopæ muneri datum.

v. 292.

Ποικίλον πέπλον, Variis coloribus & arte textoria ctum; talem dono dat Antinous Penelopæ.

Ἐν δ' ἄρ' ἔσαν περόναι, inerant (es waren daran) fibulæ. πρὸς χρυσῇ περόνῃ καλαμύξατο χεῖρα ἀραιήν, ream fibulam diſtrinxit ſibi manum mollem, *Il.*

mo eſt de Venere, aliquam Græcam principem
nte & amplexante, ſic, ut manum ſibi vulneraret.
δυώδεκα πᾶσαι] *Haud minus quam duodecim* —. Vide
ad E. 244. & ad *Il.* Σ. 373. & 470. CLARK.

v. 293.

γνάμπτος, ὁ, ἡ, τὸ, bene curvus. ex ἐυ & γναμπτὸς, quod curvatur & flectitur.

κληῖσιν ἐυγνάμπτοις ἀρηρυῖαι, fibulæ clavis bene infertæ. Vides hîc duodecim περόνας, aptatas & aptatas (gepaaret) cum ſuis curvaturis (κληῖσι) qui-
ferebantur περόναι. & *h. l.* de veſte fœminea ſer-

in genere ſunt talia, quæ inſeruntur alicui fora-
cohibendum & firmandum aliquid. ergo *h. l.* in
ſunt ſpecies *des boutons*, clavorum tunicæ, &
e cohærere poterant cum bene curvatis foramini-
veſte, ut κληῖδες ſint ὀπαὶ, *les boutonnieres*, λεγό-
κλειδες, εἰς ἃς αἱ περόναι καθίενται: ἐυγνάμπτοι
ὡς ἐπικαμπεῖς καὶ περιφερεῖς, rotundæ & facile ſe
tes curvando, eine Art von Knopf-Löchern, ſicut
eine Art von Knöpfen, am Kleide.

v. 294.

, *Od.* O. 459.
— πολυδαίδαλον, Monile — multa arte factum.
πολυδαίδαλος, *Od.* N. 11.

v. 295.

ἤλεκτρον ἐερμένον, ἠέλιον ὡς, ubi incluſa erant electra
inſtar. *pro* ἐεργμένον. Vide ad *Od.* O. 459.

v. 296.

ἕρματα *h. l.* ornatus muliebris, infixus auribus, κόσμος
ἐνώτιος, τὰ τοῖς ὠτίοις ἐνειρόμενα κόσμια. ἕρματα
τρίγληνα, inaures duas, triplices. ἐνῆκεν ἕρματα ἐυτρή-
τοισι, bene perforatis auriculis: de Junone ornan-
Il. Ξ. 182. Ἕρματα νηῶν, fulcra navium ſubducta-
& ſunt τὰ ὑποκείμενα ταῖς ναυσὶν ἐκ ξύλων ἐρείσματα,
αἱ νῆες ἐρείδονται. Vocantur aliàs τὰ φαλάγγια,
rotunda ligna, quibus ſuperſtabat navis in ſicco.
486.

v. 297.

v. 308.

Αὖα πάλαι, περίκηλα, *Od.* E. 240.

Νέον κεκεασμένα χαλκῷ, nuper fiſſa ære. κέασσε ξύλα χαλκῷ, *Od.* Ξ. 418.

v. 309.

Μίγνυμι, admiſceo.

Δαΐδας μίσγεσκον, admiſcebant & addebant Stüke Kienholz: ut ligna alia citius arderent, & ad lumen in triclinio præbendum. αἰθομένας δαΐδας χερσὶν ἔχοντες, *Od.* H. 101.

Ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον Δμωαὶ, per vices autem faciebant focos *vel* lumen curabant Ancillæ. ἀμοιβηδὶς δίκαζον, & jus dicebant per vices ſuas, *Il.* Σ. 506.

Ἀνέφαινον. ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα, *Od.* K. 29.

v. 312.

Δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος, diu abſentis regis.

v. 313.

Ἔρχεσθε πρὸς δώμαθ', — Ἧμεναι ἐν μεγάρῳ,] Δῶμα & μέγαρον cape de ὑπερώῳ, *gynaceo*, de quo ſupra annuimus. ERN.

Ἵν' αἰδοίη βασίλεια, ubi veneranda regina.

v. 314.

Στροφαλίζω, circumago, circumverto, circumver

Τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζετε, Apud eam vero verſate, ſpinnet. λίπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα, *Od.* P. 97.

Τέρπετε δ' αὐτὴν, & oblectate eam, dominam vel Penelopen, o ancillæ!

v. 315.

Ἢ εἴρια πείκετε χερσὶν, vel lanas carpite manibus, vellera lanæ carminate vel dividite manibus. χαίτας πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε, *Il.* Ξ. 176. de Junone, nante ſe: comas cum pexuiſſet, ἐυπλείους, κτενίσασα ſie ſich ihr Haupt-Haar gekämmet.

Εἰρια. ἤσκειν εἴρια καλὰ, *pro* καλῶς, præparabat & pebat lanas ſcite, *Il.* Γ. 388. εἴριον, quod appenditur lance a netrice, wird gewogen, *Il.* M. 434. τάπητα λακῦ ἐρίοιο, tapetem mollis lanæ, *i. e.* confectum e *Od.* Δ. 124.

V.

v. 316.

... φάος πάντεσσι παρέξω, his lumen omnibus præ-alendo ignes in focis lucentibus in conclavi.

v. 317.

... γάρ κ' ἐθέλωσιν — ἠῶ μίμνειν, Etiamſi enim ve-auroram exſpectare, bis an den Morgen bleiben.

v. 318.

... νικήσουσι, Non me delaſſabunt,] Non me vin-gilando, nec me vigiliæ tam longæ fatigabunt.

... πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί, perpatiens enim valde ſum, ... ſehr viel aushalten: inquit Ulyſſes. ἐμὲ θυμὸς ... πολυτλήμων πολεμίζειν, inquit Neſtor de ſe juvene, ... 52.

v. 319.

... ἀλλήλας δὲ ἴδοντο, pro εἰσίδοντο, ſe invicem adſpi-...

v. 320.

... αἰσχρῶς ἐνένιπτε Μελανθώ, Eum autem turpiter ...endebat Melantho, una ancillarum honeſtiorum. ... Il. Ψ. 473.

...παρῃος, Melantho, ancilla admodum formoſa.

v. 321.

... (pro ἐκόμισε) δὲ Πηνελόπεια, ſuſcepit autem alen-... educandam Penelope.

v. 322.

... δὲ ὡς ἀτίταλλε, Filiamque ſicut educabat curioſe. ...ἀτιτάλλω, Od. O. 449.

... δ' ἄρ ἀθύρματα θυμῷ, de puellula formoſa, quæ ... educatur, & accipit varia oblectamenta ex animi ...ris ſententia & appetitu; παίγνια, συρτήματα. ſivit ...ſitare, dabatque varia ludicra. μυρί' ἄγοντες ἀθύρ-... μελαίνῃ, Od. O. 415.

v. 323.

... οὐδ' ὡς σχέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης, de ancilla ... etſi multis beneficiis adfecta: non habuit malum ... ſuæ in animo. οὐκ ἔχεθε ἐν φρεσὶ ἑαυτῆς τὸ πένθος ...πης, οὐκ ἐλυπεῖτο κατὰ ἐκείνην, mœror, quem Pene-... habebat, non attingebat cor illius: non habebat illa

quis nimia *lætitia* perturbatur & aberrat a recto co
vel ſi quis nimia *triſtitia* apud ſe vix eſt.

Ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην; Feſtive mente captum eſſe, errare animo, irre ſeyn, & mendicus vagus, junguntur. *h. l.* ergo de nimia elatione præ gaudio, μαίνεσθαι καὶ χαίρειν λίαν, Vide etiam ad *Od.* I. 398. nec non KREBSII *A in Plutarch. &c. p.* 139. *ſqq.*] De hoc verbo mult vid. inprimis *Perizon.* ad *Ælian* V. H. IX. 25. eſt errare, nullo certo loco conſiſtere, aut qu unde & de jactatione ægrotantium a medicis dicitu animo cum dicitur, ita late patet, ut Latinorum quæ de omnibus animi motibus, atque etiam de tione, ſuperbia dicitur. Eſt autem ſuavis luſus in & ἀλήτην. ERN.

Ἀλήτης, ſupra *v.* 25.

v. 333.

Μή τις τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναςῇ, *Cave*, contra te cito Iro fortior alius inſurgat. Intelligit Eurymachum, quo fidebat hæc ſuperba ancilla.

v. 334.

Κεκοπὼς, *Il.* N. 60

Χερσὶ ςιβαρῇσι, *Od.* M. 174.

v. 335.

Δώματος ἐκπέμψῃσι, E domo emittat & ejiciat.

Φορύσσω, admiſceo, confundo, ſubigo. Eſt μεταφορεῖν, transferre partes, μοριον ἐκ μοριου μεϑ item polluo, fœdo, affero inquinamenta.

Φορύξας αἵματι πολλῷ, poſtquam tè fœdavit ſa multo ex vulneribus tuis, wenn er dich blutrünſ machet.

v. 336.

Υπόδρα ἰδὼν, ſupra *v.* 14.

v. 337.

Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, (*pro* ἐρῶ,) κύον, οἷ (*p* ἀγορεύεις. Certe cito Telemacho dicam, canis, loqueris: inquit perſonatus Ulyſſes ad ancillam de lam, & injurioſe loquentem.

v. 338.

pro Κεῖσε) ἐλθὼν, Illuc (& monſtrat manu lo-
bi ſedet Telemachus,) iens.] Κεῖσ' ἐλθων eſſe,
rofectus, eo vadens, ubi eſt, notat Euſtath. ſed in
ns friget, ut te ibi concidat. Intelligam, ut te
ſtatim, concidat, & ita pro merito puniat ERN.
ἔνθι διαμελεϊςὶ τάμῃσιν, (pro ταμῃ,) ut te ibi in
indat, ut te illico membratim concidat: ut tibi
manus, pedes, linguam, aures, &c. in pœ-
μελεϊςὶ ταμὼν, Od. I. 291.

v. 339.

, idem quod πλείω, & Jon. πτοιέω, conterreo,
conſterno; facio quaſi concidere: vehementer
quem. ich mache ſcheu, ſetze in heftige Bewe-
öſe. a πετω, & πίπτω.
ἐπτοίησε γυναῖκας, verbis iſtis conterruit mulie-
mnino. coll. 340. 341.

v. 340

δ' ὑπὸ γυῖα (pro ὑπελύθησαν) ἑκάςης Ταρβοσύνῃ,
ntem cujusque amittebant firmitatem ſuam Præ
ſubito, die Mägde hätten vor Schreken mögen in
ſinken: nam & terror eſt λυσιμελης, membra re-
firmitate ſua. ſic Il. Π. 805. de nimia laſſitudine
μία.

v. 341.

νη, ης, ἡ, idem quod τάρβος, εος, τὸ, terror,
onfuſio animi.
pro ἔφαν, utrumque per Sync. pro ἔφασαν, & φά-
μιν ἀληθέα μυθήσασθαι, putabant enim, eum
iſſe.

v. 342.

ὁ παρ λαμπτῆρσι φαείνων αἰθομένοισιν Ἑςήκει, At
les, ſuccedens unus voluntarius in vices ancilla-
ad focos ardentes lucem procurans Stabat: Sed
os focos portatiles, ut lucem aleret & claram
et, Conſtitit. Vide ſupra ad v. 306. 307.

v. 343.

πάντας ὁρώμενος, omnes adſpiciens. ἐς μέγεθος καὶ
ώμενος, ſupra v. 218.

v. 344.

Ἄλλα δέ οἱ κῆρ Ὥρμαινε φρεσὶν ἧσιν, alia vero Agitabat mente ſua. ὁρμαίνων, *Od.* O. 299.

Ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο, quæ utique, *vel* ut m bitur, non ſane non facta manſerunt, was gem unausgeführt blieb, nicht unvollendet. σῖτον ἔδον ἄυτως ἀτέλεστον, *Od.* Π. 111.

v. 345.

Μνηστῆρας — ἀγήνορας, *Od.* P. 65.

Ου πάμπαν — εἴα κ. τ. λ. non omnino — ſine *pro* εἴασε. πάμπαν, ſupra *v.* 140.

v. 346.

Λώβη, ſupra *v.* 224.

Λώβης ἴσχεσθαι, Ab injuria ſe abſtinere.

Λώβης ἴσχεσθαι θυμαλγέος, A contumelia abſtine mam excruciante contra Ulyſſem. ἔπος θυμαλγὲς, Od

v. 347.

Ὄφρ' ἔτι μᾶλλον Δύη ἄχος κραδίην — Ὀδυσῆος, ut etiam Subiret dolor in cor — Ulyſſis.

v. 349.

Κερτομέων Ὀδυσῆα, Ludens verbis in Ulyſſem, ü ſpottend. μή μιν κερτομέωσιν, *Od.* Π. 87.

Γέλως, ω, ὁ, idem quod γέλως, ωτος, ὁ, riſu natione Attica.

Γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτευξε, riſum vero ſociis fecit.

v. 350.

Od. P. 468.

v. 352.

Ἀθεεὶ, *adv.* ſine Deo.

Ουκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσήϊον ἐς δόμον ἵκει, *i. e.* ἄν τι θεῖον, divino conſilio & juſſu.

v. 353.

Ἔμπης μοι δοκέει δαΐδων σέλας ἔμμεναι αὐτῦ Καὶ κα Plane mihi videtur facum ſplendor eſſe ipſius Etia pitis: es dunket mich völlig, als ſeye der Glanz des nenden Holzes auch zugleich ſeines kalen Kopfes G als leuchten die Brände zugleich mit ſeinem Sch Ἐπίσης μοι δοκεῖ τὸ φαινόμενον σέλας τῶν δᾳδων εἶναι αὐτῦ τῆς κεφαλῆς, ὡς ἐψιλωμένης. *Euſtath.* Minus rect

O

r. Quippe vocem ἔμπης iſta in ſignificatione apud vix uſquam reperias. Vide infra ad τ. 37. ubi ἔμπης ſimili fere in ſenſu occurrit. CLARK. Eodem aliis locis occurrit, ſed tamen omnes Grammatici ἔμπης etiam pro ὁμοίως dici notant. Vid Vi-tos ad *Heſych.* in *h. v.* Sed adfirmandi vis ſane analogiæ convenientior. Ceterum dicterium & eſt in hoc, quod eum divinitus miſſum docet ex od ſplendeat caput ejus: & in eo perſtringit cal-, quæ apud veteres valde obnoxia dicacibus ERN.

ιν, ſupra v. 164.

σέλας, facum ardentium ſplendor & lumen, *i. e.* ejus calvum & album tam lucet, quam faces ipſæ. δὲ ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, *i. e.* fulmen, miſit *Il.* Θ. 76. μινύθουσι δὲ οἶκοι ἐν σέλαϊ μεγάλῳ, per-s in ſplendore magno, *i. e.* flamma magna: po-acto pro ſubjecto, ſplendore pro igne ipſo, *Il.*

· δαΐδας, ſupra v. 309.

v. 354.

οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί, dann er hat kein einzig auf dem Kopf: quoniam non ei ſunt capilli, ne quidem. ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους, *Od.* I. 462.

v. 355.

Dixit.

v. 356.

κ' ἐθέλεις θητευέμεν, num igitur vis *vel* velles ope-mercenariam præſtare in agro? Liberi ergo homi-paupertate cogente, ſolebant θητεύειν apud alios, non ergo erant ſervi. βουλοίμην ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ, *Od.* Λ. 488.

ἀνελοίμην, ſi te ſuſciperem, ſi te aſſumerem mer-m, wenn ich dich annehmen wollte zum Taglöh· πόλλ' ἀνελόντα, ſupra *v.* 16.

v. 357.

ἐπ' ἐσχατιῆς, ſic vocat villam remotiorem. Vide ad 489.

δέ τοι ἄρκιος ἔσται, merces enim tibi ſufficiens *h. l.* de operario ruſtico. μισθὸς ἄρκιος, merces larga, quæ

quæ omnem impenſam operam poſſit compenſ
ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακ
nunc ſufficit, nunc ſufficiat, aut perire aut ſerv
depellere (*i. e.* dummodo depellamus) mala a n
Il. O. 502.

V. 358.

Αἱμασιὰς, ᾶς, ἡ, *propr.* ſepes ex ſentibus acutis
eſt ab αἱμάσσω. *deinde* per uſum etiam, paries ex
bus in agro lectis conſtructus. *h. l.* videntur intellig
χάλικες, quibus coagmentatis fit Φραγμός. nam & ſ
ris ex ejuſmodi generis lapidibus tribuitur hoc no
Λέγων, (*i. e.* συνάγων, συλλέγων,) αἱμασιὰς, collig
pes. Hinc ſunt οἱ λογάδες λίθοι, collecti lapides e
Δένδρεα μακρὰ φυτεύων, arbores longas plantan
ut longæ deinde naſcantur. μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι
Od. P. 159.

V. 359.

Ἔνθα δ᾽ ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι, Ibi aute
tibi panem ſine defectu ullo præberem. ἀρδμοὶ ἐπ
Od. N. 247.

V. 360.

Εἵματά τ᾽ ἀμφιέσαιμι, Veſteſque tibi induerem.
Ποσὶν δ᾽ ὑποδήματα δοίην, pedibusque calceamenta d

V. 361 — 363.

Vide ad *Od.* P. 226 — 228.

V. 363.

Ὄφρ᾽ ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ᾽, ut poſſis qualite
que paſcere tuum ventriculum.

V. 365.

Εἰ γὰρ νῶϊν] Refertur iſtud γὰρ ad id, quod ele
reticetur: *Ne me tam ignavum operisve inſcientem arbi
ſi ENIM &c.* Porro reticetur & hujus ſententiæ ἀπ
Si enim nobis —; videres, quanto ego tibi opere præſt
aut aliquid ſimile. Cujuſmodi de ἀποσιωπήσει vi
Il. A. 135. CLARK.

Ἔρις ἔργοιο, contentio operis faciundi; contentio
plus operis facere poſſit ruri.

Εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο, ſi enim certaren
opere ruſtico faciendo, uter plus obire poſſet.

V.

v. 366.

ἐν εἰαρινῇ, Tempore verno. ἐπιπέτονται ἄνθεσιν εἰα-
volant ſuper flores vernos, *Il.* B. 89.
ἤματα μακρὰ πέλονται, quando dies longi ſunt,
ulti tempore. δένδρεα μακρὰ, arbores proceræ,
358.

v. 367.

ποίῃ, In gramine, metendo *ſcil.* ἡ κατὰ θέρος πόα
κατ' ἐξοχὴν, in metenda herba agrorum & prato-
inc & annus ipſe dicitur ἡ ποίη. νέμεαι τέρεν ἄνθεα
Od. I. 449.

ἄπανον, ου, τὸ, falx. *coll.* 369. apparet, ſermonem
falce, qua gramina deſecantur in prato, eine
Sichel, oder Senſe.

εὐκαμπής, έος, ὁ, ἡ, bene flexus. δρέπανον εὐκαμπὲς,
is meſſoriæ eſt a parte, a καμπῇ, & innuitur
partem τὸ διόλου ἔντεχνον, ἀγαθὸν, bene factum.
εὖ habet vim.

v. 368.

πειρησαίμεθα ἔργου, ut experiremur operam, daß
mit Arbeit eine Probe machen könnten, wer unter
beyden mehr und beſſer arbeitete.

v. 369.

νῆστιες ἄχρι μάλα κνέφαος, Jejuni *vel* nihil comedentes
ad multam noctem, *ſc.* poſt jentaculum prima lu-
cum.

ἄχρι μάλα κνέφαος, i. e. ἄχρι βαθείας ἑσπέρας, bis in
die ſpäte Nacht. κνέφας, *Od.* M. 31.

ποίη δὲ παρείη, & herba *vel* gramen metendum adeſſet.

v. 370.

εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, Si & boves eſſent agen-
opere ruſtico.

v. 371.

αἴθωνες βόες, Ferventes *aut* Animoſi boves. αἴθωνες ἵπ-
qui, quibus ſplendet cutis a cura, & qui cum ar-
multo movent ſe, animoſi, celeres, *Il.* B. 839.
αἴθωνα σίδηρον, *Od.* A. 184. αἴθων λέων, i. e. ὁ διάπυρος καὶ
ἰς, impetuoſus, plenus ignis animique; nam de co-
hoc nomen intelligere, frigidum eſt. *Il.* K. 24. Σ. 161.

αἴθωνας λέβητας, ſplendidos lebetas, *Il.* I. 123. αἰετὸς α animoſa & celeris impetus aquila. *Il.* O. 690.

Ἄμφω κεκορηότε (*pro* κεκορηκότε, dual. præt. partic. ποίης, ambo ſaturati herba *vel* gramine. εἶτα καὶ οἰνι ρεισαμένας, *Od.* Ξ. 46.

v. 372.

Ἧλιξ, ικος, ὁ, ἡ, æqualis, ejusdem ætatis. *etiam* dem magnitudinis. βόες ἥλικες, boves æqualis ætati

Ἰσοφόρος, ε, ὁ, ἡ, æquale jugum ferens, ἴσον φέρειν δυνάμενος: æquo paſſu procedens cum altero κίνηλος καὶ ἴσος καλὰ τὸ φέρεσθαι, qui pari celeritate tur & fertur. βόες ἰσοφόροι, par boum æquale.

Τῶν τε σθένος ἐκ ἀλαπαδνὸν, quorum robur non e becillum: de bubus. ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ λαὸς, ſed tenuis *quaſi* & evacuatus erat, nam paucu ſequebatur militaris populus, *ſc.* ὁ Νιρεὺς pulcer, *Il.* I

v. 373.

Τετράγυον δ' εἴη, de portione agri arandi per diem μέγας ὄρχαλος τετράγυος, *Od.* H. 113.

Βῶλος, ε, ἡ, gleba, terra ſciſſa, Erdſcholle, ſtürzte Erde.

εἶκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ, cederetque gleba ſub i. e. ſi terra eſſet arabilis.

v. 374.

Ὦλαξ, ακος, ἡ, & *per Sync.* ἆλξ, ſulcus, eine *Il.* N. 707.

Ὦλκα διηνεκέα, ſulcum continuum rectum. νειτοισ κέεσσι νὸς, *Od.* Ξ. 437.

Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην, Tu videres, an ſulcum rectum integrum & totum proſ poſſem ſic, ut ſuperarem tali menſura te arando, dir nicht um eine ganze Furche vorpflügen wollte. ὅτε δὴ σε ὄψα ἄσαιμι προταμὼν, anders und eher, al ich dich mit Speiſe ſättigen wollte, und dir Fleiſch a te: aliter nolebas convivio alicui intereſſe, *Il.* I.

v. 375.

Εἰ δ' αὖ καὶ πόλεμόν ποθεν ὁρμήσειε Κρονίων, Si ver pugnam alicunde concitaret Jupiter.

v. 377.

χάλκεος, ε, ὁ, ἡ, totus ex ære *vel* ferro. κυνέη πάγ- galea —.
Od. Ξ. 276.
ἀμφιφάλοις ἀραρυῖα, temporibus adaptata. πτερόν ἀραρυῖαι, ſupra *v.* 293.
..., *Od.* Λ. 318.

v. 378.

μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα, Tunc ...es primos inter ordines conſerentem manus, *ſc.* ..., cum hoſtibus.
...χος. ἐνόησεν αὐτὸν ἐν προμάχοισι φανέντα, animad... in prima acie apparentem, *Il.* Γ. 31.

v. 379.

... μοι τὴν γαστέρ᾽ ὀνειδίζων ἀγορεύοις, Nec mihi ...um exprobrans commemorares.

v. 380.

... μάλ' ὑβρίζεις, Sed valde impotens & ſuperbus es. ...τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής, & tibi mens eſt inhumana. Φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε; hancce refe...ovi reſponſionem duram & vehementem? *Il.* O. ...ρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, apud regem immitem & ...m, *Il.* A. 340.

v. 381.

...αιός, potens. *Il.* E. 83. μοῖρα κραταιή, *i. e.* βιαίη, ...mo reſiſtit.

v. 382.

...κα παρ' παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμιλεῖς, Quoniam paucis & non bonis verſaris. μὴ πάντα μνηστήρεσσιν ..., ſupra *v.* 166.] Exprobrat Eurymacho, quod ple...e accidere ſolet, ut multi pro fortibus quidem ha...r: ſed ab iis demum, qui ignavi ſunt. Unde illi ...ientes eo audaciæ prorumpunt, ut hanc aliorum ...nem veram arbitrentur, licet eorum conſcientia ipſis intus teſtimonium ferat, aut potius ea, quaſi ...tri quodam fulgore, animum ſuum præſtingui ſi... & in miſeram illam φιλαυτίαν delabantur, qua ...τέειν, & plus æquo ſibi tribuunt. Talem ergo

 dicit

dicit eſſe hunc Eurymachum; unde ille indignatus aſpere ei mox inſultabit. SPOND.

v. 384.

Αἶψά κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα — κοιντο, Statim tibi portæ., quamvis latæ, — anguſti ſent: Statim tibi januæ, quamvis amplæ, — arcta rent. πρῆσαι πυρὸς θυρέτρα, portas comburere igne B. 415.

v. 385.

Φεύγοντι — διὲκ προθύροιο θύραζε, Fugienti — pe nuam anteriorem & domus & aulæ totius. Vide ad v. 100.

Θύραζε, Od. Π. 276.

Σπεύδοντα. ἀργειὰς λαχμῷ γεινόμενος, Od. I. 445.

v. 386.

Ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον, Od. P. 458.

v. 387.

Ὑπόδρα ἰδὼν, ſupra v. 336.

v. 388.

Ἆ δεῖλ', pro δειλὲ, h. l. increpationis & indigna vox. Vid. ad Od. Ξ. 361.

Ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, certe pene tibi illaturus malum, gewiß bald ſollte ich dich unglücklich mache

Singularis apud Homerum formula, οἷ' ἀγορεύεις, loqueris, Elliptice pro τοιάδε ἐςὶν, οἷα ἀγορεύεις, f malam partem. Latine dicas: Pro vel cum iſtis dict Od. P. 479.

Μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', οἷ' ἀγορεύεις,
Ne te juvenes per ædes trahant pro iſtis dictis.

Similiter h. l.

— ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις,
— certe illico mihi pro dictis ſupplicium dabis.

Verbatim: certe cito tibi perficio malum, qualia loqu HOOGEV ad VIG. de Gr. Dict. Idiot. Cap. III. Sec Reg. XIII. (N. 51.)

v. 389 — 392.

Supra v. 329 — 332.

v. 393.

...φόλας εἷλε, ſcabellum apprehendit. *h. l.* præciſe eſt ...ποδιον. *Od.* P. 231.

v. 394.

... γοῦνα καθίζετο, ad genua ſedit.

v. 395.

...οχόον βάλε (κατά) χειρός. οἰνοχόος μέθυ ἐκ κρητῆρος ...ιων φορέεσι, *Od.* I. 10.

v. 396.

...ξόπιθεν χειρός, ſupra *v.* 257.

...ὶχοος, *h. l.* ὁ ξέστης πολίζων χρήσιμος, vas, ex quo in ... infundebatur vinum. Vide ad *Od.* P. 91.

...ὕπτιος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα, de gutturnio ad ... prolapſo. βόμβησε δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον, *Od.* ...

v. 397.

...ὤμωξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι, ejulatu edito cecidit ſu... in pulveribus: de pincerna, adverſo ictu adflicto ...iter. οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν, *Od.* ...370.

...πτιος, *Od.* I. 371.

v. 398.

...στῆρες δ' ὁμάδησαν, *Od.* P. 360.

...γαρα σκιόεντα, *Od.* N. 2.

v. 399.

Supra *v.* 71.

v. 400.

Αἴθ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι, Utinam hic ...ſpes vagans alibi periiſſet. *pro* ὤφελε, ob metrum du...cato λ.

Ἀλώμενος, *Od.* O. 491.

v. 401.

Πρὶν ἐλθεῖν, Antequam veniret.

Τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μεθέηκεν, nequaquam tantum tumultum cauſſatus eſſet inter nos, neutiquam tantum tumultum immiſiſſet & excitaſſet nobis. ἀμφὶ αὐτῷ (*ſc.* τῷ νεκρῷ τοῦ συὸς) θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτήν, apud oc-

ciſum corpus apri fecit oriri magnum tumultum & morem pugnantium, *Il.* I. 543. & ſermo eſt de Meleagri.

v. 402.

Νῦν δὲ περὶ πτωχῶ ἐριδαίνομεν, Nunc autem ob mei cum rixamur. ως δ' εὖρος τε νότος τε ἐριδαίνετον ἀλλήλ ſicut hi venti certant invicem: de ventis *quaſi* de ἰμ χοις dictum, *Il.* Π. 765. ει δὴ σφω ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε, ſi vos ambo, Jupiter & Juno, ob mort contenditis adeo, *Il.* Α. 574. ὅτι δυνήσεται ἀντία πα ἐριδαινέμεν οἶος, non valebit contra omnes Deos cont dere ſolus, *Od.* Α. 79. ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, quiunt proci de Penelope: ob iſtius præſtantiam aliis fœminis contendimus, & alter alterum vincere cando ſtudemus, *Od.* Β. 206.

v. 403.

Ὀ δέ τι δαιτὸς ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, man wird der ten Mahlzeit weder ſatt noch froh werden. ita *Il.* Α. ἡμέων ἔσσεται ἦδος, nos juvabimus & delectabimus: noſtri erit, *Il.* Α. 318. ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος; ſed quid iſta juvant & delectant? *Il.* Σ. 80.

Ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ, quia iſta inferiora & humili vincunt. *h. l.* ſermo eſt de contentione orta ob men cum ſic *Il.* Α. 576. ubi ſunt cura mortalium, & cont tiones inter Deos ob iſtos viles mortales: potior eſt lectatio cœleſtis.

v. 404.

Ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο, ſupra *v.* 59.

v. 405.

Δαιμόνιοι, Telemachus ad procos, amice. Δαιμόνι', pra *v.* 15.

Μαίνεσθε, inquit, jocans quaſi: inſanitis, mente ca eſtis a vino. ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης, *Od.* Λ. 536.

Οὐκέτι κεύθετε θυμῷ βρωτὺν οὐδὲ ποτῆτα, ſenſus eſt: mis palam oſtenditis conſilium veſtrum de occidendo ſpite. hinc addit, θυμῷ. ſed ἀστείως id rurſus obvol addens, quaſi cibum & potum evomerent ebrii vel e mituri ſint: nam hoc eſt, ὐ κεύθειν βρωτύν. ihr ſoll

…icht mehr bey euch bergen und beherbergen, was ihr …en und getrunken habet.] ideo, ut opinor, procos …rehendit *Telemachus*, quod non tranquilli & ſine ſtre… cibum & potum ſumant. CLARK.

v. 406.

…ἧς. ὑμεῖς δ' ἐς βρῶσιν ὀτρύνετον, vos ad cibum co…mini me, *i. e.* εἰς δεῖπνον, *Il.* Τ. 205. …ῖτα, ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος, *Od.* Ρ. 603. …ὶ τίς ὔμμ' ὀροθύνει, Deorum ſine dubio aliquis concitat, reizet. πάσας δ' ὀροθύνεν ἀέλλας, omnes …avit procellas, *Od.* Ε. 292.

v. 407.

…κ ἂν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες, Vide ad *Od.* …188.

v. 408.

…πῃ θυμὸς ἄνωγε, wenn es euch beliebet. …ὼ δ' οὔτιν' ἔγωγε, pello ſane neminem ego, ich jage …, treibe keinen aus meinem Hauſe. Ὀδυσῆα διωκέμεν …δόμοιο, ſupra *v.* 8.

v. 409.

Οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες, illi autem …es morſu inhærentes labiis, ſie biſſen ſich in die Lip… …; quod eſt ſignum iræ & indignationis. ita *Od.* Α. 381. Τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ — *Od.* Ο. 529. Ὀδὰξ. πολλοὶ πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν, …lti proni cadentes in terram mordicus prehendant …ram, *Il.* Β. 418. Sic Germani de ejusmodi cadenti…s in prælio, ins Gras beiſſen. Φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, … 146.

v. 410.

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν, Telema…chum admirabantur, quod audacter loquebatur. θαρσα…λέως, ſupra *v.* 389.

v. 413.

Ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ, ob dictum æquum & juſtum, we…gen des geſprochnen billigen.

V. 414.

v. 414.

'Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος, Violentis verbis [illegible]quens & tangens eum, *ſc.* Telemachum. μαλακοῖσι *Od.* K. 70.

'Ἀντιβίοις ἐπέεσσι. ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν, viol[illegible] verbis cum pugnaſſent contra ſe invicem hi duo, *Il.* [illegible] 304 ſic &, μαχεσσάμεθα —, *Il.* B. 378. προκαλίζετο [illegible]τας ἀρίστους ἀντίβιον (neutrum adverbialiter) μαχέσασθαι αἰνῇ δηϊοτῆτι, contra pugnare in gravi & ſerio cert[illegible]ne hoſtili, *Il.* Γ. 20. εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθ[illegible] ne cominus cum armis periculum faceres, *Il.* Λ. 386. [illegible] in oppoſ ad ſagittarium, qui eminus vulnerat.

Χαλεπαίνοι, iraſcatur & commotum ſe præbeat. [illegible]παίνει, *Od.* Π. 114.

v. 415.

Μήτε τι τὸν ξεῖνον στυφελίζετε, Neque hoſpitem du[illegible] impetite. οὐδέ μιν [illegible]λος ἀταρτηρῶ ἐστυφέλιξεν, *Od.* P. 234

v. 417.

'Οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν, pincerna incipiat [illegible]culis diſtribuendis, pincerna initium faciat poculis, fundendo & prælibando ipſe, ut & reliqui libent. ἐπαρ[illegible]μενοι δεπάεσσιν, *Od.* H. 183.

'Οἰνοχόος, ſupra *v.* 395.

v. 418.

"Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες, hic locus [illegible]xime pingit morem libandi, ante quam cubitum ire quod erat loco noſtræ precationis veſpertinæ, Abend[illegible]gen. σπείσας, ſupra *v.* 150.

Κατακείομεν, dormitum eamus. Vide ſupra ad *v.* [illegible]

v. 420.

Τὸν ξεῖνον δὲ ἐῶμεν — Τηλεμάχῳ μελέμεν, *Jon.* pro [illegible]λειν, hoſpitem autem relinquamus — Telemacho [illegible]randum.

v. 421.

Τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπε, His autem omn[illegible] placentem ſermonem locutus erat. ita *Il.* I. 173.

V. 422.

ἰεῦ κεϱάεσκ7ο, *pro* ἐκεϱάσα7ο, infundebat magnum
im. vel poteſt hæc phraſis *in genere* eſſe, curare
m implendum & ex eo infundendum in pocula:
die Aufſicht auf die Schenke. ita *Od.* Γ. 393. κε-
ἀιθοπα οἶνον, *Od.* O. 499.

V. 424.

μεν δ' ἄεϱα πᾶσιν ἐπιςαδον, *Od.* N. 54.

V. 425.

δὲ Θεοῖσι Σπείσαν7ες μακάϱεσσι, illi autem Diis
libaſſent beatis,] La licence & la débauche où
ces Princes ne les empêchent pas de pratiquer
es de la Religion. Et voilà comme ſont faits les
; ils accordent leurs deſordres avec les prati-
erieures de la pieté. DAC.

οἶνον, ſupra *v.* 150.

V. 426.

ἤθελε θυμὸς, quantum ipſis libuit.

V. 427.

ϱ' ἴμεναι κείον7ες ἐὰ πϱὸς δώμαθ' ἕκαςος, Iverunt
decubituri ſuas ad domus quiſque. βῆ δ' ἴμεναι
Od. Ξ. 532.

IN

IN T. ODYSSEÆ.

V. 1.

Ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο, Od. H. 230.

V. 2.

Μνηστήρεσσι φόνον — μερμηρίζων, Procis cædem ditans.

V. 4.

Τεύχε' ἀρήϊα, Od. Π. 284.

Καταθέμεν, Jon. pro καταθεῖναι, ibid. 285.

V. 5 — 13.

Ibid. 286 — 294.

V. 14.

Φίλῳ ἐπεπείθετο πατρὶ, ſuo parebat patri. τοῖσι πείθετο θυμὸς, Od. M. 324.

V. 15.

Ἐκ δὲ καλεσσάμενος, pro ἐκκαλεσάμενος, quod idem ἐκκαλέσας. Cum autem evocavit.

Τροφὸν Εὐρύκλειαν, Od. P. 31.

V. 16.

Μαῖα, Od. P. 499.

Ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας, age jam contine in cellis ſuis ancillas.

V. 17.

Καταθείομαι, pro καταθέομαι, præſ. pro fut. Jon. Il. X. 111.

Ἔντεα πατρὸς, arma patris. ἔντεα δαιτὸς, Od. H. 232

V. 18.

Ἀκηδέα, i. e. ἠμελημένα. ſc. ἔντεα. γυναῖκες ἀκ Od. P. 319.

Τά μοι κατὰ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει, quæ (a mihi in domo neglecta fumus fuſcat, nigra facit, p nitore ſuo, ἀφανίζει, σκοτίζει. ὀφθαλμῶν μὲν ἀμ Od. Θ. 64.

V. 19.

Πατρὸς ἀποιχομένοιο, Patre abſente.

Ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα, Vide ad Od. Σ. 228.

V. 20.

ι πυρὸς ἵξεῖ' ἀϋτμή, quo non ignis veniet vapor.
υρὸς ἵκεῖ' ἀϋτμή, *Od.* Π. 290. & ſupra *v.* 9.

V. 22.

.ὰρ δή ποῖε, τέκνον, ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο, Utinam
a ſane, fili! curas, prudentes ſuſcipere velles! ἐν
φροσύνην δῶκε Ἀθήνη, *Od.* E. 437.
λοιο, ſuſciperes, αναλαβῃς. ἔι σ' ἀνελοίμην, *Od.* Σ. 356.

V. 23

κήδεσθαι, καὶ κλήματα παντα φυλάσσειν, Rei fami-
curam ſollicitam habere.
ματα πανῖα φυλάσσειν. ſic ἔμπεδα πάνῖα φυλάσσειν,
ι in ſtatu ſuo bono conſervare, alles in gutem
) bewahren, *Od.* B. 227.

V. 24.

ομένη, tecum iens.
σει — φαος οἴσει; *i. e.* ἐν χερσὶ βαςάσει; quænam
lumen portabit? welche ſoll dir leuchten, durch
agung eines brennenden Stüks Kienholz?

V. 25.

βλώσκω, procedo, progredior curioſe, ut ſpectem,
novi ſit. ex πρὸ & βλώσκω, accedo, eo, venio cu-

ὰς δ' ὐκ ἔιας προβλωσκέμεν, *pro* προβλώσκειν, Ancil-
m vetabas paullo ante progredi ex habitaculo ſuo,
ie.
ἔιας, *pro* ἔιαες, non ſinebas, *i. e.* prohibebas.
κεν ἔφαινον, quæ aliâs tibi lucem præberent, die
dir leuchteten. φαίνω ergo *h. l.* in ſenſu omnium
ponitur. *coll.* 24.

V. 27.

γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, non enim otioſum tolerabo
ſſe. *ſc.* ὄντα ἢ διάγοντα. ἀεργὸς ἀνὴρ, *Il.* I. 320.
ξομαι. ἅπαντας ἀνθρωπες ἀνέχεσθαι, *Od.* P. 13.

V. 28.

ξ, ικος, ἡ, menſuræ aridorum nomen, quæ men-
major eſt, quam τὸ μέτρον. *deinde* notat & rem ipſam,
menſura definiri ſolitam. *imo* & τροφην. a χαίνω,
, recipio ore aperto.

Οἱ

Ὅς κεν ἐμῆς γε Χοίνικος ἅπτηται, quicunque mean ſuram frumenti, *i. e.* cibum meum & demenſum rit.] Τροφὰς λαμβάνει· τό τε μετρῶν καὶ τὸ μετρούμενο νιξ. *Schol.*

Καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς, etiam ex longinquo qui a Vid. ad *Od.* N. 237.

V. 29.

Τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, *Od.* P. 57.

V. 30.

Κληΐζω, claudo ſera & peſſulo, occludo. a κληΐ ς, ſera, peſſulus, ein Riegel. Formam κλείειν, cla *Homerus* non habet. κληῖσσεν δὲ θύρας, ſie veri die Thür.

Μεγάρων εὖ ναιεταόντων, ædium bene habitabilium

V. 31.

Τὼ δ' ἄρ ἀναΐξαντ' —, *pro* ἀναΐξαντε, Ulyſſes & πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες, *Od.* Σ. 40.] Tum vero *ſunt inferre*, vel *cœperunt inferre.* Eodem modo ὁρ ὀνορμᾶν dicitur apud *Homerum.* Ἀναΐξας ſic fere A. 584. ERN.

V. 32.

Ἐσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας, Intro fereba conclave aliud galeasque, & ſcuta: ἐσεκόμιζον. ἐς ὕδωρ, *Od.* Z. 91.

Ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας, ſcuta umbone prædita. *Il.* Δ.

V. 33.

Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα, Haſtasque acutas. *Il.* E. 50.

V. 34.

Λύχνος, ου, ὁ, lumen, lucerna: ein Licht, dergle wir im finſtern anzünden, eine Lampe.

Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, *coll.* 24. 25. 33. & *h. l.* ſubi ligendum ὡς, *quaſi* aureum vas habens, in quo præ batur lumen oleo ardens; non vero δυλικῶς lumen ferens; nam ſermo eſt de Minerva. & ſenſus verus Ulyſſes jam diſpoſuerat locis aptis vaſa inaurata, in bus ardebat lumen, ut liquido ubique cernere po quod artificium, fortaſſe antea non viſum Telemac admiratur hic magnopere.

Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλὲς ἐποίει, lucern

em ardentem, habens, lumen valde gratum & n faciebat. φάος, ſupra v. 24.

v. 36.

ἦγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι, profecto magnum mirandam hanc oculis video. θαῦμα ἰδέσθαι, 108.

v. 37.

ἔς μοι τοῖχοι — φαίνοντ' — εἰσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο, ıb mihi parietes — Apparent — quaſi ignis ardenie, ſie ſcheinen mir völlig wie mit einem hellen ; ut ἔμπης ſit quaſi ἔμπας, vel ἴσως: vel potius, über, toti. Vid. ad Od. Σ. 353.

μεγάρων, die Wände des Saals.

ıs μεσόδμαι, videntur eſſe interſtitia inter columrietem. ἴσον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης, Od. O. 289.

v. 38.

αί τε δοκοὶ, Abiegnæque trabes, in domo regia. ἔτινον, ibid.

k, Il. P. 744.

κ ὑψόσ' ἔχοντες, columnæ ſurſum continentes, in tendentes & altum attingentes, ἀναβαίνοντες quaſi ἔχοντες. κίων, Od. P. 29.

ιν, Od. N. 83.

v. 39.

ντ' (pro φαίνονται) ὀφθαλμοῖς, εἰσεὶ πυρὸς αἰθομέ-Conſpiciuntur oculis meis, quaſi ignis ardentis; ſcil. i & oppletæ flamma.

v. 40.

μάλα τις Θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, Certe ιo aliquis Deorum intus, qui cœlum latum habitant.

v. 36 — 40.

ndor inuſitatus in domo aliisve locis apparens, fauſlim omen erat. Lux enim felicitatis & lætitiæ, ſicut horroris & infortunii, comes putabatur. Hinc te victoriam Ulyſſis, qua procos Penelopes ſupehujusmodi prodigium ſibi viſum eſſe refert Teleıs:

ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι. κ. τ. λ.

Ex quibus patet, *lucem Numinis alicujus cæleſtis p tiam ſignificaſſe*: ſicut e contra Dii inferi, quorum infortunia & calamitates ſecum afferre, tenebris & modis horrorem incutientibus, nunquam autem niſi obſcura & ſubfuſca, apparebant. POTT. T p. 362. ſq.

V. 42.

Σίγα, *Od.* P. 393.

Καλίσχανω, cohibeo. ex κατὰ & ἰσχάνω, teneo, de

Κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, *pro* κατίσχανε, intra te cohib tentiam tuam.

Μηδ' ἐρέεινε, neque quidquam ſcrutare, nec inte ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ, *Od.* P. 305.

V. 43.

Αὕτη τοι δίκη ἐςὶ θεῶν, Hic ſane mos eſt Deorum pflegen es die Götter zu machen. μνηςήρων οὐχ ἤδε τοπάροιθε τέτυκτο, *Od.* Σ. 274.

V. 44.

Ἀλλὰ σὺ μὲν κατάλεξαι, Sed tu quidem decumbe miturus, lege du dich nur nieder. καταλέχθαι, *Od.* O

Ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ, *Od.* P. 276.

V. 45.

Ἐρεθίζω, irritem.

V. 46.

Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα, Hæc ver lugens interrogabit de ſingulis, ſie wird mich um befragen, de quavis re ſeparatim.

V. 47.

Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει, Vide ad O 184.] E triclinio, ubi convivati erant proci: ibi manſit Ulyſſes. ERN.

V. 48.

Κείων ἐς θάλαμον, Cubiturus in cubiculo. κείοντες Σ. 427.

Δαΐδων ὑπολαμπομενάων, facibus adfulgentibus, der Erleuchtung der Fakeln: de cubitum itione. Σ. 492. de deductione ſponſæ.

V. 49.

Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', *pro* κοιμᾶτο, Ubi antea dormi lebat.

V

v. 50.

[illegible] καὶ τότ' ἔλεκλο, Ubi ſane & tunc compoſuit [illegible]tum. λέκλο μυχῷ δόμου, *Od.* H. 346.

[illegible]ν ἔμιμνεν, auroram divinam exſpectavit, in lecto [illegible]ſcens.

v. 51. 52.

v. 1. 2.

v. 54.

[illegible] ἰκέλη, ἠδὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ, *Od.* P. 37.

v. 55.

[illegible] μὲν κλισίην πυρὶ κάτθεσαν, Ei apud ignem [illegible]ſuerunt; & quidem δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ. [illegible]pparet, quid ſit εὔτυκτος ἢ ποικίλος κλισμός: ebo[illegible]nto artificioſe exornatus.

[illegible] ἔφιζε, ibi inſidebat, da ſezte ſie ſich drauf.

v. 56.

[illegible] (κλισίην) ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ, Circa exornatam [illegible]) ebore & argento. δινωτοῖσι λέχεσσι, i. e. torna[illegible]rno artificioſe elaboratis lectis, *Il.* Γ. 391. [illegible]κ, *Od.* Σ. 195.

v. 57.

[illegible] θρῆνυν ποσὶν ἧκε, *pro* ὑφῆκε, ſcabellum pedibus [illegible]it. θρῆνυς, *Od.* P. 504.

v. 58.

[illegible]ς, έος, ὁ, ἡ, adhærens, dran hangend oder ge[illegible] θρῆνυν προσφυέα ἐκ κλισίης, ſcabellum adhærens ſellæ.

[illegible]ὶ μέγα βάλλετο (*pro* ἐπιβάλλετο) κῶας, ubi injece[illegible]ſuperſternebat magnam pellem, *ſc.* ſellæ, in qua erat Penelope. τῷ δὲ συβώτης χεῦεν ὕπο χλωρὰς καὶ κῶας ὕπερθεν, *Od.* Π. 47.

v. 60.

[illegible] λευκώλενοι, in domo regia Ulyſſis. Vid. ad *Od.*

v. 61.

[illegible] ἀπὸ μὲν σῖτον πολὺν ᾕρεον, ἠδὲ τραπέζας, ſie nah[illegible]s Brod und die Tiſche ab.

v. 62.

[illegible], *per Apocop.* pro δέπαλα, pocula.

Ὑπερμενέω, viribus potenter utor. ἄνδρες ὑπερμενέοντες vocantur proci, utpote nobiles valde & divites & fo
& eſt idem quod ἀγήνορες. maxime, ut juvenes vali

v. 63.

Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπτήρων χαμάδις βάλον, (finito con
quando faces erant exſtinguendæ,) ignem de fo
terram conclavis projecerunt: quanquam hic rem
tur ligna jam deuſta, ut novis lignis aridis locum
ceret ad ardendum clare. ut ergo πῦρ hic ſint car
vivi. terra conclavis vero erat pavimentum nudum,
alia munitione ſuperinducta. Vide ad *Od.* Σ. 342.

Χαμάδις, in ſolum conclavis magni. *Od.* Δ. 114.

v. 64.

Νήησαν (*pro* ἐνήησαν) ξύλα πολλὰ, Coacervabant
multa, ut eſſet ignis ad lucendum clare, & ad c
ciendum corpus. ἐσώρευσαν. πῦρ εὖ νηῆσαι, *Od.* O. 32

Φόως ἔμεν, (*pro* εἶναι,) ἠδὲ θέρεσθαι, ut præbean
men, & ut calefaciant: infinit Med. *Active* notate
tur, θέρμην ποιεῖν, facere calorem: & hoc ἐπὶ ἐσχάρ
foco; ſicut φῶς ἐπὶ λαμπτήρων. nam antiqui facibus
lignis fiſſis, etiam in domibus loco luminum uteban
foculis portatilibus: ergo ad utrumque colligebant
ſicca, ad lucendum in foculis, & ad calefaciend
foco. ἐπεί κε πυρὸς θερέω, *Od.* P. 23.

Φόως, *Il.* B. 49.

v. 65.

Od. Σ. 325.

Δεύτερον αὖτις, altera vice rurſus.

v. 66.

Ἔτι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις —; an adhuc & nunc hic
leſtus eris? οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι, *Od.* O. 334.

v. 67.

Δινεύων κατὰ οἶκον, Circumverſans in domo, um
gehend. δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς δίνευον, circum
bant ſe, *Il.* Σ. 605. *coll.* 494. ſic & *Od.* Δ. 19. duo
tores ſaltabant in circulo, κατὰ δῖνον ἐστρέφοντο, ſie
ten einen Kreis. ὅστις δινεύοι κατὰ μέσσον quisquis in
dio verſaretur, & undique circumſpiceret ab hac &
illa parte præliantes, *Il.* Δ. 541. τὴν (πέλειαν) δινεύεσ

ἄλλη

...γην βάλε, hanc huc & illuc ſe vertentem percuſſit ...ta; nam filo longiuſculo in alto alligata erat colum... pedem, *Il.* Ψ. 875. ἀναςὰς δινεύεσκε παρὰ θῖνα ἁλὸς, ...bat in littore maris, er gieng auf und ab ſpazieren, ...12.

...δινεύσεις δὲ γυναῖκας, & curioſe ſpectabis fœminas, ...ρὸς βλέψεις. τί δ' ἐπιπωλεύεις πολέμοιο γεφύρας; quid ...ſpectas interſtitia inter ordines pugnantium? *Il.* ...71.

v. 68.

...λλθε θύραζε, exi foras.

...λαν, audax homo. *Od.* Σ. 326.

...ἔσθ' ὄνησο, proſit tibi epulum: ſatis habe, fruitum ... cibo & potu. ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος, *ſc.* ...us mihi videtur eſſe; & huic elogio breviter ... eſt votum: eſto adjutus, fruatur, ὄναιτο ταύτης ..., (commodum capiat ex hac concione,) καί οἱ ... πλεῖσθείη, (bene & feliciter eveniat ei,) ὅπερ ἰθέ... *Od.* B. 33. ὅτε με ὄνατο, cum me vituperavit, con... *Il.* P. 25.

v. 69.

...ᾳ βεβλημένος, torre percuſſus, mit einem brennen... Stück Holz geworffen: & dicit ſic λαμπάδα ἐκ τῶν ...τὰς λαμπτῆρας, einen von den Bränden, die zum ... brenneten. ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε, *Od.* E. 488. ...σθα, pro εἶς, *Il.* K. 450.) θύραζε, is, *i. e.* ibis, foras.

v. 70.

Υπόδρα ἰδὼν, *Od.* Σ. 387.

v. 71.

...αιμονίη, Ulyſſes ad ancillam honeſtiorem, ſubiratus ...dem, diſſimulans tamen, & leniturus eam Δαιμόνιοι, ... 405.] Excipit Ulyſſes, docetque, quanta ſit hujus ...æ inhumanitas, quæ hoſpiti tam proterve inſultet. ... monet, inconſtantem eſſe felicitatis ſtatum, e quo ...met jam decidit, licet, cum eo frueretur, bene... quam maxime in hoſpites fuerit: ita quoque acci... poteſt, ut illa diutius hac proſperitate non exultet, ...e eam abrumpat Ulyſſis adventus, ſive ipſe etiam Te...machus, qui jam ea eſt ætate, ut prudentius rem do-

meſticam adminiſtraturus videatur, & illas ancillar
petulantias non ignoret. SPOND.

Τί μοι ὧδ' ἐπέχεις; cur ſic contra me directa es? warum biſt du dergeſtalt wieder mich? warum geheſt du ſo feindlich zu Leibe? θρῆνυν, ᾧ ῥ' ἐπέχεν πόδας, Od. P.

Τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ; cur adeo acerb contra me irato animo? Vid ad Od. I. 501.

v. 72.

Λιπάω, pinguis & nitidus ſum. a λίπος, εος, τὸ, guedo eximia.

Ἦ ὅτι ἐ λιπόω; Num quod non niteo corpore? non plena ſum habitudine? interrogat in ſenem, natus Ulyſſes ancillam ſuperbam; & eſt pro con λιπῶ, diſtracto rurſus circumflexo per ο.

Κακὰ δὲ χροὶ εἵματα εἷμαι; & viles corpore veſtes dutus ſum? perf. Paſſ.

v. 73.

Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; Mendicoque per popul πτωχεύεσκ', Od. Σ. 2.

Ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει, neceſſitas enim impellit & me, ich bin dazu gezwungen.

v. 74.

Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι, Tales (q ego ſum veſtitu & habitu corporis) mendici & o rantes homines ſunt. Vid. ad Od. P. 376.

v. 75 — 80.

Od. P. 419 — 424.

v. 81.

Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ — ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς Ἀγλαΐ Ideo nunc *cave*, ne aliquando & tu — omnem amit Nitorem & præſtantiam, qua nunc conſpicua es.

v. 82.

Ἀγλαΐη *h. l.* in medio eſt ſenſu; nam Ulyſſes ſic p ſonatus loquitur ad ancillam ſuam, forma & ætate fe cem. ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ ὤλεσαν, Od. Σ. 179.

Τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι, quo (decore & form ſitate) nunc inter ancillas reliquas eluces egregie: ſer eſt Ulyſſis ad pulcram ancillam Melantho. ἐς μαίδω ἐκέκαστο, Od. I. 509.

V.

v. 83.

Μή πως τοι δέσποινα κοτεσσαμένη χαλεπήνῃ, Ne tibi hera ...cens dura fiat. κεκοτηότι θυμῷ, ſupra v. 71. ...λεπήνῃ· χαλεπαίνοι, Od. Σ. 414.

v. 84.

... γάρ καὶ ἐλπίδος αἶσα, Od. Π. 101.

v. 85.

... δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε, καὶ οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, Sin ille ...dem ita periit, nec amplius rediturus eſt. Vide ad ... P. 571.

v. 86.

...λ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἕκητι Τηλέμαχος. Ἐκ... ...ητι, Od. O. 318. *il a, par la faveur d'Apollon, un ... âge de tenir ſa place,*] Il dit, *par la faveur d'Apollon*, ... qu'on attribuoit à ce Dieu le ſoin de la jeuneſſe; ... pourquoi il étoit appellé Κουροτρόφος, auſſi bien que ... ſa ſœur, qui partageoit avec lui ce ſoin; c'eſt-... quoi elle avoit auſſi le nom particulier de *Curòtballia*, ... qu'elle faiſoit croître les enfans, τοὺς κόρους θάλλειν. ...-pourquoi l'on celebroit en ſon honneur une fête ...ticuliere pour la ſanté des enfans. DAC.

v. 88.

...ν δ' οὔτις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν λήθει ἀτασθάλλουσ', ... autem nulla in ædibus mulierum, *i. e.* ancillarum, ... improbe agens.

ἀτασθάλλουσ', *pro* ἀτασθάλλουσα, contra morem & ratio-...m agens. μή τις ἐμὲ πλήξῃ ἀτασθάλλων, Od. Σ. 57.

Ἐπεὶ οὐκέτι τηλίκος ἐστίν, quoniam non amplius ea eſt ...te, qua nihil animadvertebat. ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τη-...ος, Od. Σ. 174.

v. 90.

Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπτεν, Ancillam autem objurgabat, ...lope. Vide ſupra ad v. 65.

v. 91.

...ως — οὔτι με λήθεις, Omnino — video te in omni-..., non quidquam lates me, ich ſehe dich gar wohl: ...uit Penelope ad ancillam malam. *coll.* 88.

Θαρσαλέη, fiduciæ plena & ſine timore. Θαρσαλέος, ... P. 449.

 Κύον

Κύον ἀδδεὲς, canis inverecunda. ita *Il.* Θ. 423. Φ. 4

V. 92.

Ἔρδουσα μέγα ἔργον, Faciens tantum facinus, Pe trans id magnum malum.

Αναμάσσω, adlino, περιτρίβω, προσκολληθῆναι ποιῆσαι & μάσσω, tangendo adlino *vel* adfrico, tergo.

Ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις, quod capiti tuo allines, ut culam mortiferam *i. e.* προσκολληθῆναι ποιήσεις, & vid metaphorica hæc locutio inde deducta, quia gladius ſtergi ſolebat in capite & capillis occiſi, ὡς ἐν κεφ ἐκείνῳ δῆθεν τρεπομένου τοῦ κακοῦ.] Πάντως ἑαυτῇ περιτρί ἢ αναλήψεις. *Schol.* Eodem modo explicat *Euſtathiu* Dna *Dacier.* Poëta autem (ut opinor) hac phraſi id ſimpliciter denotare vult, ac infra X. 217. — σῷ δ' κεφαλῇ τίσεις, *tuo ipſius capite lues.* Occurrit porro ea phraſis apud *Herodotum:* Τὰ μὲν γὰρ πρότερον ἐγώ τε ἔ ξα, καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω. *Lib.* I §. 155. CLA Imitatus eſt hanc formam etiam *Joſeph. XVIII.* 6. 10. ἐ φαλῇ τῇ σῇ τοῦτον ἀναμαξάμενος τὸν λόγον; non tuo ca hunc ſermonem luas? ERN.

V. 93.

Πάντα γὰρ εὖ ᾔδησθ', *pro* ᾔδησθα, quod *pro* ᾔδης, Om enim probe noras & ſciebas.

Ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς, quoniam ex me audiviſti ip

V. 94

Ὡς τὸν ξεῖνον ἔμελλον —. Ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι, Quod h ſpitem volebam — De marito meo interrogare, & cu eo loqui.

V. 95.

Ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι, quoniam multum & denſe qu triſtor. ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι, *Od.* Θ. 314.

Πυκινῶς, continenter & anxie. Θαλάμοιο θύρας πυκι ἀραρυίας, januam thalamo ſic aptam, ut probe occlu ret eum, *Il.* I. 471. τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον, ob ſtantes continenter gementem, anhaltend und ängſtli *Il.* T. 312. αὐτὰρ σοὶ πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι, tibi prudenter & certa ratione ſuadebimus, ſi obſe volueris, *Il.* Φ. 293. *Od.* A. 279. σανίδας πυκινῶς ἀραρυί januas firmiter aptatas, ut claudant introitum, *Il.* Φ. 5 *Od.* B. 344.

V. 96.

Dixit.

νῦμη πομίη, *Od.* Σ. 168.

V. 97.

δὴ δίφρον καὶ κῶας ἐπ' αὐτῷ, adfer ſellam, & vel- ſt ea. κῶας, ſupra *v.* 58.

V. 98.

— εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ Ὁ ξεῖνος ἐμέθεν, Ut — erbum, & audiat Hoſpes ex me. *i. e.* ut colloqua- micem. Vid. ad *Od.* P. 584.

V. 99.

δέ μιν ἐξερέεσθαι, volo enim eum accurate per-

V. 100.

μάλ' ὀτραλέως κατέθηκε — Δίφρον, illa vero valde poſuit — Sellam. τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο, obe- promte, *Il.* Γ. 260.

V. 101.

ἐΰξεστον, Sellam politam.

αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν, Vide ad *v.* 58. & 97.

V. 103.

ὁ δὲ μύθων ἦρχε, *Od.* P. 184.

V. 104.

ρήσομαι, interrogabo.

V. 105.

πόθεν εἰς ἀνδρῶν; *Od.* O. 264.

V. 107.

ἀπείρονα γαῖαν, Vid. ad *Od.* P. 418.

V. 108.

ἄν τίς σε βροτῶν — Νεικέοι, nemo te hominum — trare poſſit, φιλονείκως μέμφοιτο, tadelſüchtig tadeln. ἀλλὰ δηλαδὴ ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ θείη.

γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει, certe enim fama de celeberrima. καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει, *Od.* I. 20.

V. 109.

τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, Sicut alicujus vel regis

ῆς, *Od.* N. 202.

V. 110.

Ἀνδρέσσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων, Viros in multos & fortes regnans.

V. 111.

Εὐδικία, ας, ἡ, obſervantia juris & æqui & ... εὐδικίας ἀνέχησι, jura æqua ſuſtentat; de bono rege ... muſque additur, quæ bona hanc rem ſequantur.

Ἀνέχημι, idem quod ἀνέχω. εὐδικίας ἀνέχησι, ſuſtin... ſtare facit bona jura; er unterziehet ſich der Sorge für ... rechtigkeit. Eſt Genitivus nominis: nam ſic co... amat hoc verbum.

Φέρημι, idem quod Φέρω. Φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα πυρ... κριθάς, fert autem terra nigra frumenta.

V. 112.

Πυρὸς, καὶ κριθὰς, Vid. ad Od. I. 110.

Βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ, gravantur autem arbores ... ctu, mit Frucht beladen, daß die Zweige biegen. Βρ... (ἡ ναῦς) δὲ σάκεσσι καὶ ἔγχεσιν, Od. Π. 474.

V. 113.

Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα, Pariunt vero oves & capræ ... tus, qui in ſolo poſſunt ſtare & ſalire.

Θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς, mare porro præbet p... ex propinquo, ἐγγὺς ἔχει. Cui opp. ἀπέχειν, weg... ten, πόρρωθεν ἔχειν, entfernen.

V. 114.

Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, εὐαρχία, qu... bonus princeps præeſt.

Ἐξ εὐηγεσίης, ex qua oriuntur ante memorata bo... Niſi potius eſt: per bonum ductum, & capturam ... lem, piſcium, durch gute Züge, die die Fiſcher th... Eſt ab ἡγέω, fut. ἡγέσω. unde & ὁ ἡγεμών. pro quo dei... Medium magis in uſu eſſe cœpit, ſicut & fut. in ... Alii ſcribunt, εὐεργεσίης, falſo.

Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ, i. e. εὐδαιμονοῦσι, & qua... præſtantia & felicitate fruuntur populi ſub eo. ... κακὰ ἔργα, Od. Θ. 329.

V. 115.

Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μετάλλα, Ideo ex me jam ... quære. ὅτι κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες, ſupra v. 6.

V. 116.

μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος —, Nec meum exquire interrogando genus —. τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα, *Od.* P. 70.

V. 117.

μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων, Ne mihi maximum impleas doloribus.

V. 118.

μνησαμένῳ, Recordanti.

μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος, valde enim ſum miſer & ærumnoſus. πολύστονα κήδεα, ærumnas funeſtas & multos gemitus exprimentes, *Il.* A. 445. Ἔρις πολύστονος, diſcordia luctuoſa: bellica nimirum, quæ multos morientes gemere facit, *Il.* Λ. 73.

V. 119.

οὐδέ τί με χρὴ — γοόωντά τε μυρόμενόν τε Ἧσθαι, neque decet, me — gementemque flentemque Sedere.

V. 120.

ἐπεὶ κάκιον πενθήμεναι ἄκριτον αἰεί, *Od.* Σ. 173.

V. 121.

μή τίς μοι δμωῶν νεμεσήσεται, Ne aliqua mihi domeſticarum id vitio det.

V. 122.

δακρυπλώειν, lacrimis nato, ich ſchwimme in Thränen. Vides ergo, πλώειν & πλέειν etiam *natare* ſignificare. δακρυπλώειν με, βεβαρηότα φρένας οἴνῳ, i. e. δάκρυσι πλήθειν διὰ τὸ ἐξ οἴνου βάρος: quaſi διὰ δακρύων πλώειν, i. e. πλέειν (navigare me) ἔμφορτον ὄντα οἴνου βάρει, vini onere completus, ὡς εἰ καὶ ναῦς οἰνοφόρος ἢ οἰνοβαρὴς πλώει δι' ὕδατος. βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ, pro βεβαρηκότα, præt. partic. & eadem res dicitur καρηβαρεῖν, a τὸ κάρη, caput; κεφαλοβαρεῖν, & οἰνοβαρεῖν, i. e. βεβαρῆσθαι οἴνῳ. οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες, venerunt vino graves, *Od.* Γ. 139. Vide KOECHERI *Analecta Philol. & Exeget. in Luc.* XXI: 34. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ, κ. τ. λ.

V. 124 — 129.

Od. Σ. 250 — 255.

V. 130. 131.

Od. Π. 122. 123.

V. 132.

V. 132.

Ἰθάκην ἐυδείελον, Vid. ad *Od.* Ξ. 344.

Ἰθάκην — ἀμφινέμονται, Ithacam — inhabitant, in- lunt. οἱ ταύτην τὴν πόλιν ἀμφινέμοντο, *Il.* B. 521. αἰθέ- Ὄλυμπον ἀμφινέμονται, *Il.* Σ. 186.

V. 133.

Οἵ μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, Qui me invitam *vel* co- voluntatem meam ambiunt. καὶ τὰ φέρει ἀεκαζόμενος, Σ. 134.

Τρύχουσι δὲ οἶκον, *Od.* Π. 125.

V. 134.

Τῷ, Ideo. *plene*: ἐπὶ τούτῳ αἰτίῳ, propter hanc cauſ- Οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔθ' ἱκετάων, neque hoſpitum ram habeo, neque ſupplicum. ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθ- *Od.* P. 488.

V. 135.

Οὔτε τι κηρύκων, οἳ δημιοεργοὶ ἔασιν, Neque præcon- qui publici operarii ſunt, die dem Publico dienen. V- ad *Od.* P. 383.

V. 136.

Ποθεῦσα, *Ion.* pro ποθοῦσα, deſiderans.

Κατατήκω, paullatim liqueſcere & contabeſcere & fluere facio. ex κατὰ & τήκω, liqueſcere aut contabeſc- facio. *propr.* de cera aut nive.

Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθεῦσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ, Sed U- ſem meum deſiderans, contabeſco quod áttinet cor me-

V. 137.

Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν, Illi autem nuptias accele- cito eas fieri poſtulant.

Ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω, inquit Penelope: ego aute- occultos dolos fabricor & molior, ut nuptias protele- ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε, *Od.* Ξ. 368.

V. 138.

Φᾶρος μέν μοι πρῶτον ἐνέπνευσε φρεσὶ δαίμων — ὑφαίνει- Veſtem quidem mihi primum inſpiravit in mentem De- — texere: er gab mir ein; nam Poëta refert omnia hu- mana ad regimen divinum. θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα Δαίμω- *Od.* I. 381.

V. 13-

v. 139.

Στησαμένη μέγαν ἱστὸν, Conſtituenti magnam telam. Vid. Od. B. 94. Ὑφαίνειν, *ibid.*

v. 140.

Λεπτὸν καὶ περίμετρον, *ſc.* φᾶρος, Tenuem & amplam vel ſubintell. ἱστὸν, Subtilem & juſtæ plenæque menſo groß das Maas davon ſeyn müßte. ita *ibid.* 95. Περίμετρος, ου, ὁ, ἡ, circa aptam habens dimenſionem, menſuræ ſuæ incluſus, plenæ menſuræ ſuæ quam ... eſſe.

v. 142.

Μίμνετ᾽ (*pro* Μίμνετε) ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, Suſti... vos, exſpectate vos, (habt Gedult, wartet,) qui ... has meas nuptias. *ibid.* 97.

v. 143.

... φᾶρος ἐκτελέσω, donec velamen perficiam. *ibid.* ... μοι μεταμώλια νήματ᾽ ὄληται, ne mihi pereant fila ir... fila fruſtra deducta aut ad textrinam applicata. *ib.* 98.

v. 144.

... Λαέρτῃ ταφήϊον, ein Sterbe-Kleid für den Laer... *ibid.* 99.

... ὅτε κέν μιν, *pro*, εἰς ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, ὅτε κεν αὐτὸν ... ὑφὴν legunt, εἰσότε.

v. 145.

... ὅτε κέν μιν Μοῖρ᾽ ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο, ...cunque eum Fatum pernicioſum deprimet & au... diu cubare facientis mortis. *ibid.* 100.

v. 146.

Μή τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ, Ne qua me ... populo Achivarum improbet. *ib.* 101.

v. 147.

... κεῖτ᾽ ἄτερ σπείρου κεῖται, Si corpus mortui ſine invo... digno jaceat. Sermo eſt de heroë Laërte, & de ..., quam Penelope texebat, ut in ea aliquando mor... ...ille contegeretur: ut ergo non vile quid, ſed πολυ-ιμάτιον per hoc generale nomen indicetur. *ibid.* 102. Πολλὰ κτεατίσσας, *i. e.* κτέατα χάν, *ibid.*

v. 141 — 147.

Conf. JOH. NICOLAI *Tract. de Græcorum luctu, &c.* Cap. VI. §. 6.

v. 148.

Ibid. 103.

v. 149.

Ἠμάτιη μὲν ὑφαίνεσκον, interdiu quidem texebam opposito ad noctes. *ibid.* 104.

v. 150.

Νύκτας δ' ἀλλύεσκον (*pro* ἀνέλυον,) Per noctes autem ſolvi iterum, quod junxi aut contexui. De Penel retexente noctu telam, quam interdiu texuerat. *ibid.*

Ἐπὴν δαΐδας παραθείμην, quando faces adhibueram appoſueram mihi. *ibid.*

v. 151.

Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιοὺς, Sic triennium quidem latebam hac arte mea *vel* cum iſto, (ich blieb mit der Liſt verborgen, daß es niem merkte,) & credere ac quieſcere faciebam nobiles Achivos. *ibid.* 106.

v. 152.

Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι, ſc. τετάρτου ἔτους, ἢ τοῦ δευτέρου, τοῦ ὡς εἰπεῖν μετὰ τὸν τρίτον τὸν πρῶτον ἀνατέλλοντος: nam præcedens annus περιτέλλει dicitur, ſi totus finitur; & tunc ἐπέρχονται in ejus loc novæ ὧραι, & dies & tempora, quorum initium nota per ἐπήλυθον: als das Jahr um war, und das folge Jahr nun kame. *ibid.* 107.

v. 153.

Μηνῶν φθινόντων, *Od.* K. 470

Περὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη, Vid. *ibid.*

v. 154.

Διὰ δμωὰς, κύνας, οὐκ ἀλεγούσας, loquente Penelope quæ ſe proditam ab ancillis ſuis queritur: per ancillas mei curam non habentes, me non reſpectantes. οὐκ ἀλέγω, *Od.* P. 390.

v. 155.

Καὶ τότε δή με — Εἷλον ἐπελθόντες, tunc demum me Deprehenderunt ſupervenientes, *ſc.* proci.

Ὁμόκλησαν (*pro* ὁμοκλήσαντο) ἐπέεσσιν, omnes inclamarunt me & objurgaverunt verbis; ſie ſchryen mich mit Verw und Drohen an. ὁμοκλήσας σεῦε κύνας, *Od.* Ξ. 35.

v. 15

V. 156.

μὲν ἐξετέλεσσα, Sic illud quidem elaboravi, per- τόκε Φᾶρος ἐκτελέσω, ſupra *v.* 143.

; ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης, etiam nolens, ex neceſſi- tatis Zwang habe ich es fertig gemacht: & notat τῶν μνηστήρων, qui cogebant Penelopen ad abſol- telam. *Od.* B. 110.

V. 157.

ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, ich kan meiner Verheu- nicht entkommen: inquit Penelope triſtis.

V. 158.

τιν' ἄλλην Μῆτιν ἐφευρίσκω, neque ullum aliud m invenio.

ὀτρύνουσι τοκῆες γήμασθ', *pro* γήμασθαι, valde au- ortantur parentes, Ut nubam.

V. 159.

δὲ παῖς βίοτον κατεδόντων, doletque & indigna- trem familiarem comedentibus iſtis. Ἀχαιοὺς ἀσχά- ro ἀσχαλᾶν, diſtracto circumflexo per interſertum) παρὰ νηυσὶ, non miror nec ſuccenſeo, Græ- re in caſtris & indignari, *Il.* B. 297. (vide & ad) ὅι που μάλα ἀσχαλόωσι μένοντές με ', qui fortaſſe olent & ægre ferunt, quod præſtolantur me, 94.

κατεδόντων, abſumentibus illis bona ſua. *ſc.* ægre . & omiſſum eſt αὐτῶν.

V. 160.

νων, Intelligens jam, φρονῶν ἤδη ἐιδὼς, ὅιω γίγνε-

γὰρ ἀνὴρ ὅιός τε μάλιστα Οἴκου κήδεσθαι, deeſt ἐστί: vir talis eſt, qui maxime valeat Domui præeſſe.

V. 161.

κήδεσθαι, ſupra *v.* 23.

Ζεὺς κῦδος ὀπάζει, cui Jupiter gloriam adjungit *i. e.* παρέχει, er laßt Ruhm und Ehr ihn be- cui Jupiter dignationem & eminentiam (Ehre,) dat.

V. 163.

γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης, hoc *prover-*

proverbium de ἀγενεαλογήτοις, qui majores nullo re poterant, in uſu fuit. Notat ergo *h. l.* hon lem, ſine lare & gente: nam antiquiſſimi ſæpe ſe poſſe infantem deſperarent, deponebant eur arbore, quercu, vel petra; & qui ejusmodi educaret inventum, is dicebat, δρῦν ἢ πέτραν f trem ejus. Unde & fama exierat, Jovem ex a naſci feciſſe homines, ut eo citius multiplicarent πως νῦν ἐστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῷ ὀαριζέμει 126. ſenſus eſt: Non ſane nunc licet (οὐκ ἐστιν) confabulari amice, & familiariter ſimpliciterque a quercu vel a petra confabulabatur adoleſcens Eſtque id vetuſtiſſimum *proverbium* ex eo, quo bantur antiquitus homines ex quercubus aut pet qui deinde circa ejusmodi loca verſantes ſincere agebant. Ut ergo παρθένος ἀπὸ δρυὸς καὶ πέτρης, ἀπὸ δρυὸς ἢ πέτρης, cohæreat; & οὐκ ἐστιν Τῷ οα ſic, ἅτε, quemadmodum, olim ejusmodi hon μάλα βίον ἕλκοντες καὶ ὀρεινομοῦντες, ὀαρίζειν ἀλλήλ fuere. Vides ergo, creditum fuiſſe, ſummam tatem & innocuum vitæ genus inter primores actum fuiſſe.

Ου γαρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, Non enim bore es, de quibus olim narrabatur, quod hon de naſcerentur. Alii ſcribi jubent παλαιφάγου, a γος, de quo olim cibus ſumtus eſt. παλαίφατα *Od.* N. 172.

v. 165.

Γύναι αἰδοίη, *Od.* P. 152.

v. 166.

Ουκ ἔτ' ἀπολλήξεις (ob metrum *pro* ἀπολήξεις) γόνον ἐξερέουσα; Nondum deſines de mea ſtirpe ſc ἀπολλήξωσι δὲ πομπῆς Ἀνθρώπων, *Od.* N. 151.

Τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα, meos natales ex me ſ lens, interrogans me de iis. ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσ pra *v.* 99.

v. 167.

Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, *Od.* Σ. 81.

ἐν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις πλείοσιν, ἢ ἔχομαι, certe n me doloribus trades Pluribus, quam jam teneor.

v. 168.

ἐς δίκη, hæc enim eſt conſuetudo. αὕτη τοι δίκη ., ſupra v. 43.

v. 169.

ν πάτρης· ἧς ἀπέῃσιν ἀνὴρ, quando a patria Sua quis. pro ἀπῇ.

v. 170.

βρoτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, Od. O. 491.

v. 171.

O. 401.

v. 172.

ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ, Od. M. 388.

v. 173.

πίειρα γαῖα, de Creta. πίειραν ἄρουραν, arvum pingue, Od. B. 328. δαιτὶ — πιείρῃ, convivio — Il. T. 179. ſq. πιείρας πόλεις, i. e. πλουσίας, meta- nta a corporibus, Il. Σ. 342. ineſt ibi laus victo- ταχεῖαν πόλιν capere, non eſt μέγα ἔργον: ſi- tatur periculum divitiarum; nam tales urbes op- tur cupide.

υτος, ε, ὁ, ἡ, circumfluus, rund umfloſſen. Eſt omnium inſularum Epith nam omnes ἀμφίαλοι. & ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

v. 174.

δ' ἄνθρωποι πολλοὶ, ἀπειρέσιοι, in ea autem homi- Multi, innumeri. οἰζὺν ἀπειρεσίην, Od. Λ. 620] Ἐπή- τῷ πολλοὶ, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ἕνεκεν. Schol. ἐννήκοντα πόληες, & nonaginta urbes. Κρήτην ἑκα- ν, Il. B. 649. & id Epith. eſt verum. Brevi poſt ἐννενηκοντάπολις: nam Λεῦκος ſeditione mota con- em Idomeneum, decem urbes funditus deleverat. en contendunt, Homerum ex ſuo ævo vocare ἑκατόμπολιν, quum tempore belli Trojani nonaginta modo habuerit urbes.

v. 175.

ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη, Alia autem aliorum διάλεκτος, alius alia dialecto utitur, in ea regione.

Maxime autem differentia pronuntiationis aut infle[xionis] vocum & vocabulorum hoc nomine notatur, ex q[uo] variæ oriuntur γλῶσσαι ejusdem ſermonis.

V. 176.

Ἐτεόκρητες, i. e. οἱ ἀληθῶς Κρῆτες, αὐτόχθονες, [καὶ] γνήσιοι τῆς χώρας.

Μεγαλήτορες, nam erant fortes bellatores.

Κύδωνες, ων, οἱ, populus Cretenſis. ἡ Κυδωνὶς [ur]b[s] eorum, prope fluvium Ἰάρδανον.

V. 177.

Δωριᾶς, οἱ, (in ſing. ὁ Δωριεὺς,) nobiliſſi[ma gens] Græciæ. Habitarunt maxime in Peloponneſo, & in ſic dicta magna Græcia & in Sicilia: & eoru[m tra]ctus latiſſime ſparſa. Habent nomen a Δώρῳ, fili[o]

Δωριέες τε τριχάϊκες, varie exponitur. Quidam [τρι]χα, tripliciter, derivant, cum terminatione para[gogica] quia οἱ μὲν τῶν Δωριέων Πελοποννήσου, οἱ δὲ Εὐβοίαν, Κρήτην, ᾤκησαν. Alii vero rectius ab ἀΐσσω, & [θρὶξ] τριχὸς, ut ſint πολεμικοὶ, ὧν αἱ τῆς περικεφαλαίας ἀΐσσουσι, i. e. στίονται κατὰ πόλεμον, in præliis; [ve]l αἰεὶ καὶ ἰκόντες πολεμοῦσιν. & hæc interpretatio præſt[are vi]detur. Vide Strabonem, Lib. X. p. 328. edit. Caſa[ub.] tum eſt enim, galeas bellatorum criſtis comantib[us] ornatas ſuperne; ut ergo hi pili ponantur pro [ga]lea: & τριχάϊκες idem ſint, qui κορυθάϊκες & κορυ[θ...] Poſſent tamen, manente hac galeæ notione, in[...] κοῦφοι ὀρχησταὶ, ſaltatione ἐνόπλῳ Cretica, militari [...]

Δῖοί τε Πελασγοί, Pelaſgi, gens antiquiſſima Gr[æciæ] crebras colonias emiſerant, ipſi quoque ſæpe ſedibu[s] expulſi: hinc late ſparſum nomen eorum. Conf. Pa[uſan.] Græciæ antiquæ Deſcript. Lib. I. Cap. IX.

V. 178.

Κνωσσὸς, ὁ, ἡ, urbs in Creta, ſedes regia, valde [am]pla, ſita ad littus boreale inſulæ.

Ἔνθα τε Μίνως —, Vid. ad Od. P. 523.

V. 179.

Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής, adjecti[vum] pertinet ad ſubſtantivum, non vero ad verbum: M[inos] regnabat (in urbe Cretæ Cnoſſo) novennalis conſ[...]

... Jovis magni. Nam iſte Rex per novem annos ... idie adſcenderat in antrum. Jovi ſacrum in Creta, ibi cum Jove ſe colloqui ſimulabat: deinde retulit ... leges quaſi a Jove acceptas, ut populus religione ... tur. Vide autem diligentiam hujus magni legisla... qui tantum temporis ſpatium ſibi ſumſit, ad le... ... probe expendendas. Eſt ergo, ὃς ἐπὶ ἐννέα ἔτη τῷ πατρὶ Διὶ ἐπαιδεύθη. Conf. *Strabo*, *Lib.* X. ἐννέωροι ... γε, *Od.* Λ. 310.

...ιστὴς, ῦ, ὁ, confabulator, converſator, ὁμιλητὴς, ... Notat enim etiam diſcipulum, qui verſatur cum ...ptore colloquente ὀαριστὴς Διὸς Μίνως quod, præ... ...itionem illam de Minoë, verſante cum Jove, ... *Lib.* I. *Od.* 28. v. 9.) explicari quoque poteſt per ... ἐξοχήν: nam regia dignitas eſt quaſi com... ... cum Jove: unde reges dicuntur διοτρεφεῖς καὶ ... Ab ὀαρίζω, verſor familiariter cum aliquo: col... ... cum aliquo.

... viſebatur antiquiſſimum Jovis oraculum, cujus ...it *Strabo*, & a quo Minos formam legum poſtea ... habuiſſe dicitur; hinc *Homerus* de illo ait:

...ωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,

... novem annos regnavit Jovis magni confabulator.

... (prout *Plato* apud *Strabonem* interpretatur,) *De... ... ſacrum Jovis antrum*, (iſtud enim oraculum erat ...tum,) *ab eoque accepit illa præcepta, quæ poſt in ... generis humani bonum divulgavit.* Ibi Deorum vo... ... per ſomnia declarabatur, hucque ſe conferebant ... ac familiariter converſabantur cum iis, qui eos ſci... ... venerant; ſicuti diſcimus ex hiſtoria Epime... ... apud *Maximum Tyrium*, *Diſſert.* XXVIII. qui per ... annos hoc in loco obdormivit; una cum illo de... ...it Pythagoras in illam ſpeluncam, ut Deos conſu... ... teſte *Diogene Laërtio* in *illius Vita*. Ibidem erat tem... ... Jovi conſecratum, a quo in civitatem Cnoſſum ... via regia amœniſſima ac jucunda, juxta *Plato...*, *de Leg. Lib.* I. Exſtabat in monte Ida, & quam... *Maximus Tyrius loco* mox *adducto* nuncupet Δικταῖον ἄντρον, tamen *Diſſert.* XXII. tradit, ſitum fuiſſe ſuper

Ida: cui concinit *Diogenes Laërtius*, aliique. Int
dicebatur Ἀρχίσιον, a voce ἀρκέσαι, quod ſignific
ferre aut *defendere*; quia Titanis filii, a Saturno
in illud antrum confugerunt, ac furori victoris i
tis ſe ſubduxerunt, ſecundum *Etymolog.* Auctorem. P
Tom. I. p. 297. Conf. etiam, inter multos alios,
NJENS Götterlehre, *Tom. IV. p.* 391. *ſqq.*

v. 180.

Δευκαλίων, ωνος, ὁ, pater Idomenei, regis
filius Minois.

v. 182.

Ἐν νήεσσι κορωνίσι, Vid. ad *Il.* Α. 170.

Κορωνὶς, ἴδος, ἡ, Epith. *navis*, quæ in puppi e
va, ſicut & in prora: nam ἡ κορώνη erat &, cur
navis. ergo, curvata. Poſſis & dicere, nigras
naves, quia κορῶναι, ζῶα, ſic appellantur nigræ.

Ἴλιον εἴσω Ὤιχεθ', ad Ilium, ejusque regionem
er iſt nach Jlium gereiſet.

v. 183.

Ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων, mihi vero nomen
vocor, eſt Æthon: ὅπερ ἀκούει τὶς ἐξ αὐτῶν, qu
nes eum vocant. ut ergo per ſe nihil gloriation
huic vocabulo κλυτός.

Αἴθων, ονος, ὁ, nomen fictum, quo ſe Ulyſſes
lat, quum patriam & parentes fingit perſonatus.

v. 184.

Ὁπλότερος γενεῇ, Minor natu, der jüngere unte
erwachſenen Brüdern. *Il.* Β. 707.

Ὁ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων, ille enim prior
præſtantior virtute bellica.

v. 185.

Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, Ibi Ulyſſem ego vidi.

Καὶ ξείνια δῶκα, & hoſpitio excepi eum. *coll.* 194.

v. 186.

Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἶς ἀνέμοιο, Etenim
i. e. navem ejus, verſus Cretam dejecerat ventu
dus, hatte ihn nach Creta verſchlagen.

Ἶς ἀνέμοιο, *Od.* Ν. 276.

v. 1

v. 187.

ν Τροίηνδε, Euntem ad Trojam.
πλάγξασα Μαλειῶν, repellens eum a Malea pro-
io. παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων, *Od.* I. 81.
ι, *ibid.* 80.

v. 188.

δ' ἐν Ἀμνισῷ, *ſc.* αὐτὸν ὁ ἄνεμος, Siſtebatque eum
ad eum locum, deferebat eum eo.
σὸς, (*alii* Ἀμνισὸς,) ὁ, ἡ, regis Minois ἐπίνειον in
ad fluvium τὸν Ἀμνισσόν. Ibi erat & ſacellum Ili-
& apte congruunt nomina. Nam ἀμνισσὸς eſt *quaſi*
ε (ab α negat. & μένω,) per Ilithyiam autem infan-
tero educuntur, in quo diutius manere nequeunt.
hæc regio parientibus valde ſalubris putabatur.
σπέος Εἰλειθυίης, ubi ſpecus Lucinæ.
, *Il.* Λ. 270.

v. 189.

μέσιν χαλεποῖσι, In portubus periculoſis.
δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας, vix enim evaſit procellas.
αλύξας, *Od.* Θ. 355.

v. 190.

ῆα μετάλλα, Idomeneum quærebat. ἐμὲ νῦν τὰ μὲν
άλλα, ſupra *v.* 115.
ἀνελθών, ad urbem ex inferiori loco ſurſum iens.

v. 191.

ιρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμεν, αἰδοῖόν τε, Hoſpi-
m eum dicebat ſibi carum eſſe, & venerabilem.

v. 192.

ἤδη δεκάτη ἢ ἐνδεκάτη πέλεν ἠὼς, Ei autem jam de-
el undecimus erat dies.

v. 193.

ῖνῳ σὺν νηυσὶ κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω, Eunti cum na-
irvatis in Ilienſem terram. Vide ad *v.* 182.

v. 194

ὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα, ſic publice
iantur honeſtiores.

v. 195.

ως φιλέων, Accurate tractans & procurans eum.
Od. P. 111.

Πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων, multis in domo ſuppetentib
Notat πολυκτημοσύνην *in genere*, opes & victum. ἅλις
ἐόντων, ex copia domeſtica, *Od.* O. 77. & 94.

V. 197.

Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ — οἶνον ἀγείρας, Ex pub
collatione panes dedi, & — vinum colligens. Vide
colligendi morem antiquiſſimum, ut detur egenis.

Δημόθεν, A populo viritim.

Ἄλφιτα, farinas.

Αἴθοπα οἶνον, *Od.* B. 57.

V. 198.

Ἱρεύω, *Jon.* idem quod ἱερεύω.

Καὶ βοῦς ἱρεύσασθαι, Et boves mactari.

Ἵνα πλησαίατο (*pro* πλήσαιντο) *i. e.* κορέσαιντο, θυμὸν
explerent appetitum.

V. 200.

Εἶλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, Prohibebat enim ex
navigando Boreas, ventus vehemens, qui ne in t
quidem ſinebat ſatis firmiter ſtare quenquam, nedum
ſe credere, ὅτε Κύκλωψ εἴλει ἐνὶ σπῆϊ, *Od.* M. 210.

V. 201.

Οὐδ' ἐπὶ γαίῃ Εἴα ἵστασθαι, de vi Boreæ, qui ne in
quidem ſinebat ſecurum ſtare; nedum in ponto n

Εἴα, *Od.* Σ. 345.

Χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων, inimicus enim aliquis
concitabat Deus: ein ungünſtig Schikſal.

V. 202.

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε, Decimo tertio at
ventus ceſſavit, ἐπαύσατο.

Τοὶ δ' ἀνάγοντο, illi vero ſolverunt, ſie fuhren a
huic ἀνάγεσθαι opp. κατάγεσθαι, ex alto ad terram
portum accedere, verſus terram curſum dirigere.
BOS *Exercit. Philol. ad Act.* XXVII. 2. & 3.

V. 203.

Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα, multa
dicens ſimilia ea fingebat veris: er machte in ſeiner
Erzehlungen viel erdichtetes ſehr wahrſcheinlich.

Ἴσκεν, *i. e.* ἤϊσκεν, εἴκαζεν, ἀπεικονίζων πρὸς ἀλη
ſimilia oſtendebat & exhibebat. & abrumpit Poët

…, multa alia; innuens, ſe multa poſſe addere, quæ … ſit Ulyſſes: ſed nolle jam ulterius progredi. … τῷ ἴσκοντες, ſi forte te ei ſimilem intuentes, te … quaſi tu ſis ille, *Il.* Λ. 798. φωνὴν (*i. e.* κατὰ …) ἴσκουσ᾽ ἀλόχοις Ἀργείων, ſimilem ſe faciens, quod … attinebat, uxoribus Græcorum, *Od.* Δ. 279. … — ἐτύμοισιν ὁμοῖα, ficta — veris ſimilia. Cave …, *mendacii* notionem ubique ſub nomine ψεῦδος quæras.

v. 204.

… δ᾽ ἄρ᾽ ἀκουούσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δὲ χρώς, Ei igi… audienti talia fluebant lacrymæ, & madefiebat cutis. … Ὀδυσσεύς, *Od.* Θ. 522.

v. 205.

… δὲ χιὼν κατατήκετ᾽ ἐν — ὄρεσσιν, Sicut autem nix li… … — montibus, ſchmelzet auf den Gebirgen. … καταπήκομαι ἦτορ, ſupra *v.* 136.] Vid. Hrn. Brei… Abhandl. von Gleichn. *p.* 346. *ſqq.* … ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν, in elatis montibus, *i. e.* ἐν κο… …ρίοις. Vid. ad *Il.* E. 523.

v. 206.

… τ᾽ Εὖρος κατέτηξεν, Quam Eurus diſſolvere ſolet. … Ζέφυρος καταχεύῃ, quando Zephyrus defundat, *ſc.* …

v. 207.

…ομένης δ᾽ ἄρα τῆς ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες, Reſoluta … ea fluvii abundant fluentes: Liqueſcente autem … flumina intumeſcunt fluentia.

v. 208.

Ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης, Sic hujus ma… …ebant pulcræ genæ lacrimas fundentis. …ρήϊα. πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν, omnibus gena ſan… … eſt rubra: de lupis, qui cervum diſcerpſerunt, … 159. παρήϊον ἔμμεναι ἵππων, ut ſit ornatus equorum … maxillas, *Il.* Δ. 142.

v. 209.

…αιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον, Plorantis ſuum virum, … ſidentem tamen ei & perſonatum. & Poëta inhæret … verbo τήκω, ut maxime apto huic rei: atque ex … maxime apparet vis hujus verbi.] Hoc ex perſona

F 4 Poëtæ

Poëtæ dicitur. Adeſſe enim conjugem ignorabat lope. SPOND.

V. 210.

Θυμῷ μὲν γοόωσαν ἑὴν ἐλέαιρε γυναῖκα, In animo q lamentantem ſuam miſerabatur uxorem.

V. 211.

Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα (pro κέρατα) ἕστασαν, ἠὲ Oculi autem velut cornua ſtabant, & ferrum. i. ſine lacrimis.] Mira fuit in Ulyſſe diſſimulandi d tas, ut etiam naturales iſtos affectus compeſcere rit, qui alioqui vel ab invitis produntur. Elegan tem ejus oculos *cornui* aut *ferro* comparat propte tatem. SPOND.

V. 212.

Ἀτρέμας ἐν βλεφάροισιν ἕστασαν ὀφθαλμοὶ, In ſta ordinario in palpebris manebant oculi, nec ullo commovebantur aut avertebantur, unverändert, δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, *Od.* N. 92.

Δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεῦθεν, (*pro* ἔκευθεν,) dolo hic lacrimas continebat, ne proſilirent. οὐκέτι κεύθ μῷ βροτὸν οὐδὲ πόλητι, *Od.* Σ. 405.

V. 213.

Ἐπεὶ δὲ τάρφθη (omiſſo augm.) — γόοιο, poſtq tiata eſt — luctu. ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθητε φρέν *Od.* P. 174.

Πολυδακρύτοιο γόοιο, pleno lacrimarum luctu. μάχης πολυδακρύτου, *Il.* P. 192. ſeorſum a pugna fletum faciente.

V. 214.

Ἐξαῦτις, *Od.* Π. 193.

V. 215.

Νῦν μὲν δή σευ, ξεῖνέ γ', ὀΐω πειρήσεσθαι, Nunc te, o hoſpes, puto experturam & exploraturam dich auf die Probe ſetzen zu können: inquit Penel

V. 216.

Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι — ξείνισας κ. τ. λ. An re vera Exceperis hoſpitio &c. εἰ ἐτεόν γε, *Od.* Π. 320.

Σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν, Vid. ad *Od.* P. 54.

v. 217.

..ίνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν-πόσιν, Hoſpitaliter tractaſti ..m maritum. Vide ſupra ad *v*. 194.

v. 218.

..ί μοι] Toties ab aliis peregrinis falſa de Ulyſſe au.. ..t Penelope, ut *antea* conquerebatur Eumæus, ut ..nc etiam temere huic hoſpiti fidem adhibeat. Ita.. ..etit ab eo, ut indiciis quibusdam ſignificet, ſe ..m, ut dicebat, in Creta vidiſſe, quæ ita expo.. ..t jam de hujus narrationis veritate amplius Pene.. ..non dubitet. Unde omnia amicitiæ officia *paullo* ..pollicetur. SPOND.

..' ἄσσα (*pro* ἅτινα) — εἵματα, quales veſtes, .. Kleider: utrumque *h. l.* eſt idem. σὺν τεύχεσιν, ..ἐςίν, *Od.* Λ. 74.

..' ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕςο, qualia (was für ..) circa corpus veſtimenta indutus erat. Vide ad ... 338.

v. 221.

..αλέον — Εἰπέμεν, difficile valde eſt — Dicere id. .. χρόνον ἀμφὶς ἐόντα, me, qui eram circa eum in.. ..tam longo tempore, da es ſo lang her iſt, als ich .. war. Poteſt & eſſe, me abſentem ab eo. ..ρῆ-..φὶς ἕκαςα, ſupra *v*. 46.

v. 223.

..ῆς ἀπελήλυθε πάτρης, a mea diſceſſit patria.

v. 224.

Ἀλλά τοι ὥς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ, Sed & ſic ..am, ſicut mihi videtur cor. *pro* κατὰ ἦτορ, wie mein .. es ſich vorſtellet. vel, wie es mir vorkommt. ἰνδάλ-..ι σφισι πᾶσι, ſimilis videbatur illis omnibus, *ſc.* quod ..s eſſet Achilli, *Il.* Ρ. 213. ἐμοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεται ..θαι, mihi immortalibus ſimilis putatur adſpectu. *Od.* Ι. 246.

v. 225.

Χλαῖναν πορφυρέην οὔλην ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς. *h. l.* χλαῖνα principalis, qualem Ulyſſes geſtabat, ad Græcos fœdera.. ..s proficiſcens cum duodecim navium claſſe, accurate

F 5 deſcri-

deſcribitur. purpurea erat, quia princeps & dux ge[illegible] bat: οὔλη vero, *i. e.* nova, non detrita uſu.

Χλαῖναν πορφυρέην, διὰ τὸ βασιλικόν.

Οὔλην. Vid. ad *Od.* P. 89.

V. 226.

Διπλῆν χλαῖναν, Duplicem lænam, *h. l.* ἱμάτιον διπλούμενον (ein Kleid, das, wegen ſeiner Weite, doppelt um den Leib genommen werden kan,) διπλοῦν λέγει διπλόος θώρηξ, *Il.* Δ. 133.

Αὐτάρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο, & ei (*ſc.* χλαίνῃ) fibula ex auro erat. περόναι, *Od.* Σ. 292.

V. 227.

Αὐλοῖσιν διδύμοισι. αὐλοὶ *h. l.* ſunt ῥαβδοειδεῖς τινες [illegible] ἐνθέαι, εἰς ἃς καταχλείονται αἱ περόναι, quas propterea κληΐδας ἐυγνάμπτους alibi vocat. δίδυμοι δὲ οἱ τοιοῦτοι, ἢ διπλοῖ, ἢ συμφυεῖς ταῖς περόναις. αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων, tibiarum fiſtularumque ſonum, [illegible] tumque confuſum hominum, *Il.* K. 13. ἐγκέφαλος δὲ [illegible] αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς, cerebrum proſiliebat ex [illegible] nere, *Il.* P. 297. ubi παρ' αὐλὸν poſſit eſſe, juxta ca[illegible] illud ferramenti in haſta, in quod haſtile inſeritur.

Περόνη αὐλοῖσι διδύμοισι, fibula cum fiſtulis geminis [illegible] duplicibus. *i. e.* διπλοῖς. οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι, hi aut[em] erant gemini *vel* germani fratres, *Il.* Ψ. 641.

Πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν, a parte autem anteriori ve[l] ea artificioſe picta erat, *vel* artificioſe intexta pictura er[at]. Ergo in Poëta hæc Syncope in ſolo neutro occurrit. Cete[ro]rum a magno illo artifice Dædalo πᾶν τὸ καλὸν ἐκάλουν δαίδαλον ἔργον. ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν, *Il.* E. 60.

Πάροιθε, *Od.* Σ. 274.

V. 228.

Ἐν προτέροισι πόδεσσι, mit den Vorderfüſſen.

Ποικίλον ἐλλόν, artificioſe veſti intextum hinnulum. *ca.* 227. δαίδαλον, quod *h. l.* idem eſt ac ποικίλον. ποικίλον πέπλον, *Od.* Σ. 292.

Ἐλλὸς, οῦ, ὁ, eſt νεογνὸς ἔλαφος, ein Hirſchkalb, d[.i.] junger Hirſch. & eſt ab ἐλλεσθαι. κύων ἔχε, (*pro* ἔχε ποικίλον ἐλλόν. *coll.* 230. ubi eundem vocat νεβρὸν, *i. e.* νεωφορὸν, ἢ βορᾶς ἀπτόμενον νεωστὶ, qui recens ad paſtum procedit.

V. 229.

ἀσπαίροντα, Palpitantem. Vid. ad *Od.* M. 254 & 255.
... , fruor, veſcor. *item* ſpecto attente. *item* volo, ... is ſum in aliquid. Eſt vox facta ex ſono mon... m aut deprehendentium lætum quid.
... ἀσπαίροντα λάων, κ. τ. λ. Palpitantem & calcitrantem ... m vorare inſtituens canis; & ille vorare incipie... ffocando hinnulum. & narratur hic imago, acu ... x auro, in veſte Ulyſſis der Hund biß ein jung ... Reh todt, und wollte es freſſen. nam præſens ... erfectum ſæpe conatum agendi proximum denotant.
... θαυμάζεσκον (*Ion* pro ἐθαύμαζον) ἅπαντες, hoc ... dmirabantur omnes.

V. 230.

... χρύσεοι ὄντες, Quod hi ex auro effecti, canis & ...
... (κύων) λάε νεβρὸν ἀπάγχων, hic quidem (canis) ... t hinnulum, ſuffocare conans eum.
..., pro ἔλαε, i. e. ἀπέλαυε, ἀπολαύειν ἤθελε.
...ι, *Od.* P. 127.
...γχω, *idem quod* ἄγχω, prætoco, comprimere fau... ... i volo, ich würge, erdroßle. κύων νεβρὸν ἀπάγ... ... canis fauces elidens, & ſtrangulans hinnulum.

V. 231.

... μεμαὼς, cupiens & ſtudens effugere.
... ὁ (νεβρὸς) — ἤσπαιρε πόδεσσι, At ille (hinnu... ...) — palpitabat pedibus.

V. 232.

... , vidi.
...ῶνα — σιγαλόεντα, *coll.* 234. ubi eſt μαλακὸς καὶ λαμ... ...ς ἥλιος, ubi hæc duo prædicata ſimul ſumta effi... τὸ σιγαλόεν, *i. e.* admirabile; quod & diſerte addi... 235. Vide etiam ad *Od.* O. 60.

V. 233.

... τε (χιτῶνα) κρομύοιο κ. τ. λ. tunicam talem, qualis ... æ membrana ſiccæ. & hoc dicit πρὸς τὸ εὔτονον τοῦ ... καὶ ἰσχνόν. hinc, non χλωροῦ κρομύου: ejus enim λε... eſt παχὺς, nec εὐτόνως ἔχει: ſed ἰσχαλέου. κρόμυον πότῳ ..., cepam, potioni aptum ferculum, διὰ τὸ διψητικὸν ποιεῖν

ποιεῖν τὰς προσιεμένας αὐτὰ, καὶ, θερμὸν ἂν, ἐχλιπ πλεῖον, *Il.* Λ. 629.

Λεπὸς, ῦ, ὁ, cortex. *in ſpecie* tunica circa c τι — ἰσχαλέοιο, quod & dicitur τὸ λέπυρον. a λέπ tico, putamen *aut* ſquamas *aut* cruſtam *aut* int tum detraho, ich ſchäle.

Ἰσχαλέος, έα, έον, ſiccus, aridus. Οἷόν τε κρομ κατὰ ἰσχαλέοιο, ſimilem, velut membranam ce *pro* λεπὸν ἰσχαλέον, ſiccam tunicam cepæ: ſed pe transponunt epitheta. Ceterum huic memb parat tenuem tunicam regiam. ab ἴσχω, teneo, retineo.

V. 234.

Τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, Tam quidem erat mol τὼς δέ σε ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλα ἐφίλησα, pere te oderim, quantopere nunc mirum in m amice tractavi: inquit Venus ad Helenam; i. e. lena ad ſe, *Il.* Γ. 415. Eſt ortum ex ὄντως, *per*

Μαλακὸς χιτὼν, *h. l.* non ſolum mollis, ſed ſtamine & textura confectus, fein. *coll.* 232. 2 etiam ad *Od.* Λ. 437.

Λαμπρὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὡς, candida autem erat, ſicut ſol.

V. 235.

Ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν (χιτῶνα τῦτον) ἐθηήσαντο, Profecto multæ fœminæ, utpote rei textoriæ cum admiratione & ſtupore ſpectabant eam tam artificioſe textam. Θηήσαιο ἰδὼν τεχνήεντα *Od.* P. 315.

V. 236.

Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, *Od.* Π. 281.

V. 237.

Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἕσο περὶ χροῒ οἴκοθ' Ὀδυσσεὺς, ſupra ad *v.* 218.) Neſcio, an tales veſtes in do habere ſolitus ſit Ulyſſes.

V. 240.

Παῦροι γὰρ Ἀχαιῶν ἦσαν ὁμοῖοι, denn wenig Er ren ihm gleich.

V. 241.

ἐγὼ χάλκειον ἄορ — δῶκα, Et ei ego ferreum dedi.

, ἡ, *h. l.* Subſtantive poſita: & conf. *v.* 225. ὕφαινε, δίπλακα, *Il.* Γ. 126. Χ. 441. ὀςέα ἐν δι- θείομεν, *Il.* Ψ. 243.

V. 242.

, Vide ſupra ad *v.* 225.

χιτῶνα, tunicam uſque ad talos demiſſam, quæ tamen & eſſe poſſit ὁ σύμμετρος καὶ ἐντερμάτι- μήτε ἐνδέων, μήτε ὑπέρμετρος ὤν, tunica, quæ ju- et longitudinis menſuram, ut nec brevior nec it, quam deceat. Sed ἀσπὶς τερμιόεσσα eſt ἡ πε- cutum a cervice ad pedes uſque pertingens, .

V. 243.

adv. reverenter, accurate. αἰδοίως δ' ἀπέπεμ- verenter eum dimiſi.

ἐπὶ νηός, Vid. ad *Od.* I. 127.

V. 244.

ὀλίγον προγενέςερος αὐτοῦ, præco paullo ſenior eo. ἀνδρῶν προγενέςερος ἦεν, *Od.* A. 342.

V. 245.

εἰ, Erat cum eo.

ομαι, narrabo, deſcribam.

V. 246.

, ἡ, ὀν, *idem quod* κυρτὸν, curvus, convexus. ar alibi & γυρὸς, ἡ, ὀν, γυρὸς ἐν ὤμοισιν, convexus s, elatis humeris: comes Ulyſſis erat.

ινόχροος, nigricante facie. κύαμοι μελανόχροες, dun- ige Bohnen, *Il.* N. 589.

κάρηνος, ὁ, ἡ, pleno & comis bene obſito cui ſunt οὖλαι τρίχες περὶ τὸ κάρηνον: criſpo capite.

V. 247.

(*pro* ἔτιεν) δέ μιν ἔξοχον ἄλλων Ὧν ἑτάρων Ὀδυσσεύς, at autem eum præcipue præ aliis Suis ſociis , ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν, *Od.* Σ. 204.

V. 248.

οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη, quia apta menti ejus ſciebat, weil

weil er ſo war, wie er ihn gern haben wollte. i 326. i. e. ἐκεῖνα ἔφρονει, ἃ καὶ τῷ Σθενέλῳ ἐν φρεσὶν i. e. ἃ ἤθελε Σθένελος, er wußte mit ihm über war mit ihm eines Sinns: id quod inter b amicitiam firmiſſimum eſt vinculum. Vid. et Od. Θ. 240.

V. 249.

Τῇ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο, illi autem magis deſiderium concitavit luctus: vel lugendi tum excitavit. Vid ad Od. Π. 215.

V. 250.

Σήματ' ἀναγνούσῃ, Signa (die Merkmale und Z chen) agnoſcenti.

Σήματα — ἔμπεδα, ſigna — non dubia, ſed convenientia. i. e. τεκμηριώδη καὶ ἀληθῆ, vera, fir

Τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς, quæ ei certa in rat Ulyſſes, quibus credere poterat Penelope. πι Od. Ξ. 3.

V. 251.

Supra v. 213.

V. 253.

Πάρος περ ἐὼν ἐλεεινός, antea quidem misericord dignus. ὥς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυο Od. Π. 219.

V. 254.

Φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε, carusque mihi eris, ve liſque. Vide ſupra ad v. 191.

V. 255.

Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἷ' ἀγορεύεις, Ipſ ei eas veſtes ego dedi, quas commemoras: inqui lope de Ulyſſe, ad eundem, ſed perſonatum.

V. 256.

Πτύξασ' ἐκ θαλάμου, Vid. ad Od. Z. 252.] Ἐκ refer ad πόρον: Ipſa veſtes illas e thalamo promt compoſitas ad avehendum in ciſta, præbui. ERI

Περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινήν, fibulamque eam aure didi & ſuperfixi illi veſti ſplendidam. Vide ſu v. 226.

V. 257.

...ἄγαλμ' εἶναι, Quæ ille ornamentum delectabile ... περικαλλὲς ἄγαλμα, *Od.* Σ. 299. ...δέξομαι, *Od.* Π. 70.

V. 259.

... αἴσῃ, malo fato, zum Unglück. ἔτι γὰρ καὶ ἐλπί... ; ſupra *v.* 84.

V. 260.

...; Abiit, Profectus eſt. ...ψόμενος κακοΐλιον, viſurus malam Ilium. ἐποψόμενον ...; *Od.* H. 324. ...ΐλιον, Vide ad *Od.* Σ. 72. ...ςὸς, ἡ, ὸν, nominandus, celeber, nammhaft, ... *in ſpecie*, nomine ſuo proprio appellandus. ... ἐκ ὀνομαςήν, *i. e.* ἡ κακοΐλιος μὴ ἀξία ἐςὶ μηδὲ ... ἥκειν τινὶ, διὰ τὰ ἐν αὐτῇ κακά: ne nominari ... digna eſt, ob multa ibi mala, quorum ipſa fuit ...

V. 262.

... αἰδοίη, ſupra *v.* 165.

V. 263.

...νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, *Metaphorice*: Ne jam cor... tuum pulcrum perde; μὴ ἀφάνιζε ἢ αἴσχυνε. Φαῖςον ..., interfecit, *Il.* E. 43.

V. 264.

... τι θυμὸν τῆκε, πόσιν γοόωσα, neque cor tuum ...cera, maritum lugens. Vide ſupra ad *v.* 204 — 209. ...μεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν, equidem nequaquam improbo.

V. 265.

... γάρ τις τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἀνδρ' ὀλέσασα, Verbum ... ſine caſu poſitum, & ad ὀλέσασά τις γυνὴ pertinet ... ἀλλοῖον, Etenim quævis mulier luget, quando ami... rum alia indole præditum; non tam præſtantem, ... Ulyſſes fuit. *coll.* 267. ἀλλοῖός μοι φαίνεαι νέον, ἠὲ πά... *Od.* Π. 181.

V. 266.

...δίην, Cui virgo nupſerit. κουριδίης ἀλόχοιο, *Od.* O. 355. Τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα, cui liberos pepererit ...more mixta.

v. 267.

Ἡ Ὀδυσῆ', ὃν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι, Quam U fuit, quem ajunt Diis ſimilem eſſe.

v. 268.

Ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, Sed a luctu quidem ceſſa. Ἡμύσο δὲ σύνθεο μῦθον, *Od.* P. 153.

v. 269.

Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, Vere enim tibi (νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω, *Od.* E. 98. ..Οὐδ' ἐπικεύσω, *Od.* P. 154.

v. 270.

Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ] Ulyſſe fait encore ici en t huit vers un abregé des contes qu'il a déja faits en endroits des Livres précedents, & comme il eſl exercé à ces ſortes de fables, il accommode cet à à ſa fantaiſie, en renverſant l'ordre, & en y chan ce qu'il juge à propos. DAC.

v. 271. 272.

Od. P. 526. 527.

v. 273.

Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον, *coll.* 284. Corrogans aliquid p pulum. σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον, *Od.* P. 558. Ἔρρηξας ἐπαίρους, *Od.* M. 397.

v. 274.

Ὤλεσε, Amiſit.

Ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ, *Od.* M. 388.

v. 275.

Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰών, Vid. *ibid.* 127.

Ὀδύσαντο (ſine augmento, *Jon.*) γὰρ αὐτῷ Ζεύς τ' Ἠέλιος, irati enim fuerant ei Jupiterque & Sol. ὀδώ ως μοι ὀδώδυσαι — Ἐννοσίγαιος, *Od.* E. 423.

v. 276.

Τοῦ γὰρ βόας ἔκταν ἑταῖροι, Vid. ad *Od.* M. 375.

v. 277.

Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο, Illi quidem omnes periern Πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ, *Od.* Z. 204.

v. 278.

Τὸν δ' — ἔκβαλε κῦμ' ἐπὶ χέρσου, Eum autem — unda in terram.

... τρόπιος νεὸς, trabi carinali navis inhærentem. Vide ... M. 424.

v. 279. 280.

... E. 35. 36.

v. 282.

...ήμαντος, ε, ὁ, ἡ, illæſus, ſine calamitate aut detri... ex α priv. & πημαίνω, malo magno adficio, ſum...

...μεν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ Οἴκαδ' ἀπήμαντον, & deduc... eum volebant ipſi Domum incolumem.

... κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεὺς Ἦεν, jam dudum ſane ... huc Ulyſſes Veniſſet, er wäre ſonſt wol ſchon ...

v. 283.

... Erat i. e. Adfuiſſet. pro ἦεν, quod pro ἦν.

...λλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ, ſed ei hoc utilius ... eſt animo. κέρδιον, Od. Σ. 165.

...ο. εἴσατο δὲ χθών, Od. N. 352.

v 284.

...γυρτάζω, colligo, contraho, congero. ab ἄγυρις, ιος ..., congregatio, concilium. quod ab αγείρω, ... grego.

...ματ' ἀγυρτάζειν πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι, Opes colli... multas regiones obeunti. coll 273. αἰτίζων ἀνὰ δῆ..., per populum & publice corrogans opes - Unde ap... ἀγύρτης, ε, qui obit regiones, & vel orando vel ... artibus blandis colligit ſibi victum.

v. 285.

...ει περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων Οἶδ' Ὀδυσσεύς, ... ſupra homines alios multa callide cogitata Sciebat ...ſes. καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐνώμας, Od Σ. 215.

...ει — Οἶδ', pro περίοιδε, i. e. περιττότερος ἦν τῶν ἄλλων ... κέρδεα, præſtabat omnibus in ſcientia commodorum, ... ſeine einzuſehen. καὶ ἴχνεσι γὰρ περιήδη, Od. P. 317.

v. 286.

... ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος, neque quiſquam cum ... contenderet homo alius.

v. 287.

... διέπεφραδε (?) , narravit.

v. 288 — 292.

Od. Ξ. 331 — 335.

v. 293.

Ibid. 323.

v. 294 — 299.

Ibid. 325 — 330.

v. 300.

Ὡς ὁ μὲν οὕτως ἐςὶ σάος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη, Sic ille dem ita eſt incolumis & vivus, & veniet huc jam.

v. 301.

Ἄγχι μάλ᾽. ἄγχι *h. l.* eſt χρονικὸν, ἐγγὺς, μετ sehr bald.

Τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης, procul a ſuis & patri

v. 302.

Δηρὸν ἀπεσσεῖται, Diu aberit.

Ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω, & omnino tibi jusjuran de ea re dabo. ἔμπης, ſupra *v.* 37.

v. 303.

Ζεὺς — Θεῶν ὕπατος καὶ ἄριςος,

Jupiter — Deorum maximus & optimus.

v. 303 — 307.

Od. Ξ. 158 — 162.

v. 309 — 311.

Od. P. 163 — 165.

v. 312.

Ἀλλά μοι ὧδ᾽ ἀνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεταί περ, Sed ſic in animo videtur, ſicut & ſine dubio erit re i ὀΐεται, *i. e.* φαίνεται. *h. l.* ergo hæc forma eſt *Paſſiva.* vid. *Od.* P. 586.

v. 313.

Οὔτε σὺ πομπῆς τεύξῃ, neque tu deductione in pat Potieris: quod vere dicebatur, ſed ab ignorante; erat jam in patria Ulyſſes.

v. 314.

Τεύξῃ πομπῆς, Particeps fies deductionis in patriar

Ἐπεὶ οὔτοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ, quoniam nequaq heri & præcipientes ſunt in domo. πάντα πιθέσθαι ση τορι, *Od.* P. 21.] Le mot Grec σημάντορες ſignifie

Prin

;, les Rois, les Chefs, ceux qui donnent les or-
& il ſe prend en bonne & en mauvaiſe part. DAC.

V. 316.

ε αἰδοίους ἀποπεμπέμεν ἠδὲ δέχεσθαι; Hoſpites vene-
dimittere & excipere; utrumque decenter: &
ὶ πρωθύστερον, nam δέχεσθαι præcedit natura.

V. 317.

ί μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, At eum, ancillæ, la-
quod ad pedes attinet. ſed λέχος, v. 326. ad totum
ι. χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, Od. Σ. 178.
θεῖτε (pro καταθεῖτε, imperat) δ' εὐνὴν, & diſponite
ſile, machet ihm ein Lager zu rechte.

V. 318.

, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα, Spondam,
, & ſtragula pulcra: inquit Penelope ad ancil-
de perſonato hoſpite. Vide ad Od. Α. 188.
σιγαλόεντα, Od. Ζ. 38.

V. 319.

αλπιάω, idem quod θάλπω, quod propr. eſt, θάλλειν
facio creſcere; ſicut gallina incubans ovis facit,
creſcant ex ovis pulli Deinde, in genere, foveo
vel corpore, calefacio, contrecto manibus, ut
m vel tractabile faciam, vel alio admoto calore
vivum & vegetum facio.
θαλπιόων, pro θαλπιῶν, ſc. ἑαυτὸν, bene calefaciens
a calor eſt cauſſa vegetationis & vitæ alacris.
θρονος Ἠὼς, Od. Ξ. 502.
— ἠῶ ἵκηται, Ut — auroram attingat.

V. 320.

ῶθεν δὲ μάλ' ἦρι, Cras autem valde mane. ἠῶθεν,
247.
ἦρι, ganz frühe: valde matutino tempore, Il. Ι. 360.
σαι (ob metrum, pro λοῦσαι) τε χρῖσαι τε, infinit.
perat. lavateque ungiteque. λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
361.

V. 321.

ρνοιο μέδηται, de jentaculo cogitet. ἤ κε νόστοιο μέδηαι,
137.

V. 322.

Τῷ δ' ἄλγιον, illi autem erit id mœſtum. ἄλγιον ἀ ἔσσεται, *Od.* P. 14.

V. 323.

Ὅς κεν ἐκείνων Τῦτον ἀνιάζῃ, quicunque illorum Hu moleſtia aliqua adfecerit & contriſtaverit. ὃς κτεάτεσ ἀνιάζει, qui de opibus ſuis ſollicitus eſt, & *quaſi* opi moleſtatur; & eſt id facete dictum, *quaſi* nimiis opi laboraret aliquis, *Il.* Σ. 300. ὅτε δὴ ἀνίαζον (*pro* ἠνίαζ Ἀχαιοὶ, cum tædio adficerentur Achivi, *Il.* Ψ. 721. ſie des Dings überdrüßig wurden. ſic, ὅτε δή ῥ' ἀν ὁ γέρων, *Od.* Δ. 460. & 598. ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι, ſocii mei tædio laborant. θυμῷ ἀνιάζων, animo dol valde: de Achille in amne periclitante de vita, *Il.* Φ. 2

Ὅς κεν ἐκείνων Τῦτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, quicunque i rum Huic moleſtus fuerit, ut angatur animo, wer ängſtet. θυμοφθόρος ex *h. l.* apparet notare *in genere*, ſtruens hilaritatem & bonum animum. κάματον θυμοφθ ρον, *Od.* K. 363.

V. 324.

Οὐδέ τι ἔργον Ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, neque quidquam Hic amplius erit ei, er ſoll hier weiter nichts zu ſuc haben. Loquitur Penelope de procis, ſi quis eor hunc ſuum hoſpitem male vexaret. Mens ejus eſt: e eum procum prorſus repudiabo & excludam. πρῆξα ἀργαλέον τι, *Od.* Π. 88.

Μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς, valde licet iratus vel menter.

V. 325.

Δαήσεαι, doceberis, diſtincte diſces. fut. 1. Med. 2. Paſſ. *Od.* Γ. 187.

Πῶς γάρ ἐμεῦ σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι, κ. τ. λ. inquit Penelc ad perſonatum ſuum conjugem: Quomodo enim me hoſpes, cognoſces & diſcernes ab aliis mulieribus, ni melior illis ſim mente. Habet *h. l.* Genitivum, ἐμ per Ellipſin præpoſitionis περὶ, ad ſimilitudinem τῦ εἰδέν quod quoque ſæpe cum Genitivo.

V. 326.

Εἴ τι γυναικῶν Ἀλλάων (*pro* Ἄλλων) περίειμι (ὑπέρ) ν

καὶ ἐπίφρονα μῆτιν, num mulieres Alias ſuperem quod attinet ſenſum animi & prudentiam accuratam. ἐπεὶ περίειμι γυναικῶν εἶδός τε, — *Od.* Σ. 247.

Ἐπίφρονα μῆτιν. ἐπίφρονα βουλὴν, *Od.* Π. 242.

v. 327.

Αὐσταλέος, έα, έον, aridus, ſordidus. ὁ αὐχμῶν, ὁ μὴ λουσάμενος καὶ χρισάμενος, non lotus & unctus, ex more mœſtiorum & beatiorum. Eſt ab αὔω, ſicco. inde eſt αὖτος, (non pronomen illud, ſed nomen,) ariditas, ſiccitas, horror, ſordes. Inde, inſerto ſigma, eſt αὐχμηρὸς, & αὐσταλέος.

Εἰ κεν αὐσταλέος, κακὰ εἱμένος, ſi illotus & non unctus, maleque veſtitus

Κακὰ εἱμένος, *ſcil.* εἵματα, vilia indutus, *ſcil.* veſtimenta. unde eſt ὁ κακοείμων. κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι, ſupra v. 72.

v. 328.

Δαινύῃ, Conviveris, *Od.* Θ. 243.

— — ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν,

— — *homines autem brevis ævi ſunt.*]

Χ' ὡς βραχὺν ἐκ Μοίρας λαχόμεν χρόνον, (*Et quod breve tempus a Parca ſortiti ſumus.*) Bion, Idyll. V. 14. Virgil. *Breve & irreparabile tempus Omnibus eſt vitæ.* Æneid. X. 467. Τοῦτο πρὸς τὴν εὐφημίαν εἴρηκεν· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσιν εὖ πράττειν ἐν τῷ βίῳ, καὶ φήμην ἀγαθὴν περὶ ἑαυτῶν ἀπολείπειν. *Schol.* CLARK.

Μινυνθάδιος. μινυνθάδιον δὲ γενέσθην, *Od.* Λ. 306.

Τελέθω. πάντοῖοι τελέθοντες, *Od.* Ρ. 486.

v. 329.

Ὃς μὲν ἀπηνὴς τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπηνέα εἰδῇ, Qui quidem immitis & ipſe ſit, & ad immitia edoctus uſu. nam poſterius plus eſt, quam prius: notat enim talem, qui jam eſt περὶ τὰ ἀπηνέα ἐπιστήμων, cujus animus jam eſt ſciens factus talium. Sic & ὁ ἀμύμονα εἰδὼς, recta & honeſta edoctus. καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνὴς, *Od.* Σ. 380.

v. 330.

Τῷ δὲ καταρῶνται πάντες βροτοὶ ἄλγε', Ei imprecantur omnes homines calamitates, dem fluchet jedermann alles Unglück

Unglück an den Hals. πολλὰ δ' ἐμὸς ἄμυλλα οἴκοθεν κατηρᾶτο, pater meus id ſtatim ſentiens multis verbis ſæpe contra me precabatur, er verwünſchte mich & tales preces non carebant effectu. *Il.* I. 454.

Ὀπίσσω ζωῷ, in poſterum Viventi.

V. 331.

Ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες, at mortuo dicteriis illudunt omnes, dicaces ſunt in eum.

Ἐφεψιάομαι, ludo verbis in & contra aliquem. ex & ἑψιάομαι, *Od.* P. 530. ἐφεψιόωνται, pro ἐφεψιάονται *contr.* ἐφεψιῶνται.

V. 332.

Ὃς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ, Quicunque vero inculpabilis ipſe ſit, & inculpabilia ſibi propo utrumque eſt idem, & nomen eſt in primo ſenſu. *coll.*

V. 333.

Διαφορέω, differo, ich trage auseinander, trage umher.

Τοῦ μέν τε κλέος εὐρὺ (neutrum adverbialiter) διὰ φορέουσι πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Ejus nomen *vel* famam differunt & divulgant hoſpites, quos benigne tracta Omnes apud homines. διακομίζουσι πανταχοῦ.

V. 334.

Πολλοί δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον, multique eum eximium dicere ſolent.

V. 336.

Supra v. 262.

V. 337.

Supra v. 318.

V. 338.

Ἐμοὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεα — Ἤχθετ', pro Ἤχθετο, q Dorice eſt pro Ἤχθοντο; nam apud alias dialectos fœ minum præcellit neutro, & ex priore debet pendere merus verbi: mihi lænæ & ſtragulæ veſtes — Inviſæ runt. ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι, *Od.* Ξ. 366.

Κρήτης ὄρεα νιφόεντα, Cretæ montes nivoſos. ὄρεϊ ἐοικώς, de Hectore ingenti: ob proceritatem cor ris, ſimulque terrorem, *Il.* N. 754. νιφόεις, nivoſus, vibus oppletus. Epith. *altorum montium.*] Il dit fort

les montagnes de Crete, parce que Crete eſt un païs fort montagneux. ἔστι δ' ὀρεινὴ καὶ δασεῖα ἡ νῆσος, *tota insula montoſa eſt & ſylveſtris*, dit *Strabon*, *Liv. X.* DAC.

v. 339.

Νοσφισάμην, Reliqui: ἀφῆκα, νόσφιν ἐποιησάμην. νοσφίζω, *Od.* Λ. 424.

Δολιχήρετμος, *h. l.* Epith. *navis*, ἔχουσα δολιχὰ ἐρετμά, habens & inſtructa longis remis. Φαίηκες δολιχήρετμοι, *Od.* Ν. 166.

v. 340.

Κείω δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀΰπνους νύκτας ἴαυον, Cubabo autem, ſicut antea inſomnes noctes tranſigebam; Cubabo ſic, quemadmodum & antea: nam adſuetus ſum dudum ἐς θάλαμον, ſupra *v.* 48.

Ἀΰπνους νύκτας ἴαυον, *Il.* I. 325.

v. 341.

Ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ, informi in cella. ἀεικελίης ἐπὶ πήρης, *Od.* P. 357.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, cui quis incubat dormiturus. Ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ, incommodo in cubili.

v. 342.

Ἄεσα, *pro* Ἤεσα, Jacebam dormiturus. Quievi, ἀνέπαυσα. ἧπολ' ἐπ' ἠπείρῳ νύκτ' ἄεσαμεν, *Od.* Π. 367.

Ἀναμένω, exſpecto, ich bleibe da ſtill ſtehen und erwarte.

v. 343.

Ποδάνιπτρον, ου, τὸ, notat *vel* actionem lavandorum pedum, ἀυτὴν νίψιν τῶν ποδῶν: *vel* aquam, qua pedes lavantur, ὕδωρ, ᾧ πόδες νίπτονται, quod & τὸ ἀπόνιπτρον dicitur. ποδάνιπτρα ποδῶν, lavationes pedum. Eſt *Pleonaſmus*, qualis in ἐπιβουκόλος βοῶν, οἶνον οἰνοχοεῖν, αἰπόλος αἰγῶν, &c.

Ἐπιήρανον, ου, τὸ, *idem quod* ἤρανον, ου, τὸ, quod juvat gratum eſt, quod amorem vel teſtatur vel conciliat. ἐράω, amo: producto ε in η.

Οὐδέ τί μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ Γίγνεται, Neque mihi lavationes pedum gratæ jam Sunt.

v. 344.

Οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο, neque mulier pedem tanget meum. ὅς κεν ἐμῆς γε χοίνικος ἅπτηται, ſupra *v.* 28.

V. 345.

Τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρηστειραι ἔασιν, Earum, tibi in domo miniſtræ ſunt, δουλευτριαι. Vid. ad *Od.* K.

V. 346.

Ει μή τις γρηῦς ἐστὶ παλαιὴ, Niſi aliqua anus eſt v ſenex.] Fœminas juniores repudiat, ut earum irriſio vitet *v.* 372 373 ERN.

Γρηῦς, *Od.* Σ. 184

Γρηυς — παλαιη. παλαιῦ — γέροντος, *Od.* N. 432.

Κεδν᾽ εἰδυῖα, die im Gemüth wohl geſetzte. ita *Od.* A. quæ venerabilia ſciebat, & quæ curæ honeſtæ erat pl die vernünftige, und ſorgfältige, und ehrenwerthe.

Φίπολος — κεδνὴ, *Od.* Σ. 210

V. 347.

Ἥτις τέτληκεν τόσα φρεσὶν, ὅσσα τ᾽ ἐγώ περ, Quæ & exantlavit tam multa mente, quam ego.

V. 348.

Τῇδε δ᾽ ἂν οὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο, Ha non recuſaverim ſane pedes attingere meos, ad la dum eos. οὐ μεμφοίμην, ich wollte es ganz gern

οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, *Od.* Σ. 16.

Ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο, vid. ad *v.* 344.

V. 351.

Ξείνων τηλεδαπῶν. ἀνὴρ τηλεδαπὸς, *Od.* O. 224.

Οὐ γάρ πώ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε ξείνων τηλεδαπῶν φίλιος ἐμὸν ἵκετο δῶμα, nondum enim quiſquam vir dens adeo Hoſpitum peregrinorum carior mihi venit in domum.

V. 352.

Ἐυφραδέως, *adv.* ſcite, intelligenter. ab ἐυφραδὴς, ὁ, ἡ, bene intelligens, perſpicue ſentiens & loquen

Ὡς σὺ μάλ᾽ ἐυφραδέως πεπνυμένα πάντ᾽ ἀγορεύεις, tu valde diſerte prudentia omnia loqueris, ſo ſehr redeſt du lauter verſtändige Dinge, lauter kluges geiſtreiches; inquit Penelope ad perſonatum ſuum mar

V. 353.

Γρηῦς, *v.* 346.

Πυκινὰ φρεσὶ μήδε᾽ ἔχουσα, firma & certa in pectore ſilia habens.

V.

v. 354.

ἔνον δύςηνον εὖ τρέφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν. Quæ illum
n bene nutrivit, & cum cura educavit. παῖδα δὲ
ταλλεν, *Od.* Σ. 322.
ες, *Od.* P. 501.

v. 355.

ένη χείρεσσ', (*pro* χερσὶ,) Excipiens manibus,
atem nutrix.

v. 356.

πόδας νίψει, Quæ te lavabit quod attinet pedes.
ὀλιγηπελέουσά περ ἔμπης, etſi omnino invalida, etſi val-
rma, ἀσθενῶς ἔχουσα, καὶ ἤδη ὀλίγη πνέουσα. καίτοι
ob ſie gleich freylich von ſchwachem Vermögen iſt.
ἔων, *Od.* E. 457.
ἡ. ſupra *v.* 302.

v. 357.

ἰσα, ſurgens. *pro* ἀναςᾶσα.

v. 358.

ἄ σοῖο ἄνακτος ὁμήλικα, Lava tui heri æqualem ætate,
alt iſt, wie dein Herr. μεθ' ὁμηλικας, *Od.* Π. 419.
σου Ὀδυσσῆος] Male: & *alicubi Ulyſſes.* Verte: &
ſeu *opinor Ul.* Conf. *v* 370. ERN.

v. 359.

τοιόσδ' ἐςὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας, Jam talis eſt
, talisque etiam manibus, cute nimirum rugoſa
ἔ,] Homere ne manque aucune des reflexions
urnit l'état preſent des choſes, & qui peuvent le
oucher le Lecteur. On prend un grand plaiſir à
enelope trompée comparer Ulyſſe à Ulyſſe. DAC.

v. 360.

γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν, Celeriter
in miſeris rebus mortales ſeneſcunt, & vigorem
nt: ſie werden geſchwind ſehr alt. & id αἶψα a
to citius eſt determinatum, Eid. *XII.* 2. Οἱ δὲ πο-
ἐν ἤματι γηράσκουσι, deſiderio macerati uno die ſe-
t. μαντευόμενος κατεγήρα, *Od.* I. 510.
κακότητι, *i. e.* ἐν κακώσει. Vid. ad *Od.* P. 517.

v. 361.

δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα, anus autem cohibebat

vel contexit ſibi manibus ſuis faciem ſuam, præ luctu ſie bedekte ihr Geſicht mit ihren Händen. μή με γ... ἀέκοντα καλύψῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ, *Od.* O. 200.

Πρόσωπα, totam faciem, *Od.* Σ. 191.

V. 362.

Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμά, Lacrimasque emiſit calida... δάκρυα θερμὰ χέοντ', *Od.* Δ. 523.

Ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν, ſie ſagte kläglich und herzbrechend, verbumque luctus plenum dixit. *Il.* E. 683.

V. 363.

Ὦ μοι ἐγὼ σέο, (*pro* σοῦ,) τέκνον, ἀμήχανος, Hei mihi quam ego ſum de te, o fili mi! inops omnis conſilii, wie angſt iſt mir um dich, mein Sohn! und weiß nicht was ich machen ſoll: inquit nutrix fida de abſente Ulyſſe. ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, ibi ſane clades fuiſſet, & res accidiſſent, quarum exitum reperire non licuiſſet, quibus mederi aut obſiſtere non valuiſſent illi *Il.* Θ. 130. ſic & Λ. 310. ubi ergo in ſenſu Paſſivo, nil malis intenſivum α ſtatuere: res, quæ nimis urgerent; nam ſic eſt *Il.* K. 167. σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ, at tu es nimius in operando, o ſenex, *coll.* 164. nimis tibi agendum proponis. ἀμήχανός ἐσσι πιθέσθαι, nimis obſtinatus es conſilio, ut obtemperare aliis nolis, *Il.* N. 726. ἦ μάλα δὴ κακότεχνος σὸς δόλος, Ἥρη ἀμήχανε, inquit Jupiter experrectus ad Junonem: ſane tamen omnino fraudulentus tuus dolus, o Juno pervicax & mali ſtructrix; ut α negativum deteſtationem conſilii includat, *Il.* O. 14. σὺ δὲ ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ, inquit Patroclus ad Achillem pertinacem in ira adverſus Græcos: non es flectendus, nimis es durus, *Il.* Π. 29. ἀλλὰ Ζεὺς ἀμήχανος ἤθελε πολλοῖς θάνατον γενέσθαι, Jupiter invictus, & contra quem conſilia humana nihil valent. *vel* &: δυσμήχανος, iratus & mala conſulens contra nos, *Il.* T. 273.] Ingenioſiſſime Poëta inducit Vetulam *Ulyſſis* nutricem, ipſum *Ulyſſem* quem abſentem putabat, ut præſentem alloquentem, mox ad fictitium illum Mendicum revertentem. BARNES.

Ἀμήχανος] Πρὸς ὅν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ οὗ δεινὸς καὶ χαλεπός ἐστι. *Schol. ex MS. Moſſi a Barneſio excerpt.* Vocem nimirum ἀμήχανος ad ſequentem

Ζεὺς

... refert iſte *Scholiaſtes*. CLARK. Simile Schol. *Pſeudo-Didymi* eſt *Il.* T. 273. Ἀμήχανος *h. l.* eſt *miſerrima*, *nimis ærumnoſa*. Dicitur enim in utramque partem ad magnitudinem vel boni vel mali exprimendam. ERN.

v. 364.

Ἦ σε περὶ Ζεὺς Ἀνθρώπων ἤχθηρε, certe te Jupiter ſupra ... alios Homines odit. ἤ σέ γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ᾽ ἀνὰ δῆμον, *Od.* Π. 96.] Intell. ἄλλων vel πάντων. Certe te præ ceteris hominibus odit Jupiter, cum tam ſis pius adverſus Deos. ERN.

Θεουδέα θυμὸν ἔχοντα, pium animum habentem. Θεουδής. ...a v. 109.

v. 366.

Πίονα μηρί᾽ ἔκη᾽, Pinguia femora combuſſit.

...ρους ἐκατόμβας, *Od.* E. 102.

v. 367.

Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, Quot tu ei dabas.

Ἀρώμενος ἕως (*pro* εἰς) ἵκοιο Γῆρας, precans, ut perveniret Ad ſenectutem. πάντες δ᾽ ἠρήσαντο —, *Od.* Σ. 212.

v. 368.

Γῆράς τε λιπαρὸν, Vid. ad *Od.* A. 135.

Θρέψαιό τε φαίδιμον υἱὸν, & educare poſſes ſplendidum filium.

v. 369.

Νῦν δέ τοι οἴῳ πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ, Nunc autem ſic tibi omnino ademit reditus diem. ἀφείλετο *h. l.* cum duplici Accuſat. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ, *Od.* A. 9. ubi eſt Dat. *perſonæ*, & Accuſ. *rei*.

Νόστιμον ἦμαρ, Vide ſupra ad *v.* 85.

v. 370.

Οὕτω που κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες, Sic fortaſſe & illi alicubi illudebant domeſticæ mulieres & ancillæ hoſpitium, apud quos verſabatur. *pro* ἐφεψιῶντο. eſtque imperfectum, quia anus hoc tempore jam mortuum eum credit; *vel* quia innuit, non ſemper aut ubique, ſed nonnullibi ita fortaſſe ei quoque factitatum eſſe. Vide ſupra ad *v.* 331.] *Euſtathius* notat, quosdam libros habuiſſe ἐφεψιόωνται, quod non conveniret metro. Ἐφεψιόωντο ſenſui aptius: *ſic forte & Ulyſſi mulieres illudunt &c.*

Et

Et ſunt alia exempla talis δυσμαῖςίας. Ceterum, quo editur, vertendum: *Sic forte & Ulyſſi mulieres illudeb interdum, cum in illuſtrem domum venerat.* ERN.

v. 371.

Κείνων τηλεδαπῶν, ſupra *v.* 351.

v. 372.

Ὡς σέθεν (*pro* σοῦ) αἱ κύνες αἵδε καθεψιόωνται ἅπα Sicut contra te impudentes iſtæ ancillæ dicaces adn dum ſunt omnes.

Καθεψιάομαι, *idem quod* ἐφεψιάομαι. nam ἐπὶ & κα ſæpe ſunt idem, notantque *contra*, *adverſus.*

Αἱ κύνες αἵδε, Vide ſupra ad *v.* 91. & 154.

v. 373.

Τάων νῦν λώβην τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀλεείνων, Quaru nunc contumeliam & indignitates multas devitans, I ren ihren ſchmähligen Begegnungen zu entgehen.

Λώβην τε καὶ αἴσχεα, harum ignominiam & probra. κ' αἶσχος λώβη τε μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο, *Od.* Σ. 224.

Ἀλεείνων, devitans. ἀλέεινε δ' ὑφορβὸν, *Od.* Π. 477.

v. 374.

Οὐκ ἐάας (*pro* ἐᾷς, ex ἐάεις) νίζειν, Non finis lava tibi pedes. χρόα νίζετο, *Od.* Ζ. 224.

Ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ανώγει —, me vero non invita jubet &c.

v. 376.

Τῷ σε πόδας νίψω, Ideo te lavabo quod attinet pedo κατὰ πόδας, *vel* σὲ, τοὺς πόδας δηλαδὴ, non vero totu corpus. Vide ſupra ad *v.* 356. & 358.

v. 377.

Ὀρώρομαι, concitor. Novum verbum factum ex pra Med. ὀρωρα. v. ὄρω, concito, incito.

Ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς Κήδεσιν, quoniam mi commovetur intus animus Ærumnis.

v. 378.

Κήδεσιν, Miſeriis & curis, quas video te habere, me, heramque meam.

Ξυνίει ἔπος, deeſt ἐμοῦ. Vid. ad *Od.* O. 390.

v. 379.

Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐνθάδ' ἵκοντο, Multi ſane p regri

[pere]grini miſeri huc venerunt. ξεῖνον ταλαπείριον, Od. P. 84.

v. 380

Ἀλλ' οὔπω τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι, Sed nondum [u]nquam confirmo (ich verſichere) ſimilem ſic vidiſſe [m]e.] D'où vient, que Penelope n'a pas apperceu & [dém]elé cette reſſemblance? C'eſt que Penelope, com[me] une Princeſſe modeſte & vertueuſe, n'a pas examiné [cur]ieuſement cet étranger; elle ne l'a pas regardé ſi at[ten]tivement: au lieu que cette vieille femme, à qui [l'â]ge donnoit plus de liberté, l'a examiné depuis les [p]ieds juſqu'à la tête. DAC.

v. 381.

Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας, Si[cu]t tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyſſi ſimilis es.

v. 384.

[Μά]λα ἐικέλω ἀλλήλοιιν Ἔμμεναι, valde ſimiles nobis invi[cem] Eſſe.

v. 385.

Ἐπιφρονέω, accurate adverto mentem, intelligo ſa[p]ienter.

Ὡς σύ περ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις, ſicut tu ipſa ac[c]urate advertens & animadvertens dicis, wohl anmer[ck]end und wahrnehmend.

v. 386.

Γρηῦς δὲ λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα, anus vero lebetem ſum[ps]it totum lucentem. ἠέλιον — παμφανόωντα, Od. N. 29.

v. 387.

Ἐξαπονίζω, prorſus abluo. ex ἐξ & ἀπονίζω, abluo.

Τῷ (pro ἐν τῷ) πόδας ἐξαπένιζεν, In quo (lebete) pe[d]es (hoſpitis) lavabat. Res ſic eſt intelligenda: λέβης [s]tabat ſub pedibus, anus vero tenebat pedes extra aquam, [&] ſumta aqua ex lebete lavabat manibus ſuis.

Ὕδωρ δ' ἐνεχεύατο πουλὺ ψυχρὸν, aquam autem infudit [mu]ltam Frigidam.

v. 388.

Ἐπαφύω, ſuper infundo. ex ἐπὶ & ἀφύω, infundo.

Ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν, & deinde fervidam ſuper in[f]udit, donec ſatis temperaretur aqua. Habebat ergo ad manus ahenum plenum aqua calida, ex quo ſuper effudit calidam.

v. 389.

V. 389.

Ἶζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, Sedebat juxta *vel* ad focum. ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ, *Od.* Ξ. 420.

Ποτὶ δὲ σκότος ἐτράπετ' αἶψα, versus umbram autem faciem ſuam vertebat cito: ne agnoſceretur, ſi lumini ſe obverteret. ξείνοιο ἑκὰς τράπετ', *Od.* P. 73.

V. 390.

Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, Illico enim in animo ſuſpicabatur, denn er vermuthete es gleich. ἀλλά μοι αἰνὰ θυμὸν ὀΐεται, ὡς ἔσεται περ, ſupra *v.* 312.

Μή ἑ λαβοῦσα, ne illa, contrectans eum manu.

V. 391.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix ex perſanato vulnere, τὸ ὑγιὲς τραῦμα. eine Narbe von einer zugeheilleten Wunde. ab ὅλος, *Jon.* & *Æol.* οὖλος, plenus, ſanus: ὡς ἐπειγόμενον ἕλκει ὁλωθέντι, *i. e.* εἰς ὁλότητα ἐλθόντι, wenn eine Wunde heil worden. Talem οὐλὴν habebat Ulyſſes in femore, quo agnoſcebatur: nam adoleſcentem in venatione aper ferus vulneraverat graviter, ſic tamen ut os ipſum femoris non læderetur, caro autem uſque ad os late rumperetur. hinc illa cicatrix erat valde magna.

Ἀναφράζομαι, obſervo, animadverto, agnoſco.

Μή — Οὐλὴν ἀμφράσσαιτο, (*pro* ἀναφράσσαιτο,) ne forte — Cicatricem agnoſceret & ſentiret.

Ἀμφαδὰ, *adv.* idem quod ἀμφαδὸν, ſupra *v.* 299.

Καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο, & res omnes fierent palam, die ganze Sach entdecket wurde.

V. 392.

Νίζε (*pro* ἔνιζε) δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄναχθ' (*pro* ἄνακτα) ἑόν, Lavit autem accedens dominum ſuum. ἐκ ἐάας νίζειν, ſupra *v.* 374.

Ἆσσον, *Od* P. 303.

Αὐτίκα δ' ἔγνω Οὐλὴν, ſtatim vero agnovit & ſenſit Cicatricem.

V. 393.

Τήν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι, quam quondam aper inflixit albo dente.

V. 394.

v. 394.

…αρνησὸς, & Παρνησσὸς, ᾶ, ὁ, Parnaſſus mons, ad …m Autolycus, avus maternus Ulyſſis, regnabat.

…όλυκος, ου, ὁ, avus Ulyſſis maternus, filius Mercurii …ωνυγης θυγατρὸς Ἐωσφόρου: alii tamen matrem ejus …at Majam: de patre inter Mythicos conſtat. Vides …iſſimum morem adulandi magnatibus, quorum … ad Deos, ad Luciferum, ad ſidus aliquod, refe…r. Vir fuit ſolertiſſimus & κλεπτίστατος, ſic tamen, …cobus in gregibus Labanis: jus ſuum quærebat …ia, cum viribus non poſſet; & ſic vafer, ut colo… ſubreptarum pecudum mutaret. Veritas hæc eſt: … princeps in Græcia circa Parnaſſum montem pru…us, quia aſtutia longe plura adſequebatur, … alii armis. Hinc dictus Mercurii filius, a quo … non modo τὸ κλέπτειν, i. e. aſtute & clandeſti…do agere, ſed & τὸ ἀμείβειν τὰς τῶν κλεπτομένων …ας, i. e. variis prætextibus jus ſuum aut factum …re. Nomen eſt ab ὁ λύκος, ſol, lux; & αὐτός: … ipſe ſibi eſt inſtar diei. Et mater, longe lucens, …eri filia, idem innuit.

v. 395.

…τρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, Maternum ſuum avum egre…gium.

Ὃς ἀνθρώπους ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ, qui hominibus præcelle…t Aſtutia. τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι, ſupra v. 82.

v. 396.

Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, occulta & callida prædatio. dolus …ltior & ſubtilior. intelligitur h. l. ἡ κακή: nam ipſe …atur ἐσθλὸς, v. 395. & ipſe gloriatur ea de re. immo … δῶρον θεῖον hæc κλεπτοσύνη dicitur. Ergo eſt calli…s, latens alios. A κλέπτης, ου, ὁ, fur, *in genere*, qui …te & ſine prænuntio agit, ad incommodum alterius. …dator improviſus.

Ὅρκῳ. *ſc.* τῷ ἐπὶ κλεπτοσύνῃ, nam poteſt ſæpe aliquis …e jurare, ubi tamen audientes decipiuntur.] *jurandi …ficio:* quod eſt, cum verum juramus, & tamen alte…m fallimus ſine noxa; quomodo Poëta aliquoties in…tem inducit Ulyſſem. ERN.

Ὃς

Οἱ ἀνθρώπους ἐκέκαστο Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε, *Prin… ſurpaſſoit tous ceux de ſon temps en prudence & en a… pour cacher ſes deſſeins & pour ſurprendre ſes ennemis … en bonne foi pour garder religieuſement ſa parole, & ne… ler jamais ſes ſerments.* DAC.

Θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν Ἑρμείας. Deus autem ei ipſe… navit, docuit, inſtruxit, Mercurius. *Mercure lui … donné ces deux grandes qualitez.*] Il attribuë cela à … cure, parce que c'étoit le Dieu qui préſidoit à tou… qu'on vouloit faire ſans être connu; & que comm… toit auſſi le Dieu de la parole, c'étoit à lui qu'ap… noit de rendre inviolable la foi des ſerments. EA…

V. 397.

Τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν, (*pro* ἔκαιεν,) ei … grata femora comburebat —. ἵνα τοι κεχαρισμένα δ… ἱρὰ, *Od.* Π. 184.

V. 398

Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων, Agnorum & hædorum, *Od.* P. …

Ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει, *pro* ὠπήδει, hic vero … promtus & libens comitabatur. ἠκολούθει αὐτῷ, … γας κλέπτοντι. *C'eſt-pourquoi ce Dieu l'accompagnoit … & lui donnoit des marques de ſa protection en toutes … tres.* DAC.

Πρόφρων. πρόφρονι θυμῷ, *Od.* Π. 257.

Ὀπήδει. ὅς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ, *Od.* I. 271.

V. 399.

Ἰθάκης — ἐς πίονα δῆμον, *Od.* Ξ. 329.

V. 400.

Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς, Puerum … cens natum invenit filiæ ſuæ.

V. 401.

Τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε, *i. e.* ἐπὶ … γόνασιν αὐτοῦ, ut avo.] Dans *le IX. Liv. de l'Iliade* n… avons vû Phœnix qui dit que ſon pere, en le mau… ſant, avoit prié les Furies, qu'il ne pût jamais me… ſur ces genoux un fils ſorti de lui. Et ſur cela j'ai… marqué la coutume des Grecs : Les enfans, dès q… venoient au monde, étoient mis par leurs peres ſur … genoux des grands-peres, comme le plus agréa…

preſ…

ſent qu'un fils puiſſe faire à ſon pere, que de lui ner un petit-fils. DAC. *Il.* I. 455.

v. 402.

[illegible] δόρποιο, Deſinenti a cœna, poſt cœnam.

v. 403.

[illegible] νῦν ὄνομ' εὕρεο, (imperativus,) ὅ ττι κε θείης [illegible] παιδὶ φίλῳ, ipſe nunc nomen excogita, quod im[illegible] Filiæ filio dilecto, *vel* Nepoti tuo.

v. 404.

[illegible]άρητος δέ τοι ἐστὶ, *ſc.* οὗτος ὁ υἱὸς, Multis enim votis [illegible]us tibi eſt. & videtur velle, ut ad hanc vocem no[illegible]detur filio huic. πολυάρητος Θεὸς, *Od.* Ζ. 280.

v. 406.

[illegible]βρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, hi Nominativi ſunt loco [illegible]tivorum, *pro* γαμβρὲ ἐμὲ, θύγατέρ τε, Gener mi, [illegible] mea.

[illegible], (*pro* τίθεσθε, imperat.) ὄνομ', ὅ, ττι κεν εἴπω, [illegible]ite nomen, quod dixero.

v. 407.

[illegible] γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω, Multis enim [illegible] inviſus huc venio, μισηθείς. & *h. l.* *Paſſive* poſitum; [illegible] quod tamen & *Medii* quid ineſt: qui odium & indi[illegible]ionem a multis mihi conciliavi, der ich mich bey [illegible] verhaßt gemacht habe. & *h. l.* rationem reddit avus Autolycus, cur nepotem ſuum recens natum vocari ve[illegible] Ὀδυσσεὺς, in memoriam nimirum, διότι πολλοὶ αὐτῷ, [illegible] Αὐτολύκῳ, ὀδύσαντο. ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ Ζεύς τε καὶ Ἡέ[illegible], ſupra *v.* 275. Vide etiam ad *Od.* Ε. 340.

[illegible] ἱκάνω, huc venio. *plene:* εἰς τόδε τὸ χωρίον.

v. 409.

Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον, Huic autem Ulyſſes [illegible]en ſit cognomen. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, *Od.* [illegible] 54.

v. 406 — 409.

Ulyſſes nuncupatus eſt Ὀδυσσεὺς, διὰ τὸ ὀδύσσεσθαι τὸν [illegible]όλυκον, *ex ira avi ſui Autolyci*, prout tradit *Homerus* [illegible]ducens Autolycum ita alloquentem Ulyſſis parentes: [illegible]βρὸς ἐμός κ. τ. λ. POTT. *Tom. II. p.* 274. Vide etiam [illegible] *Il.* Ζ. 399 — 403.

V. 410.

Ἡβήσας, puber factus, wenn er mannbar wo
ἥμερον ἡβήσας, Od. Σ. 69.

Μητρώϊος, ία, ϊον, maternus. μητρώϊον ἐς μέγα
maternam in magnam domum.

V. 411.

Παρνησὸς, ſupra v. 394.

Ὅθι πού μοι κτήματ' ἔασιν, ubi meæ poſſeſſiones
τὰ ἐν κτήσει, meine Güter.

V. 412.

Τῶν (κτημάτων) οἱ (pro αὐτῷ) ἐγὼ δώσω, Ex his
nis) ei ego donabo aliquid.

Καί μιν χαίροντ' (pro χαίροντα) ἀποπέμψω, & eun
tum dimittam.

V. 413.

Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, Horum gratia ivit vel prof
eſt Ulyſſes,] Deſcribitur adventus Ulyſſis cum ejus
ſa, tum quanta humanitate ſit apud Autolycum rece
Primus ergo dies totus eſt convivio & ſomno di
ſecundus venationi, in qua Ulyſſes ab apro vulne
tur. SPOND.

Ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα, ut is ſibi præberet ſple
dona. ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα, Od. Π. 230. ὅς κεν
σα πόροι, ibid. 392.

V. 415.

Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι, Manibu
ſalutabant, verbisque blandis. Vide ad Il. Κ. 542
Od. Γ. 34. 35.

Ἔπεσσί τε μειλιχίοισι, Vid. ad Od. Σ. 282.

V. 416.

Ἀμφιθέα, ας, ἡ, avia materna Ulyſſis, uxor Αὐτο
Περιφῦσ', (pro περιφῦσα) Ὀδυσῆϊ, amplexa Ulyſ
πάντα κύσεν περιφὺς, Od. Π. 21.

V. 417.

Κύσσ' (pro κύσσε) ἄρα μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω
καλὰ, avia materna oſculatur nepotem ſuum Ulyſ
Vide ad Od. Ρ. 39.

V. 418.

Ἐκέκλετο, Od. Ξ. 413.

Κυδάλιμοι, *Od.* P. 113.

V. 419.

Δεῖπνον ἐφοπλίσσαι, Prandium apparare. οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην, *Od.* Z. 57.

Τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν, illi autem hortanti auſcultarunt.

V. 420.

Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον (*pro* εἰσήγαγον) βοῦν ἄρσενα, Statim ... adduxerunt bovem maſculum, einen Ochſen.

Βοῦν — πενταέτηρον — bovem — quinquennem. ὗν πενταέτηρον, *Od.* Ξ. 419.

V. 421.

Τὸν δέρον, (*pro* ἔδερον,) ἀμφὶ δ' ἕπον, Vid. ad *Od.* Θ. 61.

Καί μιν διέχευαν ἅπαντα, Vid. ad *Od.* Ξ. 427.

V. 422.

Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, In fruſtaque diſſecuerunt ... ſcite. ita *Il.* H. 317.

Πεῖράν τ' (*pro* ἔπειράν τε) ὀβελοῖσιν, & transfixerunt ... verubus.

V. 423.

Ὤπτησάν τε περιφραδέως, *Od.* Ξ. 431.

Δάσσαντό τε μοίρας, diviſeruntque portiones carnium ...atarum, ſie theileten ſie in Portionen.

V. 424.

Od. M. 29.

V. 425.

Οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης, *Od.* Π. 479.

V. 426.

Od. M. 31.

V. 427.

Od. Π. 481.

V. 429.

Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην, ſie giengen auf die Jagd. μετοίχεσθαι θήρην, *Od.* I. 158.

V. 430.

Μετὰ τοῖσι δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς ᾔϊεν, cum his autem nobi... Ulyſſes Abiit, venatum.

V. 431.

Αἰπὺ δ' ὄρος προσέβαν, (*pro* προσέβησαν) excelſum vero montem conſcenderunt.

καταίω, *vel* καθίω, induo, tego. ex κατὰ & ἕω, ir Ὄρος καταειμένον ὕλῃ, montem indutum ſylva: καὶ οἷον ἐνδεδυμένον φυτῶν πυκνότητι καὶ κεκαλυμμένον, ad *Od.* N. 351.

V. 432.

Τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἠνεμοέσσας, celeriter autem venerunt nobiles illi venatores in alta juga monti receſſus montium ventoſos, *i. e.* altos & ventis per auf das windige, *i. e.* hohe, Gebirge. διὰ ἓξ πτύχας ἀΐσσων χαλκὸς, per ſex complicationes penetravit d dens ferrum, durch ſechs über einander liegende L und Doppelungen drunge und gieng das zerſchnei Eiſen: & ſermo eſt de clypeo, *Il.* H. 247. ſic, σάκεος πτύχες, de clypeo Achillis, *Il.* Σ. 481. κατὰ π Οὐλύμποιο, in jugis Olympi, auf den verſchiedenen H hen und gleichſam Lagen und Falten des Gebirges, auf die Götter wohnen, *Il.* Λ. 77. ſic *Il.* Υ. 22. Οὐλυμποιο ἥμενος, *i. e.* ἐν περιοχῇ τινί.

Ἠνεμόεις. ἐπ' ἄκριας ἠνεμοέσσας, *Od.* Π. 365.

V. 433.

Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας, Sol qui deinde recens percutiebat radiis arva, colluſtrabat t terras, ſie beſchiene aufs neue die Felder. *i. e.* oriel mane. ſic *Il.* H. 421.

V. 434.

Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο, *ibid.* 422.

Βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο, *Od.* Λ. 13.

V. 435.

Οἱ δ' ἐς βῆσσαν ἵκανον ἐπακτῆρες, In ſaltum (eine H voll Waldung und Hügel, eine Wildban, ein W ſtand) autem veniebant venatores. ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσ *Od.* K. 275.

Ἐπακτῆρες in Poëta ſunt θηρευταὶ, venatores, qui γουσι κύνας καὶ ὅπλα τοῖς θηρίοις, vel & ἐπαγόμενοι τοῖς ρίοις, *i. e* πολεμίων δίκην ἐπιόντες, qui velut hoſtes va in feras. *coll.* 445. Sunt ergo οἱ κυνηγοὶ, qui & ipſi cuntur ab ἄγειν κύνας, educere canes contra feram. V etiam ad *Il.* P. 135.

Πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν — κύνες ἤϊσαν, ante vero ipſos — canes venatici ibant.

v. 436.

Ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες, Veſtigantes canes, die Spührhunde. μετὰ ἴχνια ἀνέρος ἐρευνῶν, poſt veſtigia viri ſcrutans & inveſtigans, *Il.* Σ. 321. de leæna, cui abſenti venator catulos ſurripuit.

Αὐτὰρ ὄπισθεν Υἱέες Αὐτολύκου, ſed poſt eos ibant Filii Autolyci, in venatione.

v. 438.

Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, *Il.* Η. 213.

Δολιχόσκιος, in longinquum vadens, eminus procedens, haſtæ Epith. *Il.* Γ. 346.

v. 439.

Λόχμη, ης, ἡ, luſtrum, cubile feræ, ein Wild-Lager, deinde *in genere* locus denſus arboribus, τὸ ξύλοχον, τὸ δάσος ὕλης, ubi tuto feræ cubare & verſari poſſunt.

Ἔνθα δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς, Ibi vero in luſtro denſo jacebat magnus aper.

v. 440 — 442.

Od. Ε. 478 — 480.

v. 442.

Ὣς ἄρα πυκνὴ Ἦεν, adeo ſcilicet denſum Erat, cubile apri in ſylva. *coll.* 439.

v. 443.

Φύλλων ἔνην χύσις ἤλιθα πολλή, *Od.* Ε. 483.

v. 444.

Od. Π. 6.

v. 445.

Ὡς ἐπάγοντες ἐπῇσαν, Ut ducentes ibant contra eum: de venatoribus ſermo, qui ducentes contra feram canes invadunt eam; nam ἐπάγειν etiam de expeditione bellica vel venatoria ponitur: ausziehen wieder einen. cum Dat. educere contra quem.

Ἐπῇσαν, *per Sync.* pro ἐπῄεσαν, invadebant hoſtiliter: ab ἔπειμι eſt perf. Med. ἐπῄα, plusq. perf. ἐπῄειν, ut ergo 3.tia plur. ſit pro ἐπῄεισαν. ἐπήισαν, *Od.* Λ. 232.

Ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο, hic autem occurrens venatori-

bus ex luſtro ſuo denſo : de apro, venantibus reſiſten coll. 439 — 443. ἐν ξυλόχῳ - λέοντος, Od. P. 126.

v. 446.

Φρίξας εὖ λοφιὴν, Horrens erigens bene ſetas cervic les. ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι, ſc. ἀσταχύεσσιν, quando horre arva ſtantibus ſegetibus, *Il.* Ψ. 599. Φάλαγγες πυκιναὶ σακεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι, *Il.* Δ. 282. ἥστε σε πεφρίκασιν, ὡς λέοντα αἶγες, qui te horrent & metuunt, ut leonem capræ, *Il.* Λ. 383. πάντες δέ με πεφρίκασιν, om me horrent: inquit Helena de Trojanis: δειλιῶσιν ὡς ὁ θῆριαν· ἐρρίγασι καὶ στυγοῦσι, cum odio & horrore intu tur me, *Il* Ω. 775.

Λοφιὴ, ῆς, ἡ, pili in cervice brutorum quorundam qui erigi poſſunt, ſi brutum eſt iratum. *propr.* de ſuibus ponitur, ſicut χαίτη de equo & leone. Eſt ergo ἡ ἐν τῷ λόφῳ (cervice) τρίχωσις. Φρίξας εὖ λοφιὴν, de apro horrens pilis in cervice ob iram. A λόφος, ου, ὁ, cervix.

Πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς, & cui velut ignis oculis ra diabant. ζώοντές γ' ἔμεθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο, *Od.* Π. 439.

v. 447.

Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν, Stetit eis ex propinquo. σχεδόθεν δέ οἱ ἤλυθεν ἀνὴρ, *Od.* Θ. 223.

Πρώτιστος, *Od.* Ξ. 220.

v. 448.

Ἔσσυτ', *pro* Ἔσσυτο, Feſtinabat, *ibid.* 34.

Ἀνασχόμενος — δόρυ, protendens lanceam *vel* haſtam. Vid. *ibid.* 425.

Δολιχὸν δόρυ, longam haſtam. δολιχὴν ὁδὸν, *Od.* P. 426.

Χειρὶ παχείῃ, *Od.* Σ. 56.

v. 449.

Οὐτάμεναι μεμαὼς, Transverberare *vel* Vulnerare eum cupiens. *Attica paragoge*, pro οὐτᾶν θέλων.

Ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς, illum vero occupans ferit dente aper. ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες, *Od.* Π. 383.

Ἔλασεν, vide ſupra ad *v.* 393.

v. 450.

Γουνὸς ὕπερ, Genu ſupra, in femore. ὑπὲρ poſtpoſitum caſui retrahit accentum.

Πολλὸν

Πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι κ. τ. λ. de apro, qui ex obliquo impetum faciens dente ſuo, percuſſit femur Ulyſſis alte, ſic tamen, ut τὸ ὀςέον non contingeret; & utatur hoc verbo metaphorico τὸ βάθος πληγῆς ἕως ἐγγὺς ὀςέου, οἷον πολλῆς ἐκεῖθεν ὑγρᾶς ἐξαντληθείσης: multum carnis effudit, per carnem cædens dente ſuo impacto obliqueque. καὶ οἶνον διαφυσσόμενον, *Od.* Π. 110.

v. 451.

Λικριφὶς ἀΐξας, de apro, qui ab obliquo dentibus vulneraverat: von der Seite vorbey laufend und hauend. & l. l. Ulyſſes ab apro graviſſime percutiebatur. αὐτὸς μὲν ἀλύξατο κῆρα μέλαιναν. λικριφὶς ἀΐξας, indem er ſich krümmete und auf die Seite ſprang, ut haſta in eum conjecta praetervolaret, *Il.* Ξ. 463.

Λικριφὶς, ίδος, ὁ, ἡ, qui ex obliquo, & ex curvando ſe, agit. Nam videtur eſſe adjectivum; etſi a pluribus pro adverbio habeatur. a λέχριος, ια, ιον, obliquus, oblique curvans ſe, curvatus. quod a λέγω, cubare facio: nam incurvans ſe, quaſi proclinaturus & incubiturus terræ videtur.

Οὐδ' ὀςέον ἵκετο φωτὸς, dens apri diffidit quidem carnes femoris, ſed non pertigit uſque ad os viri.

v. 452.

Τὸν δ' Ὀδυσεὺς οὔτησε τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον, Hunc (aprum) autem Ulyſſes transfixit feriens venabulo in dextrum humerum. *coll.* 449.

Τυχὼν, feriens & contingens jactu *vel* ictu. alio ſenſu: τυχὼν φιλότητος ἀπάσης, *Od.* Ο. 158.

v. 453.

Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε — δουρὸς ἀκωκὴ, Penitus autem tranſiit — lanceæ cuſpis. τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε, *Od.* Κ. 162.

Ἀκωκὴ, *Il.* Ε. 16.

Φαεινοῦ δουρός. περόνην — φαεινὴν, ſupra *v.* 256.

v. 454.

Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι (*pro* κατέπεσεν ἐν κονίαις) μακὼν, de apro confixo & cadente. Vide ad *Od.* Σ. 97.

Ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός, *Od.* Κ. 163.

V. 455.

Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφεπένοντο, i. e. περὶ αὐτὸν, τὸν Ὀδυσσῆα, ἐπονοῦντο; ut δὲ in ſeq. v. ſit, nam enim: & ut hæc cura explicetur. οἱ μὲν πατέρ' ἀμφεπένοντο, Od. Ο. 466.

V. 456.

Ὠτειλὴν δ' Ὀδυσῆος — Δῆσαν (pro Ἔδησαν) ἐπισταμένως Vulnus enim Ulyſſis — Ligaverunt vel Obligaverunt rite aut ſcienter, ſie verbanden die Wunde, vulnus apro ei inflictum: ſimul adhibiti incantatores.

Ὠτειλή, Od. Κ. 164.

V. 457.

Ἐπισταμένως, ſupra v. 422.

Ἐπαοιδή, ῆς, ἡ, incantatio. Zauber-Formel, Be-ſprechen. contracte eſt ἡ ἐπῳδή. εἰσὶν δ' ἐπῳδαὶ καὶ λόγοι θελκτήριοι. Eurip. Hipp. 478 quem locum expreſſit Horat. L. Epiſt. I. 33. nam ſermo eſt de morbo amoris ſanando Ex ἐπὶ & ἀοιδή, ῆς, ἡ, cantus.

Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον, incantatione autem ſanguinem nigrum, profluentem ex vulnere, Siſtebant, ſie ſtilleten das Blut durch böten. Ergo & hæc medendi ratio nota fuit Homero, illiusque ævo.

Αἷμα κελαινόν, Od. Π. 441.

V. 458.

Ἔσχεθον, Stiterunt. ἀλλ' οὐδ' ὣς σχέθε πένθος ἐνὶ φρε[σὶ] Πηνελοπείης, Od. Σ. 323.

V. 456 — 458.

Iterum ſanguinem erumpentem ex vulnere, quod Ulyſſes ab apro in venatione acceperat, incantatione ſtitiſſe dicuntur h. l. Autolyci filii. Hinc Plinius Nat. Hiſt. Lib. XXVIII. Cap. 2 ſcribit, profluvium ſanguinis vulnerato [fe]mine Ulyſſem inhibuiſſe carmine. Sic Theophraſtus iſchiadicos ſanari Cato prodidit luxatis membris carmen auxiliari: Marcus Varro podagris. Chiron eodem remedio uſus eſſe dicitur. Pindarus Pyth. Od. III. v. 89.

—— λύσαις ἄλλον ἀλ-
λοίων ἀχέων
Ἔξαγεν· τοὺς μὲν μαλακαῖς
Ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, &c.

— *liberans alium*
Aliis doloribus eripuit;
Quosdam mollibus
Incantationibus tractans.

[illegible] fortaſſe referenda *Orphei* fabula, qui uxorem Eury[illegible] Muſicæ vi ab inferis revocaſſe dicitur: eum enim [illegible] peritum fuiſſe refert *Pauſanias*, *Eliac. B* ſed & [illegible]tationum libros ſcripſiſſe, & morborum remedia [illegible] amuleta docuiſſe dicitur. POTT. *Tom. I. p.* 377. [illegible] FEITH. *Lib. I. Cap. XVII §. VII.* RICC. *Diſſ. Hom.* [illegible] *II. Diſſ. XXV. An Muſica curentur morbi.*

v. 460.

[illegible] ἰησάμενοι, Poſtquam probe ſanaſſent vulnus ab apro [illegible]. *coll.* 455. *ſqq.*

[illegible] ἀγλαὰ δῶρα πορόντες, & pretioſa munera ei do[illegible]nt.

v. 461.

[illegible]λίμως, *Od.* Θ. 122.

v. 463.

[illegible] ἕκαστα, *Od.* P. 70.

v. 464.

[illegible], ὅ, τι πάθοι, Cicatricem, cur haberet: quid [illegible]ciderit ei de cicatrice iſta. Vid. ſupra ad *v.* 391.

Ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν, ille autem iis accurate [illegible]narravit.

v. 465.

Θηρεύω, venor.

Ὥς μιν θηρεύοντ' (*pro* θηρεύοντα) ἔλασεν σῦς, wie ihn auf [illegible] Jagd ein Schwein gehauen. *coll.* 429.

Ἔλασεν σῦς λευκῷ ὀδόντι, Vid. ad *v.* 393.

v. 467.

[illegible] Χείρεσσι καταπρηνέσσι, (ſigma duplicatum eſt *Poëtice*, ob [illegible]etrum;) mit den flachen darauf gelegten Händen; cum [illegible]varet pedes heri ſui & femora. nam pronis manibus tangimus res, ſupinis vero recipimus datum. Vide ad *Od.* N. 199.

Λαβοῦσα, ſupra *v.* 390.

v. 468.

Γνῶ (*pro* Ἔγνω) ῥ' ἐπιμασσαμένη, Agnovit eam cicatri-

 cem,

cem, cum attrectaret femur ejus manu lavandum, ἐφα'ψαμένη. χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη, *Od.* Π. 172.

Πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι, pedem autem lavandi Ulyſ quem illa anus tenebat manibus, emiſit e manibus, deciderct: ſie ließ ſeinen Fuß aus ihren Händen entfall καί τι ἔπος προέηκεν, *Od.* Ξ. 466.

V. 469.

Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, *ſcil.* ancilla tenebat pedem vandum domini ſui: ſed inſperato adſpectu territa o tebat pedem ſubito e manu, & is incidebat lebeti; que *h. l.* totus pes cum crure intelligitur.

Καναχέω, reſono multum. a καναχὴ, ῆς, ἡ, ſo *propr.* durior & repetitis ictibus redditus. *deinde in ge* magnus ſonus.

Κανάχησε δὲ χαλκὸς, reſonuit autem ahenum.

V. 470.

Ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη, Retroque in alterum latus inc natus eſt ille lebes, der Keſſel fiel um. *Vel*, Retro in alteram partem inclinata eſt tibia pedis. παρὰ λεχ κλιθῆναι, *Od.* Σ. 212.

Ἑτέρωσε, *Od.* Π. 179.

Τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' (*pro* ἐξέχυτο) ὕδωρ, in terra autem effundebatur aqua.

V. 471.

Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα, Ejus autem mentem gaudium & triſtitia ſimul cepit: de miniſtra fi da, ſubito agnoſcente herum ſuum in ſtatu, ut videba tur, miſero. Gaudebat ergo de reverſo & vivo; dole bat de miſeria; atque id ſubito per animum volvebatur. Χάρμα, *Od.* Ζ. 185.

V. 472.

Τὼ δέ οἱ ὄσσε δακρυόφιν (*pro* δακρύων) πλῆσθεν, (*pro* ἐπλήσθησαν,) oculi autem ei Lacrimis oppleti ſunt. *Od.* Δ. 705.

Θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνὴ, liquidaque & alacris antea e hæſit vox, die muntere lebhafte Stimm im reden ward ihro gehemmet. ita *ibid.* θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ, *Od.* Π. 16.

V. 473

v. 473.

...αμένη δὲ γενείου, Contingens autem mentum, blan... reverenter. πόδων ἅψασθαι ἐμεῖο, ſupra v. 348. ...ον, *Od.* Π. 176.

v. 474.

...μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, Profecto omnino Ulyſſes es. ...ον τέκος, chare fili! anus nutrix ad Ulyſſem, he... ſuum. Vide ad *Od.* Π. 25.

v. 475.

...δέ σ' ἔγωγε Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφα... ...σθαι, neque te ego Prius agnovi, quam totum he... meum contrectavi lavando. χείρεσσιν ἀμφαφόωντα, ... Θ. 461.

v. 476.

..., Dixit. ...ελόπειαν ἐσίδεσκεν ὀφθαλμοῖσι, Penelopen intuita eſt ..., ſie ſahe ſie an. ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφ... ...μοῖσι, *Od.* I. 146.

v. 477.

...πιφραδέειν ἐθέλουσα, Dicere & indicare volens. *pro* φρα... ...ει. τί με ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεὺς, ſupra *v.* 250. ...φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα, ſuum maritum intus eſſe.

v. 478.

...Ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' (*pro* δύνατο) ἀντίη, οὔτε νοῆσαι, ... (*Penelope*) autem neque adſpicere & intueri poterat ...illam, neque animadvertere id, quod ancilla vellet ...rare aliquid; adeo aliis cogitationibus erat immerſa, ...nihil circa ſe ſentiret; & Ulyſſes celeriter conticeſcere ...ciebat ancillam. *Vel*, Ea vero id nec conſpicere pote... ...it, nec animadvertere: & utrumque eſt idem. Notat ...go ἀθρῆσαι, cum apprehenſione & conſideratione vi... ...ere. οὐδέ πῃ ἀθρῆσαι δυνάμην, *Od.* M. 232. Ἀθρῆσαι - ἀντίη, recta intueri contra. ἀντίος, ſupra ... 445.

v. 479.

Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν, Ei enim Minerva men...tem & attentionem aliorſum verterat, ut non animad...verteret, quid apud hoſpitem gereretur. *i. e.* prudens Ulyſſes id præcavebat, ne ſentiret.

v. 480.

v. 480.

Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, — Manu ſua contingens ſ ejuſ, ne loqueretur. Notat ergo attrectationem ſi ſam. γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, ſupra *v.* 468.

Φάρυγος λάβε, (*pro* ἔλαβε,) prehendit eam ad gı er ergrif ſie bey der Kähle. Φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος, 373.] Guttur nimirum ei manu arcte conſtringeba *Penelopen* alloqui poſſet. CLARK.

Δεξιτερῆφι, *Od.* O. 148.

v. 481.

Τῇ δ' ἑτέρῃ ἕθεν (*pro* αὐτοῦ *vel* οὗ) ἆσσον ἐρύσσατο, l vero propius ad ſe adtrahebat eam, ut loqueretur ea clam, er zog ſie näher an ſich. ὁ δ' ἐρύσατο, *Od.* Ξ.

Ἆσσον, ſupra *v.* 392.

v. 482.

Μαῖα, Εὐρύκλεια fuerat Telemachi nutrix; eadeı men & Ulyſſis ipſius. ſupra *v.* 16.

Τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; cur me vis occidere?

Σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ, tu enim nutriſti ipſa iſto tuo ubere.

v. 483.

Ἄλγεα πολλὰ μογήσας, moleſtiis multis ſuſceptis & leratis. *Od.* B. 343. Γ. 232.

v. 485.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι Θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, Sed quam agnoviſti id, & Deus te recordari id & agno fecit: ut ergo hæc Forma Paſſiva ſit deponentialis, ut Germani, da du davon überführet worden biſt.

Καί τοι Θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, & tibi Deus id notum voluit. τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων, ſupra v.

v. 486.

Σίγα, Tace. ſupra *v.* 42.

Μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται, ne quis alii ædibus hoc reſciſcat, Nachricht davon bekomme.

v. 487.

Od. Σ. 81.

v. 488.

Εἰ χ' (*pro* κε) ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας Deus faciat a me interfici procos.

γῆρας ἀγαυὸς, *Od.* Σ. 98.

V. 489.

τροφῦ ὕσης σεῦ ἀφέξομαι, Ne nutrici tibi quidem
ι,] Il ajoute aux prieres les menaces, & cela ne
oint paroître trop dur. Le danger où ſe trouve
eſt ſi grand, qu'il ne doit rien menager; & qu'il
ligé même d'effraier ſa nourrice dont l'imprudence
roit perdre. DAC.
δὲς, ſupra v. 15.

V. 492.

ον ἐμὸν; ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; ſeptum
um, *i. e.* τὰ χείλη. & duplex Accuſativus ſic eſt
ndus: ἔπος ἔφυγέν σε, κατὰ τὸ ἕρκος ὀδόντων, ver-
git a te, quod attinet ſeptum dentium, ex quo

V. 493.

μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, ὀυκ ἐπιεικτόν, inquit
s nutrix ad Ulyſſem: Noſti, quale meum robur
adhuc firmum, & quod non ſubduxit ſe mihi.
ns eſt: Scis, quod ea, quæ ſemel propoſui mihi
, firma ſint & invariabilia.
ν μένος ἔμπεδον, ich bin noch bey voller Kraft am
nd Gemüth, ich bin noch nicht etwa kindiſch wor-
ήματα ἔμπεδα. ſupra v. 250. ἔμπεδα μῆλα, v. 113.
μένος - ἐπιεικτόν, ſic loquitur anus Euryclea de ſuo
, quod non cedat & debilis ſit; non cedat *quaſi*
, ὡς μαλακόν τι, ὀυκ ἐπιεικτὰ ἔργα, *Od.* Θ. 307.

V. 494.

δ', ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος, Continebo
hoc ſecretum apud me, quaſi aliquis durus lapis,
rum: nemo quid ex me eliciet. ἄλλον μειλιχίοις,
τερεοῖς ἐπέεσσιν ἐνείκεον, alium blandis, alium duris
increpabant, *Il.* Μ. 267.
—, Continebo me & ſilebo, ſicut lapis, aut fer-
oll. 502. ἔχε σιγῇ μῦθον. Ergo eſt pro, σιγήσω,
τὸ πρᾶγμα.

V. 495.

a v. 236.

V. 496.

V. 496.

Supra *v.* 488.

V. 497.

Καταλέξω, (*Od.* Ξ. 99.) narrabo ordine.

V. 498.

Od. Π. 317.

V. 500.

Μαῖα, ſuprà *v.* 482.

Τίη δὲ σὺ τὰς μυθήσεαι; cur tandem tu eas ancil dicare vis mihi?

Οὐδέ τί σε χρὴ, non enim id neceſſe tibi eſt, das nicht nöthig.

V. 501.

Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι, καὶ εἴσομ' ἑκάστην, Ulyſſes de ancillis ſuis: Probe ſane & ipſe ego ſcam ſingulas, quales ſint fide. præterea domin debet credere ſuſurris clandeſtinis, ſed ipſe per ſuos. Φράσσομαι, *Od.* Ε. 188. Π. 238

Εἴσομ' (*pro* εἴσομαι) ἑκάστην, cognoſcam unamqu

V. 502.

Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, Sed contine rem ſilentio datione animi, halte die Sache verſchwiegen. ſic, φρεσὶ μῦθον, *Od.* Ο. 444.

Σιγῇ, *ibid.* 439. *Od.* Σ. 141.

Ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν, und befiehl ſie Gott, & co *Diis.* ἐπιτρέψειας ἕκαστα Δμωάων —, *Od.* Ο. 24.] Ἀλ ἐπεὶ τ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει. *Theogn. Gnom. v.* Permitte Divis cetera. *Horat. Carm. I. IX.* 9. CLA

V. 503.

Od. Σ. 184.

V. 504.

Οἰσομένη ποδάνιπτρα, Petitura & allatura aquam des lavandos Ulyſſi. Eſt idem quod οἴσουσα.

Ποδάνιπτρα, Vide ſupra ad *v.* 343.

Τὰ γὰρ πρότερ' ἔκχυτο πάντα, priora enim effuſa omnia. ex *h. l.* apparet, hanc formam eſſe plusq. Paſſ. *per Sync.*

V. 505.

Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ, Vide Κ. 450.

V.

v. 506.

ἂψ ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς, Iterum ad ignem trahebat ſellam ſuam Ulyſſes.

ἔρω, *Od.* P. 572.

v. 507.

μενος, Calefacturus ſe. φόως ἔμεν, ἠδὲ θέρεσθαι,
. 64.

, δὲ κατὰ ῥάκεσσι κάλυψε, cicatricem autem pan-
texit.

, ſupra v. 464.

v. 508.

v. 103.

v. 509.

σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή, hoc paucum te
go interrogabo ipſa. Vide ad v. 104.

v. 510.

ἄρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσσεται ὥρη, Nam ſane ci-
is decubitionis ad ſomnum capiendum erit hora.

v. 511.

ὅ γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερός, Quemcunque ſomnus ca-
ulcis.

κηδόμενόν περ, *pro* καίπερ, quamvis valde triſtem.

v. 512.

ρητος, ε, ὁ, ἡ, quem metiri nemo poteſt, quem
netitur. πένθος ἀμέτρητον, luctum immenſum & in-

ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε Δαίμων, Sed mihi
ım immenſum dedit Deus, er hat mir Herzeleid,
ein Ende iſt, zugeſchikt.

v. 513.

α μὲν γὰρ τέρπομ' (*pro* τέρπομαι) ὀδυρομένη, γοόωσα,
Penelope: Interdiu quidem oblecto me (ich ver-
die Zeit) flendo, lugendo.

v. 514.

ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, Et ad mea ancil-
ae opera advertendo, inſpiciens in mea & ancil-
opera, drauf ſehend mit achtgeben.

v. 515.

ρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας, At poſt-
quam

quam nox venerit, ceperitque decumbendi in lecto derium omnes. Ut ergo κοῖτος & actionem decumb das ſchlafen-gehen, denotet; & fere idem quod ὕπνος. κοίτοιο τάχ' ἥδιος ἔσσεται ὥρη, i. e. ταχὺ ἔςαι καθῆναι καιρὸς, ſupra v. 510.

v. 516.

Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, Jaceo in lecto.

Πυκιναὶ — μελεδῶναι, denſæ & graves — curæ. ἐν πυκινῇ, ſupra v. 439. πυκινὰ μήδεα, v. 353.

Ἀδινὸν κῆρ, cor denſum & firmum. i. e. πυκνὸν, διὰ τοῦ σπλάγχνου πυκνότητα: πυκνὴ γὰρ καὶ νευρώδης ἡ καρ cor eſt valde muſculoſum; & dolore magis conſti tur. κλαῖον (pro ἔκλαιον) ἀδινώτερον, Od. Π. 216.

v. 517.

Ὀξεῖαι μελεδῶναι, Pungentes curæ.

Μελεδώνη, ης, ἡ, idem quod μελέδημα, Od. O. 8.

Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν, Pungentes lugentem ſollicitant. ſic, ὀδύναι, αἵ με ἐρέθουσι κατὰ καὶ κατὰ θυμὸν, inquit Penelope: dolores, qui me tant in corde meo, & inquietant, & ſollicitant, Od. 813. ὅπως με ἐρέθῃ ὀνειδίοις ἐπέεσσιν, Il. A. 519.

v. 518.

Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, κ. τ. λ. Parabola de luſcinia canente, ad hominem varia cogitantem, adjuncta li idea.

χλωρηῒς, ίδος, ἡ, Epith. luſciniæ, quia vel ἐν χλ διατρίβει, vel ὡς ἅμα χλωροῖς φαινομένη, vel & ob rem ſuum: unde & luſciniæ per Epitheton χλωραὶ dicuntur. A χλωρὸς, ά, όν, virens cum pallore ali qualis eſt color germinum recens ad virorem prot rum: grünlich-gelb.

Ἀηδὼν, όνος, ἡ, luſcinia, eine Nachtigall. Fuit filia Pandarei, uxor Ζήθου, cujus filium Ἴτυλον ma ex inſania, quem etiamnum luget mutata. Confer alios BANIERS Götterlehre, Tom. V. II. T Buch, I. Cap. p. 368. ſqq.

v. 519.

Καλὸν ἀείδῃσιν, pro ἀείδῃ, Pulcre canit.

Ἔαρος νέον ἱσταμένοιο, vere recens orto, vere incipi

...n der Frühling erſt angehet. ſic, τῦ μὲν φθίνοντος μη-
. τῦ δ' ἱςαμένοιο, ſupra v. 307.
...ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη, Il. Z. 148.

v. 520.

...ν πετάλοισι — πυκινοῖσιν, in frondibus — denſis. πυκι-
— μελεδῶναι, ſupra v. 516.
...δρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν, Arborum in frondoſis inſidens denſis, luſcinia, quæ cantans ...t ſe foliis arborum. πετάλοις ὑποπεπτηῶτες, ſub fo-...tentes, Il. B. 312. ſic ut ſimul connotet ramum, in ...ſunt folia.

v. 521.

...ἣ θαμὰ τρωπῶσα — φωνήν, Quæ frequenter conver-...& mutans — vocem ſuam, luſcinia. ἀλλὰ πάλιν τρω-..., ſed retro converte te, Il. Π. 95. ubi infinit. imperat. Ellipticè. hinc eſt compoſitum, παλίντρο-... ἔτι δὲ τρωπάσκετο φεύγειν, Jon. pro ἐτρωπάτο, in-... convertebat ſe ad fugiendum, Il. Λ. 567. ..., Od. Π. 27.
...εῖ πολυηχέα φωνήν, fundit multum & varie ſonantem ...em. πολυηχὴς αἰγιαλὸς, ſonorum littus maris, Il. Δ. 422.

v. 522.

...ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, de luſcinia, lugente fi-...ſuum: herzlich beklagend. Vide ad Od. P. 40.

v. 523.

...ὅν ποτε χαλκῷ κτεῖνε δι' ἀφραδίας, quem quondam ære ...fecit ex inſana mente. παρειὰν λὰξ ἔνθορεν ἰσχίῳ ἀφρα-...ν, Od. P. 233.

v. 524.

...καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα, Sic & ...i dupliciter animus impellitur huc & illuc. & iſta ...x agitatio in animo explicatur v. 525. & 528. ἐπεὶ ...ται ἔνδοθι θυμὸς κήδεσιν, ſupra v. 377.

v. 525.

...ἠὲ μένω παρὰ παιδὶ, Utrum maneam apud filium, nec ...m ab eo in domum alienam.
...καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω, & integra omnia conſer-...m. Vide ad Od. Λ. 177. ἐμὸν μένος ἔμπεδον, ſupra ...493.

V. 526.

Ὑψερεφὲς μέγα δῶμα, Vid. ad *Od.* O. 241.
Ejusmodi domus opponitur partim ſpeluncæ ſubte
partim caſæ humiliorum hominum.

V. 527.

Ita ſancte *conjugalis thori caſtitas* a priſcis obſerv
ut alii viro, ſecundo voto, ſe addicere mulieres
rent religioni. Exemplum luculentum in Penelop
ad ſecundas nuptias a multis ſollicitata procis,
reſtitit:

Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,

Lectumque reverens mariti, populique famam.

ut ipſa ait *h. l.* Ex voto hoc eſt maritorum, qui
te etiam crediti Veteribus integras ſibi cupere u
FEITH. *L. II. C. XV.* §. 1.

Vide etiam ad *Od.* Π. 75.

V. 528.

Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι —, An jam tandem me adjun
Deeſt Dativus *perſonæ* expreſſus, ἐκείνῳ, qui lat
quentibus. Vid. *ibid.* 76.

V. 529.

Μνῶνται —, *ibid.* 77.

Πορὼν ἀπερείσια ἕδνα, largiens infinita dona.
θρωποι πολλοί, ἀπειρέσιοι, ſupra *v.* 174.

Ἕδνα, *Od.* N. 378.

V. 530.

Ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος ἠδὲ χαλίφρων, quamdiu e
huc infans puer & ad cogitandum intente nondum
νήπιος εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων, ἠὲ ἑκὼν
καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων, *Od.* Δ. 371. ubi ſunt tres
propter quas quis in ærumnis & miſeriis eſſe po
vel eſt nimis ſtupidus, vel nimis negligens, vel
ſulto remittit conſilii intenſionem, & delectatu
ſuis.

V. 531.

Γήμασθ' (*pro* Γήμασθαι) οὔ μ' εἴα, Nubere me ali
ſinebat. εἴα, ſupra *v.* 201.

Πόσιος κατὰ δῶμα λιπῦσαν, *pro* καταλιποῦσαν, ma
mo relicta.

v. 532.

le ad *Od.* Σ. 216.

v. 533.

δὴ - ἀρᾶται, Et ſane orat, ἐυκτικῶς, er wünſchet; ob magnum malum avertendum. ἀρώμενος ἕως ἵκοιο, ſupra *v.* 367.

ιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο, retro ire me ad patrem meum ıc domo, reverti me.

v. 534.

ιτιος ἀχαλέων, τήν οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοὶ, Ob bona ſua ıetus, quæ ei comedunt nobiles proci: Ob rem famin indignans, quam ei comedunt nobiles adoleſcentes. ἀφ δὲ πάϊς βίοτον κατεδόντων, ſupra *v.* 159.

v. 535.

Ἀλλ' ἄγε μοι τὸν ὄνειρον ὑπόκριναι, καὶ ἄκουσον, Sed age hoc ſomnium dijudica, *vel* diſpice, *vel* interpre- & audi. ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρίναιτο νοήσας, 0. 170.

ter alias *divinationes* erat & divinatio *ex ſomniis*, quam profitebantur, ὀνειροπόλοι, *ſomniorum interpretes*, dicti. m advocari vult Achilles, qui iræ Apollinis cauſſam erat:

— — — καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,

— — — *etenim ſomnium quoque a Jove eſt.*

it, *Il.* I. 63. ut ei conſtet ſua auctoritas. Exemplum ubi Penelope petit ſibi dijudicari ab Ulyſſe ſomnium nſeribus domeſticis, ab aquila diſcerptis; quod ille itura procorum cæde interpretatus eſt. FEITH. *L. I.* *VI.* §. *IV.*

v. 536.

ῆες μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν Ἐξ ὕδατος, Anſenihi in domo viginti triticum comedunt Aqua maum *vel* mixtum: ſic enim feliciſſime ſaginantur. Vid. *d.* O. 161. & 174.

ιρόν. πυρὸς, ſupra *v.* 112.

v. 537.

ἰ τε σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα, & iis delector intuens Penelope loquitur de anſeribus ſuis. ἐν τε θυμὸν ᾿μάεσσιν ἰαίνει, *Od.* O. 378.

I 2 v. 538.

v. 538.

Ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, curvo roſtro præditus, krum ſchnäbelig. ὁ ἔχων ἀγκύλα χείλη. Epith. aquilarum, de quibus Poëta τὰ χείλη poſuit in compoſito, quia ejus ætate ῥάμφος nondum erat auditum, & quia ſic etiam Poëtice dixit.

Μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης. αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι, Il. Π. 428.

v. 539.

Πᾶσι κατ' αὐχένας ἦξε, (pro κατῆξε, vel κατέαξε,) omnibus cervices confregit.

Οἱ δ' ἐκέχυντο ἀθρόοι ἐν μεγάροις, de anſeribus quos omnes aquila interfecerat: hi autem fuſi erant I in ædibus. Verbum apte ponitur de cæſis, nam κατὰ γῆς δοκεῖ τὰ πεσούμενα σώματα. ἅλις κέχυτο Od. Ρ. 298.

v. 540.

Ἀθρόοι, Od. Π. 361.

Ὁ δ' ἐς αἰθέρα — αέρθη, illa (aquila) autem in aerem — tollebatur.

Αἰθέρα δῖαν, αἰθὴρ honorifice vocatur δίη, quaſi a quo eſt nomen Recentiorum ἡ ἐνδία, i. e. ἡ nam Ζεὺς phyſice eſt ὁ ἀὴρ. αἰθέρος ἐκ δίης, Il. Π.

v. 541.

Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, At ego flebam & bam: inquit Penelope. ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα Od. Θ. 527.

v. 542.

Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο — Ἀχαιαὶ, Circumſtabant me denſæ — Achivæ. Vid. ad Od. Σ. 41.

Ἐυπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ, Od. Β. 119.

v. 543.

Οἰκτρ' ὀλοφυρομένην, mich, da ich erbärmlich klagt wegen der mir getödteten Gänſen. Vid. ad Od. Κ. 4

Ὀλοφυρομένην. Vide ſupra ad v. 522.

Ὅ, pro ὅτι, quod.

v. 544.

Ἂψ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ, tens autem conſidebat in prominente parte tecti,

ine, vel ad latus prominente trabe, ἐν τῷ ἐξέχοντι μέρει δοκοῦ. ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας, Od. Z. 138.
Μέλαθρον, Od. Σ. 149.

v. 545.

Βρότειος, α, ον, & βρότεος, α, ον, etiam ὁ, ἡ, βρό-, humanus, ad mortalem pertinens. Φωνῇ βροτέῃ, humana & articulata: de aquila loquente. A βρο-, ἡ, ὀν, mortalis.
Φωνῇ δὲ βροτέῃ κατερήτυε, Voce autem humana confirmat me, tenebat me in propoſito: ſedabat me, & hibebat a triſtitia. Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν, Od. I. 31.

v. 546.

...ησι, Od. Π. 436.
...καλλιτος, Od. Λ. 307.

v. 547.

Ὕπαρ, τὸ, eſt oppoſitum τῷ ὄναρ, & notat rem ve-, quæ non eſt ſomnium: was nicht ein Traum, ſon- Wahrheit iſt. Eſt vox compoſita ex ὕπνος, & αἴρω, ὕπνου ἄρσις, ſomni ſublatio, διὰ τὴν ἐγρήγορσιν, quaſi ... nam non ponitur hæc vox, niſi in relatione ad ...nium & ſomnum.
Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, Non ſomnium hoc eſt, ſed vera bona. & dicit ſic, quia res ſomnio figurata cer- & citiſſime futura eſt. Conf. SCHIER Not. in ...Idyll. p. 155.
Ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται, quæ (res) tibi eveniet plene.

v. 549.

Ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις Ἦα πάρος, Ulyſſes interpretatur ...jugi ſuæ ſomnium, quod illa ſomniarat, & in quo ...erat aquilam occidentem anſeres domeſticos Penelo-. Ergo ἦα h. l. id vult: ego ſignificabar per aqui-. Talis locus eſt 1. Cor. X: 4.
Ἦα, Od. Π. 472.
Νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα, nunc tuus maritus redii.

v. 550.

Ἀεικέα πότμον ἐφήσω, inviſam mortem immittam. Vide ... Od. P. 130.

v. 551.

Μελιηδὴς ὕπνος, dulcis ſomnus. μελιηδέα οἶνον, Od. Σ. 425.

Αὐτὰρ ἐμὲ μελινδὴς ὕπνος ἀνῆκε, Vide ad *Od*. Σ. 198.

v. 552.

Πεπλήνασα δὲ χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα, Adſpiciens v anſeres in ædibus vidi. da ich zuſahe. πεπλήνας ἐλε δίφ Od. P. 330.

v. 553.

Πυρὸν ἐρεπτομένες παρὰ πύελον, Triticum comeden apud alveum ligneum, beym Troge. Eſt ergo ἐρέπ h. l. ἐπὶ τῇ ἔρα ἐσθίειν. λωτὸν ἐρεπτόμενοι, Od. I. 97.

Πυρὸς, ſupra *v*. 536.

Πύελος, ε, ὁ, *propr*. alveus, in quo lac aſſervatur, flos lactis ſuperne naſcatur. *Deinde in genere* ſic dici vas cavum, ex quo lavor vel veſcor, eine Schüſſel, runder Trog. a πύος, ε, ὁ, primum lac in maternis u ribus poſt partum, apud omnia animalia lactantia.

Ἦχι πάρος περ, ubi & antea. ἦχι, Od. Z. 94.

v. 555

Οὔπως ἐςὶν, non licet, impoſſibile eſt. *Od*. P. 28.

Ὑποκρίνασθαι ὄνειρον, declarare ſomnium. Vide ſu ad *v*. 535.

v. 556.

Ἀποκλίνω, declino, deflecto, deflectere facio.

Ἄλλῃ ἀποκλίναντ', (*pro* ἀποκλίναντα,) hic Accuſati non ad τὸν ὄνειρον, ſed ad explicantem & interpre tem id ſomnium, pertinet: Alio deflectentem, al ner, der den Traum auf was anders lenket und deu oder, der davon ab auf was anders gehet.

Αὐτὸς Ὀδυσσεὺς πέφραδ'] *Ipſe Ulyſſes* venuſta ambig tate dixit, volens intelligi a Penelope aquilam, *v*. 5 ipſe referens ad ea, quæ ante dixerat. ERN.

v. 557.

Πέφραδ', ὅπως τελέει, Expoſuit, quomodo id effec rus ſit: Dixit, quomodo id efficiet. & reſpicitur *v*. 5 549. πεφραδέειν ἐθέλουσα, ſupra *v*. 477.

Μνηςῆρσι δὲ φαίνετ' ὄλεθρος, procis enim apparet des, *vel* oſtenditur & portenditur mors.

v. 558.

Πᾶσι μάλ', Omnibus omnino.

Οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει, Vid. ad *Od*. P.

v.

v. 560.

Ὄνειροι ἀμήχανοι, ſomnia ad interpretandum difficilia. ... ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος, ſupra v. 363.] Πρὸς ὃ ... ... εὑρεῖν οὐκ ἔστιν. *Schol.* Rectius autem *Euſtathius:* ... χανοι δὲ ὄνειροι, πρὸς οὓς οὐκ ἔστι κρίσιν τινὰ ὡρισμένην ... ασθαι ἤτοι μηχανήσασθαι. CLARK.

... ροι ἀκριτόμυθοι, ſomnia nihil diſtincti loquentia, in... ... ationis dubiæ: quorum oracula & effata non fa... ... oſſunt explicari. Θερσίτης, ἀκριτόμυθε, infinitum lo... ... : qui πολυλογίαν ſolam, ſine judicio, ſectaris, καὶ ... προχύτηλα κατὰ τοῦ βασιλέως. nam ſermo tuus nullam ... t argumentationem; imo, quæ dicis, adverſantur ... ationi tuæ, quæ jubet, Græcos domum reverti. ... 246. Confer ſimul *ibid.* 796. ubi μῦθοι ἄκριτοι ſunt, ... iæ & orationes innumeræ, laudabiliter.] Ἄκριτα ... ἀπαλα καὶ ἀδιάστατα λέγοντες. *Schol.*

v. 561.

... ται, (*pro* Γίνονται,) Sunt *vel* Dantur.

... δέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι, neque omnino om... ſomnia eventum habent apud homines. τελείεται, ... Paſſ. a τελείω. Vide ſupra ad v. 305.

v. 562.

... γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων, Duæ etenim ... inanium ſunt ſomniorum, quæ ſunt εἴδωλα tan... ; ad ſimilitudinem τῶν σκιῶν, quæ nec tangi nec ... re poſſunt. νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, *Od.* Λ. 49.

v. 563.

Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι, Aliæ ... m ex cornibus factæ ſunt, aliæ autem ex ebore: de ... rtis ſomniorum. τετεύχαται, *Od.* Ξ. 138.

Κεράεσσι, κέρας, ſupra v. 211.

Ἐλέφαντι, ſupra v. 56.

v. 564.

Τῶν οἱ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος, Horum qui... m quæ vadunt per ſectum ebur, *i. e.* per portam ... rnam. λευκοτέρην δ' ἄρα μιν θῆκεν πριστοῦ ἐλέφαντος, ... Σ. 195.

v. 565.

Ἐλεφαίρω, ſpe decipio aliquem, ſpe inani lacto aliquem. & quia id valde moleſtum eſt, notat & ſimpliciter βλάπτω, ich äffe, mache einem was zu Waſſer. ab ἔλπω, per paragogen ἐλπαίρω, & interſerto ε, mutatque tenui, ἐλεφαίρω, per uſum Jonicum. Poteſt etiam referri ad αἴρω, ut ſit: tollo aliquem ſpe in altum, e qua deinde decidat.

Οἱ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες, Hæc (ſomnia) ſperare faciunt, ſed decipiunt, ferentia verba (iures) irrita, & quorum compos quis non fit. De ſomniis ex porta elephantina egredientibus, quæ ſunt vana: videtur illa πύλη πριςῦ ἐλέφαντος ab hoc verbo per alluſionem ad litterarum ſimilitudinem, ſcite ficta. coll. 563 564. ſomnia, quæ vanis imaginationibus & opinionibus fallunt. ἐλεφηράμενος Τυδείδην Ἀπόλλων ὐκ ἔλαθεν Ἀθηναίην, Apollo decipiens Diomedem, non latuit Minervam, *Il.* Υ. 388.

Ἔπε' (*pro* ἔπεα) ἀκράαντα φέροντες, res irritas & non conſequendas ferentia ſecum. ἔργον ἀκράαντον, opus ad effectum ſuum non perveniens, *Il.* B. 138. θεοπρόπιον ἀκράαντον, vaticinium irritum, *Od.* B. 202.

v. 566.

Οἱ δὲ διὰ ξεςῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε, Quæ vero per bene raſa & præparata cornua, *i. e.* per portam corneam egrediuntur. De ſomniis per portam corneam exeuntibus, & vera indicantibus.

θύραζε, ſupra *v.* 68. 69.

v. 567.

Οἱ ῥ' ἔτυμα κραίνυσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται, Hæc (ſomnia) vera viſa & verba efficiunt, (dieſelben Träume bringen Wahrheit,) hominum quando aliquis viderit. δώδεκα ἀρχοὶ κραίνυσι, *Od.* Θ. 391.

Ἔτυμα. ψεύδεα — ἐτύμοισιν ὁμοῖα, ſupra *v.* 203.

v. 562 — 567.

Homerus confingit *h. l.* e duabus portis *ſomnia* ad n exire, quorum quæ ſubvolant per portam corneam vera ſunt; quæ per eburneam, vana: quo ſignifica voluit, ut *Lib. VIII. Apophthegmatum* interpretatur *Eraſm*

...s demum res indubitatæ eſſe fidei, quas oculis contue-...ur; pleraſque vero, quas ex alieno ore accipimus, ...ſe fabuloſas. *Cornea* ſiquidem *porta* involucro oculos ...ſignavit, ob coloris ſimilitudinem; *eburnea* vero lo-...ntium os, ob candorem dentium, qui non ultimum ...elæ inſtrumentum ſunt. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. I. p.* ...add. POTT. *Tom. I. p.* 330. 331.

v. 568.

Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐνθένδ' ὀΐομαι αἰνὸν ὄνειρον Ἐλθέμεν. At mihi ...inde (ex porta cornea) puto probandum ſomnium ...eniſſe.

Αἰνὸν ὄνειρον, momentoſum ſomnium.

v. 569.

Ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο, certe ſane gratiſſi-...id mihi & filio accideret. ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἔδυ ...ἠελίοιο, *Od.* N. 35.

v. 570.

Supra *v.* 495.

v. 571.

Ἥδε δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, Hæc ſane aurora vadit *vel* ...ta eſt abominabilis: Hic ſane eſt ille dies infauſtus; ...ſic vocat diem novarum nuptiarum. δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν, Il. Z. 255. & loquitur ibi Hecuba irata Græcis, & abo-...minans eos. μοῖρα δυσώνυμος, *i. e.* ὁ θάνατος, *Il.* M. 116.

v. 572.

Ἥ μ' Ὀδυσῆος οἴκου ἀποσχήσει, quæ me Ulyſſis A domo ...amovebit. τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν, *Od.* I. 211.

Νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον, nunc enim proponam cer-...men. & hinc eſt verbum ἀθλοθετεῖν compoſitum.

v. 573.

Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος κ. τ. λ. Secures, quas Ulyſſes ...ondam, cum eſſet domi, ſtatuere ſolebat, &c. Nar-...at Penelope exercitium, quod maritus ſuus olim ſoli-...tus fuerit inſtituere ſagittando. Πελέκεας vocat foramina, ...in longo ferro infra acuto, ſuperne facta, quæ inferiori ...ſua acie ſic defigebat in terram, ut foramen ſuperne eſſet, ...& duodecim iſtæ ſic dictæ ſecures ſe recta ſerie excipe-...rent, ut ſagitta immiſſa primo foramini, per omnia

transvolaret. Hoc exercitium imitandum proponebat nelope procis ſuis. δῶκε μέν οἱ πέλεκυν, *Od.* E. 234.

v. 574.

Ἵστασχ' (*pro* Ἵστασκε, *Jon.* imperf. pro ἵστη) ἑξείης, ſ tuebat ex ordine, ſecures. Nimirum acies ejusmodi curis intruſa vel infixa erat ligno oblongo, ut foram illud, cui inſeri ſolet manubrium, ſuperne eminet lignum inſigebatur terræ, ut foramen ſatis altum p ſtaret: & ſic foramina illa præſtabant vicem annulor in ſcholis equeſtribus pendentium. nam quæ *Dacieria h. l* comminiſcitur, apta quidem ſunt, ſed non v Vides & in his ſimplicitatem heroicam. Fortaſſe aut nomen πέλεκυς *h. l.* eſt translatum; ut notetur long ferrum, infra acutum, ſuperne autem amplo foram præditum: ut ergo inferiori acie & ſuperiori foram imitaretur quaſi ferream ſecurim, eine lange ei Stange, unten ſcharf, oben mit einem Loch ſo g daß ein Pfeil durch könnte. & ars hujus exercitii e 1.) ſic ſtatuere recta linea & modicis intervallis iſto λέκεας, ut ſagitta per primum foramen volans etiam offenſa per omnes duodecim volaret. 2) non aber a primo foramine. 3.) ea vi mittere ſagittam, ne ceret, antequam per omnia duodecim foramina tranſ Hoc exercitio ſolitus fuerat Ulyſſes olim crebro exer ſe alioſque.

Ἑξείης, *Od.* P. 450.

Δρύοχος, ου, ὁ, in plur. οἱ δρύοχοι, ſunt ligna, ſta carinæ navis, & erecta ad latus, ut iis deinde affig tur tabulæ. Vocantur παρὰ τὸ, τὴν δρῦν, *i. e.* τὴν τρόπιν, carinam, συνέχειν ἐκαλεῖτο θεν. *vel*, παρὰ τὸ, ξύλα ναυτικὰ εἶναι τρόπιος. τρόπις vero eſt trabs illa magna longa, quæ marinæ navi pro fundamento eſt, der K des Schiffs. Ergo δρυόχους ὥς, *i. e.* κατὰ τάξιν καὶ στοῖ ὁποῖον ἔχουσιν καὶ οἱ δρύοχοι. nam ſerie accurata ſtatuel tur etiam ſecures iſtæ, ut, qui ſagitta primum con geret foramen, per omnia trajiceret.

Δώδεκα πάντας] Similiter infra *v.* 578. δυοκαίδεκα τας. Vide ſupra ad *Od.* E. 244. & ad *Il.* Σ. 373. & CLARK.

V.

v. 575.

Στὰς δ' ὅγε πολλὸν ἄνευθε, Stans autem ille valde procul.

Διαρρίπτω, trajicio. ex διὰ & ῥίπτω, jacio. Διαρρίπτασκεν (*Jon.* pro διερρίπτει) ὀϊστόν, transmiſit ſagittam per foramina illa.

v. 576.

Μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω, procis certamen hoc [illegible]bo, ἐντελοῦμαι. *coll.* 572. nam ἐφίημι ſæpe eſt, præmando. ἀεικέα πότμον ἐφήσω, ſupra *v.* 550.

v. 577.

Ῥήϊστος, η, ον, facillimus, cum minimo negotio, expeditiſſimus. *Comparat.* ῥηΐτερος, ερα, ερον, facilior, expeditior.

Ὃς δέ κε ῥηΐτατ' (*pro* ῥηΐτατα, neutrum adverbialiter) ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι, Qui autem expeditiſſime tetenderit arcum manibus ſuis. Hæc erat una conditio; altera eſt *verſ. ſeq.*

Ἐντανύω, intendo. Ponitur apud Poëtam de arcu, cujus alteri cornu nervus circumponitur, & ſic arcus tenditur. ἐν παλάμῃσι, *Od.* Ε. 234.

v. 578.

Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων, Et ſagittam tranſmiſerit per bipennes duodecim omnes: quæ erat altera conditio. καί κεν διοϊστεύσειας, *Od.* Μ. 102.

v. 579.

Τῷ κεν ἅμ' ἑσποίμην, Hunc comitarer, Ad hunc me adjungerem, Illum ſequar conjux. ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσποιτο δεῦρο κιόντι, *Od.* Ρ. 53.

Νοσφισσαμένη τόδε δῶμα, relinquens hanc domum, [illegible] νοσφισάμην, ſupra *v.* 339.

v. 580.

Κουρίδιον, In quam virgo olim nupſi. κουρίδιον δῶμα, domus, in quam virgo juvencula uxor inducta erat. ἄνδρα κουρίδιον, ſupra *v.* 266.

Ἐνίπλειον βιότοιο, δῶμα, plenam opibus, domum. ἐμπλείην κνίσσης τε καὶ αἵματος γαστέρα, *Od.* Σ. 118.

v. 581.

v. 581.

Τῦ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀίομαι, ἔν περ ὀνείρῳ, Cujus d
de memoriam me retenturam puto, vel in ſom
(auch im Traum,) nedum vigilantem. μεμνήσεσθαι,
μνησεσθαι.

v. 583.

Supra v. 336.

v. 584.

Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τῦτον ἄεθλον, Ne am
nunc differ & procraſtina in ædibus hoc certamen.
γάρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν Φήμιος, *Od.* P. 262.

v. 585.

Πρὶν — Πρὶν, Ante — Quam. ſupra v. 475.

v. 586.

Τόξον ἐύξοον, arcum bene raſum & politum & elab
tum a fabro ſuo. σκέπαρνον ἐύξοον, *Od.* E. 237.

Τόξον — ἀμφαφόωντας, arcum — tractantes uſque
que, überall anfaſſend. πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφ
σθαι, ſupra v. 475.

v. 587.

Πρὶν τούτους — Νευρήν τ' ἐντανύσαι, Quam iſti —
vumque adtenderint ad cornu. Vide ſupra ad v. 5
Διοϊςεῦσαί τε σιδήρυ, transmiſerintque ſagittam per
rum. ſunt hic ambæ conditiones. Vide ad v. 578.

Σίδηρον vocat τὺς πελέκεας, per quorum foramina
trajicienda ſagitta.

v. 590.

Εἰ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι Τέρ
Si quidem velis mihi, hoſpes, adſidens in ædibus
lectare te meque narrando.

Οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη, non mihi ſom
oculis ſuperfunderetur.

v. 591.

Ἀλλ' ὐ γάρ πως ἐςὶν ἀύπνυς ἔμμεναι αἰὲν Ἀνθρώπυς,
nequaquam poſſibile eſt, inſomnes eſſe ſemper Homi
ἀύπνυς νύκτας ἴαυον, ſupra v. 340.

v. 5

v. 592.

...ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν Ἀθάνατοι θνητοῖσιν, in ...libet enim re certam conſtitutionem & partem poſue... Dii hominibus. Notatur ἡ κατὰ εἱρμὸν βίου διανέμε... in nexu vitæ diſtributio conſecutionum; ut poſt ...as ſequatur ſomnus, poſt ſomnum vigiliæ, &c. ...homo ex quavis re capiat, quantum neceſſe eſt.

v. 594.

...περιώϊον ἠσχαλάασκε, *Od.* P. 101.

v. 595 — 597.

...*id.* 102 — 104.

v. 597.

...pra *v.* 260.

v. 598.

...κε λεξαίμην, Ibi ſane cubaverim, *Od.* Γ. 365. ...δὲ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ, tu autem cubato in hoc tri... Vide ad *Il.* I. 613.

v. 599.

... χαμάδις ςορέσας, Vel humi in ſolo ſternens cubile. ...ν πυκινὸν λέχος, *Od.* H. 340.

...μάδις, ſupra *v.* 63.

...τοι κατὰ δέμνια θέντων, *per Tmeſin* pro καταθέντων, & ...pro καταθέτωσαν, *ſc.* αἱ δουλίδες, vel tibi famulæ ...ponunto. *h. l.* cubatio ἐν δεμνίοις, & cubatio hu... contradiſtinguuntur.

...έμνια, ſupra *v.* 318.

v. 600.

...περιώϊα σιγαλόεντα, *Od.* Σ. 205.

IN

IN Υ. ODYSSEÆ.

V. 1.

Ἐν προδόμῳ εὐνάζετο, in veſtibulo cubabat, dorm
cauſa. παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι, *Od.* Ε. 119.

Προδόμῳ, *Od.* Ο. 465.

V. 2.

Ἀδέψητος, ε, ὁ, ἡ, non ſubactus a coriario
emollitus. ex α priv. & δεψέω, mollio, ſubigo.

Ἀδέψητον βοέην, corium bubulum non a coriari
paratum: ἀμάλακτος, ἀκατέργαστος, ξηρὰ βύρσα.

Βοέην, *ſc.* δορὰν, bubulam, *ſc.* pellem. BOS
ſub Voce Δορά.

Κάμμὲν ἀδέψητον βοέην στόρεσ', pro κατεστόρεσε μὲν,
ſtravit quidem non ſubactum bubulum corium;
injecit vellera ovium: & deinde jacenti in his,
jecit Eurynome χλαῖναν, ad cooperiendum ſe. καὶ
Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε, *Od.* Ν. 73

Ὕπερθε, ſupra, *ſc.* iſtud corium bubulum
quod humi ſtratum erat. *Od.* Π. 47.

V. 3.

Κώεα πόλλ' οἰῶν, Pelles multas ovium, quibu
babat ipſe. Vide ad *Od.* Ρ. 32.

Τὰς ἱρεύεσκον Ἀχαιοὶ, quas mactarant Achivi.
ἱρεύεσθαι, *Od.* Υ. 198.

V. 4

Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε (pro ἐπέβαλε)
θέντι, Eurynome autem lænam impoſuit decumb

V. 5.

Μνηστῆρσι κακὰ φρονέων, procis mala cogitans,
Sinn habend,] Hinc inſcriptus hic Liber: Τὰ
μνηστηροφονίας, notante *Euſtathio.* CLARK.

V. 6.

Κεῖτ' ἐγρηγορόων, Jacebat vigilans. pro ἐγρηγορῶν,
videtur eſſe ab ἐγρηγοράω, part. præſ. ab ἐγρηγο

V. 7.

Ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες Ἤϊσαν, mulieres vero
clinio Abibant.

αι μνηςῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ, *pro* ἐμίσγοντο, & c vocis dilatatio ſimul innuit crebram conſuetudinem jus rei. ſic, ἥγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, *Od.* Σ. 324.

V. 8.

ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ εὐφροσύνην παρέχουσαι, Sibi invicem m & lætitiam exhibentes: de ancillis juvenculis & oribus.

V. 9.

δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι, Hujus autem movebatur animus in pectore ſuo, *ſc.* ad indigna-em & iram. Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμὸς, *Od.* Σ. 74.

V. 10.

ερμήριζε, deliberabat.

V. 11.

μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάςῃ, Utrum irruens mor-nferret cuique. κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον, *Od.* Λ. 429. ταΐξας, *Od.* P. 236.

V. 12.

ἔτ' ἐῷ (*pro* ἐάοι) μνηςῆρσι — μιγῆναι, *ſc.* αὐτάς, An ac ſineret cum procis — congredi, *ſc.* eas. μνηςῆρσιν ὑπερφιάλοισιν, *Od.* Π. 271.

V. 13.

ςατα καὶ πύματα, Noviſſima vice. neutrum plurale que adverbialiter, & utrumque notat idem. Ita 685. i. e πάνυ ἔσχατα, ἔσχατα ἐσχάτων, *quaſi*: zum ten mahl.

αδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει, *Metaphorice*, cor autem ei latrabat. ἱςάμενοι δὲ μάλα ἐγγὺς ὑλάκτεον, *Il.* Σ. 586. de canibus ſermo.

V. 14.

ς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα, *h. l.* φυλα-καὶ σκέπην συμμαχικὴν notat: & quidem hîc *propr.* cane. Eſt pro περιβεβηκυῖα, nam poſt Syncopen ma-ini, & mutatam vocalem, περιβεβαώς, ſequuntur hæ æ regulas contractionis, ut fœmininum fiat περιβε-. περὶ τρόπιος βεβαῶτα, *Od.* E. 130.

Ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα, mollibus pro catulis s pugnans. σκύλακος νεογιλῆς, *Od.* M. 86.

Ἀμαλῇσι. per hoc Epith. teneri catuli indicantur: nam aliàs

aliâs ὁ σκύλαξ in genere canis adoleſcens. ἄρνα ἀμαλ[...]
agnam teneram, *Il.* X. 310.

V. 15.

Ἄνδρ᾽ ἀγνοιήσασ᾽ (pro Ἄνδρα ἀγνοιήσασα) ὑλάει, Ho[...]
nem non noſcens latrat, canis fœta, die Hündin, [...]
jemanden nicht kennet, billet ihn an. Vide ad *Od.* Π.
Μέμονεν τε μάχεσθαι, & firmus adeſt ad pugnan[...]
μέμονέν τε μάλιστα μητέρ᾽ ἐμὴν γαμέειν, *Od.* O. 520.

V. 16.

Ὣς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα, Sic [...]
intus latrabat *cor* cum indignatione vehementi m[...]
hæc facinora: μεμφομένου, χαλεπαίνοντος.

Ἀγαίω, & ἀγαίομαι, fit ab ἀγάω, (*Od.* E. 119.)
ſemper fere de indignatione ponitur.

V. 17.

Στῆθος δὲ πλήξας, Pectus autem ſuum percutiens, [...]
nu, da er ſich an die Bruſt ſchlug; quod ſolet, ſi[...]
filium aliquod noſtrum reprehendimus & damnam[...]
Κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ, *i. e.* ipſe ſe reprehendit[...]
χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ, eum gravi ſermone increp[...]
B. 245.

V. 18.

Τέτλαθι δή, κραδίη, — hic verſus abiit in prover[...]
gedulde dich, mein Herz! pro τλῆθι, vel τλᾶθι. Vi[...]
Il. A. 586.

Καὶ κύντερον ἄλλο πότ᾽ ἔτλης, du haſt ja ſchon eher
härteres ertragen. apte hanc vocem, κύντερον, de i[...]
dentibus olim factis Cyclopis adhibet; quia parab[...]
cane immediate præceſſerat; aliquid audacius, [...]
στερον, χεῖρον, dreiſters und heftigers. ὡς οὐκ αἰνότερ[...]
κύντερον ἄλλο γυναικός, *Od.* Λ. 426.

V. 19.

Ἤματι τῷ, ὅτε —, Eodem die, quo &c. *Od.* E. 30[...]
Ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ ἰφθίμους ἑταίρους, qu[...]
do tibi robore & impetu non ſuſtinendus Cyclops co[...]
debat Fortes ſocios. Vide ad *Od.* P. 406.

V. 20.

Ἰφθίμους ἑταίρους. ἀνδράσιν — ἰφθίμοισιν, *Od.* T. 110.
Σὺ δ᾽ ἐτόλμας, tu autem conſtanti & fidente animo [...]

lebas ei malo. ὅς ις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν τρίψαι λμῷ, Od. I. 332.

ε σε μῆτις Ἐξάγαγ' (pro Ἐξήγαγε) ἐξ ἄντροιο, donec ilium prudens Eduxit ex antro Cyclopis.

V. 21.

νον θανέεσθαι, (pro θανεῖσθαι,) exiſtimantem te, um te eſſe ibi. οἰόμενός περ, Od. Ξ. 298.

V. 22.

ἰθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ, in pectoribus alloum cor, i. e. ἑαυτῷ λαλῶν, ſich ſelber zuredend. ἐπέεσσι καθαπτόμενος, Od. Σ. 414.] Καθαπτόμενος tam potius, demulcens. Il. A. 582. ἀλλὰ σὺ τόνγ' αθάπτεσθαι μαλακοῖσι. ERN.

V. 23.

μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε (pro ἔμενε) τετληυῖα, Ei valde in poteſtate ipſius cor manebat tolerans: e feſt an ſich, und ſagte oder thate nichts.

ι, ης, ἡ, obedientia, obſequium: quando quis etem ſuadendo perducitur. gehorſam, ſtill ſeyn.

V. 24.

μῖαι, Od. M. 437.

αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα, at ipſe vertebat ſe illuc.] Αὐτὸς h. l. eſt corpus: opponitur enim Vide ad Il. A. 4. ERN.

V. 25.

ὅτε γαςέρ' ἀνὴρ κ. τ. λ.] Poëta, ut opinor, hac idine nihil aliud quam crebras corporis volutatiopingere voluit. CLARK. Verum vidit Clarkius. militudo autem, etſi tenuior eſt, tamen ἀκρίβειαν, & optime exprimit jactationes crebras Ulyſſis: & de aliis ſimilitudinibus Homericis tenendum. Vide Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. ſqq.

ε πυρὸς αἰθομένοιο, multo igne ardente.

V. 26.

εἰην κνίσσης τε καὶ αἵματος γαςέρα, Od. Σ. 118.

V. 27.

Ἀιόλλω, eſt κινῶ, *in ſpecie* κινῶ κατὰ εἴλησιν, m volvendo & orbes faciendo.

Ὡς δ' ὅτε γαςέρ — Ἀιόλλει, Sicut autem quando ventriculum mactati ſuis, *aut* magnum ile, re adipe & ſanguine, (eine Blutwurſt,) multo ign dente, Huc & illuc verſat & volvit: Circuma ignem; beym Feuer umwendet, und ſie bratet.

Μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι, quam celerrim tem cupit, ut farcimen iſtud aſſetur.

V. 28.

Ὡς ἄρ ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο μερμηρίζων, S dictum eſt *v.* 24. ille huc & illuc ſe vertebat, delib Vide etiam ad *v.* 10.

V. 29.

Vide ad *Od.* N. 376.

V. 30.

Μοῦνος ἐὼν πολέσιν, Unus multis.

Σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη, *i. e.* ſubito aute paruit Minerva. ϛῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν, *Od.* T. 447.

V 31.

Ὀυρανόθεν καταβᾶσα, De cœlo deſcendens.

Δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ, *Od.* Π. 157.

V. 33.

Τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις; Cur rurſus vigilas? nam o quiete, ad firmandum corpus ad pugnam. παννυχι σοντες, per totam noctem pervigilantes, *Il.* A. 550.

Πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν; *Od.* A. 215.

V. 35.

Καὶ πάϊς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἷα, Et filius tibi hic,) qualem ſane quilibet cupit eſſe filium, ὁποῖον πᾶς ἐπιθυμεῖ ἔχειν υἱόν. θυμός μοι ἐέλδεται μ ρεσσι φανῆναι, *Od.* Σ. 163.

V. 37.

Καλά μοῖραν ἔειπες, *Od.* Σ. 169.

V. 38 — 40.

Supra *v.* 28 — 30.

V. 40.

Οἱ δ' αἰὲν ἀεικέας ἔνδον ἔασι, hi autem ſemper conſ in domo ſunt.

V.

V. 41.

ad *Od.* Υ. 10.

V. 42.

γὰρ κλείναιμι,] Vertam: *Enimvero, ſi maxime in-*
ι. ERN.

ι οἴδεν τε ἕκητι, per Jovis & tuam, o Minerva!
'Απόλλωνος ἕκητι, *Od.* Υ. 86.

V. 43.

ιν ὑπεκπροφύγοιμι; Qua tandem ratione effugerem?
natos occiſorum a me. ὅπως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκ-
ιμι Χάρυβδιν, *Od.* Μ. 113.

φράζεσθαι ἄνωγα, hoc te conſiderare peto. Vide
Π. 312. Ρ. 279. (ubi pro *de* lege *te.*)

V. 45.

λε, O dure & difficulter cedens. Vide ad *Od.* Ν.
Videtur Minerva Ulyſſem increpare, quod ita
iter auxilium ſuum ſibi polliceatur, facta compa-
ab hominibus, quorum quiſpiam alteri facile
let, ſe ei omni officio affuturum, cum tamen ni-
ti a mortalibus ſit exſpectandum. (ita enim inter-
illud: Ὅσπερ θνητός τ' ἐστί.) Quanto ergo certius
m de Deo ſperare illud ipſum debet; quod ge-
r quidem debuit enunciari; ſed maluit Poëta,
θέσει, ὑπόθεσιν amplecti, brevitatis cauſſa. Eſt
θεσις in eo, quod id de ſe ipſa, quæ Dea ſit,
Minerva: quod confirmatur ex generali effato,
e Diis poterat præſtrui. Itaque eum ſecuriorem
cum eum Minervæ præſidio ſtipatum non ſolum
erandis facillime procis, ſed de longe pluribus
bus, dubitare non debeat. Tum hortatur eum
num, quem ei ipſamet infundit. SPOND.

μέν τις τε χερείονι πείθεθ' (*pro* πείθεται) ἑταίρῳ,
on ſatis valido fidit aliquis ſocio, & fretus eo
let: er verläßt ſich auf ihn, und wird dreiſter,
r den nahe bey ſich weiſt.

ονι — ἑταίρῳ, inferioris conditionis — ſodali, qui
ntum pollet. *coll.* 46. 47.

V. 46.

ρ θνητός τ' ἐστί, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν. Qui mor-

 talis

talis eſt, nec tot conſilia novit: de homine, i ad Deum.

v. 47.

Αὐτὰρ ἐγὼ Θεός εἰμι, At ego Dea ſum.

Διαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοις; Vide N. 301.

Διαμπερὲς, *Od.* T. 442.

v. 48.

Ἐξαναφανδὸν, *idem quod* ἀναφανδὸν, & ἀναφανδ. Λ. 454.

Ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδὸν. dicam autem tibi i ohne Heel.

v. 49.

Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι — ἀνθρώπων Νῶϊ περιςαῖεν, quinquaginta manipuli — hominum Nos circumſl inquit Minerva ad Ulyſſem, *i. e.* ipſe prudens co jam circumſpectum habens, & certus de eventu. Nam Homerus, ut Poëta, non enumerat, qui d auxiliati fuerint Ulyſſi ad occidendos procos, d clandeſtina arte eos contraxerit, filii ſui ope. cohortes.] Τῶν πολεμίων συςήματα. *Schol.*

v. 50.

Νῶϊ περιςαῖεν; (*pro* περιςαίησαν,) Nos ambos c ſtarent hoſtiliter, oppugnando.

Κτεῖναι μεμαῶτες ἄρηϊ; interficere volentes ferro.

v. 51.

Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα, Tamen vi abigeres boves & pingues oves. conſequens pr cedente. *i. e.* vinceres & fugares eos.

v. 52.

Ἀλλ' ἑλέτω σε καὶ ὕπνος, Sed capiat te & ſomnus ad *Od.* T. 511. & 515.

Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν, moleſtum etiam eſt cuſ ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος, *Od.* O. 393.

v. 53.

Πάννυχον ἐγρήσσοντα, Per omnem noctem vigi Metaphora ἐκ τῶν ἀγρυπνούντων ἐν τινὶ φυλακῇ, die Nacht Wache zuſtehen. τίπτ' αὖτ' ἐγρήσσεις, ſupra Παννυχος, *Od.* Ξ. 458.

ὁ δ' ὕπο δύσεαι ἤδη, e malis vero emerges jam
Vel, mala ſubibis mox: timet ergo, ne vigiliæ
iæ eum faciant infirmiorem in craſtinum certamen
ocis.

v. 55.

...κάων, Od. Σ. 189.

v. 56.

τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, quando eum ſomnus arripie-
tenebat. ita Il. Ψ. 62. ἵνα μάρψας ἑτάρων, Od. K. 116.
μελεδήματα θυμοῦ, ſolvens curas ſollicitas animi.
Ψ. 62. μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν ἐνὶ θυμῷ, Od. O. 8.

v. 57.

...λὴς, ἑος, ὁ, ἡ, Membra reſolvens. Epith. ſomni.
...irum eſt ὁ λύων τὰ μέλη τοῦ σώματος, qui omnia
ſolvit ab opera ſolita, & ſic hominem omnium
oblivifci facit.

...ος δ' ἄρ ἐπέγρετο, pro ἐπηγείρετο, uxor vero evi-

...εδνῖα, honeſta, prudens, cauta. Od. T. 346.

v. 58.

...κτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν, in lectis ſedens mol-

v. 59.

κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμὸν, da ſie ſich ſatt ge-

v. 60.

...μιδι πρώτιστον ἐπεύξατο, Ad Dianam primum pre-

...γυναικῶν, Od. Σ. 207.

v. 61.

...α (per Sync. pro πότνια) Θεά, venerabilis Dea.

v. 62.

...ὶ στήθεσσι βαλοῦσ', (pro βαλοῦσα,) Sagitta in pectus

...μοι ἤδη — ἐκ θυμὸν ἕλοιο, utinam (o Diana!)
me interficeres!

v. 63.

...ειλά μ' ἀναρπάξασα θύελλα Οἴχοιτο προφέρουσα κατ'
κέλευθα, vel me abripiens turbo Pergeret ferens
K 3 me

me per caliginoſas vias, & in oſtia Oceani me ceret.

v. 64.

Οἴχοιτο προφέρουσα, quod eſt idem ac, προφέροι, A taret vel Proriperet me, in mare. ſic Il. Ζ. 346. ὥς ἐ θύελλα ἀνέμοιο οἴχεσθαι προφέρουσα με εἰς ὄρος —, utina liſſet me turbo venti in montem &c. ut οἴχεσθαι προφέρουσα ſit idem ac προφέρειν. ἔριδα προφέρουσαι, Od. Ζ.

Κατ' ἠερόεντα κέλευθα, per atras vias, i. e. in m Poteſt tamen & h. l. in genere intelligi τὸ πρὸς ᾅδην, ubi mortuorum locus eſſe putabatur, verſu dentem, in Oceano. ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα, Od.

Ἠερόεις. Ζόφον ἠερόεντα, Od. Ν. 241.

v. 65.

Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι — Ὠκεανοῖο, Fluentisque m ciat — Oceani. ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο, Od. Λ.

Ἀψορρόου Ὠκεανοῖο, retro fluentis vel rurſus fluentis Oceani. ita Il. Σ. 399. Sic dicitur Ocean κλῳ τῆς γῆς περινοςῶν καὶ ἂψ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὁ εἰς ἑαυτὸν ἀναλύων ἐν τῷ εἱλεῖσθαι κύκλῳ περὶ τὴν γῆν potius fluxum & refluxum maris intelligit, die Flut.

v. 66.

Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι, Sicut quando Pandari filias ſuſtulerunt procellæ, venti tollebant eas a terra in aërem altum, coll. 77. & bant eas inde.

v. 67.

Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν (pro ἔφθισαν) θεοί, Quib rentes perdiderunt vel mori fecerunt Dii.

Αἱ δὲ λίποντο Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, ipſæ autem ſunt Orbæ parentibus & in ſtatu triſti in ædibus.

v. 68.

Ὀρφαναί. ὀρφανός, ἡ, όν, orbus parente.

Κόμισσε (pro ἐκόμισε) δὲ δῖ' Ἀφροδίτη Τυρῷ, καὶ γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ, aluit autem diva Venus Caſ melle dulci, & ſuavi vino.

v. 69.

Τυρός, Od. Κ. 234.

V. 70.

...ἡ δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν, Juno autem præ omnibus dedit mulieribus.

V. 71.

... καὶ πινυτὴν, Formam auguſtam & intellectum bo... Formam majeſtatis plenam & ingenium nobile. ... Θεὸς μέγεθός τε βίην τε καὶ πινυτὴν, i. e. σύνεσιν, 289. & vide tria dona, ſtaturam amplam, robur ..., vim ingenii.

... δ' ἔπορ' Ἄρτεμις, ſtaturam proceram autem dona... virginibus Diana. i. e. venando corpus exercuerant, ... creſcerent: nam multum deſidendo corrumpitur ..., ne augeri poſſit naturali modo.

..., proceritatem corporis. Vide ad Od. Λ. 311.

... ἁγνὴ, Od. Σ. 201.

V. 72.

... δ' Ἀθηναίη δίδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι, Opera autem ... docuit virgines illas egregia elaborare. δίδαε, Θ. 448.

V. 73.

...στείχω, adeo, accedo.

... Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον, Quum Ve... diva profecta eſt ſurſum ad excelſum Olympum.

V. 74.

... αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο, Puellis petitura ... lætarum nuptiarum.

Τέλος-γάμοιο, i. e. γάμος, connubium, die Vollziehung ... Heurath.

Θαλερὸς γάμος, Od. Ζ. 66.

V. 75.

Ἐς Δία — Ad Jovem.

V. 76.

Μοῖρα h. l. ἡ εὐδαιμονία καὶ εὐτυχία.

Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium, δυστυχία. privatio boni.

Ἄμμορος, Od. Ε. 275.

V. 75, 76.

— — — (ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ' ἀμμορίην τε καταθνητῶν ἀνθρώπων.)

— — — (*ille enim bene novit omnia,*
Fortunam & infortunium mortalium hominum.)

V. 77.

Τόφρα δὲ τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο, Interea pu Harpyæ abripuerunt. *coll.* 66. νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρ ἀνηρείψαντο, *Od.* Ξ. 371.

V. 78.

Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν, Et d runt horrendis Erinnibus, ut cum iis verſarentur. eſt tacitus ψόγος γάμου, quaſi ſatius ſit conſociari cum riis, quam cum re nuptiali. Ceterum hoc vult: n ſunt clam ex terra ſua per prædones, & in ſervit abductæ, ubi in perpetuo ſunt mœrore. εἰ κεῖνός γ' ἐ τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι, *Od.* Τ. 127.

Στυγερῇσιν Ἐρινύσιν, *i. e.* ταῖς φρικταῖς, & quaſi κρυ καὶ ῥιγεδαναῖς. στυγερὸς γάμος, *Od.* Σ. 271.

V. 79.

Ὣς (*pro* Οὕτως) ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχο Sic utinam me tollant e medio Dii, δι' ἀρπαγῆς ἐ εἰ δ' ἄμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, *Od.* Κ. 259.

V. 80.

Ἐϋπλόκαμος, *Diana* Epith.

Ἠέ μ' — βάλοι Ἄρτεμις, Vel me — percutiat ſi morte Diana. Vide ad *Od.* P. 251. & 494.

V. 81.

Ὄφρ' Ὀδυσῆα Ὀσσομένη, καὶ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοί Ut, Ulyſſem in animo mihi præſentem habens, te ſub odioſam abirem: inquit Penelope, mortem ſibi cans, ut vel moriatur ἀνειδωλοποιουμένη καὶ μὴ λα τοῦ πόσεως, καὶ ἔχουσα μνήμην τοῦ ἀρίστου ἀνδρὸς ἐγγεγραμ ἀνεξάλειπτον εἰς ψυχήν. Apparet ergo, τὸ ὄσσεσθαι ma dici de ſpectatione mentis; ſi aliquid, abſens jam, præſens imaginamur, aut prævidemus, aut in anim ſtamus infixum. δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ, *Od.* Σ. 1

Γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην, *i. e.* τὴν κατὰ τὸν ᾅδη τάφον, damit ich unter die kalte Erde käme, *i. e.* ſtu

V. 82.

Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα, inquit lope nuptias novas timens: Nec deterioris, quam U

ſit, viri exhilarem ſenſum; Neque gaudium præbeam voluntati viri deterioris; μὴ ἐΐσκω μιγείην ἀνδρὶ, ne exhilarem aliquem horum inviſorum mihi procorum συνῆ ἐμῇ.

v. 83.

Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότε —, Sed hoc quidem vel tolerabile & non omnino diſperdens malum habet aliquis, ſi —, das iſt doch noch auszuſtehen. ἢ δὴ λοίγια ἔργα τάδε ἔσσεται, οὐδ' ἔτι ἀνεκτά, das wird ja gewiß verderblich Ding werden, das nicht zu ertragen iſt: nicht auszuſtehen, Il. A. 573. χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτὸς, neceſſitas enim urget jam non tolerabilis, i. e. ... , Il. K. 118.

v. 84.

Ἤματα, Interdiu, bey Tage.

Πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ, frequenter dolens corde. ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι, Od. T. 95.

v. 85.

Νύκτας, Noctu, bey Nacht.

Ὕπνος ἔχῃσιν, ſomnus eum occupet.

Ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν ἁπάντων Ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν, hic enim oblivisci facere ſolet omnium Bonorum & malorum.

v. 86.

Ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' (pro βλέφαρα) ἀμφικαλύψῃ, poſtquam palpebras contexerit.

v. 87.

Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων, At mihi & ſomnia immiſit mala Deus. τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων, Od. T. 129.

Ὀνείρατ', pro ὀνείρατα. ὄνειρον, Od. T. 568.

v. 88.

Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ, Hac enim rurſus nocte juxta me dormivit ſimilis ipſi: inquit Penelope, narrans ſomnium de marito ſuo. εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι, Il. Ξ. 163. inquit Juno, ſollicitatura Jovem ad congreſſum conjugalem doloſe. pro παραδραθεῖν, aor. 2. infinit. v. παραδαρθάνω, juxta dormio.

v. 89.

Τοῖος ἐών, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ, Talis exiſtens, qualis erat,

erat, cum iret una cum exercitu. *i. e.* armatus & ἀκμάζων, non vero nudus & ὠμογέρων, qualis nunc.

V. 90.

Χαῖρε, pro Ἔχαιρε, Gaudebat.

Ἐπεὶ ὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη, quoniam non opinabar ſomnium eſſe, ſed rem veram jam: inquit Penelope, narrans ſomnium ſuum de marito ſuo abſente. & ex *h. l.* Etymologia vocis ὕπαρ eſt manifeſta per ἤδη; non opinabar ſomnium id eſſe, ſed me vigilare jam, & rem veram videre. Vide ad *Od.* Τ. 547.

V. 92.

Τῆς δ' ἄρα κλαιύσης ὄπα σύνθετο δῖος Ὀδυσσεύς, Illius autem flentis vocem attendebat nobilis Ulyſſes: audiebat cum adfectu. ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον, *Od.* Τ. 268.

V. 93.

Μερμήριζε, ſupra *v.* 10.

Δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν, viſa eſt autem ei in animo ſuo, es kam ihm ſo vor, als ob ſie ꝛc.

V. 94.

Ἤδη γινώσκυσα παρεςάμεναι κεφαλῆφι, Jam ſciens omnia & agnoſcens adſtare capiti.

Παρεςάμεναι, pro παρεςάναι, præſens eſſe.

V. 95.

Χλαῖναν μὲν συνελὼν καὶ κώεα, Pallium quidem complicans & vellera, er nahm es zuſammen, und legte es beyſeite, συνάξας, συνειλήσας. ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν (pro ſυνεῖλεν) λίθος, utrumque ſupercilium abſumſit lapis, *Il.* Π. 740.

Κώεα, ſupra *v.* 3.

Τοῖσιν ἐνεύδεν, in quibus dormierat, quibus incubabat ante. & ea erant κώεα, vellera, pelles villoſæ, ſub corpore, & χλαῖνα ad tegendum corpus. μαλακῶς ἐνεύδειν, molliter incubare, *Od.* Γ. 350. ubi narrantur regia ſtragula.

V. 96.

Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνυ, In domum depoſuit in ſella, utpote pretioſiora.

Ἐκ δὲ βοείην θῆκε θύραζε φέρων, Extra domum vel conclave vero foras extulit bovinam pellem & depoſuit, utpote

te vilius. Vide HOOG. *ad* VIG. *C. VI. S. II. R. V. N.* 57.)

βοείην, corium bubulum. βοέην, ſupra *v.* 2.

V. 97.

ἤγειρε, *Od.* T. 566.

δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχὼν, vides hic preces matuti- Conf. *Od.* P. 239.

V. 98.

Ζεῦ πάτερ,] Intelligendum, Jove appellando, rege orum, una appellari Deos Deasque in cœlo omnes. RN.

μ' ἐθέλοντες — Ἤγετ' (*pro* Ἤγετε) ἐμὴν ἐς γαῖαν, ſi propitii — Duxiſtis meam in terram.

Ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρὴν, ſuper terram firmam & ſu- mare, ἐπὶ γῆν καὶ θάλασσαν. ita *Il.* Ξ. 308.

V. 99.

ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην, poſtquam me malis adfeciſtis nis. κακῶσαι, *Od.* Π. 212.

V. 100.

Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων, precatur Ulyſ- s, ut ſibi aliquis in domo ex iis, qui jam e ſomno eſ- ent excitati, aut vigiles, vocem ominoſam forte fortuna proferat. & ea Φήμη ſequitur *v.* 105. 111 — 120. ubi ea- dem dicitur σῆμα, teſſera, & κληδών; & recte Φήμη, ὡς ... τι σημαίνουσα, dicitur σῆμα. χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς, gaudebat autem hac ominoſa oratione filius Ulyſſis, *Od.* B. 35. & Φήμη ineſt *v.* 33. 34. ubi Telema- chus hanc laudationem & bene precationem excipit ἐν ... οἰωνὸν, & ſurgit lætus ad concionandum. Conf. WOLF. *Cur. Philol. ad Matth. III;* 17. Φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν.

V. 101.

Ἔνδοθεν, Ab intus, *Od.* Δ. 74.

Ἔκτοθεν, *Od.* P. 278.

Ἔκτοθεν δὲ Διός τέρας ἄλλο φανήτω, ab extra autem Jo- vis ſignum aliud oſtendatur. Ulyſſes vult *in* domo au- dire vocem aliquam humanam ominoſam, *extra* domum autem animadvertere aliud ſignum divinum. *coll.* 103. ubi eſt poſterius, & 105 — 120. eſt prius. & Jovis erat to- nitru auditum, cum in cœlo nulla eſſet nubes.

φανήτω.

Φανήτω, edatur. aor. 2. imperat. Paſſ. v. φαίνω.

v. 102.

Μητίετα Ζεύς, *Od.* Π. 298.

v. 103.

Ἀυτίκα δ᾽ ἐβρόντησεν, Vid. ad *Od.* Ξ. 305.

Ἀπ᾽ αἰγλήεντος Ὀλύμπυ, *coll.* 113. ubi idem Ὄλυμπος dicitur ἀστερόεις, ut appareat, cur dicatur αἰγλήεις. Vide ad *Il.* Α. 532.

v. 104.

Ὑψόθεν ἐκ νεφέων, *i. e.* de cœlo, ubi eſſe aliâs ſolent nubes. ὑψόθεν ἐκ πέτρης, *Od.* Ρ. 210.

v. 102 — 104

Tonitru omnium ſignorum cœleſtium *nobiliſſimum* & maxime *ominoſum* erat. *Fauſtum* autem vel *infauſtum* habebatur, ut cetera ſigna, juxta poſituram: ſi enim auditum fuiſſet a dextera, *felix*, ſin vero a ſiniſtra, *infelix* portentum dicebatur. *Tonitru* nitido & ſereno cœlo *fauſtum* erat omen, quod Jupiter edidiſſe dicitur ab *Homero*, ut ſupplices certiores redderet, ſe illorum preces exaudiiſſe; poſtquam enim dîxerat, Ulyſſem Deo ſupplicaſſe, ut ſuis inceptis in Penelopes procos adſpirare dignaretur ſigno felici, pergit Poëta:

Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τῦ δ᾽ ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
Ἀυτίκα δ᾽ ἐβρόντησεν ἀπ᾽ αἰγλήεντος Ὀλύμπυ
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
Sic dixit precatus: hunc autem audivit conſiliarius Jupiter
Statimque tonuit a ſplendido Olympo
Ab alto ex nubibus: lætatus autem eſt divinus Ulyſſes.

POTT. *Tom. I. p.* 354. Vide etiam WOLFII *Cur. Philol.* ad *Joh. XII:* 29. Ὁ ὖν ὄχλος ὁ ἑςὼς καὶ ἀκύσας, ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι.

v. 105.

Φήμη, ſupra *v.* 100.

Φήμην δ᾽ ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν, Ominoſam vocem vero ex domo mulier edidit. πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι, *Od.* Τ. 468.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix.

v. 106.

Πλησίον. Φήμην ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκε, Proxime omen verbale e domo mulier emiſit. πλησίον *h. l.* poſſit videri adver-

adverbialiter de *tempore* poſitum, pro αὐτίκα, ἰνθὺς, immediate poſt auditum tonitru: poteſt tamen etiam de *loco*, non procul ab Ulyſſe. Vide ad *Od.* Σ. 399.

Ἔνθ' ἄρα οἱ (*pro* αὐτῷ) μυλαι εἴατο, (*pro* ἦντο,) ibi ei molæ erant. μύλη, *Od.* Η. 104.

v. 107.

Δώδεκα πᾶσαι] Vide ſupra ad *Od.* Ε. 244. & ad *Il.* Σ. v. 470. CLARK.

Τῇσι (*pro* Ταῖς, *ſcil.* μύλαις) δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες, Ad has (molas) autem duodecim omnino mulieres ſtrenue movebant ſe & opus faciebant. ἀμβρόσιαι χαῖται ἐπερρώσαντο ἀπὸ ἀθανάτοιο κρατὸς ἄνακτος, de Jove annuente, *Il.* Α. 529. divini capilli movebant ſe valde a capite immortali Domini. Conf. ARNAUD *Lect. Græc. p.* 51.

v. 108.

Ἄλφιτα, *Od.* Υ. 197.

Ἄλευρ, ατος, τὸ, farina triticea, Weizen-Meel, quod & τὸ ἄλευρον dicitur. nam τὸ ἀπὸ κριθῶν dicitur propr. ἄλφιτον.

Ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἄλειατα, Farinam hordeaceam præparantes & triticeam: Farinas facientes ex hordeo & frumento.

Μυελὸν ἀνδρῶν, medullam virorum, *i. e.* cibum maxime roborantem homines. ita *Od.* Β. 290.

v. 109.

Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι εὗδον, Ceteræ quidem cubitum ierant.

Καταλέω, comminuo plane molendo. ex κατὰ & ἀλέω, molo, comminuo frumenta in farinam tenuem.

Ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσσαν, *pro* κατήλεσαν, cum mola comminuiſſent triticum, ad panes inde conficiendos.

Πυρὸν, *Od.* Τ. 536.

v. 110.

Ἡ δὲ μί' (*pro* μία) οὔπω παύετ', (*pro* παύετο,) Una vero ancillarum nondum quieſcebat ab opere molendi.

Ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο., *ſc.* γυνή, de molitricibus duodecim, ex quibus undecim jam dormiebant, una autem hæc nondum, quia ſuum penſum nondum abſolverat;

nam

nam erat inter reliquas infirmiſſima. μήτε μυ ήύτε πα ἀφαυρῆ πειρήτιζε, ἠὲ γυναικὸς, *Il.* H. 235.

Ἐτέτυκτο, erat. τέτυκτο, *Od.* T. 226.

V. III.

Ἡ ῥα μύλην στήσασα, Quæ molam ſtare faciens, di die Mühle ſtille ſtehen ließ. Una iſtarum ancillar precata interitum procis inducitur, propter quos assidue in molendo exerceretur. *coll.* 118. 119. Fuit e apud antiquiſſimos opus ancillarum vilium. ἔρειν στήσ ἐν ὑμῖν, *Od.* T. 11.

Ἔπος φάτο, σῆμα ἄνακτι, loquebatur aliquid, quod omen verti poſſet ab hero ſuo.

V. 112.

Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Jupiter pater, qui Diis & hominibus imperas.

V. 113.

Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας, Certe valde tonuiſti. Vide ſu ad *v.* 103.

Ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, *coll.* 103. & ſic dicitur περιέχοντ geſtirnet. ita *Od.* M. 380.

V. 114.

Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί, Neque uſquam ulla nubes Ex quo apparet, ἐκ νεφέων *v.* 104. Attice dici τόπον νεφέων, *i. e.* τὸν οὐρανὸν, vel τὰ ἄνω in genere: nam te tru hoc fiebat præter naturam, ſudo cœlo, *v.* 103. Attici ponere ſolent rem in loco contentam, pro l continente eam.

Τέρας νύ τεῳ (*pro* τινὶ) τόδε φαίνεις, de ſigno audi Vide ſupra ad *v.* 101.

V. 115.

Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ — ἔπος, ὅ, ττι κεν εἴπω, Effect da nunc & mihi — id verbum, quod dixero: Ann o Jupiter! & mihi hoc, quod rogavero. ὅς ῥ' ἐτ κραίνουσι, *Od.* T. 567.

Ἐμοὶ δειλῇ, miſera & labore feſſa molitrix precatur vem: mihi miſeræ, *ſc.* perfice votum: mir armen We ὦ δείλ', *Od.* Σ. 388.

V. 116.

Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤματι τῷδε — ἑλοίατο δ

Pr

[illegible]roci nunc noviſſima vice die hoc — epulati ſint. ὕςατα [illegible] πύματα, ſupra *v.* 13.

V. 117.

Ἑλοίατο (*Jon.* pro ἕλοιντο) δαῖτα, ſumſerint cibos. [illegible] δαῖτ' ἐρατεινήν, *Od.* Θ. 61.

V. 118.

[illegible] δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γούνατ' ἔλυσαν, Qui mihi la[illegible] ærumnoſo vires confecerunt: fecerunt, ut vires [illegible] deficerent laſſitudine, ſie haben mich ganz abge[illegible]ittet.

Καμάτῳ θυμαλγέϊ, defatigatione animum cruciante. λώ[illegible] — θυμαλγέος, *Od.* Σ. 346.

Κάματος. ἡμέτερον κάματον, *Od.* Ξ. 417.

V. 119.

Ἄλφιτα τευχούσῃ, Farinas molenti. Vide ſupra ad *v.* 108.

Νῦν ὕςατα δειπνήσειαν, nunc ultima vice cœnent: quæ [illegible] imprecatio. Vid. ad *v.* 116.

Δειπνήσειαν, *Od.* I. 155.

V. 120.

Χαῖρεν δὲ κληηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς, *Od.* Σ. 116.

V. 121.

Ζηνός τε βροντῇ, Jovisque tonitru.

Φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας, putabat enim, ſe punitu[illegible] & ulturum eſſe procos ſceleratos, qui omnia divina & humana jura obterebant. ſic, φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλεί[illegible], putabat enim, ſe ulturum eſſe hunc peccatorem magnum, Paridem Menelaus, *Il.* Γ. 28.

V. 123.

Ἀγρόμεναι δμωαὶ, Convenientes ancillæ.

Ἀνέκαιον — πῦρ, accendebant — ignem.

Ἐπὶ, in, auf.

Ἐπ' ἐσχάρῃ, in foco. ἐπ' ἐσχαρόφιν, *Od.* Τ. 389.

Ἀκάματος, ν, qui non defatigatur. Epith. *ignis*: nam [illegible]mdiu eſt ignis, & non extinguitur, continuo vorat [illegible]riam combuſtibilem, nec ipſe per ullam materiæ [illegible]modi multitudinem ſuperatur. Vide etiam ad *Il.* Ξ. 4.

V. 124.

Εὐνῆθεν ἀνίςατο, e lecto ſurgebat.

Ἰσόθεος φὼς, Epith. *Telemachi.* ita *Od.* Α. 324.

V. 125.

V. 125.

Εἵματα ἑσσάμενος, Veſtes induens ſibi, *Od.* B. 3. Περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ, enſemque acutum ci poſuit humero, *ibid.*

V. 126.

Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, *Il.* Vid. etiam ad *Od.* N. 225.

V. 127.

Od. O. 550.

V. 128.

Ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ad limen progreſſus, auf oder i Thürſchwelle trettend.

V. 129.

Μαῖα, *Od.* T. 500.

Πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ; quomodo hoſpitem ti ſtis honorifice in domo?

V. 130.

Εὐνῇ καὶ σίτῳ, Mit Lager und Koſt.

Ἢ αὔτως κεῖται ἀκηδής; an jacet, ut vile quid, ratus? ohne Pflege und Vorſorg für ihne. ἔντεα — *Od.* T. 18.

V. 131.

Πινυτή περ ἐοῦσα, Vid. ad *Od.* A. 444.

V. 132.

Ἐμπλήγδην, *adv.* irruendo velut in rete improvi ἀκρίτως, ὅπως ἂν καὶ τύχοι. ab ἐμπλήσσειν, *i. e.* ἐμπί τοῖς πράγμασιν. *Vel* &, δίκην ἐμπλήκτου τινός: ἔμπληκ ὁ ἄστατος καὶ οἱονεὶ ἔσω πεπληγμένος, καὶ οὐ κατὰ φύσιν νῶν: quemadmodum ἔκπληκτος eſt ὁ ἔξωθεν πεπλ κατὰ τὰς ἐμβροντήτους καὶ ἐκπεπτωγμένους, καὶ ἔνθ *Denique*, cum ſtudio cæco, *avec un empreſſement ſan ſcernement: par boutade.*

Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει κ. τ. λ. Magno & cæco ſt alium deteriorem in pretio habet, aliumque melic nihili æſtimat. Contextus hanc hujus rei rationem o dit: ſi quis venit, qui de marito ejus, patre meo, quid nunciat, etſi cum mendacio, eum accurate ſt excipit & curat; alium mentiri neſcium, licet indi & dignum auxilio, nihil reſpicit. Sic etiam in

ιperare matrem videtur Telemachus, τὴν ἄγαν
ν ejus prædicat.

v. 133.

, Viliorem. χείρονος ἀνδρὸς, ſupra v. 82.
Τ' ἀρειόν' (pro ἀρείονα) ἀτιμήσασ' (pro ἀτιμήσασα)
ι, alium autem præſtantiorem negligens omit-
liorem vero contemnens dimittit ſine honore

, Od. τ. 184.

v. 135.

ἱν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόωο, Ne eam nunc,
ontem culpes. τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο, fa-
. inſontem culpaverit, Il. λ. 653.
, pro αἰτιάοιο, contr. αἰτιῷο, & diſtracto circumfl.
um o. ne accuſes eam: h. l. accuſativus perſonæ
reſſus, ſicut & alibi. ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι
ιτιᾶσθαι, diſtracto circumflexo; & deeſt αὐτόν)
aliâs te eum accuſare & vituperare hortor, Il. κ.
ιῶντες δ' ἠτιόωντο Κρονίωνα, omnes accuſabant Jovem.
ῶντο, Il. λ. 78. αἰτιόωτο, ibid. 653. οἷον δή νυ Θεοὺς
ιόωνται; qua tandem ratione Deos accuſant mor-
pro αἰτιῶνται; ex αἰτιάονται, Od. α. 32.

v. 137.

ὐκέτ' ἔφη πεινήμεναι, Panem, i. e. Cibum autem
lius dixit ſe eſurire.
γάρ μιν, interrogabat enim eum. Od. ρ. 120.

v. 138.

ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο, Sed quum de
& ſomno cogitaret. τὶ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται
πάντα, Od. ο. 54.

v. 139.

ἀν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν, Illa quidem ſpon-
accepit ſubſternere ancillis: ne ſtratum humi eſſet.
, Od. τ. 599.
ρέω, ſubſterno, ſuppono ſtrato.

v. 140.

τιν πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος, nam infelices præ
a, vel ut placent fatum ſuum adverſum, reſpuunt
commoditates. πάμπαν, Od. τ. 369.

'Οϊζυρός. ὀϊζυρoὶ — νύκτες, *Od.* Π. 38.

Ἄποτμος. φίλον ἀπότμου παιδὸς, *Il.* Ω. 388. ἀποτ *Od.* A. 219.

V. 141.

Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν, (Hoſpes iſte) in laute apparato lecto dormire. V pra ad *v.* 58.

Ῥήγεα, *Od.* T. 338.

V. 142.

Ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ, in cruda bovina. ita ſupra *v.* telligitur his locis corium, ſicut eſt detractum a d bovis, nullo artificio præparatum.

Κώεσιν οἰῶν, Vide ad *v.* 95.

V. 143.

Δαρθέω, dormio. *transpoſite* deinde dicitur & δαρθάνω.

Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ, Dormivit in veſtibulo.

Ἐν προδόμῳ, ſupra *v.* 1.

Χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς, lænam autem ei ſuper mus nos, qua ſe tegeret dormiens: ἐπεβάλομεν, menti cauſa.

V. 144.

Δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει, *Od.* T. 503.

V. 145.

Ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο, *Od.* P. 62.

V. 147.

Δμωῇσιν ἐκέκλετο, ancillis claris verbis mandabat ad *Od.* T. 418.

Δῖα γυναικῶν, ſupra *v.* 60.

V. 149.

Ἀγρέω, colligere & captare ſtudeo, conſector. Poëtam imperativus ſolus occurrit, hortandi vim ἄγρει, age quæſo, *Il.* E. 765. Eſt ergo idem quod ſey dahinter oder darüber her; & eſt deſumtum a tibus, qui acriter feſtinando & inſtando perficiunt volunt; quique etiam ad ſtudium intentum ſe i hortantur: agedum, ageſis. & in plurali, agitedum, σπουδαίως ἄγετε. & ſequitur ſemper aliu rativus de re ipſa agenda.

κορήσατε, conclave vel domum verrite. a κορέω, purgo.

σασαι, ſtudioſe, πονησάμεναι. Ἥφαιστον ποιπνύοντα, miniſtrantem, der ſichs recht angelegen ſeyn ließ neu, *Il.* A. 600. οἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον, & coram rege ſuo miniſtrabant ſtrenue: ἐπονῦν-θεν τῶ Ἡφαίστῳ, *Il.* Σ. 421. πονεῖσθαι & ἔρεσθαι, ι. ſunt fere idem, *i. e.* ἐῤῥωμένως καὶ μετὰ πόνε οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον, *i. e.* ἐπόνεν, *Od.* Γ. 430.

V. 150.

, conſpergo guttatim, rigo. a ῥάω, frango, comnam ipſa adſperſio fit minutatim.

ιτέ τ', *pro* Ῥασατέ τε, Conſpergiteque aqua: & t vel refrigerii cauſa: vel eſt ὕστερον πρότερον, ut io præceſſerit ante verrendum. πύργοι αἵματι ἐῤῥά-nuri ſanguine conſperſi & rigati erant, *Il.* M. 431. ς' ἐυποιήτοισι, ſedilibus bene elaboratis & confectis. ἐυποίητα, *Od.* N. 369.

ις Βάλλετε πορφυρέυς, tapetes Ponite purpureos.

V. 151.

σπόγγοισι τραπέζας Πάσας ἀμφιμάσασθε, aliæ veigiis menſas Omnes circumatterite ſic σπόγγοις ις τραπέζας ἔνιζον, abſtergebant menſas, *Od.* A. ὀγγῳ δὲ ἀμφαπωμόεγνυ πρόσωπα καὶ χεῖρε, de Vulqui poſt opus fabrile factum abſtergebat ſibi ſponm totam & manus ambas, *Il.* Σ. 414.

V. 152.

μάομαι, circum contrecto & tango accurate. ex μάω, quatenus notat, tango cupide.

ατε δὲ κρητῆρας, purgate autem crateras. κάλλει α καλὰ κάθηρεν, *Od.* Σ. 191.

V. 153.

ἀμφικύπελλα, Vide ad *Od.* O. 102.

(*Od.* T. 62.) τετυγμένα, pocula bene elaborata. ῶρα τετυγμένα, *Od.* Π. 185.

V. 154.

ἐ μεθ' ὕδωρ Ἔρχεσθε κρήνηνδε, aliæ autem, ut petatis, Ite ad fontem, gehet nach Waſſer zum n.

Καὶ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι, & apportate cito euntes. θᾶ *Od.* Π. 130.

v. 155.

Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονται μεγάροιο, Non enim proci aberunt a domo, werden nicht wegbleiben.

v. 156.

Ἀλλὰ μάλ' ἦρι νέονται, Sed valde mane redeunt, redibunt, ἅμα ὄρθρῳ. & id tempus bonum ad ſuppl dum Diis, διὰ τὸ νηφάλιον τοῦ καιροῦ. Vide ad *Od.* T.

Ἐπεὶ καὶ πᾶσιν ἑορτή, quia etiam omnibus eſt co nis dies celeber & feſtus. *ſc.* ἡ νεμηνία, novilu quod erat πάνδημος ἑορτή. Apollini, *i. e.* Soli, ſa erat id ſolenne.

Πᾶσιν ἑορτή, feriæ publicæ, non procis ſolis.

v. 157.

Ἐπίθοντο, paruerunt.

v. 158.

Αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον, Viginti dem iverunt ad fontem nigræ aquæ: nam pura & funda aqua videtur nigra. Vide ad *Il.* I. 14.

Μελάνυδρος, ου, nigricantis aquæ. Epith. *limpida* & *aquæ.*

v. 159.

Αἱ δ' αὐτοῦ κατὰ δώματ' ἐπισταμένως πονέοντο, Aliæ illic in ædibus ſcienter opus faciebant, quod cuique faciendum: ſie arbeiteten geſchicklich. Vid. ad *Od.* P. 25

Ἐπισταμένως, accurate, *Od.* T. 457.

v. 160.

Ἐς δ' ἦλθον, *pro* Εἰσῆλθον, Introierunt. ita *Od.* A. 1 Μνηστῆρες ἀγήνορες, *Od.* P. 65.

v. 161.

Εὖ καὶ ἐπισταμένως κέασαν ξύλα, Bene & ſcite findeba ligna. ξύλα - νέον κεκεασμένα χαλκῷ, *Od.* Σ. 308.

v. 162.

Ἐπὶ δέ σφισιν ἦλθε συβώτης, illis vero ſucceſſit, *vel* p eas autem venit, ſubulcus.

v. 163.

Τρεῖς σιάλους κατάγων, Tres pingues ſues adducens. ρευον δὲ σύας σιάλους, *Od.* P. 181.

'Οι ἔσαν μετὰ πᾶσιν ἄριστοι, qui erant inter omnes præ-
ſtiſſimi.

v. 164.

... τὰς μὲν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι, Et hos
... ſivit ad ſepta aulæ interiora pulchra paſci. αἱ δὲ
... νέμονται, *Od.* N. 407.] Senſus eſt, ut puto, *ſivit*
... *pulchro errare.* Melanthius contra capras in por-
... alligat, *v.* 176. Sic ſidera dicuntur in cœlo νέμε-
..., *errare.* Et ſic cepit *Pſeudodid.* qui interpretatur
...θειν. ERN.

... ἕρκεα καλὰ, ad ſepta pulcra, an dem ſchönen Ge-
... um den Schloß-Hof: ubi multæ herbæ creſce-
... murum. λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε, *Od.* P. 604.

v. 165.

...χίοισι; *ſc.* ἔπεσι, *Od.* T. 415.

v. 166.

..., ἦ ἄρτι σε μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν; Hoſpes! num
... magis nobiles iſti adoleſcentes ſuſpiciunt? & hoc
... eſt ἀγάπης καὶ τιμῆς δηλωτικόν.

v. 167.

... σ' ἀτιμάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ; An te
...ciunt *vel* nullo honore dignum putant, (halten dich
...lich,) in ædibus, ſicut ante? αἵ τέ σ' ἀτιμάζουσι,
... T. 498.

v. 169.

... γὰρ δὴ — Θεοὶ τισαίατο (*Jon.* pro τίσαιντο) λώβην,
...nam tandem — Dii punire vellent injuriam: Utinam
...ſcerentur & rependerent contumeliam. φέρτο γὰρ τί-
... ἀλείτας, ſupra *v.* 121.

...λώβη, *Od.* T. 373.

v. 170.

... οἵδ' ὑβρίζοντες ἀεικέα μηχανόωνται, Quam hi injurioſi
...dignam machinantur.

Ὑβρίζοντες, inſolenter agentes. ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, *Od.*
... 380.

Ἀεικέα - λώβην. ἀεικέα πότμον ἐφῆκα, *Od.* T. 550.

Μηχανόωνται. ἀτάσθαλα μηχανόωντας, *Od.* Σ. 142.

v. 171.

'Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, Domo in aliena.

'Οὐδ' αἰδῶ μοῖραν ἔχουσιν, nec quidquam reverent
neque pudoris ullam particulam habent, nihil eos
det, ſie haben gar keine Schaam im Leibe.

V. 173.

'Αγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, Prope autem ad
acceſſit Melanthius. ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν, Od. P.
'Αιπόλος αἰγῶν, Od. P. 369.

V. 174. 175.

Ibid. 213. 214.

V. 176.

Καὶ τὰς (αἶγας) μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ
has quidem alligavit in porticu valde ſonante.
'Αιθούσης ἐριδούπου, Od. Θ. 191.

V. 177.

Κερτομίοισι, mit ſpöttiſchen Worten. ſc. ἔπεσι. Od.

V. 178.

"Ετι καὶ νῦν ἐνθάδ' ἀνιήσεις κατὰ δῶμα 'Ανέρας αἰτίζων
etiam nunc hic moleſtia afficies in domo Homines
les mendicans? Vide ad Od. T. 66.] 'Ανιήσεις co
rim cum ἄνδρας: moleſtus eris viris mendicando? Er

V. 179.

'Αιτίζων, Od. T. 273.
'Αλλ' οὐκ ἔξεισθαι (pro ἔξεις) θύραζε; an non exis fo
Θύραζε, ſupra v. 97.

V. 180.

Πάντως οὐκέτι νῶϊ διακρινέεσθαι ὀΐω, Profecto jam non
ambos diremtum iri puto. Vid. ad Od. Σ. 148.
Πάντως, Od. T. 91.

V. 181.

Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, Priusquam manus guſtemus.
dictum quaſi ἐπὶ ἀγαθῆς τινος βρώσεως. Ceterum κλη
ζεται b. l. i. e. ominoſe loquitur, contra ſe ipſe:
id paſſus eſt paullo poſt graviſſime. Ergo hæc erat
μη, ominoſa vox, alterius rei cauſſa miſſa, aliam
futuram vaticinans. ἔμελλεν — πρωϊκὸς γεύσεσθαι, Od. P.
'Επεὶ σύ περ οὐ κατὰ κόσμον 'Αιτίζεις, quia tu non
decet, Mendicas: ἀκοσμίως καὶ ἀνεπιτάκτως, non ex mo
bitteſt nicht ordentlich, und wie es eine Art hat.
τάδ' οὐ κατὰ κόσμον ὀΐομαι, Od. Ξ. 363.

V.

v. 182.

δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν, ſunt autem & aliæ Achivorum, maxime hodie, in feſto die Apolli- l eas epulas te conferre quoque potes mendicans.

v. 184.

P. 491.

v. 185.

δ' ἐπὶ τρίτος ἦλθε, His autem tertius ſucceſſit, s venit. Vide ſupra ad *v. 162.*

ωμος ἀνδρῶν, Philoetius. Vid. ad *Od.* Π. 36.

v. 186.

στεῖραν μνηστῆρσιν ἄγων, Juvencam plenis viribus adducens. Vid. ad *Od.* Λ. 30.

v. 187.

θμεύς, έως, ὁ, portitor, qui διὰ πορθμοῦ ἄγει τοὺς ώπους, qui homines tranſportat trans fretum. Idem : ὁ πορθμευτὴς, οῦ, & pretium pro trajectione ſol- m, dicitur τὸ πορθμεῖον, quod & ὁ ναῦλος & τὸ ναῦ- lb ἡ ναῦς. navigium ejusmodi dicitur τὸ πορθμίον. ω, transporto, transduco, überbringen.

θμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, Portitores vero eos, liti erant, transportabant, die Fahrleuthe ſezten ührten ſie über.

γε — τὰ μὲν] Notanda tironibus varietas. Pri- fœminino & maſculino ſubjicitur maſculinum, d genus prævalet, deinde neutrum. ERN.

v. 188.

Π. 228.

v. 189.

ſupra ad *v.* 176.

v. 190.

δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτην, Ipſe autem interrogabat m. μηδ' ἐρέεινε, *Od.* Υ. 42.

v. 193.

νυ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα; quæ eſt patria ejus? 407.

v. 194.

ορος, Infelix. Δυσμόρῳ, *Od.* Π. 139.

Ἦτι ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι, certe ſimilis eſt figu corporis principali viro. Ergo & in corpore regalis principalis quædam ineſt ſtructura, a plebe diverſa. *genere* δέμας eſt, corpus, perſona. δέμας δ' ἤϊκτο γυναι ſupra *v.* 31.] Nil impedit, intelligi Ulyſſem: *Simili ſpecie corporis regi domino noſtro.* Dominos ἄνακτας di notiſſimum eſt. ERN.

V. 195.

Ἀλλὰ θεοὶ — ὀϊζὺν] Senſus eſt: Sed intelligi pote quam proclives Dii ſint ad homines miſeriis mergend cum etiam regibus decernant atque immittant mi riam. IDEM

Δυάω, in ærumnas conjicio, calamitate afficio, bringe in Noth und Herzeleid. a δύη, ης, *Od.* Σ. 80.

Ἀλλ' θεοὶ δυόωσι (pro δυάουσι, *contr.* δυῶσι, & diſtra circumflexo per inſertum ο) — ἀνθρώπους, Sed Dii m lis & infortuniis & mœroribus immergunt — homin εἰς δύην καὶ κακοπάθειαν ἄγουσι, κακοποιοῦσι διὰ δύης.

Πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, multum jactatos peregre hom nes. *ſc.* malis afficiunt. πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν, *Od.* P. 51

V. 196.

Ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσονται (medium *Attice*, co activi) ὀϊζὺν, Cum etiam principibus magnis adj gere ſolent miſeriam. ὥς γάρ οἱ ἐπέκλωσαν τάχε δαίμ *Od.* Π. 64.

Ὀϊζὺν, ærumnam, *Od.* Γ. 563.

V. 197.

Ἦ, Dixit.

Δεξιτερῇ δειδίσκετο χειρὶ παρασάς, dextra manu data cipiebat eum adſtans, ἐδέχετο δεξιωσάμενος αὐτόν. χρυσέῳ δειδίσκετο, *Od.* Σ. 120.

V. 199. 200. *

Ibid. 121. 122.

V. 201.

Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος, Jupiter p nullus Deorum plus damni dat, quam tu. ita *Il.* Γ.

V. 202.

Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, Non miſereris virorum,

Ἐπὴν δὲ γείνεαι αὐτὸς, poſtquam generaſti ipſe eos. reges eos & principales viros feciſti.)

v. 203.

μισγέμεναι (*Attice* pro μίσγειν) κακότητι καὶ ἄλγεσι, Immiſcere miſeriæ & doloribus. ſie in Unglück und Kummer ſetzen. Vel Μισγέμεναι eſt *pro* μιγῆναι, miſceri & ...ari eos miſeria & ærumnis.

...κότητι, *Od.* Τ. 360.

...λγεσι λευγαλέοισιν, ærumnis perniciofis. Sermo eſt de ...inibus, quos Jupiter creavit, ut immiſceantur in... ...nio & ærumnis mortiferis. πτωχῷ λευγαλέῳ ἐναλίγκιος, ...Ρ. 337.

v. 204

...ω, ſudo, humidus fio. ab ἴδος, εος, τὸ, ſudor, der ...eiß. quod a τὸ ὕδος, aqua, humiditas.

..., ὡς ἐνόησα, Sudabam, cum animadverterem, *ſc.* te ...tum tuum, ex quo mihi memoria heri mei redibat ...entem: mir brach ein Angſt-Schweiß aus, ἵδρωσα ...γωνίας.

...δάκρυνται δέ μοι ὄσσε, lacrimis autem perfuſi ſunt mi... oculi. δεδάκρυνται δὲ παρειαὶ, *Il.* Χ. 491. & genæ lacri... perfuſæ ſunt.

v. 205.

Μνωομένῳ Ὀδυσῆος, Recordanti Ulyſſis.

v. 206.

Τοιάδε λαίφε' (*pro* λαίφεα) ἔχοντα, Talibus pannis in...tum. Vide ad *Od.* Ν. 399.

Κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι, *Od.* Ο. 276.

v. 207.

Εἴπου ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο, Sicubi adhuc vi...it, & videt lumen ſolis.

v. 208.

Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν, *ſc.* ἐστὶ, Si autem jam mortuus eſt, & in Orci ædibus.

v. 209.

Ὤμοι ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, *ſc.* ἕνεκα, Hei mihi deinde ob Ulyſſem nobilem!

v. 210.

Ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν Εἷσ', (*pro* Εἷσε,) qui me bubus Præ-

 poſuit

poſuit & præfecit. pro ἐφεῖσε. ἐπὶ θρόνυ ἕισε, juſſit conſidere in ſella, *Od.* H. 169.

Ἔτι τυτθὸν ἐόντα, me adhuc puerulum.

Κεφαλλῆνες, ων, οἱ, erant ſub Ulyſſe rege, dicti a ſula majore, ἡ Κεφαλληνία, ἣ ἀντίκειται ταῖς Ἐχινάσιν: omnes ſub Ulyſſe inſulæ dictæ hoc nomine. (PALM. *Græciæ ant. Deſcr. Lib. IV. Cap. XXIV.*

V. 211.

Νῦν δ' αἱ μὲν γίνονται ἀθέσφατοι, Nunc autem illa armenta) valde augentur numero. ἄιδε δὲ νύκτες ἀθέ- ται, *Od.* O. 391.

Ὀυδέ κεν ἄλλως, nec ſane melius] Non áliter ve dum eſt, (nec enim inde commodus oritur ſenſ ſed *facile*, *temere*. Laudat proſperum ſucceſſum (ſuæ: nec temere cuiquam tam numeroſa ſoboles b ſuccreverit. In ἀνδρὶ intell. τινί. ERN.

V. 212.

Ὑποσταχύομαι, ſuccreſco & augeor in modum ſ rum, ich vermehre mich, habe Zuwachs. Simple σταχύομαι, & σταχυόομαι, in ſpicam abeo, ſpicis do a στάχυς, υος, ὁ, ſpica frumenti.

Ὀυδέ κεν ἄλλως Ἀνδρί γ' ὑποσταχύοιτο βοῶν γένος, n ſane aliter (*i. e.* majori numero, quam herus meu bet,) Viro augeri poſſit grex boum, ἄυξοιτο δίκην χύων, ὧν ἕκαςος ἐξ ἑνὸς κόκκυ πολύχυς γίγνεται τὸν κα es könnten ſich ja wohl die Rinder bey niemandem ſ vervielfältigen, als ſie hier in kurzer Zeit vervielfä ſind. *coll.* 211. Vel, es kan kein Land-Herr mehre gleich haben, als hier ſtehen. Ceterum eſt præſ. o termination Attica, cujus ο productum in ω, & ſubſcriptum, *pro* οιτο.

Βοῶν γένος ἐυρυμετώπων, genus & propagatio boun fronte. Vide ad *Od.* M. 355.

V. 213.

Τὰς (βόας) δ' ἄλλοι με κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν α Has (boves) autem alii *vel* alieni jubent me, ut a cam eas ipſis.

Ἀγινέμεναι, forma Attica, *pro* ἀγινεῖν; adducere. π πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες, *Od.* P. 294.

V. 214.

...μεναι, Ad edendum.

...δέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν, neque filii herilis rationem habent. διὰ δμωὰς, κύνας, οὐκ ἀλεγύνεις, ...154.

V. 215.

...ὄπιδα τρομέουσι θεῶν, Neque vindictam verentur ...um. τρομέεις καὶ δείδιας αὐτοὺς, Od. Σ. 79.

...αι. Vid. ad Od. Ξ. 88.

...ονται, cupiunt.

V. 216.

...ματα δάσσασθαι — ἄνακτος, die Güter des Herrn un... zu theilen.] Hic quoque ἄνακτος eſt potius domini... ...ejus. Vide ſupra ad v. 194. ERN.

V. 218.

... ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι πόλλ' (pro ...) ἐπιδινεῖται, At mihi hoc animus in pectore meo agitat & volvit. Eſt h. l. eadem conſtructio, quæ ... 63. φησὶ δὲ πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι, niſi ... πολλὰ h. l. eſt adverbialiter. Verbum autem eſt ...um utrobique: εἰς πολλὰ στρέφεται.

...ὰ μὲν κακὸν, es iſt was ſehr ſchlimmes.

...ος ἐόντος, i. e. ζῶντος, filio incolumi.

V. 219.

... δῆμον ἱκέσθαι, Aliorum populum adire.

... αὐτῇσι βόεσσιν, euntem cum ipſis bobus.

V. 220.

...δρας ἐς ἀλλοδαπούς, Viros ad alienos, Od. Ξ. 231.

... δὲ ῥίγιον, ſed hoc multo pejus. περὶ ἐπτερα ῥίγιον ..., Od. P. 191.

αὖθι μένοντα, hic manentem.

V. 221.

...σιν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν, Boves apud ...as morantem dolores pati.

V. 222.

Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων Ἐξικόμην φεύ..., Et ſane jam dudum ad alium præpotentium regum ...ofugiſſem, ich hätte ſchon längſt zu einem andern groſ... Herrn meine Zuflucht genommen. Vid. ad Od. N. 205.

Πάλαι,

Πάλαι, *Od.* Τ. 282.

V. 223.

Ἐξικόμην φεύγων, Iviſſem fugiens. Vid. ad *Od.* N
Ἐπεὶ οὐκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται, nam jam non ſunt hæ i
lerabiles. ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακὸν, ὁππότ
ſupra *v.* 83.

V. 224.

Ἀλλ' ἔτι τὸν δύστηνον ὀΐομαι, Sed adhuc illum infe
in animo habeo. δύστηνος, *Od.* Τ. 354.
Ὀΐομαι, *i. e.* ἐλπίζω.

V. 225.

Μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη, procorum d
ſionem per ædes faceret: faceret, ut diverſi diſced
quiſque ad ſua. Nam hoc ſolum optabatur: ſed l
ſes ἐπανελθὼν ᾐ σκεδάσει αὐτοὺς, ἀλλὰ πάντας ἀνελεῖ. it
Α. 116.

V. 227.

Βουκόλ', pro Βουκόλε. coll. 185. Vide ad *Od.* Λ. 292.
Ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας, quandoqu
neque ignavo & prorſus ignobili neque inſipienti
ſimilis es: ἀλλὰ φρονίμῳ, καὶ δεινῶς λαλήσαντι τὰ ἐκ
φρενῶν αὐτῶ.

V. 228.

Γινώσκω δὲ καὶ αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει, Cogn
autem & ipſe, quod tibi prudentia in pectore hal
φρένησι: immo & ipſe intelligo, quod vir prude
intelligens ſis. εἶδος καὶ πινυτὴν, ſupra *v.* 71.

V. 229.

Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι, Ideo
id dicam, addito jurejurando ſancto.

V. 230. 231.

Od. Ρ. 155. 156.

V. 232.

Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἴκαδ' Ὀδυσσεύς, C
te hic præſente, veniet domum Ulyſſes.

V. 233.

Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, Tuisque oculis videl
ſpectabis. ὄχετ' ἐποψόμενος κακότητα, *Od.* Τ. 597.

V.

v. 234.
ιένεις μνηςῆρας, Interfici procos, ſi redierit

ναίδε κοιρανέεσι, qui hic dominantur & regnant.
κοιρανεῖν & herum eſſe, notare poſſit. ὥς ὅγε
δίεπε ςρατὸν, commandirend, *Il.* B. 207. ἀνὰ
κοιρανέοντα, *Il.* E. 824. *i. e.* ἀρχικῶς διαπατ7όμενον,
no eſt de Marte, quod loco ſummi ducis in præ-
etur.

v. 235.
κόλος, ϗ, ὁ, idem qui βυκόλος, ὁ ἐπιςατῶν βυσὶ, ὁ
τεταγμένος. Re ipſa autem in Poëta is erat villi-
præfectus paſtorum, ſubpaſtores ſuos habens:
ὄρχαμος ἀνδρῶν dictus. Vide & ad *Od.* Γ. 422.

v. 236.
ἐρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων, Utinam qui-
hoſpes, hanc rem effectam daret, & hoc ver-
ıum re ipſa firmaret Saturnius!

v. 237.
; οἵη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἕπονται, Cogniturus
qualis & quanta mea vis & meæ manus adeſſent
Ἕπεσθαι *h. l.* eſt comitari in negotio aliquo, *ad-*
Videres, quam fortem me adjutorem haberes.

v. 238.
ἀύτως, *pro* Ὡσαύτως δὲ, Eodem autem modo.
I. 31.
ἔχετο, ſupra *v.* 60.

v. 238. 239.
ad *Od.* Ξ. 423. 424.

v. 241.
ν τε μόρον τε, *Od.* Π. 421.

v. 242.
ν, Parabant. τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον, *Od.* Π. 448.
ὁ τοῖσιν ἀριςερὸς ἤλυθεν ὄρνις, at iis ſiniſtra venit
uod erat omen adverſum, infelix augurium.

v. 243.
ὑψιπέτης, Aquila alte volans. *Il.* M. 201.
Ἔχε

Ἔχε (pro εἶχε) δὲ τρήρωνα πέλειαν, tenebat v
dam columbam. πέλειαι τρήρωνες Διὶ ἀμβροσίη
Od. M. 62. 63.

V. 245.

Συνθέω, una curro, una procedo celeriter, feliciter.

Ὦ φίλοι, οὐχ ἡμῖν συνθεύσεται ἥδε γε βουλὴ, i. δεξιοῦται ἡμῖν τὸ βουλευθὲν, ἀλλὰ σκεδασθήσεται καὶ οὐκ ἂν ἴδοιμεν αὐτό. Eſt ergo elegans verbu phoricum, εἰς κώλυσιν βουλῆς apte poſitum: wi mit dem Anſchlag nicht fortkommen.] Facete notat *Euſtathius*: οὐ συνδεξιοῦται ἡμῖν. Non pro c noſtra nobis procedet conſilium. *Heſych.* συνθεύσει δεξιοῦται, συνοίσει. ERN.

V. 246.

Τηλεμάχοιο φόνος, Telemachi occiſio.

Μνησώμεθα δαιτὸς, recordemur convivii. δέρπ μεθα, *Od.* Δ. 213.

V. 247.

Τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος, *Od.* Σ. 50. & 289.

V. 249 — 251.

Od. P. 179 — 181.

V. 252.

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων, Viſcera ve diſtribuebant. σπλάγχνα, *Od.* M. 364.

Ὀπτήσαντες. ὀπτηθῆναι, ſupra v. 27.

Ἐνώμων, i. e. παρεῖχον. *coll.* 253. ubi ἔνειμε eod ſu. νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδὸν, *Od.* Σ. 424.

V. 253.

Ἐγκεράω, infundo.

Ἐν δ' ἄρα οἶνον κρητῆρσιν κερόωντο, vinumque Crateribus infundebant. pro ἐνεκερῶντο. οἶνον ἐγ *Il.* Θ. 189.

Κύπελλα δὲ νεῖμε (pro ἔνειμε) συβώτης, pocula tem dabat ſubulcus, cuique unum ebibendum. ubi eodem ſenſu eſt ἐνώμων, diſtribuebant.

V. 254.

Σῖτον δέ σφ' ἐπένειμε Φιλοίτιος, Panem *vel* Cibu ipſis diſtribuit Philoetius. Vid. ad *Il.* I. 216. Ω.

κος ἀνδρῶν, ſupra v. 185.

V. 255.

; ἐν κανέοισιν, *Il.* I. 217. Ω. 626.

ρει δὲ Μελανθεύς, vinum autem infundebat Me-
: qui quidem erat ſervus conditione; inter pro-
en, ob ſororem ſuam formoſam & dilectam a
m procorum, hominem honeſtum agebat; quæ
αγλαΐα. Vide ad *Od.* O. 141.

V. 256.

P. 98.

V. 257.

ύω, ſedere facio. ex κατὰ & ἱδρύω, *idem.*
χος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, Telemachus autem Ulyſ-
dere fecit.
νωμῶν, aſtutias volvens animo. *i. e.* κινῶν, στρέ-
τῶν. σπλάγχνα — ἐνώμων, ſupra *v.* 252.
, *Od.* T. 285.

V. 258.

ἐϋσταθέος μεγάρου, Intra bene fundatam domum.
d *Il.* Σ. 374.
λάϊνον οὐδὸν, juxta lapideum limen triclinii illius
i, ubi epulabantur proci. Vide ad *Od.* P. 30.

V. 259.

ἀεικέλιον καταθεὶς, (utpote mendico,) ὀλίγην
ζαν, Sellam vilem ponens ei, parvamque men-
κελίῳ ἐνὶ κοίτῃ, *Od.* T. 341.] Eſt ἀεικέλιος *h. l.* εὐτε-
contrarium τῷ εὐπρεπεῖ. Eo verbo *Homerus* ſæpe
& varie in *Odyſſea*. ſemel tantum in *Iliade*, quod
Ceterum virtus loci eſt in eo, quod utrumque
eſt exquiſitius ceteris, v. c. εὐτελὴς & μικρός.

V. 260.

δ' ἐπίθει σπλάγχνων μοίρας,] Apud *Euſtathium*, μοῖ-
ARK. Μοῖραν placet Nam ſingulis ſingulæ por-
datæ ſunt, niſi quem præcipue honorare vellent,
cere voluiſſe Telemachus non videtur. Vide v. 293.
ίρας poteſt etiam pro ſingulari poſitum intelligi.
n σπλάγχνα ut *viſcera* de carne accipienda. ERN.

V. 262.

v. 262.

Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο ; Iſtic nunc ſede. *b. l.* dicitur a
Vide ad *Od.* Σ. 104.

Μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων, cum dominis vinum p
τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος, *Od.* Z. 309. ubi talem vitam
go regia comparat cum Deorum vita. βασιλεῦσιν
οἰνοποτάζων, principibus pollicebaris ad vinum ſe
Il. Υ. 84. nam vinum fere facit homines glorioſos.

v. 263.

Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω Πάντω
ςήρων, Facetas irriſiones autem a te ipſe ego &
arcebo Omnium procorum, ich will dich vor den
ten und Gewaltthätigkeiten aller Freyer ſchon ſch
ἴδμεν καὶ αὐτὸς ἠμὲν κερτομίας ἠδὲ αἴσυλα μυθήσασθαι, in
Æneas ad Achillem: novi & ego ſcommata & fla
loqui, *Il.* Υ. 202.

Ἀφέξω. οὐδὲ τροφῆς οὔσης σευ ἀφέξομαι, *Od.* T. 489.

v. 264.

Ἐπεὶ οὔτοι δήμιός, ἐστιν Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος, qui
publica eſt Domus hæc, ſed eſt propria Ulyſſi.
tamen & eſſe *b. l.* non eſt domus plebeja, & uni
multis, ſed principis ſummi. Prior tamen expl
præſtat; ſequitur enim: ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος, inquit
lemachus: eſt meum patrimonium, in quod nullam
eſt aliis. κριτοὶ αἰσυμνῆται ἐννέα δήμιοι, *Od.* Θ. 259. δή
ἢ ἴδιον ; publicumne eſt negotium, an privatum?
Δ. 314.

v. 265.

Ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος, inquit Telemachus de d
ſua, quam pater Ulyſſes poſſederat. *i. e.* χάριν ἐμῇ,

v. 266.

Ὑμεῖς δὲ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς Καὶ χει
Vos autem, proci! cohibete *aut* continete animu
convicio *vel* increpatione Et manus veſtras, *ſc.* a fa
enthaltet euch ſchmähliger Worten und Thaten.
ἦν, οἷον ἐόντα ἐν δίφρῳ, ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ἵπ
fieri non poterat, ut, ſolus in curru exiſtens, h
valide pugnaret, & ſimul obtineret & regeret eq
Il. P. 465.

Ἐ

κη. εἴδωμεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπὴν, *Od.* K. 448.

v. 267.

μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται, ne rixa & jurgium

v. 268. 269.

409. 410.

v. 271.

χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Et quantumvis ...um feramus hoc verbum.

v. 272.

δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει, valde autem in nos ...s loquitur. ὅς ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην στῆσεν ..., *Od.* Λ. 312.

v. 273.

..., ſivit.

v. 274.

... μιν ἤδη Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, alioquin eum jam ...e feciſſemus, *ſc.* a loquendo, per cædem.

... τις ἐστὶ ἀγορητήν, canorum valde concionatorem. ... *Metaphorice* poſitum, pro audacem. Νέστωρ ἡδυ-... λιγὺς Πυλίων ἀγορητής, ſuavis dicendo, clare ſonans ...onator, *Il.* A. 248. Populi enim antiqui non ab-... principum ſuorum imperio, ſed conſiliis & ſua-... eorum, regebantur.

v. 275.

... ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων, *ſc.* Telemachus. ita ... P. 488.

v. 276.

...raconum inter alia quoque fuit, ut *per urbem circum... ...rent victimas*, ſolenniter immolandas.

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην ...γον. — — — — —

Præcones autem per civitatem ſacram hecatomben ...Duxerunt. — — — —

... factum *Il.* *III.* 245. Conf. *Cel.* MOSEBACH *de ...ibus Veterum Comment. p.* 65.

v. 277.

Ἀγέροντο, conveniebant, *Od.* A. 36.

v. 278.

Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν, Luco ſub umbroſo. ἐν νέμεϊ σ
in nemore opaco, *Il.* Λ. 480.

Ἄλσος, *Od.* Ρ. 208.

Ἑκατηβόλος, *Od.* Θ. 339.

v. 279.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, Hi
poſtquam aſſarunt carnes ſuperiores & exteriores
detraxerunt. ὀπτήσαντες, ſupra *v.* 252.

Κρέ (*pro* κρέα) ὑπέρτερα, ſic vocantur reſpectu
rum. ita *Od.* Γ. 65. γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς
nere quidem ſuperior eſt ille, er iſt von höherer G
præſtat te εὐγενείᾳ, *Il.* Λ. 785. ἵνα ὑπέρτερον εὖχος ἄ
ut ſuperiorem & majorem gloriam feratis, *i. e.* ut
catis, *ibid.* 290.

Ἐρύσαντο, *Od.* Ξ. 431.

v. 280.

Μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα, de proc
domo Ulyſſis ſacrificantibus; cum reliqui nobiles c
in luco Apollinis eſſent & ſacra facerent. Vide
Od. Ν. 26.

v. 281.

Vide ad *Od.* Ρ. 258.

v. 282.

Ἴσην, (μοῖραν,) ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον, Æquale
(portionem,) ſicut ipſi nanciſcebantur. ſermo eſt de co
vivio; ubi ſectæ carnes in æquales portiones diſtribu
bantur. nam de *ſorte* h. l. cogitare, nimis fortaſſe a
xium eſſet. generalis ergo notio *nanciſcendi* h. l. eſt.

v. 284 — 286.

Od. Σ. 345 — 347.

v. 287.

Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδὼς; hæc pl
ſis ſignat eum, qui data opera callet nefaria agere.
μή τις τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη, *Od.* Σ. 140.

v. 288.

Σάμῃ δ' ἐνὶ οἰκία ναῖεν, in Same vero habitabat.

v. 2

v. 289.

τοι κλεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο, Qui divitiis atris ſui. κλεάτεσσι, *Od.* P. 471.
θὼς, confidens.

v. 290.

ετ' (pro Μνάσκετο, quod pro Ἐμναίσκετο, quæ for- *Jonica* imperfecti, pro Ἐμνάετο) Ὀδυσσῆος δὴν ὑ-
δάμαρτα, Ambiebat Ulyſſis diu abſentis uxorem , *Od.* Δ. 125.

v. 291.

ρεσιν ὑπερφιάλοισι, ſupra v. 12.

v. 292.

ῆρες ἀγήνορες, Vid. ad *v.* 284.

v. 293.

μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, Portionem ſuam cibo- m hoſpes habet dudum: er hat nun ſchon ſein nt igitur πάλαι *h. l.* breviſſimam tempus præteri- otet; ſicut & Germani ſolent ponere. Vide ſupra 22.
ἐπέοικεν, ſicut moris eſt. Vid. ad *Od.* Ξ. 511.

v. 294.

γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον, Ξείνους Τηλεμάχου, nim pulcrum eſt lædere, neque ex more bono, es Telemachi. zu berauben, ihnen das gebührende ehen. αἴ μή τις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης, *Od.* I. 549.
γὰρ καλὸν, *Od.* Σ. 286.

v. 296.

ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον, Sed age, ei & ego oſpitale munus.

v. 297.

α καὶ αὐτὸς Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠὲ τῳ (pro λῳ Δμώων, ut & ipſe Aut balneatori habeat quod noris cauſa, aut alicui alii Miniſtrorum. λοετροχόος *h. l.* ſervum balneo præpoſitum; & loquitur *quaſi* s ei nummos. λοετροχόον τρίποδα, *Od.* Θ. 435. λοε- , qui aquam ad lavandum effundit: eſtque vel *homo.*
h. l. eſt δῶρον ſimpliciter, ein Trinkgeld, honor, qui

qui habetur alicui citra neceſſitatem ob miniſteria ab eo præſtita: *coll.* 293. *ſqq.*

V. 299.

Ἔῤῥιψε βοὸς πόδα, projecit os magnum bubulum nen abgegeſſenen Knochen vom vorder Viertheil eine ſen, den Röhrknochen vom Vorderblat. ἔῤῥιψε … *Od.* M. 254.

Χειρὶ παχείῃ, *Od.* Τ. 448.

V. 300.

Κείμενον, Jacens. *ſc.* ἐν κανέῳ.

Ἐκ κανέοιο λαβὼν, ex patina (aus der Schüſſel) ſu…

Ὁ δ' ἀλεύατ' (*pro* ἀλεύατο, *ſc.* τὴν βολὴν,) Ὀδυ… evitavit autem (*ſc.* jactum,) Ulyſſes. ὁ τῶν μὲν … ἀλεύατο πυλὺν ὅμιλον, *Od.* P. 67.

V. 301.

Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν, Paullulum declinans c… παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι, *Od.* Σ. 212.

Ἦκα, *Od.* Σ. 91. & 93.

Μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μάλα τοῖον, er verzog … den Mund, als ob er lächelte: ut ſolet indign… ridentis ſpeciem præbere.

V. 302.

Σαρδάνιος, ε, ὁ, ἡ, quod & Σαρδόνιος ſcribitur. … tur de riſu, γελᾷν σαρδάνιον, ſcil. γέλωτα, vel ut ne… adverbialiter poſitum putetur: ſi quis ridet vel … videtur, cum tamen animo intus male ſit. μείδη… τοῖον, de Ulyſſe, quem perſonatum procus, c… in eum magno oſſe, vulnerare voluerat, ipſe … ictum levi declinatione corporis vitaverat. os igitur Ulyſſis diducebatur, quaſi arrideret, at riſus verus erat. Eandem rem exprimit Poëta *v.* 347. οἱ δ… γναθμοῖσι γελώων (*pro* ἐγέλων) ἀλλοτρίοισι, illi autem ridebant malis alienis, *i. e.* non verus erat riſus, ſe… ſtus tantum ridentium: maxillæ eorum & animi congruebant; perturbati & anxii potius erant an… quam hilares, & is vultus ergo erat *alienus.* Idem … tit *Horatius*, *Lib. II Sat. III.* 72. Talem riſum, no… rum nec ex animo ad hilaritatem diffuſo ortum, Juno, *Il.* O. 101 — 103.

μάλα τοῖον, omnino tale,] Quid eſt: ſubriſit Sar-
[...]ium omnino tale? Immo, ſubriſit plane Sardonium ri-
Μάλα τοῖον eleganter auget, ſic ut & οἷος adjectivis
[...]r eadem vi, ut apud Plat. Apol. Socr. ἀπέχθειαι
[...]λεπώταται; & apud Herodot. IV. 28. ἀφόρητος οἷος.
Quod in nonnullis eſt μέγα pro μάλα, videri
[...]e gloſſa natum. ERN.

[...]μηλον — τοῖχον, ἐΰδμητον ἐπὶ βωμῶν, Od. H. 100.
[...]ε τοῖχον, er traf die Wand.

v. 301. 302.

[...] riſu Sardonio dicturus, ex immenſa ac plerumque [...]acanea diverſarum interpretationum copia nonnul[...] quæ videntur probabiliores, afferam. Itaque narrat [...]rus riſum Sardonium riſiſſe Ulyſſem in mendici ſpe[...] a Minerva tactu virgæ transformatum, poſtquam [...]pus, petulantia inter procos inſignis, pedem bo[...] e caniſtro ſumtum in eum eſt ejaculatus; ipſe vero [...] commodum deflexo ictum declinavit.

— — — μείδησε δὲ θυμῷ
Σαρδάνιον μάλα τοῖον. — — —

[...]ſtathius putat dictum παρὰ τὸ σεσηρέναι τὰ χείλη, a didu[...] labia; qui enim ſic ridet, intus aut ira aut moleſtia [...]ciatur, adeo ut riſus Sardonius, ſive Sardanius, idem [...] ſubamarulentus. Pauſanias in Phocicis tradit, inſu[...]doam ſerpentes gignere innoxios, ac præterea a [...] herbarum prorſus eſſe immunem, niſi quod unam [...]itialem apii ſpecie, quæ juxta fontes quidem pro[...]t, non inficiat tamen fontium aquas, ſed, ſi quis [...]ederit, ridentem emori. At, Zenodoto teſte, gens in Sardinia, quæ immanitate barbara ſenes ſeptuage[...] annum prætergreſſos Saturno ſacrificaret, coge[...] ridere. Quæ ſane interpretatio & Daceriæ & mi[...]teris omnibus videtur præferenda. Eodem Libro [...] inferius proci mox perituri effuſe riſerunt; quem [...] tanquam fatalem & Sardonio ſimilem Minerva ipſis [...]ſit, quod pernicies a fatis deſtinata nihil tale opi[...]tibus jam immineret.

— — μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.

'Οι δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοτρίοισιν.

Diva procis movit validum Tritonia riſum
Haud compeſcendum, ac animum ſtupefecit, at illi
Jam malis mente amoti riſere alienis.

Qui non ex animo rident, eleganter dicuntur a *malis* ſive *maxillis ridere* non *ſuis*, ſed *alienis*. Quem *mericum* locum expreſſit *Horatius*: (Lib. II. Sat. III.

Cum rapiet in jus malis ridentem alienis.

RICC. *Diſſ. Hom. Tom. III. p.* 213. *ſq.* Vide etiam ER *Adag. Opus Chil. III. Cent. V.* 1. *Riſus Sardonius.*

v. 303.

'Ηνίπαπε μύθῳ, increpuit ſequentibus verbis. Vi pra ad *v.* 17.

v. 304.

Ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ, ſane omnino vitæ tuæ magis utile erat. *coll.* 306. ut ergo *h. l.* vitam denotet, ut ſæpe.

Κέρδιον, *Od.* T. 283.

v. 305.

'Ουκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον, deeſt ὅτι, quod: daß du nicht getroffen haſt.

'Αλεύατο γὰρ βέλος αὐτός, evitavit enim jactum ipſe. λος *h. l.* notat τὴν βολήν, den treffenden Wurf. *coll.* nam id conjectum erat magnum os.

'Αλεύατο, ſupra *v.* 300.

v. 306.

Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ, Certe enim te me percuſſiſſem haſta.

'Εγχεϊ ὀξυόεντι, haſta acuta Vide ad *Od.* T. 33.

v. 307.

Καί κε τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφιπονεῖτο, Et pro nuptiis pater tuus ſepulturam curaſſet: loco nu rum epulum funebre curaſſet parandum, una cum pompis & ſolennibus funeralibus. τάδε δ' ἀμφιπονησόμ hæc autem curabimus, *Il.* Ψ. 159. τὸν μὲν Τυδείδης ἀ πονεῖτο, θαρσύνων ἔπεσιν, circa hunc laborabat mu Diomedes, hortando eum verbis, *ibid.* 681.

Τάφος. σὺ δέ κεν τάφῳ ἀντιβολήσαις, tu fortaſſe ad lum funebre poſſis occurrere, *Od.* Δ. 547. δαίνυ

'Αρ

; μητρὸς καὶ Αἰγίσθε, præbebat Argivis epulum in matris & Ægiſthi, Od. Γ. 309.

v. 308.

μή τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ Φαινέτω, ideo ne quis iiquitates ſuas (ungebührliches Verhalten) vel in in domo Oſtendat aut Exhibeat: niemand bezeige gebührlich und unanſtändig. τοῖο δ' Ἀπόλλων πᾶσαν ἄπεχε χροΐ, hujus a corpore arcuit Apollo omnem i formam, quæ exiſtere potuerat per dilaceratio n raptando, Il. Ω. 19.

v. 309. 310.

Σ. 227. 228.

v. 311.

ἔμπης τάδε μὲν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες, At omni i quidem ſic ferimus & toleramus conſpicientes, αμεν, per reduplicationem Jonicam, quaſi a τέτλη- ; erdulden wir noch ſo, und können es aushalten zuſehen. ſc. id quod v. 312. 313. eſt. ης, Od. Τ. 356.

v. 312.

ιν σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο, Pecudibus jugu- vinoque potato.

v. 313.

ρίτε, Et cibo conſumto. Deeſt participium ſimile entibus; quia τὸ σῖτον erat minimum ex his tri- reuntibus: priora duo erant majora, & μῆλα per i includunt omnia alia pecora mactata. τον γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλοὺς, difficile enim, ut ıultos cohibeat. αἴκ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ , Od. Λ. 104.

v. 314.

τι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες, ne amplius mihi icite infenſi. Vid. ad Od. Β. 72.

v. 315.

ἤδη μ' αὐτὸν κτεῖναι μενεαίνετε χαλκῷ, Sin jam me interficere cupitis ferro.

v. 316.

ιον, ſupra v. 304.

v. 317 — 319.

Od. Π. 107 — 109.

v. 320.

Ibid. 393.

v. 321.

Ὀψὲ, *Od.* Μ. 439.

Δαμάςωρ, ορος, ὁ, nobilis Ithacenſis, Agelai ex procis, pater, qui hinc Δαμαςορίδης dicitur.

v. 322 — 325.

Od. Σ. 413 — 416.

v. 326.

Φαίην, dicere vellem. *Il.* Ζ. 285. dicerem ſan
rem, exiſtimaverim certe.

v. 327.

Μῦθον — φαίην Ἤπιον, denn möchte ich wohl
lich Wort ſagen; verbum aptum. Quia autem
filium, a procorum uno datum, re vera erat νηπ
Poëta ita apte poſuit voces, ut ν ante ἤπιον ta
diretur, & ipſe conſilii auctor fateri videretur
eſſe id νήπιον. nam nondum conſtabat, nunqu
turum eſſe Ulyſſem. ἀνάκλεσιν ἤπια εἰδώς, *Od.* Ο,
Ἐι σφῶϊν κερδίη εἴδοι ἀμφοτέροισιν, ſi eorum c
cere poſſit, ambobus, wenn es beyden wo
wollte. καί οἱ εἴδοι αὐτόθι μίμνειν, *Od.* Ζ. 245.

v. 328.

Ὄφρα μὲν ὑμῖν θυμὸς ἐνὶ ςήθεσσιν ἐώλπει Νοςή
σεῖα, Quamdiu *vel* Dum animus veſter ſperabat
rum eſſe Ulyſſem. πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐώλπει
φθίσεσθαι, antea enim opinabar & credebam, n
periturum eſſe, *Il.* Τ. 328.

v. 329.

Supra v. 239.

v. 330.

Τόφρ᾽ ὄτις νέμεσις — ἦν, Tamdiu nulla erat rep
Tamdiu reprehendi non poterat, Tamdiu n
dandum ei fuit, ſo lang war es ihr nicht zu ve
τούτῳ δ᾽ οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν, h
hendi non poteſt, quod canit infortunium Gr

v. 350. νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων ἔσσεται, die Welt würde es mir gar ſehr verdenken, Od. Β. 136.

μίμνεν τ' — ἰσχέμεναί τε Μνηστῆρας κατὰ δῶμα, quod ...bat domi & exſpectabat maritum — & morabatur ...bebatque Procos in domo ſua, nec aliquem ex iis ...m ſibi eligebat: daß ſie wartete, und die im Hauſe ...ſindenden Freyer aufhielt von einer Zeit zur an-

ἰσχέμεναι, Attica paragoge infinitivi, pro ἴσχειν, quod ἐπέχειν, aufzuzögern, aufzuhalten, protelare. λώβης ...θαι, ſupra v. 285.

v. 331.

...διον, v. 316.

v. 332.

νόστησ' (pro νόστησε) Ὀδυσσεύς, καὶ ὑπότροπος ἵκετο δῶμα. ...ne phraſis eſt eadem. οὐκ οἶδα, εἰ ἔτι αὐτοῖς ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις, neſcio, an rurſus illis redux venturus ...retro, Il. Ζ. 367.

v. 333.

Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, Nunc vero jam hoc manifeſtum eſt.

...οὐκέτι νόστιμός ἐστιν, Od. Τ. 85.

v. 334.

Παριζόμενος, adiens, accedens, adſtans vel adſidens.

καλάλιξον, nuncia.

v. 335.

Γήμασθ', pro Γήμασθαι, Nubat ei.

πλεῖστα πόρῃσιν, Od. Π. 77.

v. 336.

Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι, Ut tu quidem gaudens omnia poſſideas itaque fruaris, quæ pater tuus habuit. ὄφρα νέμηαι τὸ τέμενος, ut pro parte tua propria habeas, & colas partem illam, Il. Υ. 185.

Πατρώϊα πάντα, Od. Ρ. 80.

v. 337.

Ἔσθων καὶ πίνων, h. l. ſummum bonum hominis in eo ponitur, ex perſona loquentis.

v. 339.

Οὔ μὰ Ζῆν', (pro Ζῆνα,) — καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο, jurat

jurat Telemachus per Jovem, & per caſus duros pa
ſui, ſe non morari nuptias novas matris ſuæ.

V. 340.

"Οἱ που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθιται, ἢ ἀλάληται, Qui ali
procul ab Ithaca aut periit, aut vagatur. τῆσι τοκῆες
φθῖσαν θεοὶ, ſupra v. 67.

Ἀλάληται, oberrat. κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι, ſupra v.

V. 341.

"Ουτι διατρίβω μητρὸς γάμον, Non remoror & imp
& procraſtino matris meæ nuptias. μή τι διατρίβειν τὸν
χόλον, ἀλλὰ ἐᾶσαι, nequaquam retarda iram meam,
permitte mihi eam. infin. loco imperat. *Il.* Δ. 42. ἐπὶ
ῥίζαν πικρὴν, χερσὶν διατρίψας, *Il.* Λ. 846. ubi *proprie*
ſitum: impoſuit vulneri radicem amaram, quam ma
bus comminuerat & diffregerat. οὐ χρὴ διατρίβειν, n
oportet moras nectere, *Il.* T. 150. differre rem gen
dam: ubi ἐπὶ ἀργίας ponitur *Elliptice*, ut deſit τὸν χρό
ἢ, τὸ ἔργον. ὄφρα κεν ἦγε διατρίβῃ Ἀχαιοὺς ὃν γάμον, Od.
204. quamdiu quidem hæc differet nobiles adoleſcent
quod attinet nuptias ſuas. ubi eſt χρονοτριβεῖν καὶ ἀνα
λεσθαι, cum duplici Accuſativo. & 265. τὰ δὲ πάντα δ
τρίβουσιν Ἀχαιοὶ, μνηστῆρες δὲ μάλιστα, iſta omnia remora
tur & impediunt cives mei, maximeque proci: inq
Telemachus. & 404. μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο, ne d
tius remoremur & differamus profectionem. ubi eſt G
nitivus rei.

V. 342.

Πολλ' δ' ἄσπετα δῶρα δίδωσι, inſuper etiam infinita d
na dat. ἄσπετα δῶρα; *Od.* N. 135.] Πολλ' favere vide
lectioni, δίδωμι. Senſus eſt: ipſe hortabor nubere,
que adeo inſuper dona dabo matri abeunti. In alt
lectione πολλ' friget. ERN.

V. 343.

Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι, Vereor aut
invitam (matrem) a domo pellere. αἰδέομαι, *Od.* Σ. 1
Δίεσθαι, *Od.* P. 398.

V. 345.

Ibid. 399.

V. 3

v. 346.

μνηςῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη Ἄσβεςον γέλων ὦρσε, Procis Pallas Minerva, *i. e.* ſtultitia eorum ipſis, Clarum oriri fecit *vel* concitabat. & eſt ea Metaphora ab lucente & ardente; apta etiam διὰ τὴν ἐν τοῖς γελῶσι ...ητα. ἄσβεςος δ' ἄρ ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι Θεοῖσι, *Od.* ...

...παρέπλαγξεν δὲ νόημα, & fecit, ut eſſent alienata men... errare fecit cogitationes & mentem eorum, ſie ver... ihnen die Köpfe. fecit, ne rem præſentem cogita... παρεπλάγξαντο Μαλειῶν, *Od.* T. 187.

v. 347.

...δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων (pro ἐγέλαον, ἐγέλων, inter... novo ω, ut partim contractio diſtrahatur loco aliás ...ο μικρῦ, cui hîc obſtat metrum, partim ut im... risum etiam vox ipſa deſignet,) ἀλλοτρίοισιν, Hi ...jam malis ridebant alienis: quod eſt *proverbium* ... non vero, non ex lætitia quadam orto, ſed ſimu... quaſi coacto: de riſu inſulſo & inepto, nihil ...tis naturalis habente. Sic dicitur & γελᾶν ξένοις ..., ſi quis ridet, ubi vere rideri non ſolet, e. c. , aut ἀμηχανίᾳ & difficultate, &c. nam membrum quod invitum & præter naturam agit, id pro pro... ...ion habetur quaſi, ſed pro alieno. Sic dicitur ali... ...θίειν γναθμοῖς ἀλλοτρίοις, ſi quis coactus & præter ...tum edit. Ergo *h. l.* riſus coactus, non lætus, ... videbatur ridere, animo clam male erat. *coll.* 349. *Horat. Lib. II. Sat. III.* 72.
...θμὸς, *Od.* Σ. 29.

v. 348.

...αἱμοφόρυκτος, ο, ὁ, ἡ, ſanguine permixtus, ſanguine ...tus, αἱμοβαφής. Eſt *per Sync.* ex αἱματοφόρυκτος: ex ſolo αἷμα deberet eſſe αἱμαφόρυκτος. ex αἷμα & ...ω, *Od.* Σ. 335.
...αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον, Cruentatas autem jam ... edebant; quales eſſe ſolent crudæ. Ceterum τὰ ...ρὰ σύμβολα nihil fauſti portendunt.

v. 349.

...ε δ' ἄρα σφέων δακρυόφιν (*pro* δακρύων) πίμπλαντο, oculi

oculi vero ipſorum Lacrimis replebantur. ἰχθύες ᾧ πιμπλᾶσι μυχὺς λιμένος, piſces fugientes implent portu, *Il.* Φ. 23. μένεος δὲ φρένες πίμπλαντο, (i omiſſo augmento *Jonice*,) & robore implebantur ra, *Il.* Α. 104. *Od.* Δ. 662. ἀμφὶ δὲ χαῖται πίμπλα κονιεσσὰλις, *Il.* Χ. 402. comæ (tracti per terram He circum implebantur pulvere. ubi quidam male πίλναντο, admovebantur.

Γόον δ' ὤϊετο θυμός, i. e. ἐφαντάζετο φρένες ἡ ψυχ mus eorum præſagiebat ſibi, etſi indiſtincte, li ihrer Seele fieng an, was zu anen, und traurig deu, ſo daß auch die Augen übergiengen. ſic & *Od.*

v. 350.

Θεοκλύμενος θεοειδὴς, *Od.* Ο. 271.

v. 351.

Ἆ δειλοὶ, Ah miſeri! ἆ δεῖλ', *Od.* Ξ. 388.

Τί κακὸν τόδε πάσχετε; quodnam malum hoc pat wie gehet es euch ſo übel? quid hoc mali eſt, qu bis accidit? wie kommt ihr zu der Begebenheit mi wie wirds mit euch ſo übel beſtellet?

v. 352.

Νυκτὶ μὲν ὑμέων εἰλύαται κεφαλαὶ, umbræ quiden involuta ſunt capita. *Jonice* pro εἰλυνται, κεκαλυμμέ ἐκ κεφαλῆς εἰς πόδας ἐσκοτωμένοι φαίνεσθε κατὰ τὺς ἐν ... , ihr ſehet ſo ſchattig aus, wie Geſpenſter. ἔν πάντα ἁλὸς ἄχνῃ, *Od.* Ε. 403.

Νέρθε, & νέρθεν, infra, *Od.* Λ. 301.

v. 353.

Οἰμωγὴ δὲ δέδηε, Ejulatus autem accenſus eſt, tus vero exarſit: qualis gemitus inceditur ab iis in pugna occiduntur. πάντη περί σε στέφανος πολέμ δηε, undique circum te corona pugnæ ardet & a eſt, *Il.* Ν. 736.

Οἰμωγὴ, *Il.* Δ. 450.

Δεδάκρυνται δὲ παρειαὶ, & lacrimis perfuſæ ſunt δεδάκρυνται δέ μοι ὄσσε, ſupra *v.* 204.

v. 354.

Αἵματι δ' ἐῤῥάδαται τοῖχοι, Sanguine autem co ſunt parietes. Vide ſupra ad *v.* 150.

M

...ίδμαι videntur h. l. eſſe interſtitia inter columnas ad ...tem. Vid. ad *Od.* Υ. 37.

V. 355.

...ώλων δὲ πλεῖον πρόθυρον, Simulacrorum *vel* Umbra... ...utem (quaſi eſſent animæ jam mortuorum) ple... ...ſt veſtibulum & pars ad januam domus *vel* con... ...magni. εἴδωλον, *Od.* Λ. 601.

...θυρον, Vid. ad *Od.* Σ. 385.

...η δὲ καὶ αὐλὴ, *ſc.* εἰδώλων, plena & ipſa quoque

V. 356.

...ενων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον, Quæ cupiebant venire ad ...s. manifeſto utrumque eſt idem. Vide ad *Od.* Μ. 81.

V. 357.

...ος δὲ Οὐρανοῦ ἐξαπόλωλε, nam ſol Ex cœlo omnis ..., vel per eclipſin magnam, vel vobis mox mori... Ceterum τέλειος ἀφανισμὸς indicatur per præpoſi... ... ἐξ. ἅμα πάντες Ἰλίου ἐξαπολοίατο, ſimul omnes fun... ...pereant ex Ilio, *Il.* Ζ. 60. νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δό... ...μήλια καλὰ, nunc vero prorſus jam perierunt ex ...s res pretioſæ, *Il.* Σ. 290.

... δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλὺς, mala autem inducta eſt cæ... go: qualis caligo oritur in aëre in totali defectu qualis nunc re vera erat, bey einer ganzen Son... ...inſterniß: quæ ſimul erat omen mortis procorum. ...' ἐπιδέδρομεν αἴγλη, *Od.* Ζ. 45.

... — ἀχλὺς, infauſta & mali ominis — caligo. ἀχ... ...*Id.* Η. 41.

V. 358.

...τες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν, omnes ſuper ipſo ſuavi... ...erunt.

V. 359.

Π. 345.

V. 360.

...φρονέει ξεῖνος, Deſipit & mente mota eſt hoſpes. εἰ ἔτι ...φραίνοντα κιχήσομαι, ſi iterum te ſine mente agentem ...hendero: inquit Ulyſſes ad Therſitem, *Il.* Β. 258. ...νεις, Μενέλαε, inquit Agamemnon amiciſſime ad fra... ſuum: mente tua non uteris, *Il.* Η. 109.

Νέον

Νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς, qui modo peregre advenit.

V. 361.

Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε, At celeriter, juvenes ! e domo educite foras.

Θύραζε, ſupra *v.* 179.

V. 362.

Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθαι, In forum & concionem ut *conduiſez-le à la place publique*,] Ces Pourſuivants ont au pied de la lettre ce que Theoclymene leur a *Je vous voi tous envelopez d'une nuit obſcure, le ſoleil a du ſa lumiere, & d'épaiſſes tenebres ont chaſſé le jour.* Ils voient pas que c'eſt une prophetie. C'eſt-pourquoi ordonnent, en ſe mocquant, qu'on le mene à la place publique, où il ſe convaincra qu'il eſt jour, & n'eſt pas nuit. DAC.

Ἐπεὶ τῇδε νυκτὶ ἐΐσκει, quia hæc nocti ſimilia pu *puiſqu'il prend ici le grand jour pour la nuit.* DAC. δ' ἤϊκτο γυναικὶ, ſupra *v.* 31.

V. 363.

Vide ad *v.* 350.

V. 364.

Οὔτι σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν, nequaquam postulo, ut mihi deductores addas. πομπῆες ἀγ *Od.* N. 71.

V. 365.

Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω,] Ce réponſe de Theoclymene eſt en même temps plaiſ & ſerieuſe, καὶ ἀστεῖος καὶ γοργὸς ὁ λόγος, dit fort *Euſtathe.* Il a les yeux bons ; il ſe conduira bien même. Il a les oreilles bonnes ; il entend qu'on qu'il ſorte ; il ſort. Il a les pieds bons ; il marchera tout ſeul. Mais les Pourſuivants ont des yeux pour point voir, des oreilles pour ne pas entendre, & de pieds pour ne plus marcher. DAC.

V. 366.

Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος οὐδὲν ἀεικής, Et mens hi in pectore eſt ſtructa non inique & prave, ich gar nicht etwa verrückt im Kopf: νοῦς ἐστίν μοι εὔτυκτος, wie er ſeyn muß, bene ſtructus, & ſic plene dictum

eſt

go alibi ad τετυγμένον ſemper ſubintelligendum, ὐκ ἀει-, vel ἐυ. δέπα τετυγμένα, ſupra v. 153.

v. 367.

τοῖς (ſc. ποσὶν ἐμοῖς) ἔξειμι θύραζε, præſens pro futu-: His exibo.

ὲπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν Ἐρχόμενον, quia prævideo & in- malum vobis *vel* ad vos Adventans celeri quaſi & id malum pœnæ velut ἔμψυχον ſiſtitur.

v. 368.

κεν ὄτις ὑπεκφύγοι, quod ſane nullus effugiat. Vid. *Od.* Π. 372.

οὐδ' ἀλέαιτο, *pro* ἀλέοιτο, neque vitet. θάνατον θεόθεν ἐς' ἀλέασθαι, *Od.* Π. 447.

v. 370.

ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε, Viros contume- & improbe tractantes, nefaria molimini. Vide ad P. 588.

v. 371.

ναιετάων, ἐξῆλθε δόμων] Ἐξέρχεται ὔτως ἐκ τῆς οἰκίας εὐ- *Schol.* ad *v.* 357. ſupra, ne Procorum videlicet interſit. CLARK.

ἐυ ναιετάοντων, Vide ad *Od.* Τ. 30.

v. 372.

ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, Venit autem ad Piræum,] Cui Telemachus eum excipiendum mandarat, ſupra 539. uti & notavit *Barneſius.* CLARK.

μιν πρόφρων ὑπέδεκτο, qui eum libens excepit. ὅτι πρόφρων ὑπέδεξο, *Od.* Ξ. 54.

v. 374.

Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες, Telemachum bant, de hoſpitibus ridentes: ſie lachelten wegen der und Fremden.

v. 375.

ξείνων ὑπερηνορεόντων, *Od.* P. 482.

v. 376.

κακόξεινος, & κακόξεινος, ε, ὁ, ἡ, malos habens & re- ens hoſpites. ὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος, *i. e.* κακῶν ὑποδοχεὺς εἰς.

V. 377.

v. 377.

Ἐπίμαστος, ου, ὁ, ἡ, qui quærit cibum manducat ἐπαίτης (mendicus) τροφὴν μαστεύων, i. e. ἐπιζητῶν.

Ἐπίμαστον ἀλήτην, famelicum erronem, cupidum melicum mendicum, qui a domo ad domum va cibum rogitans. Vid. ad Od. Σ. 392.

v. 378.

Σίτου καὶ οἴνου κεχρημένον, Pane & vino indige ὅττευ κεχρημένος ἔλθοι, Od. Τ. 77.

v. 379.

Ἔμπαιος, ου, ὁ, ἡ, peritus, callens, plenus cur gutæ de aliqua re. nam eſt a παίω, quod & cudo, cum cura, notat. ὁ ἔμπειρος καὶ ἐντριβής: ὁ πολλοῖς τῇ ποικιλοῖς πράγμασιν.

Ἔμπαιος ἔργων, peritus & callens operum, cum verſans in opere.

Ἔμπαιος βίης, robore & virtute militari præditus.

Ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης, ſed ſic fruſtraneum & i onus *vel* pondus terræ. ſic vocatur homo ad nullu utilis; ſimulque magnus corpore & βαραῖον. ſic 104. ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, inquit les otii impatiens de ſe: ſedeo in caſtris inutile p terræ, nec cuiquam bonæ rei inſervio: ut notetur ξία παντελὴς ἐξ ἀργίας, ſimulque τὸ βριθὺ μέγεθ Ἥρωος connotetur. ὄβριμον ἄχθος ὕλης ἀζαλέης, Od. I.

Cela eſt plaiſant, dit contre Ulyſſe un moment qu'il execute le plus grand de tous les exploits.

v. 380.

Ἄλλος δ' αὖτέ τις ἔστος ἀνέρι μαντεύεσθαι,] Cette eſt encore fort plaiſante contre un Prophete d prophetie va s'accomplir. DAC.

v. 381.

Ἀλλ' εἴ μοι πίθοιο, Sed ſi mihi obſequi velis.

Κέρδιον, ſupra *v.* 331.

v. 382.

Πολυκληΐς, ἴδος, ἡ, Epith. *navis magnæ & bellicæ* multos habet remiges ordine ſedentes ad κληῖδας ex πολὺς & κληῒς, i. e. ἡ ναυτικὴ καθέδρα. ſunt

πολυκλήϊδες, αἱ πολυκάθεδροι, die viele Ruder-Plätze
Vide etiam ad *Il.* B. 74. & 175.

v. 383.

κοὶ, ῶν, οἱ, Siculi, Siciliam habitantes. Fuerunt ἐμπορικοὶ καὶ ἀνδραποδισταὶ, ut ex *h. l.* apparet. ergo Siculi Homero: ut ſi voluiſſet hiſtoricum non poëtam, nominaſſet ſane Siciliam ſuo pro-omine, ſed maluit Poëtice ἐκτοπίζειν loca illa erro-Ulyſſis.

Σικελοὺς πέμψωμεν, Ad Siculos deportandos cure-

ν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι, unde ſane tibi dignum pre-pariat. ἵνα μοι βίοτον πολὺν ἄλφοι, *Od.* P. 250.] Il par ce paſſage que les eſclaves ſe vendoient mieux qu'ailleurs, parce que ſes habitants étant fort par leur commerce, ils achettoient des eſclaves faire travailler leurs terres. DAC.

ν, vel eſt neutrum, *i. e.* τὴν ἀξίαν τιμὴν. vel eſt num *Elliptice*, ἄξιον ὦνον. ἄξιος ergo, a fut. ἄξω, opera portandi dignum, tragens oder führens werth, cum lucro portatur.

v. 384.

ἐκ ἐμπάζετο μύθων, ſupra *v.* 275.

v. 385.

ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, Sed ſilens patrem ad-bat, tacitus patrem adſpiciebat. ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ πολι-ν, *Od.* P. 518.

ων, ſupra *v.* 184.

μενος αἰεὶ, exſpectans ſemper. δέγμενοι, obſervantes, 524. δέγμενος, *Il.* B. 794. & I. 191.

v. 386.

e ſupra ad *v.* 29. & 39.

v. 387.

ἀντηστὶ & στιν, *adv.* ortum ex καταντηλος, ὁ, ἡ, oc-ις, oppoſitus. interſerto ſigma. e regione, gegen

Ἡ δὲ καταντηστιν θεμένη — δίφρον, E regione auten nens — ſellam. *ſc.* in conclavi αὐλικοῦ τοῦ ἀνδρεῶνος einem Zimmer, das dem Saal der verſammleten Mi perſohnen gegen über lag.

Περικαλλέα δίφρον, valde pulcram ſellam.

v. 390.

Δεῖπνον μὲν γὰρ τοίγε γελοίωντες (*pro* γελῶντες) τεῦ Prandium etenim illi ridentes fecerunt. τετύκοντό τε Od. Π. 478.

v. 391.

Ἡδύ τε καὶ μενοεικὲς δεῖπνον, Suaveque & lautum dium. ζωὴν — μενοεικέα πολλὴν, *Od.* Π. 429.

Ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν, quippe valde multa verant.

v. 392.

Δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο, Cœna nunquam quidquam injucundius fingi poſſit, quam erat, quæ procis ſuprema parata eſt: mors nimirum ca cœnæ horam. οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορ *Od.* Θ. 236.

v. 393.

Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε Θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ Θησέμ Qualem ſane mox erant Dea & fortis vir Appoſitu Facturi.

v. 394.

Θησέμεναι, *pro* Θήσειν.

Πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο, ipſi enim priores ſtruxerant. ἀεικέα λώβην μηχανόωνται, ſupra *v.* 170.

IN Φ. ODYSSEÆ.

V. I.

ἂρ ἐπὶ] Vocula ἄρ vim habet in ſententia con-
nda cum eo, quod præceſſit ſupra, *T.* 572. &c.
conſilium certaminis hujus Procis proponendi enar-
Hoſpiti Penelope. Ad quod quidem conſilium
ſendum, tempus jam idoneum ei viſum eſt. Τίθησι
τόξον, ἵνα ἐὰν μὲν πλείους ἐντείνωσι, ἀπαλλάσσωσιν. ἐὰν δὲ
ἀνάξιοι τῆς μνηστείας φανῶσιν. *Schol.* CLARK.

V. 3.

μνηστήρεσσι θέμεν, (*Jon.* pro θεῖναι,) Arcum pro-
ponere, ad certandum.] Hinc inſcriptus hic Liber,
θεσις notante *Euſtathio.* IDEM.
τε σίδηρον, *Il.* I. 366. Ψ. 261.] Λέγει δὲ νῦν σι-
τοὺς προῤῥηθέντας πελέκεας. *Euſtath.* Vide ſupra *T.*
IDEM.

V. 4.

θλια, plur. pro ſing. prœmium, *ſc:* nuptias ſuas.
φόνου ἀρχήν, & ſecuturæ cædis primum initium,
rſte Veranlaſſung zum erfolgenden Blutbad.] Non
nſilio Penelopæ, ſed Minervæ: *ut inde fieret cædis*
&c. initium. ERN.

V. 5.

κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο, Per gradus
n altos aſcendit ſuæ domus, ſie ſtieg die Treppe hin
Vid. ad *Od.* A. 330.

V. 6.

ἕλετο δὲ κληῖδ' (*pro* κληῖδα) εὐκαμπέα, Cepitque cla-
bene curvam. δρέπανον εὐκαμπὲς, *Od.* Σ. 367.
χειρὶ παχείῃ, *Od.* Υ. 299.] *Manu craſſa* non bene con-
fœminæ pulcræ & reginæ. Si ad pulchritudinem
tur, intelligenda eſt manus carnoſa, non macilenta,
pulchra: unde & εὐπαχὺς in laudem dicitur. Ita
erit neceſſe, ut cum veteribus apud *Euſtathium* di-
is, aut ἀκυρολογίαν eſſe, quod χεὶρ παχεῖα viris mo-
convenіat, aut totum hoc temere poſitum eſſe ad
ndare. ERN.

v. 7.

Καλὴν, χαλκείην, Pulchram, æream. Alii leg χρυσείην, inauratam.

Κώπη δ' (ἐξ) ἐλέφαντος ἐπῆεν, & manubrium (der oben, ſtatt unſers Rings oben am Schlüſſel) ebor perne erat; ſuperne erat manubrium eburneum clave quadam in domo principali. κώπῃσιν ἅλα ἐς βαθεῖαν τυπτετε, Od. M. 214.

Ἐλέφας, Od. T. 56.

v. 9.

Ἔσχατον θάλαμον, Poſtremum thalamum, das hi Zimmer. οἰκέομεν ἐν πόντῳ ἔσχατοι, Od. Z. 205.

Ἔνθα δέ οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος, ubi res pretioſa vabantur domini ſui. κειμήλια, T. 295.

Complures erant θάλαμοι, veluti *promtuaria*, in q variæ res reponebantur; unde ἔσχατος θάλαμος, u *thalamus*, in Ulyſſis æde recenſetur. Arma ibi coll quæ Melanthius depromſit, *Od. XXII.* 142. *ſq.* uti Alexandri thalamo, *Il. VI.* 321. Sed enim *Od. II* *ſqq.* in thalamo etiam Ulyſſis ponitur aurum, arger veſtis, vinum, oleum. Præerat veluti cuſtos ac uti Euryclea apud Ulyſſem, *loc. cit.* 345. *ſqq.* Fl *L. III. C. XI.* §. *X.*

v. 10.

Πολύκμητός τε σίδηρος, eſt *vel* ὁ ἀκατέργαστος, ὃ πολλά ἐστιν καμεῖν, ferrum rude, circa quod multu laboris, ſi ex eo fiunt opera: *vel* &, ὁ εἰς ἔργ χαλκευθεὶς καμάτῳ πολλῷ. & ſi talia opera ſunt ξίφ ἔγχη, πολύκμητος intelligi poteſt, δι' ὃ πολλοὶ ἂν κα *i. e.* θάνοιεν. Sed præſtat intelligere *generaliter*, quem multum laboris & defatigationis eſt, vel cu vel cum utimur eo; arbeits-voll. Vid. etiam a Z. 324.

v. 11.

Παλίντονος, ου, ὁ, ἡ, retro tenſus. a πάλιν, ret duplex eſt notio hujus adjectivi. 1.) ſi nervus ab cornu eſt demtus, ut uni tantum cornu adhærea huc, & arcus ſic ſit remiſſus: quod ſemper fieba tra uſum, ne arcus perpetua intenſione elaſtici

rderet. Hæc notio locum habet *Il.* K. 459. & manifeſto eſt ſermo de arcu remiſſio. 2.) ſi ar- eſt tenſus, & nervus alteri cornu circumpoſi- ittaque ad jaculandum impoſita, ſi deinde ner- u retro trahitur, ut ſagittam protrudat. Hic us ſine dubio eſt *Il.* Θ. 266. O. 443. ubi ſermo igittario, qui dicitur παλίντονα τόξα τιταίνων, ſtum nervum tendens, & ad protrudendum ſa- ttrahens retro ad ſe.

ι, *Od.* I. 314.

V. 12.

, ου, ὁ, ἡ, eſt δοχεῖον τῶν οἰςῶν, δεχόμενον τοὺς δυναμένους ἰοὺς, in quod induntur ſagittæ. Vide *Il.* O. 444.

ες οἰςοί, letiferæ ſagittæ, ςόνον βεβλημένου ποιοῦν- — ςονόεσσα, *Od.* T. 595.

V. 13.

τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας, Dona, ıoſpes Lacedæmone dedit forte fortuna factus. ν συναντήσας καὶ ποιητὸς ξεῖνος. τύχησε γὰρ ἐρχομένη T. 291.

V. 14.

.ου, ὁ, princeps Theſſalus, filius Εὐρύτου, unde dictus, occiſus ab Hercule: ante tamen dede- arcum egregium dono.

.ος ἀθανάτοισι, *Od.* O. 413.

V. 15.

, ης, ἡ, & *per Apoc.* ἡ Μέσση. Trojanis tem- uit pars Laconiæ: poſtea fuit urbs ſeparata, regione, & bella gravia geſſit cum Spartanis, rſus eſt ſubacta. Eo tempore erat ſub Menelao. ιος ejus partis fuit ἡ Ἰθώμη, *Il.* B. 582. a mul- ibis πολυτρήρων dicta. Conf. *Strabo*, *Geograph.*

Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν, Hi nempe in Meſ- rrebant ſibi, amice. eſt dualis aor. 2. a συμβλη- afen einander an. & hic verſus laudatur, quia ιδειος, ſimilis ſtantibus in occurſu mutuo amicis. ις ἢ ἐν ἀγυιῇ, *Od.* O. 440.

V. 16.

Δαίφρων, *Od.* O. 518.

V. 17.

Ἦλθε μετὰ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε: ὄφελλε.) Venit ad repoſcendum debitum, quod tus populus debebat: Venit ad debitum repeter quod ei publice debitum erat. χρεῖος *h. l.* non eſt νειθὲν, mutuo datum, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἁρπαγῆς, ἥν οἱ M κατὰ Ἰθακησίων ἔπρεξαν. ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, *Od.* I

Etſi *furta* ac *rapinæ* in more erant illius tempori que adeo in laude; *de iis* tamen *actiones* fuerunt i *repetundis.* Cum enim Meſſenii Ithacenſibus tre boves abſtuliſſent, Ulyſſes communi Senúm conſ auctoritate, pro legatione eas ivit repetitum, μετὰ ac ſi rerum ablatarum dominium non eſſet ad eos latum voluntate poſſidentium, ſed veluti a repetiti tempus commodatum. Alioquin etiam *pari rapina tisfaciebant:* uti Neſtor *Il. XI.* 687. ait, Pylios, ab injuria affectos, magnam ex illorum agro egiſſe dam, quam expeditionis principes diviſerunt.

— — πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον,

— — *multis enim Epeï debitum debebant.*

ea quidem lege, ut quibus plus erat ab hoſtibu tum, majorem ſortirentur partem; quemadmodu leus rex, pro abreptis ſibi quatuor equis ἀθλοφόροι *ſu præcellentibus*, habuit armentum boum, gregem cum paſtoribus. *Il. XI.* 695. *ſqq.* Inde Antinoi pa ſequutus prædones Taphios, rapinis infames, *O* 426. *ſqq.* etſi idem iram Ithacenſium ſubiit, quod Theſprotos læſiſſet: parumque abfuit, quin facul ſuis omnibus mulctaretur. Primus vero prædone perſecutus dicitur Minos, Cretenſium rex, apud *didem, Lib. I.* FEITH. *L. II. C. IX.* §. *III.*

V. 18.

Μῆλα — ἄειραν, Pecudes — ſuſtulerant, ληϊσάμενο rum.

V. 19.

Νηυσὶ πολυκλήϊσι, Vid. ad *Od.* Υ. 382.

Τριηκόσια, *pro* τριακόσια, *ſc.* μῆλα, trecentas, p καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἄνδρεσσι μαχοίμην, *Od.* N. 3

Νομῆας, paſtores. νομῆες, *Od.* Υ, 175.

V. 20.

Ἐξεσίη, ας, ἡ, emiſſio, *in ſpecie* legati alicujus, legatio: ἡ δημοσία πρεσβεία καὶ ἔκπεμψις. ἡ εἰς πρεσβείαν ἔκπεμψις καὶ ἀποστολή. ab ἐξίημι, emitto.

Τῶν ἕνεκ' ἐξεσίην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς, Horum gratia legationem longum iter ivit Ulyſſes: nam pater eum miſerat legatum, & alii Senatores. δέπας, ὅ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες ἐξεσίην ἐλθόντι, poculum, quod ei Thraces dederant legato ad ſe. *ſc.* Priamo, cum eſſet adhuc juvenis ſub vivo patre, *Il.* Ω. 235. hanc legationem ulterius non narrat Poëta, ne præter neceſſitatem evagetur narrando. Nonus liber Iliadis ab antiquis inſcribitur Ἐξεσία: & in illo libro vis eloquentiæ eſt maxima. Ceterum donatio legatorum ex his ambobus locis apparet.

V. 21.

Παιδνὸς, ȣ, ὁ, idem qui ὁ παῖς, quando *Subſtantive* ponitur: ſed adultus παῖς, circa annum decimum quartum; qui aliâs dicitur ἀντίπαις vel βούπαις. Ceterum eſt a Genitivo παιδός.

Πρὸ γὰρ ἧκε πατὴρ, miſit enim eum legatum pater.

Ἄλλοι τε γέροντες, aliique principes,] Γέροντες *h. l.* ſunt proceres populi Ithacenſis, ἡ γερουσία. ERN.

V. 22.

Ἵππους διζήμενος, equas quærens. διζήμενος, *Od.* Π. 391.

Αἵ οἱ ὄλοντο, quas perdiderat *vel* amiſerat.

V. 23.

Δώδεκα θήλειαι. θήλειαι τοκάδες, *Od.* Ξ. 16.

Ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ, ſub earum uberibus autem lactabantur mulæ opus faciendum patienter & fortiter ſuſtinentes. ita *Od.* Δ. 636.

V. 24.

Αἳ δή οἱ καὶ ἔπειτα φόνος καὶ μοῖρα γένοντο, Quæ (mulæ) tamen ei etiam deinde occaſio fuerunt, ut occideretur: Quæ ſane ei poſtea fuerunt cauſſa, cur interficeretur.

V. 25.

Καρτερόθυμος, *Hercules:* forti & conſtanti animo, cujus animus in ſuſtinendis malis non frangitur. *Il.* Ε. 277. Ξ. 512.

V. 26.

Φῶθ', *pro* Φῶτα, Virum.

Ἐπιίςωρ, ορος, ὁ, auctor, conditor peritus, qu let aliquam rem, der ſich worauf verſtehet.

Μεγάλων ἐπιίςορα ἔργων, *ſc.* Herculem: auctoren gnorum facinorum; qualis poſtea d[illegible]us eſt ὁ μεγα & ex hoc compoſito apparet vis generalis τῦ ἴςω ſcit & facere poteſt aliquid.

V. 28.

Σχέτλιος, Audax, Improbus. Vid. ad *Od.* Υ. 4

Οὐδὲ Θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', neque Deorum ultionen ritus eſt. ὄπις ergo in Poëta ponitur de vindicta ſequente mala opera. οὐδ' ὄπιδα τρομέοντι Θεῶν, *Od.*

Ἠιδέσατ', *pro* ᾐδέσατο. αἰδέομαι, *ibid.* 343.

Οὐδὲ τράπεζαν, neque menſam hoſpitalem: na ſpitalis menſa quovis modo ſacra erat.

V. 29.

Τὴν δή οἱ παρέθηκεν, Quam ei tamen ipſe app

Πέφνε, occidit.

V. 30.

Ἵππους — κρατερώνυχας. λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ *Od.* Κ. 218.

V 31.

Τὰς ἐρέων, Has (equas) quærens, interrogan 22. διζήμενος. & eſt præſ. partic. ab ἐρέω.

Ὀδυσῆϊ συνήντετο, Ulyſſi occurrit. ὥς ἄν τις σε συ νος μακαρίζοι, *Od.* Τ. 311.

V. 32.

Τὸ (τόξον) πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, der vorher dieſen Bogen.

V. 33.

Κάλλιπ', Reliquit.

V. 34.

Ἄλκιμον ἔγχος, *Od.* Υ. 127.

V. 35.

Ἀρχὴν ξεινοσύνης, Principium hoſpitii, & hoſpi ris: primum ejus gradum. nam habet ξενία & τέ perfectum gradum. *h. l.* eſt eine Stiftung der Ga Verwandſchaft.

'νη, & ξεινοσύνη, ης, ἡ, hoſpitium, hoſpitalis
ido & amicitia. ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος, ad ini-
inſtitutionem hoſpitalitatis curam mutuam ad-

ιδὴς, έος, ὁ, ἡ, ad curam pertinens, neceſſa-
νοσύνης προσκηδέος, hoſpitii conjunctionem & ne-
nem facientis: κηδεμονικῆς, ἐμφρόντιδος. Cui opp.
ς.

v. 36.

τραπέζῃ γνώτην ἀλλήλων, neque in menſa Cogniti
nt inter ſe, *vel* Ambo agnoſcebant ſe. *i. e.* γνῶ-
ὁ εἷς τῶ ἑτέρω.

v. 37.

ſupra ad *v.* 14.

v. 39.

ινος πόλεμόνδε, Jens *vel* Proficiſcens ad bellum.

v. 40.

, *pro* ᾔρειτο, Secum ſumſerat, hatte mitgenom-

ibi.

ξείνοιο φίλοιο, in memoriam hoſpitis cari: quod
ἱ μνημόσυνον dici ſolet. μνῆμ' Ἑλένης χειλῶν, *Od.*

v. 41.

, *pro* Κέσκετο, quod *Jonica forma* imperf. Med.
ο, Jacebat, Repoſitus erat.
pro ἐφόρει) δέ μιν (τῦτο τὸ τόξον) ἧς ἐπὶ γαίης,
autem eum (arcum) ſua in terra, quo uſque

v. 42.

ιναικῶν, *Od.* Υ. 147.

v. 43.

, ȣ, ὁ, ἡ, quernus, faginus, von Eichen oder
a δρῦς, υὸς, ἡ, quercus, fagus.
τε δρύϊνον προσεβήσετο, Limenque quernum ad-

v. 44.

. 341.

 v. 45.

V. 45.

Ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε, *pro* ἐνῆρσε, Poſtesque inſeru hat die Pfoſten (der Thüren) eingefüget. στειλειὸν ἐ ρηρὸς, *Od.* Ε. 236.

Θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινὰς, & adjunxit iis januas didas.

V. 46.

Ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης, lorum celeriter ſ cornice januæ. *coll.* 241. ubi hic ἱμὰς vocatur δεσμ

Ἀπέλυσε κορώνης, ſolvit ab annulo januæ: nam rum conſtrictum erat nodo.

Κορώνη. οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, *Od.* Ξ. 308.

V. 47.

Ἐν δὲ κληῖδ' (*pro* κληῖδα) ἧκε, (*pro* ἐνῆκε,) Clav inſeruit. Vide ſupra ad *v.* 6.

Ἀνακόπτω, tundendo removeo. ex ἀνὰ & κόπτω;

Θυρέων (*pro* θυρῶν) δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας, (plur. pr januæ repulit *vel* removit vi peſſulum, ſie ſtieß d gel zurück, ut aperiret ſe janua.

Ὀχῆας, repagula. ὀχεὺς, *Il.* Γ. 372. ζωστῆρος ὀχῆ ειοι συνεῖχον, cinguli fibulæ aureæ cohærebant, *Il.* Υ. 414. μακρὸν ὀχῆα, longum peſſulum, portæ in tendi ſolitum, ut clauſa eſſet, *Il.* Μ. 121. 291. ἔντοσθεν ὀχῆες εἶχον ἐπημοιβοὶ, duo peſſuli intra cohi portam invicem transverſi. *Il.* Μ. 455. ἀπῶσαν ὀχῆ moverunt peſſulos in porta, ſie ſchoben die Riege *Il.* Φ. 537. ſic ἀπῶσεν ὀχῆας, *Il.* Ω. 446.

V. 48.

Ἄντα τιτυσκομένη, Cum contenderet contra pe forium: contento ſtudio dirigens clavem contra wärts geradehin richtend. τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆε Θ. 556.

Τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος, reſonuerunt aut nuæ, quantum taurus, cum aperirentur. ἄνοιξιν· ρῶν exprimit, quando validæ & firmæ januæ po gum intervallum aperiuntur clave. Vides ſimu ταυρείας φωνῆς κυριολεκτεῖσθαι hoc verbum. ἀνέβραχε cum dejicerentur in terram, *Il.* Τ. 13.] Τὰ refer

θύρε῀α, etſi non præcedit hæc vox, ſed ſequitur, & elligi poteſt in θυρέων. ERN.

[illegible] ταῦρος] *Scil.* mugiens. Nam januæ etiam dicun- [illegible] apud Homerum, *Il.* Ε. 749. & alibi. IDEM. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 27.

v. 49.

[illegible]μενος (ἐν) λειμῶνι, Paſcens in prato.

[illegible] (*pro* τόσα) ἔβραχε καλὰ θύρετρα, tam graviter ſo- [illegible]nt (krachẽten) oſtia.

θύρετρα, *Od.* Σ. 384.

v. 50.

[illegible] κληῗδι, Graviter mota & impulſa a clave. *coll.* ἐν δὲ κληῗδα ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας, immiſit [illegible] in clauſtrum, & januæ repagula repulit.

[illegible]θησαν δέ οἱ ὦκα, *ſc.* τὰ θύρετρα, apertæque ſunt [illegible], *ſc.* januæ.

v. 51.

[illegible] δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, Ipſa vero ad altam ta- [illegible]m ibat; *i. e.* in aſſerem illum, vel potius in aſſeres [illegible], more plutei junctos & a ſolo elevatos, in quibus [illegible]ant ciſtæ veſtimentis impletæ, ne vitium contrahe- [illegible]t, ſi in nudo & fortaſſe uliginoſo ſolo conclavis ſta- [illegible] In hoc pulpitum adſcendit Penelope, ut poſſet [illegible] contingere, qui ad parietem ex clavo pendebat. [illegible] κολλητὰς σανίδας, movens januam ejus, *i. e.* aperiens, [illegible]& pulſans, *Il.* I. 579. οὐδὲ πύλαις εὗρε ἐπικεκλιμένας σα- [illegible]ας, nec invenit introitui in urbem oppoſitas januas, *i. e.* non invenit portas occluſas, *Il.* M. 121. & 453. [illegible] σανίδων ἔφερε λᾶαν, contra portas tulit ſaxum, ut effringeret portam. κληῗσταὶ δ' ἔπεσαν (*pro* ἔπησαν) σα- [illegible] πυκινῶς ἀραρυῖαι δικλίδες, clauſtris munitæ inerant [illegible]nuæ arcte & artificioſe aptatæ duplices: de cella regia, *Od.* B. 344. αὖτις ἀψ ἐπιθεῖναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας, [illegible]urſus opponere januas arctas, *Il.* Φ. 535. ubi eſt infinit. [illegible] imperat. κλείσατε τὰς πύλας, claudite portas.

Ἔνθα δὲ χηλοὶ Ἕστασαν, ubi arcæ Stabant. χηλὸν — κο- [illegible]ζειν, *Od.* N. 68.

v. 52.

Ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο, in iis vero ſuaviter olentes

olentes veſtes jacebant. ἐκ θαλάμου θυώδεος, ex tha ſuo odorato, prodibat Helena, *Od.* Δ. 121. ubi dia ginæ magnificæ deſcribitur, fragrans fortaſſe ob a cedrinos, quibus pavimentum aut parietes erant inc *vel* quia aſſidue odores ibi ſpargebantur & urebant

v. 53.

Ὀρεξαμένη, extendens manum ſuam.

Ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον, *i. e.* ἔλαβεν, a clavo arcum, Penelope. ἀλλά με Ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται Ξ. 144.

Πάσσαλος, *Od.* Θ. 105.

v. 54.

Γωρυτὸς, οῦ, ὁ, theca arcus, a ῥύειν, trahere. pr ρυτὸς, *i. e.* χωρῶν τόξον ῥυτὸν, capiens in ſe arcum ctum vel trahendum in ſagittando: τοξοθήκη, θύ das Bogen-Futteral.

Αὐτῷ (σὺν) γωρυτῷ, quæ præpoſitio omittitur A

Ὃς οἱ περίκειτο φαεινὸς, quæ eum (arcum) circ bat ſplendida. *i. e.* πέριξ ἔκειτο, καὶ περιεῖχεν ἐντός.

v. 55.

Ἑζομένη δὲ κατ' αὖθι, Sedensque ibi. Vid. ad *Od.* K

v. 56.

Κλαῖε μάλα λιγέως, ſie weinete mit lauter S Vid. ad *Od.* Π. 216.

Ἐκ δ' ᾕρει τόξον ἄνακτος, *pro* ἐξῄρει, & extulit a regis, *ſc.* ex arcula, in qua erat conditus, aus Futteral: ἐξήγαγε, ἐξέβαλε. τῶν ἐξαιρεύμην μενοεικέα Ξ. 232.

v. 57.

Od. T. 251.

v. 58.

Μνηστῆρας ἀγαυοὺς, *ibid.* 488. & 496.

v. 59. 60.

Vide ſupra *v.* 11. 12.

v. 61.

Ὄγκιον, ου, τὸ, theca, in qua ſagittæ adſervab *deinde in genere* ciſta, in qua ferramenta adſervaba habet nomen a primaria aliqua bonorum ferrament parte, a cuſpidibus ſagittarum, quæ munitæ erant

m ſpitzigen Eiſen der Pfeilen, an welchem Wie-
n, ὄγκοι, ſaßen. imo & tota ἀκὶς, prominens
ıgittæ, vocata eſt ὄγκος. Eſt ergo *primario* βελο-
kinde in genere σιδηροθήκη.

ἐρ ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, κ. τ. λ. *coll.* 76 81.
l. erat ciſta, in qua duodecim illi πελέκεις: ferrei
ıntur, ad eum uſum fabricati olim, ut quis per
n illa foramina ſagittam trajiciat in certamine
nam ejusmodi inſtrumenta, adhibita ad certan-
cuntur ἀέθλια.

v. 62.

ίδηρος Κεῖτο πολὺς, καὶ χαλκὸς, ubi inſtrumenta
cebant multa, & vaſa aënea.

τοῖο ἄνακτος, præmia, quæ olim certando con-
erat herus. *vel* &, quæ olim ponere ſolebat
ıntibus. Vide ad *v.* 4.

v. 63.

ναικῶν, *v.* 42.

v. 64 — 66.

208 — 210.

v. 69.

ες ἀγήνορες, *Od.* Τ. 284.

ε δῶμα Ἐχράετ' (*pro* Ἐχράετε) ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν,
; domum ingruiſtis comedendo & bibendo ab-
τίς τοι κακὸς ἔχραε Δαίμων; *Od.* Κ. 64.

ς αἰεὶ, ex omni vi & ſine remiſſione. Vide ad
6.

v. 71.

ία, ας, ἡ, prætentio, prætextus, πρόφασις, der
), das Vorgeben.

ιν' ἄλλην Μύθυ ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε, ne-
ıam aliam Facti veſtri facere prætentionem po-
neque aliquem alium Rei & conſilii veſtri fingere
m poteratis; quam., vos id facere, ut me co-
l alicui veſtrum nubendum. *coll.* 111.

h. l. res verbis conſona, conſenſus plurium
ıliquam gerendam. Hinc Recentiores etiam τὴν
ditionem, dixere μῦθον, eine Meuterey, con-
, complott.

v. 72.

v. 72.

Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμενοι γῆμαι, Niſi quod cupidi ſitis d me uxorem: hæc una & ſola eſt πρόφασις veſtra.

Θέσθαι τε γυναῖκα, facereque uxorem.

v. 73.

Ἐπεὶ τόδε φαίνετ' (*pro* φαίνεται) ἄεθλον, poſtquam certamen oſtenditur cum certaminis præmio, ἐν ἔκκειται, ὁποῖα τὰ ἐν τοῖς ἀγῶσι προκείμενα ἔπαθλα. præmium, *i. e.* ipſa Penelope. Senſus eſt: ἐπειδὴ ὁ ἐπ' ἐμοί ἐστι, καὶ ἐπὶ τῷ ἐμὲ γῆμαι, de nuptiis meis; ἐγὼ κεῖμαι προφανῶς (aperte) τοῦ ἀγῶνος ἔπαθλον.] Τὸ γῆμαι. *Schol.* Eodem modo explicat & *Euſtathius.* At taſſe per ἄεθλον hic intelligetur Arcus certamen, Pr a *Penelope* jam proponendum. Vide infra ad *v.* 91. 1 & 180. item ſupra ad Υ. 572. Vide autem & infra *v.* 106. CLARK. Mihi *Euſtathii* ratio melior vid Φαίνετο eſt *extitit*, *ortum eſt*, ſive *propoſitum eſt*: eam plane firmat *v.* 105. 106. Nam ibi clare ipſa Pene eſt τὸ ἄεθλον, quod φαίνετο. ERN.

v. 74.

Θήσω γὰρ μέγα τόξον, Ponam enim magnum arcum; ich will den aufgeben zur Probe.

v. 75 — 79.

Od. Υ. 577 — 581.

v. 81.

Supra *v.* 3.

v. 82.

Ἐδέξατο τόξον, er nahm den Bogen.

Κατέθηκεν, depoſuit.

v. 83.

Βουκόλος, Vid. ad *Od.* Υ. 227.

Κλαῖε (*pro* Ἔκλαιε) — ἄλλοθ', (*pro* ἄλλοθι,) Flebat alibi, an einer andern Eke. ἄλλοθ' ὀλέσθαι, *Od.* Σ. 400.

v. 84.

Vid. ad *Od.* Υ. 90.

v. 85.

Νήπιοι ἀγροιῶται, Stulti *vel* Imperiti ruſtici. Vid. *Od.* Α. 292.

Ἐφημ

ἡμέρια φρονέοντες, in unum tantum diem curam ſuam ...ntes: die ihr nur auf einen Tag denket: μόνα τὰ φρονῦντες, τὸ παρὸν μόνον καὶ παραυτίκα (præſens ...mentaneum) σκοπύμενοι, πρόνοιαν δὲ τῦ μέλλοντος ἢ ...τος μὴ τιθέμενοι. Sic Antinous loquitur ad ſocios ...ocos, quaſi ob ruſticitatem ſuam non reſpiciant ... futuri domini ſui: nam Antinous ſperabat ma... Penelopen, & cum ea regiam dignitatem, fore ...im. ὐκ ἂν ἐφημέριος καταβάλοι δάκρυ παρειῶν, per ...tum diem, quo ſcil. biberit id medicamen, flere ...e non queat: tanta vis exhilarandi ineſt. Od. Δ. ...Qui vivez au jour la journée, & qui ne voyez que ... à vos pieds. C'eſt ce que ſignifie ici ἐφημέρια ..., quotidiana cogitantes. Il leur reproche deux ... leur condition qui fait qu'ils ſont très-contents ... & de gagner leur pain de chaque jour; & leur ...nent qui les empêche de voir ce qui les menace. ...uſent à pleurer ſur un arc, qui les fait ſouvenir ... DAC.

v. 86.

...ὼ, h. l. eſt indignationis & increpationis for... ...O infelices! Vid. ad Od. Υ. 351.

δάκρυ κατείβετον; cur lacrymas funditis?

v. 87.

...υναικὶ θυμὸν ἐνὶ ϛήθεσσιν ὀρίνετον; & mulieri Ani... pectore commovetis, perturbatis?

v. 88.

καὶ ἄλλως κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, cui utique & ...et in doloribus animus, i. e. ἀπεγνωκεῖ διὰ τὸ πο...... ...γυς, die ſo ſchon niedergeſchlagen und geängſtet

...ίλον ὤλεσ' ἀκοίτην, poſtquam ſuum amiſit maritum.

v. 89.

...κέων (h. l. manifeſto eſt uſus adverbialis,) δαί...... ...νύμενοι, Sed ſedete tacite & epulamini. ἀλλ' ἀκέων ...ροσεδέρκετο, Od. Υ. 385.

..., ibid. 367.

v. 90.

...ον ἐξελθόντε, Flete, egreſſi extra domum.

κατ'

Κατ' αὐτόθι τόξα λιπόντι, *pro* καταλιπόντι, arcu hic

Τόξα] Νῦν, τὴν σύμπασαν σκευήν. *Schol.*

V. 91.

Μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἀάατον, Procis certamen diff non decipiendum. Procus ſic vocat arcum prop in cujus tenſione conſiſtebat fortuna eorum: den u lichen. ὄμοσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ, jura aquam quæ decipi non poteſt, & ubi error gravem offen parit. Nam Dii jurant hanc aquam, quaſi in præcipitandi, ſi pejerarint, *Il.* Ξ. 271.] Incipit de hoc certamine ominari Antinous, utpote qu ab ullo procorum poſſit perfici, ſiquidem Ulyſſ eo robur requiratur, quale nulli eorum ſuppetit, tumque ipſe in Ulyſſe animadvertiſſe meminit. tem dixit, quaſi plus ſibi quam reliquis tribuens: dem quantum aliis laudis hac in parte detrahit, ſibi ipſe tacite arrogat, ut etiam docet *in ſeqq.* Ho cum dicit, eum ſperare, ſe hoc certamine victor titurum. SPOND.

V. 92.

Ῥηϊδίως, *Od.* Π. 198.

Τόξον ἐΰξοον, *Od.* Τ. 586.

Ἐντανύεσθαι, tendi. Vide ſupra ad v. 75.

V. 93.

Οὐ γάρ τις μέτα (*pro* μέτεστι) τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσ Non enim aliquis adeſt talis vir inter hos omnes.

V. 94.

Ὄπωπα, vidi, *Od.* Ρ. 371.

V. 95.

Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ, Etenim memor ſum. Φόρ μων, *Od.* Θ. 163.

Παῖς δ' ἔτι νήπιος ἦα, puer autem adhuc eram antequam Ulyſſes ad bellum proficiſceretur.

V. 96.

Τῷ δ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει, ejus autem in pectore ſperabat. Vid. ad *Od.* Υ. 328.

V. 97.

Νευρὴν ἐντανύειν, Se nervum ad cornu tendere *vel* adtenſurum eſſe. Vid. ad *Od.* Τ. 587.

ὀϊστεῦσαι τε σιδήρου, ſagittamque transmiſſurum per
n. Vid. *ibid.*

v. 98.

ὃ οἴςϐ γε πρῶτος γευσεσθαι ἔμελλεν Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος,
ſagittam primus guſtaturus erat Ex manibus Ulyſ-
rimus erat ea ſagitta occidendus; & apta hæc me-
ι. πρὶν χειρῶν γεύσασθαι, *Od.* Υ. 181.

v. 99.

τοῦ ἀτίμα, (*pro* ἠτίμα, imperf.) quem olim con-
afficiebat.

v. 100.

ὄρνυε πάντας ἑταίρους, *pro* ἐπώρνυε, & concitabat
eum omnes ſuos ſocios. ἤδη γὰρ οἱ ἐπώρνυε μόρσι-
ρ, jam enim in eum concitabat & accelerare fa-
Minerva fatalem diem, *Il.* Ο. 613. ἐπὶ δ' ὤρνυτο
τειός, irruebat in eum celeriter, *Il.* Ψ. 689. & 759.
, concito curſu ſequebatur eum Ulyſſes.

v. 101.

ς Τηλεμάχοιο, *Od.* Σ 404.

v. 102.

λα με Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων, certe valde me
incogitantem fecit Saturnius.

v. 103.

περ ἐοῦσα, *Od.* Υ. 131.

v. 104.

ἅμ' ἕψεσθαι, Se alii adjuncturam eſſe. ἢ ἤδη ἅμ'
Αχαιῶν, *Od.* Τ. 528.
τοσαμένη τόδε δῶμα, ſupra *v.* 77.

v. 105.

ἐγὼ γελόω, (pro γελάω, *contr.* γελῶ, & diſtracto
circumflexo per ο,) At ego rideo.
τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ, & oblector mente inſcitiis
mit Unverſtand. *Je ne penſe qu'à rire, qu'à me
, & qu'à être ſimple ſpectateur d'un combat qui me
er ſi cher. Non, non! comme vous allez faire vos
ur m'enlever Penelope, il faut que je faſſe auſſi les
ur la retenir.*] C'eſt-à-dire, cela ne ſera pas
; ne ſerai pas ſpectateur inutile. Comme vous
re tous vos efforts pour m'enlever Penelope, il

 faut

faut que je faſſe auſſi les miens pour la retenir. C
vû toutes les marques de tendreſſe que Telemaque a
nees à ſa mere. En voici une nouvelle bien ſingul
& bien au deſſus des autres. Il va ſe mettre au nom
des amants de Penelope, & ſe déclarer le rival
Princes; ils entrent en lice pour l'emmener, &
entre pour la retenir: cela eſt bien neuf. DAC.

V. 106.

Ἐπεὶ τόδε φαίνεῖ' ἄεθλον, ſupra *v.* 73.

V. 109.

Ἤπειρος, *Od.* Σ. 83.

V. 110.

Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴςε, (*pro* ἴσατε,) Et ſane ipſi
ſcitis.

Τί με χρὴ μητέρος αἴνου, quid opus *vel* neceſſe eſt,
ego laudem matrem meam? Vid. ad *Od.* Ξ. 508.

V. III.

Μύνη, ης, ἡ, tergiverſatio, hæſitatio, excuſatio,
manſio a re propoſita. a μύνω, *vel* μύνομαι, geſtu
ſignifico, tergiverſor tacita cauſatione aliqua, πρ
ζομαι. quod a μύω, quatenus aliquam dedignatio
aut declinationem & hæſitationem dubitantis innuit.

Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύνησι (*pro* μύναις) παρέλκετε, Sed agi
ne tacitis remoris & dilationibus mutis extrahite re
ne prætextibus, προφάσεσι, (Ausflüchte, Vorwände
differte rem. Eos ὡς ἀπροφάσιςον ἐρεθίζει σπουδήν, ad ſt
dium nullis excuſationibus & tergiverſationibus ob
xium. Alii μυνη, *Æolice* mutato ο in υ, & retracto i
dem *Æolice* accentu, factum dicunt ex ἡ μονή] Sa
μύνη & μονὴ hactenus habent communem originem, qu
μένω & μύνω ducuntur e μῶ, (unde μαω, μέω, μύ
μένω, μύνω) quod eſt *comprimo*, unde & utriusque
ducitur. ERN.

Παρέλκετε. ἕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, *Od.* Σ. 281.

V. 112.

Τανυςὺς, ύος, ἡ, tenſio, extenſio. Eſt nomen Poë
cum, ſicut ἡ ἐδητὺς, βρωτὺς, ὀρχηςὺς, &c.

Μηδ' ἔτι τόξου δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυςύος, neque ji
arcus Diutius differte tenſionem, *vel* avertite vos a te
ſic

arcus, entziehet euch nicht länger. ἐι δέ κ' ἀπολεσθεοὶ, *Od.* Π. 405.

V. 113.

ὃς ἐγὼ τῦ τόξυ πειρησαίμην, ipſe ego hunc arcum iar.

V. 114.

ἐι κεν ἐνλανύσω, (aor. 1. ſubj. *ſc.* τὸ τόξον,) διοϊςεύσιδήρυ, Vide ad *v.* 97.

V. 115.

κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ λείποι, ſane mihi dolenti has ædes veneranda mater Reeret.

V. 116.

ἄλλῳ ἅμ', (*pro* ἵσαι,) cum alio ſponſo abitura.

ἐγὼ καλόπισθε λιποίμην, ſic ut ego relinquerer, lo ego relinquerer. καλόπισθε, *Od.* M. 148.

V. 117.

τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια κάλ' ἀνελέσθαι, Valens jam præmia victorialia etiam capere; Talis jam eſt, qui certaminum præmia pulcra tollere, ſicut pater qui valeat ἀεθλεύειν κατὰ τὸν πατέρα, Vid. ad *Od.* Θ.

λια, ſupra *v.* 62.

λέσθαι. ὡς δ' ὅτε Πανδαρέυ κύρας ἀνέλοντο θύελλαι, 66.

V. 118.

Dixit.

ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν, de regio ju-Vid. ad *Od.* Ξ. 500.

V. 119.

θὸς ἀναΐξας, Erectus exſurgens, *i. e.* celeriter ſur-, ut ſtaret erectus.

ὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων, enſemque acutum depoib humeris.

V. 120

ῶτον μὲν πελέκεας ςῆσεν, Primum quidem ſecures ſtaordine. Vide ad *v.* 76.

τάφρον ὀρύξας, fodiens foſſam: de non alta foſſa,

 in

in quam impegit Telemachus ſecures ſuas, ut ſi ſtarent ordine.

Διορύσσω, perfodio. διορύξας τάφρον, foſſam in lo dinem ducens.

V. 121.

Πᾶσι μίαν μακρὴν, Omnibus unam longam.

Καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν, de foſſa ducenda per rectam. Vide ſupra ad *v.* 44.

V. 122.

Νάσσω, *fut.* νάξω, condenſo, cogo.

Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε, Et circa terram conde ἐπίλησεν, ἢ πατήσας ἢ χερσὶν συμπιλήσας.] Ingeſtam que terram pedibus compreſſit, ut immobiles ſtar cures. ERN.

Τάφος, & θάπος, ου, ὁ, ſtupor, admiratio ing Τάφος δ' ἕλε πάντας, ein unſchlüßiges Erſtaune und nahm ein alle.

V. 123.

Εὐκόσμως, *adv.* ordine, ordinate, apte.

Ὡς εὐκόσμως στῆσε, Quam accurato ordine ſtatuer Πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει, nam antea id Telec nunquam viderat, ut nunc id imitaretur: ergo e pria ſolertia id fecerat. ὄπωπα, ſupra *v.* 94.] (quo tempore ludo hoc ſeſe exercitabat *Ulyſſes* (ſu 573.) *Telemachus* nondum natus, aut omnino erat. Infantem enim adhuc reliquerat *Ulyſſes* ad Trojanum proficiſcens. Vide ſupra ad Λ. 447. Cl

V. 124.

Στῆ δ' ἄρ ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ſtetit vero ad limen *vel* nuam accedens.

Καὶ τόξου πειρήτιζεν, & arcum tentabat; an poſ dere eum. ἑκάστου πειρήτιζων, *Od.* Π. 313.

V. 125.

Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, de arcu, quem quis c curvare, & deprimere ejus cornu, ut nervus jungi ei. βαθεῖην πελεμιζέμεν ὕλην, ad concutiend dejiciendum altam ſylvam, *Il.* Π. 766. & ſermo ventis vehementibus, qui non tantum quatiunt, frangunt, arbores altas. καρδία ασπαίρουσα οὐρίαχον

ἔγχειν, cor vehementer palpitans, cui haſta hoſti-
rat infixa, extremum haſtile tremere fecit, *Il.* N.
ὐδὲ δύναντο (οἱ) ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, neque pote-
ii, qui circa eum erant hoſtes, movere loco eum,
I. 108. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη, is vero retro ce-
repulſus eſt, *i. e.* πελεμιχθεὶς ἀνεχώρησε, *Il* Δ. 535.
ἐπισθαι μενεαίνων, *coll.* 125. ſe attracturum eſſe ner-
arcus in alterum ejus cornu, (daß er den Bogen
ien möge,) omni vi cupiens & nitens: ſe attractu-
eſſe nervum ſuper cornu alterum arcus, ſibi firmi-
roponens.

V. 126.

δὲ μεθῆκε βίης, Ter autem remiſit robur in arcu
ndo, er ließ mit ſeiner Gewalt nach, weil ſie ver-
war; er ſezte drey mahl ab.
ελπόμενος τόγε θυμῷ, ſperans id animo. μὴ δὴ ἐπι-
mache dir darauf keine Hofnung, hoffe ja nicht
ſ, *Il.* Δ. 545.

V. 127.

ra *v.* 97.

V. 128.

νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων, Et for-
tamen tetendiſſet arcum, vi quarta vice attrahere
m in cornu alterum conans.

V. 129.

' Ὀδυσσεὺς ἀνένευε, *i. e.* ἐκώλυεν ἀνανεύων, Sed Ulyſ-
pite ſignificabat, ne id faceret Telemachus. ἀνὰ δ'
νεῦον ἑκάστῳ, *Od.* I. 468.
νευε, καὶ ἴσχεθεν ἱέμενόν περ, nutu prohibuit, & in-
quamvis cupidum.

V. 130.

ἰς Τηλεμάχοιο, ſupra *v.* 101.

V. 131.

καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς, vel & poſtea
usque ero & imbecillus, ich werde entweder auch
ſo ſeyn. Vide ad *Od.* I. 515.] Caute & modeſte
illitatem ſuam prætexit Telemachus, cum tamen
i cauſſa deſiſtendi fuerit, ut *antea* vidimus. SPOND.

v. 132.

Ἠὲ νεώτερός εἰμι, Oder ich bin noch zu jung das
Καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα, *Od.* Π. 71.

v. 133.

Ibid. 72.

v. 134.

Οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε, qui me viribu
poris præſtatis, qui me robuſtiores eſtis. Vid.
Θ. 221.

v. 135.

Τόξου πειρήσασθε, Arcum experimini. Vid. ſupra ad
Ἐκτελέωμεν ἄεθλον, efficiamus certamen, den
Kampf vollenden.

v. 136.

Χαμᾶζε, *Od.* Π. 191.

v. 137.

Κλίνας κολλητῇσιν ἐυξέστῃς (*pro* κολλητοῖς ἐυξέστοις)
σιν, Acclinans *vel* Reclinans eum (arcum) ad p
contabulatum, an die getäfelte Wand. Vid. ſupra a
Κολλητὸς, *Od.* P. 117. ἅρματα κολλητά.
Ἔυξεστος. *Od.* T. 101. δίφρον ἐύξεστον.

v. 138.

Αὐτοῦ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, Ibi aut
locem ſagittam pulcræ adpoſuit curvaturæ arcus;
pulcrum adclinabat cornu arcus, humi jacentis
cornua ejus erecta ſtarent. ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώ
pra *v.* 46.

v. 141.

Ὄρνυσθ' (*pro* Ὄρνυσθε, imperat. forma Mediæ i
ab ὄρνυμαι,) ἑξείης, Accedite alacriter ordine,
euch alle nach der Reihe dran,] Cur Antinous ali
cos excitet, ex ſuperioribus intelligendum eſt,
cit, eum hujus certaminis victoriam ſperaſſe; q
cat, eum poſtremum eſſe voluiſſe, qui arcum iſ
tenderet, ut ille ſolus id præſtaret, quod alii ant
non potuiſſent. Ita enim eum locum intelligo. Si
Ἑξείης, *Od.* T. 574.
Ἐπιδέξια, a dextra parte incipientes, und fang
der rechten Seite an: in qua dextra triclinii magi

it & ὁ κρητὴρ, ex quo vinum miniſtrabatur: quod
ominis erat, ingredientibus εἰς ἀνδρῶνα (in den
l der Mannsperſonen) ἐν δεξιᾷ κεῖσθαι τὸν κρητῆρα.
πτων ἐπιδέξια, fulgurans ad dextram, *i. e.* ab oriente:
l ſignum erat fauſtum impetrantibus, *Il.* Β. 353.

V. 142.

ξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει, *ſc.* ὁ οἰνοχόος,
ientes ab illa regione *vel* ab eo loco, ubi vinum
rat vini præbitor. *coll.* 145. *ſq.* nam ea regio erat
tia, & felix initium inde habebatur. & hoc eſt ἐν-
Il. Α. 597. Vid. ad *Il.* Β. 127. Υ. 234. *Od.* Α. 143.

V. 143.

ν δ' ἐπιήνδανε μῦθος, *Od.* Υ. 247.

V. 144.

ης, εος, ὁ, optimus animo inter procos, cui in-
e aliorum valde diſplicebant Primus tentavit ar-
& ominoſe locutus eſt de eo: nam erat θυοσκόος,
es ex ſuffitibus & libationibus aliisque ſacris μαν-
.

V. 145.

κόος, ου, ὁ, eſt dictus ἀπὸ τοῦ τὰ θύη κέειν, *i. e.*
a comburendo & adolendo ſacra. Notat ergo
ulum, einen Opfer-Prieſter: *deinde & vatem,*
ſacrificiis vaticinatur, aruſpicem: *denique in genere,*
, μάντιν. τὸ θύος, εος, eſt ἱερεῖον, τὸ θυμίαμα:
: ex ture aris impoſito, & ex ſuffitu per accen-
s facto, vaticinabantur. Vid. etiam ad *Il.* Ω. 221.
κρητῆρα δὲ καλὸν Ἷζε μυχοίτατος αἰεὶ] Sedebat ni-
intima conclavis parte, craterique, unde vinum
atur, proximus: ideoque omnium primum ar-
ntaturus ſurrexit, ſecundum *Antinoi* præceptum,
. 142. Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει.
r.

V. 146.

ίτατος, η, ον, maxime interior, ab introitu in ul-
& intimam partem remotus, zu innerſt, zu hin-
Eſt Superlativus ab ὁ μυχὸς, & poſſet ſcribi μυ-
, Attici vero recentiores dicunt μυχοίτατος. eſt ὁ

ἐνδύτατος. ſic a πάρος, ante, fit παροίτερος, παροίτατος. ὁ ἔμπροσθεν, ὢν vel τρέχων, anterior.

Παρὰ κρητῆρα ἵζε μυχοίτατος, ſedebat in ultima part clinii ad craterem, remotiſſimus ab limine. Videtur, ubi ſteterit ὁ κρατὴρ in triclinio magno: nim in intima parte ejus, an der Wand gegen der Thüre

Ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ Ἐχθραὶ ἔσαν injuſtitiæ aut ſoli Odioſæ erant, das freche unvernünftige Weſen ihm allein ein Greuel; er war allein nicht, wie d dern. non amabat ille ſolus inſolentias. ἀτασθαλίῃσιν, *Od* M. 300.

V. 147.

Ἐχθραὶ ἔσαν ἐχθροὶ μὲν πάντες, *Od.* P. 499.

Πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν, de uno procorum to & probo, qui petulantias & injurias aliorum n pere improbabat.

V. 149.

Supra *v* 124.

V. 150.

Οὐδέ μιν (*i. e.* τὸ τόξον) ἐντάνυσε, Neque ipſum in

Πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων, ante enim fatig manus, trahendo arcum: quæ eſt deſcriptio viri νας‑, cui manus cito dolent & delaſſantur a labore ſupra ad *v.* 128.

V. 151.

Ἄτριπτος, ου, ὁ, ἡ, non callens, non uſu exerc non tritus uſu. ex α priv. & τρίβω, tero uſu, ict nutze ab.

Κάμε (*pro* Ἔκαμε) χεῖρας Ἀτρίπτους, ἀπαλάς, laſſ & dolebat, quod attinet manus ejus Non durat & teneras.

Ἀτρίπτους, ἀπαλὰς χεῖρας, Non tritas labore, molliculas manus, welche zarte Hände, der Arbe gewohnt. ἁπαλὸν γελάσαι, *Od.* Ξ. 465.

V. 152.

Ὦ φίλοι, οὐ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος, (ci! non quidem ego tendo hunc arcum: ſumat eum & alius: inquit procorum unus, ὁ Λειώδης, cios ſuos de arcu Ulyſſis.

V. 153.

γὰρ τόδε τόξον ἀριστῆας κεκαδήσει Θυμοῦ καὶ ψυχῆς,
enim iſte arcus nobiles cedere faciet A vita. *i. e.*
ζάσασθαι αὐτοὺς ψυχῆς, *i. e.* στερήσαι αὐτοὺς ψυχῆς.
καδήσειν eſt ἀναγκάσαι τινὰ χάσασθαι ἢ ὑποχωρῆσαι.
poteſt referri ipſe aor. 2. Jonicus κέκαδον, cujus
um eſt *Il.* Λ. 334. αὐτοὺς Διομήδης θυμοῦ καὶ ψυχῆς
illos Diomedes a vita recedere faciens, *i. e.*
. Et in Media forma *intranſitive*, ὑπὸ δὲ Τρῶες
, Trojani retro cedebant, ὑπεχώρησαν, *Il.* Δ. 497.
oſitio pertinet ad verbum, quod in communi
t ὑποχάζω. *Jonice* mutatur in aor. 2. τὸ χ in κ,
it reduplicatio Jonica.
ις, *Od.* Ο. 28.

V. 154.

πολὺ φέρτερόν ἐστι τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν,
multo optabilius eſt Mori, quam vivos exci-
re. Vid. ad *Od.* Μ. 109.

V. 155.

ῖν. ἁμάρτῃ, *Od.* Ν. 214.

V. 156.

(*pro* ὅτε) ἕνεκ' αἰεὶ Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, cujus gratia
Hic congregati verſamur: is ſcopus erat Penelo-
as cauſſa hic quotidie congregabantur.
ιμενοι, exſpectantes, *Od.* Ι. 545.

V. 157.

ν τις καὶ ἔλπετ' (*pro* ἔλπεται) ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ με-
αι Πηνελόπειαν, Nunc quidem aliquis & ſperat
, & cupit Ducere Penelopen.

V. 159.

τόξου πειρήσεται, poſtquam arcum exploraverit,
pra ad *v.* 135.

V. 160.

ἰδων εὔπεπλον, Vid. ad *Od.* Ζ. 49.

V. 161. 162.

391. 392.

V. 164. 165.

v. 137. 138.

'·αν τροχὸν, *Od.* M. 173.
· domo eſt.

V. 179.

ον]ες —, Ut juvenes calefacientes & .ntes, *ſc.* adipis magnum orbem.

τὸ τόξον) ἀλοιφῇ, inungentes (arcum cor- .e liquefacto. χρεῶτ' ἀπονίπ]εσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι .d. Σ. 178.

V. 180.

πειρώμεσθα, Arcum tentemus. Vid. ſupra ad *v.* 159.
λέσωμεν ἄεθλον, Vid. ad *v.* 135.

V. 181.

' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ, Vid. ad 123.

V. 182.

δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, (*pro* παρέθηκεν,) Attulit ſellam & poſuit.
e ſupra ad *v.* 177.

V. 183.

δὲ ϛέατος ἔνεικε (*pro* ἐξήνεικε) μέγαν τροχὸν, et : eine groſſe Scheibe Talg. Vid. ad *v.* 178.

V. 184.

Uti ipſis propoſitum erat, *v.* 179. CLARK.
— νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ', (*pro* ἐπειρῶντο,) Quo — s calefacientes periculum faciebant. Vide ad *v.* 80.

V. 185.

νύσαι, Intendere. Vid. ad *v.* 150.
ὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν, *ſc.* τοῦ 'Οδυσσῆος, multum robore inferiores erant Ulyſſe. κτήματα πολλὰ, ἃ αι ὅς κ' ἐπιδευὴς, quæ cupit & cupide ſperat qui- : egens, *Il.* E. 481. δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς, iboramus defectu convivii, *ſc.* ἐσμέν: wir haben der Anliegen, *Il.* I. 225. ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ οὐκ ἐπιδευεῖς, non deeſt vobis omne aliud probrum, 522. ubi οὐκ ἐπιδευὴς eſt, πλήρης, oppletus. λέων, πιδευὴς κρειῶν, leo, cui diu defuerunt carnes, *i. e.* τεινῶν, valde famelicus, *Il.* M. 299. ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὴς

faut que je faſſe auſſi les miens pour la retenir. O[n a] vû toutes les marques de tendreſſe que Telemaque a [don]nees à ſa mere. En voici une nouvelle bien ſinguli[ere] & bien au deſſus des autres. Il va ſe mettre au nom[bre] des amants de Penelope, & ſe déclarer le rival [des] Princes; ils entrent en lice pour l'emmener, & il entre pour la retenir: cela eſt bien neuf. DAC.

V. 106.

Ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον, ſupra *v.* 73.

V. 109.

Ἤπειρος, *Od.* Σ. 83.

V. 110.

Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε, (*pro* ἴσατε,) Et ſane ipſi [hoc] ſcitis.

Τί με χρὴ μητέρος αἴνου, quid opus *vel* neceſſe eſt, [ut] ego laudem matrem meam? Vid. ad *Od.* Ξ. 508.

V. 111.

Μύνη, ης, ἡ, tergiverſatio, hæſitatio, excuſatio, [re]manſio a re propoſita. a μύνω, *vel* μύνομαι, geſtu aliq[uid] ſignifico, tergiverſor tacita cauſatione aliqua, πρ[οφασί]ζομαι. quod a μύω, quatenus aliquam dedignation[em] aut declinationem & hæſitationem dubitantis innuit.

Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύνῃσι (*pro* μύναις) παρέλκετε, Sed agit[e] ne tacitis remoris & dilationibus mutis extrahite re[m] ne prætextibus, προφάσει, (Ausflüchte, Vorwände) differte rem. Eos εἰς ἀπροφάσιστον ἐρεθίζει σπουδὴν, ad ſt[u]dium nullis excuſationibus & tergiverſationibus obn[o]xium. Alii μυνη, *Æolice* mutato ο in υ, & retracto i[n]dem *Æolice* accentu, factum dicunt ex ἡ μονή] Sa[ne] μύνη & μονὴ hactenus habent communem originem, qu[od] μένω & μύνω ducuntur e μῶ, (unde μαω, μέω, μυ[ω] , μένω, μύνω) quod eſt *comprimo*, unde & utriusque v[ox] ducitur. ERN.

Παρέλκετε. ἕνεκα τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο, *Od.* Σ. 281.

V. 112.

Τανυστὺς, ύος, ἡ, tenſio, extenſio. Eſt nomen Poeti[cum], ſicut ἡ ἐδητὺς, βρωτὺς, ῥυστακτὺς, &c.

Μηδ' ἔτι τόξου δηρὸν ἀποτρωπᾶσθε τανυστύος, neque ja[m] arcus Diutius differte tenſionem, *vel* avertite vos a te[n]-

ſion

one arcus, entziehet euch nicht länger. εἰ δέ κ' ἀπολέσωσι θεοὶ, *Od.* Π. 405.

V. 113.

Αὐτὸς ἐγὼ τοῦ τόξου πειρησαίμην, ipſe ego hunc arcum xperiar.

V. 114.

Εἰ δέ κεν ἐντανύσω, (aor. I. ſubj. *ſc.* τὸ τόξον,) διοϊστεύ- τε σιδήρου, Vide ad *v.* 97.

V. 115.

Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ Λείποι, on ſane mihi dolenti has ædes veneranda mater Re- queret.

V. 116.

Ἄμ' ἄλλῳ ἴοι, (*pro* ἴουσα,) cum alio ſponſo abitura.

Ὅτ' ἐγὼ καλόπισθε λιποίμην, ſic ut ego relinquerer, ando ego relinquerer. καλόπισθε, *Od.* M. 148.

V. 117.

Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια καλ' ἀνελέσθαι, Valens jam pa- præmia victorialia etiam capere; Talis jam eſt, qui ſſit certaminum præmia pulcra tollere, ſicut pater s: qui valeat ἀεθλεύειν κατὰ τὸν πατέρα, Vid. ad *Od.* 160.

Ἄεθλια, ſupra *v.* 62.

Ἀνελέσθαι. ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι, Υ. 66.

V. 118.

Ἦ, Dixit.

Καὶ ἀπ' ὤμοιιν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν, de regio ju- ne. Vid. ad *Od.* Ξ. 500.

V. 119.

Ὀρθὸς ἀναΐξας, Erectus exſurgens, *i. e.* celeriter ſur- ens, ut ſtaret erectus.

Ἀπὸ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων, enſemque acutum depo- uit ab humeris.

V. 120

Πρῶτον μὲν πελέκεας στῆσεν, Primum quidem ſecures ſta- it ordine. Vide ad *v.* 76.

Διὰ τάφρον ὀρύξας, fodiens foſſam: de uon alta foſſa, in

in quam impegit Telemachus ſecures ſuas, ut ſtarent ordine.

Διορύσσω, perfodio. διορύξας τάφρον, foſſam in dinem ducens.

V. 121.

Πᾶσι μίαν μακρὴν, Omnibus unam longam.

Καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν, de foſſa ducenda pe rectam. Vide ſupra ad *v.* 44.

V. 122.

Νάσσω, *fut.* νάξω, condenſo, cogo.

Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε, Et circa terram con ἐπίλησεν, ἢ πατήσας ἢ χερσὶν συμπιλήσας.] Ingeſta que terram pedibus compreſſit, ut immobiles ſ cures. ERN.

Τάφος, & θάπος, ου, ὁ, ſtupor, admiratio in Τάφος δ' ἔλε πάντας, ein unſchlüßiges Erſtau und nahm ein alle.

V. 123.

Εὐκόσμως, *adv.* ordine, ordinate, apte.

Ὡς εὐκόσμως στῆσε, Quam accurato ordine ſtati Πάρος δ' οὐ πώποτ' ὀπώπει, nam antea id Te nunquam viderat, ut nunc id imitaretur: ergo pria ſolertia id fecerat. ὄπωπα, ſupra *v.* 94.] quo tempore ludo hoc ſeſe exercitabat *Ulyſſes* (573.) *Telemachus* nondum natus, aut omni erat. Infantem enim adhuc reliquerat *Ulyſſes* ad Trojanum proficiſcens. Vide ſupra ad Λ. 447.

V. 124.

Στῆ δ' ἄρ ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, ſtetit vero ad limen nuam accedens.

Καὶ τόξου πειρήτιζεν, & arcum tentabat; an p dere eum. ἑκάστου πειρητίζων, *Od.* Π. 313.

V. 125.

Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, de arcu, quem quis curvare, & deprimere ejus cornu, ut nerv jungi ei. βαθεῖην πελεμιζέμεν ὕλην, ad concutie dejiciendum altam ſylvam, *Il.* Π. 766. & ſerm ventis vehementibus, qui non tantum quatiunt frangunt, arbores altas. καρδία ἀσπαίρουσα οὐρία

ἔγχειος, cor vehementer palpitans, cui haſta hoſti-
rat infixa, extremum haſtile tremere fecit, *Il.* N.
οὐδὲ δύναντο (οἱ) ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, neque pote-
ii, qui circa eum erant hoſtes, movere loco eum,
. 108. ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη, is vero retro ce-
repulſus eſt, *i. e.* πελεμιχθεὶς ἀνεχώρησε, *Il* Δ. 535.
ἐπιθαι μενεαίνων, *coll.* 125. ſe attracturum eſſe ner-
arcus in alterum ejus cornu, (daß er den Bogen
en möge,) omni vi cupiens & nitens: ſe attractu-
ſſe nervum ſuper cornu alterum arcus, ſibi firmi-
oponens.

v. 126.

δὲ μεθῆκε βίης, Ter autem remiſit robur in arcu
ido, er ließ mit ſeiner Gewalt nach, weil ſie ver-
war; er ſezte drey mahl ab.
λπομενος τόγε θυμῷ, ſperans id animo. μὴ δὴ ἐπι-
mache dir darauf keine Hofnung, hoffe ja nicht
, *Il.* Λ. 545.

v. 127.

ra *v.* 97.

v. 128.

νύ κε δή ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων, Et for-
amen tetendiſſet arcum, vi quarta vice attrahere
n in cornu alterum conans.

v. 129.

'Οδυσσεὺς ἀνένευε, *i. e.* ἐκώλυεν ἀνανεύων, Sed Ulyſ-
ite ſignificabat, ne id faceret Telemachus. ἀνὰ δ'
νεῦον ἑκάστῳ, *Od.* I. 468.
ευε, καὶ ἔχεθεν ἱέμενόν περ. nutu prohibuit, & in-
quamvis cupidum.

v. 130.

ἱς Τηλεμάχοιο, ſupra *v.* 101.

v. 131.

καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς, vel & poſtea
isque ero & imbecillus, ich werde entweder auch
ſo ſeyn. Vide ad *Od.* I. 515.] Caute & modeſte
illitatem ſuam prætexit Telemachus, cum tamen
cauſſa deſiſtendi fuerit, ut *antea* vidimus. SPOND.

O 3 v. 132.

v. 132.

Ἠὲ νεώτερός εἰμι, Oder ich bin noch zu jung das
Καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα, *Od.* Π. 71.

v. 133.

Ibid. 72.

v. 134.

Οἵπερ ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί ἐστε, qui me viribı poris præſtatis, qui me robuſtiores eſtis. Vid. Θ. 221.

v. 135.

Τόξυ πειρήσασθε, Arcum experimini. Vid. ſupra ad
Ἐκτελέωμεν ἄεθλον, efficiamus certamen, den Kampf vollenden.

v. 136.

Χαμᾶζε, *Od.* Π. 191.

v. 137.

Κλίνας κολλητῇσιν ἐυξέστης (*pro* κολλητοῖς ἐυξέστοις) σιν, Acclinans *vel* Reclinans eum (arcum) ad p contabulatum, an die getäfelte Wand. Vid. ſupra a
Κολλητός, *Od.* P. 117. ἅρματα κολλητά.
Ἐύξεστος. *Od.* T. 101. δίφρον ἐύξεστον.

v. 138.

Αὐτῦ δ᾽ ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, Ibi aut locem ſagittam pulcræ adpoſuit curvaturæ arcus: pulcrum adclinabat cornu arcus, humi jacentis cornua ejus erecta ſtarent. ἱμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώ pra *v.* 46.

v. 141.

Ὄρνυσθ᾽ (*pro* Ὄρνυσθε, imperat. forma Mediæ i ab ὄρνυμαι,) ἐξείης, Accedite alacriter ordine, euch alle nach der Reihe dran,] Cur Antinous ali cos excitet, ex ſuperioribus intelligendum eſt, cit, eum hujus certaminis victoriam ſperaſſe; q cat, eum poſtremum eſſe voluiſſe, qui arcum iſ tenderet, ut ille ſolus id præſtaret, quod alii ant non potuiſſent. Ita enim eum locum intelligo. Sı
Ἐξείης, *Od.* T. 574.
Ἐπιδέξια, a dextra parte incipientes, und fang der rechten Seite an: in qua dextra triclinii magr

ſtabat & ὁ κρητὴρ, ex quo vinum miniſtrabatur: quod boni ominis erat, ingredientibus εἰς ἀνδρῶνα (in den Saal der Mannsperſonen) ἐν δεξιᾷ κεῖσθαι τὸν κρητῆρα. ἀστράπτων ἐπιδέξια, fulgurans ad dextram, *i. e.* ab oriente: quod ſignum erat fauſtum impetrantibus, *Il.* B. 353.

v. 142.

Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει, *ſc.* ὁ οἰνοχόος, incipientes ab illa regione *vel* ab eo loco, ubi vinum miniſtrat vini præbitor. *coll.* 145. *ſq.* nam ea regio erat primaria, & felix initium inde habebatur. & hoc eſt ἐνδέξια, *Il.* A. 597. Vid. ad *Il.* B. 127. Υ. 234. *Od.* A. 143.

v. 143.

Τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος, *Od.* Υ. 247.

v. 144.

Λειώδης, εος, ὁ, optimus animo inter procos, cui insolentiæ aliorum valde diſplicebant Primus tentavit arcum, & ominoſe locutus eſt de eo: nam erat θυοσκόος, vates ex ſuffitibus & libationibus aliisque ſacris μαντευόμενος.

v. 145.

θυοσκόος, ου, ὁ, eſt dictus ἀπὸ τοῦ τὰ θύη κάειν, *i. e.* ... , a comburendo & adolendo ſacra. Notat ergo ſacrificulum, einen Opfer-Prieſter; *deinde & vatem*, qui ex ſacrificiis vaticinatur, aruſpicem: *denique in genere*, vatem, μάντιν. τὸ θύος, εος, eſt ἱερεῖον, τὸ θυμίαμα: ... & ex ture aris impoſito, & ex ſuffitu per accenſus facto, vaticinabantur. Vid. etiam ad *Il.* Ω. 221. ... παρὰ κρητῆρα δὲ καλὸν Ἷζε μυχοίτατος αἰεὶ] Sedebat nimirum intima conclavis parte, craterique, unde vinum miſcebatur, proximus: ideoque omnium primum arcum tentaturus ſurrexit, ſecundum *Antinoi* præceptum, a v. 142. Ἀρξάμενοι τοῦ χώρου, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύει. ... RK.

v. 146.

μυχοίτατος, η, ον, maxime interior, ab introitu in ultimam & intimam partem remotus, zu innerſt, zu hinterſt. Eſt Superlativus ab ὁ μυχὸς, & poſſet ſcribi μυχότατος, Attici vero recentiores dicunt μυχοίτατος. eſt ὁ

ἐνδύπατος. ſic a πάρος, ante, fit παροίτερος, παροίτα ὁ ἔμπροσθεν, ὢν vel τρέχων, anterior.

Παρὰ κρητῆρα ἷζε μυχοίτατος, ſedebat in ultima pa clinii ad craterem, remotiſſimus ab limine. Vic tur, ubi ſteterit ὁ κρατὴρ in triclinio magno: ni in intima parte ejus, an der Wand gegen der Thür

Ἀτασθαλίαι δέ οἱ οἴῳ Ἐχθραὶ ἔσαν. injuſtitiæ au ſoli Odioſæ erant, das freche unvernünftige Weſ ihm allein ein Greuel; er war allein nicht, wie dern. non amabat ille ſolus inſolentias. ἀτασθαλίησ σιν, Od M. 300.

V. 147.

Ἐχθραὶ ἔσαν ἐχθροὶ μὲν πάντες, Od. P. 499.

Πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνηστήρεσσιν, de uno procorum to & probo, qui petulantias & injurias aliorum ı pere improbabat.

V. 149.

Supra v 124.

V. 150.

Οὐδέ μιν (i. e. τὸ τόξον) ἐντάνυσε, Neque ipſum ir

Πρὶν γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων, ante enim fati manus, trahendo arcum: quæ eſt deſcriptio vir νάστε, cui manus cito dolent & delaſſantur a labor ſupra ad v. 128.

V. 151.

Ἄτριπτος, ϐ, ὁ, ἡ, non callens, non uſu exer non tritus uſu. ex α priv. & τρίβω, tero uſu, ſ(nuße ab.

Κάμε (pro Ἔκαμε) χεῖρας Ἀτρίπτȣς, ἁπαλὰς, la & dolebat, quod attinet manus ejus Non dura & teneras.

Ἀτρίπτȣς, ἁπαλὰς χεῖρας, Non tritas labore, molliculas manus, welche zarte Hände, der Arb gewohnt. ἁπαλὸν γελάσαι, Od. Ξ. 465.

V. 152.

Ὦ φίλοι, ȣ̓ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος, ci! non quidem ego tendo hunc arcum: ſuma eum & alius: inquit procorum unus, ὁ Λειώδης, cios ſuos de arcu Ulyſſis.

v. 153.

πολλὺς γὰρ τόδε τόξον ἀριςῆας κεκαδήσει θυμῦ καὶ ψυχῆς, ...ltos enim iſte arcus nobiles cedere faciet A vita. *i. e.* ...ιει χάσασθαι αὐτὺς ψυχῆς, *i. e.* ςερήσαι αὐτὺς ψυχῆς. ...ο κεκαδήσειν eſt ἀναγκάσαι τινὰ χάσασθαι ἢ ὑποχωρῆσαι. ...oc poteſt referri ipſe aor. 2. Jonicus κέκαδον, cujus ...cipium eſt *Il.* Λ. 334. αὐτὺς Διομήδης θυμῦ καὶ ψυχῆς ...ὼν, illos Diomedes a vita recedere faciens, *i. e.* ...idens. Et in Media forma *intranſitive*, ὑπὸ δὲ Τρῶες ...ντο, Trojani retro cedebant, ὑπεχώρησαν, *Il.* Δ. 497. ...ræpoſitio pertinet ad verbum, quod in communi ...a eſt ὑποχάζω. *Jonice* mutatur in aor. 2. τὸ χ in κ, ...ccedit reduplicatio Jonica.

...ιςῆες, *Od.* Ο. 28.

v. 154.

...ὴ πολὺ Φέρτερόν ἐςι Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, ...em multo optabilius eſt Mori, quam vivos exci... ea re. Vid. ad *Od.* Μ. 109.

v. 155.

...ρτεῖν. ἁμάρτη, *Od.* Ν. 214.

v. 156.

...ὅ (*pro* ὅτε) ἕνεκ' αἰεὶ Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, cujus gratia ...r Hic congregati verſamur: is ſcopus erat Penelo... ...ujus cauſſa hic quotidie congregabantur.

...δέγμενοι, exſpectantes, *Od.* Ι. 545.

v. 157.

...μέν τις καὶ ἔλπετ' (*pro* ἔλπεται) ἐνὶ Φρεσὶν, ἠδὲ με... ...ᾶμαι Πηνελόπειαν, Nunc quidem aliquis & ſperat ...nte, & cupit Ducere Penelopen.

v. 159.

...ν τόξυ πειρήσεται, poſtquam arcum exploraverit, ſupra ad *v.* 135.

v. 160.

...ειάδων εὐπέπλων, Vid. ad *Od.* Ζ. 49.

v. 161. 162.

...Π. 391. 392.

v. 164. 165.

...ra *v.* 137. 138.

v. 167.

Supra v. 84.

v. 168.

Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; *Od.* Τ. 492.

v. 169.

Δεινόν τ' ἀργαλέον τε ἔπος, Graveque, durumque verbum, Horribile & moleſtum verbum, quod vereri debet proloqui vir bonus.

Νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων, namque indignor audiens id, ich verwundere mich mit Unwillen darüber.

v. 170.

Vide ſupra ad v. 153.

v. 171.

Ἐπεὶ οὐ δύνασαι σὺ τανύσσαι, Vid. ad v. 152.

v. 172.

Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ, Non enim te talem peperit veneranda mater.

v. 173.

Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμεναι, καὶ οἰστῶν, Qui arcum traheret, & ſagittas. ῥυτῆρας οἰστῶν, *Od.* Σ. 261.

v. 174.

Ἀλλ' ἄλλοι τανύσουσι τάχα, Sed alii tendent cito.

Μνηστῆρες ἀγαυοί, *Od.* Τ. 488. & 496.

v. 175.

Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν, *Od.* Υ. 173.

v. 176.

Ἄγρει, Age, quæſo. ἀγρεῖτε, *Od.* Υ. 149.

Πῦρ κεῖον, ignem accende; *pro* κεῖσον, mache Feuer an, κειάμενοι πῦρ, *Od.* Π. 2.

v. 177.

Vide ad *Od.* Τ. 97. & 101.

v. 178.

Στέαρ, ατος, τὸ, adeps craſſus & denſus, Talg. & ex hac notione apparet etymon a στίω, vel στάω, conſiſto. Differt a τῇ πιμελῇ, ſicut Germanorum Talg differt a pinguedine, fett. Conf. *Cel.* J. CHRIST. STRODTMANNI *Specim. III. Different. Græc. p. XII.*

Ἐκ δὲ στέατος ἔνεικε μέγαν τροχὸν, Effer autem duri adipis vel ſebi magnum orbem.

Τροχόν.

ςός. κηροῖο μέγαν τροχὸν, *Od.* M. 173.
ον ἐόντος, qui in domo eſt.

v. 179.

ες νέοι θάλποντες —, Ut juvenes calefacientes & ϡilem facientes, *ſc.* adipis magnum orbem.
χρίοντες (τὸ τόξον) ἀλοιφῇ, inungentes (arcum cor-) adipe liquefacto. χρεῖτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι, *Od.* Σ. 178.

v. 180.

ς πειρώμεσθα, Arcum tentemus. Vid. ſupra ad *v.* 159. λέσωμεν ἄεθλον, Vid. ad *v.* 135.

v. 181.

δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ, Vid. ad 123.

v. 182.

δὲ φέρων δίφρον θῆκεν, (*pro* παρέθηκεν,) Attulit ſellam & poſuit.
le ſupra ad *v.* 177.

v. 183.

δὲ ςέατος ἔνεικε (*pro* ἐξήνεικε) μέγαν τροχὸν, er e eine groſſe Scheibe Talg. Vid. ad *v.* 178.

v. 184.

] *Uti ipſis propoſitum erat*, *v.* 179. CLARK.
— νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ', (*pro* ἐπειρῶντο,) Quo — es calefacientes periculum faciebant. Vide ad *v.* 180.

v. 185.

εινύσαι, Intendere. Vid. ad *v.* 150.
ιὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν, *ſc.* τοῦ Ὀδυσσῆος, multum robore inferiores erant Ulyſſe. κτήματα πολλὰ, ἅ ται ὅς κ' ἐπιδευὴς, quæ cupit & cupide ſperat quile egens, *Il.* E. 481. δαιτὸς μὲν ἐίσης οὐκ ἐπιδευεῖς, aboramus defectu convivii, *ſc.* ἐσμὲν: wir haben nder Anliegen, *Il.* I. 225. ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ οὐκ ἐπιδευεῖς, non deeſt vobis omne aliud probrum, 622. ubi οὐκ ἐπιδευὴς eſt, πλήρης, oppletus. λέων, ἐπιδευὴς κρειῶν, leo, cui diu defuerunt carnes, *i. e.* πεινῶν, valde famelicus, *Il.* M. 299. ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὴς

ἐπιδευὴς ἔχῃς, ne quid mutilum habeas in ſatisfactione accipienda, *Il.* Τ. 180. Vid. etiam ad *Od.* Δ. 87.

v. 186.

Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος, Antinous autem adhuc abſtinebat, & Eurymachus. ἐπέχειν eſt τὸ, ἐν τῷ τέως ἀργεῖν, καὶ μὴ ἐγχειρεῖν ἔργῳ. τί μοι ὧδ' ἐπέχεις; *Od* Τ. 71.

Εὐρύμαχος θεοειδής, Vid. ad *Od.* Υ. 363.

v. 187.

Ἀρχοὶ μνηστήρων, Principes & duces procorum, Primarii procorum.

Ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι, nam erant virtute & fortitudine longe præſtantiſſimi, *ſc.* inter procos, *Od.* Δ. 629.

v. 188.

Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω, Ex domo autem iverunt una euntes ſimul ambo: ἅμα ὁρμήσαντες, ὁμοῦ ἀρηρότες ἀλλήλοις, juncti ſibi. οὐδέ κεν ἴρηξ κίρκος ὁμαρτήσειεν, *Od.* Ν. 87.

v. 189.

Βουκόλος, ſupra *v.* 83.

Συφορβὸς, *Od.* Π. 154.

v. 190.

Μετὰ τοὺς, poſt illos.

v. 192.

Φθεγξάμενός σφ' — προσηύδα, Locutus ipſos — affabatur, er redete ſie an.

Ἐπέεσσι — μειλιχίοισι, *Od* Τ. 415.

v. 193.

Ἔπος τί κε μυθησαίμην; an verbum aliquod dicere debeo? ſollte ich wol was ſagen? eloquar?

v. 194.

Ἦ αὐτὸς κεύθω; An ipſe reticeam? Oder ſchweige ich) an ſileo?

Φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει, at proloqui me animus jubet.

v. 195.

Ποῖοί κ' εἴτ' (*pro* εἴητε) Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν; Quales tandem eſſetis, quam fidi & fortes, ad Ulyſſem defendendum? wie wolltet ihr euch wol gegen ihn beweiſen ihm helffen? Ἢ

Ἐι ποθεν ἔλθοι Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, ſi alicunde veniret Sic valde inopinato.

v. 196.

Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, Sic prorſus improviſo.

Ἐξαπίνης, Od. Ξ. 38.

Καί τις Θεὸς αὐτὸν ἐνείκῃ, & quis Deus eum huc portet, hieher bringet und führet.

v. 197.

Ἦ κεν μνηστήρεσσιν ἀμύνοιτ', (pro ἀμύνοιτε,) ἢ Ὀδυσῆϊ; An procos defenſuri eſſetis, an Ulyſſem?

v. 198.

Εἴπαθ', (pro Εἴπατε,) ὅπως ὑμέας κραδίη θυμός τε κελεύει, Redet, wie es euch ums Herz iſt.

v. 199.

Βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ, Od. Υ. 235.

v. 200.

Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἐέλδωρ, Jupiter pater! utinam hoc deſideratum efficias mihi! utinam hoc noſtrum deſiderium explere velles! τόδε μοι κρηήνατ' ἐέλδωρ, Od. P. 242.

v. 201.

Ibid. 243.

v. 202 — 204.

Od. Υ. 237 — 239.

v. 205.

Ἐπειδὴ τῶν γε νόον νημερτέ' (pro νημερτέα) ἀνέγνω, poſtquam horum ſententiam animi certiſſimam agnovit, prorſus cognovit. νημερτέα poſſit tamen & neutrum plurale eſſe *adverbialiter*, certiſſima ratione, certiſſime. ἀλλά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἐνέποιμι, Od. P. 561.

v. 206.

Ἐξαῦτις, Od. Υ. 214.

v. 207.

Ἔνδον μὲν δὴ ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, Domi quidem demum hic ipſe ſum, factus ſum redux domum.

Κακὰ πολλὰ μογήσας, mala multa perpeſſus.

v. 209.

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω Οἴοισι δμώων, Intelligo autem, quod vobis duobus optatus venio Solis

lis inter ſervos. παῖς, οἷόν πȣ τις ἐελδεῖαι ἔμμεναι ὑ... *Od.* Υ. 35.

V. 211.

Τῶν δ' ἄλλων ȣ τευ ἄκȣσα Ἐυξαμένȣ ἐμὲ αὖτις ὑπότρ... οἴκαδ' ἱκέσθαι, aliorum autem nullum audivi Precante... ut ego retro redirem domum. εἰ νόςησ' Ὀδυσσεὺς, καὶ ὑ... τροπος ἵκεῖο δῶμα, *Od.* Υ. 332.

V. 212.

Od. Π. 226.

V. 213.

Αἴ χ' (*pro* κε) ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηςῆρας, ſub me Deus domuerit procos.

Μνηςῆρας ἀγαυὺς, ſupra υ 174.

V. 214.

Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχȣς, Dabo vobis ambobus uxo... Καὶ κτήματ' ὀπάσσω, atque opes & poſſeſſiones dabo.

V. 215.

Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα, Domosque prope me fi... mas & ædificatas bene. νόος ἐν ςήθεσσι τετυγμένος, *Od.* Υ. 36...

V. 216.

Καί μοι ἔπειτα Τηλεμάχȣ ἑτάρω τε κασιγνήτω τε ἔσεσθ... & mihi poſtea Telemachi ſociique fratresque vos d... eritis; inquit Ulyſſes ad duos ſervos fideles.

V. 217.

Ἐι δ' ἄγε] Particulæ εἰ hoc in loco vis hujusmodi eſt *Sin adhuc dubitatis; Age &c.* Vide & ad *Il.* Ζ. 37... CLARK.

Σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω, Vide ad *Od.* Λ. 125.

V. 218.

Ὄφρα με εὖ γνῶτον, Ut me probe agnoſcatis ambo.

Πιςωθῆτόν (aor. 1. ſubj. Paſſ.) τ' ἐνὶ θυμῷ, & ut fid... certa vobis ambobus fiat in animo, ἵνα πίςιν λάβοιτε, ἵ... πιςεύσοιτε. ὅρκῳ πιςωθῆναι, *Od.* Ο. 435.

V. 219. 220.

Od. Τ. 393. 394. & 465. 466.

V. 221.

Ῥάκεα μεγάλης ἀποέργαθεν ȣλῆς, pannos a magna remo... vit cicatrice. αὐτὸν δόλω ἀποέργαθε λαȣ̃, a copiis illis ab... duxit & diſtinuit eum, *Il.* Φ. 599.

Vid.

ad *Od.* τ. 507.

V. 222.

' ἐπεὶ εἰσιδέτην, Hi duo ſervi autem poſtquam in-
nt.

ἐφράσσαντο ἕκαστα, & probe cognoverunt conſi-
tque ſingula.

V. 223.

ἄρ, Flebant igitur.

Ὀδυσῆα — χεῖρε βαλόντε, Ulyſſem — manibus
ıntes ambo.

V. 224.

ίνεον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε καὶ ὤμους, Vide ad
15.

V. 225.

αὔτως, ſupra v. 203.

ὰς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε, *h. l.* in tempore ne-
, herus fidos ſibi ſervos honeſtiores tam blande
r, contra conſuetudinem nobiliorum erga infe-
Vid. ad *Od.* T. 417.

V. 226.

[. 220.

V. 227.

κε, φάινησέν τε, inhibuiſſet eos, (a fletu,) locu-
fuiſſet.

V. 228.

τον κλαυθμοῖο, γόοιό τε, Cohibete ambo vos a fle-
ἀuque.

V. 230.

προμνηστῖνοι ἐσέλθετε, Sed alius poſt alium intrate:
io nominis addita a Poëta. αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήι-
[. Λ. 232.

V. 231.

τόδε σῆμα τετύχθω, at iſtud eſto compoſitum:
[die Abrede ſeyn. τὰ δὲ ἀθρόα πάντα τετύχθω,
nia congregata ſunto, & præparata, *Od.* B. 356.

V 232.

'μὲν γὰρ πάντες,] Exponit his ſervis Ulyſſes, quid
in illo negotio faciendum ſit. Cum ergo præ-
, procos non eſſe hoc permiſſuros, ut ipſe arcum
inten-

intendere niteretur, Eumæo mandat, ut eum ad ſe ferat, & vetet, ne qua ancillarum, excitato foris multu, ex ædibus egrediatur, ſed clauſis foribus c contineatur. Philoetio vero cuſtodiam januæ aulæ c mittit: prudenter ille ſane & provide. Quo exer quivis poteſt intelligere, tutam eſſe expeditionibus præſtruendam, ne, ſi temere ad eas proruat, tem tis meritas luat pœnas. SPOND.

Μνηϛῆρες ἀγαυοὶ, ſupra *v.* 213.

v. 233.

Ουκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην, Non pa tent mihi dari arcum & pharetram. Vid. ad *v.* 59

v. 235.

Θέμεναι, εἰπεῖν τε —, da, dicque. infin. pro impe

v. 236.

Κληῖσαι μεγάροιο θύρας, Ut claudant domus fores. ad *Od.* Τ. 30

θύρας πυκινῶς ἀραρυίας, januas firmiter aptatas claudant introitum.

v. 237

Ἦν δέ τις ἢ ϛοναχῆς ἠὲ κλύπου ἔνδον ἀκούσῃ, Si vero a mulierum gemitum vulneratorum aut ſonum perc rum cadentiumque alium in domo ſua audiat.

v. 238.

Ἡμετέροισι ἐν ἕρκεσι, noſtra in aula. ἕρκος ὀδόντων, *v.* 168.

Θύραζε, ſupra *v.* 89.

v. 239.

Μή τι θύραζε προβλώσκειν, ne extra januam ſuam deant. Vid. ad *Od.* Τ. 25.

Ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἀκὴν ἔμμεναι παρὰ ἔργῳ, ſed ut ibi cur lentio ſint apud opus ſuum, ſtill bey ihrer Arbei ſeyn. οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, *Od.* Υ. 320.

v. 240.

Ἐπιτέλλομαι, mando, jubeo.

v. 241.

Κληῖσαι κληῖδι θύρας αὐλῆς, Claudere peſſulo ob intus fores aulæ; & additur: θοῶς δεσμὸν ἐπιῆλαι, c riter ligamen ſupermittere, *i. e.* paxillum aliquem ſ

infi

figere ex more, ne ſera poſſit aliqua arte ab iis, qui ris ſunt, removeri, aut ſurſum tolli. nam δεσμὸς *in genere* eſt omne id, quod alligat aliquid. Vid ad v. 236.
Ἐπὶ δεσμὸν ἴηλαι, Vid. ad *Od.* Θ. 443. & 447.

v. 242.

Δόμους εὖ ναιετάοντας, *Od.* P. 85.

v. 244.

Ἐς δ' — καὶ τὼ δμῶε ἴτην, Ingreſſi ſunt autem — & famuli.

Ἀρ.] *Ut juſſerat Ulyſſes* —. ſupra v. 230. CLARK.

v. 245.

Τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, arcum inter manus verſabat tractabat. κέρδεα νωμᾶν, *Od.* Υ. 257.

v. 246.

Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρὸς, Calefaciens hinc & hinc ad ſplendorem ignis. *ſc.* inungens eum ſimul calefacto adipe. Vid. ſupra ad v. 184.
Σέλα πυρὸς, pro σέλαϊ, *per Apocop.* ad luculentum ignem. δαίδων σέλας, *Od.* Σ. 353.

v. 247.

Πειρήσαιο, ſupra v. 185.
Μέγα (neutrum adverbialiter) δ' (αὐτὸς) ἔστιν (κατὰ, quod attinet) κυδάλιμον κῆρ. & nominativus perſonæ expreſſus eſt. ita *Il.* K. 16.
Κυδάλιμον κῆρ, de Eurymacho, nobiliſſimo inter procos; nobile & ſuſpiciendum. Vid. ad *Od.* T. 418.

v. 248.

Ὀχθήσας, *Od.* O. 324.

v. 249.

Ἦ μοι ἄχος περί τ' αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων, certe mihi dolor eſt & de me ipſo, & de omnibus nobis.

v. 250.

Οὔτι γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, Non propter nuptias tantopere mœreo.

v. 252.

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, videtur de urbe Ithaca ſermo eſſe, a maxima ejus parte mari cincta. Vid. ad *Od.* A. 386.

v. 253.

Εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν Ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ſi

 tantum

Αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν, quæ præſtantiſſimæ omnibus caprarum gregibus. Vid. ad *Od.* Υ. 174.

v. 267.

Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ, *Od.* Ρ. 494.

v. 268.

Supra *v.* 180.

v. 269.

Τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος, placebat iis una, & acci bant lubentes ei dicto, ſupra *v.* 143.

v. 270.

Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν, quod & die obtinet, ut in aulis principum magnates præbe aquam ad manus lavandas principibus viris.

v. 271.

Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, Juniores au crateres implebant uſque ad ſummum vino. *Od.* Α. 1

v. 272.

Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, Diſtribueruntque igitur om bus, *ſc.* vinum in poculis. *Od.* Γ. 340.

Ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν, ex poculis ſuis libantes q que. *ibid.*

v. 273.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυ Illi autem poſtquam libaverant, & biberant, pro ap titu quiſque ſuo.

v. 274.

Δολοφρονέων — Ὀδυσσεύς, *Od.* Σ. 51.

v. 275.

Ἀγακλειτῆς βασιλείης, *Od.* Ρ. 468.

v. 277.

Καὶ Ἀντίνοον θεοειδέα] Non ob morum probitatem vis tribuitur hoc Epitheton, ſed vel ob Corporis ciem & pulchritudinem, vel ob Fortitudinem, qui reliquos omnes Procos antecelluiſſe dicuntur. Vide pra ad *v.* 187. CLARK.

v. 278.

Κατὰ μοῖραν ἔειπε, Vid. ad *Od.* Υ. 37.

v. 279.

Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, Nunc quidem quieſcere ſa

arc

...cum. h. l. manifeſto eſt infin. pro imperat. nam ſermo ...ſt ad plures. ἀλλὰ γοῦν μὲν παῦσαι, Od. Τ. 268. ubi ...tiam eſt infin. loco imperat. niſi mavis eſſe aor. 1. im...perat Med.

Ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν, & committite rem Diis: de cer...minis eventu Diis committendo. Vid. ad Od. Τ. 502.

V. 280.

...θεν, Cras: ſupra v. 265.

Θεὸς δώσει κράτος ᾧ κ' ἐθέλῃσιν, Deus dabit victoriam, ...i voluerit.

V. 281.

Τόξον ἐύξοον, Od. Τ. 586.

V. 282.

Χειρῶν καὶ σθένεος πειρήσομαι, Manuum & roboris peri...lum faciam. Vide ſupra ad v. 268.

V. 283.

...ις, Vis, Robur.

...ὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν, Od. Ν. 398.

V. 284.

Ἦ ἤδη μοι ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομιστίη τε, ſc. τὴν ἶνα ἐμήν, ...n jam mihi exemerit & deſtruxerit circumvagatio & ...fectus curationis corporis, ſc. vires meas.

Ἄλη τ', ἀκομιστίη τε, circumvagatio & defectus bonæ ...rationis, das umher-ziehen und der Mangel guter ...lege. ἄλη, Od. Ο. 344

Ἀκομιστία, ας, ἡ, defectus curationis. nam ὁ, ἡ ἀκόμι...στος, non curatus, non bene tractatus & exceptus. Eſt ...ppoſitum τοῦ εὐκόμιστος.

Ὄλεσσέν μοι ἄλη τ', ἀκομιστίη τε, ἶνα, perdidit mihi cir...umerratio, & defectus tractationis debitæ, vim corpo..., der Mangel an guter Pflege.

V. 285.

Οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν, ſie waren ſehr übel darauf zu ſprechen. Od. Ρ. 481.

V. 286.

Δείσαντες, Verentes,] Hoc timebant, quia jam animadverterant in ejus cum Iro pugna, quantarum eſſet virium. SPOND.

Μὴ τόξον — ἐντανύσειεν, ne arcum — tenderet. Vid. v. 247.

Τόξον ἐΰξοον, v. 281.

v. 287.

Supra v. 167.

v. 288.

Ἆ δειλὲ ξεῖνων, h. l. non eſt miſerationis magnæ, increpationis, vox: ὦ δειλαιότατε, o infeliciſſime! ἆ δειλοί, ſupra v. 86.

Ἔνι τοι (pro ἔνεστί σοι) φρένες οὐδ' ἠβαιαί, ineſt tibi na humana mens ne parva quidem, du haſt gar nen Verſtand und inneres Gefühl von einer Sach: Ulyſſe perſonato proci. οὐ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί, Σ. 354.

v. 289.

Οὐκ ἀγαπᾷς, Non pro magno id ſuſcipis? dünket das nicht gut genug?

Οὐκ ἀγαπᾷς, ὃ ἕκηλος ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν Δαίνυ Non jucundum & honorificum tibi videtur, quod tr quillus nobiſcum præpotentibus convivari potes? inq primarius inter procos, Antinous, qui certe non vi perii aut criminationis cauſa hoc Epitheto de ſe ſuis ſociis utitur. Nimirum erant hi juvenes ex prim nobilitate inſularum earum, & eminebant alte ſu plebem. Vide ergo; Poëta, ſi maledicit, uſus Epitheto, quod ipſe procus de ſe adhibere poteſt, quod quam maxime eſt ambiguum, ut tam in laude qu vituperio intelligi poſſit, prout ſit mens loquentis; übermächtigen, coll. 310. ubi iidem vocantur ἄνδρες ρότεροι, quaſi dicat, juvenes primarii. Vid. ad Od. Υ.

Ἕκηλος, quietus, ſupra v. 259.

v. 290.

Οὐδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεαι, neque relinqueris ſine tione tua in cœna, dir wird dein Antheil eſſen trinken nicht geweigert. h. l. ἀμέρδειν eſt in ſenſu pri ἀποστερεῖν μερίδας. τά μοι κατὰ οἶκον ἀηδέα καπνὸς ἀμέ Od. Υ. 18.

v. 291.

Ῥῆσις, ιος, ἡ, locutio, collocutio. a ῥέω, dico.

V. 293.

Οἰνός σε τρώει, Vinum te lædit. ἀλλήλους τρώσητε, Od. Τ. 12.

Οἶνος — μελιηδὴς, i. e. γλυκὺς, & quaſi mellitus. Od. Σ. 425.

V. 294.

Ὅς τε καὶ ἄλλους βλάπτει, quod (vinum) etiam alios aptat & captivat, impedit a bono.

Χανδὸν, adv. hiante ore, aperto gutture, pleno rictu. Poſſit hoc adv. immediate deduci a perf. Med. κέχανδα, verbi χάζω.

Οἶνος βλάπτει, ὅς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, vinum nocet, ſi quis illud aperto rictu ingurgitat: ex Metaphora δοχείου τινὸς διαχάσκοντος ἀεὶ πρὸς ὑποδοχὴν ὑγροῦ. eſt ergo Germanorum lächzend, ſpack.

Μηδ᾽ αἴσιμα πίνῃ, neque moderate illud bibit. neutr. plur. adverbialiter. δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ, Od. Π. 280.

V. 295.

Κένταυρον ἀγακλυτὸν, in minus laudabili ſenſu. δικαιότατος Κενταύρων, Il. Λ. 831.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, nobilis Centaurus in Theſſalia. Ex his turbas excitat in nuptiis Pirithoi, & perit. Et opus Antinoi in narranda hac hiſtoria eſt hic: Quemadmodum Eurytion excitavit pugnam, ſed ſuo ipſius malo; ſic tu fortaſſe excitabis pugnam inter nos & Telemachi amicos, ſed id tibi maxime nocebit, qui quoque in nuptiali tempore moleſtus es.

V. 296.

Οἶνος καὶ Κένταυρον — Ἄασεν, (pro Ἤασεν, aor. 1. ab ἀάτω,) Vinum etiam Centaurum — In fraudem injecit ἆσέ με — οἶνος, Od. Λ. 61.

Πειρίθοος, ου, ὁ, & ὁ Πειρίθους, ου, princeps Theſſalus, filius Ixionis, ex gente Lapitharum, qui debellavit Centauros: hi enim, in nuptiis Pirithoi cum Ἱπποδαμείᾳ filia Adraſti, turbas concierant, injurioſi in mulieres.

V. 297.

Λαπίθαι, ων, οἱ, gens Theſſaliæ nobilis. Auctor gentis ὁ Λαπίθης, ου. Is dicitur filius Ἀπόλλωνος καὶ Στίλβης

 νύμφης,

νύμφης, primus rex ejus gentis. Dicuntur fortiſſimi minum, & deleverunt Centauros. De bello eor cum Centauris narratur *h. l.*

Ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ᾽, (*pro* ἐλθόντα,) Ad Lapithas p fectum.

Ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ, poſtquam præcordia & m tem læſit vino, nachdem er ſich betrunken. *coll.* 301.

v. 298.

Μαινόμενος κάκ᾽ (*pro* κακὰ) ἔρεξε, Furens male feci

v. 299.

Ἥρωας δ᾽ ἄχος εἷλε, Heroas vero dolor cepit, indig bundus & irarum plenus.

Διὲκ προθύρου δὲ θύραζε Ἕλκον, Vid. ad *Od.* Σ. 10C

θύραζε, ſupra v. 238.

v. 300.

Ἀναΐξαντες, ruentes ὀρθὸς ἀναΐξας, ſupra *v.* 119.

Νηλέϊ χαλκῷ, *Od.* Ξ. 418.

v. 301.

Ἀπαμάω, demeto, colligo ab —. ex ἀπὸ & ἀμ *Od.* I. 247.

Ἀπ᾽ οὔατα — Ῥῖνάς τ᾽ ἀμήσαντες, *pro* ἀπαμήσαντες, N ihm Ohren und Naſe abgeſchnitten. *Metaphorice*, ex tione metendi & colligendi frumenta, poſitum verb

Ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσιν ἀασθεὶς, Ἤϊεν ἣν ἄτην ὀχέων ἀεσί θυμῷ, ille autem, in hanc fraudem & hunc erro mentis ſuæ inductus, Abiit ſuum erroris illius dam ſecum aſportans, animo inſano. Sermo eſt de Cent qui in nuptiis Pirithoi turbas cœperat, & ab Her male mulcatus exactus fuerat e domo ebrius.

Φρεσὶν ἀασθεὶς, fere eſt quod ὁ μανεὶς, & ἀεσίφρω levitate animi utens, leichtſinnig. Vid. ad *v.* 296. &

v. 302.

Ἣν ἄτην ὀχέων, ſuum errorem mentis portans, u ſorem & onus: id apte de Centauro dictum: βα τὴν ἑαυτοῦ βλάβην, ὡς διά τις ἀχθοφορῶν ἐπιφερόμενος, ὥσπερ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελίοιο, *Od.* Λ. 618.

Ἣν ἄτην, ſuam amentiam *vel* dementiam. Vi *Od.* O. 233.

Ἀεσίφρονι θυμῷ, inſano animo. *h. l.* Poëta innuei

d

...tur, eſſe ab ἀάζειν compoſitum nomen, labefacio: ut ...ntet τὸν φρενοβλαβέα καὶ μανέντα. Notat *in genere*, te...ere agentem & nimis fidentem ſibi. ὁ δὲ ἔμπεδος, οὐδ' ...θεν, *Il.* Υ. 183. ſcil. ὁ Πρίαμος: οὐκ ἀεσίφρων ... ὁμοίως τοῖς νεωτέροις ὁ γέρων, ἀλλὰ βέβαιος ἐστι.

v. 303.

...ῖκος ἐτύχθη, contentio pugnæ orta & conflata eſt. ...ος ἐτύχθη, *Od.* Σ. 232.

v. 304.

Οἷ τ' αὐτῷ (*pro* Ἑαυτῷ τε) πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων, ...que ipſi primo malum invenit & nactus eſt ebrius; Centauro ebrio, qui aliis injuriam faciens ſibi ipſi ...lum peperit. κατελέξατο οἰνοβαρείων, *Od.* Κ. 555.

v. 295 — 304.

Vide BANJERS Götterlehre, *Tom. IV. p.* 456. *ſqq.*

v. 305.

Ὣς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, Sic & tibi magnum ...um denuntio & minor. ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκο..., *Od.* O. 517.

v. 306.

...ὶ τὸ τόξον Ἐντανύσῃς, Vide ſupra ad *v.* 286.

...ητὺς, ύος, ἡ, facundia, patrocinium in judicio. ... *in genere*, patrocinium, Fürſprach, Schutz. οὐ γάρ ... ἐπητύος ἀντιβολήσεις, nullius patrocinium & defenſio... nanciſceris. Ab ἐπητὴς, *Od.* Σ. 127.

Οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις, non enim particeps ..., non continget tibi ullius facundia in auxilium tuum, ... wirſt nicht finden. ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσει, ... Σ. 271.

v. 307.

Αἶψα, *Od.* P. 305.

v. 308.

Od. Σ. 115.

v. 309.

...θεν δ' οὔτι σαώσεαι, inde autem nequaquam ſalva... te.

Ἔχετλος Πίνα, *Od.* Ξ. 167.

v. 310.

Μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι, nec contende &

 rixare

rixare inter viros juniores. νῦν δὲ περὶ πτωχοῦ ἐριδαίνομεν Od. Σ. 402.

Μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι, coll. 289. κουροτέροις μετεῖναι, inter juniores eſſe, i. e. juvenis eſſe, Il. Δ. 316.

V. 312. 313.

Od. Υ. 294. 295.

V. 314.

Ἔλπεαι, bildeſt du dir ein? halteſt du?

V. 315.

Ἐντανύσῃ, Vide ad v. 306.

Χερσίν τε βίηφί τε ἶφι πιθήσας, manibusque viribusque ſuis fretus.

V. 316.

Οἴκαδέ μ' ἄξεσθαι, daß er mich werde nach Hauſe führen, i. e quod ego me traditura ſim ei, ut me poſſit uxorem habere: inquit Penelope de perſonato & nondum agnito Ulyſſe.

Καί ἑὴν θήσεσθαι ἄκοιτιν, & ſuam facturum eſſe conjugem.

V. 317.

Οὐδ' αὐτός που τοῦτό γ' ἐνὶ στήθεσσιν ἔολπε, coll. 314. Er bildet ſich das auch wohl ſelbſt nicht einmahl ein. ἐέλπω, ſupra v. 96.

V. 318.

Θυμὸν ἀχεύων, animo dolens. Vid. ad Od. Π. 139.

V. 319.

Ἐνθάδε δαινύσθω, Hic epuletur.

Ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν, denn es ziemet ſich gewiß auch gar nicht. Vid. ad Od. Κ. 551.

V. 322.

Οὔτι σε τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ', (pro οἰόμεθα,) Nequaquam te iſtum adſumturam eſſe maritum putamus, vel iſtum ducturum eſſe te conjugem ſuam.

V. 323.

Ἀλλ' αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν, Sed pudore affecti quod attinet rumorem hominum, Sed verentes ſermonem aliorum, wir ſchämen uns vor dem Gerede: & ob hanc cauſſam ἀτέμβομεν τοῦτον τὸν ξεῖνον, v. 312. ἐγὼ δ' αἰσχύνομαι ὄμπης, Od. Σ. 12.

Φάτιν,

Φάτις, *Od.* Z. 29.

V. 324.

Κακώτερος, *h. l.* τῷ δυσγενεῖ ſimul jungitur in mente eci ὁ ἀσθενέςερος. *Od.* Z. 275.

V. 325.

Ἡ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν Μνῶνται, te multo imbelliores viri inculpati virtute & viribus i conjugem Ambiunt.

V. 326.

Μνῶνται, *Od.* T. 133.

ΟΥ ἐδέ τι τόξον ἔυξοον ἐντανύεσιν, Vide ſupra ad *v.* 286.

V. 327.

Πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος, mendicus oberrans. Vid. ad P. 245.

V. 328.

Ῥηϊδίως, ſupra *v.* 92.

Ἐτάνυσσε βιὸν, tetendit arcum.

Δίημι, transmitto. διὰ δ' ἧκε σιδήρε, *pro* διῆκε, transcit ſagittam per ferreos annulos.

Σιδήρε, ſupra *v.* 127.

V. 329.

Ὣς ἐρέυσ', *pro* ἐρέυσι, quod *pro* ἐρῦσι, Sic dicent.

Ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο, nobis autem probra fierent, das würde uns ein Vorwurf bleiben, *coll.* 255.

V. 331.

Οὔπως ἐςὶν ἐϋκλεῖας (αὐτὰς) κατὰ δῆμον Ἔμμεναι, non ſunt ii bene audire apud populum. ὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς, n certe nobis glorioſum eſt, non famæ commendat nos, *Il.* P. 415. ἐπὶ νῆας ἐυκλείας, ad naves celebres ma, *pro* ἐυκλεῖας, *Il.* K. 281.

V. 332.

Οἱ δὴ οἶκον ἀτιμάζοντες ἔδεσιν Ἀνδρὸς, qui nullo reſpectu bito domum comedunt Viri tanti. ἠὲ σ' ἀτιμάζεσι, l. T. 167.

V. 333.

Ἀνδρὸς ἀριςῆος, Viri præſtantiſſimi. Vid. ſupra ad *v.* 170.

Τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα τίθεσθε; cur tandem iſta probri o ducitis? nam majora probra jam ſuſtinetis. *v.* 331, 2. ihr ſeyt ja ſchon geſchimpfet genug. Ita reſpondet Penelo-

Penelope procis, ignominiam timentibus perverſe. cur hæc probroſa vobis eſſe putatis? patratis enim magis inhoneſta. vis omnis ergo ineſt τῷ τοῦτο, ſc. (hic hoſpes vult arcum tentare. Vide ad v. 329.] τὰ μεγάλα παρορῶντες ἐλέγχεα, τί δή ποτε τὰ μικρὰ ῥᾶσθε. *Euſtath. Barneſius* autem, verſionesque pler reddunt: *Cur igitur opprobria hæc facitis?* ut ſcil ἐλέγχεα intelligantur ſuperba & iniqua Procorum mora. Quod & ſimplicius videtur. CLARK.

V. 334.

Εὐπηγὴς, ἑος, ὁ, ἡ, toroſus, bene compactus, ſt haſt. Recentiores dicunt εὐπαγής.

Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπηγὴς, pri ſtatura, alterum de habitudine & nervis.

V. 335.

Vid. ad *Od.* P. 373.

V. 336.

Τόξον ἐΰξοον, ſupra v. 326.

V. 337.

Od. T. 487.

V. 338.

Εἴ κε μιν ἐντανύσῃ, Vide ſupra ad v. 326.

Δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων, dederitque ei gloriam Ap

V. 339.

Vid. ad *Od.* Θ. 337.

V. 340.

Ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν; qualem l bant iter facturi, vel extra domum verſantes. *Od.* Ξ.

V. 341. 342.

Od. Π. 80. 81.

V. 344.

Τόξον μὲν Ἀχαιῶν οὔτις ἐμεῖο κρείσσων, κ. τ. λ. a Achivorum nemo me Majorem habet poteſtatem ad dum vel negandum,] Senſus eſt: quod ad arcum dem attinet, nemo Græcorum majus jus habet &c. Car cet arc d' Ulyſſe lui appartient, il eſt dans ſo lais, & il eſt le ſeul qui ait droit d'en diſpoſer. D

V. 345.

Κρείσσων, i. e. ἐγκρατέστερος, ἐξουσίαν ἔχων, niemand

ich hat die Macht. ἂι κεν ὁ ὗτος νικήσῃ, κρείσσων τε ...ἦλαι, *Od.* Σ. 82.
Ὧι κ' ἐθέλω δομεναί τε, καὶ ἀρνήσασθαι cuicunque volo ...m vel dare, vel negare. ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται ςυγερὸν γά-..., *Od.* Π. 126.

V. 346.

...ὐδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κάτακοιρανέουσιν, κ. τ. λ. *Od.* ...124.] Cela comprend tous les Pourſuivants qui étoi-... des Princes d'Ithaque & de toutes les autres îles ...ſines du Peloponeſe, comme de Cephalenie, de Za-...the, de Dulichium, &c. DAC.

V. 347.

Οὐδ' ὅσσοι νήσοισι, *ſc.* κοιρανέουσι.
...ρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο. Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον, *Od.* O. 274.

V. 348.

Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, Eorum nemo me invitum ...get, wird mirs mit Gewalt wehren können. οἱ κᾶιον ...ντα, *Od.* Λ. 502.

V. 349.

Καθάπαξ, *adv.* ſemel, einmahl vor allemahl. *item*, ...aliter, ganz und gar. ex κατὰ & ἅπαξ, *Od.* M. 350.
...Αι κ' ἐθέλοιμι Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι (*pro* δοῦναι) ...ε τόξα φέρεσθαι, ſi velim Etiam omnino hoſpiti dare ...c arcum, cum rebus ad arcum pertinentibus, aufe-...ndum: wenn ich den Bogen mit allem, was dazu ge-...rt, ganz und gar ihm ſchenken wollte, mit ſich zu ...men. nedum ut aliquis me impedire poſſit, quin ei ...m utendum dem. Sic & Germani ſuum auf einmahl ...pe ponunt.
Φέρεσθαι, habendum pro proprio.

V. 350 — 353.

Od. A. 356 — 359.

V. 354.

Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἶκόνδε βεβήκει, *ibid.* 360.] ...ptime Poëta Procorum cædem jamjam memoraturus, ...nelopen, quam cædi iſti intereſſe minime conveniret, ...rius amovet. CLARK.

V. 355 — 358.

Ibid. 361 — 364.

V. 359.

v. 359.

Τόξα — καμπύλα, pluralis *Poëticè* pro ſingulari I. 156.

v. 360.

Ἄρα] *Ut exſpectandum erat.* CLARK.

Μνηςῆρες — πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν, Proci — οι ſimul inclamabant minaciter in triclinio. ὁμοκλήσαντ' ἔσσιν, *Od.* T. 155.

v. 361.

Od. Υ. 375.

v. 362.

Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις; Quo tandem curvu cum fers ? Vid. ſupra ad *v.* 359.

Ἀμέγαρτε συβῶτα, *Od.* P. 219.

v. 363.

Πλαγκτὲ. *i. e.* Πλαζόμενε τὴν διάνοιαν, ὦ μὴν ςαθ du irrer Menſch. πέτρας πλαγκτὰς, *Od.* M. 61.

Τάχ' ἂν σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται, (præſ pro fut. 2. Med. κατεδοῦνται,) cito te apud ſues c veloces devorabunt.

v. 364.

Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, Semotum ab hominibus.

Οὓς (κύνας) ἔτρεφες, quos (canes) alebas.

v. 365.

Εἴ κεν Ἀπόλλων Ἡμῖν ἱλήκῃσι, *pro* ἱλήκῃ, ſi forte A Nobis propitius eſſe vellet.

v. 366.

Αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ, illo ipſo in loco.

v. 367.

Οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι, *coll.* 368. ubi λεῖν notat idem, minaciter clamare. Vid. ad *v.* 3

v. 368.

Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνει, Telema autem ab altera parte increpans & minabundus cl bat clara voce. Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν, *Od.* P. 161.

Ἑτέρωθεν, *Od.* Π. 43.

Ἀπειλήσας, *Od.* Υ. 272.

v. 369.

Ἄττα, *Od.* P. 599.

ρω φέρε τόξα, ulterius huc fer arcum. τὴν δὲ πρόσω ὦμα, *Od.* I. 542.

ὐκ εὖ πᾶσι πιθήσεις, mox non bene omnibus obe-
. *l.* eſt notio intranſitiva; & hæc verba in *prover-*
biere de eo, qui omnibus obſequi & parere vult:
wirſt du gar übel allen gehorchen. *Vel*, bald wird
übel bekommen, allen zu folgen. χερσίν τε βίηφί τε
θήσεις, ſupra *v.* 315.

V. 370.

ὁπλότερός περ ἐὼν, loquitur Telemachus, ſimulans
ad Eumæum; & *h. l.* uterque ſignificatus, ætatis
ium, locum habet, ſi confers *v.* 371. βίηφι δὲ
ἰς εἰμι, nam viribus & potentia præſtantior ſum.
ρος γενεῇ, *Od.* T. 184.

π — ἀγρόνδε δίωμαι, Ne te — in agrum pellam.

V. 371.

ων χερμαδίοισι, Percutiens ſaxis. Vid. ad *Od.* K. 121.
ι δὲ φέρτερός εἰμι, nam viribus polleo. πολὺ φέρτε-
τεθναμεν, ſupra *v.* 154.

V. 373.

γὰρ πάντων τόσσον — Μνηστήρων χερσίν τε βίηφί τε
ς εἴην, Utinam omnibus tanto — Procis viribus
ntior eſſem: *ſc.* quanto ſum junior omnibus, *v.*
& quanto ſum potentior Eumæo. & vis omnis *h. l.*
ῶ, μνηστήρων, in opp. ad Eumæum.

V. 374.

ε τάχα στυγερῶς τιν' ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι Ἡμετέρου ἐξ οἴκου,
ſtatim duriter quemque dimitterem, ut abiret No-
domo: Tunc ſtatim horrende aliquem ejicerem
ex domo, *i. e.* interficerem omnes. στυγερῶς πο-
ἐπερωήσειας, male a pugna abiiſſes, *i. e.* cum ma-
alo hoſtium tuorum, cum magna cæde facta; niſi
oſtrophe ad abſentem hoſtem: tunc tu, Patrocle!
uo magno malo abiiſſes e pugna, *i. e.* cecidiſſes,
723.

V. 375.

κακὰ μηχανόωνται, *Od.* P. 499.

V. 376.

Ὣς ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν Μνηστῆρες, atque
id,

id, quia Telemachus non ut ſervo, ſed ut fratri, cipit; nec non, quia lapidum jactum pueriliter tur; & quia fatetur, ſe inferiorem eſſe procis, iis que tamen minatur; fortaſſe & ob jocoſum vultum lemachi talia dicentis, qui diſſimulabat & opportu tempus captabat. Riſus ſæpe apud Poëtam eſt nodorum valde difficilium: cum lector exſpectat tus, quid jam ſecuturum ſit, ſequitur riſus. Vid *Od.* Υ. 358.

V. 377.

Καὶ δὴ μεθίεν χαλεποῖο χόλοιο Τηλεμάχῳ, & ſane tebant gravem iram in Telemachum, ſie lieſſen pro μεθίεσαν, imperf. a μεθίημι, & hæc *Syncope* nica.

V. 380.

Od. Τ. 15.

V. 381.

Κέλεται 'σε — κληῖσαι μεγάροιο θύρας, jubet te — cludere domus fores.

V. 382 — 385.

Supra *v.* 236 — 239.

V. 386. 387.

Od. Τ. 29. 30.

V. 388.

Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε, Silens ante domo Philoetius exſiliit. ἔχε σιγῇ μῦθον, *Od.* Τ. 502. Θύραζε, ſupra *v.* 384.

V. 389.

Κλήϊσεν, *v.* 387.

Ἄρ] *Uti ei præceperat Ulyſſes.* Supra *v.* 240. CLA Θύρας ἑρκείος αὐλῆς, fores bene ſeptæ & munitæ a ὑπ' αἰθούσῃ ἑρκείος αὐλῆς, ſub porticu aulæ probe mu muro, *Il.* Ι. 468.

V. 390.

Ὑπ' αἰθούσῃ, *Od.* Υ. 176. & 189.

Ὅπλον νεός, *i. e.* χοίνιον, ein Tau. ſic & *Od.* Ξ. ὅπλῳ ἐϋστρεφέϊ.

Νεὸς ἀμφιελίσσης, *Od.* Μ. 368.

V.

V. 391.

Βύβλινος, η, ον, ex βύβλω factus. ὅπλον νηὸς βύβλινον, nis nauticus ex cortice plantæ, quæ βύβλος vocabatur, ntortus Eſt autem βύβλος, ου, ἡ, φυτόν τι, ex quo bant chartæ in Ægypto, etiam funes. hinc & charta a dicebatur βύβλος: ſed ſi inſcripta eſſet, mutata vo- eadem dicebatur ἡ βίβλος, liber, & τὸ βιβλίον, ellus.

Ὧι ῥ' ἐπέδησε θύρας, quo ſcilicet illigavit januas.

Ἐς δ' ᾔιεν αὐτὸς, & intrabat ipſe.

V. 393.

Ὁ δ' ἤδη τόξον ἐνώμα, Πάντῃ ἀναστρωφῶν, poſterius eſt plicatio prioris, nam νωμᾷν idem eſt quod ἀναστρωφᾷν: autem jam arcum tractabat, ab omni parte verſans contemplans eum. τόξον μετὰ χερσὶν ἐνώμα, ſupra 245.

V. 394.

Πάντῃ, Od. M. 233.

Ἀναστρωφάω, verſo, circumverto undique.

Πάντῃ ἀναστρωφῶν τὸ τόξον, arcum undique verſans. coll. 3. nam eſt idem quod νωμῶν.

Πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα, inquirens & cognoſcere ſtu- us ex omni parte.

V. 395.

Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, Ne vermiculi arroſiſſent cornua arcu. coll. 393. ut κέρατα & τόξον notent idem.

Κέρα, Od. T. 211.

Ἴψ, ἰπὸς, ὁ, animalculum, quod cornibus innaſci- r, eaque infeſtat, θηρίδιον κέρασιν ἐμφυόμενον, καὶ κα- ιον αὐτὰ, παραπλήσιον κώνωπι. Eſt ab ἴπτειν, i. e. ιέζειν, quod verbum tamen & de quovis onere, quo id premitur, vel quod incidit in aliquem, poni ſolet: eſſen, gepreſſet werden.

Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, Ne forte vermes comederint cor- ua, i. e. arcum corneum. i. e. οἱ ἐν τοῖς κέρασιν ἶπες, differentiam aliorum ἐκ φυτοῖς.

Ἀποιχομένοιο ἄνακτος, abſente hero. Od. P. 296.

V. 396.

Od. Σ. 399.

v. 397.

Ἦ τις θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων, Certè qu admirator & fur eſt arcuum.

Θηητὴρ, ῆρος, ὁ, admirator, ſpectator. h. l. ſpec nem admirantem cum cupiditate furandi notat.] eſt *ſpectator* armorum, ut apud *Terentium* ſpectato marum, qui de formis eleganter judicare poteſt. *ſpectatio* numorum, eſt judicium artificis, utrum ſint an adulterini. ERN.

Ἐπίκλοπος — τόξων, occultus amator arcuum, qui ſi poſſit, arcum clam ſubducere. Vid. ad *Od.* N. Ἐπίκλοπος reſpondet latino *callidus*. Colum. VII. 3. *diſſimus rerum naturæ*. ERN.

v. 398.

Ἦ ῥά νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται, Aut alicubi tales (arcus) & ei in domo ſua repoſiti οἴκοθι, *Od.* T. 237.

v. 399.

Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν, Aut ipſe propoſitum habet, facturum ſe eſſe arcus tales. ἐφορμηθῆναι M. 122.

v. 400.

Ὡς ἐνὶ χερσὶ νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα, ita in manibus ſat arcum huc illuc ad inſpiciendum. Vid. ſupr *v.* 393.

Κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης, malarum rerum gnarus & dioſus erro, der durchtriebene Schalk. Vid. ad *Od.* T.

Ἀλήτης, *ibid.* 377.

v. 401.

Supra *v.* 361.

v. 402.

Τοσσοῦτον ὀνήσιος, tantum commodi.

Ὄνησις, ιος, ἡ, juvamen, fruitio, fructus. αἴ γε τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν, utinam tantundem fruit bonæ conſequatur. Ceterum hæc eſt φήμη τις: potuit facile tendere arcum; ergo multum boni ſequetur.

Αἰ γὰρ δὴ — ἀντιάσειεν, Ut in tantum commodi quid conſequatur, & commodo aliquo fruatur! (

vus ὀνήσιος pendet a verbo, & τοσῦτον eſt adverbialiter, ro κατὰ τοσῦτο, ſequente ὡς. ut ſic fruatur, ſicut —: aß er in ſo fern etwas gutes vor ſich bringen möge, ſo fern er das thut. μηδ' ἀντιαστείας ἐκείνῳ, *Od.* Σ. 146.

v. 403.

Ὡς ὗτός ποτε τῦτο (τόξον) δυνήσεται ἐντανύσασθαι, Sicut le unquam hunc (arcum) poterit intendere.

v. 405.

Ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, poſtquam magnum arcum ſtulit, aufgenommen in ſeine Hände. λᾶαν βαστάζοντα —, d. Λ. 593.

Καὶ ἴδε πάντη, und ihn genau genug beſehen. πάντη, pra *v.* 394.

v. 406.

Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς, Sicut quan- o vir citharæ peritus & cantus,] C'eſt une comparai- n merveilleuſe, dit fort bien *Euſtathe*, & on n'en ſau- oit trouver une plus propre, plus convenable & qui arque plus de facilité. Et comme elle eſt empruntée un art tout oppoſé à celui auquel elle eſt appliquée, le l'égaye en l'expliquant. DAC. Vid etiam Hrn. reitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 28. & 31.

v. 407.

Ῥηϊδίως, ſupra *v.* 328.

Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν, Facile extendit wo in clavo *vel* vertebra chordam, ſpannen kan die aite auf dem neuen Wirbel an der Laute.

κόλλοψ, οπος, ὁ, *propr.* corium illud durum circa colla um, ex quo cocto fit ἡ κόλλα. Κόλλοπες ſunt βοῶν νεῦ- , ex quibus ἡ κόλλα coquitur. *Deinde* οἱ κόλλοπες ſunt erticilla citharæ, quibus chordæ intenduntur aut remit- ntur; ſic dicti, quia antiquitus ex ejusmodi duriori rio fiebant. & ejusmodi κόλλοψ a Recentioribus dictus t ὁ κόλλαβος. erat quadrata figura in parte exteriore, bi digitis tractabatur. ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν, tendit chordam in novo verticillo, auf dem Wirbel.

Χορδὴ, ῆς, ἡ, inteſtinum, ein Darm. *deinde*, chor- musica, ex inteſtino ſicco & contorto facta, eine

 Saite

Saite auf einem Tonkünſtler-Werkzeug, von Därmen 408 ubi eadem χορδὴ vocatur ἐϋςρεφὲς ἔντερον οἰὸς. wohl gedreheter Schaafs-Darm.

V. 408.

Ἅψας ἀμφοτέρωθεν — ἔντερον οἰὸς, Jungens utri (*i. e.* ad ſuperiorem & inferiorem partem cithara inteſtinum ovis, *i. e.* chordam.

Ἀμφοτέρωθεν, *Od.* M. 58.

Ἐϋςρεφὲς ἔντερον οἰὸς, bene tortum inteſtinum ſic vocat chordam in cithara. ὅπλῳ ἐϋςρεφεῖ, *Od.* Ξ.

Ἔντερον, *Od.* N. 507.

V. 409.

Ὣς ἄρ᾽ ἄτερ σπουδῆς τάνυσε μέγα τόξον Ὀδυσσεὺς, Sic magno negotio, ſine fatigatione (ohne Mühe) t dit magnum arcum Ulyſſes. σπουδῇ νῦν ἀναβαίνει, O. 209.

V. 410.

Δεξιτερῇ δ᾽ ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσατο νευρῆς, Dextra tem manu ſumens tentavit nervum.

V. 411.

Ἡ δ᾽ ὑπὸ καλὸν ἄεισε, (*pro* ὑπήεισε,) cum nervus cus tentandi cauſa attraxiſſet remiſiſſetque: Et is ſ bat acute, (gab einen hellen Klang,) utpote acriter ſus. λίνον δ᾽ ὑπὸ καλὸν (καλῶς) ἄειδε (ἤειδε) λεπταλέῃ φωνῇ, *pro* ὑπήειδε, chorda pulcre ſuccinebat ſub tactu giti, *Il* Σ. 570.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo: habet nomen a ſo ſua loquacitate.

Χελιδόνι εἰκέλη αὐδὴν, hirundini ſimilis ſono: is ſ chordæ in ſpecie dicitur ὁ ψαλμὸς, quando tent chorda, quid ſonet: & quia tunc ſæpius chorda ea pulſatur, idemque ſonus redditur; hinc cum hirun ſono eum comparat, non vero luſciniæ.

V. 412.

Μνηςῆρσιν δ᾽ ἄρ᾽ ἄχος γένετο μέγα, Procis autem dolor factus eſt magnus.

V. 413.

Πᾶσι δ᾽ ἄρα χρὼς ἐτράπετο, de colore maxime ſe eſſe videtur, ſie entfärbeten ſich: vel de corpore,

wu

i unruhig, und machten allerley Bewegungen, : in re adverſa. πολὶ δὲ σκοτος ἐτραπει αἶψα, *Od.*

δὲ μεγάλ' (*pro* μεγάλα) ἔκλυπε, Jupiter vero vanuit. ita *Il.* P. 595. Ζεὺς σμερδαλέα κλυπέων, *i. e.* , *Il.* H. 479. neutrum adverbialiter, terribiliter. λυπε ἐξ Ἴδης Ζεὺς, *Il.* Θ. 75.

]α φαίνων, *i. e.* σημεῖα τοῦ μέλλοντος, er gab durch)onnern Anzeichungen.

v. 415.

ρε οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς, (Gaviſus eſt Ulyſ- Quod ei ſignum fauſtum per tonitru miſerat Ju- Videtur tonitru hoc ideo *portentum* dictum, quod æcipue tempore, ſimul atque *Ulyſſes* arcum teten- acciderit. CLARK.

ιλομήτης, ου, ὁ, complicata & inflexa habens con- ſſt in Poëta Epith. *Saturni.* Vid. etiam ad *Il.*

v. 416.

'ο δ' ὠκὺν ὀϊςὸν, Sumſit vero velocem ſagittam. ι παρέκειτο τραπέζῃ, quæ ei ad manus erat jacens ıſa.

v. 417.

κ ὀϊςεὶς, Ex pharetra depromta ſagitta, ut & nos,)ſſes Schwert, *i. e.* extra vaginam. ſic, γυμνὸν *Od.* Λ. 606.

δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης Κείατο (*pro* Ἔκειντο,) autem cavam intra pharetram Jacebant.

v. 418.

τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι, quas mox erant experturi: quod alibi dicit γεύσεσθαι. (ſupra *v.* 98.) d *v.* 410.

v. 419.

ρ' (ὀϊςὸν) ἐπὶ πήχει ἑλὼν, κ. τ. λ. Hanc (ſagit- ſumens ad curvam mediam & ſuperiorem partem , ubi ſiniſtra manus ſimul tenet arcum & ſagittam: ις καὶ θεὶς τὸν ὀϊςὸν ἐπὶ τῷ πήχει τοῦ τόξου, ἤγουν τῷ- , ἔνθα ἡ τοῦ τόξου λαβή.

Ἕιλκεν νευρὴν γλυφίδας τε, nam ſagitta habet infra in ſuram, qua applicatur nervo in arcu; ut ſint γλυφίδ- τὸ γλυμμα τῦ ατρακτυ τὸ ἐντιθέμενον τῇ νευρᾷ: δι τῦ ἐ ᾶις ἐνίσται η νευρή: & pluralis ponitur, quia duo lat- habet hæc inciſura. ὁμῦ λαβὼν γλυφίδας τε καὶ νεῦρ- ſimul apprehendens crenam & nervum, *Il.* Δ. 122.

V. 420.

Ἀυτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος, non ergo exſurgens ſagittandum, ſed quaſi negligenter agens. ἀυτόθεν ἐξ ἑδέων, *Od.* N. 56.

Ἧκε δ᾽ ὀϊςὸν, miſit autem ſagittam ab arcu, er ſch- den Pfeil ab.

V. 421.

Ἄντα τιτυσκόμενος, Contra ſcopum accurate collim- & tendens. ἄντα τιτυσκομένη, ſupra *v.* 48.

Πελέκεων δ᾽ ὐκ ἤμβροτε πάντων Πρώτης ςειλειῆς, ſecur- vero non aberravit omnium A primo foramine: er - fehlete die vorderſte und erſte öſe nicht von allen - hinter einander ſtehenden Beilen. ἀμαρτᾶν, ſupra *v.* 1-

V. 422.

Στειλειὴ, ῆς, ἡ, & ςελεὰ, ᾶς, ἡ, foramen illud in- curi aut bipenni, in quod inſeritur manubrium ligneu- ὀπὴ πελέκεως, εἰς ἣν ἐνείρεται (ἐμβάλλεται). ὁ ςελεὸς, qui τὸ ςελεὸν, & ὁ ςειλειὸς & τὸ ςειλειὸν, dicitur. Nomi- ratio apparet: eſt enim ἡ ςειλειὰ, δι᾽ ἧς ςέλλεται (quam inſeritur apte) τὸ ξύλον ἢ ἐμβαλλόμενον. Dicitu- ἡ ςειλά.

Διὰ δ᾽ ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε Ἰὸς, per omnia autem - ramina tranſiit Sagitta. διαμπερὲς ἤ σε φυλάσσω, *Od.* Τ.

Θύραζε, ſupra *v.* 384.

V. 423.

Ἰὸς χαλκοβαρὴς, Sagitta præfixa gravi cuſpide, & - viter vulnerante, der von Eiſen ſchwere Pfeil. *Il.* O. -

V. 424.

Ου σ᾽ ὁ ξεῖνος — ἐλέγχει, Non tibi hoſpes tuus — dori & dedecori eſt, *i. e.* ὐκ αἰσχύνει σέ. τῶν μὴ - μῦθον ἐλέγξῃς, eorum ne tu orationem aſperneris, -

nquit legatus ſuo & collegæ nomine ad Achil- ad quem a rege miſſi erant ad precandum ejus um.

v. 425.

ἐ τι τῦ σκοπῦ ἤμβροτον, neque ab iſto ſcopo aber- Vid. ad *v.* 421.

v. 426.

ἐ τι τόξον Δὴν ἔκαμον τανύων, neque arcum Diu fati- me tendendo: neque arcum Diu laborabam ten- ich habe es mir nicht lang ſauer werden laſſen müſ- ςὶν γὰρ κάμε χῆρας ἀνέλκων, ſupra *v.* 150. μοι μένος ἔμπεδόν ἐςιν, Vid. ad *Od.* Τ. 493.

v. 427.

ζ ὥς με μνηςῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται, Non, ſicut me inhonorantes vituperant & incuſant, *i. e.* μέμφον- ἐκφαυλίζωσι, pro inutili & debili habent: nicht, wie ich tadeln, und mir vorwerffen, aus Verachtung. ελὴν βροτὸς ἔτις ὄνοιτο, *Od* Θ. 239.] Reſpicit ad lo- *Od.* Σ. 355. ubi *Eurymachus Ulyſſem*, ſub hoſpitis ſpe- tentem, ob ignaviam vituperat; quod nempe nulli operi aptus eſſet; tantum ventris inferciendi & in- ei curam haberet. Qualis revera ipſe erat, reliqui- ocii Nebulones. BARNES.

μάζοντες, ſupra *v.* 332.

v. 428.

δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τετυχέσθαι, Nunc autem ıs eſt & cœnam his nobilibus parare: ſed talem, prædicta erat *Od.* Υ. 392. 393.] Παρέλκει τὴν διά- ιυλῶν· τὸ μὲν ὖν δεῖπνον, ἀντὶ τῦ θανάτυ· τὸ δὲ ἑψιά- , (*v.* 429.) ἀντὶ τῦ οἰμώζειν. *Schol.*

v. 429.

φάει, Dum lux diurna eſt, bey Tages-Licht.] e excite les Pourſuivants à penſer à ſouper pendant eſt encore jour: car il trouve, qu'il lui ſera plus ageux de les attaquer à table, & il eſpere qu'il en meilleur marché. Il eſt même neceſſaire qu'ils ſou- en plein jour, ἐν φάει, car, s'ils avoient ſoupé

 aux

aux flambeaux, ils n'auroient eu qu'à les éteindrre, & Ulyſſe auroit été fort embarraſſé. DAC.

Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλως ἑψιάασθαι Μολπῇ καὶ φόρμιγγι, ſed deinde etiam aliis delectari, Cum cantu & cithara. *h. l.* videtur notare, comeſſari: niſi quod Symbolice innuitur & Ironice τὸ οἰμώγειν, quod re vera ſecutum eſt. ἑψιάασθων, *Od.* Ρ. 530.

V. 430.

Μολπῇ καὶ φόρμιγγι ἑψιάασθαι, Cantu ſaltante & cithara ludere. τῇσι — ἤρχετο μολπῆς, *Od.* Ζ. 101.

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, appoſitum ornamentum, res ſacrata in loco ſacro appoſita. Ponitur plerumque de rebus in æde ſacra poſitis, ornamenti aut voti alicujus cauſa. *Deinde* & de aliis dicatis rebus. ἀναθήματα δαιτὸς, res conviviis magnificis ſacratæ: & *Muſica* in ſe eſt res ſacra, ornamentumque magnum. Vide etiam ad *Od.* Α. 152. Ἀνάθεμα & Ἀνάθημα quomodo differant, vide STRODTMANN *Specim. Different. Græcæ Linguæ*, *p.* 7. *ſq.*

V. 431.

Ἦ, Dixit.

Ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν, quod ſignum ex compoſito erat incipiendæ cædis procorum. *coll.* *Od.* Π. 283.

Ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ Τηλέμαχος, ſubintelligendum eſt ὤμοις.

V. 433.

Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλην βάλεν ἔγχει, Capiebat autem manu ſua haſtam.

V. 434.

Κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ, armatus fulgente ferro. Vid. ad *Il.* Γ. 18. & Δ. 495.

IN

IN X. ODYSSEÆ.

V. I.

Γυμνώθη ῥακέων — Ὀδυσσεύς, er warf die Lumpen weg, nudabat ſe pannis, ſc. aliqua ex parte, conf. 488. ὄφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης, Od. K. 341.

Ῥακέων. ῥάκεα, Od. Φ. 221.

V. 2.

Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, Inſiliit autem in magnum limen: ne quis exire poſſet, & ut tutus eſſet a tergo & lateribus.

Ἔχων βιὸν, habens arcum.

V. 3.

Φαρέτρην Ἰῶν ἐμπλείην, pharetram Sagittis plenam. δῶμα — ἐνίπλειον βιότοιο, Od. Φ. 78.

Ταχέας δ' ἐκχεύατ' (pro ἐκχεύατο, quod pro ἐξεχεύσατο) ὀϊστοὺς, celeres autem effundebat ſagittas, ſc. ex pharetra.

V. 4.

Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, ibi ante pedes.

V. 5.

Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος — ἐκτετέλεσται, Hoc quidem demum certamen — perductum eſt ad finem ſuum ex ſententia.

Ἄεθλος ἀάατος, Vid. ad Od. Φ. 91.

V. 6.

Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον — Εἴσομαι, αἴ κε τύχοιμι, Nunc rurſus ſcopum alium — Videbo, an attingere poſſim: feſtive hîc loquitur Ulyſſes, petiturus ſagittis procos.

Ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ, quem nunquam attigit quis feriendo, nach welchem Ziel noch niemand geſchoſſen hat.

V. 7.

Εἴσομαι, Videbo, Od. T. 501.

Αἴ κε τύχοιμι, an attingere poſſim, an ferire poſſim ſcopum.

Πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων, donetque mihi votum meum & gloriam Apollo! de Ulyſſe, jaculaturo contra procos. Vid. ad Od. Φ. 338.

V. 8.

Ἦ, Dixit.

Ἐπ' Ἀντινόῳ ἰθύντο (*Attice* pro ἴθυνε) οἰστὸν, contra Antinoum recta miſit ſagittam. ἐπὶ σταθμὴν ἴθυνεν, *Od.* Φ. 121.] Hic Antinous ei maxime fuerat injurius, & primus omnium ei inſultaverat, ut vidimus ſupra *Lib XVIII.* Itaque recte de eo etiam primo vindictam ſumit. SPOND.

Πικρὸς οἰστὸς, *i. e.* ὁ πικροποιὸς καὶ θανάσιμος, ſagitta amara, dolores & mortem ſecum adferens. ita *Il.* Δ. 118.

V. 9.

Ἄλεισον, *coll.* 17. δέπας. Vid. ad *Od.* O. 468.

Ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε, poculum volebat tollere, **aufheben**, ut biberet. οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι ὀΐω, *Od.* Φ. 261.

V. 10.

Ἀμφωτος, ου, ὁ, ἡ, utrinque auribus *vel* anſis præditus, ἄλεισον ἄμφωτον. ex ἀμφὶ, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris.

Καὶ δὴ μετὰ χερσὶν ἐνώμα, Ὄφρα πίοι οἴνοιο, & jam manibus tractabat & movebat, (poculum,) Ut biberet de vino. Vide ad *Od.* Φ. 400.

V. 11.

Φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ Μέμβλετο, cædes enim ei nullam ſollicitudinem animi faciebat.

V. 12.

Μέμβλετο, *pro* Ἐμεμέλητο, Curæ erat, *i. e.* διὰ μελήσεως ἦν. ita *Il.* Φ. 516. μέμβλεται, *Il.* T. 343.

Τίς κ' οἴοιτο; quis tandem putaret?

Μετ' ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι, inter convivas. πλεῖον δαιτυμόνων μέγαρον, *Od.* P. 605.

V. 13.

Μοῦνον ἐνὶ πλεόνεσσι, Solum inter plures.

Καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη, etiamſi valde fortis eſſet.

V. 14.

Οἱ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρα μέλαιναν, Ei ſtructurum mortem malam, & fatum nigrum.

V. 15.

Λαιμὸς, *Il.* N. 388.

Τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ, Hunc Ulyſſes in gutture percuſſit *vel* feriit ſagitta, collineans in eum, καταστοχασάμενος, **dahin zielend und richtend**, *ſc.* contra Antinoum. Apud Recentiores ἐπέχειν τινὰ λαιμῷ eſſet,

ſſet, tenere aliquem gutture, einen bey der Gurgel faſſen und feſt halten. ἐπέχε οἶνον ἐρυθρὸν, *Od.* Π. 444.

V. 16.

Αὐτίκα — ἦλυθ' ἀκωκή, Vid. ad *Od.* Τ. 453.

Ἁπαλοῖο δι' αὐχένος, teneram per cervicem. ἁπαλὰς χεῖ-ρας, *Od.* Φ. 151.

V. 17.

Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, Inclinabat ſe *vel* Inclinabatur autem in latus, er fiel auf die eine Seite, moribundus, cum antea rectus ſederat. ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη, *Od.* Τ. 470.

Δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς βλημένου, & poculum ei excidit e manu Percuſſo.

V. 18.

Βλημένου, *pro* βλημένῳ αὐτῷ. Vid ad *Od.* Ρ. 490.] Ita vulgati: itaque in Exemplaribus accuratioribus legi teſtatur *Euſtathius.* Ac hujusmodi quidem conſtructio Poëtæ non inuſitata. Vide ſupra ad *Od.* Ζ. 155. & Ι. 256. In nonnullis autem Exemplaribus legitur, notante ibidem *Euſtathio*, βλημένῳ. CLARK.

Αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν Αἵματος, ſtatim vero fiſtula per nares craſſa ivit Sanguinis: es fuhr ein langer Strom Bluts heraus; omne ergo, per aliquod cavum in longitudinem exſiliens, dicitur quoque αὐλός. αὐλοῖσιν διδύμοισι, *Od.* Τ. 227.

V. 19.

Αὐλὸς — Αἵματος ἀνδρομέοιο, canalis — Sanguinis virilis, ein langer Schuß — des Bluts des Manns. ψωμοὶ ἀνδρόμεοι, *Od.* Ι. 374.

Θοῶς δ' ἀπὸ εἷο τράπεζαν Ὦσε ποδὶ πλήξας, cito autem a ſe menſam Protruſit & perculit pede percellens eam.

V. 20.

Ποδὶ πλήξας, mit dem Fuß ſtrampſend, ut ſolent moribundi ex vulnere, *i. e.* σφαδάζων.

Εἴδατα, *Od.* Ρ. 95.

Ἀποχέω, & εύω, dejicio, decidere facio. ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε, & cibos dejecit in terram de menſa. *pro* ἀπέχευεν. Poſſit tamen & ſimplex eſſe, ἔχευε, & ad ἀπὸ ſubintelligi ex præcedente, τραπέζης.

Ἔραζε, *Od.* Ω. 526.

V. 21.

V. 21.

Φορύω, & φορύνω, inquino, ich beſudle. obvolvo, ich überdeke.

Σῖτός τε, κρέα τ' ὀπτὰ, φορύνετο, Paniſque, carneſque aſſatæ inquinabantur & oblinebantur pulvere, in pavimentum prolapſæ; ἐμολύνετο.

Κρέα - ὀπτά. κρέας ὀπτὸν, Od. Π. 443.

Τοὶ δ' ὁμάδησαν Μνηστῆρες κατὰ δῶμα, Od. Σ. 398.

V. 22.

Ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα, ut viderunt virum lapſum.

V. 23.

Ἐκ δὲ θρόνων ἀνόρουσαν, Ex ſedilibus autem exſilierunt.

Ὀρινθέντες κατὰ δῶμα, commoti terrore ſubito, & perturbati currentes per conclave magnum, im Saal.

V. 24.

Πάντοσε, Od. Ρ. 366.

Παντοσε παπταίνοντες — ποτὶ τοίχους, Undique circumſpicientes — ad parietes. παπτήνασα δὲ χῆνας - νόησε, Od. Τ. 552.

Εὐδμήτους ποτὶ τοίχους. ἐΰδμητον - τοῖχον, Od. Υ. 302.

V. 25.

Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην,] Arma ſcilicet omnia amoverant Ulyſſes & Telemachus, ut ſupra Od. Τ. 31. memoratum eſt. CLARK. Vidimus antea, Lib. XX. Telemachum ex conſilio Ulyſſis omnia arma ex hoc loco removiſſe. Cum ergo iis ſe ſpoliatos ſentiunt, ad verba confugiunt, quibus proſcindunt Ulyſſem, & ei mortem crudelem minantur. At Ulyſſes ſtatim ſe illis prodet, cum juſta in eos indignatione, & exprobratione tot facinorum ab ipſis in ſuis ædibus commiſſorum, quæ ipſe mox ſit vindicaturus. Et ita quidem id præſtitit, ut reliquos omnes perterrefecerit, atque adeo ad preces confugerint. SPOND.

Ἄλκιμον ἔγχος, Od. Φ. 34.

Ἑλέσθαι, ut caperent ea.

V. 26.

Νείκειον, (pro Ἐνείκειον) δ' Ὀδυσῆα, Reprehendebant, Accuſabant, Vituperabant, Increpabant autem Ulyſſem. νεικείων, Od. Σ. 9.] Euſtathius notat, veteres hunc locum ſpurium

ſpurium putaſſe, quod ridiculum eſſet, plures eadem loqui, cum præſertim aliâs *Homerus* in tali re dicat, ὧδε δέ τις εἴπεσκεν. Sed ipſe recte hanc criſin repudiat. In tali terrore plures proclamant: quod Poëta exprimere voluit. Ceterum illud fatendum, verſum ſalva ſententiâ abeſſe poſſe ob *v.* 31. ERN.

χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν, mit bittern Worten. *Il.* Δ. 241.

v. 27.

Κακῶς (καλὰ) ἀνδρῶν τοξάζεαι, male contra homines ſagittis uteris: contra alium ſcopum melius id faceres. εἵνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι, *Od.* Θ. 228.

Κακῶς, imperite, ἀτέχνως: *imo* &, ſceleſte.

v. 28.

Οὐκ ἔτ' ἀέθλων Ἄλλων ἀντιάσεις, non amplius certaminum Ullorum una particeps eris: du ſollſt zu keinem edlen Wettkampf mehr kommen, nam putabat procus, Ulyſſem ex illo paullo ante feliciter tentato certamine ſuſtuliſſe animos: vel fingebat ſaltem, ſe ita putare. *Vel*, non jam præmiorum Aliorum particeps eris & frueris; & ſenſus eſt: dona tibi dabit regina, quod per ſecures trajeciſti ſagittam; ſed pro tali ἀτέχνως facto jactu jam nihil præmii accepturus es. loquitur quaſi jocoſe, & clementer. αἰ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀντιάσειεν, *Od.* Φ. 402.] *Euſtathius* hoc ita videtur accepiſſe, ut vertendum ſit: *Nulla amplius præmia conſequeris.* Sed verior vulgata interpretatio: *Nullis amplius certaminibus intereris.* CLARK.

Νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος, nunc ſane tibi plenum adeſt exitium. Vid. ad *Od.* Ε. 305.

v. 30.

Τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται, ideo te hic vultures devorabunt. γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω, *Od.* Λ. 577.

v. 31.

Ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ, Aſſimilabat ſibi in animo, *ſc.* falſi quid, quiſque vir: ὑπενόει, es ſtellte ſich ein jeder das falſche als wahr vor: nam nemo poterat jam credere, quod data opera hic perſonatus hoſpes hunc inter tot ſocios interficere voluerit. ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα, *Od.* Τ. 203.

Ἐπειή

Ἐπειὴ φάσαν ὐκ ἐθέλοντα Ἄνδρα κατακτᾶναι, ſiquidem putabant imprudentem Hominem occidiſſe.

V. 32.

Τὸ δὲ νήπιοι ὐκ ἐνόησαν, hoc autem ſtulti non cogitabant: qui putabant, per errorem jaculantis id accidiſſe.

V. 33.

Ὡς δή σφιν καὶ πᾶσιν ὀλέθρυ πείρατ' (*pro* πείρατα) ἐφῆπτο, Quod jam ipſis, & quidem omnibus, exitii fines extremi alligati erant: capita funis illius, quo in mortem detrahi debebant. ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρυ πείρατ' ἐφῆπται jam Trojanis fines mortis adjuncti ſunt, *vel* exitii fines alligati ſunt, *vel* interitus fines impoſiti ſunt; *i. e.* τέλειος ὄλεθρος ἐπῆλθεν αὐτοῖς, extremum exitium, plenum & conſummatum exitium, eis injunctum eſt: die Stricke des Verderbens haben ſie ſchon am Halſe, oder ſie ſind ihnen ſchon an den Leib gelegt. *Metaphora* eſt a fune, cujus caput alterum alligatur alicui, ut per funem illum trahatur aliquo, *Il.* H. 402. M. 79.

Πείρατ', *Od.* M. 51.

Ἐφῆπτο. ἐφάψεαι ἠπείροιο, *Od.* E. 348.

V. 34.

Ὑπόδρα ἰδὼν, *Od.* T. 70.

V. 35.

Ὦ κύνες, O impudentes! αἱ κύνες αἶδε, *Od.* T. 372.

Ὄυ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' (*pro* ἐφάσκετε) ὑπότροπον οἴκαδ' ἱκέσθαι Δήμυ ἀπὸ Τρώων, non me jam putabatis reducem futurum domum Agro ex Troico. Vid. ad *Od.* Φ. 211.

V. 36.

Ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον, quod mihi abſumebatis domum. βίοτον κατακείρετε πολλὸν, *Od.* Δ. 686.

V. 37.

Παρευνάζομαι, præter fas juxta cubo

Δμωῇσιν δὲ γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως, Apud ancillas autem mulieres cubabatis violènter.

Βιαίως, per vim, *Od.* B. 237.

V. 38.

Αὐτῦ τε ζώοντος ὑπεμνάασθε (imperf. Med. pro ὑπεμνάεσθε, *contr.* ὑπεμνᾶσθε, & rurſus diſtracto circumflexo per interſertum α,) γυναῖκα, Ejusque vivi dolole ambiiſtis

uxorem,

ἰχοκτ, ὑπὲρ λῶς καὶ ψευδῶς, καὶ ἐ κατὰ νόμον, ἐμνηστεύεσθε. νόσῳ ὑπομνήσασα, *Od.* O. 3.

V. 39.

Οὔτε θεοὺς δείσαντες, Neque Deos reveriti.

V. 40.

Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι, *ſc.* κατὰ νῦν, ... ἐνὶ φρεσὶ, Neque ullam hominum reprehenſionem futuram propoſuiſtis animo veſtro, ihr ſtelltet euch keine folgende Beſtrafung von Menſchen vor. *Vel:* Neque aliquam hominum vindictam poſt ſecuturam propoſuiſtis vobis in mente. νέμεσις, *Od.* Υ. 330.

Κατόπισθε, *Od.* Φ. 116.

V. 41.

Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται, Vide ſupra *v.* 33.

V. 42.

Τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν, (*pro* ὑφεῖλεν,) Eos vero omnes pallidus metus ſubduxit ſibi ipſis, ut compotes ſui præ timore non eſſent. Vid. ad *Od.* M. 243.

V. 43.

Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον, Circumſpexit autem quiſque, quomodo effugere poſſet grave exitium. πάντοσε παπταίνοντες, ſupra *v.* 24.

V. 45.

Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας, Si quidem jam Ulyſſes Ithacenſis rediiſti,] Le diſcours d'Eurymaque eſt très-adroit. Il ne deſavouë point le fait; mais il en rejette la faute ſur celui, qui vient d'être tué, car les morts ont toujours tort: il repreſente à Ulyſſe qu'il doit épargner ſes ſujets, & il lui promet un dedommagement convenable. DAC.

V. 46.

Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, Hæc quidem ex jure & convenienter rei ipſi dixiſti. αἴσιμα πίνῃ, *Od.* Φ. 294.

Οἷα ῥέζεσκον (*pro* ἔρεζον) Ἀχαιοὶ, qualia & quanta fecerunt Achivi.

V. 47.

Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ, Multa in regia ſede improba, multaque in agro.

Ἀτάσθα-

Ἀτάσθαλα, injuſta, *Od.* Υ. 370.

v. 48.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων, Ἀν
Sed ille jam jacet, qui cauſſa erat omnium, Antin

v. 49.

Οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα, iſte enim immiſit
mum tuum hæc, *i. e.* ἦτος αἴτιος τῶν παρόντων κακ
δεσμὸν ἴηλαι, *Od.* Φ. 241.

v. 50.

Οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, Non tam deſiderat
tias, Non tam cupidus connubii. σίτου καὶ οἴνου κ
νον, *Od.* Υ. 378.

Οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων, Neq
tantopere cupidus nuptiarum. νόστοιο χατίζων, *Od.*

v. 51.

Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων, S
cogitans, quæ ei ad effectum deducere non p
Jupiter.

v. 52.

Ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον — βασιλεύῃ Αὐτός, Ut
in populo — regnaret Ipſe.

Ἰθάκης — ἐϋκτιμένης, Ithacæ — bene conditæ.

v. 53.

Ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας, at tuum filit
terficeret inſidiatus: inquit Eurymachus de Antit
Ulyſſem, jam aperientem ſe, poſtquam ſatis ſibi
derat. Τηλέμαχον λοχόωντες, *Od.* Π. 369.

v. 54.

Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, Nunc autem ill
ſuam partem debitam habet & interfectus eſt, ju
ſus eſt: δεόντως πεφόνευται.

Σὺ δὲ φείδεο λαῶν Σῶν, tu vero parce civibus
inquit procus ad Ulyſſem. φείδεο δ' ἡμέων, *Od.* Π.
Cela eſt ſpecieux, car un Prince qui détruit ſes
ſe détruit lui-même, il verſe ſon propre ſang.
des ſujets, qui manquent à leur devoir, merite
core plus d'être punis, que des étrangers. DA(

v. 55.

Ἀτὰρ ἄμμες (*pro* ἡμεῖς) ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ

mos deinde placantes te per populum, φιλιωθέντες, φίλοι γενόμενοι. ὁ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι καὶ δώρῳ, Od. 396.

V. 56.

...ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν, Quæcunque tibi bibendo & edendo ablata ſunt in ædibus.
ἐκπέποται, ebibita ſunt. perf. Paſſ. ἐκπέπομαι, ab ἐκπίω, ...ω, ebibo.
ἐδήδοται, edendo abſumta ſunt. perf. Paſſ. in forma ..., hoc-modo deducenda: ἔδω, fut. I. ἔσω, perf. ...ηκα, & *Attice* per reduplicationem, ἐδηκα, & in... ο, ἔδηοκα, & Euphonice repetito δ, ἐδήδοκα: ...eſt perf. Paſſ. ἐδήδομαι, edendo abſumtus ſum. Alii ...formam deducunt a præſ. inuſitato, ἐδέω, fut. ἐδέ... perf. Act. ἤδοκα, & *Attice* ἐδήδοκα.

V. 57.

...ἀμφὶς ἄγοντες, Pretium pro iis afferentes. τέσσαρ... ἀμφὶς ἐόντα, Od. Τ. 221.
...ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος, Satisfactionem ...tributionem pro comeſtis bonis adducentes viginti ...m quiſque. τιμὴν, mulctam, pretium pro abſumtis. ...tum proci ſinguli ſe daturos promittunt Ulyſſi in ...mis ſuis. τὴν Λαέρτης πρίατο, πρωθήβην ἔτι ἐοῦσαν, ἐει... ...ια δ' ἔδωκεν, tantum pro ea ancilla juvencula dede... Od. Α. 431.

V. 58.

...χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, Æsque aurumque red...mus,] Cela repare le tort, le dommage: mais l'in...nce, l'injuſtice, le crime, la majeſté du Prince vio...; tout cela ne doit-il pas être réparé? DAC.

V. 59.

...πρίν κε σὸν κῆρ ἰανθῇ, donec tuum cor placetur & mi...tur. καί τε σφιν ἰαίνομαι ἱστορέουσα, Od. Τ. 537.
...πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι, nam antea non re...hendendum, te ira teneri; antea enim vitio tibi ver...dum nequaquam erat, te iraſci. ita Il. I. 519. νεμεσ...τὸν δὲ κεν εἴη, nam iniquis aliorum oculis intuendum ...ne eſſet, denn es wäre mir mit Recht zu verargen, Γ. 410. indignum, invidendum eſſet, Il. Ω. 463. οὐ μὲν

eum omnes uno grege tendamus. Hinc eſt *Od.* ι. 71. τί μοι ὧδ᾽ ἐπέχεις;

v. 76.

Ἀθρέοι, *Od.* Τ. 540.

Εἴ κε μιν οὐδοῦ ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων, an fortaſſe eum repulerimus a limine, & a foribus. pro ἀπώσωμεν, in ſubjunct. *Jon.*

v. 77.

Ἔλθωμεν δ᾽ ἀνὰ ἄστυ, Eamusque in urbem.

Βοὴ δ᾽ ὤκιστα γένοιτο, clamorque ocyus fiat, famaque celerrime vulgetur.

v. 78.

Τῷ κε τάχ᾽ οὗτος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσσαιτο, Sic cito hic vir nunc ultima vice per omnem vitam ſuam jaculatus eſſet *vel* ſagittis feriret. οὐδὲ ἀπὸ ξεινοῦ τοξάσσαιτο, ſupra v 72.

Ὕστατα, *Od.* Υ. 119.

v. 79.

Εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ, ſtrinxit gladium acutum.

v. 80.

Ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον φάσγανον, utrinque acie munitum gladium. πέλεκυν μέγαν, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, *Od.* Ε. 235.

Ἆλτο δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ, proſiliitque adverſus eum hoſtiliter.

v. 81.

Σμερδαλέα ἰάχων, Horribiliter clamans, *Il.* Ε. 302.

Ὁ δ᾽ ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς Ἰὸν ἀποπροΐεις, ſimul autem nobilis Ulyſſes Sagittam mittens. τῶν μὲν ὁμαρτῇ δοῦρατα ἐκ χειρῶν ἤϊξαν, eorum haſtæ ſimul eodemque tempore e manibus evolarunt, *Il.* Β. 656. τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ, *Il.* Σ. 571.

v. 82.

Ἰὸν ἀποπροΐεις, Sagittam mittens, da er einen Pfeil abſchoß. τὸν δὲ τέταρτον ἀποπροΐηκε πόλινδε, *Od.* Ξ. 26.

Βάλλε στῆθος παρὰ μαζὸν, percuſſit pectus ad mammam.

v. 83.

Ἐν δέ οἱ ἥπατι πῆξε θοὸν βέλος, pro ἐνέπηξεν ἥπατι αὐτοῦ, Infixitque hepati ejus velocem ſagittam.

Ἧπαρ, *Od.* Λ. 577.

v. 84

v. 84.

Ἐκ δ᾽ ἄρα χειρὸς φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, ex manu vero enſem demiſit (er ließ fallen) humi.

Χαμᾶζε, *Od.* Φ. 136.

Περιρρηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, circumconſperſus, circumſtillatus. ex περὶ & ῥαίνω, conſpergo guttatim, rigo. fut. 2. ῥανῶ, aor. 2. ἔρραδον. præt. Med. ἔρραδα, & ἔρρηδα.

Περιρρηδὴς δὲ (σὺν τῇ) τραπέζῃ κάππεσε, nam menſulam illam loco clypei præ ſe tulerat manu: ictus igitur, & ictus fluens & perfuſus ſanguine ſuo, concidit.

v. 85.

Κάππεσε (*pro* Κατέπεσε) δινηθεὶς, Decidit curvans ſe & volutans, Concidit circumvolutus, ſich herum wälzend. Ἐγὼ δ᾽ ἐφύπερθεν ἀερθεὶς δίνεον, *Od.* I. 384.

Ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε, ſupra *v.* 20.

v. 86.

Δέπας ἀμφικύπελλον, *Od.* O. 102.

Ὁ δὲ χθόνα τύπτε μετώπῳ, ipſe autem terram feriebat fronte.

v. 87.

Θυμῷ ἀνιάζων, Animo dolens valde: nam fortes viri moriuntur cum indignatione aliqua, ſi ab alio interficiantur. *coll. Il.* Φ. 270. ubi eadem ſunt verba de Achille in amne periclitante de vita. *Active* ſemel occurrit *Od.* Τ. 323. ὅς κεν ἐκείνων τοῦτον ἀνιάζῃ.

v. 88.

Ποσὶ δὲ θρόνον ἀμφοτέροισι λακτίζων ἐτίναξε, pedibusque ſellam ambobus Calcitrantibus evertit & in terra extendit; vulnere accepto dejectus in triclinio. λακτίζων ποσὶ γαῖαν, *Od.* Σ. 98.

Θρόνον — ἐτίναξε, er ſtieß den Stuhl um. Οὔλυμπος οὔτ᾽ ἀνέμοισι τινάσσεται, *Od.* Ζ. 43.

Κατ᾽ ὀφθαλμῶν δ᾽ ἔχυτ᾽, (*pro* ἔχυτο, quod pro κατέχυτο, hoc autem pro κατεκέχυτο) ἀχλὺς, oculis autem offundebatur caligo.

v. 89.

Ἀμφίνομος δ᾽ Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο ἀντίος, Amphinomus autem Ulyſſi nobili ibat Obviam, pugnaturus.

Ἐείσατο, *Od.* Θ. 295.

V. 90.

Ἀντίος ἀΐξας, Contra irruens.

Εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ, ſtringebatque enſem acutum. Vid. ſupra ad *v.* 79.

V. 91.

Εἴπως οἱ εἴξειε θυράων, (omiſſo ἀπὸ,) Si forte ei cederet a janua. ὅ τε μοι εἴξειε πόδεσσιν, *Od.* Ξ. 221.

Ἀλλ' ἄρα μιν φθῆ (*pro* ἔφθη) Τηλέμαχος - βαλὼν, ſed occupavit Telemachus - feriens eum, er wurde eher fertig, er kam zuvor. ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς, *Od.* Τ. 449.

V. 92.

Κατόπισθε βαλὼν, a tergo percutiens eum. κατόπισθε, ſupra *v.* 40.

Χαλκήρεϊ δουρὶ, ferrata haſta. κυνέῃ χαλκήρεϊ, *Od.* K. 206.

V. 93.

Ὤμων μεσσηγὺς, Inter humeros in medio, *Il.* Ε. 41.

Διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε, & per pectus transadegit ita *ibid.*

V. 94.

Δούπησεν δὲ πεσὼν, Fragorem & ſonum gravem autem fecit, cum caderet, *Il.* Δ. 504.

Χθόνα δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ, terramque percuſſit tota fronte.

V. 95.

Τηλέμαχος δ' ἀπόρουσε, Telemachus autem reſiliit retro. Vid. ad *Il.* Ε. 20.

Δολιχόσκιον ἔγχος, *Od.* Τ. 438.

V. 96.

Αὐτοῦ, Illic.

Περὶ γὰρ δίε, dann er fürchtete ſehr. (*pro* περιέδιε) ita *Il.* Ε. 566. Ι. 433.

V. 97.

Ἀνελκόμενον, *ſc.* Telemachum: eum, cum ad ſe traheret & extraheret haſtam ex corpore mortui. ἀνέλκων, *Od.* Φ. 150.

Ἐλάσειε, tranſadigeret *vel* feriret.

V. 98.

Φασγάνῳ ἀΐξας, Gladio irruens.

Ἠὲ προπρηνεῖ (χειρὶ) τύψας, *i. e.* καταφερῆ πληγὴν ἐπενεγκών. σκῆπτρον οὐδὲ ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα, ſed immotum tenebat erectum, *Il.* Γ. 218.

Μή τις αὐτὸν ἢ ἐλάσειε Φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ προπρηνεῖ τύψας, ne quis eum aut transfoderet Gladio irruens, aut prona manu feriret.] Hoc, ut opinor, dicere vult Poëta: nempe metuiſſe *Telemachum*, ne quis ipſum, (dum ſe ad haſtam evellendam inclinaret,) aut enſe elevato palam feriret, aut prono clam configeret. CLARK.

V. 99.

Βῆ δὲ θέων, Vid. ad *Od.* Β. 298.

Φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, ad ſuum patrem intro venit. Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, uſque ad Lemnum autem pervenit, *Il.* Ξ. 230.

V. 101.

Ἤδη τοι σάκος οἴσω, καὶ δύο δοῦρε, jam tibi ſcutum afferam, & duas haſtas.

V. 102.

Κυνέην εὔχαλκον, galeam bene & ex bono ære *vel* ferro factam. ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἠὲ λεβήτων, *Od.* Ο. 84. Ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν, *Od.* Σ. 377.

V. 103.

Αὐτός τ' ἀμφιβαλεῦμαι, (fut. 2. Med. *Jon.*) Ipſeque induam, arma *ſcil.* ut notet ὁπλισμόν.] *Ipſeque me armis induam.* Propria nimirum hæc *vocis Mediæ* ſignificatio. Vid. ſupra ad Ι. 296. & ad *Il.* Γ. 141. CLARK.

V. 104.

Τευχέω, armo.

Τετευχῆσθαι γὰρ ἄμεινον, armatum enim eſſe præſtantius eſt: armari enim fortius & utilius eſt.

V. 106.

Οἶσε θέων, Affer currens, lauf und hole. οἶσε manifeſto eſt imperativus novi verbi Jonici. Vid. ad *Od.* Υ. 154.

Εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ (*pro* πάρα, quod *pro* πάρεισι) οἰστοί, quamdiu *vel* quoad mihi ad defendendum me adſunt ſagittæ.

V. 107.

Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα, Ne me, qui ſolus ſum, depellant a janua. ἄλλος μὲν μεγάρων ἀποκινήσασκε

(*Jon.* pro ἀπεκίνησε) τραπέζης, alius quidem cum difficultate amoveret & attolleret de menſa hoc grande poculum, *Il.* Λ. 635.

V. 108.

Φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί, *Od.* Τ. 14.

V. 109.

Βῆ δ' ἴμεναι, Vide ſupra ad *v.* 99.

V. 110.

Ἔξελε, elegit.

V. 111.

Πίσυρας, Vid. ad *Od.* Π. 249.

Κυνέας χαλκήρεας, galeas ex ære *aut* ferro apte conſtructas. Vid. ſupra ad *v.* 92.

Ἱππόδασυς, εια, υ, pilis equinis denſus. Epith. *galeæ*, cui ſuperponi ſolebat denſus ex equinis pilis conus. Vide etiam ad *Il.* Γ. 369.

V. 112.

Βῆ δὲ φέρων, *i. e.* ἔφερε.

Φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, ſupra *v.* 99.

V. 113.

Πρώτιστα, *Od.* Ο. 38.

Περὶ χροῒ δύσατο χαλκόν, circa corpus induit ferrum, *i. e.* thoracem ferreum.

V. 114.

Ὡς δ' αὔτως, *Od.* Φ. 225.

Τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλά, ſervi ambo induebant arma pulchra.

V. 115.

Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην, Vid. ad *Od.* Ν. 293.

V. 116.

Ἀμύνασθαι, Vid ſupra ad *v.* 106.

V. 118.

Βάλλε τιτυσκόμενος, er traf immer einen. ἄντα τιτυσκόμενος, *Od.* Φ. 421.

Τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον, einer fiel neben dem andern todt nieder, condenſati cadebant mortui. αἱ μέν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται, de ovibus leonem metuentibus, quæ arcte in unum globum concurrunt, πυκναὶ confunduntur, ſie laufen dichte in einander, *Il.* Β. 141.

V. 119.

V. 119.

Ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα, cum deficerent ſagittæ ſagittantem dominum. τόξῳ ὀϊστεύσας, *Od.* M. 84.

V. 120.

Πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο, ad poſtem firmæ domus. Vid. ad *Od.* Υ. 258.

V. 121.

Ἔκλινε τόξον ἑστάμεναι πρὸς ἐνώπια, Acclinavit arcum, ut ſtaret, ad parietem, er lehnete den Bogen an die Wand.

Πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα, ad parietes lucentes & candidos, probe dealbatos. λέβητα παμφανόωντα, *Od.* Τ. 386.

Ἐνώπια, ων, τὰ, parietes in atrio domus, quos ingrediens habet in conſpectu ad dextram & ſiniſtram. Vid. etiam ad *Il.* Θ. 435. *Od.* Δ. 42.

V. 122.

Σάκος θέτο τετραθέλυμνον, clypeum poſuit quadruplicem, quatuor coriis bubulis inductum. *Il.* Ο. 479.

V. 123.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν, Capiti autem robuſto galeam probe factam & aptam impoſuit. ita *Il.* Γ. 336.

V. 124.

Ἵππουρις, ιος, ἡ, Epith. *galeæ*, pilis equinis ſuperne ornatæ. ita *ibid.* 337.

Δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν, *ibid.*

V. 125.

Εἵλετο, Sumſit.

Ἄλκιμα δοῦρε δύω, i. e. πολεμικά, ad defenſionem & pugnam utilia. ἄλκιμον ἔγχος, *Od.* Φ. 34.

Κεκορυθμένα χαλκῷ, Vid. ad *Od.* Φ. 434.

V. 126.

Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, janua conclavis ſecundaria, in ſuperiorem ædium partem emittens, eine kleine Seiten-Thür im Saal, mit einer Treppen in die Höhe. Enarratores ſic: θύρα τις ἐπίκειμαι, ὑψηλοτέραν πρόσβασιν ἔχουσα, ὡς ἂν οὐχ οἷόν τε ἦν ἀνελθεῖν τινὰ, εἰ μὴ διὰ κλίμακος ἴσως, ἢ ἄλλως πως ἀνορέξαντα αὑτὸν ἀναθρώσκοντα εἰς αὐτήν. - Alii exponunt ὀρσοθύρην, ἐκτομάδα θύραν, δι' ἧς εἰς ὑπερῷον ἀναβαίνειν,

νιων, ὀρνύοντες ἐπ' αὐτῆς. & videntur duæ ejuſmodi ὀρσο-θύραι in hoc conclavi magno fuiſſe: una, quæ ferebat in locum, ex quo populus vocari poterat, die auf eine Gallerie führete, oder einen Balcon, & quam obſideri juſſus erat Eumæus; altera incuſtodita, ad cubiculum aliquod ſuperius ferens, per quam adſcendebat Melanthius.] Varias & diſſentientes interpretationes veterum Grammaticorum vid. & apud *Etymol.* in h. v. *Pollux* l. 7. ait eandem eſſe, quæ ἀμφίθυρος dicatur, cui ἀντίθυρος alia e regione appoſita eſt, quod h. l. aptum ait *Kuhn*. Vix certi quid, aut, quod ſatis perſpicuum ſit, dici poteſt. Omnes deſcriptiones ædificiorum, etiam a peritis artis factæ, ambiguæ ſunt, & vix ſatis intelligendæ. ERN.

Ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ, vid. ſupra ad *v.* 24.

v. 127.

Ἀκρότατον δὲ παρ' οὐδὸν, Extremum autem ad limen, & quale id fuerit, ex architecto priſco eſt quærendum.

Ἐϋσταθέος μεγάροιο, ſupra *v.* 120.

v. 128.

Λαύρα, ας, ἡ, platea in urbe, στενὴ ὁδὸς, ἡ ἀμφοδος, δι' ἧς λαοὶ ῥέουσιν ἤτοι φέρονται: nam eſt ex λαὸς & ῥέω compoſitum nomen. hinc eſt ὁ διάλαυρος, vicinus e regione mihi in eadem platea. ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, erat via vel apertura verſus plateam.

Σανίδες δ' ἔχον (*pro* εἶχον) εὖ ἀραρυῖαι, januæ autem cohibebant hanc aperturam bene aptatæ, (gut paſſende die Thüren waren feſt zu. ἡ δ' ἄρ ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος *Od* Φ. 51.

v. 129.

Φράζεσθαι, bene conſiderare & attente cuſtodire.

v. 130.

Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, *h. l.* notat adſcenſionem *vel* viam ad januam aliquam. μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμὴ, es war nur ein Weg, wo ſie an die Thüre gelangen könnten.

v. 131.

Ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων, ſententiam ſuam omnibus oſtendens. ὡς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, *Od.* Φ. 3[illegible]

v. 1[illegible]

v. 132.

Ἀναβαίη, adſcendere velit.

v. 133. 134.

Supra v. 77. 78.

v. 135.

Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν, Od. Φ. 265.

v. 136.

Οὔπως ἔϛ', (*pro* ἐϛὶ,) Non licet, impoſſibile eſt.

Ἀγέλαε διοτρεφὲς, Melanthius ſervus adulator ad pro-m Agelaum. *b. l.* eſt *idem quod* nobiliſſime!

Ἄγχι γὰρ αἰνῶς — θύρετρα, prope enim valde Aulæ pul-ræ fores,] Quid eſt: *prope valde aulæ fores?* Immo: *e clauſa eſt aulæ janua.* Vid. Φ. 391. ERN.

v. 137.

Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, Ad aulam pulcræ portæ. Vid ad d. Φ. 49.

Ἀργαλέον ϛόμα λαύρης, difficile os angiporti, *i. e.* diffi-lis eſt aditus ad angiportum *vel* aperturam hanc ver-s plateam. Senſus eſt: ille Ulyſſes nimis prope adſtat d januam aulæ, & introitus ad angiportum nobis eſt poſſibilis. ἐν ϛόματι προὔχουσιν, *Od.* κ. 90, ubi ſermo de rtu.] *Euſtath.* Ἤγουν ὁ πρὸς τὴν ὀρσοθύρην ἄγων ϛενωπός. LARK. Immo ab ὀρσοθύρῃ, quæ ex ipſis ædibus fert as in atrium, anguſtus aditus eſt in publicum. ERN.

Λαύρη, ſupra *v.* 128.

v. 138.

Καί χ' (*pro* κε) εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, Et ſane vel unus r omnes prohibere poſſit hinc, er könnte alle abhalten: mnes retineret & prohiberet ab aditu illo.

Ὅϛ' ἄλκιμος εἴη, qui fortis eſſet. ἄλκιμα δοῦρε, ſupra v. 125.

v. 139.

Ὑμῖν τεύχε' ἐνείκω, vobis arma feram, adferam, ich will holen. præſ. indicat. loco futuri. καί τις θεὸς αὐτὸν ἐνείκῃ, *Od.* Φ. 196.

Θωρηχθῆναι, ut vos armetis.

v. 140.

Ἔνδον γὰρ, (ὀΐομαι,) οὐδέ πη ἄλλῃ Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσσεὺς καὶ φαίδιμος υἱός, intus enim, (puto,) ne-

que

que uſquam alibi Arma depoſuerunt Ulyſſes & illu filius.

v. 141.

Καλθιάθην, *pro* καλλιθιάθην.

v. 143.

Ῥὼξ, ωγὸς, ἡ, fiſſura, apertura, in ſcala gradi eine Stuffe oder-Treppe, ῥῆγμα, διοδος, θυρὶς, Oeffnung.

Ἀνέβαινε ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο, ſcendit in conclave Ulyſſis, per gradus & per apert cœnationis magnæ, durch die kleine Neben-Thüre Saals. Sunt ergo ῥῶγες *h. l.* μέρος τι μεγάρου.

v. 144.

Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' κ. τ. λ.] Fuerunt, qui *Hom* hic reprehenderint, tot arma ab uno homine ferri poſſe, contendentes. Eandemque ob cauſſam lo hunc ab *Ariſtarcho* repudiatum teſtatur *Euſtathius.* *Dacier* autem & *Barneſius*, *Melanthium* arma hæc omnia ſimul, ſed pluribus ſubinde vicibus, thalamo tuliſſe intelligunt; idque confirmari exiſtimant ex v. 183 184. infra, ubi idem *Melanthius* thalamum ite adiiſſe, unamque tantum galeam & unum ſcutum portare dicitur. CLARK. Sed videtur tum unam tum reperiſſe galeam & unum ſcutum. Nam eſſent utrumque vetuſtate corruptum. ERN.

Ἔξιλε, ſupra *v.* 110.

v. 145.

Supra *v.* 111.

v. 146.

Βῆ δ' ἴμεναι, *v.* 109.

v. 147.

Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, Vide ſupra *v.* 68.

v. 148.

Ὡς περιβαλλομένους ἴδε τεύχεα, Ut indutos vidit arr

v. 149.

Χερσὶ δὲ δοῦρα Μακρὰ τινάσσοντας, manibusque h Longas protendentes. ποσὶ δὲ θρόνον — ἐτίναξε, ſ *v.* 88.

ι δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον, magnum autem & difficile idebatur negotium, er ſahe ein ſchwer Stück Ar- r ſich, videbat, ſe magnum negotium habiturum.

v. 152.

ἀλλα δή τις — γυναικῶν Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ane aliqua — mulierum Contra nos incitat pu- nalam.

v. 154.

ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, ipſe ego hoc peccavi, ich ierin gefehlet, den Fehler begangen. οὐδέ τι τοῦ σκο- ρον, Od. Φ. 425.

v. 155.

τις ἄλλος Αἴτιος, neque quis alius In culpa, vel ndus.

ἱμοιο θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν, Vid. ad Od. Φ. 236.

v. 156.

ιπον ἀγκλίνας (pro Καγκλιπὸν ἀνακλίνας) θύρην, Re- pertam januam, ich habe die Thür offen gelaſſen; i ſic, ut eam removeram & aperueram. coll. 157. ἀνακλινθεῖσα, Od. Σ. 188.

δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων, horum vero ſpeculator erat induſtrius, illorum autem obſervator erat inten- rocorum ſcil. ii habebant valde attentum ad commo- ſorum, & contra nos vigilem. νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλ- Εἴσομαι, ſupra v. 6.

v. 157.

ἴθι, — θύρην ἐπίθες θαλάμοιο, Sed abi, — janu- pone & oppone conclavis, i. e. κλεῖσον, mache die zu: cujus oppoſitum eſt ἀνακλῖναι, i. e. ἀνοίγειν, . Vid. etiam ad Od. A. 524.

v. 158.

αι, diſce, vide, explora.

v. 161.

ἰνθιος, αἰπόλος αἰγῶν, ſupra v. 135.

v. 162.

ιν τεύχεα καλά, Petiturus & allaturus arma pulcra. ε, vidit, ſenſit.

v. 165.

ς δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνὴρ, Ille nimirum rurſus peſti- r, Melanthius. μνηστήρων ἀΐδηλον ὅμιλον, Od. Π. 29.

Ὃν ὀϊόμεθ' αὐτοὶ, quem arbitramur nos, *vel* quem co
jectamus nos.

v. 166.

Ἔρχεται ἐς θάλαμον, It in conclave.

Σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε, *Od.* M. 112.

v. 167.

Αἴ κεν κρείσσων γένωμαι, *i. e.* ἐπικρατέστερος καὶ γενναιό-
ρος, der ſtärkere. Vid. ad *Od.* Φ. 345.

v. 168.

Ἵν' ὑπερβασίας ἀποτίσῃ Πολλὰς, ut ſuas transgreſſio
vel injurias plenarie luat Multas. Vide ſupra ad *v.* 64.

v. 169.

Ὅσσας οὗτος ἐμήσατο σῷ ἐνὶ οἴκῳ, quas ille patravit & c
cogitavit tua in domo. ἐμήσατο, *Od.* Λ. 428.

v. 171.

Μνηστῆρας ἀγαυοὺς, *Od.* Φ. 213.

v. 172.

Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, Continebimus in conc
magno, ne exire inde poſſint. οὐ γὰρ χήσει ἀνὴρ ἔδε
ρας, ſupra *v.* 70.

Ἔντοσθεν μεγάρων, im Saal. ἔντοσθε φαρέτρης, *Od.* Φ. 417.

Μάλα περ μεμαῶτας, quantumvis impetuoſos.

v. 173.

Ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, retro in tergum conv
tentes & torquentes ei manus & pedes, colligando. ἐ
ἀποστρέψασκε κραταιὶς, *Od.* Λ. 596.

Ὕπερθεν, *Od.* Υ. 2.

v. 174.

Ἐς θάλαμον βαλέειν, pro βαλεῖν, infinit. pro imper
βάλετε, In thalamum conjicite.

Σανίδας δ' ἐκδῆσαι ὄπισθε, januas autem occludite, ſi
exitis. σανίδες, ſupra *v.* 128.

Ὄπισθε, poſt, *i. e.* poſtquam feceritis ei id, quod dixi:
ergo eſt χρονικὸν *h. l.* Vide ſupra ad *v.* 55.

v. 175.

Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειρήναντες, Funem autem
plexum ad eum altero extremo terminantes, wenn ihr
ihn an das eine Ende eines Strifs angebunden: nam
alterum extremum trans trabem transverſam ſic trans-
mitte-

ebatur, ut ope illius trahi poſſet alligatus homo in n uſque ad trabem illam, ibique ſic pendens relin-; brachia ei erant colligata in tergo, & ad illa ſic a brachia alligabatur alterum extremum funis ſatis li, qui hinc πλεκτὴ, valide contorta, dicitur. αὐτὰ ἐκ τοῦ πάντα πεπείρανται, *Od.* M. 37.

μερὴν — πλεκτὴν, Funem — contortum, einen dicht ochtenen Strik. πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν, *Od.* I. 247. ειρήν. σειρὴν χρυσείην, *Il.* Θ. 19. σειρὰς τ' ἐυπλέκτους, . 115.

V. 176.

ον' ἀν' (*pro* Κίονα ἀνὰ) ὑψηλὴν ἐρύσαι, Columnam ad attrahere, *ſc.* mementote, *vel* attrahite eum ſur-: nam eſt infin. pro imperat. ἔιρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ, . v. 90.

ον'. κίονες, *Od.* T. 38.

πελάσαι τε δοκοῖσιν, infin. pro imperat. πελάσατε, & ad-ate eum trabibus ſuperioribus, ziehet ihn bis an die Balken. τὺς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε, *Od.* O. 481.

δοκοῖσιν. δοκοὶ, *Od.* T. 38.

V. 177.

δὰ ζωὸς ἐὼν, diu vivens.

κεν — χαλέπ' ἄλγεα πάσχῃ, Ut — miſeras ærumnas tur. Vid. ad *Od.* Λ. 581.

V. 178.

. Υ. 157.

V. 179.

θέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα, hi duo autem fefellerunt intus verſantem, cum ipſi eſſent ante januam: is ſenſit eos.

V. 180.

θαλάμοιο μυχὸν κάτα, in interiori & poſtremo angulo lavis, zu hinterſt in der Kammer, nicht etwa nur dem Eingang. ἐς μυχὸν ὑψηλοῦ θαλάμου, *Od.* Π. 285.

τεύχε' ἐρεύνα, arma quærebat. ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες, *Od.* 36.

V. 181.

ὕπερθε, *Od.* Φ. 66.

Παρὰ

Παρὰ σταθμοῖσι μένοντε, apud poſtes januæ exſpecta & ſtantes, duo viri. Vid. ſupra ad v. 120.

V. 182.

Εὖθ' (pro Ἦντε) ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε, Cum limen ſu grediebatur, Quando egrederetur ex thalamo.

V. 183.

Τρυφάλεια, Il. Γ. 372.

V. 184.

Σάκος εὐρὺ, γέρον, de clypeo vetuſto.

Σακος - γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ, ſcutum - vetus, datum & oblitum ſitu. καί τιν' εἴσω Ἀμμαλί τ' ἐγκεφάλῳ πεπλαξέμεν ἄσπετον οὖδας, Od. N. 395.

Ἄζη, ης, ἡ, eſt ἡ ξηρασία, ἡ τοῖς μυδῶσιν ἐγγινο λευκότης, ὁ παλαιότερων ἰυρώς, der weiße Schimmel an trokneten Dingen. σακος γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ, ſcutu vetus, inquinatum ſitu.

V. 185.

Κουρίζω, juvenili ætate ſum, νέος εἰμί. σάκος, ὃ Λαέρ κουρίζων φορέεσκε, clypeum, quem Laërtes in vegeta ſua geſtabat, κοῦρος ὤν. Conf. LENNEP Animadv. ad C luth. p. 63.

Φορέεσκε, pro ἐφόρει.

V. 186.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, commiſſio diſcretorum. a ῥάπτω, co pono, conſuo.

Ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων, lororum commiſſiones tem, ubi clypeo adhærebant lora, quibus geſtaba clypeus, ſolutæ erant: ſuturæ, ubi lora erant aſſu ruptæ erant.

V. 187.

Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξανθ' (pro ἐπαΐξαντε) ἑλέτην, Illi duo tem irruentes comprehenderunt eum, beyde fielen zu griffen ihn.

Ἔρυσάν τέ μιν εἴσω, traxeruntque eum intus, in lamum.

V. 188.

Κουρὶξ, adv. juvenili robore & animo, νεανικῶς, jug lich. item alacriter & fortiter. a κουρίζω.

Ἐρ

ἐξυσάν τί μιν ἔισω κυρὶξ, trahebantque eum intro Juve- robore, ἀνδρείως, ὡς πρέπει κύροις. *Ariſtarchus* quidem κυρὶξ exponit: ἐπιλαβόμενοι τῆς κόμης, ut ſit pro, ἐκ κεφαλῆς, *quaſi* ἐκ τῆς κυρᾶς, beym Schopf, bey den lich beſchnittenen Haaren: ſed accurate perpendens textum, hanc expoſitionem nihil eſſe ſentiet.

Ἐν δαπέδῳ δὲ χαμαὶ βάλον, in pavimento autem ca- ræ projecerunt eum, ſie wurffen ihn zu Boden.

Ἐν δαπέδῳ, *Od.* P. 169

Ἀχνύμενον κῆρ, dolentem corde.

V. 189.

Σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέον, (*pro* συνέδεον,) Pedes au- manusque conſtringebant.

Θυμαλγεῖ δεσμῷ, triſti & duro vinculo. λώβης — θυ- μαλγέος, *Od.* Υ. 285.

V. 190.

Ἐυ μάλ' ἀποστρέψαντε διαμπερὲς, Recte avertentes ma- ejus prorſus, da ſie ihm die Hände recht und völlig dem Rücken zuſammen gebunden. Vid. ſupra ad *v.* 173.

Διαμπερὲς, *Od.* Υ. 47.

V. 192. 193.

Vide ſupra ad *v.* 175. 176.

V. 194.

Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα, Eumæus det hoſtem captum & gravi ſupplicio deſtinatum ſic *Il.* Π. 744. τὸν —, Πατρόκλεις, inſultans ei verbis irri- his alloquebaris eum, o Patrocle! ubi eſt hoſtilis irri- morientis. τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη Ἀχιλλεὺς, *Il.* Ω. 9. ſubridens: nam jubet regem hoſpitem foris dormi- , 650. quod in ſe non erat honorificum; ſed addit jo- ſe Achilles fictam cauſſam, 654 655. & terret vel quaſi amum, jocoſa iſta moræ mentione. ergo in, ἀνάβλη- λύσιος, ineſt ἡ κερτομία maxime.

V. 195.

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις, κ. τ. λ. optice ſic loquuntur ad vinctum duriter & pendentem am magnis doloribus.

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, *Od.* P. 217.

Νύκτα φυλάξεις, du wirſt die Nacht zubringen.

v. 196.

Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ καταλέγμενος, Lecto in molli decumbens. καταλέγμενος, *Od.* Λ. 62.

Ὥς σε ἔοικεν, ut tibi convenit, ἀγλαΐας ſtudioſo.

v. 197.

Οὐδέ σε γ' ἠριγένεια — λήσει ἐπερχομένη, Neque te aurora — Fallet adveniens: inquit Eumæus ridens ad Melanthium miſere ſuſpenſum manibus & pedibus vivum.

Παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων, *pro* ῥοῶν, ab Oceani fluxionibus.

v. 198.

Χρυσόθρονος, *Auroræ* Epith. *Od.* Τ. 319.

Ἡνίκα, *conj.* quando, cum. Eſt ab ἂν, ſi, & ἵκω, venio, compoſitum, cum ſpiritu Attico: ſi evenit, ſi accidit.

Ἡνίκ' ἀγινεῖς Αἶγας μνηστήρεσσι δόμον κάτα, quando ducis & agis Capras procis in domo. præſ. pro fut. *vel* fut. & pro ἄξεις. ἀγινέμεναι, *Od.* Υ. 213.

v. 199.

Δαῖτα πένεσθαι, ad convivium apparandum, *Od.* Ξ. 251.

v. 200.

Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, Sic is quidem ibi relinquebatur. λέλειπτο, *Od.* Κ. 447.

Ταθεὶς — ἐνὶ δεσμῷ, extenſus — in vinculo: nam manus & pedes retro ſuſpenſi erant ad trabem. ἔκειτο ἐπὶ γαίῃ ταθείς, ὥστε σκώληξ, jacebat in terra extenſus, ſicut vermis lumbricus, mortuus, *Il.* Ν. 655.

Ὀλοῷ ἐνὶ δεσμῷ, in vinculis ad mortem ſervantibus & letaliter cruciantibus, in vinculo mortifero.

v. 201.

Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, Hi duo autem arma induentes.

Θύρην τ' ἐπιθέντε φαεινὴν, januamque claudentes ſplendidam. Vide ſupra ad *v.* 157.

v. 202.

Βήτην εἰς Ὀδυσῆα, Iverunt ad Ulyſſem.

v. 203.

Μένεα πνείοντες, robur & animoſitatem ſpirantes. Vid. ad *Il.* Β. 536.

Ἐφέστασαν, adſtabant Ulyſſi, ut opitulatores, ſie ſtuhnden ihm bey.

'Οι μὲν ἐπ' ὀυδῶ, hi quidem ſtantes in limine, & pulſantes contra procos in triclinio.

v. 204.

'Ενδοθι δόμων, intra triclinium. Vide ſupra ad *v.* 172.
Πολέες τε καὶ ἐσθλοί, multique & ſtrenui.

v. 205.

Τοῖσι δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν 'Αθήνη, (*pro* ἦλθεν,) *i. e.* prudens Mentor advenit cum auxilio paucorum, ſed fortium, virorum.
'Αγχίμολον, *Od.* Υ. 173.

v. 206.

Μέντορι ἐιδομένη ἡμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν, *Od.* Β. 268.

v. 208.

Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν, Mentor! defende perniciem a me. ...γάρ ἐπ' ἀρῆσιν τέλος ἡμετέρησι γένοιτο, *Od.* Ρ. 496.
Μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο, esque memor ſocii dilecti.

v. 209.

"Ος σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον, Qui tibi bene feci.
'Ομηλικίη δέ μοι ἐσσί, æqualis autem mihi es. ἢ εἰ ὁμηλικίη μὲν ἔην, *Od.* Ζ. 23. ut ergo hoc abſtractum ſæpe pro concreto ponatur, pro ὁμῆλιξ.

v. 210.

'Οιόμενος λαοσσόον ἔμμεν' 'Αθήνην, ſuſpicans & ſentiens, ...atricem eſſe Minervam; ſciens & certo credens: pu... in animo, etſi aliter enunciaret verbis, hunc ſub ...cie Mentoris eſſe Minervam bellatricem.
Λαοσσόον — 'Αθήνην, *i. e.* σεύουσαν λαὸν εἰς πόλεμον: unde ἀγελείη dicitur, ἡ ἄγουσα τὸν λεὼν in bello & pace: ...ui & λαὸν σέον τηροῦσα, λαοῦ σώτειρα, unde & ἐρυσίπτολις, cuſtos civitatis & ſervatrix. Sed, ut ut ſenſus hic ...ſterior ſæpe ſit aptus; ipſum tamen Epith. a σέω, *i. e.* ...ω, κινέω, eſt factum: & notat incitatorem populi ...t exercitus ad agendum impigre. λαοσσόον 'Αμφιάρηον, ...l. Ο. 244.

v. 211.

Μνηστῆρες δ' — ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι, *Od.* Φ. 360. & 367.
'Ενίρωθεν, *ibid.* 368.

v. 212.

Ἐνένιπτε — Ἀγέλαος, increpuit verbis — Agelaus. Vid. ad *Od.* Φ. 287.

v. 213.

Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς, Mentor ne tibi verbis perſuadeat Ulyſſes. Eſt *Jonica* forma aor. 2 ſubj. Act. pro παραπίθῃ: nam ob metrum eſt αι pro α; in fine eſt ſyllaba *paragogica* Subjunctivis addi ſolita & *Jonice* eſt augmentum cum reduplicatione etiam in ſubjunctivo: laß dich ja nicht von ihm überreden. ſic & in partic. aor. 2. Act. retinetur *Jonice* iſta reduplicatio: ὅς μ' ἄγε, παρπεπιθὼν, ᾗσιν φρεσὶν, *Od.* Ξ. 290.

v. 214.

Μνηστήρεσσι μάχεσθαι, Contra procos ut pugnes.

Ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ, & defendas eum ipſum.

v. 215.

Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω, Sic enim noſtrum conſilium & propoſitum perfectum iri puto: Ita enim, quæ propoſuimus nobis, etiam actum iri credo.

v. 216.

Ὁππότε κεν τούτους κτέομεν, *pro* κτέωμεν, Quum hos interfecerimus.

v. 217.

Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι. Inter hos & tu mox occideris, *i. e.* φονευθήσῃ, τεθνήξῃ. ita *Il.* N. 829. ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, ſupra *v.* 54.

Οἷα μενοινᾷς Ἔρδειν ἐν μεγάροις, qualia conaris Facere in ædibus: pro talibus, quæ cogitas Facere in ædibus.

Σῷ δ' αὐτοῦ κράατι τίσεις, *i. e.* ἀποδώσεις τῇ σῇ κεφαλῇ, *i. e.* τῇ ζωῇ σου ζημιωθήσῃ, nam tuo ipſius capite lues id, quod contra nos cogitas.

Κράας, *Il.* Ξ. 177.

v. 219.

Ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ, quando veſtras vires *vel* vitas abſtulerimus ferro, *i. e.* quando vos interfecerimus.

v. 220.

Κτήμαθ', ὁπόσσα τοι ἐστὶ, Poſſeſſiones, quotquot tibi ſunt.

Τό

Τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι, quæ in domo, & extra domum ſunt. ἔνδοθι, *Od.* Τ. 377.

Θύρηφι, *pro* ἔξω τῆς θύρας. Vid. ad *Od.* Ξ. 352.

v. 221.

Κτήματα, ἅ τοι ἐστὶ, — Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν; bona tua — Cum bonis Ulyſſis commiſcebimus, eaque pari ratione dividemus inter nos, ſicut Ulyſſis bona diviſuri ſumus: ſic minantur Mentori proci. δαίδας μετέπειτα γον, *Od.* Σ. 309.

v. 223.

Ἄλοχον κεδνήν, uxorem æſtimabilem. ἀμφίπολος—κεδνή, *Od.* Φ. 66.

Πολεύω, verſor, habito, ſum in urbe & civitate.

Οὐδ' ἄλοχον ἐάσομεν Ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύειν, Neque uxorem tuam ſinemus Ithacæ in urbe habitare.

v. 224.

Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον, Vid. ad *Od.* Σ. 386.] On voit aſſez clairement qu'ici Minerve n'eſt que le courage & la prudence d'Ulyſſe même. Ce Heros piqué de l'inſolente audace des Pourſuivants, ſe fait des reproches & ſe gronde de ce qu'il eſt ſi lent à les punir. Ce diſcours eſt grand & noble. DAC.

v. 225.

Vide ſupra ad *v.* 26.

v. 226.

Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκή, inquit Minerva ad eum, *i. e.* ipſe ad ſe, cohortans ſeſe ipſe ad pugnandum. ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν, *Od.* Φ. 426.

Οὐδέ τις ἀλκή, neque ulla fortitudo.

v. 227.

Ἀμφὶ *h. l.* de, pro.

Ἑλένῃ λευκωλένῳ, εὐπατερείῃ, duæ muliebres perfectiones: pulchritudo a parte ad totum; & nobilitas generis ſumma. Vid. ad *Od.* Λ. 234.

v. 228.

Εἰνάετες, *Od.* Ξ. 240.

Τρώεσσιν ἐμάρναο, contra Trojanos pugnabas.

Νωλεμὲς αἰεὶ, perpetuo, *Od.* Π. 191.

v. 229.

Vid. ad *Od.* Λ. 515.

v. 230.

Σῆ δ' ἥλω (3. ſing. aor. 2. Act. ab ἅλωμι,) βυλῆ Πριάμυ πόλις, Tuoque capta eſt conſilio Priami urbs.

Ἐυρυάγυια, *Od.* O. 383.

v. 232.

Πῶς δὴ νῦν — Ἄντα μνηςήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι; inquit Minerva ad Ulyſſem, exprobratorie & acerbe; *i. e.* acuens ipſe ſe Ulyſſes ad acerrime pugnandum, Quomodo tandem nunc — Contra procos lamentabiliter tergiverſaris fortis eſſe? οἶκτρ ὀλοφυρομένην, *Od.* T. 543. Νῦν, ἀποδειλιᾷς· ἢ, ὑποκρίνῃ, ὑποδεέςερος γίνῃ· ἢ, ἐλλείπει ἡ περί· ἵν' ᾖ, περὶ μνηςήρων. *Schol.* Nempe ὀλοφύρεσθαι *h l.* pro ἀπολοφύρομαι. Apud *Thuc. I.* ἀπολοφύρσεις ſunt lamentationes deſperantium, deſperationes. ERN.

Ἄλκιμος, ſupra *v.* 138.

v. 233.

Πέπον, *Od.* N. 154.

Παρ' ἔμ' ἵςασο, juxta me ſta.

Καὶ ἴδε ἔργον, & vide opus meum: vide, quid efficiam.

v. 234.

Ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι, inter hoſtes tuos.

v. 235.

Ἄλκιμος, ϐ, ὁ, nobilis Ithacenſis, cujus filius fuit Μέντωρ, fidiſſimus Ulyſſi, & hinc dictus Ἀλκιμίδης.

Ἐυεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, ſi quis bene & recte agit.

Ὄφρ' εἰδῇς, οἷός τοι — ἐυεργεσίας ἀποτίνειν, Ut videas quam valde poſſim tibi — beneficia retribuere, *vel* benefacta mihi olim, nunc compenſare & remunerari: genoßnes gutes wieder vergelten.

v. 236.

Ἦ, Dixit.

Οὔπω πάγχυ δίδυ — νίκην, nondum omnino dabat victoriam.

Πάγχυ, ſupra *v.* 195.

Ἐτεραλ-

Ἑτεραλκὴς, έος, ὁ, ἡ, qui alteri parti adeſt, eamque defendit, robuſtioremque eam facit. Epith. *victoria.*

v. 237.

Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν, Sed adhuc roborisque & promtitudinis ſuæ periculum faciebat: ſpecimen ejus edi volebat. τόξου πειρήτιζεν, *Od.* Φ. 149.

v. 239.

Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον Ἕζετ' ἀναΐξασα, Minerva, in hirundinem ſe transfigurante, quæ ſedebat ad trabem laquearis in triclinio magno, ubi fumus evolvebatur, *i. e.* jaculabatur aliquis ſocius Ulyſſis jam per illud foramen in procos.

Αἰθαλόεντος ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον, in nigro tigno triclinii fumo nigri, *h. e.* in eo tigno, quod ambiebat foramen ſuperne in lacunari triclinii, per quod exibat fumus de foco & de facibus Id oportet ſcire, antiquos in medio fere conclavi habuiſſe focum, & ſupra focum in tecto erat foramen, per quod fumus evolvebatur. πρὶν με πρηνὲς καταβαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν, antequam me funditus dejeciſſe Priami domum exuſtam: καὶ αἰθαλωθησόμενον, nam poſt combuſtam domum jacent nigra tigna & nigri muri reliqui, *Il.* B. 415. ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, *Il.* Σ. 23. *coll.* 25. χιτῶνι μέλαινα ἀμφίζανε τέφρη, ut ergo κόνις αἰθαλόεσσα & τέφρη μέλαινα ſint idem: nam in luctu ſubito & ſummo rapiebant cinerem de foco, ſpargebantque eum ſuper caput & veſtes.

Μέλαθρον, *Od.* T. 544.

v. 240.

Ἕζετ' ἀναΐξασα, Sedit ruens in altum, hinauf fahrend.

Χελιδόνι εἰκέλη ἄντην, hirundini ſimilis viſibiliter. Vid. ad *Od.* Φ. 411.] Iſta ſubita metamorphoſis Mentoris illius adulterini in hirundinem mira eſt, ſed ſatis tamen Homericis Diis uſitata. Quod autem hirundini aſſimiletur, cauſſam eſſe puto, ne deprehenderetur pro Minerva. Nulla autem poterat eſſe ſuſpicio de illa avicula, quæ ſolet etiam in trabibus ædium conſiſtere. SPOND.

Ἄντην, pertinet ad ἕζετο, ſedebat: ſie ſezte ſich ſichtbarlich; ſermo eſt de Minerva. Vid. ad *Od.* Θ. 213. & 158.

v. 241.

Ὤτρυνε, hortabatur.

v. 244.

Od. Φ. 187.

v. 245.

Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, Quotquot adhuc vivebant.

Περί τε ψυχέων ἐμάχοντο, Vid. ad Od. I. 423.

v. 246.

Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς, Ceteros autem jam domi & occiderat arcus.

Ταρφέες ἰοί, crebræ ſagittæ: quæ & poſſunt inti firmæ, robuſtæ. ταρφέ' ἀμειβομένω, Od. Θ. 379.

v. 247.

Supra v. 131.

v. 248.

Eadem verba, quæ ſupra v. 70. exſtant, nunc ἤδη repetuntur ſcoptice & animoſe, quæ antea i expreſſerat.

v. 249.

Εὔγμα, ατος, τὸ, id quod voto petitur; gloria & lætitia digna res. ab εὔχομαι.

Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών, ἤ jam ei Mentor abiit, poſtquam inanes lætas res dix der ſich mit leeren Worten breit gemacht, wie erwi er ihm beyſtehen wolle: κενὰ καυχησάμενος ὡς εἰς βοή. κενὰ εὔγματα, vanas gloriationes, vel inania vot

v. 250.

Οἱ δ' οἶοι λείπονται ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι, Hi autem relicti ſunt ad primas fores.

v. 251.

Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε (imperative) δούρατα μακρά, Ideo nunc ne ſimul omnes emittite haſtas lo

v. 252.

Οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσατ', (pro ἀκοντίσατε,) vos ſex res jaculamini.

v. 253.

Αἴ κέ ποθι Ζεὺς δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, ſicubi Ju Det Ulyſſem percuti ferro.

Καὶ κῦδος ἀρέσθαι, & nos victoriam ferre, vel vi

v.

V. 254.

Τῶν δ' ἄλλων ἐ κῆδος, De reliquis nihil laboramus & ſolliciti ſumus anxie, ſi modo is unus victus ſit: inquinnt proci.

Ἔπην ἔτος γε πέσῃσιν, ſi hic quidem ceciderit. pro πέσῃ.

V. 255.

Ἀκόντισαν, jaculati ſunt.

V. 256.

Ἱέμενοι, Cum ſtudio.

Τὰ δὲ πάντα (ſc. βέλεα) ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη, omnia autem (jacula) fruſtra miſſa fecit Minerva. ἔγχος μοι ἐτώσιον ἤϊχθη παλάμηφι, haſta mihi ruebat in vanum e manu, Il. Γ. 368. ἐτώσιον ἀϊχθῆναι, ut irritum rueret & volaret, ſc. ἔγχος, daß er vorbey fuhr: non quidem ex manu Martis, at tamen procul a corpore Diomedis, Il. Ε. 854. ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, ſedeo otioſus ad naves, i. e. in caſtris, vanum pondus terræ, Il. Σ. 104.

V. 257.

Σταθμὸν εὐσταθέος μεγάροιο, ſupra v. 120.

V. 258.

Βεβλήκει σταθμὸν μεγάροιο, Percuſſit jaculando poſtem domus.

Θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν, ſupra v. 155.

V. 259.

Ἄλλε δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε, pro ἐνέπεσε, Alius vero haſta impacta eſt parieti.

Μελία, Od. Ξ. 281.

Μελίη — χαλκοβάρεια, haſta — gravis ære, mit ſchwerem Eiſen ſtark beſchlagen. στεφάνη χαλκοβάρεια, galea gravis ære, Il. Λ. 96. a χαλκόβαρυς, άρεια, αρυ.

V. 260.

Ἐπειδὴ δοῦρα ἀλεύαντο μνηστήρων, evitatis haſtis, miſſis a procis. ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός, Od. Υ. 305.

V. 261.

Μύθων ἦρχε, Od. Υ. 508.

V. 262.

Ἄμμι, Æolice pro ἡμῖν.

v. 263.

Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, Procorum in cœtum jaculari haſtis.

Μεμάασιν, ſtudent, cupiunt.

v. 264.

Ἡμέας ἐξεναρίξαι, Nos interficere. ὃν πατὴρ ἐξεναρίξε *Od.* Λ. 272.

Ἐπὶ προτέροισι κακοῖσιν, inſuper ad priora mala, über alles das vorige böſe.] Ἤγουν, καί τοι αὐτοὶ προκαταρξάντες τοῦ κακοῦ. *Euſtath.* Rectius autem & ſimplicius interpreteris cum *Barneſio* aliisque: *præter* (*ſuper*) *priora mala* CLARK.

v. 265.

Ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα, jaculati ſunt acutas haſtas.

v 266.

Ἄντα τιτυσκόμενοι, Contra dirigentes haſtas in lineam rectam. βάλλε τιτυσκόμενος, ſupra *v.* 118.

v. 268.

Βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ, *Od.* Φ. 199.

v. 269.

Οἱ μὲν ἔπειθ' ἅμα πάντες ὀδὰξ ἕλον — οὖδας, Hi quidem deinde ſimul omnes mordicus prehenderunt — terram, eſt circumlocutio morientium in præliis, & cadentium in pectus. eſt ergo pro: ἐν μάχῃ ἔπεσον πρηνεῖς. ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες —, *Od.* Υ. 268.

Ἄσπετον οὖδας, *i. e.* γῆν ὑποκειμένην, in triclinio magno nam ſolum in ejusmodi cœnatione, in inferiore parte ædium, non erat ſtratum lapidibus aut aſſeribus, ſed erat nuda terra. Vid. etiam ad *Od.* Ν. 395.

v. 270.

Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε, Proci autem ceſſerunt penitus in angulum conclavis magni, ſie wichen ganz zu hinterſt im Saal hin. ἀναχωρήσειν, *Od.* P. 461.

Μεγάροιο μυχόνδε, Vide ſupra ad *v.* 180.

v. 271.

Τοῖς δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, Vide ad *v.* 187.

Νεκύων δ' ἐξ ἔγχε' ἕλοντο, & ex cadaveribus haſtas extraxerunt.

v. 272 —

v. 272 — 276.

Supra *v.* 255 — 259.] Non eſt hic vitioſa ταυτολογία. Supra *v.* 256. dixerat, πάντα jacula irrita cecidiſſe. Hic, *v.* 273. ait, πολλά. Et tria quidem abiere in poſtem, fores, parietem, duo leviter perſtrinxere Telemachum & Eumæum, ſextum in terram cecidiſſe. ERN.

v. 277.

Βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, er traf ihn an die Hand. δεξιτερὴν δ' καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα, *Od.* Σ. 257.

v. 278.

Λίγδην, *adv.* ſtringendo, ſuperne lacerando, geſchrammet, aufgerizet. *h. l.* mit einem Schramm, oder Streifſchuß. a λίζω, *fut.* ξω, ſtringo, diſtringo, ich rize, ſchramme, ſchlize.

Ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός, ſummam autem cutem læſit ferrum, und der Spieß beſchädigte die äuſſere Haut, das Eiſen ſchrammete nur die Haut ein wenig. ἐπελθὼν δηλήσαιτο, *Od.* N. 124.

Ἄκρην — ῥινὸν, extremam — pellem.

v. 279.

Ὑπὲρ σάκος, ſuper clypeum.

v. 280.

Ἔγχεϊ μακρῷ Ὦμον ἐπέγραψεν, haſta longa conjecta Humerum diſtrinxit leviter. ἀκρότατον χρόα φωτὸς ἐπέγραψεν ὀϊστός, ſuperiorem cutem viri diſtrinxit & dilaceravit ſagitta, *Il.* Δ. 139. νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, nunc diſtringens mihi ſuperiorem partem pedis, *Il.* Λ. 388. Ubi id ſatis grave vulnus, contemnendi hoſtis cauſſa, hoc levi verbo appellat.

Τὸ δ' (ἔγχος) ὑπέρπτατο, & ea (haſta) ſuperavolavit. ὁ δ' (λᾶας) ὑπέρπτατο σήματα πάντα, *Od.* Θ. 192.

Πίπτε (*pro* ἔπιπτε) δ' ἔραζε, ceciditque ad terram.

Ἔραζε, ſupra *v.* 85,

v. 282.

Vide ad *v.* 263. & 265.

v. 285.

Βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ, ſupra *v.* 268.

v. 286.

Ἐπευχόμενος, inſuper glorians.

v. 287.

Πολυθέρσης, ου, ὁ, nobilis Ithacenſis, pater proci Cteſippi.

Φιλοκέρτομος, ου, ὁ, deriſor, ein Spötter. ex φίλος, κερτομία, *Od.* Υ. 263. Φιλοκέρτομε, qui ſolebas exagitare alios verbis & factis injurioſis.

Πάμπαν, *Od.* Υ. 284.

v. 288.

Εἴκων ἀφραδίῃς, (*pro* ἀφραδίαις,) Cedens imprudentiæ, ex ſtultitia, aus Unbeſonnenheit. βίῃ καὶ καρτεί κων, *Od.* Σ. 138.

Μήποτε πάμπαν Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, nunquam omnino Hominem ſubactum incogitantia & inſipientia magna loqui decet, nie aus Unverſtand zupralen. ποτε χαλκῷ Κτάνε δι' ἀφραδίας, *Od.* Υ. 523.

v. 289.

Ἀλλὰ Θεοῖσι Μῦθον ἐπιτρέψαι, ſed Diis Rem committere. Vid. ad *Od.* Φ. 279.

Ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εισι, ſiquidem illi potentiſſimi ſunt. φέρτερος, *Od.* Φ. 371. & 373.

v. 290.

Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, hæc verba abiere in proverbium, ἐπὶ τῶν ἀντὶ κακοῦ ἀπολαβόντων κακὸν, de iis, qui pro dato malo malum accipiunt: nam *h. l.* haſta erat pro oſſe illo, *coll. Od.* Υ. 292. *ſqq.* τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται *Od.* Ι. 370.

v. 291.

Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι, Ulyſſi, per domum mendicanti, ſub perſona nimirum. ἀλητεύειν ἀπέπεμψας, [Od.] Σ. 113.

v. 292.

Ἦ, Dixit.

Βοῶν ἑλίκων, Vid. ad *Od.* Μ. 355.

Βοῶν — ἐπιβουκόλος, ſupra *v.* 285.

v. 293.

Οὖτα, Vulneravit.

Δαμαστορίδην] *Agelaum.* Vide *v.* 241. CLARK.

Αὐτοσχεδὸν, *Il.* Η. 273.

V. 295.

ν κενεῶνα, medium ventrem. deeſt ἐν. βέβληαι κε-διαμπερὲς, transfixus es per ventrem, *Il.* E. 284.
ών, ῶνος, ὁ, pars tota illa inferior corporis huma-uæ caret oſſibus, & eſt *quaſi* inanitas, der hole eib, ἡ λαπάρη. Dicitur παρὰ τὸ κενὸς εἶναι ὀςέων.
ρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν, penitusque ferrum adegit ei-pus.
πρὸ, per & ante, gerade durch, *Il.* E. 281.

V. 296.

ε δὲ πρηνὴς, Procidit autem in terram pronus.
να δ' ἤλασε παντὶ μετώπῳ, ſupra *v.* 94.

V. 297.

ιμβροτος, ου, homines perdens & deſtruens. Epith. *bellicæ*, *Il.* N. 339.
ς *h. l.* notat πτοίαν καὶ πτυρμὸν, terrorem divinitus am.
ναίη — αἰγίδ' ἀνέσχεν, Minerva — clypeum ſurſum t.

V. 298.

ὄθεν, *Od.* Υ. 104.
οφὴ, ῆς, ἡ, contectio conclavis aut thalami aut ædis. ecke oben im Zimmer. ὑψόθεν ἐξ ὀρόφης, ſuperne ueari. *coll.* 239. 240. & notatur in ſpecie locus ille ris, ubi erat impluvium, per quod evadebat fu-x triclinio aut conclavi. Eſt cameratio, das Ge-

ίω, & *Jon.* πτοιέω, conterreo, percello, conſter-acio *quaſi* concidere: vehementer moveo aliquem, che ſcheu, ſeze in heftige Bewegung, ſchreke.
δὲ φρένες ἐπτοίηθεν, *Jon.* pro ἐπτοιήθησαν, da wur-Herz heftig bewegt und erſchrekt.

V. 299.

δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, Ipſi vero fugiebant per ive magnum ab una ejus parte in aliam, ſie lieſen Saal furchtſam herum aus einem Winkel in den n.
ὡς ἀγελαῖαι, boves tanquam gregales. *ſc.* fugita-perterriti. βοῦν ἀγελαίην, *Od.* Υ. 251.] Priori hac ſimili-

ſimilitudine Poëta *Procorum* ſolummodo diſſipationem trepidationemque confuſam; poſteriori *Ulyſſis* Sociorumque vires ſuperiores victoriamque facilem depingit CLARK. Pour exprimer la terreur des Pourſuivants Homere ſe ſert de deux comparaiſons; par celle des taureaux piquez par les taons, il marque ſeulement leur agitation & leur fuite, & par celle des oiſeaux, il marque leur foibleſſe & leur timidité. D'un autre côté par celles des taons il marque la fureur & l'acharnement d'Ulyſſe & de ſes compagnons, & par celle des éperviers, leur courage & leur ſuperiorité. C'eſt pour faire ſentir la juſteſſe des idées Le Poëte par cette belle Poëſie égaye & délaſſe bien ſon Lecteur attriſté & fatigué du recit hiſtorique de ce grand combat. DAC.

V. 300.

Αἰόλος οἶςρος, celer oeſtrus, die ſchnelle Bremſe. τεύχεα αἰόλα, arma agilia, quæ in præliis varie circumaguntur & convertuntur, *Il.* E. 295. σάκος αἰόλον, *Il.* H. 222. πόδας αἰόλος ἵππος, flexipes equus, celer & agilis pedibus, *Il.* T. 404. αἰόλαι εὐλαὶ, vermes varie ſe moventes & flectentes, Maden, die ſich mannigfaltig krümmen, *Il.* X. 509. σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠδὲ μέλισσαι, veſpæ & apes in medio flexiles: quia in medio ſectæ quaſi ſunt (unde & inſecta dicta,) & ibi alas habent, *Il.* M. 167.

Οἶςρος, -ου, ὁ, œſtrus, aſilus, tabanus. Eſt proprie animal ex genere muſcarum, majus muſca, quod circumvolans involat boves aut equos, eosque cogit infixo aculeo veſanos currere. Vocatur αἰόλος, διὰ τὸ ποικίλον τῆς χροίας αὐτῆ, καὶ διὰ τὸ εὐκίνητον: vel ὅτι, quod τῆ αἰόλλεσθαι, i. e. κινεῖσθαι ταχέως, αἴτιός ἐςιν τοῖς βουσὶν weil er das Vieh umherlauffen machet, oder, weil es bunt von Farbe iſt.

Ἐφορμηθεὶς, irruens, adortus. ἐφορμηθεῖσα, *Od.* M. 122. (ubi pro *adortus* lege *adorta*)

Τὰς μέν τ' αἰόλος οἶςρος ἐφορμηθεὶς ἐδόνησεν, Quas quidem celer oeſtrus ingruens agitare ſolet. ἄνεμος ζαὴς νέφεα δονήσας, nubes agitans ventus, vehementer flans, *Il.* M. 157. δένδρον πνοιαὶ δονέουσιν, venti motant & curvant arborem teneram, *Il.* P. 55.

V. 301.

V. 301.

d. Σ. 366.

V. 302.

ι δ', ὥς' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, Vid. ad *Od.* Π. 217.] oniam Poëta dicit infra *v.* 306. χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες , ideo Dna *Dacier* vultures hoſce ſive accipitres ab hominibus ad aves minores captandas conſulto iſſos intelligit, Poëtamque hic aucupium iſtius tem-is depingere exiſtimat. Rationibus tamen, ut opi-, haud ſatis idoneis. Neque iſti interpretationi ſatis congruit iſtud, Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες, *v.* 303. CLARK. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 99. γυπιοὶ — ἀγκυλοχεῖλαι. μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης, *Od.* 538.

V. 303.

Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι, Ex montibus ve-ntes in aves irruunt, *vel* impetum dare ſolent.

V. 304.

ίον *h. l.* liber campus a ſilvis & ædificiis, liber aër. αἱ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται, Hæ quidem gro verſus nubes timidæ volant, ad nubes perterritæ unt.] Parum eleganter vertitur locus: *nubes timentes unt.* Immo: *nubes fuga* ſeu *metu petunt.* ERN. Πτώσσουσαι ὄρνιθες, exterritæ fugientes aves. πτώσσειν δῆμον βάλλεαι, *Od.* Σ. 362.

V. 305.

Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, Illi autem eas perdunt interficiunt irruentes. *coll.* 303. ἐπάλμενος ἔγχει, *Od.* 820.

Οὐδέ τις ἀλκὴ γίγνεται, οὐδὲ φυγή, nec aliqua defenſio prohibitio mali Locum habet, nec fuga: neque fortitudo Exiſtit illis, neque effugium; de aviculis, gitatis ab accipitribus.

V. 306.

χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ, gaudent autem viri illi præ-apta. ἄγρην ἐφέπεσκον, *Od.* M. 330.] Viri intelligendi ores vel ruſtici ſpectantes illam quaſi venationem & uram delectantur hoc ſpectaculo. ERN.

V. 307.

v. 307.

Ἐπεσσύμενοι, invadentes violenter.

v. 308.

Τύπτον (*pro* Ἔτυπτον) ἐπιστροφάδην μνηστῆρας, Cædei procos quaquaverſum, *vel* converſi celeriter in om partes. κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, er ſchlug um ſich herum allen Seiten todt, *Il.* Κ. 483.

Τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς, illorum autem gemitus citabatur atrox *vel* miſer. ſic *ibid.*

v. 309.

Κράτων τυπτομένων, Capitibus, *i. e.* ſingulis conti ſerie, percuſſis.

Δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν, *Od.* Λ. 419.

v. 310.

Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων, Leiodes tem Ulyſſis celeriter accedens tetigit genua.

v. 311.

Λισσόμενος, precans.

v. 312.

Γουνοῦμαί σ', Genibus tuis advolutus oro te. *coll.* § γουνούμην, *Od.* Λ. 29.

Σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον, tu vero me reſpice, mei miſerere. ita *Il.* Φ. 74. ubi hoſtis ſupplex, qu Achilles jam olim ceperat, aluerat, & dimiſerat, loq tur, cum iterum in manus Achillis pugnans incide & ex *h. l.* maxime vis verbi αἴδομαι apparet. rogat, Achilles dubitare velit ei nocere, quia aliquando do ſticus ei vel quaſi fuerit, & quia nunc ſupplex oret.

v. 314.

Οὐ γάρ πω τινὰ φημὶ γυναικῶν — Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξ ἀτάσθαλον, Nunquam enim cuiquam puto mulierum Dixiſſe me, nec feciſſe quid, improbe. ἀτάσθαλα, pra *v.* 47.

v. 315.

Παύεσκον (*Jon.* pro Ἔπαυον) μνηστῆρας ἄλλους, Quieſc faciebam procos alios, ich hieß die andern ſtill ſitzen u ablaſſen vom unrecht thun.

v. 3

V. 316.

Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο, Sed mihi non parebant, verbis meis nihil movebantur, ſie ließen ſich von mir nicht gen.

Κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι, ut a facinoribus manus abſtinerent.

V. 317.

Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον, Igitur etiam improbitate duram mortem conſecuti ſunt. ἀτασθαλίαι δὲ ſup. Ἐχθρὰ ἔσαν, Od. Φ. 146.

Ἀεικέα πότμον, Od. Τ. 550.

Πότμον ἐπέσπον, Od. Λ. 388.

V. 318.

Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι θυοσκόος — Κείσομαι, At ego inter vates — Jacebo mortuus.

Θυοσκόος, Od. Φ. 145.

Οὐδὲν ἐοργὼς, der ich nichts gethan. ἐοργώς, Od. Χ. 289.

V. 319.

Ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων, ita non eſt gratia conſequens bene factarum rerum, *i. e.* beneficiorum, *vel potius*, eorum, qui bene fecerunt. ſic & *Od.* Δ. 695. ... οἱ εὐεργέες ſunt, bene factores.

V. 320.

Τοῖσδεσσι ἰδών, ſupra *v.* 60.

V. 321.

Θυοσκόος εὔχεαι εἶναι, vates profiteris eſſe.

V. 322.

Πολλάκι που μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι, Sæpe ſine dubio optaſti & precatus es (ſo wirſt du wohl oft gewünſcht haben) in domo. *ἀρήμεναι* eſt *vel* præſ. infin. ab ἀρᾶμαι, pro ἀρᾶναι, *terminatione Attica*, & mutato α in η. *vel* eſt aor. 1. infin. ab ἀρείω, fut. ἀρήσω, aor. 1. ἤρησα, infin. ἀρῆσαι, & *Attice*, ἀρήμεναι: quod poſterius verius.] Verte: *Sæpe utique ſolebas vota facere & preces* &c. ERN.

V. 323.

Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι, Procul ut a me eſſet plenus reditus dulcis domum, Procul ut fiat a me conſummatio reditionis ſuavis.

v. 324.

Σπέομαι, *idem quod* ἕπομαι, comitor, adhæreo ſum.

Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, Tibi autem uxore meam adhærere & incolumem adeſſe. aor. 2. ir Med. σπεῖο μοι, ὡς ὅτε πάτρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ ἐς Θ comitare me & adeſto mihi, ſicut patri meo adſ eumque comitata es contra Thebas. σπεῖο eſt *Poët.* & pro σπέο, & id pro σπέσο, aor. 2. *imperat.* Med. *Attice* contraheretur in σποῦ, *Il.* K. 285.

Καὶ τέκνα τεκέσθαι, & liberos parere.

v. 325.

Τῷ κεν ἄν θάνατόν γε — προφύγοισθα, Ideo mu mortem — effugere poſſis. ſyllaba θα eſt parago προφυγών — πόντον, *Od.* Λ. 106.

Θάνατον — δυσηλεγέα, *i. e.* τὸν δυσκοίμητον. morte male cubare facientem. δυσηλεγέος πολέμοιο, quod gratas dat cubationes, in pulvere & inter alios occ *Il.* Υ. 154.

v. 326.

Χειρὶ παχείῃ, *Od.* Φ. 6.

v. 327.

Ξίφος, — ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπροέηκε χαμᾶζε, enſem quem ſcilicet Agelaus abjecerat in terram, hatte f laſſen. ἰὸν ἀποπροΐεις, ſupra *v.* 82.

Χαμᾶζε, *ibid.* 84.

v. 328.

Κτεινόμενος, Quum interficeretur.

Τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε, quo (gladio) h ad cervicem mediam percuſſit.

v. 329.

Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν (*pro* κονίαις) ἐ θη, Loquentis autem ejus caput pulveri immixtum *vel* in pulveres injectum eſt, cum ab Ulyſſe ei amp retur. der Kopf ward ihm vor die Füſſe gelegt. ita *Il.* K. 4

v. 330.

Τέρπιος, ου, ὁ, nobilis Ithacenſis, cujus filius er Φήμιος, ἀοιδός: & apte hinc dicitur is Τερπιάδης; nam Phemius erat τερπίθυμος.

Ἀλύ

ἴσχασε κῆρα μέλαιναν, er ſuchte zu entgehen dem Tod,
εν. ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν, *Od.* P. 581.

V. 331

l. ad *Od.* A. 154. Ἀνάγκῃ, *Od.* P. 441.

V. 332.

μεγγα λιγῦαν, *Od.* Θ. 67.

V. 333.

ποθύρῃ, ſupra v. 126.

α δὲ φρεσὶ μερμήριζεν, Vid. ad *Od.* Π. 73.

V. 334.

ἐκδὺς μεγάροιο —, Utrum exiens & emergens ex
ι —. ſed vid. *Od.* Ξ. 460.

V. 335.

ῖος, εία, ῖον, ad ſeptum vel murum pertinens.
ι μεγάλυ ποτὶ βωμὸν Ἑρκείυ, quæ ara erat in aula
lio: nam Jupiter ὁ ἔφορος τῦ ἕρκυς, *i. e.* τῦ περὶ τὴν
ι τειχίυ.
lam *in privatis ædibus* exſtructa erant *altaria*, quibus
nas mactabant. Quo in genere potiſſimum cele-
ara Διὸς Ἑρκείυ, *Jovis Hercei*, de qua h. l *Euſtathius*
extitiſſe extra αυλὴν, *ſub dio* *Pollux* in medio do-
; cui concinit *Virgilius*, Æneid. II. 512.

Sedibus in mediis, nudoque ſub ætheris axe
Ingens ara fuit. — — — —

uam Hecuba cum natis confugerat; & ipſe Pria-
tandem occiſus. Quod *Euripides Troadibus* ait factum
ram Jovis Hercei. *Athenæus* etiam *Lib. V* dicit,
vocari Homero locum ſubdivalem, ubi ara Jovis Hercei.
'H. *Lib. I. C. IX.* §. *VIII.* Vid. etiam *Lib. I. C. II.*
I.
ιlo, ſederet.
μὸν — τετυγμένον, aram — bene ſtructam. οἰκία — τε-
να, *Od.* Φ. 215.

V. 336.

ἐπὶ μηρί' ἔκαιον, *pro* ἐπέκαιον, boum femora ſu-
comburebant. Vid. ad *Od.* P. 241.

V. 337.

ισαΐσσω, advolo, accurro.
γύνων λίσσετο προσαΐξας Ὀδυσῆα, caſus additi non ad

 parti-

participium pertinent: An ad genua precaretur acc Ulyſſem. *coll.* 339.

v. 338.

Od. Σ. 92.

v. 339.

Γούνων ἅψασθαι — Ὀδυσῆος, Genua contingere — U ἁψαμένη δὲ γονείυ, *Od.* T. 473.

v. 340.

Φόρμιγγα γλαφυρὴν, Vid. ad *Od.* P. 262.

Κατέθηκε, depoſuit.

Χαμᾶζε, ſupra *v.* 327.

v. 341.

Μεσσηγὺς κρητῆρος ἰδὲ θρόνου, In medio crateris & Vid. ad *Od.* Θ. 527.

Θρόνου ἀργυροήλου, *Od.* K. 366.

v. 342.

Προσαΐξας λάβε γούνων, Vid. ſupra ad *v.* 337.

v. 344.

Supra *v.* 312.

v. 345.

Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, Ipſi tibi in poſt dolor erit.

v. 346.

Εἴ κεν ἀοιδὸν πέφνῃς, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀ ſi cantorem interfeceris, qui Diis & hominibus ca

v. 347.

Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ, ἡ, qui ipſe a ſe doctus & in tus eſt in arte aliqua. Per ſe id non admodum eſt dabile, ſi quis ipſe ſe docere vult: eſt quoqu valde ardua, ſi recte procedere debet. ſed *h. l.* α δακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι — ἐνέφυσεν, inquit cant poëta præſtans; Deus mihi in animo cantus om nos ingeneravit; id additur, ut a probro liberetu de ſe effatum.

Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν, nam mihi in animum cantiones & enarrationes poëtica rias inſevit: ideoque ſum αὐτοδίδακτος, *i. e.* non ab didici cantiones & edidici, ſed ipſe eas compono.

ſunt, qui canunt, quæ alii compoſuere, carmina; vero, qui ipſi ſunt Poëtæ. οἴμας Μῦσ' ἐδίδαξε, Od. 481.

v. 348.

Παντοίας οἴμας, Varios cantus. παντοίην ἀρετήν, Od. Σ. 204. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας Παντοίας ἐνέφυσεν, Deus enim mi in mente cantiones Omnis generis ingenuit h. l. racter boni Poëtæ, qui naſcitur, non fit. αὐτὰρ δὲ, ἅψατο γουνων, ὣς ἔχετο ἐμπεφυυῖα, illa vero, ſicut apprehenderat genua ejus, ſic hærebat quaſi adnata eſſet genibus, Il. A. 513. τρίχες κρανίῳ ἐμπεφύασι, capilli nio adnati ſunt & hærent, Il. Θ. 84.

Παραείδω, cano apud —.

Ἔοικα δέ τοι παραείδειν, Ὥστε θεῷ, videor autem apud canere, Tanquam apud Deum; ſolitus autem ſum accinere, Ut Deo, σχεδὸν ὡς θεῷ, prope ut Deo: ...λευμένει in tempore neceſſario ſapienter & modeſte.] am ſibi ideo (ut opinor) conſervandam monet hic ...inus, quod idoneus ſit, qui Ulyſſi, tanquam Deo, cinat. CLARK.

v. 349.

Τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι, ideo ne me præopta occ...ere, ne cupidus ſis interficiendi mei. φόωσδε τάχιστα ...ίεο, Od. A. 222.

Δειροτομῆσαι. σὺ δὲ ἄμφω δειροτομήσεις, tu ambos interfi...s, Il. Φ. 89.

v. 350.

Εἴποι, diceret.

v. 351.

Οὔτι ἑκὼν —, οὐδὲ χατίζων, nequaquam ſpontaneus, — ...que egens aliqua re: quaſi cupidus cibi aut mercedis, ...m enim, ſi non πλάνιος, certe ἀνενδεής: nec ſum δη... ...εργὸς ἢ μισθούμενος. χατίζων, ſupra v. 50.

v. 352.

Πωλεύμην (pro Ἐπωλεύμην) ἐς σὸν δόμον, Frequens ver...bar in tua domo. Vid. ad Od. P. 534.

Μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας, procis cantaturus in... ...r epulas.

v. 353.

Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκῃ, Sed m to plures & validiores duxerunt me coactum huc: c gerunt me ire huc. κρείσσων, ſupra v. 167.

Ἀνάγκῃ, v. 331.

v. 354.

Ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο, Od. Φ. 130.

v. 356.

Ἴσχεο, Abſtine, halt in. Od. Λ. 250.

Μηδέ τι τοῦτον ἀναίτιον οὔταε χαλκῷ, neque hunc in centem vulnera & interfice ære.

Ἀναίτιον, innoxium, Od. Υ. 135.

v. 357.

Σαώσομεν, ſervabimus.

v. 358.

Ὅςε μευ αἰεὶ — κηδέσκετο (Jon. pro ἐκήδετο) παιδὸς ἐόντος, qui mei ſemper — curam habebat, & me acc tuebatur, cum eſſem puer. οἴκῳ κήδεσθαι, Od. Τ. 161.

v. 360.

Ἠέ σοι ἀντεβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα, Aut in te dit (iſt auf dich geſtoſſen) furentem per conclave magnum. οὐ γάρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις, Od. Φ. 306.

Ὀρινομένῳ, i. e. κινουμένῳ μετὰ θυμοῦ, irate vadentem undique perturbationes portantem.

v. 361.

Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς, Od. Δ. 696.

v. 362.

Πεπτηὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, Contractus enim metu jacebat ſub ſella. i. e. διὰ δειλίαν συνεσταλμένος τεύχεσι πεπτηῶτες, Od. Ξ. 474.

v. 363.

Ἀμφὶ δὲ δέρμα ἕςο (pro ἀμφίεστο) βοὸς νεόδαρτον dutus erat quaſi veſtem, recens mactati bovis cc plusq. perf. Paſſ. v. ἀμφιέω.

Νεόδαρτον — δέρμα βοὸς, recens detractum — c bovis: ut videretur eſſe, jacens ſub ſellis, nil niſi corium bubulum abjectum ibi. coll. 364. V Od. Δ. 437.

Ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν, Vid. ſupra ad v. 66.

v. 364.

Ἀπὸ θρόνου ὦρτο, a ſolio ſurrexit.

Δοῦς δ' ἀπέδυνε βοείην, & celeriter exuit & depoſuit a bovinum corium, quo ſe ante contexerat.

Βοείην, ſc. δορὰν, coll. 362. ſq. τάμνων δέρμα βόειον, Ξ. 24.

v. 365.

Προσπτύξας λάβε γούνων, ſupra v. 342.

v. 367.

Σὺ δ' ἴσχεο, tu vero abſtine, ſchone du. Vide ſupra ad 356.

v. 368.

Περισθενέω, ſum validior & potentior, ſupero viribus, überwältige, bin ſehr ſtark. item nimium viribus utor fido, ich bin der ſtärkere. nam περὶ notat multitudinem vel magnitudinem & excellentiam.

Μή με περισθενέων δηλήσηται ὀξέϊ χαλκῷ, Ne me viribus perior lædat vel perdat ferro. ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός, ſupra v. 278.

v. 369.

Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος, Virorum procorum cauſa tus.

Οἵ οἱ ἔκειρον κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, qui ei abſumebant ona in ædibus. Vid. ad Od. Σ. 143.

v. 370.

Σὲ δὲ νήπιοι οὐδὲν ἔτιον, te autem ſtolidi quaſi pro nihilo æſtimabant; proci, futurorum improvidi.

v. 371.

Ἐπιμειδήσας, arridens, dazu lächlend. Il. Δ. 356.

v. 372.

Θάρσει, Od. Τ. 546.

Ἐπειδή σ' οὗτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν, quandoquidem te hie liberavit & ſervavit.

v. 374.

Κακοεργία, ας, ἡ, maleficentia.

Εὐεργεσία, ſupra v. 235.

Ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων.

Quam maleficentiâ beneficentia longe melior!]

Τῆς ἐυεργεσίης ὐδὲν ἀρειότερον. *Theogn. Gnom. Eleg.* 548.
Ἐυ μὲν γὰρ εἴρηται καὶ τῦτο, τὺς ἀνθρώπυς τότε μάλιστα μιμεῖσθαι τὺς Θεὺς, ὅταν ἐυεργετῶσιν. *Strabo Geogr. Lib.* X. CLARK Egregia plane vox & omnino veritati conſentanea. Siquidem ii, qui male & vitioſe vivunt, miſerum tandem exitum ſortiuntur, meritamque mercedem ſuorum ſcelerum recipiunt: quod arbitror Ulyſſem innuere, idque appoſite ad rem præſentem, ubi proci exitioſæ petulantiæ & proterviæ ſuæ pœnas luunt; hic vero Medon & Phemius, qui nullam Ulyſſeæ familiæ injuriam fecerunt, ſed omni potius ſtudio eam complectebantur, eorum numero eximuntur, ſalutem, quam popoſcerant, accipientes. SPOND.

V. 375.

Ἕζεσθε θύραζε, ſedete foras, extra conclave magnum.

V. 376.

Ἐκ φόνυ εἰς αὐλὴν, Ex loco cædis, ubi cæſi jacent & cruor multus eſt, in aulam.

Πολύφημος ἀοιδὸς, *i. e.* ὁ σοφὸς καὶ πολυίστωρ, καὶ ὅτι πολλὰς μαντικὰς φήμας εἰδὼς, vel &, ὁ πολλὺς φημίζων, præſtat tamen, der viel weiſſagende. ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην, ad concionem in foro multas voces habentem veniebant ambo, *Od* B. 150.

V. 377.

Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό (*pro* ὅτινός) με χρὴ, Quamdiu ego in domo curabo, quod opus mihi eſt.

V. 378.

Τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε, hi autem exiverunt domo ambulantes.

V. 379.

Vide ſupra ad *v.* 335.

V. 380.

Πάντοσε παπταίνοντε, Circumſpectantes ambo, an alicunde periculum adſit. Vide ad *v.* 24.

φόνον ποτιδεγμένω αἰεὶ, cædem ſuam metuentes ſemper. ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα, *Od.* Φ. 156.

V. 381.

Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς καθ' ἑὸν δόμον, Circumſpexit autem

em Ulyſſes per domum ſuam, *vel* per conclave illud magnum.

v. 382.

Ὑποκλοπέω, furtim occulo, occultando eripio. Εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ſi quis adhuc virorum Vivus furtim lateret, & ſe ſubducere vellet. Ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν, ſupra *v.* 363.

v. 383.

Πάντας — πολλούς,] Poëta univerſitatem & multitudinem voluit exprimere. Sed latine vertas: *omnes — magno numero.* ERN.

v. 384.

Ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι Πεπτεῶτας, (*Alii* Πεπτηῶτας,) in ſanguine & pulvere Proſtratos jacentes. τόξα πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα, arma ad ſagittandum pertinentia, quæ deciderant & jacebant alibi alia, *Il.* Φ. 503. Vid. etiam ſupra ad *v.* 362.

Ὥς' ἰχθύας, οὕθ' (*pro* ὥς τε) ἁλιῆες] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 22. *ſqq.*

Ἁλιῆες, piſcatores. ἱέντας ἁλιῆας, *Od.* Π. 349.

v. 385.

Κοῖλον ἐς αἰγιαλόν, Cavum in littus.

Πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης, canum extra mare. Intelligitur hoc Epith. propr. *mare ad littus*, ubi ſpumæ albent, & ubi aqua ipſa videtur magis alba quam in alto, ubi fere nigricat. Deinde &, ab hac parte, mare totum, & quia fluctus ſuperne albeſcere ſolent.

v. 386.

Ἐξέρυσαν, extrahere ſolent.

Πολυωπός, ὁ, ὁ, ἡ, qui multos *quaſi* oculos habet, foraminoſus, voll Augen, ὁ πολλοὶ ὀφθαλμοί. nam & Græcis ponitur ὁ ὀφθαλμὸς pro ἡ ὀπή, ſicut & nos facimus. δίκτυον πολυωπόν, rete ſic confectum, ut habeat multos oculos.

v. 387.

Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες, Undas maris deſiderantes: de piſcibus extractis e mari in ſiccum.

Ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται, *ſc.* ἰχθύες, ex reti piſcatorio arenis ſuperfunduntur.

v. 388.

Ἠέλιος φαέθων, *Od.* Γ. 441.

Τῶν μὲν τ' ἠέλιος — ἐξείλετο θυμόν, Horum quidem ſol — abſtulit vitam : de piſcibus in ſicco morientibus. ἔξειλε, ſupra *v.* 144.

v. 389.

Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο, Sic tunc proci alius ſuper alium proſternebantur, ut jacerent mortui.

v. 391.

Εἰ δ' ἄγε, formula eſt plerumque mere adhortatoria, & valet pro εἶα δὴ ἄγε, eja ſane age, ey wolan, wolan denn nun : & hoc ἄγε locum habet ad unum & ad plures, quanquam & ἄγετε ponatur. Vid. ad *Il.* Α. 524.

Κάλεσον, voca.

Τροφὸν Εὐρύκλειαν, *Od.* Τ. 489.

v. 392.

Ὄφρα ἔπος εἴποιμι, τό μοι κατὰ θυμόν ἐστιν, Ut verbum dicam, quod animo meo obverſatur. θάρσει, μηδέ σοι θάνατος καταθύμιος ἔστω, ne cogita de morte : ita medio loquitur Ulyſſes, ne, interfecto deinde Dolone, mendacii poſſit argui, *Il.* Κ. 383.

v. 393.

Supra *v.* 108.

v. 394.

Κινήσας δὲ θύρην, Et movens oſtium : ſic vocat τὸ διακαλεῖσαι ἐπὶ κλήσει τινὸς τῶν ἔνδον, ſi percutitur & aperitur janua ad vocandum quem ex iis, qui intus ſunt.

v. 395.

Δεῦρο δὴ ὄρσο, Huc ſane propera. ὄρσο κίων, ὦ ξεῖνε, *Od.* Η. 342.

Γρηῦ παλαιγενὲς, anus annoſa! γρηῒ δ' ἐικυῖα παλαιγενέϊ προσέειπέ μιν, anui aſſimilata Venus grandævæ, *Il.* Γ. 386. Φοῖνιξ ἄττα γεραιὲ παλαιγενὲς, ut appareat, eſſe vocem honorificam : nam hunc Phœnicem valde honorabat Achilles, *Il.* Ρ. 561.

v. 396.

Ἥτε γυναικῶν δμωάων σκοπός ἐσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων, die du die Haushofmeiſterin biſt über die Mägde ; inquit Ulyſſes

Ulyſſes ad Eurycleam ſuam: ἐπιμελήτρια, ἐπίτροπος, quæ & dici poſſet ἡ ἐπίσκοπος, inſpectrix. τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων, ſupra v. 156.

V. 397.

Ἔρχεο, Vade.

Κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, vocat te ad ſe pater meus, er läßt dich ruffen. Ἶρον δὲ νέοι κίκλησκον ἅπαντες, Od. Σ. 6.

V. 398.

Τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, Od. Φ. 386.

V. 399.

Μεγάρων εὖ ναιεταόντων, ibid. 387.

V. 400.

Πρόσθ' ἡγεμόνευεν, præibat.

V. 401.

Μετὰ κταμένοις νεκύεσσιν, apud cæſa cadavera.

V. 402.

Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, Sanguine & cruore conſperſum & inquinatum. ita Il. Z. 268. σάκος — πεπαλαγμένον ἄζῃ, ſupra v. 184.

Ὥστε λέοντα,] Vid. Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. p. 317. ſq.

V. 403.

Λέων, βεβρωκὼς βοὸς, leo, qui de bove comedit, non vero totum. eſt phraſis Attica, qua Genitivus ponitur, ſi pars alicujus rei eſt indicanda. δράκων βεβρωκὼς κακὰ φάρμακα, paſtus mala medicamina, der giftige Kräuter gefreſſen hat, Il. X. 94. χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, bona porro male devorabuntur, Od. B. 203. ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον, crudum vorares Priamum, Il. Δ. 35.

Βοὸς — ἀγραύλοιο, Od. M. 253.

V. 404.

Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήϊά τ' ἀμφοτέρωθεν Αἱματόεντα πέλει, Totum autem ei pectusque, genæque utrinque Cruore oblitæ ſunt: de leone, qui bovem diſcerpſit.

Παρήϊα, Od. T. 208. ἀμφοτέρωθεν, ſupra v. 80.

V. 405.

Αἱματόεντα πέλει. αἱματόεσσα σμῶδιξ, Il. B. 267. mit Blut unterlaufen.

Δεινῶς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι, terribilisque adſpectu. αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικε, vehementer ſimilis eſt vultu Deabus, *Il.* Γ. 158. οὐδ' ἂν ἔμοιγε τέτλαίη, κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὦπα ἰδέσθαι, nec ſane ſuſtineret mihi, etſi valde impudens, in vultum ſpectare, *Il.* Ι. 373. οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει, non enim homini ignobili ſimilis eſt vultu & forma, *Od.* Α. 411. & loquitur ibi procus, elegans formarum ſpectator, ex forma colligens omnia.

v. 406.

Ὡς Ὀδυσεὺς πεπάλακτο (κατὰ) πόδας καὶ χεῖρας, *coll.* 404.
Ὕπερθεν, ſupra *v.* 173.

v. 407.

Ἄσπετον — αἷμα, immenſum — ſanguinem. ἄσπετα ἔδα, ſupra *v.* 269.

v. 408.

Ἴθυσεν ῥ' ὀλολύξαι, *ſc.* ἡ Εὐρύκλεια, Conata eſt ſtatim exclamare ad Deos cum cantu gratulatorio, τερπνοτέρᾳ φωνῇ εὔχεσθαι καὶ θεοὺς ἐπιβοήσασθαι, διὰ τὴν χαράν, ein Danck-Lied den Göttern zuſingen. Sed id jam vetat Ulyſſes *v.* 411. αἱ δ' ὀλόλυξαν θυγατέρες τε νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις, canebant clara voce, ob ſacrificium rite factum a Neſtore: ſie ſungen mit lauter Stimm ein kurzes Opfer-Lied. *Od.* Γ. 450. vides ergo γυναικείαν εὐχὴν λιγύφωνον. ὡς εἰποῦσα ὀλόλυξε, quod eſt pro οὕτως ὀλολύξασα εἶπε, ſic dicebat inter canendum & precandum clara voce, *Od.* Δ. 767. & ſermo eſt de Penelope, comprecante Minervam. & eam ὀλολύζουσαν ἐπὶ εὐχῇ, *i. e.* γεγωνότερον ἀναβοῶσαν, audivere proci: hinc turbati ſunt, *coll.* 768. etſi non verba ipſa intellexerant, quid precata ſit regina.

Ἴθυσεν. ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω, recta perrexerunt ulterius multo, *Il.* Λ. 507. ἴθυσε μάχη, pugna impetum fecit huc illuc, ὥρμησε, das Gefecht that Angriffe, *Il.* Ζ. 2. ἰθύει, de leone: irruit, *Il.* Λ. 551. ὅπῃ δ' ἰθύει, τῇ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν, ubi impetum facit, ibi cedunt ordines virorum, wo er anſezet, da weichen die Glieder der Feinden, *Il.* Μ. 48. & 443. ἴθυσαν ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες, ſie rüſten an die Mauer mit Hauffen an. ἴθυσε νεός, irruit recta contra navem, *Il.* Ο. 693. ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, perrupit

perrupit per primos ordines, *Il.* Π. 582. Θῦνον δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, irruerunt, ut canes, *Il.* P. 725. Vid. etiam ad *Od.* Λ. 590.

Ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον, ubi tantam rem geſtam conſpexit, cædem procorum.

V. 409.

Vid. ad *Od.* Π. 430.

V. 411.

Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, In animo, o anus! gaude tacita, & contine te. σὺ δ' ἴσχεο, ſupra *v.* 367. Μηδ' ὀλόλυζε, κ. τ. λ. nec jubila, &c. Apparet, voluiſſe anum ita canere, ſicut moris erat apud *ſacrificium rite oblatum* & conſecratum Diis: ſed Ulyſſes dicit, hos occiſos viros non eſſe *victimas gratas Deo*; hinc & ejusmodi cantu abſtinendum. Gaude in animo tacita, & cohibe te, nec canta clare: Dii enim nolunt invocari inter mortuos homines, divina vindicta cæſos.

V. 412.

Οὐχ ὁσίη, Vid. ad *Od.* Π. 423. (ubi pro *Novi Inſtrumento* lege *Novi Inſtrumenti.*)

Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι. εὐχετᾶσθαι eſt idem quod ὀλολύζειν, cum læta gratiarum actione elata voce precari: id licet fieri in victimis oblatis Deo, at non in occiſis hominibus; id averſatur Deus. Docet ergo, non nimis gaudendum eſſe ob cæſos inimicos: ſaltem, ſi quis ex θεομηνίᾳ, ab irato Numine, eſt cæſus, non ejusmodi preces lætæ ſunt offerendæ Deo. Ergo ad ὁσίη ſubintelligenda δίκη vel εὐχή, gratulatio: non Deo placet gloriatio, quando gloriamur ob homines occiſos. τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο, *Od.* Π. 223.] Voilà un grand ſentiment. Après le plus étonnant de tous les exploits, Ulyſſe eſt ſi éloigné de ſe glorifier & de s'applaudir de ce grand ſuccès, qu'il ne veut pas même qu'on en faſſe éclater ſa joye. Il reconnoît que cela eſt moins dû à ſon bras qu'à la colere de Dieu, qui a voulu executer ſes vengeances: pieté, humanité, moderation, tout eſt dans ce ſentiment. DAC.

V. 413.

Τούσδε δὲ μοῖρ' (pro μοῖρα) ἐδάμασσε θεῶν, Hos enim interfe-

interfecit attributa ſors a Deo. *i. e.* δίκη Θεῶ, qua Deu attribuit cuique partem ſuam meritam: Hos retributori juſtitia Deorum ſubegit. ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται, ſup *v.* 54.

Καὶ σχέτλια ἔργα, & ipſorum improbitas, atrocia immania facta. *coll.* 414—416. σχέτλιος, *Od.* Φ. 28.

V. 414.

Ὅυτινα γὰρ τίεσκον (*Jon.* pro ἔτιον)— ἀνθρώπων, Neminem enim in pretio habebant aliquo *vel* æſtimabant hominum, ſie achteten niemanden für was: quod eſt ingens crimen, morte luendum.

Ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, *Od.* Σ. 135.

V. 415.

Ὀυ κακὸν, ἐδὲ μὲν ἐσθλὸν, Neque humilem, neque honeſtiorem, & nobilem,] Iſtud fuit mirum procorum ingenium, qui neque malorum neque bonorum ſocietatem qui quidem ad eos peregre advenirent, ſint delectati. Mira, inquam, iſta φιλαυτία, ut reliquam omnem humanitatem exuiſſe credideris. Adeo *porro* ſuis commodis velificabantur, ut ſine ullo diſcrimine neminem in partem eorum admiſerint. Quam juſtas ergo luerunt poenas, & quam memorabili exemplo divinæ vindictæ, quæ licet ſero interdum, at graviſſime ſane, homines tandem plectit. SPOND.

Ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο, quicunque ad eos veniret, & inter eos verſaretur. ὅτις σφέας εἰσαφίκηται, *Od.* Υ. 188.

V. 416.

Supra *v.* 317.

V. 417.

Καταλέξον, enumera.

V. 418.

Vide ad *Od.* Τ. 498.

V. 419.

Τροφὸς Ἐυρύκλεια, Vid. ſupra ad *v.* 391.

V. 420.

Vid. ad *Od.* Ρ. 108.

V. 421.

Πεντήκοντα — γυναῖκες, de ancillis Ulyſſis, ex quibus duodecim fuerant malæ.

V. 422.

v. 422.

Τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι, quas docuimus us facere *vel* elaborare. *coll.* 423.

v. 423.

αίνω, pecto, carmino, pectine rado & complano. a ξέω, a quo & ξάω.

ἔριά τε ξαίνειν. Lanasque carpere & dividere, Wolle mmen: quæ eſt ſpecies ἔργων muliebrium, *v.* 422. genere poſitorum; & in mente eſt addendum & *ce*, vel & *ſimilia.* nam hoc unum opus eſt exempli ſa poſitum.

Ἔρια, *Od.* Σ. 315.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus.

Καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι, & præſtare ſervitia utilia; lavinen-Dienſte zu leiſten. *vel in genere*, ſervitutem torare & ferre, die Dienſtbarkeit zu tragen. οὐ γὰρ ἀεργὸν ῥέξομαι, *Od.* Τ. 27.

v. 424.

Τάων δώδεκα πᾶσαι, Harum omnino tantum duodem ex eo magno numero,] Vide ſupra ad Ε. 244. am ad *Il.* Σ. 373. 470. CLARK.

Ἀναιδείης ἐπέβησαν, in impudentia ambularunt, impuntiæ affines factæ ſunt. ἀναιδείην ἐπιειμένε, involute in ntemtum juris & æqui, *Il.* Α. 149. nam Achilli videba rex irreverenter agere erga ſocios ei fidos, & erga orem abſentem, cui palam prætulerat captivam.] ὶ πολὺ τῆς ἀναιδείας ἐπῆλθον. *Schol.*

v. 425.

Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν, Nec me curans & reſpicientes & æſtimantes, nec ipſam Penelopen.

v. 426.

Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, Telemachus enim nuper uidem adoleſcens fiebat, & ex ephebis excedebat: mar tamen eum nondum ſinebat imperare ancillis. Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε, *Od.* Ρ. 489.

v. 427.

Οὐδέ ἑ μήτηρ σημαίνειν εἴασκεν (*Jon.* pro εἴαε, *contr.* εἴα) ὶ δμωῇσι γυναιξίν, neque eum mater imperare ſinebat cillis ſuis. σημαινέω ἕκαστα, *Od.* Μ. 26.

V. 428.

Ὑπερώϊα σιγαλόεντα, *Od.* T. 600.

V. 429.

Τῷ τις Θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε, cui aliquis Deus ſoi immiſit.

V. 431.

Μήπω τήνδ' ἐπέγειρε, Nondum eam huc excita.

V. 432.

Αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωντο, quæ antea indigr trabant & in animo habebant. Vid. ad *Od.* Y. 394

V. 433.

Αἱ ἐκ μεγάροιο βεβήκει, *Od.* T. 503.

V. 434.

Od. Σ. 185.

V. 436.

Ἐις ἑ καλεσσάμενος, Ad ſe vocans.

V. 437.

Ἄρχετε νῦν νέκυας φορέειν, Incipite jam, mortuos re ex triclinio.

Ἄνωχθε γυναῖκας, jubete mulieres. ἄνωχθι, *Od.* Σ.

V. 438.

Θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας, ſolia perpulcra menſas.

V. 439.

Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν, Vid. a A. 111. & Y. 151.

V. 440.

Ἐπὴν δὴ πάντα δόμον καταкοσμήσησθε, quando jam triclinium (den ganzen Saal) in bonum ordinem tueritis. ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει οἰςὸν, ſagittam in nerv κοσμως κατετίθει, *Il.* Δ. 118.

V. 441.

Δμωὰς ἐξαγαγόντες — μεγάροιο, Famulas educente domo.

Ἐϋςαθέος μεγάροιο, ſupra *v.* 274.

V. 442.

Μεσσηγὺς, ſupra *v.* 341.

Θόλος, ου, ὁ, eſt οἴκημα κυκλοτερὲς, εἰς ὃ τὰ καθ' (ἡμέραν) χρήσιμα τῶν σκευῶν ἐτίθεντο, ædificium

m, in quo vaſa quotidiani uſus reponebantur, ἴιον. c.) πίνακες, κρατῆρες, ἐκπώματα, &c. ſub quo vaſa culinam & menſam neceſſaria deponi ſolebant: & bebat tectum, in acutum faſtigium deſinens. Veteres mpoſitam vocem dicunt ex θέειν ὅλον, quaſi περιθέον, circumcurrens; a rotunda nimirum figura Ejusdi θόλος in aula Ulyſſis narratur *h. l.* inter quem & a aulæ erat anguſtia.

Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς, In medio li & pulcri ſepti *vel* muri aulæ.

Ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς, boni & firmi ſepti circa aulam. Περοισιν ἐν ἕρκεσι, *Od.* Φ. 384.

v. 443.

Θεινέμεναι (*Attice* pro θείνειν) ξίφεσιν, Cædite gladiis. Ξίφεσιν τανυήκεσιν, gladiis longas acies habentibus. υήκεϊ ἄορ, *Od.* Λ. 230.

v. 444.

Ἐξαφέλω, eximo. ex ἐξ & ἀφέλω, aufero, demo. Εἰσόκε πασέων Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, donec omnium iſtarum ancillarum Animas auferatis.

Καὶ ἐκλελάθοιντ' (*pro* ἐκλελάθοιντο) Ἀφροδίτης, & oblivantur voluptatis venereæ. ἐκλάθεῖο, *Od.* K. 557.

v. 445.

Τὴν ἄρ ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, Quam aſſidue ſub procis ebant.

Μίσγοντό τε λάθρη, coibantque cum iis clam. ὃς ἐμίσγετο λάθρη, *Od.* O. 429.

v. 446.

Ἀολλέες, confertæ, *Od.* Υ. 40.

v. 447.

Αἰν' (*pro* Αἰνὰ) ὀλοφυρόμεναι, Miſerabiliter ejulantes, entſetzlich kläglich thaten: de ancillis poſt procos los productis ad pœnam. οἰκτρ' ὀλοφυρομένην, *Od.* Υ. 543. Θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσαι, Vid. ad *Od.* Π. 16.

v. 448.

Νέκυας φόρεον, cadavera exportabant e domo *vel* conavi magno.

Νέκυας — κατατεθνειῶτας, de ancillis noxiis, exportanus cadavera cæſorum procorum. Vid. ad *Od.* K. 530.

v. 449.

Κὰδ — τίθεσαν, *pro* Καλετίθεσαν, Depoſuerunt.

Ὑπ' αἰθέσῃ — αὐλῆς, ſub porticu, ex qua ibatur i aulam. *Od.* Φ. 390.

Ἐυερκέος αὐλῆς, *ibid.* 389.

v. 450.

Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι, δμωαὶ, Sibi invicem oppoſitæ i efferendo cadavera, *ſc.* ut una caput mortui, altera pe des, prehenderet. niſi potius eſt: urgentes ſe invicem feſtinanter alteram altera ſequens & jungens in efferen do, addenſatæ *quaſi* invicem, *coll.* 446. & id præſtat ſi intelligere: erant enim duodecim. ſingulæ ſingula fere bant vel trahebant cadavera, atque id feſtinanter. ἔγχ ἐρειδόμενος, *Od.* K. 170.

Σήμαινε δ' Ὀδυσσεὺς, præerat autem & imperabat & agendum docebat Ulyſſes. Vid. ſupra ad *v.* 427.

v. 451.

Ἀυτὸς ἐπισπέρχων, *ſc.* τὰς δμωάς, Ipſe ad celeriter eun- dum & faciendum incitans & urgens, ancillas. ἐπισπέρ- χουσι δ' ἄελλαι Παντοίων ἀνέμων, *Od.* E. 304.

Ταὶ δ' ἐκφόρεον καὶ ἀνάγκῃ, & illæ ancillæ exportabant corpora mortua, & quidem coactæ, aus Zwang. κόρυθες νηῶν ἐκφορέοντο, galeæ e caſtris efferebantur, *Il.* T. 360. de exercitu e caſtris prodeunte.

Ἀνάγκῃ, ſupra *v.* 353.

v. 452. 453.

Vide ad *v.* 438. 439.

v. 455.

Λίστρον, ου, τὸ, inſtrumentum domeſticum, quo pu gatur ſolum vel pavimentum in domo, τὸ ξύστρον. & i inſtrumentum erat ferreum, vel ferro munitum, q altiores vel denſiores ſordes abradebantur: eine eiſe oder mit Eiſen unten beſchlagene Schaufel.

Λίστροισιν δάπεδον — δόμοιο ξύον, Raſtris *vel* Inſtrume tis ferreis pavimentum — conclavis *aut* triclinii mag Radebant.

Δάπεδον, ſupra *v.* 309.

Πύκα ποιητοῖο δόμοιο. τέγεος πύκα ποιητοῖο, *Od.* Φ. 64.

v. 45[illegible]

v. 456.

Ξῦον, (*pro* Ἔξυον,) Radebant, & abradebant de ſolo cruorem aliasque ſordes. ἑανὸν, ὄν οἱ Ἀθήνη ἔξυσ' ἀσκήσασα, *Il.* Ξ. 179.

Ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαὶ, eædem vero ancillæ aſportabant, *ſc.* iſta purgamenta, τὰ ξυόμενα.

Τίθεσαν δὲ θύραζε, poſueruntque foris.

v. 457.

Ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο, poſtquam omne triclinium magnum purgaverant, & in ordinem reſtituerant ſuum. διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες, *Od.* I. 157.

v. 458. 459.

Supra *v.* 441. 442.

v. 460.

Εἴλεον ἐν στείνει, Congregabant eas in anguſto loco, Cogebant eas in arctum locum, ſie trieben ſie zuſammen, und hielten ſie in der Enge eingeſperret. εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, *Od.* T. 200.

Ἐν στείνει. στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, in difficillima anguſtia ſpatii, inter foſſam & murum, *Il* Θ. 476.

Ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι, unde nullum erat effugium. ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν, ſupra *v.* 382.

v. 462.

Καθαρῷ θανάτῳ, pura morte: nam ſuſpendium habebatur mors impura. καθαρὰ εἵματα, *Od.* P. 48.

Μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην, Non quidem ſane pura morte vitam auferam.

v. 463.

Τάων, αἳ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν, *pro* κατέχευαν, inquit Telemachus de peſſimis ancillis ſuis: Illarum, quæ capiti meo, *i. e.* mihi *vel* contra me, contumelias *aut* contumelioſa verba effuderunt, die mir ſchmählig begegnet haben, ſi *ſc.* a me reprehenderentur iſtæ ancillæ.

v. 464.

Παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον, & apud procos cubabant. ἄϋπνος νύκτας ἴαυον, *Od.* T. 340.

v. 465.

Πεῖσμα νεὸς — Κίονος ἐξάψας μεγάλης, funem navis —

Ad columnam, aptans magnam, rudentem navis — Ex columna alligans magna, da er ein dick Schiff-Seil an eine Säule befeſtiget. πεῖσμα, *Od.* N. 77.

Νεὸς κυανοπρῴροιο, Vid. ad *Od.* M. 100.

V. 466.

Κίων, ſupra *v.* 193.

Ἐξάψας. βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας, er band Riemen dran, bovina innexuit lora, *Il.* X. 397. ἵππων ἐξάπτων, ad currum alligans, ſic ut de curru dependeret, da er ihn an den Wagen gebunden, und dran hängend gemacht, *Il.* Ω. 51. πάντες δ' ἐξάπτεσθε, omnes ex ea pendentes trahite, hänget euch alle dran mit gewaltigem ziehen, faſſet alle dran und ziehet, *Il.* Θ. 20.

Περίβαλλε θόλοιο, circumnexuit tholo. ὡς περιβαλλομένη ἴδε τεύχεα, ſupra *v.* 148.] Funem craſſiorem nauticum, e columna aptum, circa tholum interiorem duxit, ut ex eo omnes ſuſpendi poſſent, ſuo quæque laqueo. ERN.

V. 467.

Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, In altum extendens laqueum.

Ἐπεντανύω, *idem quod* ἐντανύω, intendo. ὑψόσε πεῖσμα ἐπεντανύσας, in altum injiciens & inde extendens rudentem: de ancillis ſuſpendio necatis, & rudens ille in alto extentus erat loco patibuli, ex quo laqueis circa colla poſitis pendebant.

Μήτις ποσὶν οὖδας ἵκηται, ne qua harum ſuſpenſarum ancillarum pedibus terram contingere poſſet. οὐδὰξ ἕλον — οὖδας, ſupra *v.* 269.

V. 468.

Κίχλη, ης, ἡ, turdus, ein Kramınsvogel. *Dores* dicunt ἡ κιχῆλα, ας, & *per Sync.* κίχλα. Vox facta ex ſono, quem hæ aves edunt: a quo ſono eſt & ὁ κιχλισμὸς, muliebris ſuavis riſus, qualem Poëta notavit *Od* Υ. 6-8. & verbum κιχλίζειν, ridere ſuaviter more juvencularum luſitantium inter ſe. Turdis *h. l.* comparat mulieres ſuſpenſas, quia tardi ſic capi ſolent.

Κίχλαι τανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι, turdi alas expandentes, vel columbæ. ὄρνιθες τανυσίπτεροι, *Od.* E. 65.

Πέλεια, *Od.* Υ. 243.

v. 469.

Ἕρκει ἐνιπλήξωσι, Parieti impegerint ſe, Reti alte conſtituto inciderint, ut capita hæreant in nexibus retis. *h. l.* in ſtilo venatorio ἕρκος vocatur rete illud, δικτυῶδες μηχάνημα, quod expanditur alte contra aviculas. Poteſt & eſſe, σχοῖνος μακρὰ, ἧς βρόχοι ἀπηώρηνται πρὸς ἰσότητα σύμμετρον, funis craſſus & longus in alto expanſus, ad quem laquei ordine æquali dependent, an welchem Schlingen nach der Reihe hangen: quales laqueos venatores turdorum ad curva ligna ſolent ſuſpendere, cum cibo una appenſo. ἕρκεος αὐλῆς, ſupra *v.* 459.

Ἐνιπλήξωσι. τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν, in foſſam impingamur: in foſſam irruamus, *Il.* M. 72. Ἀχαιοὶ τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες, ad foſſam & vallos ruentes: *quaſi* aves territæ & fugam quærentes, *Il.* O. 344.

Τό θ' ἑστήκει ἐνὶ θάμνῳ, quod ſtat in fruticeto. ἐν θάμνοισι καταδραθόν, *Od.* H. 285.

v. 470.

Αὖλιν ἐσιέμεναι, In diverſorium intrantes. αὖλις *h. l.* dicitur de avibus εἰς καταγωγὴν ſuam volantibus, die zu Neſte gehen wollen, wo ſie des Nachts ſich aufhalten. ἐγγὺς νηῶν αὖλιν ἔθεντο Τρῶες, ſtationes ſuas cum univerſis copiis, ihr Nacht-Lager im Felde, *Il.* I. 232.

Στυγερὸς — κοῖτος, triſte cubile & gelidum, *i. e.* ſtatus mortis, quo gelidi jacent.

Στυγερὸς δ' ὑπεδέξατο κοῖτος, odioſum autem eas excipit cubile, triſte autem eas ſuſcipit cubile: de turdis columbisque captis laqueo.

v. 471.

Ὡς αἵγ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, Sic hæ una ſerie habebant capita illigata laqueis. ἑξείης, *Od.* Φ. 141.

v. 472.

Ἀμφὶ δὲ πάσαις δειρῇσι βρόχοι ἦσαν, circum autem omnibus colla laquei erant. ἁψαμένη βρόχον αἰπύν, *Od.* Λ. 277.

Δειρῇσι, *pro* δειρῇς. δειρὴ, *Od.* M. 90.

Ὄπως οἴκτιστα θάνοιεν, ut maxime miſerabiliter morerentur. λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν, *ibid.* 342.

v. 473.

Ἤσπαιρον δὲ πόδεσσι, Palpitabant vero pedibus: de ancillis ſuſpenſis necandisque. Vid. ad *Od* T. 229. & 231.

Μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν, breviter modo, non ſane diu: poſterior phraſis eſt explicatio prioris.

v. 465 — 473.

Conf. RICC. *Diſſ. Hom. Tom. III. Diſſ. LVIII. De Telemacho ſontes puellas in regiis ædibus ſuſpendente.*

v. 474.

Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγον ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν, Eduxerunt porro Melanthium in partem ante januam & in aulam. δι' ἐκ προθύρου δὲ θύραζε Ἕλκον, *Od.* Φ. 299.

v. 475. 476.

De Melanthio, crudeli ſupplicio affecto, & quidem conſulto cum aliqua mora, ut ſenſum doloris majorem haberet. Vid. ad *Od.* Σ. 85. 86.

Χεῖράς τ' ἠδὲ πόδας κόπτον, Manusque & pedes ei abſcindebant.

Κεκοτηότι θυμῷ, inimico animo, *Od.* T. 71.

v. 478.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε, Hi quidem deinde cum abluerunt manusque pedesque. ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, *Od.* T. 317.

v. 479.

Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον, Ad Ulyſſem in domum iverunt.

Τετέλεστο δὲ ἔργον, & perfectum erat opus; de cæde procorum.

v. 481.

Οἶσε θέειον, γρηῦ, Affer mihi ſulfur, anus! οἶσε θέειον, ſupra *v.* 106.

Θέειον, Vid. ad *Od* Ξ. 307.

Κακῶν ἄκος, malorum remedium, quo expiatur, & luſtratur, & ſacratur domus. οὐδέ τι μῆχος ἐστιν εὑρεῖν ἄκος ῥεχθέντος κακοῦ, neque ulla facultas eſt inveniendi remedium contra hoc admiſſum malum, kein Mittel mehr, wenn das Unglück einmahl geſchehen iſt, *Il.* I. 250.

Οἶσε δέ μοι πῦρ, & affer mihi ignem.

v. 482.

Θειόω, & θεέω, & θηϊόω, ſuffitu ſulphuris expio & purgo. ὄφρα θεειώσω μέγαρον, ut ſuffitu luſtrem cœnationem.

v. 480 481.

Etiam *ſulphur* inſerviebat *luſtrationibus.* Ulyſſes præterea adſumſit *ignem*, cujus ſingularem in expiatione facultatem credebant. Conjunxit pariter *Juvenalis :* (Sat. II. 157. ſq.)

Cuperent luſtrari, ſi qua darentur
Sulphura cum tædis.

FEITH. *L. I. C. VI* §. *II.* add LAKEM. *Antiq. Gr. P. III. C. III* §. *VI.* LOMEI. *de Luſtrat. vet. Gentil. p.* 192. *ſq,* aliosque.

v. 483.

Ἄνωχθι. ἄνωχθι γυναῖκας, ſupra v. 437.

v. 484.

Πάσας δ' ὄτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι, Omnes vero jube ancillas celeriter domum venire.

v. 486.

Vid. ad *Od.* Φ. 278.

v. 487.

Ἐνείκω, ſupra *v.* 139.

v. 488.

Ῥάκεσι πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους, pannis obtectus latos humeros. ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς, *Od.* M. 225.

Ῥάκεσι. ῥακέων, ſupra *v.* 1.

v. 489.

Μηδ' οὕτω — Ἕσταθ' (*pro* Ἕσταθι) ἐνὶ μεγάροισι, Neque ſic — Sta in ædibus.

Νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, reprehendendum enim eſſet. πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι, ſupra *v.* 59.

v. 491.

Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω, Ignis nunc mihi omnium primum in ædibus fiat.

v. 492.

Οὐδ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια, neque non paruit chara nutrix Euryclea. Vid. ad *Od.* O. 98.

v. 493.

Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον, (*Jon.* pro θέειον, *v.* 481.) Afferebat vero ignem & ſulphur.

v. 494.

Διαθειόω, & διαθειόω, ſuffiendo perluſtro.

Μέγαρον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν,] *Euſtathius* ait, diſcrimen videri intelligendum μεγάρου καὶ δώματος. Putat autem, μέγαρον eſſe γυναικωνίτιδα, cujus ſignificationis exempla (χρήσεις) ante poſuerit. Falſo. μέγαρον eſt triclinium, δῶμα eſt πρόθυρον, *v.* 474. Purgaturus erat loca cæde inquinata. ERN.

v. 496.

Supra *v.* 434.

v. 497.

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο,] Hic, ſecundum obſervationem *Euſtathii*, intelligenda γυναικωνῖτις. ERN.

Δαος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι, de mulieribus, lumen ex accenſis facibus præferentibus. ita *Od.* Η. 339.

v. 498.

Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἠσπάζοντ' Ὀδυσῆα, de ancillis honeſtioribus Ulyſſis, cum agnoſcerent eum: illa igitur circumſtabant & ſalutabant Ulyſſem. Vid. ad *Od.* Τ. 415.

v. 499.

Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους, *Od.* Ρ. 35.

v. 500.

Χεῖράς τ' αἰνύμεναι, Manusque capientes, faſſende, ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον, *Od.* Φ. 53.

Τὰν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει κλαυθμοῦ καὶ στοναχῆς, eum autem dulcis appetitus cepit fletus & gemitus.

v. 501.

Γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας, agnoſcebat enim re vera omnes.

IN

IN Ψ. ODYSSEÆ.

V. 1.

ῦς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα; Anus vero in iorem ædium partem aſcendit valde læta. ἦ καγχα- Ἀχαιοὶ, certe cachinnantur ii, lætantur ex animo, 43. καγχαλόων ἐβεβήκει, vadebat hilaris & lætus, 514.

V. 2.

σποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα, Heræ nunciatura, maritum domi eſſe.

V. 3.

ατα δ' ἐῤῥώσαντο, Genua autem inter eundum magno tu movebant & confirmabant ſe. πρυλέες σὺν τεύχεσι χθέντες ῥώοντο, pedites armati cum armis ſuis impe- faciebant & impreſſionem, ſie rüſten mit Macht an, 50. ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαὶ, de Vulcano: ut κνῆμαι erant quidem ἀσθενεῖς, ſed κίνησις αὐτῶν ῥω- , movebant ſe ex omnibus viribus, *Il.* Σ. 411. & ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι, ſub domino ſuo ἐῤ- ως ἐπονοῦντο, ut ſuſtinerent & promoverent eum: eßen es ſich mit Unterſtützung ihres Herrn recht ſauer den und angelegen ſeyn. χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιαῖς ιο, jubæ fortiter movebantur a vento, *Il.* Ψ. 367. αι ἀμφὶ Ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο, quæ circa eum fluvium reas ſtrenue ducere ſolent, ἐῤῥαμένως ἐκινήθησαν, er herum zuhüpfen pflegen, *Il.* Ω. 616.

περικταίνομαι, valde accelero, ἄγαν ἱκνέομαι, nimis ac- ere ſtudeo. Eſt ab ὑπὲρ, ultra, & ἴκταρ, compoſi- verbum, ſic tamen, ut τὸ ν loco τοῦ ρ, ex ἱκνοῦ- ſit retentum. Significat autem ἴκταρ, & ἴκταρ, *adv.* tinuo, ſtatim, conſequenter: ſi quid ſine mora ulla it, & cum continuo motu, celerrime; nam eſt ab , venio, eo. Quæres hoc verbum, ut plurimas voces, in multis Lexicis fruſtra.

ίνατα δ' ἐῤῥώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο, de anu ac- rante, ut heræ ſuæ nunciet adventum heri exopta- : Genua autem firmiter agebant, & pedes ἄγαν ἱκ- νοῦντο.

νᾶνlο, ultra vires prope accedere laborabant. & fort hoc verbo greſſus aniculæ infirmæ eſt expreſſus, qu: vadendo pedes non a ſe invicem longe profert; ℓ accelerat tamen, celeriter pedem ultra alterum, pr tamen inter ſe, promovet, ſie trippelt fort.

V. 5.

Ἔγρεο, *Od.* Ο. 46.

Φίλον τέκος, anus nutrix ad Penelopen, *coll.* 26. τὶ φίλον. Vid. ad *Od.* Τ. 474.

V. 6.

Ὄφρα ἴδηαι ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα π‑ τα, ut videas Oculis tuis ea, quæ deſideras quotidie maritum tuum reducem. ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκέ *Od.* Φ. 209.

V. 7.

Ἦλθ' Ὀδυσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθὼν, Ve Ulyſſes, & domum advenit, ſero quamvis venit μετὰ πολὺν χρόνον, nach langer Zeit erſt, ſehr ſpät. In affectu præſertim lætiori tautologiæ ſolennes ſunt probabiles, præſertim in muliercula. ERN.

V. 8.

Μνηστῆρες — ἀγήνορες, *Od.* Υ. 284.

V. 9.

Οἵ θ' ἑὸν οἶκον Κήδεσκον, (*Jon.* pro Ἐκήδον,) qui ε domum funerabant *quaſi*, & malis afficiebant, ἔβλαπ‑ τεσκον — , ὅ τἰ ἑ κήδοι, *Od.* Ι. 402.

Κτήματ' ἔδον, bona ejus comedebant.

Βιόωντό (pro βιῶντό, ſine augmento,) τε παῖδα, & adficiebant & opprimere conabantur filium. τῶν ἔτι οἴκοντα βιήσεται, *Od.* Φ. 348.

V. 11.

Μαῖα φίλη, ita Penelope Eurycleam vocat, quia m riti & filii fuerat nutrix: nam ipſius Penelopes nu fuerat ἡ Εὐρυνόμη, *Od.* Ρ. 499.] Quod aliâs diximus, qui ſæpius decepti ſunt, tardiſſime fidere, jam a Pe lope videmus uſurpari, quæ, cum falſitate tot nun rum, quæ de Ulyſſe præceſſerant, vana illius exſpe tione deluſa ſit, ne nunc quidem huic anui, de cu fide tamen dubitare non debuerat, credere vult, ven Ul

lyſſis adventum renunciante, quin eam acerbis verbis ercet, ut eam inſanam appellet, & tandem tectis eam gere minis conatur, niſi reſpectus tam gravis ſenectu- obſtaret. SPOND.

Μάργην σε θεοὶ θέσαν, inſanam te Dii fecerunt, ſie ha- dich zur Thörin werden laſſen, μαινομένην. γαστέρι γῃ, *Od.* Σ. 2.

V. 12.

Ἐπίφρων, *Od.* Τ. 326.

Οἵτε δύνανται ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα, können dem Bedachtſamſten und Aufmerkſamſten die chtigkeit der Gedanken und des Bemerkens entziehen.

V. 13.

Χαλιφρονέω, ſum remiſſo & negligenti ad curandum cogitandum animo. a χαλίφρων, *Od.* Τ. 530.

Σαοφροσύνη, (& in proſa, σωφροσύνη.) ης, ἡ, accu- cogitatio & attentio mentis. Opponitur ei ἡ χα- φροσύνη.

Θεοὶ χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν, Dii poſſunt iam oſcitantem advertere ad cogitandum accurate: in- pientem inſiſtere facere poſſunt in ſtatum bene cogi- ndi: inſipientem ad ſapientiam perducere poſſunt. ἀναι- ίης ἐπέβησαν, *Od.* Χ. 424.

V. 14.

Οἵ σε περ ἔβλαψαν, Qui quidem te mente captam fe- erunt. τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας, *Od.* Ξ. 178.

Πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα, (*pro* ἦς,) antea enim men- recte ordinata & compoſita eras, ἡ τηροῦσα τὸ αἴσιον, ὁ καθῆκον καὶ δίκαιον, eine manierliche, verſtändige Frau. αὐτὰρ μὲν αἴσιμα εἶπες, *Od.* Χ. 46.

V. 15.

Τίπτε με λωβεύεις, Cur me ludibrio habes? λωβεύω, ontumelia afficio. *item paullo levius*, illudo, ich vexire uthwillig.

Πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν, in multo luctu verſantem nimum habentem. γέρον πολυπενθές, *Od.* Ξ. 386.

V. 16.

Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα, Hæc temere dictura, Talia præ- er rem nunciatura, *vel* ἔξω nuncians; ἀγγέλλουσα ἔξω μὲν

τοῦ

τῦ ἀληθῦς, extra verum, ἐγγὺς δὲ τῦ ἐφεἶῦ, prope tamen voto & deſiderio. *coll.* 2. & 22. Vid. ad *Od.* P. 1

V. 17.

Ἐπέδησε, *Od.* Φ. 391.

Ὕπνος φίλα βλέφαρ᾽ ἀμφικαλύψας, ſomnus cumulatus inducitur, ut contegens palpebras vi ſua: vel eſt *Metaphora* de reti, quod expanſum includit captas aves. *Od.* E. 493. & Υ. 86.

V. 18.

Οὐ γάρ πω τοιόνδε καἶέδραθον, *i. e.* ἐκοιμήθην, Nunquam enim tali modo placide dormivi. καἶδραθέτην, *Od.* O. 493.

Τοιόνδε, *ſc.* ὕπνον, niſi neutrum eſt *adverbialiter*: tam bene dormivi.

V. 19.

Od. Υ. 597.

V. 22.

Ἤγγειλε, nunciaſſet. ἀνέγειρε, ſuſcitaſſet.

V. 23.

Τῷ κε τάχα ςυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα, Tum cito triſtifice, triſtibus verbis, eam ego dimiſiſſem a me. Vid. ad *Od.* Φ. 374.

Νέεσθαι Ἄυἶις ἔσω μεγάρων, ut abiret Rurſus intra ædes.

V. 24.

Σὲ δὲ τῦτό γε (*pro* καἶὰ τῦτο) γῆρας ὀνήσει, tibi vero hactenus & in hac re proderit ſenectus tua, teque protegat a mea ira: darinn ſoll dir dein Alter zu ſtatten kommen.

V. 26.

Οὔἶι σε λωβεύω, ich äffe und ſpotte nicht. Vid. ad *v.* 15.

Τέκνον φίλον, filia cara! Vid. ad *v.* 5.

Ἔἶυμον, re vera, ὄνἶως. ἔτυμα, *Od.* Υ. 567.

V. 27.

Vide ſupra ad *v.* 7.

V. 28.

Ὁ ξεῖνος, τὸν πάνἶες ἀτίμων ἐν μεγάροισι, Peregrinus ille, quem omnes minus honorifice tractabant, eumque contumelioſe habebant in ædibus.

V. 29

V. 29.

...μαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδειν ἔνδον ἐόντα, Telemachum autem jam diu ſcivit, eum domi eſſe: er wußte ... lang, daß er wieder zu Hauſe ſeye. πάλαι, Od.

V. 30.

... σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν, Sed prudentius (Bedacht und guter Vernunft) conſilia patris ...it. Vid. ſupra ad v. 13.

...ματα πατρὸς ἔκευθεν, conſilia & cogitationes (die ...n und Gedanken) patris, cognitas ſibi, occulevid ſe vel diſſimulavit, quaſi nihil de iis ſciret. κεύ... Φ. 194.

V. 31.

ἀνδρῶν τίσαιτο βίην, Ut virorum puniret vim.

...ῶν — ὑπερηνορεόντων, virorum — viribus & animo ...ium. Vid. ad Od. Φ. 361.

V. 32.

λέκτροιο θοροῦσα, a lecto celeriter exſurgens, de...ſiliens.

V. 33.

περιπλέχθη, Aniculam amplectebatur, ſie umarmte alte Frau herzlich, manibus & brachiis circum... τῷ ῥα περιπλεχθείς, Od Ξ. 313.

...ρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκε, & a palpebris lacrymam i. e. flevit.

V. 35.

ἄγε, Od. X. 391.

φίλη, ſupra v. 11.

...ρτές ἐνισπε, Od. X. 166.

V. 36.

...εὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, Si vere jam domum venit. δὴ —, Od. Τ. 216.

V. 37.

ad Od. Υ. 386.

V. 38.

... αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον, hi vero ſemper fre...ſ in domo habitabant una, ſie herbergeten drinne. ...ες, Od. X. 446.

V. 40.

v. 40.

Ουκ ἴδον, ἐ πυθόμην, Non vidi, non diſtincte au aliquid.

Αλλα ςόνον ἶιον ἄκκον Κτεινομένων, ſed gemitum ſo audiebam Eorum, qui occidebantur.

v. 41.

Μυχῷ θαλάμων, in interiori parte cubiculorum. ad *Od.* X. 270.

Θαλάμων ἐϋπήκτων, cubiculorum probe circa firm rum parietibus & januis firmis. ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ, domo firma & bene exædificata, *Il.* B. 661.

v. 42.

Ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, Sedebamus attonitæ & conſilii i pes, περισσόμεναι οἰωνῶν πάντοσ' ἀτυζομένων, *Od.* Λ. 60 Σανίδες δ' ἔχον ἐν ἀραρυῖαι, *Od.* X. 128.

v. 43.

Πρίν γ' ὅτε —, ſequente indicativo: Priusquam.

v. 44.

Τὸν γάρ ῥα πάτὴρ προέηκε καλέσσαι, hunc enim p miſit, ut vocaret.

v. 45.

Vid. ad *Od.* X. 401.

v. 46.

Κραταίπεδον, ε, τὸ, ſolum munitum, ſolum vel viendo duratum, vel lapidibus conſtratum: τὸ ςερεὸν δον, ὡς λιθόςρωτον, ἢ ὡς πεπιλημένον καὶ νεναγμένον. κραταιὸν πέδον. κραταίπεδον ὖδας, *i. e.* τὸ λιθόςρωτον, gepflaſterten Fußboden.

Οὖδας ἔχοντες, *i. e.* in ſolo jacentes. μή τις ποσὶν ἵκηται, *Od.* X. 467.

v. 47.

Κείατ' (pro Κείατο, quod pro Ἔκειντο) ἐπ' ἀλλήλοι Jacebant alii ſuper alios.

Ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης, *i. e.* εὐφράνθης κατὰ ψυχὴν vidiſſes, animo exhilarata fuiſſes. ἐισέκε σὸν κῆρ ἰαν ſupra *v.* 59.

v. 48.

Od. X. 402.

V.

v. 49.

[…]' αὐλείῃσι θύρῃσιν, coll. Od. X. 449. ut notet januas […]mus in aulam ferentes, vor der Haus-Thür. Vide […]m ad Od. Σ. 238.

v. 50.

[…]θρόοι, de occiſis procis, omnibus jacentibus ad fo[…] exteriores domus ſub porticu. Vid. ad Od. X. 76.
[…]ο δῶμα θειοῦται περικαλλὲς, ille domum ſuffitu luſtrat […]pulchram. Vid. ad Od. X. 482.

v. 51.

Πῦρ μέγα κειάμενος, Igne magno accenſo. πῦρ κεῖον, […] Φ. 176.
[…] δέ με προέηκε καλέσσαι, miſit autem me, ut vo[…]m te.

v. 52.

[…]ἕσπεσθαι, Od. O. 281.
[…]Ὄφρα σφῶϊν ἐϋφροσύνης ἐπιβῆτον Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, […] vobis lætitiæ inſiſtere faciatis Ambo veſtrum cor. Poë[…] ἐϋφροσύνην ubique pro animo exhilarato ponit, nuſ[…]m vero de ſapientia. Vid. ad Od. Υ. 8.
[…]Ἐπιβῆτον, (dual. aor. 2. pro ἐπέβηῖον,) notat vel Acti[…]; ut animum veſtrum ponatis in lætitia, imponatis […]tiæ; vel Neutraliter: ἵνα ἄμφω, κατὰ τὸ ἦτορ ὑμῶν, […]ἡτε ἐϋφροσύνης, i. e. ἵνα χαρείητε, ut lætemini. καὶ […]χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν, ſupra v. 13.

v. 53.

[…]ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε, Vid. ad Od. K. 465.

v. 54.

Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται, Nunc vero […] hoc longum deſiderium perfectum eſt. ἄεθλος - ἐκτε[…]σται, Od. X. 5.
[…]έλδωρ, Od. Φ. 200.

v. 55.

[…]λθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, Venit quidem ipſe vivus […]mum. Vid. ad Od. H. 248.
[…]φέστιος, ου, ὁ, ἡ, foci præſes. item apud focum ſuum […]ſens. item focum & larem domeſticum habens. item […]foco una vivens.

v. 56.

v. 56.

Κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον Μνηςῆρες, male autem q[ui]
faciebant Proci.

v. 57.

Τὺς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ, hos omnes ultus eſt in domo.

v. 59.

Μή πω μέγ' ἐπεύχεο, ne forte nimis grata loquere magnifica, μὴ μεγαλαύχει, thue nur nicht groß.

Καγχαλόωσα, ſupra v. 1.

v. 60.

Οἶσθα γὰρ, ὥς κ' ἀσπαςὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη, N[o]
enim, quod acceptiſſimus in domo appariturus eſ[ſet]
quod gratiſſimus in conſpectum venturus eſſet; da[ß]
ſehr willkommen erſcheinen würde. ἢ κ' ἀσπαςὸν ἐμῷ
παιδὶ γένοιτο, Od. T. 569.

v. 61.

Υἱεῖ, τὸν τεκόμεσθα, filio, quem habemus natum
nobis; non adoptivum, aut adſumtum.

v. 62.

Ἀλλ' ὐκ ἔσθ' (pro ἐςὶ) ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγο[ρεύεις]
Sed non eſt hic ſermo verus, ut dicis. καί μοι τῦτ' ἀ[τ]-
ρεκὲς ἐτήτυμον, Od. Ξ. 186.

v. 63.

Μνηςῆρας ἀγαυὺς, Od. X. 171.

v. 64.

Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα, Injuri[am]
indignatus triſtem, & mala facta. ὑπερφιάλως ἀγάα[σθε]
Od. Σ. 70.

Ὕβριν — θυμαλγέα. θυμαλγέϊ δεσμῷ, Od. X. 189.

v. 65. 66.

Od. X. 414. 415.

v. 67.

Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν, Ideo ob iniquit[atem]
paſſi ſunt malum. Vid. ibid. 416.

v. 68.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Ὤλεσε τηλῦ νόςον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ'
αὐτὸς, at Ulyſſes Perdidit procul reditum ab Achaja,
[pe]riitque ipſe.

v.

V. 70.

Od. Φ. 168.

V. 71.

Ἔνδον ἐόντα πυρ̀ ἐσχάρῃ, domi exiſtentem, ad focum. ἐσχάρῃ, Od. Τ. 123.

V. 72.

Θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος, Vid. ad Od. Ξ. 391.

V. 73. 74.

Vid. ad Od. Φ. 217. & 219.

V. 75.

Τὴν (οὐλὴν) ἀπονίζουσα (πόδας αὐτοῦ) φρασάμην, Hanc cicatricem in femore Ulyſſis) abluens deprehendi vel novi: inquit Euryclea: & vides, femora etiam ablui in pedilavio; & honeſtiores ancillas eam operam ... buiſſe viris bonis.

V. 76.

Ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν, ſed me ille ca-piens ſuper os manibus ſuis, indem er mir den Mund hielte. ὄρνις νεοσσοῖς προφέρει μάστακα, i. e μάστημα, ... τροφὴν, cibum jam comminutum vel commi-... ndum ore., Il. I. 324. Ὀδυσσεὺς ἐπίεζε μάστακα χερσὶ, ... preſſit os & labia viri, ne loqueretur, er hielt ihm ... Hand auf den Mund, hielt ihm den Mund zu, ... Λ. 287.

V. 77.

Οὐκ ἔα (pro εἴαε, εἴα,) εἰπέμεναι, Non ſinebat dicere. Πολυϊδρείῃσι νόοιο, prudenter. Vid. ad Od. Β. 346.

V. 78.

Ἔπευ, ſupra v. 52.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς, at ego de me ... tecum ſponſionem & conditionem hanc dabo & inſtituam, ich will meinet wegen Verſicherung geben: ... eſt locutio elliptica, ut περιδόσθαι, ſit, δόσθαι περί τι... συνθήκην καὶ λόγον, wegen etwas ſein Wort geben. ... Θεὸς περίδωκεν ἀοιδὴν τερπνὴν, er hat ihn damit reich... begabet, Od. Θ. 44. ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβη-..., i. e. θῶμεν στοίχημα, wir wollen um einen dreyfüßi... Keßel wetten, συμφωνήσωμεν, συνθήκην ποιήσωμεν, Ψ. 485.

v. 56.

Κακῶς δ' ὄιπερ μιν ἔρεζον Μνηςῆρες, r faciebant Proci. Si te decep

v. 57. Od. Ξ. 379.

Τὺς πάντας ἐτίεσθο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ, erficias me miserri in domo. Λ. 472.

v.

Μή πω μέγ' ἐπεύχεο, ne Od. Ξ. 446. magnifica, μὴ μεγαλαύχει 62.

Καγχαλόωσα, ſupra ἐ ἔιρυσθαι, μάλα περ πολυϊδρ te Deorum — Conſilia dep

Οἶδα γὰρ, ὡς κ' habere, valde licet multarum enim, quod accep le eſt, te Deorum — Conſilia quod gratiſſimus i ertere, valde licet multiſciam. ſehr willkommen , Od. Κ. 289. παιδὶ γένοιτο, Ο ἀκῦσαι εἰς νῦν, γνῶναι. Ο. 458.

Υἱεῖ, τὸν v. 83.

nobis; nor ἴμεν (pro ἴωμεν) μετὰ παῖδ' ἐμὸν, Se eamus ad filium meum, wir wollen

Ἀλλ' ὁ dem zu meinem Sohn hingehen.

Sed no

ρευτεν v. 86.

Ἡ ὅι κῆρ Ὁρμαιν', Vid. ad Od. Σ. 344.

Μ φίλον πόσιν ἐξερέεινοι, an e longinqu ſuum interrogando tentaret, ausforſchen gethane Fragen. ἐξερέεινον ἕκαστα, Od. Τ. 463.

v. 87.

ἠ κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβῦσα, An ac oſcularetur frontem & ambas manus, amplecte κεφαλάς καὶ χεῖρας ἔκυσσε, Od. Φ. 225.

v. 88.

Τρίβη λάϊνον ὐδὸν, Od. Ρ. 30.

v. 89.

Ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, Sedebat deinde Ul adverſo.

Ἐν πυρὸς αὐγῇ, i. e. ἔνθα σέλας ἀφίει τὸ πῦ Ζ. 305.

v. 90.

Τοίχȣ τῦ ἑτέρȣ, Parietem ad alterum.

-κρὴν ἧσο, ad columnam longam *vel* altam, *Od.* x. 466.

V. 91.

-ο vultu terram ſpectans, arrecto -flectebat ſola ad terram, ut daretur curioſe faciem ejus in-alis ſuis. κάτω ἕλκεται, deorſum

μιν εἴποι — παράκοιτις, exſpectans, a ſit — uxor. πολιδέγμενοι ἤματα πάντα,

V. 92.

-ράκοιτις, Eximia uxor.

V. 93.

-δὴν ἧσο, Illa autem muta diu ſedebat. ἄνεω ſto videtur eſſe adverbium: unde multi con-uſquam hanc vocem pro adjectivo poſitam -e, nec jota ſubſcribendum, ſed adverbiali-tam, ſicut ἀκὴν ἐγένοντο. ceterum eſt vox poë-νεῳ ἐγένοντο, *Od* Κ. 71.

-οι ἦτορ ἵκανεν, obſtupuerat autem. τάφος δ' ἔλε Φ. 122.

V. 94.

ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν, Vultu qui-eum conſpiciebat, quaſi verus adeſſet, am Geſtalt ſahe ſie ihn zwar an, als den leib-yſſes.

, *adv.* coram, inſpiciendo curioſius: vultum te intuendo. ὄψει — ἐσίδεσκεν, ex habitu vul-æ, & formæ reliquæ. nonnunquam quidem , quaſi eum coram conſpiceret, & re vera ntem haberet. & ſequitur: Aliâs eum non , ob veſtes illas viles. ἐνωπιδίως idem eſt ac, -ναι ἐναντίον: & εἰσιδεῖν eſt, agnoſcere viſu. , *Jon.* pro εἴσιδεν, in vultum eum adſpicie-ſe ihm ins Geſicht, & agnoſcebat eum fere, ihn im Geſicht.

V. 95.

dem quod ἀγνοέω, ignoro, non agnoſco

νεῦντο, ultra vires prope accedere laborabant. & fortaſſe hoc verbo greſſus aniculæ infirmæ eſt expreſſus, quæ vadendo pedes non a ſe invicem longe profert; & accelerat tamen, celeriter pedem ultra alterum, prope tamen inter ſe, promovet, ſie trippelt fort.

V. 5.

Ἔγρεο, *Od.* O. 46.

Φίλον τέκος, anus nutrix ad Penelopen, *coll.* 26. τέκνον φίλον. Vid. ad *Od.* T. 474.

V. 6.

Ὄφρα ἴδηαι Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα, ut videas Oculis tuis ea, quæ deſideras quotidie, maritum tuum reducem. ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἱκάνω *Od.* Φ. 209.

V. 7.

Ἦλθ' Ὀδυσσεὺς, καὶ οἶκον ἱκάνεται, ὀψέ περ ἐλθὼν, Venit Ulyſſes, & domum advenit, ſero quamvis veniens, μετὰ πολὺν χρόνον, nach langer Zeit erſt, ſehr ſpät. In affectu præſertim lætiori tautologiæ ſolennes ſunt & probabiles, præſertim in muliercula. ERN.

V. 8.

Μνηστῆρας — ἀγήνορας, *Od.* Y. 284.

V. 9.

Οἵ θ' ἑὸν οἶκον Κήδεσκον, (*Jon.* pro Ἔκηδον,) qui ejus domum funerabant *quaſi*, & malis afficiebant, ἔβλαπτον εἴργοντο —, ὅ τι ἐ κήδοι, *Od.* I. 402.

Κτήματ' ἔδον, bona ejus comedebant.

Βιόωντο (pro βιῶντο, ſine augmento,) τε παῖδα, & adficiebant & opprimere conabantur filium. τῶν ἔτι οἴκοντα βιήσεται, *Od.* Φ. 348.

V. 11.

Μαῖα φίλη, ita Penelope Eurycleam vocat, quia mariti & filii fuerat nutrix: nam ipſius Penelopes nutrix fuerat ἡ Εὐρυνόμη, *Od.* P. 499.] Quod aliâs diximus, eos qui ſæpius decepti ſunt, tardiſſime fidere, jam a Penelope videmus uſurpari, quæ, cum falſitate tot nunciorum, quæ de Ulyſſe præceſſerant, vana illius exſpectatione deluſa ſit, ne nunc quidem huic anui, de cujus fide tamen dubitare non debuerat, credere vult, verum Ulyſſem

lyſſis adventum renuncianti, quin eam acerbis verbis ercet, ut eam inſanam appellet, & tandem tectis eam igere minis conatur, niſi reſpectus tam gravis ſenectu- obſtaret. SPOND.

Μάργην σε Θεοὶ θέσαν, inſanam te Dii fecerunt, ſie ha- en dich zur Thörin werden laſſen, μαινομένην. γαστέρι γη, *Od.* Σ. 2.

V. 12.

Ἐπίφρων, *Od.* Τ. 326.

Οἵτε δύνανται ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα, können dem Bedachtſamſten und Aufmerkſamſten die ichtigkeit der Gedanken und des Bemerkens entziehen.

V. 13.

Χαλιφρονέω, ſum remiſſo & negligenti ad curandum cogitandum animo. a χαλίφρων, *Od.* Τ. 530.

Σαοφροσύνη, (& in proſa, σωφροσύνη:) ης, ἡ, accu- ata cogitatio & attentio mentis. Opponitur ei ἡ χα- ιφροσύνη.

Θεοὶ χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν, Dii poſſunt tiam oſcitantem advertere ad cogitandum accurate: in- ipientem inſiſtere facere poſſunt in ſtatum bene cogi- andi: inſipientem ad ſapientiam perducere poſſunt. ἀναι- δείης ἐπέβησαν, *Od.* Χ. 424.

V. 14.

Οἵ σε περ ἔβλαψαν, Qui quidem te mente captam fe- cerunt. τοῦ δέ τις ἀθανάτων βλάψε φρένας, *Od.* Ξ. 178.

Πρὶν δὲ φρένας αἰσίμη ἦσθα, (*pro* ἦς,) antea enim men- te recte ordinata & compoſita eras, ἡ τηροῦσα τὸ αἴσιον, τὸ καθῆκον καὶ δίκαιον, eine manierliche, verſtändige Frau. ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, *Od.* Χ. 46.

V. 15.

Τίπτε με λωβεύεις, Cur me ludibrio habes? λωβεύω, contumelia afficio. *item paullo levius*, illudo, ich vexire muthwillig.

Πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν, in multo luctu verſantem animum habentem. γέρον πολυπενθὲς, *Od.* Ξ. 386.

V. 16.

Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα, Hæc temere dictura, Talia præ- ter rem nunciatura, *vel* & nuncians; ἀγγέλλουσα ἔξω μὲν

τοῦ

τῦ ἀληθῦς, extra verum, ἐγγὺς δὲ τῦ ἐφετῦ, prope men voto & deſiderio. *coll.* 2. & 22. Vid. ad *Od.* P. 1

V. 17.

Ἐπέδησε, *Od.* Φ. 391.

Ὕπνος φίλα βλέφαρ᾽ ἀμφικαλύψας, ſomnus σωματῳ inducitur, ut contegens palpebras vi ſua: vel eſt *M phora* de reti, quod expanſum includit captas aves. *Od.* E. 493. & Y. 86.

V. 18.

Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, *i. e.* ἐκοιμήθην, N quam enim tali modo placide dormivi. καδδραθέτην, O. 493.

Τοιόνδε, *ſc.* ὕπνον, niſi neutrum eſt *adverbialiter*; bene dormivi.

V. 19.

Od. T. 597.

V. 22.

Ἤγγειλε, nunciaſſet. ἀνέγειρε, ſuſcitaſſet.

V. 23.

Τῷ κε τάχα στυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα, Tum triſtifice, triſtibus verbis, eam ego dimiſiſſem a Vid. ad *Od.* Φ. 374.

Νέεσθαι Αὖτις ἔσω μεγάρων, ut abiret Rurſus intra a

V. 24.

Σὲ δὲ τοῦτό γε (*pro* κατὰ τοῦτο) γῆρας ὀνήσει, tibi hactenus & in hac re proderit ſenectus tua, teque teget a mea ira: darinn ſoll dir dein Alter zu ſt kommen.

V. 26.

Οὔτι σε λωβεύω, ich äffe und ſpotte nicht. Vid. ad v

Τέκνον φίλον, filia cara! Vid. ad *v.* 5.

Ἔτυμον, re vera, ὄντως. ἔτυμα, *Od.* T. 567.

V. 27.

Vide ſupra ad *v.* 7.

V. 28.

Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι, Peregrinus quem omnes minus honorifice tractabant, eumque tumelioſe habebant in ædibus.

V

V. 29.

ιάχος δ' ἄρα μιν πάλαι ᾔδειν ἔνδον ἐόντα, Telema-
ıtem jam diu ſcivit, eum domi eſſe: er wußte
ı lang, daß er wieder zu Hauſe ſeye. πάλαι, Od.

V. 30.

| σαοφροσύνῃσι νοήματα πατρὸς ἔκευθεν, Sed pruden-
ıus Bedacht und guter Vernunft) conſilia patris
ıt. Vid. ſupra ad *v.* 13.
ατα πατρὸς ἔκευθεν, conſilia & cogitationes (die
en und Gedanken) patris, cognitas ſibi, occule-
ıd ſe *vel* diſſimulavit, quaſi nihil de iis ſciret. κεύ-
d. Φ. 194.

V. 31.

ἀνδρῶν τίσαιτο βίην, Ut virorum puniret vim.
ῶν — ὑπερηνορεόντων, virorum — viribus & animo
ıium. Vid. ad *Od.* Φ. 361.

V. 32.

λέκτροιο θοροῦσα, a lecto celeriter exſurgens, de
ıſiliens.

V. 33.

περιπλέχθη, Aniculam amplectebatur, ſie umar-
ie alte Frau herzlich, manibus & brachiis circum-
τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, *Od* Ξ. 313.
ἀρων δ' ἀπὸ δάκρυον ἧκε, & a palpebris lacrymam
i. e. flevit.

V. 35.

ἄγε, *Od* X. 391.
φίλη, ſupra *v.* 11.
ρτὲς ἔνισπε, *Od.* X. 166.

V. 36.

εὸν δὴ οἶκον ἱκάνεται, Si vere jam domum venit.
δὴ —, *Od.* T. 216.

V. 37.

ad *Od.* Υ. 386.

V. 38.

' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον, hi vero ſemper fre-
s in domo habitabant una, ſie herbergeten drinne.
ἐες, *Od.* X. 446.

V. 40.

v. 40.

Οὐκ ἴδον, ἐ πυθόμην, Non vidi, non diſtincte audi aliquid.

Ἀλλὰ ςόνον οἶον ἄκουον Κτεινομένων, ſed gemitum ſol audiebam Eorum, qui occidebantur.

v. 41.

Μυχῷ θαλάμων, in interiori parte cubiculorum. Vi ad *Od.* X. 270.

Θαλάμων ἐϋπήκτων, cubiculorum probe circa firm rum parietibus & januis firmis. ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ, i domo firma & bene exædificata, *Il.* B. 661.

v. 42.

Ἥμεθ' ἀτυζόμεναι, Sedebamus attonitæ & conſilii in pes, περιπετόμεναι, οἰωνῶν πάντοσ' ἀτυζομένων, *Od.* Λ. 605.

Σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι, *Od.* X. 128.

v. 43.

Πρίν γ' ὅτε —, ſequente indicativo: Priusquam.

v. 44.

Τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι, hunc enim pater miſit, ut vocaret.

v. 45.

Vid. ad *Od.* X. 401.

v. 46.

Κραταίπεδον, ε, τὸ, ſolum munitum, ſolum vel pa viendo duratum, vel lapidibus conſtratum: τὸ ςερεὸν πέδον, ὡς λιθόςρωτον, ἢ ὡς πεπιλημένον καὶ νεναγμένον. quaſi κραταιὸν πέδον. κραταίπεδον ὖδας, i. e. τὸ λιθόςρωτον, den gepflaſterten Fußboden.

Οὖδας ἔχοντες, i. e. in ſolo jacentes. μή τις πόσιν ἔδα ἵκηται, *Od.* X. 467.

v. 47.

Κείατ' (pro Κείατο, quod pro Ἔκειντο) ἐπ' ἀλλήλοισι Jacebant alii ſuper alios.

Ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης, i. e. εὐφράνθης κατὰ ψυχὴν, ſi vidiſſes, animo exhilarata fuiſſes. ἐσιδόντες σὸν κῆρ ἰανθῇ ſupra *v.* 59.

v. 48.

Od. X. 402.

v. 49.

Ἐπ' αὐλείησι θύρῃσιν, *coll.* *Od.* X. 449. ut notet januas ...mus in aulam ferentes, vor der Haus-Thür. Vide ...am ad *Od.* Σ. 238.

v. 50.

Ἀθρόοι, de occiſis procis, omnibus jacentibus ad fo... exteriores domus ſub porticu. Vid. ad *Od.* X. 76.
Ὁ δῶμα θειοῦται περικαλλὲς, ille domum ſuffitu luſtrat ...pulchram. Vid. ad *Od.* X. 482.

v. 51.

Πῦρ μέγα κειάμενος, Igne magno accenſo. πῦρ κεῖον, ...d. Φ. 176.
Σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι, miſit autem me, ut vo...rem te.

v. 52.

Ἕπεν, *Od.* O. 281.
Ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ, ...t vobis lætitiæ inſiſtere faciatis Ambo veſtrum cor. Poë... εὐφροσύνην ubique pro animo exhilarato ponit, muſ...nam vero de ſapientia. Vid. ad *Od.* Y. 8.
Ἐπιβῆτον, (dual. aor. 2. *pro* ἐπέβητον,) notat vel Acti...e: ut animum veſtrum ponatis in lætitia, imponatis ...etitiæ; vel Neutraliter: ἵνα ἄμφω, κατὰ τὸ ἦτορ ὑμῶν, ...βαίνητε εὐφροσύνης, *i. e.* ἵνα χαρείητε, ut lætemini. καὶ ... χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέβησαν, ſupra *v.* 13.

v. 53.

Ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε, Vid. ad *Od.* K. 465.

v. 54.

Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται, Nunc vero ...m hoc longum deſiderium perfectum eſt. ἄεθλος ἐκτε...λεσται, *Od.* X. 5.
Ἐέλδωρ, *Od.* Φ. 200.

v. 55.

Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, Venit quidem ipſe vivus ...omum. Vid. ad *Od.* H. 248.
Ἐφέστιος, ου, ὁ, ἡ, foci præſes. *item* apud focum ſuum ...æſens. *item* focum & larem domeſticum habens. *item* ...e foco una vivens.

v. 56.

v. 56.

Κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον Μνηστῆρες, male autem qu faciebant Proci.

v. 57.

Τὰς πάντας ἐτίσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ, hos omnes ultus eſt in domo.

v. 59.

Μή πω μέγ' ἐπεύχεο, ne forte nimis grata loquere magnifica, μὴ μεγαλαύχει, thue nur nicht groß.

Καγχαλόωσα, ſupra v. 1.

v. 60.

Οἶσθα γὰρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη, Ne enim, quod acceptiſſimus in domo appariturus eſſ quod gratiſſimus in conſpectum venturus eſſet; daß ſehr willkommen erſcheinen würde. ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμῷ παιδὶ γένοιτο, *Od.* T. 569.

v. 61.

Υἱεῖ, τὸν τεκόμεσθα, filio, quem habemus natum nobis; non adoptivum, aut adſumtum.

v. 62.

Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' (*pro* ἔστι) ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις Sed non eſt hic ſermo verus, ut dicis. καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, *Od.* Ξ. 186.

v. 63.

Μνηστῆρας ἀγαυοὺς, *Od.* X. 171.

v. 64.

Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα, Injuri indignatus triſtem, & mala facta. ὑπερφιάλως ἀγάασθ *Od.* Σ. 70.

Ὕβριν — θυμαλγέα. θυμαλγέϊ δεσμῷ, *Od.* X. 189.

v. 65. 66.

Od. X. 414. 415.

v. 67.

Τῷ δι' ἀτασθαλίας ἔπαθον κακόν, Ideo ob iniquita paſſi ſunt malum. Vid. *ibid.* 416.

v. 68.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτὸς, at Ulyſſes Perdidit procul reditum ab Achaja, riitque ipſe.

v.

v. 70.

Od. Φ. 168.

v. 71.

Ενδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ, domi exiſtentem, ad focum. ἐσχάρῃ, Od. Τ. 123.

v. 72.

Θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος, Vid. ad Od. Ξ. 391.

v. 73. 74.

Vid. ad Od. Φ. 217. & 219.

v. 75.

Τὴν (οὐλὴν) ἀπονίζουσα (πόδας αὐτοῦ) φρασάμην, Hanc cicatricem in femore Ulyſſis) abluens deprehendi *vel* novi: inquit Euryclea: & vides, femora etiam ablui ita in pedilavio; & honeſtiores ancillas eam operam abuiſſe viris bonis.

v. 76.

Ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν, ſed me ille capiens ſuper os manibus ſuis, indem er mir den Mund hielte. ὄρνις νεοσσοῖς προφέρει μάστακα, i. e. μαστημα, ... τὴν τροφὴν, cibum jam comminutum *vel* comminuendum ore, *Il.* I. 324. Ὀδυσσεὺς ἐπιπίεζε μάστακα χερσὶ, impreſſit os & labia viri, ne loqueretur, er hielt ihm die Hand auf den Mund, hielt ihm den Mund zu, Od. Δ. 287.

v. 77.

Οὐκ ἔα (pro εἴαε, εἴα,) εἰπέμεναι, Non ſinebat dicere. Πολυϊδρείῃσι νόοιο, prudenter. Vid. ad Od. Β. 346.

v. 78.

Ἕπεν, ſupra v. 52.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς, at ego de me ... tecum ſponſionem & conditionem hanc dabo & conſtituam, ich will meiner wegen Verſicherung geben: ... eſt locutio elliptica, ut περιδέσθαι, ſit, δόσθαι περί τι... συνθήκην καὶ λόγον, wegen etwas ſein Wort geben. ... Θεὸς περιδῶκεν ἀοιδὴν τερπνὴν, er hat ihn damit reich... begabet, Od. Θ. 44. ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητι; i. e. Θῶμεν στοίχημα, wir wollen um einen dreyfüßigen Keßel wetten, συμφωνήσωμεν, συνθήκην ποιήσωμεν, Ψ. 485.

v. 79.

Αἴ κεν σ' ἐξαπάφω, (aor. 2. ſubj.) Si te decep verbis meis. ἀνὴρ ἐξήπαφέ με μύθῳ, *Od.* Ξ. 379.

Κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ, ut interficias me miſer morte. ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν, *Od.* X. 472.

v. 81.

Αἰειγενέτης, *Deorum* Epith. *Od.* Ξ. 446.

v. 82.

Χαλεπόν σε Θεῶν — Δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολύϊδριν ἐοῦσαν, impoſſibile eſt, te Deorum — Conſilia dep henſa & comprehenſa habere, valde licet multarum rum peritam: difficile eſt, te Deorum — Conſilia ſervare *vel* animadvertere, valde licet multiſciam.

Δήνεα. δήνεα Κίρκης, *Od.* K. 289.

Εἰρύσθαι, *i. e.* ἑλκῦσαι εἰς νοῦν, γνῶναι.

Πολυΐδρις, *Od.* O. 458.

v. 83.

Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν (*pro* ἴωμεν) μετὰ παῖδ' ἐμὸν, Sed men omnino eamus ad filium meum, wir wollen doch bey allem dem zu meinem Sohn hingehen. ἔμπη *Od.* Υ. 311.

v. 86.

Πολλὰ δέ οἱ κῆρ Ὥρμαιν', Vid. ad *Od.* Σ. 344.

Ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι, an e longinquo ritum ſuum interrogando tentaret, ausforſchen ſo durch gethane Fragen. ἐξερέεινον ἕκαστα, *Od.* Τ. 463.

v. 87.

Ἢ παρστᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα, An acced oſcularetur frontem & ambas manus, amplectens Ὀδυσσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε, *Od.* Φ. 225.

v. 88.

Ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν, *Od.* P. 30.

v. 89.

Ἕζετ' ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐναντίον, Sedebat deinde Ulyſſi adverſo.

Ἐν πυρὸς αὐγῇ, *i. e.* ἔνθα σέλας ἀφίει τὸ πῦρ, Z. 305.

v. 90.

Τοίχου τοῦ ἑτέρου, Parietem ad alterum.

Πρὸς κίονα μακρὴν ἧστο, ad columnam longam *vel* altam onſidebat. κίων, *Od.* X. 466.

V. 91.

Κάτω ὁρόων, Demiſſo vultu terram ſpectans, arrecto men capite: lumina deflectebat ſola ad terram, ut ulier eo minus verecundaretur curioſe faciem ejus ineri & perluſtrare oculis ſuis. κάτω ἐλκέμεν, deorſum hit, *Il.* P. 136.

ποτιδέγμενος, εἴ τί μιν εἴποι — παράκοιτις, exſpectans, ei quid dictura ſit — uxor. ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα, Φ. 156.

V. 92.

Ἰφθίμη παράκοιτις, Eximia uxor.

V. 93.

Ἡ δ' ἄνεω δὴν ἧστο, Illa autem muta diu ſedebat. ἄνεω l. manifeſto videtur eſſe adverbium: unde multi conndunt, nuſquam hanc vocem pro adjectivo poſitam tari debere, nec jota ſubſcribendum, ſed adverbialiſſe poſitam, ſicut ἀκὴν ἐγένοντο. ceterum eſt vox poë. οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο, *Od* K. 71.

Τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν, obſtupuerat autem. τάφος δ' ἕλε ἄντας, *Od.* Φ. 122.

V. 94.

Ὄψει δ' ἄλλοτε μέν μιν ἐνωπιδίως ἐσίδεσκεν, Vultu qui nunc eum conſpiciebat, quaſi verus adeſſet, an cht und Geſtalt ſahe ſie ihn zwar an, als den leibſtigen Ulyſſes.

Ἐνωπιδίως, *adv.* coram, inſpiciendo curioſius: vultum um directe intuendo. ὄψει — ἐσίδεσκεν, ex habitu vul & ſtaturæ, & formæ reliquæ, nonnunquam quidem ebatur ei, quaſi eum coram conſpiceret, & re vera m præſentem haberet. & ſequitur: Aliâs eum non noſcebat, ob veſtes illas viles. ἐνωπίδιος idem eſt ac, ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον: & εἰσιδεῖν eſt, agnoſcere viſu.

Ἐσίδεσκεν, *Jon.* pro εἴσιδεν, in vultum eum adſpicie, ſie ſahe ihm ins Geſicht, & agnoſcebat eum fere, erkannte ihn im Geſicht.

V. 95.

Ἀγνώω, *idem quod* ἀγνοέω, ignoro, non agnoſco

"Ἄλλοτε δ' ἀγνώσσασκε, (*Jon.* pro ἠγνωσε,) Aliqu autem non agnoſcere poterat.

Κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα, Vid. ad *Od.* Ξ. 506.

v. 96.

Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, Vid. ad *Od.* X. 212.

v. 97.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, quæ matris nomini vix reſpon dura mater. μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, inquit Telemachus tus, quod Penelope nimis diu dubitet Ulyſſem ſi agnoſcere.

Ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα, immitem & incivilem me habens. Vid. ad *Od.* T. 329.

v. 98.

Τίφθ' οὕτω πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν Ἑζομένη, νόσφι γίνῃ, χωρίζῃ, Cur tandem ſic a patre ſejungis elonginquas te ab eo: & expoſitio ſtatim addi Poëta; nam παρά τινα ἕζεσθαι eſt oppoſitum τοῦ ν ζεσθαι, ſicut τὸ παρά, τοῦ νόσφι. νοσφισσαμένη τόδε δ *Od.* Φ. 104.

v. 99.

Ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς, Vid. ad *Od.* T. 171.

v. 100.

Ὧδε — τετληότι θυμῷ, ſic — pertinaci & non ced animo. Vid. ad *Od.* Σ. 134.

v. 101.

Οὐ μέν κ' ἄλλη γ' — γυνὴ — Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, quidem alia — mulier — A viro longe ſtaret.

Κακὰ πολλὰ μογήσας, *Od.* Φ. 207.

v. 103.

Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο, Tibi vero ſe cor durius eſt ſaxo, quod ſtat obnixum, nec molli Vid. ad *Od.* T. 494.

v. 105.

Θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν, animus mihi in pec ſtupet. ταφὼν δ' ἀνόρουσε, *Od.* Π. 12.

v. 106.

Οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι, Ne aliquod proloqui poſſum verbum *ad eum*, neque terrogare.

v. 1

V. 107.

ὐ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον, Neque in faciem intueri a, Vid. ad *v.* 89.

δ' ἑτεὸν δὴ —, *v.* 36.

V. 109.

νόμεθ' (*pro* Γνωσόμεθα) ἀλλήλων καὶ λώϊον, inquit ope de Ulyſſe: Cognoſcemus nos inter nos etiam diore & commodiore modo, cum majore fructu luptate: nam certa agnitio parit magnum animi im & fruitionem. λώϊον σιτῳ, *Od.* P. 417.

V. 110.

γὰρ ἡμῖν Σήμαθ', ἃ δὴ καὶ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' , ſunt enim nobis Signa, quæ & nos occulta ſciaiiis. ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι, 442. –

V. 111.

ἴησεν — Ὀδυσσεύς, *Od.* Υ. 301.

V. 114.

οι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον Πειράζειν ἐμέθεν, (*pro*) ſane matrem in ædibus ſine Periculum facere mei.

ζειν ἀνδρῶν, *Od.* Π. 319.

χα δὲ φράσεται καὶ ἄρειον, (permitte matri tuæ, ut oret me;) cito enim diſcet & cognoſcet etiam ne.

ειον, neutrum, adverbialiter. ἀρείονα, *Od.* Υ. 133.

V. 115.

τι ῥυπόω, quia ſum ſordidus & vilis, weil ich ſchmuusſehe. τὰ (εἵματα) μοι ῥερυπωμένα κεῖται, *Od.* Z. 59.

κὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι, und böſe, *i. e.* zerlumpete, hte Kleider anhabe. ita *Od.* Τ. 72.

V. 116.

νεκ' ἀτιμάζει με, Ideo in pretio non habet & conit me.

ὐ οὔπω φησὶ τὸν εἶναι, & nondum putat ipſum eſſe.

V. 117.

ραζώμεθ', conſideremus, deliberemus.

πως ὄχ' ἄριστα γένηται, Vid. ad *Od.* I. 420.

V. 119.

ᾧ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω, Cui non multi

 ſunt

ſunt defenſores a tergo, qui eum tueantur: qui non ante interrogant augures aut oracula, an debeant juvare alterum. ita *Od.* Δ. 165.

V. 120.

Φεύγει, πηὺς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν, *h. l.* poſita eſt ſpecies propinquorum pro genere. καὶ πηῷ περ ἐόντι, *Od.* K. 441.

V. 121.

Ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, Nos autem ſpem & ſtabilimentum civitatis interfecimus: Metaphora ſumta a fulcris; die Stütze der Nation. ἕρματα δύω, τρίγληνα, *Od.* Σ. 296.

V. 122.

Τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα, ideo te conſultare peto. Vid. ad *Od.* Υ. 43.

V. 118 — 122.

Vid. ad *Il.* Ω. 480.

V. 124.

Αὐτὸς ταῦτά γε λεῦσσε, πάτερ φίλε, Ipſe hæc vide, pater dilecte! ἐλεύσσομεν, *Od.* K. 30.

V. 125.

Σὴν γὰρ ἀρίστην Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' (*pro* φασὶ) ἔμμεναι, tuum enim optimum Conſilium apud *vel* inter homines dicunt eſſe.

V. 126.

Οὐδέ κε τίς τοι Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε — ἀνθρώπων, nec ſane quiſquam tecum Alius vir certet — hominum, conſilio dando. Vid. ad *Od.* Υ. 286.

V. 127.

Ἡμεῖς δὲ μεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ' (*pro* ἑψόμεθα,) Nos vero promti te ſequemur; paratiſſimis animis tecum ibimus, & ad tuam voluntatem nos applicabimus.

V. 128.

Οὐδέ τι φημὶ Ἀλκῆς δευήσεσθαι, neque omnino puto mihi Promtitudinem pugnandi fortiter defuturam. ita *Il.* N. 786. Ὅση δύναμίς γε πάρεστι, *ibid.*

V. 130.

Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα, Itaque ego dicam, ut mihi videtur eſſe optimum.

V. 131.

V. 131.

Πρῶτα μὲν ἂρ λύσασθε, Primum quidem lavate ipſi vos. Καὶ ἀμφιέσασθε (aor. 1. imperat. Med.) χιτῶνας, & induite ipſi vobis tunicas.

V. 132.

Δμωὰς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵμαθ' ἑλέσθαι, Ancillasque jubete veſtes induere ſibi elegantiores, quaſi nuptiæ ſint in domo.

V. 133.

Φόρμιγγα λιγεῖαν, *Od.* X. 332.

V. 134.

Ἀοιδὸς — Ἡμῖν ἡγείσθω — ὀρχηθμοῖο, fidicen — Nobis præeat ad — ſaltationem, er ſoll uns zum Tanz aufſpielen.

Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, luſus amans & jocoſæ agilitatis. Φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο, des luſtigen Tanzes; in nuptiis.

Ὀρχηθμοῖο, *Od.* Θ. 263.

V. 135.

Ὥς κεν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, Ut aliquis putet nuptias eſſe. Φαίη, *Od.* Σ. 217.

V. 136.

Ἢ ἀν' ὁδὸν ςείχων, Vel per viam ambulans, *i. e.* ὁδίται. ςείχοντες ὁδὸν κάτω, *Od.* P. 204.

Ἢ οἱ περιναιετάουσιν, vel qui circa domum noſtram habitant vicini. *Od.* Θ. 551.

V. 137.

Μὴ πρόσθε κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄςυ γένηται Ἀνδρῶν μνηςήρων, Ne prius fama diſperſa per urbem fiat de cæde Virorum procorum.

V. 138.

Πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω. quam nos iverimus extra.

V. 139.

Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον, Agrum in noſtrum multis arboribus conſitum. καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, er unterhält und beobachtet meinen Baumgarten, *Od.* Δ. 737.

V. 140.

Ἔνθα δ' ἔπειτα φρασσόμεθ', ibi vero deinde Conſultabimus, *vel* Conſiderabimus.

Ὅ, τί κε κέρδος Ὀλύμπιοι ἐγγυαλίξῃ, quicquid commodi Deus nobis præ manibus dederit: quod utile conſilium exſequendum Deus nobis in manus præbuerit, was er uns vortheilhaftes zu thun an Hand geben wird. ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίζω, ſc. αὐτόν, *Od.* Π. 66.

V. 141.

Od. X. 178.

V. 142.

Vide ſupra ad v. 131.

V. 143.

Ὅπλισθεν (*Jonice* pro Ὡπλίσθησαν) δὲ γυναῖκες, Adornatæ autem & paratæ ſunt mulieres, non ἀρεϊκῶς, ſed εἰς ἐπιμαχίαν χορεῦ καὶ ὀρχηθμοῦ: nam hac nocte inſtauraturus erat Ulyſſes nuptias ſuas; itaque choris mulierum ornatarum & adoleſcentium erant lætificandæ: ſie machten ſich zu rechte. δόρπον ὁπλίζοντο, *Od.* Π. 453.

V. 144.

Φόρμιγγα γλαφυρὴν, *Od.* X. 340.

Ἐν δέ σφισιν ἵμερον ὦρσεν Μολπῆς, in iisque commovit cupiditatem Cantus. ἵμερος — Κλαυθμοῦ καὶ γοναχῆς, *Od.* X. 500.

V. 145.

Il. N. 637.

V. 146.

Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν. Ἀνδρῶν κ. τ. λ. His vero magnum conclave reſonabat a pedibus Virorum & mulierum ſaltantium: de ſaltatione nuptiali. Vid. ad *Od.* K. 454.

V. 147.

Ἀνδρῶν παιζόντων, Virorum ſaltantium. παίζοντες, *Od.* Θ. 251. Καλλιζώνων τε γυναικῶν, Vid. ad *Il.* H. 139.

V. 148.

Δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων, ædes extra audiens.

V. 149.

Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν, Certe omnino jam aliquis uxorem duxit multos procos habentem reginam. Vid. ad *Od.* Δ. 770.

V. 150.

Σχετλίη, Improba. σχέτλιος, *Od.* Φ. 28.

Οὐδ'

Οὐδ' ἔτλη πόσιος ᾧ — Εἰρύσθαι μέγα δῶμα, neque ſuſtinuit mariti ſui — Servare magnam domum : ſuſtinuit contra & auſa eſt facinus atrox.

κουριδίοιο, cui virgo nupſit. δῶμα κουρίδιον, *Od.* Φ. 78.

v. 151.

Εἰρύσθαι — δῶμα, Cuſtodire, Defendere — domum. οἷον δηνεὰ εἴρυσθαι, ſupra *v.* 82.

Διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο, omnino, & omni tempore, donec rediret maritus, bis zu Ende. διαμπερὲς, *Od.* Χ. 190.

v. 152.

Od. Ν. 170.

v. 154.

Ἐυγνυόμη ταμίη, *Od.* Τ. 96.

Λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ, Ὀδυσσῆα, Vid. ad *Od.* Κ. 450.

v. 155.

Ἀμφὶ — βάλεν, *pro* ἀμφέβαλεν, Induit.

v. 156.

Αὐτὰρ κακκεφαλῆς (*pro* κατὰ κεφαλῆς) χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη, Sed capiti affudit multam pulchritudinem Minerva : *i. e.* ipſe Heros expolivit & ornavit ſe, quantum poterat.

v. 157 — 162.

Od. Ζ. 230 — 235.

v. 163.

Vid. ad *Od.* Ρ. 87. & 90. & Γ. 468.

v. 165.

Ἀντίον ἧς ἀλόχου, Ex adverſo ſuæ uxori, gegen ſie über.

v. 166.

Δαιμονίη, Amiciſſima ! Ulyſſes ad uxorem Penelopen. Vid. ad *Od.* Τ. 71.] Nunc uxorem alloquitur Ulyſſes, & ei tantam duritiem animi exprobrat, quod etiam poſt tot annos redeuntem maritum nolit agnoſcere. Quæ verba Penelopen quidem moverunt, ita tamen, ut nondum ei fiderit, donec ex lecti, quem ipſemet propria ante diſceſſum ad Trojam fabricarat manu, deſcriptione eum vere recognovit. Hinc illa vix exprimenda ab utraque parte gaudia. SPOND.

Γυναικῶν θηλυτεράων, *Od.* Λ. 385.

V. 167.

Ἀτέραμνος, ὐ, ὁ, ἡ, non mollis, non facile mollien dus, ἀτειρὴς, σκληρὸς, μὴ τέρην. κῆρ ἀτέραμνον, cor non molliendum, durum & obſtinatum.

Περὶ σοί γε γυναικῶν — Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, tibi præ omnibus mulieribus — Cor animis durum dederunt Dii.

V. 168 — 170.

Supra *v.* 100 — 102.

V. 171.

Μαῖα, *v.* 35.

Ἀλλ' ἄγε μοι — ςόρεσον λέχος, Sed age, mihi — ſterne lectum. χαμάδις ςορέσας, *Od.* T. 599.

V. 172.

Ὄφρα καὶ αὐτὸς λέξομαι, ut tamen ego Cubem, & ſolus, ſine uxore.

Ἦ γὰρ τῇγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός, profecto enim huic immobilis & firmiſſimus propoſiti ſui in pectore animus. Vid. ad *Od.* M. 280.

V. 174.

Δαιμόνι', (*pro* Δαιμόνιε,) Penelope ad Ulyſſem. Vide ſupra ad *v.* 166.

Οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, neque ſane effero me, ich laſſe mich nicht zu viel dünken. μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, laß dich nicht zu groß dazu dünken, nemlich daß du den Leuten gute Wort gibeſt, und ihnen Ehre erweiſeſt, *Il.* K. 69.

Οὐδ' ἀθερίζω, neque contemno te. Vid. ad *Od.* Θ. 212.

V. 175.

Οὐδὲ λίην ἄγαμαι, Neque magnopere miror. Vid. ad *Od.* Z. 168.

V. 176.

Νηὸς — δολιχηρέτμοιο, *Od.* T. 339.

V. 177.

Ἀλλ' ἄγε οἱ ςόρεσον — λέχος, Penelope conſulto repetit eadem verba, *v.* 171. ut Ulyſſes occaſionem haberet memorandi de lecto ſuo ἀκινήτῳ, quem ipſe olim fecerat, & cujus rationem nemo mortalium, præter ipſum, uxorem, & nutricem fidam, ſciebat: & ex hoc ſigno agnoſcebat denique Penelope maritum ſuum verum.

Πυκινὸν λέχος, *Od.* H. 340.

V. 178.

v. 178.

ὸς ἐϋςαθέος θαλάμȣ. ἐϋςαθέος μεγάροιο, *Od.* X. 458.

v. 179.

ϐεῖσαι πυκινὸν λέχος, *i. e.* ἔξω θέμεναι, extra ponen-
nſum cubile

βαλεῖ (*pro* ἐμβάλεῖε, *ſc.* εἰς λέχος) εὐνὴν, injicite
gneam ſpondam) lectum, *i. e.* res ad cubandum
as: & hoc eſt totum; ſequuntur ejus partes.

v. 180.

α ſubjacent. His inſtrata ſunt ῥήγεα, quibus in-
dormiturus. χλαίναις vero (plur. pro ſing.) con-
ipſe ſe.

α, Vid. ad *Od.* Υ. 142.

χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα, Vid. ad *Od.* Υ. 337.

v. 181.

ιος πειρωμένη, mariti ſui periculum faciens, eum-
ertentans, an vere ſit is maritus ſuus.

v. 182.

θήσας, *Od* Φ. 248.

ιχον — κέδν' εἰδυῖαν, Vid. ad *Od.* Υ. 57.

v. 183.

μάλα τȣ̃το ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες, profecto valde hoc
m ingratum mihi dixiſti. ὕβριν — θυμαλγέα, ſu-
. 64.

v. 184.

λοσε, *adv.* alio, anderswohin.

δέ μοι ἄλλοσε θῆκε λέχος; Quis vero mihi in alio
poſuit lectum meum? *i. e.* μεῖέθεῖο.

λεπὸν δέ κεν εἴη, impoſſibile enim ſane eſſet.

v. 185.

μάλ' ἐπιςαμένῳ, Etiam magno artifici.

μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν, *Od.* Π. 197.] Recte ob-
Spondanus: „Difficultatem cujusvis rei ita ſolere a
a exprimi.„ CLARK.

v. 186.

δίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ, Facile volens ponat
n loco. Vid. *ibid.* 198.

v. 187.

ρῶν δ' ȣ̓κ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, ȣ̓δὲ μάλ' ἡβῶν, Viro-
rum

rum autem haud quisquam vivus mortalis, ne valde in flore juventutis & in florido robore conſtitutus quidem; nedum ergo major ætate. ita *Il.* M. 382. Vid. etiam ad *Od* T. 410.

v. 188.

Ῥεῖα μετοχλίσσειεν, Facile illum transponere in alium locum poſſit: de lecto. ὅτις ὀχῆας θυράων ῥεῖα μετοχλίσσειε, nemo peſſulos januarum facile removeat, μετακινήσειεν ἄν, *Il.* Ω. 567.

Ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκται, quoniam magnum ſignum eſt.

v. 189.

Ἐν λέχει ἀσκητῷ. In ſponda lecti cum arte facta. ἀσκητὸν νῆμα, fila accurate facta, feines Geſpinſte, *Od.* Δ. 134.

Τὸ δ' ἐγὼ κάμον, hanc (ſpondam) autem ego multo ſtudio elaboravi

v. 190.

Θάμνος, *h l.* Arbor ſuperne fruticans, ein Stamm, der oben ſehr dick bewachſen iſt. Vid. ad *Od.* X. 469.

Θάμνος ἔφυ — ἐλαίης, ein Oehl-Stamm war da aufgeſchoſſen. Vid. ad *Od.* E. 481.

Θάμνος — τανύφυλλος ἐλαίης, Vid. ad *Od* N. 346.

Ἕρκεος ἐντός, intra ſeptum *vel* ædificium, auf dem Hofe. Vid. ad *Od.* X. 459.

v. 191.

Ἀκμηνὸς, ὁ, ὁ, ἡ, vigens, valde vegetus, ἀκμὴν ἔχων τῦ νεάζειν, in ſummo juventæ gradu. ab ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ſummus gradus activitatis in aliqua re. *Deinde* de quovis ſummo gradu vigoris & virium ponitur. Vid. ad *Il.* K. 173.

Θαλέθων, θάμνος ἐλαίης, florens læte, ſtirps olivæ. ἠΐθεοι θαλέθοντες, *Od.* Z. 63.

Πάχετος δ' ἦν, ἠΰτε κίων, craſſitudo vero erat, velut columna. δίσκον μείζονα καὶ πάχετον, *Od.* Θ. 187.

Κίων, ſupra *v.* 90.

v. 192.

Τῷ δ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, Huic autem ego circumponens, ædificationem *ſcil.* thalamum ædificavi; ἴσω περιλαβὼν, περικλείσας, umbauend. ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ſupra *v.* 155.

Θάλα-

Θάλαμον δέμον, (*pro* ἔδεμον.) cubiculum ædificabam, ich bauete eine Kammer.

Ὄφρ' ἐτέλεσσα, donec abſolvi eam ædificationem.

v. 193.

Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, *Od.* Ξ. 36.

Καθύπερθεν, *Od.* M. 442.

Εὖ καθύπερθεν ἔρεψα, bene ſuperne contexi. ab ἐρέφω, A. 39.

v. 194.

Κολλητὰς — θύρας, Arcte compoſitas & conjunctas firmiter fores. κλίνας κολλήεσιν — σανίδεσσιν, *Od* Φ. 164

Ἐπέθηκα θύρας, appoſui januas, ich habe Thüren davor geſezet.

Θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας, *Od.* Φ. 236.

v. 195.

Ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης, abſcidi ramos oblonga folia habentis oleæ.

Κόμην ἐλαίης, *h. l.* Metaphorice, *i. e.* virides ramos oleæ. ὕλας ἧκε κόμας, ſupra *v.* 158. ubi occultaverat antea comam ſuam ſub tegumento quodam capiti firmiter adfixo, quaſi eſſet cutis calva & alba.

v. 196.

Κορμὸς, ὁ, ſtirps, truncus, der Stamm am Baum.

Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, Truncum ad radicem cædens; ſic tamen cædens, ut ſtaret: Truncum incidens in certo ſpatio a radice: nam creverat ibi olea; eam detruncabat, ſic ut a terra & radice tantum ſupereſſet de trunco, quantum ſufficeret altitudine ad pedem unum ſpondæ lecti dormitorii faciendum; ut ſponda uno pede hæreret immobilis. Vid. ad *Od.* Σ. 374.

Ἀμφιξέω, circa polio cædendo & planando. ἀμφέξεσα χαλκῷ, circum polivi ferro ſtipitem.

v. 197.

Εὖ καὶ ἐπισταμένως, *Od.* Υ. 161.

Ἐπὶ στάθμην ἴθυνα, ad amuſſim perpendiculariter rectum feci, nach dem Senkbley, ad explorandam rectilateralem erectionem. Vid ad *Od.* Φ. 121.

v. 198.

Ἑρμῖν' (*pro* Ἑρμῖνα) ἀσκήσας, Fulcrum lecti accurate faciens:

faciens: Unum lecti pedem elaborans; & ſine dubio ſimul ſic, ſurſum ſupra lectum elatum lignum ad quatuor angulos, vocatur, die Bett-Pfoſte. Solebat Mercurius his lignis inſculpi, ut dator ſomni. Vide Od. Θ. 278.

Τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ, & teretravi omnia terebra: nam in ſponda lecti dormitorii opus eſt multis foraminibus & cæſionibus. Vid. ad Od. Ε. 246. 247.

V. 199.

Ἐκ δὲ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, Ex hoc incipiens lectum ligneum fabricabam. Vid. ad Od. Φ. 44.

V. 200.

Δαιδάλλων (λέχος) χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἠδ' ἐλέφαντι, Exornans artificioſe (ſpondam lecti dormitorii) auroque & argento & ebore. ποίει σάκος, πάντοσε δαιδάλλων αὐτό, Il. Σ. 479. Ut ergo δαιδάλλειν in ſpecie notet, quod nos dicimus, mit Figuren einlegen, ausſchnitzen und einlegen.

Ἐλέφας, Od. Φ. 7.

V. 201.

Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἱμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν, Ulyſſes narrat de lecto ſuo, quem ſingulari arte fecerat ipſe: Extendi autem lorum bovis, rubro colore tinctum ſplendide. & ſingularis h. l. collective poſitus videtur pro pluribus loris inter ſe contextis in fundo lecti.

Ἱμάντα βοὸς, lorum bubulum. ῥαφαὶ — ἱμάντων, Od. Χ. 186.

Φοίνικι φαεινὸν, purpureo colore formoſum, βασιλῆος ζωστῆρα φοίνικι φαεινὸν, cingulum rubro colore lucidum, Il. Ζ. 219.

V. 202.

Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι, Sic tibi hoc ſignum declaro & indico. ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων, Od. Χ. 247.

V. 203.

Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι — λέχος, An mihi adhuc in ſuo loco ſtet — lectus. h. l. maxime proprie poſita vox ἔμπεδος, nam unus pes lecti illius hærebat in terra radicibus ſuis: ut ergo notet τὸ ἀκατάσειστον καὶ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἕδρας ἑστώς.

v. 204.

Ἄλλοτε θῆκε, ſupra v. 184.

Ταμὼν ὑπὸ πυθμέν' ἐλαίης, cum reſecuit infimum trun-
m oleæ. Vid. ad *Od.* N. 372.

v. 205.

Τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, de gaudio
gno & ſubito. Vid. ad *Od* Σ. 211. & 241.] Cette re-
nnoiſſance eſt très-touchante : tous les ſentiments
ſurpriſe, de joie, d'amour & d'eſtime y ſont mêlez
ec beaucoup d'art, & tout cela eſt accompagné d'u-
apologie raiſonnée, qui ne pouvoit pas déplaire à
 mari. DAC.

v. 206.

Od. T. 250.

v. 207.

Ἰθὺς δράμεν, (*pro* ἔδραμεν,) recta currebat ei ob-
iam, δακρύσασα, ſie lief auf ihn zu, und umarmete ihn,
. Penelope, agnoſcens tandem maritum ſuum.

v. 208.

Ἀμφὶ δὲ χεῖρας δειρῇ βάλλ' Ὀδυσσῆϊ, manus autem
ollo circumjecit Ulyſſis.

Κάρη δ' ἔκυσ', (*pro* ἔκυσε,) & caput oſculata eſt : nar-
tur de uxore agnoſcente tandem maritum, eumque
cipiente. caput autem eſt frons ſuperior. Vide ſupra
 v. 87.

v. 209.

Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, nimm es mir nicht übel, ſey
icht böſ auf mich. Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε, σκυ-
ομένη Διὶ πατρὶ, κ. τ. λ. *Il.* Δ. 23.

v. 210.

Ἐπεὶ (κατὰ) τὰ περ ἄλλα μάλιστα Ἀνθρώπων πέπνυσο,
uoniam ſane & in aliis maxime Supra alios prudens
ras. plusq. perf. Paſſ. *pro* ἐπέπνυσο. Μέδων, πεπνυμένα εἰ-
ὼς, *Od.* X. 361.

Θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζὺν, Dii autem adjungebant nobis co-
item & ſectatricem miſeriam. ὀϊζὺν, *Od.* Υ. 196.] Dna.
Dacier hoc ita accipit, ut per ὀϊζὺν id hic infortunium
icere intelligatur *Penelope*, quod ſcilicet *Ulyſſem* non ci-
tius agnoviſſet. „*Les Dieux ont voulu ajouter encore cela à*

„*tous*

„*tous les maux que nous avons ſoufferts.*„ Ita illa : Sed multo rectius de prioribus *Ulyſſis* & *Penelopes* infortuniis dictum hoc intelligetur ; atque ita aptius congruent ſequentia : Οἱ νῶϊν ἀγάσαντο &c. CLARK.

V. 211.

Οἱ νῶϊν ἀγάσαντο, κ. τ. λ. Qui nobis inviderunt, nimium eſſe putarunt, nos verſantes nobiſcum frui adoleſcentia noſtra : inquit Penelope ad Ulyſſem tandem reducem ; & *h. l.* hoc verbum regit Dativum *perſonæ* νῶϊν, ſequente Accuſativo *rei* cum Infinitivo. ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα, ſupra *v.* 64.

V. 212.

Παρ' ἀλλήλοισι μένοντε Ἥβης ταρπῆναι, de conjugibus caris.

Ἥβης ταρπῆναι, juvenili ætate jucunde frui, juventute noſtra frui & ſatiari. ἥβης μέτρον ἱκάνει, *Od* Τ. 532.

Γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι, conſeneſcere : quæ eſt felicitas conjugum. οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν, de Amphiarao, *Od.* Ο. 246.

V. 213.

Μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσα, ne nunc mihi propter id iraſcere, aut ſuccenſe, ſey nicht böß und ungehalten deßhalb auf mich, verdenke es mir auch nicht. Hæc duo verba multum differunt : χώεσθαι enim fieri poteſt etiam injuſte, νεμεσᾶν vero ſemper jure & ratione fit. μή μοι τόδε χώεο, *Od.* Ε. 215.

Μηδὲ νεμέσσα. ὑπερφιάλως νεμέσησαν, *Od.* Φ. 285.

V. 214.

Οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα, Quod te non, quamprimum vidi, ſic (ad quod verbum ipſum maritum ſuum carum amplexabatur & oſculabatur) amplexa ſum : nam Penelope *h. l.* loquitur ad ſuum agnitum tandem Ulyſſem. eſt ergo *h. l.* pro ἀμφαγαπάζειν καὶ φιλοφρονεῖσθαι, umarmen und küſſen. οὐκ ἀγαπᾶς, ὃ ἕκηλος — μεθ' ἡμῖν δαίνυσαι ; *Od.* Φ. 289.

V. 216.

Θυμὸς — Ἐῤῥίγει, animus — Horreſcebat timendo. ῥίγησεν δὲ — Ὀδυσσεὺς, *Od.* Ε. 171.

Ἀπαφάω. aor. 2. ἤπαφον. eſt *Æolice* pro ἀπατάω, decipio, ich äffe, betriege. Quidam volunt, ineſſe huic

veŋo

rbo τὴν ἀφὴν, ut ſit propr δι' ἀφῆς απατᾷν, tactu & ſu decipere, machen, daß iemand was falſches emindet. vel tacta manu abducere in errorem. Sed ingeoſe id magis, quam vere.

Μη τίς μι βροτῶν ἀπαφοιτ, (pro ἀπάφοιτο, aor. 2. opt. ed.) ἐξαπατήσῃ, i. e. ἀπατήσῃ.

v. 217.

Πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν, multi enim malas ndes cogitant, malas calliditates conſultant, haben Ränke im Sinn. κέρδος, ſupra v. 140.

v. 218.

Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα, Od. Δ. 184.

v. 219.

Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ, Viro cum extraneo. ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, Od. Υ. 220.

Ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ, congreſſa fuiſſet. Vid. ad Od. 126.

v. 220.

Εἰ ᾔδη, ὅ μιν αὖτις] Dicit Penelope, nequaquam Helem viro ſe dediſſe alieno, ſi prævidiſſet tot ac tanta la inde eſſe oritura. CLARK.

Ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν, martiales filii Achivorum.

v. 221.

Ἀξέμεναι (Attice pro Ἄξειν) οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ιαν, Reducturi domum dilectam in patriam eſſent eam.

v. 222.

Τὴν δ' ἤτοι ῥέξαι θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικὲς, Eam autem, faceret rem indignam, incitarat ſane Deus: Hanc m certe Deus impulit facere factum indecorum & inneſtum. Vid. CLERIC. Art. Crit. Vol. I. P. II. Sect. I. p. IV. Reg. III. §. 7. KREBS. Animadv. in Plut. Comm. &c. 146. ſq.

Ἔργον ἀεικὲς, Od. O. 236.

v. 223.

Τὴν δ' ἄτην οὐ πρόσθεν ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ, Penelope loitur de Helena fugiente; dicitque, talem errorem entis aliâs non concepiſſe eam, ſed inductam a Paride. go apud Poëtam ἄτη eſt, malum conſilium in animo, quo deinde conſequitur malum. Sed apud Recen-

 tiores

tiores plerumque id conſequens per ἄτην ſignificatur, ut notet damnum. Vid. ad *Od.* Φ. 302.

Πρόσθεν, antea; ſupra *v.* 137

Ἑῷ ἐγκάτθετο θυμῷ, ſuo indiderat animo. τελαμῶνα ἐγκατθετο τέχνῃ, *Od.* Λ. 613.

V. 224.

Λυγρὴν — ἄτην, Triſtem & miſerum — errorem menti

Ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος, ex quo peccati originaliter & ad nos pertigit luctus & adflictio.

V. 225.

Ἀριφραδέως, *adv.* valde liquido, valde diſtincte. ἀριφραδής, ſupra *v.* 73.

Ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀριφραδέως κατέλεξας Εὐνῆς ἡμετέρης quia jam ſigna & documenta valde manifeſte enumerasti valde clare expoſuiſti, Lecti noſtri.

V. 226.

Ὀπώπει, *Od.* Φ. 123.

V. 228.

Ἀκτορὶς, ίδος, ἡ, fideliſſima Penelopes θαλαμηπόλος, καὶ θυρωρὸς τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος, quæ in herili cubiculo una dormiebat Et hæc ſola ſcivit ſecretum lecti Ulyſſei, nec unquam enunciavit.

Ἔτι δεῦρο κιούσῃ, ſchon damahls, da ich hieher zog.

V. 229.

Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας — θαλάμοιο, Quæ nobis cuſtodiebat & ſervabat januas — cubiculi; quæ & ad januam ejus dormiebat foris. εἴρυτο δὲ φάσγανον ὀξὺ, *Od.* X. 90.

Πυκινοῦ θαλάμοιο, denſi & bene concluſi cubiculi. πυκινῇσιν λιθάδεσσι, ſupra *v.* 193.

V. 230.

Πείθεις δή μευ θυμὸν, Certum tandem facis & ſecurum animum meum, ut nunc prorſus tibi credat, teque pro vero Ulyſſe meo habeat & agnoſcat. οὐδέ σε πείθω *Od.* Ξ. 392.

Πείθεις δή μευ θυμὸν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα, Fidem ſane facis mihi, licet valde dura & difficilis eſſem ad credendum tibi. ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα, ſupra *v.* 97.

V. 231.

Τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο, ei autem adhuc magis

magis deſiderium excitavit luctus. Vid. ad *Od.* Τ. 249.

v. 232.

Ἔχων ἄλοχον θυμαρέα. σκῆπτρον θυμαρὲς, *Od.* Ρ. 199.

Κέδν' εἰδυῖαν, ſupra v. 182.

v. 233.

Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπάσιος γῆ νηχομένοισι φανείη, Sicut autem quando cum gaudio terra nantibus naufragis conſpicitur, ſi eam contingunt,] Je ne croi pas, qu'il ſoit poſſible de comparer la joye, qu'a Penelope d'embraſſer ſon mari, à une plus grande joye, que celle des matelots, qui au milieu d'un naufrage, où ils ont vû perir la plûpart de leurs compagnons, ont le bonheur de gagner la terre. Le plaiſir, qu'ils ont d'embraſſer le rivage, peut ſe ſentir, mais il ne peut s'exprimer. DAC. Vid etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 81 *ſq.*

Ἀσπάσιος. (Alii legunt, ἀσπάσιος, *Attice* pro ἀσπασίη, grata eſt terra &c.) κείμην ἀσπασίως, *Od.* Ξ. 502.

Νηχόμενος, *ibid* 352.

Φανείη, ſupra *v.* 60.

v. 234.

Εὐεργέα νῆα, *Od.* Θ. 567.

v. 235.

Ῥαίσῃ, Fregit. Vid. ad *Od.* N. 177.

Ἐπειγομένην ἀνέμῳ καὶ κύματι, impulſam vehementer vento & fluctu.

Κύματι πηγῷ, *Od* E. 388.

v. 236.

Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἤπειρόνδε, Pauci autem evaſerunt ex cano mari in ſiccam terram, enatarunt e naufragio.

Πολιῆς ἁλὸς, *Od.* Δ 405.

Ἤπειρόνδε, *Od.* I. 73.

v. 237.

Νηχόμενοι, Natando.

Πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη, multa autem circa cutem adhæſerat condenſata ſalſugo, multa vero circa corpus denſatur & hæret ſalſugo, viel Schleim vom See-Waſſer hänget ſich an die Haut, ſi quis diu in æquore

natat. τέτροφεν, perſ. ind. Med. v. τρέφω, coagulo, condenſo: alo, nutrio.

Ἄλμη, *Od.* Ζ. 225.

v. 238.

Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν (*pro* ἐπεβήσαν) γαίης, Cum gratulatione mutua autem adſcendunt in terram ex naufragio. ἀσπάσιος παίδεσσιν —, *Od.* Λ. 430.

Κακότητα φυγόντες, interitu evitato. μισγόμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι, *Od.* Υ. 203.

v. 239.

Ὣς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔην πόσις, Sic igitur ei gratiſſimus aderat maritus. οἶσθα γάρ, ὥς κ' ἀσπαστὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη, ſupra *v.* 60.

Εἰσοροώσῃ, intuenti eum.

v. 240.

Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ, A collo autem dilecti ſui mariti omnino non remittebat uxor lacertos albos.

Οὔπω πάμπαν, omnino nullo pacto. Vid ad *Od.* Χ. 287.

v. 241.

Καί νυ κ' ὀδυρομένοισι φάνη — ἠώς, Et ſane flentibus apparuiſſet — aurora: narrantibus ſibi invicem dolores exantlatos & præ gaudio lacrimantibus clare.

v. 242.

Ἀλλ' ἐνόησε — Ἀθήνη, aliud cogitaſſet — Minerva. *Od.* Σ. 186.

v. 243.

Πέρατος, η, ον, quod e regione eſt ſitum, was am Ende gegen über lieget: extremum terræ. à πέραν, e regione, trans.

Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν σχέθεν, Noctem quidem in termino ſuo longam detinuit, *i. e.* detinendo longam fecit. Sermo eſt de Minerva, cavente, ne nox cito præteriret; *i. e.* prudentia Ulyſſis, ita noctem adhibente, ut non exſpectaret liquidam ortam lucem, ſed ante noctis finem abiret inde.

Νύκτα — δολιχήν. δολιχὸν δόρυ, *Od.* Τ. 448.

v. 244.

Ἠῶ δ' αὖτε Ῥύσατ' (*pro* Ῥύσατο) ἐπ' Ὠκεανῷ, Auroram vero

vero Cohibuit & retardavit ad Oceanum, ne poſſit prodire celeriter.

v. 245.

Οὐδ' ἔα ἵππες ζεύγνυσθ', (pro ζεύγνυσθαι,) neque ſineat equos Jungi

Ἵππες — ὠκύποδας, Vid. ad *Od.* Σ. 262.

Φάος ἀνθρώποισι φέροντας, lucem hominibus adferentes.

v. 246.

Λάμπον καὶ Φαέθονθ', *pro* Φαέθοντα,] Homere donne ici à l'Aurore un char à deux chevaux. Et il ne faut pas confondre ce char avec celui du Soleil. Cela doit être remarqué par les Peintres DAC.

Οἵ Ηῶ πῶλοι ἄγεσι, qui adoleſcentes equi Auroram vehunt : apte dat Auroræ, utpote pueritiæ *quaſi* diei, equos juniores.

v. 248.

Οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' (*pro* πείρατα) ἀέθλων ἤλθομεν, nondum enim omnium ad fines certaminum venimus. νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται, *Od.* Χ. 41.] Vide ad *Od.* K. 174. & 190. CLARK.

v. 249.

Ἀλλ' ἔτ' ὄπισθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται, ſed adhuc reſtat immenſus labor : futurus eſt labor, cujus magnitudinem determinate dicere non poſſum, ὃν ἐκ ἔστι μετρῆσαι. Πόθος ἀμέτρητον, *Od.* T. 512.

Ὄπισθε, *Od.* X. 174.

v. 251.

Μυθήσατο, dixit.

v. 253.

Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ, Reditum ſociis comparare ſtudens, & mihi ipſi.

v. 254.

Ἀλλ' ἔρχευ λέκτρονδ' ἴομεν, in lectum eamus.

v. 255.

Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε, Somno dulci delectemur, cum decubuimus.

v. 259.

Οἶκον ἐϋκτίμενον, *Od.* O. 129.

V. 260

'Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι Θεὸς ἔμβαλε θυμῷ, Sed quoniam mentionem feciſti, & tibi Deus id in mentem venire voluit. Reſpiciunt hæc verba ad *v.* 248. 249. Eadem verba ſunt *Od.* T. 485. paullo aliter intelligenda.

V. 261.

Εἴπ' ἄγε μοι τὸν ἄεθλον. Dic, age! mihi illam luctam, den noch bevorſtehenden Kampf.

Ἐπεὶ καὶ ὀπισθεν, (οἴω,) Πεύσομαι, quia tamen poſtea, (ut puto,) Audiam.

V. 262.

Πεύσομαι, Reſciſcam.

'Αὐτίκα δ' ἐςὶ δαήμεναι ὄτι χέρειον, nam ſtatim, non vero poſtea demum, ſcire & diſcere, non eſt pejus; ſtatim autem cognoſcere, non eſt deterius, quam ſi idem aliquanto poſt cognoſco. ὀ μὲν γάρ τι χέρειον, ἐπ' ὤρῃ δεῖπνον ἑλέσθαι. *Od* P. 176.

Δαήμεναι, *Od.* N. 335.

V. 264.

Δαιμονίη, Ulyſſes ad Penelopen. Vide ſupra ad v. 174.

Τί τ' ἄρ' ἄυ με μαλ' ὀτρύνουσα κελεύεις Εἰπέμεν; cur igitur demum me valde incitans jubes Narrare?

V. 265.

Μυθήσομαι, ἐδ' ἐπικεύσω; *Od.* T. 269.

V. 266.

'Ου μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται, Non quidem tibi animus lætabitur.

V. 268 — 284.

Vid. ad *Od.* A. 120 — 136

V. 286.

'Ει μὲν δὴ γῆράς γε Θεοὶ τελέουσιν ἄρειον, Si quidem vero Dii conſtituturi tibi ſunt ſenectutem meliorem: quam v. 283. vocavit λιπαρὸν γηρας.

V. 287.

'Ελπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι, Spes tibi deinde, malorum effugium fore. ἐλπωρή τοι ἔπειτα, *Od.* Z. 314.

Κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι. ἐ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις, non effugies, *Il.* X. 270.

V. 289.

v. 289.

Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν, Interea vero Eurynomeque & nutrix ſternebant & apparabant lectum dormitorium. ἔντυεν ἵππυς, parabat, inſtruebat equos, *Il.* E. 720.

v. 290.

Ἐσθῆτος μαλακῆς, Ex veſte molli.

Δαΐδων υπολαμπομενάων, de lectiſternio, unter der Erleuchtung der Fakeln. *Od.* T. 48.

v. 291.

Στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέυσαι, *Od.* H. 340.

v. 292.

Γρηῦς μὲν κείουσα, — Anus quidem decubitura, ut dormiret. κείσομαι, *Od.* X. 319.

v. 293.

Τοῖσιν, Illis, *ſc.* Ulyſſi & Penelopæ, prælucebat Eurynome.

Θαλαμηπόλος, *Od.* H. 8.

Ἡγεμόνευεν, præibat, utpote dominis lucem tantum præferens. Vid. ad *Od.* X. 400.

v. 294.

Ἐρχομένοισι λέχοσδε, Cum cubitum irent.

Δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα, Vid. ad *Od.* X. 497.

v. 296.

Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιῦ θεσμὸν ἵκοντο, Congratulantes ſibi lecti ſui antiqui morem repetiverunt, Cum gratulatione mutua ad priſtini lecti legem & conſuetudinem venerunt, *i. e.* ad conſuetudinem & morem conjugalem, Ulyſſes & Penelope. Cum hoc verſu claudi jubebant olim *Ariſtarchus* & *Ariſtophanes*, duo præſtantiſſimi ſuarum ætatum Grammatici, *Odyſſeam*: ſed præter rationem, ut docet lectio ipſa ſequentium] *Ariſtophanes Grammaticus* & *Ariſtarchus*, notante *Scholiaſte*, verſum hunc finem faciunt totius *Odyſſeæ*: Cumque iis facit & Codex unus a *Tho Bentleio* collatus. — Sed & connecti videntur ſequentia cum eo, quod præceſſit *v.* 137. *hujus Libri*; ubi declaravit ipſe *Ulyſſes*, ſe in agrum ſuum profecturum, ad evitandam Ithacenſium iram, quos Procorum

mortem ulciſcendam aggreſſurus ſuſpicabatur: Μὴ πρὶν κλέος εὐρὺ φόνου κατὰ ἄστυ γένηται &c. CLARK.

Ἀσπάσιοι, ſupra *v.* 238.

Θέμις, ιος, ὁ, lex, mos, inſtitutum, Geſetz, Sitte, Ausführung. a θέω, *fut.* θέσω, pono conſtituo, ut per θέσμιν notetur lex τιθεῖσα. Vid. LENNEP *Animadv. ad Coluth. p.* 103.

v. 298.

Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας, Deſinere fecerunt a ſaltatione pedes, deſinereque fecerunt mulieres: nam ſaltaverant viri cum puellis; illi armati, hæ cum coronis in manu altera. ὀρχηθμοῖο, ſupra *v.* 145.

v. 299.

Αὐτοὶ δ' εὐνάζοντο, Ipſi vero cubabant & concumbebant, ἐν προδόμῳ εὐνάζετο, *Od.* Υ. 1.

Κατὰ μέγαρα σκιόεντα, Vid. ad *Od.* Σ. 398.

v. 300.

Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν φιλότητος ἐταρπήτην, Illi ambo autem, poſtquam ſatis delectati ſunt amicitia connubiali: de Ulyſſe & Penelope, nuptias ſuas inſtaurantibus.

Φιλότητος — ἐρατεινῆς, concubitus — amabilis. δαῖτ' ἐρατεινὴν, *Od.* Υ. 117.

v. 301.

Τερπέσθην μύθοισι, Delectabantur ſermonibus.

Πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες, inter ſe colloquentes, *Il.* Λ. 642.

v. 302.

Ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο, quæ domi toleraverit, was ſie zu Hauſſe ausgeſtanden.

Δῖα γυναικῶν, *Od.* Υ. 147.

v. 303.

Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' (pro ἐσορῶσα) ἀΐδηλον ὅμιλον, Vid ad *Od.* Π 29.

v. 304.

Ἕθεν εἵνεκα, ſui (loquentis Penelopes) gratia.

Βόας, καὶ ἴφια μῆλα, *Od.* Υ. 51.

v. 305.

Ἔσφαζον, Mactabant.

Πολλὸς δὲ (ἐκ) πίθων ἠφύσσετο οἶνος, multumque vini effun-

fundebatur ex doliis in crateres, & ex iis in pocula. ἰθὺ ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων, *Od.* I. 10, Πίθων. δοιοὶ γὰρ πίθοι καταχείαται ἐν Διὸς οὔδει, *Il.* Ω. 527. ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἕστασαν, *Od.* B. 340.

v. 306.

Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσσεὺς] Brevis eſt ἀνακεφαλαίωσις rrorum & periculorum Ulyſſis, quæ in ſua peregrinatione ſubiit, quorum integram narrationem in convivio Phæacenſium abſolvit. SPOND.

Ὅσα κήδε' ἔθηκε Ἀνθρώποις, quot mala intulerit aliis hominibus.

v. 307.

Ὅσα τ' αὐτὸς οἰζύσας ἐμόγησε, & quot ipſe pertulerit. καὶ περὶ κεῖνον οἰζυε, perpetuo apud eum plora, *Il.* Γ. 408. ut notentur mala ſervitutis miſeræ ὅσα κεῖνος οἰζύσας ἐμόγησε ἀμφ' ἐμοὶ, quot mala ille gemens cum magno labore exantlavit propter me., *Od.* Δ. 152.

v. 309.

Πρίν ... καταλέξαι ἅπαντα, antequam is enarravit omnia.

v. 310.

Ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', (*pro* δάμασεν,) quomodo primum Cicones vicerit. Vid. ad *Od.* I. 39. *ſqq.*

v. 311.

Λωτοφάγοι, *Od.* I. 84. *ſqq*

Πίειραν ἄρουραν, arvum & ſolum pingue, *Od.* B. 328. Vid. etiam ad *Od.* T. 173.

v. 312.

Ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, quot Cyclops fecerit. Vid. ad *Od.* Υ. 19.

Ὡς ἀπετίσατο ποινὴν — ἑταίρων, quomodo Cyclops luerit pœnam pro comeſtis ſociis: ut *intranſitive* h. l. *Media* forma notet; vel &, Ὀδυσσεὺς ἐτίσατο αὐτὸν, *i. e.* ἐτιμώρησεν αὐτὸν, εἰς ποινὴν τὴν ὑπὲρ τῶν φίλων, quomodo Ulyſſes rependerit ei, & luere fecerit eum, mulctam & pœnam ob ſocios; ſed prius præſtare videtur, ἀπέδωκε ποινὴν ὁ Κύκλωψ. Si *tranſitiva* notio placet, ponendum eſt comma poſt ἀπετίσατο, ſc. αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν Κύκλωπα, & ante ποινὴν ſubintelligendum εἰς, & Genitivus pendet ab omiſſo ἀντὶ vel διά. πρὶν πάντας μνηστῆρας ὑπερβασίην ἀποτῖσαι, *Od.* X. 64.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, ſatisfactio data ob commiſſam cæd[em] deinde in genere, ſatisfactio. Eſt *quaſi* Φοινὴ, a Φένω, [o]c[c]ido: ὡς διὰ τὸν φόνον διδομένη, ut ob cædem fact[a] dari ſolita. Κυκλωψ ἀπετίσατο ποινὴν ἑτάρων Ὀδυσσῆος, [ſa]tisfactionem perſolvit ob ſocios Ulyſſis interfectos. Vi[d.] etiam ad *Il.* Γ. 290.

V. 313.

Ἴφθίμων ἑτάρων, ὡς ἤσθιεν, ὐδ' ἐλέαιρεν, Vid. ad *Od.* 19. 20.

V. 314.

Ὡς Αἴολον ἵκεθ', quomodo ad Æolum venerit. Vi[d.] ad *Od.* Κ. 1. *ſqq.*

Ὁ μὲν πρόφρων ὑπέδεκτο, *Od.* Υ. 372.

V. 315.

Καὶ πέμπ', (*pro* ἔπεμπε,) de Æolo, dimittente Ul[yſ]ſem, comite vento dato

Ὀυδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι Ἦην, nondum [fa]to fato conceſſum erat, nondum fatale tempus aderat, dilectam in patriam pervenire. κακῇ αἴσῃ ὤχετ', *Od.* Υ. 25[…]

V. 316.

Ἀναρπάξασα θύελλα, *Od.* Υ. 63.

V. 317.

Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα, *Od.* Δ. 381.

Φέρεν, egit, *ſc* procella eum in altum mare.

Μεγάλα στενάχοντα, *Od.* Δ. 516.

V. 318.

Ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν, Vid. ad *Od.* Κ. 82. *ſq[q.]*

V. 319.

Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ — ἑταίρους Πάντας, Qui navesq[ue] perdiderunt & occiderunt — ſocios Omnes.

Ἐϋκνήμιδας ἑταίρους, *Od.* Β. 402.

Ἐυκνημις, ιδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus. Eſt Epith. [ἀντι]μέρους, ſimul connotans totum, ut ſit idem quod ἐνοπλος, bene armatus: nam eſt laus magna militis, ἡ τῶν ὅπλων διαθέτησις. In Poëta eſt Epith *Græcorum*; ut ſolet certis perſonis vel rebus appropriare vocem, etſi rem eandem de aliis non neget, eamque alia voce peculiari exprimat.

V. 320.

V. 320.

ευς δ' οἶος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ, Ulyſſes autem ſo-
ıgit cum nave nigra.

V. 321.

μηχανια, ας, ἡ, ſcientia & prudentia conſulendi
ıdi multa optime.
ς κατέλεξε δόλον πολυμηχανίην τε, Circes enarravit
& artem variam.

V. 322.

λίδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα, Od. K. 512.

V. 323.

χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο, Vid. ad Od. Λ. 164.

V. 324.

πολυκληῖδι, Od. Υ. 382.

V. 325.

ιε τυτθὸν ἐόντα, de matre. Vid. ad Od. Λ. 67.

V. 326.

ειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν, quomodo Sirenum
n & affatim canentium, delectabilium ad ſatieta-
vocem audiverit. ἀδινὸν κῆρ, Od. T. 516. Vid. ad
39. ſqq.

V. 327.

δ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, Vid. ad Od. M. 61. ſqq.
ν τε Χάρυβδιν, Σκύλλην θ', ibid. 101. ſqq.

V. 328.

ιην θ', ἣν ȣ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν, Scyllam-
ıuam nunquam ſine damno & peſte homines ef-
nt: i. e. ἀβλαβεῖς καὶ μὴ παθόντες κῆρά τινα. Vid.
ȝ.
ἰαν. ὅθεν ȣπως ἦεν ἀλύξαι, Od. X. 460.

V. 329.

Ηελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι, Vid. ad Od. T. 276.

V 330.

εις, εσσα, εν, fumo præfocans & obfuſcans, flam-
ntingens acriter. Epith. fulminis. a ψόλος, ȣ, ὁ,
tus igneus, flammæ contactus.

V. 331.

δ' ἔφθιθεν (pro ἀπέφθιθεν, quod pro ἀπεφθίθησαν)
ταῖροι, & perierunt eximii ſocii. Vid. ad Od. O.
57. V. 332.

v. 332.

Πάντες ὁμῶς, Omnes pari modo.

Αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν, (pro ὑπήλυξε,) Ipſe autem mala fata effugit. μόλις δ' ὑπαλύξειν ἀέλλας, Od. Τ. 189.

v. 333.

Ὡς θ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψὼ, Vid. Od. Η. 244 ſqq.

v. 334.

Ἡ δή μιν κατέρυκε, Quæ eum detinebat. Λιλαιομένη ποσιν εἶναι, Od. Ι. 30.

v. 335 — 337.

Vid. ad Od. Η. 256 — 258.

v. 338 — 341.

Vid. ad Od. Π. 227. ſqq. Od. Τ. 279. ſqq.

v. 342.

Τοῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, Hoc poſtremum dixit verbum, ante quam obdormiret dulci ſomno. ὁ δεύτατος ἦλθεν — poſtremus ibat, Il. Τ. 51. ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν, hic enim noviſſimus ex aliis rediit, poſtremus, als der lezte unter allen, Od. Α. 286.

v. 343.

Ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος — ἐπόρουσε, quum eum dulcis ſomnus — invaſit.

Λυσιμελὴς — λύων μελεδήματα θυμοῦ,] Ita apud Moſchum: Ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων Λυσιμελὴς πεδάει μαλακῷ κατὰ φάεα δεσμῷ. Idyll. II. v. 3. Et apud Orpheum in Hymno εἰς Ὕπνον, 5. Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν. Et apud Virgilium: Placida laxarant membra quiete, Æneid. V. 836. Apud Ovidium denique: Somne quies rerum, placidiſſime Somne deorum, Pax animi, quem cura fugit. Metamorph. XI. 623. CLARK. Vide etiam ad Od. Υ. 56. 57.

v. 344.

Ἀλλ' ἐνόησε — Ἀθήνη, aliud cogitavit — Minerva. ſupra v. 242.

v. 345.

Ἔέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν, exiſtimabat, ſuo in animo.

V. 346.

Εὐνῆς ἠδ' ἀλόχου ταρπήμεναι, (*pro* ταρπῆναι,) ἠδὲ καὶ ὕπνου, Concubitu ſuæ uxoris ſatiatum eſſe, atque etiam ſomno.

V. 348.

Ἀπ' Ὠκεανοῦ — Ἠριγένειαν Ὦρσεν, ab Oceano — Auroram Oriri fecit.

ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ, Vid. ſupra ad *v.* 245.

Ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ſurrexit vero Ulyſſes Cubili ex molli.

V. 349.

Ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν, conjugi autem accurate mandabat. (*pro* ἐπέτελλεν.) *coll.* 361.

V. 350.

Ἤδη μὲν πολέων κεκορήμεθ' (*pro* κεκορήμεθα) ἀέθλων, Jam quidem multis ſatiati ſumus ærumnis.

V. 351.

Πολυκηδέα νόστον, *Od.* I. 37.

V. 353.

Ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι Ἱέμενον πεδάασκον (*Jon.* pro ἐπέδων, *i. e.* ἐδέσμευν) ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης, me Jupiter doloribus & Dii alii Feſtinantem impediverunt mea patria terra. Sic vocat τὸ, κωλύεσθαι ὑπὸ ἀλγέων, durch allerley Unglück und Noth gefeſſelt, im Unglück gefangen gehalten und gehindert, werden. ὕπνος, ὅς μ' ἐπέδησε φίλα βλέφαρα, ſupra *v.* 17.

V. 354.

Ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνὴν, inquit Ulyſſes ad ſuam tot votis & precibus ſibi optatam & recuperatam Penelopen. ἐπεὶ ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω, *I.* O. 365.

V. 355.

Κτήματα μὲν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν (*pro* κομίζειν, & eſt infinit. loco imperat.) ἐν μεγάροισι, Res eas, quas habeo; cura in domo mea. ἐν μεγάροις pertinet & ad ἐστὶν, & ad κόμιζε, *i. e.* ἐπιμελοῦ.

V. 356.

Μῆλα δ', ἅ μοι μνηστῆρες — κατέκειραν, Oves autem, quas mihi proci — abſumſerunt. ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον, *I.* X. 36.

Μνηστῆ-

Μνηςῆρες ὑπερφίαλοι, *Od.* Υ. 12.

v. 357.

Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσσομαι, Multa (pecora) q dem ipſe colligam prædando, *i. e.* ἀκόντων ἀφέλωμαι, invitis rapiam, in oppoſito ad δώσουσι, *v.* 358. & h non Ithacenſes ſuos, ſed remotiores Samios, Zacy thios, aliosque, & ob id contumaciores, intelligi quos vi coërcendos eſſe videbat. *Præterea* prædandi ſt dium ex hoſtibus erat eo tempore regium. δμωαὶ δ', Ἀχιλλεὺς ληΐσσατο, ancillæ, quas prædando ceperat, *Il.* 28 δμώων, οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς, ſervorum, qu mihi (filio & hæredi ſuo) prædando peperit Ulyſſe *Od.* A. 398 ergo bellicoſum patrem innuit fuiſſe, q ſervos ex præda bellica ceperit.

v. 358.

Ἔπαυλος, ου, ὁ, ſtabulum pecuarium, ein Vieh⸗Ho ein Ort, wo ein Vieh⸗Stand iſt.

Εἰσόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους, donec omnia imple verint ſtabula, σταθμοὺς, ἐπαύλεις.

v. 359.

Πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι, (*pro* εἶμι ἐπὶ ἀγρὸν,) Vide ſupra ad *v.* 139.

v. 360.

Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, Viſurus patrem bonum.

Ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται, qui mihi denſe & ſerio triſta tur. ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι, *Od.* Τ. 95.

v. 361.

Σοὶ δὲ, γύναι, τάδ' ἐπιτέλλω, Tibi autem, uxor! hæc commendo probe curanda; quæ enumerat in ſeq Vid. ſupra ad *v.* 349.

Πινυτῇ περ ἐούσῃ, *Od.* Φ. 103.

v. 362.

Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν κ. τ. λ. Statim enim fama (ibit) de procis, quos interfeci. αἰσχυνόμενοι φάτιν ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν, *Od.* Φ. 323.

Ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι, *Od.* M. 429.

v. 365.

Ἧσθαι, Sede. ita *Od.* K. 507.

Μηδέ τινα προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε, *i. e.* προσφώνει, ill

Ulyſſe

s abiens præcipit Penelopæ, ne cuiquam fidat, icujus conſilium exquirat. Et cur id vetatur Pe-? ne videatur conſcia fuiſſe cædis, & ne viole-) eam cauſſam a quoquam. ita *Od.* H. 31.

v. 366.

Dixit.

ἀμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά, circa humeros induit pulcra.

v. 367.

—, er munterte ſie an.

v. 368.

ας δ' ἔντε (*pro* ἔντεα) ἄνωγεν ἀρήϊα χερσὶν ἑλέσθαι, ſque arma juſſit martia manibus ſibi ſumere.

— ἀρήϊα, inſtrumenta — bellica. ἀρήϊοι υἷες Ἀχαι- ipra *v.* 220.

v. 369.

οἱ ὐκ ἀπίθησαν, Hi vero ei non inobſequentes it. ὁ δ' ἄρ ὐκ ἀπίθησεν, *Od.* Θ. 98.

ρήσσοντο δὲ χαλκῷ, armabant autem ſe ferro.

v. 370.

ν δὲ θύρας, ἐκ δ' ἤϊον, Aperuerunt vero fores, & it.

ε δ' Ὀδυσσεύς, præibat autem Ulyſſes.

v. 371.

μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα, Jam quidem lux erat ſu-rram: notatur *h. l.* primum diluculum matutinum.

v. 372.

δ' ἄρ' Ἀθήνη Νυκτὶ κατακρύψασα θοῶς ἐξῆγε πόληος, utem Minerva Caligine nocturna cooperiens cele-duxit ex urbe.

IN

IN Ω. ODYSSEÆ.

V. I.

Κυλλήνιος, a Κυλλήνη, ης, ἡ, mons Arcadiæ, in ea re-gione maximus, etiam urbs ad eum montem. Ibi na-tus dicitur *Mercurius*, ex Μαίᾳ, filia Atlantis: unde vo-catus Κυλλήνιος, & *per Sync.* Κυλλιος.

Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς — ἐξεκαλεῖτο, Mercurius autem ani-mas — evocabat, ne larvæ moleſtæ eſſent in domo pro-potis ſui: erat enim abavus Ulyſſis.

V. 2 — 4.

Vid. ad *Od.* Ε. 47. 48.

V. 5.

Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας, Hac ducebat vadere faciens. κι-*h. l.* eſt in ſignificatu omnium primo, gehend mach[en] κινήσας δὲ θύρην, *Od.* Χ. 394.

Ταὶ δὲ τρίζουσαι ἕποντο, illæ (animæ) autem ſtridentes luctu ſequebantur Mercurium, deductorem ſuum ad in-feros. τετρίγει (pluſq. perf. Med.) νῶτα θερσειάων ἐκ χειρῶν, *Il.* Ψ. 714. ubi ſermo eſt de luctatoribus, qui ita valide apprehendebant alter alterius nudum tergum, ut id ſtrideret. τὰς καλήσθιε ἐλεεινὰ τετριγῶτας, de paſſercu-lis, quos ingens ſerpens correptos devorabat, miſerabi-liter pipilantes, *Il.* Β. 314. ψυχὴ τετριγυῖα, *Il.* Ψ. 101. de anima, quæ apparuerat, abeunte rurſus cum gemitu & indignatione.

V. 6.

Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες —: parabola de iis, ſimulque de hiſtoria earum naturali: dormiunt enim minimum, & ſolent cohærere ſibi invicem. ἐχόμην ὡς νυκτερὶς, *Od* Μ. 433.] „Recte,„ inquit *Barneſius*, „*Manium* umbras *Ve-*„*ſpertilionibus* confert; quod non niſi Noctu appareant, „quod minime dormiant, quod *Stridorem* edant, quod „nec *Animalia* nec *Inanimata* ſint.„ Earundemque expli-cationum meminit & *Euſtathius*. Atqui videtur Poëta Animarum Stridorem ſolummodo depingere voluiſſe: CLARK. Vid. etiam Hrn. Breitingers Abhandl. von Gleichn. *p.* 392. *ſqq.*

Μυχ[ῷ]

χῷ ἄντρου θεσπεσίοιο, *Od.* N. 363.

V. 7.

ίω, volo, as. τρίζουσαι ποτέονται, ſtridentes circumt.

ί κέ τις ἀποπέσῃσιν, (*pro* ἀποπέσῃ,) ſi qua decidat.

V. 8.

ὁρμαθὸς, ῦ, ὁ, ſeries connexa, catenata ſeries ορμαθοῦ ἐκ πέτρης, κ. τ. λ. de veſpertilionibus, in anxi latentibus: & dubium eſt, an ὁρμαθὸς ſit ſeries am connexa, qua cohærent invicem veſpertiliones, apes ſolent poſt examen ductum; ut ſit: ſi forte ı deciderit a cohæſione & ex ſaxi ſuperiore parte; ro ὁρμαθὸς ſit latibulum, rima ſaxi: nam hæc ſiatio quoque in uſu eſt. Ceterum eſt ab εἴρω, neconjungo: & poſterior quoque ſignificatus inde eſt, im, ubi animal ſe contrahit, & cui ſe adjungit

ἀν τ' ἀλλήλῃσιν ἔχονται, (*pro* ἀνέχονται ἀλλήλαις,) & n cohærent ſibi invicem, ſie hangen von oben an der.

V. 9.

αἱ τετριγυῖαι ἅμ' ᾔεσαν, Sic illæ ſtridentes una ibant. χε, *Od.* Υ. 370.

V. 10.

ἀκήτης, ου, ὁ, Epith. *Mercurii*, ὁ εἰρηνικὸς καὶ μη νῶν, ἀλλ' εὔδωρος καὶ ἐριούνης: non maleficus, ſed icus & comis & utilis. Vid etiam ad *Il.* Π. 185. εὐρώεντα κέλευθα, *i. e.* τὰ σεσηπότα, nam notantur putredinis mortuorum: vel & πλατέα, ſunt enim ia omnium viventium: vel utrumque ſimul, ex Poëtarum, qui in epithetis formandis ſæpe plures, ı unam nominis originem, reſpiciunt, ut plures uni voci includant. Vid. ad *Od.* Ψ. 322. κέλευθα; *Od.* Υ. 64.

V. 11.

ρ δ' ἴσαν (*pro* παρῄεσαν) Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς, Præteribant n Oceanique fluenta.

κάδα πέτρην, re vera eſt locus Epiri, poſtea dictus m, & incolæ οἱ Λευκάδιοι. Sed Poëta fingit locum

 eſſet

eſſe prope Orcum, ad ultimas occidentis oras, ubi po[st] occaſum ſolis juga pauliſper λευκαίνεται adhuc.

V. 12.

Παρ' — Ἤϊσαν, *pro* παρῄϊσαν, præteribant.

Ἠελίοιο πύλας, Solis portas: iſtæ πύλαι notant occa[ſum] Solis, αἱ οἷον συγκλείουσαι τὸν ἥλιον κρύψεις, γενόμενον τ[αῖς] δυσμαῖς, & ubi ſol fit ἀφανής.] Il appelle les portes [du] Soleil la partie occidentale, où le Soleil ſe couche: [car] il regarde le couchant comme les portes, par où le S[o]leil ſort pour ſe precipiter dans l'onde. DAC.

Δῆμον Ὀνείρων, regionem, ubi Somnia habitant a[pud] inferos; populum Somniorum; *quaſi* de perſonis, q[uæ] noctu ad nos veniunt, & quibus ideo convenit lo[cus] noctis ad habitationem.] C'eſt à dire, dans le ſejour [de] la nuit: car c'eſt de la nuit que viennent les ſonges. EA[...]

V. 13.

Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, *Od.* Λ. 572.

V. 14.

Ψυχαί, εἴδωλα καμόντων, *Il.* Ψ. 72.

V. 19.

Ὣς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον, Sic illi (proci mortui) circa illum (Achillem) congregabantur. ἔνθ' ἐνεκ' αἰεὶ [...]θάδ' ὁμιλέομεν, *Od.* Φ. 156.

Ἀγχίμολον δὲ Ἤλυθ' ἐπὶ (*pro* ἐπήλυθε) ψυχὴ Ἀγαμέμ[νο]νος, prope autem Acceſſit anima Agamemnonis. ἀγχίμ[ο]λον *h. l.* de loco. Vid. ad *Od.* Χ. 205.

V. 21. 22.

Od. Λ. 387. 388.

V. 24.

Πέρι μέν σε φάμεν Διὶ — Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι te ſane credebamus Jovi — præ viris heroibus carum eſſe.

V. 26.

Vid. ad *Od.* Τ. 110.

V. 27.

Δήμῳ ἔνι Τρώων,] *i. e.* in finibus Trojanorum, prope Trojam. *Virgil.* Æneid. I. 99. *Trojæ ſub mœnibus altis.* ERN.

Ὅθι πάσχομεν (*pro* ἐπάσχομεν) ἄλγε' Ἀχαιοί, ubi mala ſufferenda habebamus nos Græci nobiles.

V. 28.

v. 28.

Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι ἔμελλε Μοῖρ' ὀλοή, Profecto utique & tibi primum adfutura erat Parca mortifera: Profecto etiam tibi primum inſtitura erat Mors,] πρῶτα jungendum τῷ ἔμελλε. Ab initio vitæ deſtinatum erat, ut te quoque invaderet mors. ERN.

v. 29.

Μοῖρ' ὀλοή, Od. Τ. 145.
Μοῖρ' ὀλοή, τὴν οὔτις ἀλεύεται, ὅς κε γένηται,
Mors, quam nemo effugit, qui modo natus ſit.]
Τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγέειν καὶ Θεῷ. *Herod. Lib. I.* §. 91. Πᾶσι μὲν γὰρ ἀνθρώποις τέλος τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὑτὸν καθείρξας τηρῇ. *Demoſthenes apud Clement. Alexandrin. Strom. VI.* Οὐδ' ἔστι μοίρας χρεὼν τ' ἀπαλλαγή. *Euripid. Hippolyt.* 1256 Inexorabile fatum *Virgil. Georgic. II.* 491. Ineluctabile fatum. *Æneid. VIII.* 334. Neque ulla eſt Aut magno aut parvo leti fuga. *Horat. Sermon. II. VI.* 94 CLARK. Locus nobilis *Demoſthenis* eſt ex *Or. de Coron. Cap.* 28. ERN.
Ἀλεύεται. ἐπειδὴ δοῦρατ' ἀλεύαντο μνηστήρων, *Od.* Χ. 260.

v. 30.

Ὡς ὄφελες τιμῆς ἀπονήμενος, ἧσπερ ἄνασσες, — (*pro* ἤνασσες,) Utinam debuiſſes, fruitus honore, quo imperabas, —: *vel* fruitus illa dignitate, qua imperabas, —; ἧς pro ᾗ, τὴν ᾗ, ἐν ᾗ,) i. e. κερδήσας, καὶ ὄνησίν τινα χάριν βασιλείας, ἧς τιμῆς ἕνεκα ἄνασσες. Θρέψε μὲν αὐτὸς κύνα, ἀπόνητο, *Od.* Ρ. 293.] Verſio, *Ut debuiſti*, nihili eſt. *Utinam, iſto honore fruitus,* — *apud Trojam fatum obiiſſes.* ERN.

v. 31.

Θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν. Vid. ſupra ad *v.* 22.

v. 32. 33.

Vid ad *Od.* Ξ. 369. 370.

v. 34.

Νῦν δέ σ' ἄρα οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι, Nunc autem attributum tibi erat, *vel* fato conſtitutum erat, te miſerrima morte corripi. Vid. ad *Od.* Ε. 312.
Οἰκτίστῳ θανάτῳ, *Od.* Ψ. 79. οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.

V. 36.

Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, Felix Pelei fili! ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὀλ ἔσσονται, *Od.* Ψ. 284.

Θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, Diis ſimilis Achilles: nam Heros fuit formoſiſſimus.

V. 37.

Ἑκὰς Ἄργεος, longe ab Argo.

V. 39.

Μαρνάμενοι περὶ σεῖο, Pugnantes de te.

Στροφάλιγγι κονίης, in obvolutione pulveris, in Umgebung des Sandes und Staubes. ita *Il.* Π. 775.

V. 40.

Κεῖσο (*pro* Ἔκεισο) μέγας μεγαλωςὶ, Jacebas (mortu procerus & ingens in magno terræ ſpatio, du bede einen groſſen Raum. ita *ibid.* 776.

Λελασμένος ἱπποσυνάων, oblitus rei equeſtris, utpo cæſus. *ibid.* λελασμένος ὅσσ' ἐπεπόνθει, *Od.* N. 92.

Ἱπποσύνη, *Il.* Δ. 303.

V. 41.

Ἡμεῖς δὲ πρόπαν ἦμαρ ἐμαρνάμεσθ', (*pro* ἐμαρνάμεθα,) wir fochten den ganzen Tag fort.

Πάμπαν, *Od.* Ψ. 240.

V. 42.

Οὐδέ κε πάμπαν Παυσάμεθα πτολέμου, neque omni Deſiiſſemus *vel* Ceſſaſſemus a pugnando.

Εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν, *ſcil.* ἡμᾶς, niſi Jupiter i miſſa ſubita tempeſtate deſinere *vel* ceſſare feciſſet no wenn er nicht dem Gefecht ein Ende-gemacht hätte dur ein plötzliches Gewitter mit Sturm. λαίλαπι, *Od.* M. 40

V. 43.

Ἐπεὶ σ' ἐπὶ νῆας ἐνείκαμεν ἐκ πολέμοιο, poſtquam te i caſtra tulimus ex conflictu.

V. 44.

Κάτθεμεν (*pro* Κατέθεμεν, aor. 2. indic.) ἐν λεχέεσ Depoſuimus in lectis.

Καθήραντες χρόα καλὸν, purgantes cutem corporis pul- cram. θρόνους - ἠδὲ τραπέζας — κάθαιρον, *Od.* X. 453.

V. 45

V. 45.

.7ί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφαλι, Aquaque tepida & oleo.
- λιαρὸν, *Od* H. 266.
ιφαρ, *Il.* Σ. 351. Ψ. 170. *Od.* Γ. 408.
φὶς, *Od.* X. 57.

V. 46.

λὰ δέ σ' ἀμφὶς Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, multas circum te Lacrimas calidas fundebant Danai. δα-
' ἔκβαλε θερμὰ, *Od.* T. 362.
ιονlό τε χαίτας, & deſecabant ſibi capillos. ſic *Il.*
ς. 136. de capillis luctus cauſſa deſectis. Conf. NI-
AI *Tract. de Græcorum luctu, Cap. X De capillis ton-
in luctu, & imponendis ſuper mortui pectus.* JUNII
*nt. de Coma, Cap. V. de recepto antiquitus in luctu ton-
apita more.*

V. 47.

ηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃς ἁλίῃσιν, Mater au-
x mari venit cum immortalibus *Deabus* marinis.

V. 48.

γελίης ἀΐουσα, Nuncio audito.

V 49.

δ' ἐπὶ πόνlον ὀρώρει θεσπεσίη, clamor autem ſuper ortus erat Immenſus. ἄνlρῳ θεσπεσίοιο, ſupra *v.* 6.
ὸ δὲ τρόμος ἔλαβε πάνlας Ἀχαιοὺς, infra autem tre-
epit omnes Achivos. Vid. ad *Od.* Σ. 87.

V. 50.

ἴξανlες, als ſich eilend aufmachende.
ιν κοίλας ἐπὶ νῆας, conſcendiſſent cavas naves.

V. 51.

μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, Niſi vir eos detinuiſſet & prohi-
t.
αιά τε, πολλά τε εἰδὼς, *Od.* H. 157.

V. 52.

ωρ, ὃ καὶ πρόσθεν ἀρίςη φαίνεlο βουλὴ, Neſtor, cu-
iam antea *vel* aliàs (ſonſt ſchon) optimum videba-
nſilium.

V. 53.

Π. 399.

V. 54.

Ἴσχεσθ', (*pro* Ἴσχεσθε,) Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κῦροι Ἀχ
ita *Il.* Γ. 82. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κῦροι Ἀχ
abſiſtite, ne jaculamini, haltet inn, & deeſt μάχης,
hibete vos a pugnando. *coll.* 84. ἐν θυμῷ - χαῖρε, κα
Od. X. 411.

V. 55.

Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε] Comme s'il leur diſoit: ce
point ce que vous penſez; ce ne ſont point des
ſtres, qui ſortent de la mer pour vous devorer;
Thetis & ſes Nymphes, qui viennent pleurer Ac
DAC.

V. 56.

Οὗ παιδὸς τεθνηῶτος ἀντιόωσα, ad ſuum filium mor
accedens, & affutura ei. οὐκ ἔτ' ἀέθλων Ἄλλων ἀντ
Od. X. 28.

V. 57.

Οἱ δ' ἔσχοντο φόβου μεγάθυμοι Ἀχαιοί, deſiſtebant
a fuga magnanimi Achivi. ſic, οἱ δ' ἔσχοντο μάχης,
nebant ſe a pugnando, ſie lieſſen nach, *Il.* Γ. 84.

V. 58.

Ἀμφὶ δέ σ' ἔστησαν κοῦραι ἁλίοιο γέροντος, *i. e.* Νηρέ
ρων ἅλιος νημερτής, *Od.* P. 140.

V. 59.

Οἴκτρ' ὀλοφυρόμεναι, Miſerabiliter plorantes: de
phis marinis, comitibus Thetidis, lamentantibus
lem mortuum. Vid. ad *Od.* T. 543.

Περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν, circum autem immo
veſtes *tibi* induerunt. ἄμβροτα εἵματα dicuntur veſte
tioſæ. *Od.* H. 260.] Il appelle habits les voiles
étoffes dont on couvroit, dont on enveloppoit le
& ce ſoin regardoit les perſonnes de la famille
pourquoi il le donne ici à Thetis & à ſes Nymphe
il appelle ces habits *immortels*, parce qu'ils ſeroient
brez à jamais par ſa Poëſie, & Homere ne s'e
trompé. DAC.

V. 60.

Μοῦσαι δ' ἐννέα] Hinc *Achillis Epitaphium* in
(

ſtante *Barneſio*: Θεσσαλὸς ὗτος ἀνὴρ Ἀχιλλεῦς ἐν τῷδε τέθαπται Τυμβῳ. ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες. CLARK.

Ἐννέα πᾶσαι] Vide ſupra ad Ε. 244. & ad *Il.* Σ. 373. IDEM. Hoc uno in loco *Homeri* commemorari *numerum Muſarum*, adnotarunt Veteres. ERN.

Ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ, alternantes voce pulcra: in funere Achillis. *Il.* Α. 604. in convivio Deorum.

v. 61.

Θρήνεον, Plangebant. οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες, qui lamentabilem cantionem hi quidem lamentabiliter præcinebant, & mulieres adgemebant ſuccinentes, *Il.* Ω. 721.] Je ne puis me laiſſer d'admirer ici cette belle fiction d'Homere pour honorer Achille. Quel tableau! Achille étendu ſur ſon lit funebre, & d'un côté Thetis & ſes Nymphes, qui le revêtent d'habits magnifiques, & de l'autre les Muſes, qui le pleurent tour à tour, & qui mêlent à leurs gemiſſements ſon éloge; il n'y a rien de plus grand. Aux funerailles des autres Princes & des plus grands Heros ce ſont des femmes, des pleureuſes de profeſſion, qu'on paye; pour les funerailles d'Achille ce ſont les Muſes même, qui font la fonction de pleureuſes. DAC.

Ἔνθα κεν ὔτιν' ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας Ἀργείων, ibi ſane neminem non flentem animadvertiſſes *vel* conſpexiſſes Argivorum. ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων, *Il.* Α. 415. οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε, *Od.* Δ. 186.

v. 62.

Τοῖον, tale quid, lacrimas ciens. Vide ad *Od.* Υ. 302. Τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μῦσα λίγεια, tantopere enim commovebat omnes Muſa canora. ob metrum, pro ὑπόρωρε. τῷ δ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο, *Od.* Ψ. 231.] Non refragarer, ſi verteretur: *ita accinebat Muſa canora*; talem cantum cœperant Muſæ, tam ad movendas lacrimas efficacem. ERN.

Μῦσα λίγεια. Φόρμιγγα λίγειαν, *Od.* Χ. 332.

v. 63.

Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ Κλαίομεν, Per ſeptendecim autem noctes pariter ac dies te Deflebamus. ὁμῶς, *Od.* Ψ. 332.

v. 65.

Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρὶ ; Decimo octavo autem dedimus te igni, *i. e.* combuſſimus te mortuum, poſt luctum ſeptendecim dierum.

Σ' ἀμφὶς, ſupra *v.* 45.

v. 63 — 65.

Tempus exequiarum nulli certo termino adſtrictum erat. *Alexander ab Alexandro, Genial. Dier. Lib. III. Cap VII.* ſcribit, ſeptendecim diebus totidemque noctibus domi ſervatum fuiſſe funus, antequam efferretur: quæ ex *Homero* hauſiſſe videtur, qui Achillis corpus per ſeptendecim dies & noctes agitato luctu combuſtum fuiſſe tradit. POTT. *Tom. II. p.* 156. add. FEITH. *Lib. I. C. XIII.* §. *VII.*

v. 66.

Μῆλα κατεκτάνομεν μάλα πίονα, Pecora jugulavimus valde pinguia.

Καὶ ἕλικας βοῦς, Vid. ad *Od.* Χ. 292.

v. 67.

Καίεο (*pro* Ἐκαίεσο, imperf. Paſſ.) δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ, Comburebaris in divina veſte, quam mater Thetis dederat, & unguento multo. Vide ſupra ad *v.* 45.

v. 68.

Καὶ μέλιτι γλυκερῷ, Et melle dulci.

v. 66 — 68.

Ad pyram *mactatæ* complures *victimæ* ab Achille, *ac combuſtæ*; quod & in ejus exſequiis præſtiterunt Achivi. Sed hoc ſingulare quod Achilles adipe ex cæſis animalibus ſumto, cadaver Patrocli oblevit, circumquaque excoriata corpora accumulans. Adjecit mellis & olei amphoras quatuor; uti & ipſe combuſtus fuit. FEITH. *L. I C. XIV.* § *III.*

v. 69.

Πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ (σὺν) Τεύχεσιν ἐῤῥώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο, multi vero heroes Achivi (cum) Armis decurrebant (ἐῤῥωμένως ἐκινήθησαν) circa rogum ardentis.

γοῦνατα δ' ἐῤῥώσαντο, *Od.* Ψ. 3.

Πυρὴν, *Od.* Λ. 31.

v. 70.

v. 70.

Πεζοί δ' ἱππῆές τε, Peditesque equitesque, *Il.* B. 810.
Πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει, magnus autem ſtrepitus excitabatur. *ibid.*

v. 71.

Ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἤνυσεν Ἡφαίστοιο, poſtquam te flamma abſumſit Vulcani, ἐτελείωσέ σε, ἔκαυσε. ὦ γὰρ οἴω, — ἀνύσσεσθαι τάδε ἔργα, *Od.* Π. 373.
Φλὸξ - Ἡφαίστοιο, ita *Il.* I. 464.

v. 72.

Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν (*pro* ἐλέγομεν) λεύκ' ὀστέ', Ἀχιλλεῦ, Primo mane (nam per noctem ardebat rogus) legebamus oſſa tua alba, Achilles! reliqua poſt combuſtionem corporis tui mortui.
Ἠῶθεν, *Od.* Φ. 280.

v. 73.

Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ, Vino in puro & delectabili. ἄκρητον γάλα, *Od.* I. 297.
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι, oſſa vino conſperguntur, ut refrigeſcant ex rogo; & unguntur collecta oleo, ut diutius in urna perdurent.

v. 71 — 73.

Vino ablui, & mox peracta ablutione, oleo condiri ſolebant oſſa. Illud officium ejus oſſibus perſolutum fuiſſe Achilli, nunciat *h. l.* Agamemnon. Patrocli oſſa adipe incluſa dicuntur *Il.* Ψ. 252. 253.

Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν.
Flentes vero ſocii mitis oſſa alba
Collegerunt in auream phialam & duplicem adipem.

POTT. *Tom. II. p.* 175.

v. 74.

Δῶκε δὲ μήτηρ Χρύσεον ἀμφιφορῆα, dedit autem mater Auream amphoram. Vid. ad *Il.* Ψ. 92.
Διωνύσοιο δὲ δῶρον Φάσκ' ἔμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο, Bacchi vero donum Dicebat eſſe, opus autem inclyti Vulcani: *i. e.* vinum ex eo antea bibi ſolebat, & factus erat artificioſe per ignem.

v. 76.

'Εν τῷ τοι κεῖται λεύκ' ὀστέα, In hac (amphora) condita ſunt alba oſſa tua.

v. 77.

Μίγδα δὲ, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος, Promiſcue, Patrocli Menoetiadæ mortui. *μίγδα ἄλλοις θεοῖς*, in cœtu aliorum Deorum, *Il.* Θ. 437.] Ita nimirum præceperat ipſe *Achilles*, *Il.* Ψ. 238 43. CLARK.

v. 78.

χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο, Separatim autem, Antilochi, ſc. oſſa & cineres. Opponitur τῷ μίγδα, permixtim. χωρὶς, *Od* I. 221.

Τὸν ἔξοχα τῖες (*pro* ἔτιες) ἁπάντων τῶν ἄλλων ἑταίρων, quem carum habebas & magni faciebas præ omnibus Aliis ſociis. Vid. ad *Od.* Τ. 247.

v. 76 — 79.

Patroclus, poſt mortem Achilli oſtenſus, eum obnixe rogat, ut ipſius oſſa in eodem tumulo, quem ſibi ipſi deſtinarat, condere dignetur, *Il.* Ψ. & Achille defuncto, cineres amici ſui Antilochi in eadem urna cum ſuis ponuntur a Græcis, imo illi Patrocli non tantum in eodem vaſe injecti, ſed una mixti fuerunt, quemadmodum Agamemnonis manes, quum in inferis ei occurſarent, eidem referunt. POTT. *Tom. II. p.* 177.

v. 80.

Ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον Χεύαμεν, poſtea magnum & pulcrum monumentum ſepulcrale Congeſſimus.] Ita videlicet (uti notavit Dn. *Dacier*) Græcis mandaverat *Achilles*, quum *Patrocli* exequias celebrabat, *Il.* Ψ. 245. Porro *Achillis* tumulum ad *Sigeum* Promontorium extitiſſe refert *Strabo*, *Geogr. Lib. XIII.* CLARK.

v. 81.

Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς, Græcorum ſacer exercitus ad Trojam: nam erat magnus, & pium gerebat bellum.] Ἱερὸν δὲ στρατὸν λέγει τὸν Ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ ἀρετῆς πολυπτεύσαντα τὸν δικαιοτῆ ἐκεῖνον πόλεμον. *Euſtath.* Videtur autem Epitheton hoc, ſicut δῖος, & ſimilia, rem quacunque de cauſſa inſignem denotare. CLARK.

Ἀργείων — αἰχμητάων, Vid. ad *Od.* Α. 558.

v. 82.

v. 82.

Ἀκτῇ ἐπὶ πρὐχύσῃ, (*pro* προχύσῃ,) Littore in prætento: ἐπὶ προὔχοντι μελάθρῳ, *Od.* Τ. 544.

Ἀκτή, *Od.* Ο. 36.

Ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ, ad Helleſpontum, ibi, ubi is amplus fit & latus, da, wo der Helleſpont breit und weit iſt, non vero ibi, ubi in anguſtum cogitur: nam duplex eſt Helleſpontus, unus anguſtior, alter latior. Ita *Il.* Η. 86.

v. 83.

Τηλεφανής, έος, ὁ, ἡ, procul apparens & conſpicuus. Ὥς κεν (τύμβος) τηλεφανὴς ἐκ ποντόφιν ἀνδράσιν εἴη, ut (monumentum ſepulcrale) longe ex ponto a viris conſpici poſſet, daß weit geſehen werden könnte.

v. 84.

Τοῖς, οἱ νῦν γεγάασι, Ab iis, qui nunc nati ſunt, *i. e.* exiſtunt. παῖδα νέον γεγαῶτα, *Od.* Τ. 400.

Καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται, & a poſteris. αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, *Od.* Χ. 345.

v. 85.

Μήτηρ δ' — περικαλλέ' ἄεθλα θῆκε, Mater autem — perpulcra certamina Poſuit *vel* Propoſuit.

Αἰτήσασα θεούς, Diis veniam rogatis.

v. 86.

Μέσῳ ἐν ἀγῶνι, medio in circo.

Ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν, Vid. ad *Od.* Φ. 170.

v. 87.

Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα Ἡρώων, Jam quidem multorum feſtivitatibus funeralibus interfui Magnorum principum. Certamina nobilium in honorem mortui comburendi aut combuſti memorantur, & ludi funebres. Ergo τάφος non epulum modo, ſed & ludos illos, ſignificat, una cum ipſis exſequiis. Quantum vero operæ impenderint antiqui in ταφὴν Heroum, apparet ex funere Patrocli & Hectoris: vide e. c. *Il.* Ω. 795. *ſqq.* ubi pretioſa vaſa adhibita, & ex funere Achillis *h. l.*

Ἀντεβόλησα. ἤ σοι ἀντεβόλησεν, *Od.* Χ. 360.

v. 88.

Ἀποφθιμένου βασιλῆος, mortuo viro claro, wenn ein groſſer Herr geſtorben. ἀπὸ δ' ἔφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι, Od. Ψ. 331.

v. 89.

Ζώννυνταί τε νέοι, Cinguntque ſe juvenes, *ſc.* ad certamina ludicra.

Ἐπεντύνω, *idem quod* ἐντύνω, paro, præparo, apparo, inſtruo

Καὶ ἐπεντύνονται ἄεθλα, & parant ſe ad præmia certaminum conſequenda. *coll* 91.

v. 90.

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ, Sed ſane illa videns maxime admiratus cum ſtupore ſum. Alii legunt, ἐτεθήπεας, admiratus fuiſſes; Alii, ἐτεθήπεε, quod quoque eſt, ἐθαύμασας ἄν, & eſt *Dorice:* nam Dores faciunt ex perfecto Medii, vel & Activi, novum verbum, ut hîc ex τέθηπα ; τεθήπω, & τεθήπομαι, cujus imperf. ἐτεθηπόμην, ἐτεθήπεσο, &, extruſo ſigma, ἐτεθήπεο. Alii legunt, θηήσαο, a θηέομαι, ſpectaſſes cum admiratione: & omnino præſtare videtur perſona ſecunda in hoc contextu. θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν, Od. Ψ. 105.

v. 91.

Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα, Qualia in tui honorem poſuit Dea certaminum præmia.

v 85 — 92.

Suorum amicorum funera ludis omnigeniſque certaminibus celebrare olim ſolebant viri genere clari. Vulgaris autem fuit hæc conſuetudo, & ab antiquis Scriptoribus frequenter memoratur: exemplo ſunt Miltiadis apud *Herodotum*, Braſidæ apud *Thucydidem*, Timoleontis vero apud *Plutarchum*, pluriumque aliorum funera. Antiquiſſimus autem fuit mos iſte; *Homeri* enim *Iliadem* Ψ. maximam partem conficiunt Patrocli ludi funebres: pariter innumeris hujuſmodi ſolennibus ſe interfuiſſe, Achillis manibus Agamemnonis anima dixiſſe *h. l.* inducitur. POTT. *Tom. II. p.* 186. *ſq.*

v. 93.

V. 93.

Ὣς σὺ μὲν οὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, Sic tu quidem neque mortuus nomen celebre amiſiſti.

V. 95.

Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος; At mihi quæ eſt inde oblectatio? οὐδέ τι δαιτὸς Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, *Od* Σ. 403] Sed mihi quæ *talis* voluptas contigit, exantlato bello? ERN. Ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα, quod bellum confeci, καταπεγυσάμην. Vid. ad *Od.* Ξ. 363.

V. 96.

Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον, In reditu enim mihi Jupiter ſtruxit mortem: loquitur anima Agamemnonis, & id ad Jovem refert, quod Ægiſthus fecit; nam ſine Dei conſilio nihil omnino fieri poteſt. ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον, *Od.* K. 115.

V. 97.

Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ, καὶ οὐλομένης ἀλόχοιο.] Vid. ſupra ad *Od.* Λ. 408. &c. ubi hiſtoriam hanc fuſius *Ulyſſi* narrat *Agamemnon.* CLARK.

V. 99.

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε, Vid. ſupra ad *v.* 19.

Διάκτορος Ἀργειφόντης, *Od.* E. 43.

V. 100.

Ψυχὰς μνηστήρων κατάγων, Animas procorum ad inferos deducens.

Ὀδυσσῆϊ δαμέντων, ab Ulyſſe occiſorum.

V. 101.

Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ', (*pro* θαμβήσαντε.) Illi autem ſtupefacti. ἡ μὲν θαμβήσασα, *Od.* Φ. 354] *Achilles* & *Agamemnon.* CLARK. Hi autem admirati recta adierunt &c. Admirabantur multitudinem, &, quid rei eſſet ſcire cupientes, adierunt percunctandi cauſa ERN.

Ὡς ἐσιδέτην, poſtquam ambo viderunt.

V. 104.

Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων, in Ithaca habitans. Vid. ad *Od.* Υ. 288.

V. 106.

Τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε; quid accidit vobis, ut nigram terram ſubiretis mortui? ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς, *Od.* Λ. 605.

V. 107.

V. 107.

Πάντες κεκριμένοι καὶ ὁμήλικες, Omnes electi & æquales. Κεκριμένοι, *Od.* Π. 248.

Ὁμήλικες. νέῳον αἶο ἀνακλος ὁμήλικα, *Od.* Τ. 358.

Οὐδέ κεν ἄλλος] MS. a *Th. Bentlein* collatus, οὐδέ κεν ἄλλως. Cujus lectionis & *Euſtathius* meminit. CLARK. Ego ἄλλως prætulerim. *Nec enim temere*, ſeu *facile*, *le-gat quis delectum agens tam egregios viros ex univerſa urbe.* Hic eſt ſenſus loci, isque commodus. At ἄλλος vix commodam interpretationem habet. Scriptura antiqua τῦ ο pro ω fallere potuit. de ἄλλως ſupra dictum. ERN.

V. 108.

Οὐδέ κεν ἄλλος Κρινάμενος λέξαιτο κατὰ πτόλιν ἄνδρας ἀρίστους, nec ſane quis Seligens eligeret per civitatem viros præſtantiſſimos; nemo meliores legeret, ſi ſeligeret ex civitate præſtantiſſimos; nam κρῖναι & λέξασθαι ſunt idem, ſicut & κριτὸς καὶ λεκτός.

Λέξαιτο, *pro* ἐκλέξαιτο, er könnte ausleſen.

V. 109.

Ἦ ὔμμ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν; Num vos in navibus Neptunus interemit?

V. 110.

Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους καὶ κύματα μακρὰ, Poſtquam oriri fecit *vel* concitavit validos ventos & fluctus excelſos.

V. 111 — 113.

Vid. ad *Od.* Λ. 400 — 402.

V. 115.

Ἦ οὐ μίμνη; Oder weißeſt du nicht noch? *Il.* Ο. 18.

Ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ, (*pro* δῶμα,) cum eo veni (*ſc.* εἰς Ἰθάκην,) ad veſtram domum.

V. 116.

Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, Incitaturus Ulyſſem

V. 117.

Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, Ad Ilium una ire.

Ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν, Vid. ad *Od.* Τ. 243.

V. 118.

Μηνὶ δ' ἄρ' οὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον, Menſe autem integro totum transmiſimus latum mare.

Μηνὶ — οὔλῳ, Menſe — toto, οὔλῳ· ἄρτον τ' οὖλον ἑλών, *Od.* Ρ. 343.

V. 119.

Σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα, Poſtquam multa opera tandem permovimus Ulyſſem verbis noſtris. ſic, σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἐπαίρου χωόμενον κῆρ, multo ſtudio adhibito perſuadentes ei, irato ob ſodalem ſuum, *Il.* Ψ. 37. *coll.* μή σ' ἐπέεσσι παραιπεπίθῃσιν Ὀδυσσεὺς, *Od* X. 213. Σπουδῇ, *i. e.* μόλις καὶ δυσχερῶς, mit vieler Mühe. ἄτερ σπουδῆς τάνυσε μέγα τόξον Ὀδυσσεὺς, *Od.* Φ. 409. Πτολίπορθος, *Ulyſſis* Epith.

V. 121.

Od. Λ. 396.

V. 122.

Μέμνημαι τάδε πάντα, Ich weiß das alles noch. Ἀτρεκέως καταλέξω, Vid. ad *Od.* Π. 137.

V. 123.

Ἡμετέρου θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη, Noſtram malam mortem, quomodo parata nobis fuerit. νόστοιο τέλος, *Il.* X. 323. Ἐτύχθη, *Od.* Φ. 303.

V. 124.

Μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα, Ambiebamus Ulyſſis diu abſentis uxorem. Vid. ad *Od.* Υ. 290.

V. 125.

Ἡ δ' οὔτ' ἠρνεῖτο στυγερὸν γάμον, οὔτ' ἐτελεύτα, Sed illa neque recuſabat odioſas ſibi nuptias, neque faciebat: ſc. Penelope. ſic de eadem *Od.* Π. 126.

V. 126.

Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν, Nobis meditans mortem & fatum atrum.

V. 127.

Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε. Sed dolum hunc alium in mente excogitavit.

V. 128 — 142.

Vid. ad *Od.* Τ. 139 — 153.

V. 143.

Ἡ σάφα ᾔδη, quæ perſpectum id habebat, die es gewiß und genau wußte. ὃ σάφα οἶδα, *Od.* Ρ. 373.

V. 144.

Καὶ τήνγ' ἀλλύεσκεν (*pro* ἀναλύεσκεν) ἐφευρόμεν ἀγλαὸν ἱστόν.

ἱςὸν, Et ipſam reſolventem invenimus telam, cujus ar- erat admiranda & præſtans. *Od.* B. 109.

V. 145.

Vid. ad *Od.* T. 156.

V. 146.

Εὖθ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν,] Cum primum autem illa veſt[e] detextam & lotam protulit in cònſpectum & prob[a]vit. ERN.

Ἀφήνασα μέγαν ἱςὸν, Vid. ad *v.* 138.

V. 147.

Πλύνασ', (*pro* Πλύνασα,) Poſtquam lavit eam veſte[m] πλυνέσῃ, *Od.* O. 419.

Ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ, ſoli ſimilem, vel lunæ.

V. 148.

Ὀδυσῆα κακός ποθεν ἤγαγε δαίμων, Ulyſſem mala ali- cunde adduxit fortuna.

V. 149.

Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, Ad remotam & non procul ab ex- tremo ſitam villam. Vid. ad *Od.* Σ. 357.

Ὅθι δώματα ναῖε, Vid. ſupra ad *v.* 104.

V. 151.

Πύλῳ ἠμαθόεντος, Vid. ad *Od.* A. 256.

V. 152.

Τὼ δὲ μνηςῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε, Hi ambo au- tem procis mortem malam apparantes. ἀρτύναντες λόχον, *Od.* Ξ. 469.

V. 154.

Ὕςερος Ὀδυσσεὺς, Poſterior Ulyſſes. ὕςερα πάντα πέλε- σθαι, *Od.* Π. 319.

Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευε, *Od.* X. 400.

V. 155.

Κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα, *Od.* Ψ. 95.

V. 156. 157.

Vid. ad *Od.* P. 337. 338.

V. 159.

Ἐξαπίνης, *Od.* Φ. 196.

Ἐξαπίνης προφανέντ' (*pro* προφανέντα,) Subito apparen- tem. καὶ δὴ προὔφαινετο πᾶσα, *Od.* N. 169.

Οὐδ'

Οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν, neque qui ſeniores erant. ἦρυξ ὀλίγον προγενέστερος αὐτῦ, *Od.* Τ. 244.

v. 160.

Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίσσομεν, ἠδὲ βολῇσιν, Sed verbisque malis increpabamus eum, & jactibus, wir fuhren ihn mit loſen Worten an, und wurfen nach ihm mit Knochen und Hölzern. Vides unum verbum inter duo nomina diverſiſſimæ ſpeciei. *coll* 162. ἐκακολογῦμεν. Ergo ἐνίσσειν in duro ſenſu eſt, ἔπεσιν ἐπιπλήττειν. ἠνίσσαπε μύθῳ, *Od.* Υ. 303.

Βολῇσιν, (*pro* βολαῖς,) jactibus. ſubintell. ἐβάλλομεν: βολαῖς ταῖς διὰ ὀστέων καὶ ξύλων.

v. 161.

Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα, At ille interim tolerabat conſtanter, er hatte bey dem allem und ſo lang, Faßung Faßung.

Τέως, *Od.* Σ. 189.

Ἐτόλμα, i. e. ἐκαρτέρει καὶ ὑπέμεινε, er vertrug es geduldig. σὺ δ' ἐτόλμας, *Od.* Υ. 20.

v. 162.

Βαλλόμενος καὶ ἐνισσόμενος, Percuſſus & objurgatus. *coll.* 160. θυγατέρεσσι καὶ υἱάσι ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, *Il.* Ω. 198. τὸν χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν (ἔπεσιν) ἐνίσσων, *Il.* Χ. 497.

Τετληότι θυμῷ, *Od.* Ψ. 168.

v. 164.

Τεύχε' ἀείρας, arma aſportans.

v. 165.

Ἐς θάλαμον κατέθηκε, In thalamum repoſuit.

Καὶ ἐκλήϊσεν ὀχῆας, & obdebat peſſulum valvis, & occluſit feras. Vid. ad *Od.* Φ. 387.

Ὀχῆας, *ibid.* 47.

v. 166.

Πολυκέρδεια, ας, ἡ, magna prudentia agendi commode & dextre. a πολυκερδής, *Od.* Ν. 255.

Πολυκερδείῃσιν ἄνωγε, magno aſtu jubebat id fieri: & reſpectu procorum erat δόλος, reſpectu Ulyſſis utile & callidum inventum.

v. 167.

Od. Φ. 81.

v. 168.

Ἡμῖν δυσμόροισιν, Nobis infelicibus, *Od.* I. 53.

Ἄεθλια, videtur *h. l.* poſitum pro τὸν ἄεθλον, ce men. *Od.* Φ. 117.

Φόνε ἀρχὴν, *Od.* Φ. 4.

v. 169.

Κρατεροῖο βιοῖο, validi arcus.

v. 170.

Νευρὴν ἐντανύσαι, dran ſpannen die Sene an das an Horn des Bogens, und auf ſolche Art den Bogen ſ nen. *Od.* T. 587.

Πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν, wir waren weit davon e net, es fehlete uns viel daran. εἰ δὴ τοσσόνδε βίης δευέες εἰμὲν Ὀδυσῆος, *Od.* Φ. 253.

v. 172.

Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι, Tunc nos dem omnes inclamabamus minaciter verbis: inqui proci mortui. Vid. ad *Od.* X. 211.

v. 173.

Μηδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύοι, ne quidem, ſi vel n diceret.

v. 174.

Ἐποτρύνων, incitans.

v. 176.

Od. Φ. 328.

v. 177.

Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, Stetit autem ad limen v januam accedens, *Od.* Υ. 128.

Ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊςὺς, *Od.* X. 3.

v. 178.

Δεινὸν παπταίνων, de Ulyſſe, ſagittis petente pro er zielete ſcharf, ita *Od.* Λ. 607.

v. 179.

Ἄλλοις ἐφίει βέλεα, contra alios jaciebat ſagittas, immiſit tela.

Βέλεα ςονόεντα, tela triſtia, & morientium gemiti entia. ςονόεντες ὀϊςοὶ, *Od.* Φ. 60.

v.

v. 180.

Ἄντα τιτυσκόμενος, Contra eos collineans & nitens. Vid. ad *Od.* X. 266.
Τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον, *Od.* X. 118.

v. 181.

Γνωτὸν δ' ἦν, Cognitum enim erat cuivis.
Ὅ ῥά τις σφι θεῶν ἐπιτάῤῥοθος ἦεν, quod aliquis ipſis Deorum auxiliator eſſet. τοίη σοὶ ἐγὼν ἐπιτάῤῥοθος ἦα, *Il.* Ε. 808. Vid. etiam ad *Il.* Φ. 289. & Μ. 180.

v. 182.

Ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ, *Od.* Ρ. 431.

v. 183. 184.

Vid. ad *Od.* X. 308. 309.

v. 186.

Σώματ' ἀκηδέα κεῖται, Corpora inſepulta jacent, ἀτημέλητα, ἀκηδευτα, ad ſepeliendum nondum curata. ἢ ἄνωθεν κεῖται ἀκηδής; *Od.* Υ. 130.

v. 188.

Οἵ κ' ἀπονίψαντες μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων, Qui lavantes cruorem vulnerum ex corporibus occiſorum. ἀπονιψάμενοι χεῖράς τε πόδας τε, *Od.* X. 478.
Βρότος, ου, ὁ, inquinatio a cruore, μολυσμὸς ἐκ τοῦ ῥέοντος αἵματος. *Ii.* Η. 425.
Ὠτειλέων, *Jon.* pro ὠτειλῶν.

v. 189.

Καθθέμενοι (*pro* Καταθέμενοι) γοάοιεν, Deponentes in terra lugerent voce lamentabili & fracta, mortuos.
Ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων, hoc enim eſt præcipuum donum, quod datur mortuis in honorem, *ſc.* τύμβος καὶ στήλη: die Ehre, ſo dem verſtorbnen zu guter Letzt erwieſen wird, τὸ ἀπονιφθῆναι, ταφῆναι.

v. 191.

Ὄλβιε Λαέρταο παῖ, Felix Laërtæ fili! Vide ſupra ad v. 36.

v. 192.

Ἦ ἄρα σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν, Profecto cum magna felicitate nactus es uxorem, cum magna εὐτυχίᾳ καὶ εὐδαιμονίᾳ & præcipua tua præſtantia conjugem habes:

ſic enim explicat *Euſtathius*, ut felicitas ſit ex parte ducentis talem. Confer tamen *v.* 196.

V. 193.

Ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ, Quam bonum ingenium erat eximiæ Penelopæ!

V. 194.

Ὡς εὖ μέμνηΤ' Ὀδυσῆος, quam bene meminerat Ulyſſis *pro* ἐμέμνητο. plusq. perf. Paſſ.

V. 195.

Ἀνδρὸς κουριδίου, Vid. ad *Od.* Υ. 150.

Τῷ οἱ κλέος οὔποΤ' ὀλεῖται, ideo de ea fama nunquam peribit, de ea memoria nunquam erit vana.

V. 196.

Τῷ οἱ κλέος οὔποΤ' ὀλεῖται Ἧς ἀρετῆς, ideo ejus fama nunquam peribit Suæ virtutis & præſtantiæ, *ſc.* Penelopes. ἀρετῆς *h. l.* manifeſto eſt, φρονήσεως καὶ σωφροσύνης.

Τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν Ἀθάνατοι χαρίεσσαν — Πηνελοπείῃ, parabunt autem mortalibus cantum Immortales gratum — Penelopæ: *i. e.* homines canent aſſidue de eximia Penelope.

Ἀοιδὴν — χαρίεσσαν, laudationem — bellam: & hanc ἀοιδὴν cecinit optime æternus Homerus.

V. 197.

Ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ, *Od.* Π, 130.

V. 198.

Τυνδαρέου κούρη, Tyndarei filia, Clytæmneſtra.

Κακὰ μήσατο ἔργα, mala molita eſt opera, occidendo virum. ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον, ſupra *v.* 96.

V. 199.

Κουρίδιον κτείνασα πόσιν, Cui virgo nupſit, interficiens maritum. Vid. ad *v.* 195.

Στυγερὴ δὲ ἀοιδὴ Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους, de Clytemneſtra: hæc regina autem odioſa celebratio Erit inter homines, male de ea dicetur; horrenda narratio Erit apud homines: ſie wird ein entſetzlich Lied bey jedermann bleiben. στυγερὸν γάμον, ſupra *v.* 125.

V. 200.

Χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε — γυναιξὶ, gravem autem & dirum

diram famam conciliavit — mulieribus : de Clytæmneſtra, uxore Agamemnonis inceſta & crudeli, quæ gravem opinionem omnium fecit de mulieribus. *coll.* 199. Ubi idem vocatur ϛυγερὴ ἀοιδή. ἐυνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν, *Od.* Τ. 527.

v. 201.

Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, κ. τ. λ. *Od.* Ο. 421.

v. 203.

Ἑϛαότ' (*pro* Ἑϛαότε) ἐν Ἀΐδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης, Agamemnonis & Amphimedontis anima. νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης ἔρχεαι, at nunc tu quidem abis ad domos Plutonis ſub occultis terræ ſinubus ſitas: inquit Andromache de mortuo ſuo Hectore, *Il.* Χ. 482.

Κεῦθος, εος, τὸ, locus ſubterraneus, quo quid occultatur & reponitur. *deinde* & quævis occultatio rei ; ſpecus obſcurus.

v. 204.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν, (*pro* κατέβησαν,) Illi autem poſtquam ex urbe exierunt,] *Ulyſſes* videlicet & *Telemachus* cum duobus Servis. Redit enim jam Poëta, ut recte notat *Spondanus*, ad inſtitutam narrationem de Ulyſſe (unde digreſſus eſt ſupra Libri ſuperioris fine;) cujus adventum in agrum Laërtis exponit. CLARK.

v. 205.

Ἀγρὸν — τετυγμένον, agrum — bene inſtitutum & cultum. Διὸς - βωμὸν - τετυγμένον, *Od.* Χ. 335.

v. 206.

Ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς Λαέρτης κτεάτισσεν, quem quondam ipſe Laërtes poſſidendum ceperat, & poſſeſſionem ſuam propriam fecerat. πολλὰ κτεατίσσας, ſupra *v.* 136.

Ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν, poſtquam valde multa laborando & excolendo eum agrum exantlarat : nam eum agrum voluerat eſſe nidum ſenectutis ſuæ Laërtes, ideo multo labore eum excoluerat : nam priſcis Heroibus cultura agri erat honeſtiſſima. πολλὰ μογήσας, *Od.* Ψ, 338.

v. 207.

Κλίσιον, ου, τὸ, caſa agreſtis. circumædificatio circa aulam ruſticam, ubi ſunt ſtabula, & cellæ ſervorum, & φυλακτικὰ οἰκίδια. *in genere* eſt, δουλικὸν ἐυτελὲς οἴκημα, ἢ

ζώων σκεπαστικόν. etiam ἁμαξῶν καὶ ζυγῶν δεκτικόν. Romanis eſt σταῦλον ἢ σταβυλον. in ſpecie σταθμὸς προβάτων, eine Hürde, quæ vulgo σκεπαστη dicitur.

Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη, Ubi ei domus erat, & circa eam undique circumdata erant ſtabula, & cellæ ſervorum, & alia agreſtia vilia οἰκήματα; eine Art von Stall, und wo die Knechte ihre Zellen hatten, gieng von allen Seiten um das Haupt-Gebäude her.] Res ſic intelligenda: Domus ipſa Laërtæ erat in medio; ejus aream amplectebantur, velut ſeptum quoddam, ædificia tenuiora, in quibus ſervi eſſent. etiam pecora &c Κλισίον idem eſt quod κλισία, diciturque de omni habitatione tenuiori, ſeu tenuiorum. ERN.

Πάντη, Od. Φ. 405.

V. 208.

Σιτέω, cibum præbeo, paſco. σιτέομαι, cibum capio vel peto.

Ἐν τῷ (κλισίῳ) σιτέσκοντο, (Jon. pro ἐσιτέοντο,) καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον δμῶες, In qua (cellaria domo) cibum capiebant, & reſidebant, & verſabantur, etiam noctu, Servi vel Operarii: de ædificio ſervis deſtinato extra domum herilem.

Ἵζανον, ſedebant, habitabant: intranſitive. ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα, conſidere faciebat amplum conſeſſum, ad ſpectandum, Il. Ψ. 258.

Ἴαυον, quieſcebant. παρά τε μνηστῆρσιν ἴαυον, Od. X. 464.

V. 209.

Δμῶες ἀναγκαῖοι, Servi: nam Epith. idem dicit, quod ipſum ſubjectum; niſi malis dicere, eſſe οἱ χρειώδεις, neceſſarii, quibus carere non potuerit.

Τοί οἱ φίλα ἐργάζοντο, qui ei ſua operabantur, die ihm dieneten. vel qui ei grata opera faciebant ruri. ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι, Od. X, 422.

V. 210.

Γυνὴ Σικελὴ γρηῢς, mulier Sicula anus.

Ἐμπέλω, ſum intus, verſor intus.

Ἐν δὲ — πέλεν, pro ἐνέπελεν, verſabatur in domo, eamque curabat opera ſua.

V. 211.

Ἦ ῥα γέροντα Ἐνδυκέως κομίεσκεν (*Jon.* pro ἐκόμει) ἐπ' ἀγρῷ, quæ ſenem Diligenter curabat in agro, die ihn ſorgfältig und geſchikt pflegte. τὸν δὲ γυναῖκες — ὦ κομέουσι, *Od.* P. 319.

Ἐνδυκέως, *Od.* T. 195.

Νέσφι πόληος, *Od.* Π. 383.

V. 213.

Ἔλθετ', (*pro* ἔλθετε,) ite.

Ἐΰκτίμενον δόμον, Vid. ad *Od.* O. 129.

V. 214.

Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅστις ἄριστος, i. e. διὰ δεῖπνον σφάζετε.

V. 215.

Πατρὸς πειρήσομαι ἡμετέροιο, patrem tentabo noſtrum.

V. 216.

Αἴ κ' ἔμ' ἐπιγνοίη καὶ φράσσεται (*Jon.* correpto η, pro φράσηται, aor. 1. ſubj. Med.) ὀφθαλμοῖσιν, An me agnoſcat & cognoſcat oculis: nam utraque phraſis eſt eadem; ob er mich erkennen werde.

V. 217.

Ἦέ κεν ἀγνοιῇσι, (aor. 2. opt. Act. *quaſi* ab ἀγνῶμι: adjuncta eſt ſyllaba paragogica, ſubjunctivis adfigi ſolita,) Vel an ignoret & non agnoſcat me. *coll.* 216.

Πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα, Vid. ad *Od.* T. 221.

V. 218.

Ἀρήϊα τεύχεα, Vid. ad *Od.* Ψ. 368.

V. 220.

Ἆσσον ἴεν, Accedebat ad —.

Πολυκάρπου ἀλωῆς, Vid. ad *Od.* H. 122.

Πειρητίζων, præſ. pro fut. πειρασόμενος, periculum facturus. σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν, *Od.* X. 237.

V. 221.

Δολίος, ſervus fidiſſimus heræ ſuæ & Laërtæ ſeni.

Μέγαν ὄρχατον ἐσκαταβαίνων, magnum hortum ingreſſus. Vid. ad *Od.* H. 112.

Ἐσκαταβαίνω, deſcendo in —.

v. 222.

Οὐδ' υἱῶν] *Dolii* nempe filiorum, ut recte *Spond.* CLARK.

v. 223.

Αἱμασιὰς λέξοντες, Sentes collecturi. *h. l.* ſignificat ἄκανθαι, δι' ὧν αἱμασσεται χεὶρ, Dörne, einen zu ſuflechten. αἱμασιάς τε λέγων, *Od* Σ. 358.] Proprie lecturi lapides ad ſtruendam maceriam, adeoque ſtructuri maceriam. Eſt enim αἱμασιὰ maceria e lapidibus vulgaribus ſine calce & luto ſtructa. Vid. inpr. *Salm.* de Jur Att. & R. p. 356. ERN.

Ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος, ut hæ ſpinæ horti ſint ſepes. ...τος ἐντὸς, *Od.* Ψ. 190.

v. 224.

Ὤιχοντ', Abibant.

Αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν, at illis ſenex præivit. Vid. ad *v.* 154.

v. 225.

Ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ, bene parata in area hortenſi. ...μενον δόμον, ſupra *v.* 213.

v. 226.

Λιστρεύω, terram rado & diſtringo raſtro, ich loſe die Erde oben ein wenig auf. purgo ſolum herbis inutil...

Λιστρεύοντα φυτὸν, Qui raſtro purgabat ſolum plantam aliquam, terramque leviter radebat, περὶξ ἀμφιλαχαίνοντα, circumfodicantem. a λίστρον, *Od.* X.

Ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα, ſordidatam *vel* illotam a... indutus erat tunicam. Vid ad *Od.* N. 435.

v. 227.

Ῥαπτὸς, ἡ, ὀν, conſutus, craſſe compoſitus, über einander geſetzt, geflickt. a ῥάπτω, compono, ſuo χιτῶνα ῥαπτὸν, tunicam pannis conſutam, einen ...ten geflickten Leibrock.

Ἀεικέλιον χιτῶνα, informem tunicam. δίφρον ἀει... *Od.* Υ. 259

Περὶ δὲ κνήμῃσι (*pro* κνήμαις) βοείας Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, (*pro* περιεδέδετο,) circum vero tibias bubulas ...as craſſe compoſitas *vel* conſutas ligaverat ſibi.

Βοείας Κνημῖδας, Stiefeletten von Ochſenhaut.

v. 228.

ῦδας ῥαπτὰς, geſtikte oder doppelte Stiefeletten.
)n ſunt bellicæ ocreæ, ſed ruſticæ, & βύρσαι, δι' ἂν τοῖς ἀγρόταις καλύπτονται, maxime ſi volunt ſpinas li, ne tibiæ ſpinis lacerentur. Vid. ad *Il.* Γ. 330.
πτύς, ύος, ἡ, ſtrictura, vulneratio cutis ſuperioris, luſtritzung. a γραπτός, ἡ, ὀν, ſtrictus, ſtringendo atus
πτῦς (*pro* γραπτύας) ἀλεείνων, lacerationes a ſenti- ꞉vitans. ἀλεείνων, *Od.* Τ. 373.

v. 229.

ίς, ῖδος, ἡ, Chirotheca, ein Handſchuh: τὸ τῶν κάλυμμα ἐκ δερμάτων. ab ἡ χείρ.
ıus & tibias habuerunt Veteres plerumque nudas, nque uſum fuiſſe annulorum apud *Homerum* nota- *nius*, (*Lib. XXXIII. Cap.* 2.) Semel, quod ſciam, ꞉ς, quas nunc *chirothecas* dicimus, nominavit Ho- , *h. l.* ubi eas ſeni Laërti attribuit, ne agrum ꞉ns dumis læderetur: eo enim ab urbe ſecedens ſe ꞉rat, ut vitam mœroris & ſqualoris plenam age- Terentiani Menedemi inſtar, quod abſentem tot filium ſuſpicabatur jam periiſſe. Ex qua materia ſ iſtæ eſſent confectæ, *Homerus* non dixit, etſi con- *Euſtathius* fuiſſe ex pellibus; cui non repugno, ꞉undem Laërtem ocreis bubulis tibias habuiſſe com- as Vates tradit eandem ob cauſſam, ut reor, qua ntectas habuit manus: fortaſſe etiam, ut ætate ſima utrasque a frigore defenſaret. RICC. *Tom. II.* ꞉. *ſq.*
ος, ꞉, ἡ, rubus, ein Brombeerſtrauch, ſehr ſchar- iner Dornbuſch.
ρθεν, ſuperne.

v. 230.

είην κυνέην κεφαλῇ ἔχε, Caprinam galeam in capite at. *h. l.* non eſt bellica, ſed ſimpliciter τὸ ἐξ αἰ- λυμμα κεφαλῆς: nam opus in agro facturus impo- eam ibi capiti ſuo. κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας ꞉ 145.
είην κυνέην, αἴγεον ἀσκὸν, *Od.* Ι. 196.

Πένθος ἀέξων, dolorem animo fovens. Vid. ad *Od.* P. 489.] Vertam: *dolorem fovens.* Indicat Poëta, interea dum opus ruſticum faceret, indulſiſſe dolori, cui fovendo apta ſolitudo agri, & labor corporis in tali ſolitudine. Itaque procul ex ore ſenis intelligit Ulyſſes triſtitiam animi. ERN.

V. 231.

Ἐνόησε, animadvertit.

V. 232.

Γήραϊ τειρόμενον, Senectute confectum. Vid. ad *Od.* H. 218.

V. 233.

Βλωθρὴ ὄγχνη, pirus alta, hoch und wohl gewachſener Birnbaum. βλωθρὴ πίτυς, pinus procera & alta, die hoch aufgeſchoßne Fichte, *Il.* N. 390.

Στὰς ἄρ ὑπὸ βλωθρὴν ὄγχνην, Stans ſub patula piro. Vid. ad *Od.* Λ. 588.

Κατὰ δάκρυον εἶβε, lacrymam effundebat.

V. 234.

Μερμήριξε, Deliberavit.

V. 235.

Κύσσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ, Oſculari & amplecti lacertis ſuum patrem. Vid. ad *Od.* T. 416. 417.

V. 236.

Ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν. Vid. ad *Od.* Y. 7. & 27.

V. 237.

Ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο, An prius percontaretur.

Ἕκαστά τε πειρήσαιτο, ſingulaque exploraret, quærendo & interrogando.

V. 238.

Od. X. 338.

V. 239.

Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσιν πειρηθῆναι, Primum cor pungentibus verbis experiri eum. Ulyſſes perſonatus alloquitur patrem ſuum *fictis* verbis, quibus eum valde commovet & varie. Vid. ad *Od.* Y. 177.

V. 240.

Τὰ φρονέων, In der Abſicht.

Ἰθὺς

Ἰθὺς κίεν αὐτῦ, recta ivit ad eum.

v. 241.

Κάτ' (*pro* κάτω) ἔχων κεφαλήν. Deorſum tenens caput, curvato corpore. ἦςο κάτω ὁρόων, *Od.* Ψ. 91.

Ἀμφιλαχαίνω, circum fodico terram. ex ἀμφὶ & λαχαίνω, terram fodiendo mollio.

Φυτὸν ἀμφελάχαινε, plantas & ſtirpes circumfodiebat, ut hortulani ſolent ad olera quædam.

v. 243.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia, inſcientia. ab ἀδαήμων, *Od.* P. 283.

Ὦ γέρον, ὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν Ὄρχατον, ſenex! non imperitia te tenet *vel* non imperitus es curandi & adminiſtrandi opera tua Hortum. ἴδομεν συνεχῆσιν Ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν, *Od.* Υ. 78.

v. 244.

Ὄρχατον, Hortum & vineam; *collatis ſequentibus.* Vid. ſupra ad *v.* 221.

Ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, ſed bene tibi habet curatio, quam adhibes horto colendo, *ſc.* ἡ τῦ κήπυ, die Wartung des Gartens beſorgeſt du gut. κομιδῆς κεχρημένοι, *Od.* Ξ. 124.

Πάμπαν, ſupra *v.* 41.

v. 245.

Ὀυ φυτὸν, ὐκ ἄμπελος, ὐ μὲν ἐλαίη, Vides hic tres arborum ſpecies nobiliſſimas.

v. 246.

Ὄγχνη, Vid. ad *v.* 233.

Πρασιὰ, *Od.* H. 127.

Ὀυ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον, non areola tibi eſt ſine curatione in horto.

v. 247.

Σὺ δὲ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ, tu vero ne iram induc animo.

v. 248.

Ἀυτόν σ' ὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχει, Ipſum te non bona curatio habet. *i. e.* tu ipſe non bene curatus es & curaris ab hero tuo *vel* ab ipſo te.

v. 249.

'Αλλ' ἅμα γῆρας λυγρὸν ἔχεις, ſed ſimul ſenectutem infirmam habes.

'Αυχμέω, ſum ſiccus ex æſtu, ich bin von der Hiz ausgetroknet. *item* ſum ſordidus, ſqualeo, ich bin ſchmuzig von angelegter und troken gewordener Unreinigkeit. Fit ab ἄυω, *i. e.* ξηραίνω, ſicco caloribus.

'Αυχμεῖς τε κακῶς, & aridus es miſere, qualiter ſolent eſſe ſenes non bene curato corpore: ſimul &, ἀλουτεῖς, lavationibus non es nitidus; es in ſqualore.

Καὶ ἀεικέα (*ſc.* ἵματα) ἕσσαι, (*pro* εἶσαι,) & indecora *vel* deformia *vel* turpia (*ſc.* veſtimenta) indutus es.

v. 250.

'Αεργία, ας, ἡ, ceſſatio ab opere, pigritia. Nota non ſolum τὴν ἀργίαν, quæ *per craſin* ex ἀεργία eſt facta: ſed & τὴν εἰς ἔργον ἀτεχνίαν, imperitiam & ineptiam ad opus faciendum.

'Ου μὲν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ' ὔ σε κομίζει, Non quidem pigritiæ cauſa dominus non te alit, *vel* tui curam non habet.

v. 251.

Δούλειος, ου, ὁ, ἡ, ſervilis, ſclaviſch.

'Επιπρέπω, conſpicuus ſum, convenio.

'Ουδέ τι τοι δούλειον ἐπιπρέπει εισοράασθαι Εἶδος καὶ μέγεθος, conſtructio eſt: ἐπιπρέπει σοὶ εἶδος καὶ μέγεθος εἰσοράασθαι ὔ τι δούλειον, decorus eſt tibi vultus, decora quoque ſtatura, adſpectu, nequaquam ſervilis, ſed potius regia & majeſtatis plena: ut ἐπὶ intendat ſignificatum; valde decora & conveniens tibi eſt ſpecies: es iſt dir nichts ſclaviſches anzuſehen an Geſtalt und Grösse.

v. 253.

Τοιούτῳ δὲ ἔοικας, —] Conſtructio hic ſubdifficilis videtur, Homericamque perſpicuitatem minus ſapere: Niſi forte legendum ſit, Τοιούτῳ δὲ ἔοικεν, &c. Qua ratione perſpicua admodum & luculenta erit ſententia. CLARK.

'Επεὶ λούσαιτο φάγοι τε, ſi laverit ſe, & cibum ſumſerit.

v. 254.

'Ευδέμεναι (*pro* 'Ευδειν) μαλακῶς, Ut dormiat ſuaviter *vel* molliter.

'Η

Ἡ γὰρ δίκη ἐςὶ γερόντων, hoc enim jus eſt ſenum, hoc convenit ſenibus, ſo muß es bey alten Männern üblig ſeyn. ἡ γὰρ δίκη, *Od.* T. 168.

V. 255.

Od. Π. 137.

V. 256.

Τῦ δ' ὄρχατον ἀμφιπολεύεις; cujusnam vero hortum curas? Vid. ſupra ad *v.* 243.

V. 257.

Od. Ξ. 186.

V. 258.

Εἰ ἐτεόν γ', Vid. ad *Od.* Ψ. 107.

V. 259.

Κομβλήμενος, *Od.* Ψ. 274.

V. 260.

Ἀρτίφρων, ονος, ὁ, ἡ, aptus cogitando. ab ἄρτιος, α, ον, plane idoneus, integer, ſehr geſchikt und vollſtändig im denken.

Οὔτι μάλ' αρτίφρων, nicht ſehr witzig und vernünftig.

Ἐπεὶ ου τόλμησεν ἕκαςα Εἰπεῖν, quoniam non ſuſtinuit & perſeveravit ſingula Reſpondere mihi: er hat nicht ausgehalten und ausgedauert; & is primus eſt verbi ſignificatus. αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα, ſupra *v.* 161.

V. 261.

Ἠδ' ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, & audire me loquentem.

Ὡς ἐρέεινον Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, ſicut interrogabam De hoſpite meo.

V. 264.

Σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον, *Od.* Σ. 128.

V. 265.

Ἄνδρα ποτ' ἐξείνισσα, Virum quondam hoſpitio excepi.

V. 266.

Ἡμέτερόνδ' (*ſc.* οἶκον) ἐλθόντα, Ad noſtram *domum* ubi venerat.

V. 267.

Od. T. 351.

V. 268.

(κατὰ) γένος, genera

V. 271.

v. 271.

Ἐνδυκέως φιλέειν, κ. τ. λ. *Od.* Τ. 195.

v. 272.

Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήϊα, οἷα ἐῴκει, Et ei dona d hoſpitalia, qualia decebat.

Ξεινήϊον, *Od.* Χ. 290.

v. 273.

Χρυσοῦ — εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα, *Od.* Ι. 202.

v. 274

Κρητῆρα πανάργυρον, *ibid.* 203.

Κρητῆρα — ἀνθεμόεντα, craterem — ſplendentem. μοῦν ἀνθεμόεντα, *Od.* Μ, 159.

v. 275.

Ἁπλοΐς, ΐδος, ἡ, nomen ſpeciei cujuſdam pallio cujus oppoſita ſpecies eſt ἡ διπλοΐς.

Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, poſſit credi, fuiſſe pallia ex textura ſimplici, e. c. mere lanea; deind menſura ſimplici, ut non latior nec longior corpore ſtantis fuerit ἡ χλαῖνα. Vid. etiam ad *Il.* Ω. 230.] E addit, *ſimplices.* Nam vulgo *duplices* erant, cum iis u rentur ad avertendam vim frigoris. Vid. *Callim.* H. Dian. 115. ERN.

v. 276.

Ἐπὶ τοῖσι, inſuper.

v. 277.

Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας, Præt etiam mulieres honeſto loco natas, operum facie rum peritas: *coll.* 272 — 276. ut ergo hæ donatæ lieres quatuor præcipuum ſuperadditum fuerint do præter alia multa.

Χωρὶς, ſupra *v.* 78.

v. 278.

Εἰδάλιμος, η, ον, ſpecioſus, formoſus, εὐειδής, anſehnlicher Geſtalt.

Ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι, quas voluit ipſe ſibi elige

v. 279.

Καλὰ δάκρυον εἴβων, Vid. ſupra ad *v.* 233.

v. 280.

Γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις, ad terram perveniſti, de quæris.

V.

v. 281.

ιςαὶ δ' αὐτὴν καὶ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι, Injurioſi & inſolentes homines tenent hanc terram, qui em ſuam pro jure habent. ὑβρισταὶ, *Od.* N. 201. σθαλοι. ἀτάσθαλον εἰπεῖν, — *Od.* X. 314.

v. 282.

ε δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο, Dona autem illa irrita as, fruſtranea, tam benevole donaſti, du haſt ſie ſt und ohne Nutzen geſchenkt. τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια Ἀθήνη, *Od.* X. 273.

' ὀπάζων, permulta præbens, da du ſie ihm mit Reiſe gabeſt.

v. 283.

γάρ μιν ζωόν γ' ἐκίχεις, Si enim eum vivum nactus & invenires,] Refertur iſtud γὰρ non ad aliquid ante dictum, ſed ad id, quod de egregia Ulyſſis olentia & hoſpitalitate elegantius reticetur. Vid. E. 22. CLARK.

v. 284.

κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε, Tunc te donis remuneratus dimiſiſſet a ſe.

v. 285.

η, & ξενία, ας, ἡ, hoſpitium, exceptio hoſpitis, alitas. ξενίῃ ἀγαθῇ, mit guter Bewirthung.

γὰρ θέμις, hic enim juſtus mos eſt, *ſc.* hoſpitalita-emunerari re, ſi occaſio viciſſim detur: δίκαιόν ἐστι. θήν μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστὶν, *Od.* Π. 91.

ἄρχω, incipio, initium facio.

ς ὑπάρξῃ, i. e. προκατάρξῃ. & ſenſus loci eſt: jus ei quoque remuneratoria dari dona, qui initium fe- antea donis hoſpitaliter dandis: atqui tu initium eo tempore, ut narras: ergo nunc tibi pro jure edditæ eſſent remunerationes hic.

v. 286.

ra v. 255.

v. 287.

ον δὴ ἔτος ἐστὶν; Quotus jam annus eſt?

v. 288.

Σὸν ξεῖνον δύστηνον, Tuum hoſpitem infelicem. ἀλλ' ἐμὸν τὸν δύστηνον οἴομαι, *Od.* Υ. 224.

Εἴ ποτ' ἔην γε,] Vid. ad *Il.* Γ. 180. CLARK. Eſt formula luctus & deſiderii exprimendi: *ſi tamen fuit.* ERN.

v. 289.

Δύσμορον, Miſerum. Vid. ad *Od.* Υ. 194.

Τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης, *Od.* Υ. 301.

v. 290.

Ἐπὶ χέρσου, in terra. ſupra *v.* 111.

v. 291.

Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ', Feris & avibus præda fuit. μήπως μοι (τὰ κτήματα) ἕλωρ ἄλλοισι γένηται, *Od.* Ν. 208.

v. 292.

Περιστέλλω, cum cura exorno circa —, ich beſorge.

Οὐδέ ἑ μήτηρ Κλαῦσε περιστείλασα, πατήρ θ', neque eum mater Comploravit componens & ordinans funus ejus, paterque. *h. l.* hoc verbum notat κοσμίαν τὴν ἐπὶ νεκρῷ, *alibi* etiam ἐπὶ ζῶντος.] *Schol.* περικαλύψασα. CLARK. Verbum proprium de mortuis. Vid. *Cuper.* Obſ. II. 9. qui hoc bene illuſtrat. ERN.

Οἵ μιν τεκόμεσθα, Vid. ad *Od.* Ψ. 61.

v. 293.

Ἄλοχος πολύδωρος, uxor valde dotata. ita *h. l.* dicitur Penelope. ita Andromache, *Il.* Ζ. 394. & Χ. 88.

Ἐχέφρων Πηνελόπεια, Vid. ſupra ad *v.* 197.

v. 294.

Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, Ejulavit in lecto ob ſuum maritum. αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ἐκώκυον, *Od.* Υ. 541.

Ὡς ἐπέοικεν, ut par erat.

v. 295.

Ὀφθαλμοὺς καθελοῦσα, Oculos comprimens, morienti; συγκλείσασα. Vid. ad *Od.* Λ. 425.] Verte: *compreſſis oculis.* quod eſt proprium Latinorum in ea re verbum, ut Græcis καθελεῖν. *Il.* Λ. 453. ERN. Vid. NICOLAI *Tract. de Græc. luctu*, *Cap.* III.

Τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων, ſupra *v.* 189.

v. 296.

v. 296.

ſupra *v.* 257.

v. 297.

Id. Τ. 105.

v. 298.

Πῦ δὲ νηῦς ἕστηκε θοὴ; Ubi autem navis tua ſtat velox?

v. 299.

Ἦ ἔμπορος εἰλήλυθας Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης; an vector huc iſti Navi in aliena? Εἰμι μὲν ἔμπορος, proficiſcor ut tor in aliena navi, *Od.* Β. 319. & ſtatim addit: non n ſum compos propriæ alicujus navis.

v. 300.

Οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν; illi vero, exponentes te ex e, abierunt?

v. 302.

Vid. ad v. 122.

v. 303.

Ἀλύβας, αντος, ἡ, quæ & ἡ Ἀλύβη, urbs Italiæ, po- Metapontum dicta.

v. 304.

Ἀφείδας, αντος, ὁ, nomen fictum ficti regis.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, nomen principis, quem perſona- Ulyſſes fingit avum ſuum; alludens ad multa ſua ματα, quæ paſſus eſt ipſe.

v. 305.

Ἐπήριτος, ου, ὁ, nomen fictum, quo Ulyſſes ſe vocari git.

v. 306.

Ἀλλά με δαίμων Πλάγξ' (*pro* Ἔπλαγξε) ἀπὸ Σικανίης ῥ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα, ſed me infortunium meum ertit a recto curſu, ut a Sicilia huc venerim. μηδὲ δ' ἀγροὺς Πλάζεσθαι μετ' ἐκεῖνον, *Od.* Π. 151.

Σικανία, ας, ἡ, Sicilia ſine dubio, circa quam erra- t Ulyſſes.

v. 307.

Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ, νόσφι πόληος, Navis to mihi hæc ſtat ad terram *vel* ad oram agri, procul urbe. ita *Od.* Α. 185.

v. 309.

Ἐξ ὅ κεῖθεν ἔβη, Ex quo hinc abiit.

Ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης, *Od.* T. 223.

v. 310.

Δύσμορος, Infelix. Vid. ſupra ad *v.* 289.

Ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι, certe tamen ei fauſti erant aves, *vel* egregia erant omina, proficiſcenti.

v. 311.

Δεξιοὶ, Ad dextram viſæ.] Αἴσιοι. ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν. *Schol.*

Ἀπέπεμπον ἐκεῖνον, dimiſi eum.

v. 312.

Θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει, nos ambo autem adhuc ſperabamus. Vid. ad *Od.* Υ. 328.

v. 313.

Μίξεσθαι ξενίῃ, Una nos futuros eſſe in hoſpitio, non conſtituturos eſſe hoſpitii jus: quæ eſt periphraſis τῦ, ξενωθῆναι. ξενίῃ ἀγαθῇ, ſupra *v.* 285.

v. 314.

Τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα, illum autem doloris nebula cooperuit atra. ita *Il.* Σ. 22.

v. 315.

Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Ambabus vero manibus ſumens cinerem fulvum. ita *ibid.* 23.

v. 316.

Χεύατο κακκεφαλῆς (*pro* κατὰ κεφαλῆς) πολιῆς, Fundebat ſuper caput canum, er ſtreuete Erde auf ſein graues Haupt. Vid. *ibid.* 24.

Ἀδινὸν στεναχίζων, largiter gemens. ἀδινὰ στενάχοντα, *Od.* H. 274.

v. 317.

Τῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, Hujus autem commovebatur ingenti commiſeratione animus. Vid. ad *Od.* Υ. 9.

v. 318.

Ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη Δριμὺ μένος προῦτυψε, per nares vero ei jam Acerba vis luctus protrudebat ſe, er fieng an zu ſchnauben vor heftiger Betrübniß, und die Naſe lief ihm voll Waſſer, ſicut ſolet in retenta diutius & diſſimulata, vel etiam ſubita, triſtitia.

Δριμὺ

ριμὺ μένος, Acris motus animi, acer impetus, acris ſpiritus. ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ, δριμὺ, *Il.* Λ. 270. acres & penetrantes dolores parturientis deſcribuntur. εῖα μάχη, acre prælium, *Il.* O. 696. δριμὺς χόλος, s ira, *Il.* Σ. 322,

ρέτυψε, protruſit ſe, *ſc.* acris vis in nares; προσνέπεσε ριν, quod accidit iis, quibus fletus diu retentus dem largiter & ſubito prorumpit per nares: de Ulyſſe onato, vidente patrem ſenem valde ſe adfligentem. ες δὲ πρέτυψαν ἀολλέες, *pro* προέτυψαν, *Il* N. 136. O. P. 262. exprimitur hoc verbo geſtus phalangis im-am facientis, protenſis haſtis. Nam Achæi jam ex-tabant impetum hoſtium, ipſi vero ſtabant loco.

v. 319.

υσε δέ μιν περιφὺς, ἐπιάλμενος, er fiel ihm um den ls, er umarmete ihn herzlich, und küßete ihn: adſi-is & amplectens oſculatus eſt eum, Ulyſſes patrem n ſenem. Vid. ſupra ad *v.* 235.

ἐπιάλμενος, adſiliens. οἱ δέ τε τοὺς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, X. 305.

v. 320.

ὗνος μέντοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς, Ille hic ipſe ego, pater! de quo tu quæris ex me. ad *Od.* Υ. 99.

v. 322.

Ἀλλ' ἴσχεο κλαυθμοῖο, Sed cohibe fletum, höre auf zu nen. ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, ſupra *v.* 54.

όοιό τε δακρυόεντος, luctumque lacrymoſum, *Od.* P. 8.

v. 323.

Μάλα δὲ χρὴ σπευδέμεν (*pro* σπεύδειν) ἔμπης, valde ta-n oportet feſtinare ad aliud opus; nam proſpicit lum civile ex Ithacenſibus: ergo non uberius jam rari tibi res poteſt. ipſe etiam Poëta properat ad em.

Ἔμπης, omnino, *Od.* Ψ. 83.

v. 324.

Μνηστῆρας κατέπεφνον, Procos interfeci

v. 325.

Λώβην τινύμενος θυμαλγέα, καὶ κακὰ ἔργα, Contum ulciſcens acerbam, & mala facta.

Λώβην τινύμενος, Injuriam & contumeliam punie ulciſcens, das Unrecht ſtrafend und vergeltend.

Λώβην - θυμαλγέα, Vid. ad *Od.* Υ. 285.

v. 328

Σῆμά τι μοι νῦν εἰπὲ ἀριφραδὲς, Vid. ad *Od.* Ψ. 2

Ὄφρα πεποίθω, ut certus omnino fiam, dami überzeuget ſeye, und dir völlig glauben könne. ὄφρ ποίθῃς, *Od.* N. 344.

v. 330.

Οὐλὴν μὲν πρῶτον τήνδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι, Cicat quidem primum iſtam adſpice & conſidera.

v. 331.

Vid. ad *Od.* Ψ. 74.

v. 332.

Οἰχόμενον, Profectum eo.

Προΐεις, mittebas. imperf. a προΐέω.

v. 333.

Ἐς πατέρ᾽, Ad patrem.

Ὄφρ᾽ ἂν ἑλοίμην Δῶρα, ut acciperem Dona.

v. 334.

Τὰ δεῦρο μολών μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν, quæ huc veniſſet, ultro pollicitus mihi erat. ἐπεὶ σύ πρῶτ σχεο, καὶ κατένευσας, *Od.* N. 133.

Δεῦρο μολὼν, cum huc profectus eſſet. δεῦρο μο *Od.* Γ. 44.

v. 335.

Εἰ δ᾽ ἄγε] Particulæ Εἰ, hoc in loco, vis huju eſt: *Sin hoc tibi non ſatis viſum fuerit;* Vel, *Sin a huc indicia poſtules: Age, &c.* CLARK.

Ἐϋκτιμένην κατ᾽ ἀλωὴν, ἀλωὴ eſt *h. l.* illa pars hort arbores frugiferæ erant. ut ergo hoc Epith. de a ruſticis & hortenſibus dicatur; wohl angelegt, eingerichtet. Vide ſupra ad *v.* 225.

v. 336.

Ἐγὼ δ᾽ ᾔτεόν σε ἕκαστα, (δένδρεα,) ego autem p a te ſingulas, (arbores.)

v. 337.

ſνὸς ἰὼν, videtur *h. l.* poni pro valde puerulo, πά-
:. Vid. ad *Od.* Φ. 21.

ὰ κῆπον ἐπισπόμενος, *ſc.* σοὶ, per hortum comitans
ſtans te, ἐπακολουθῶν. ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ, ſupra
3.

v. 338.

δ' αὐτῶν (*ſc.* δενδρέων) Ἱκνεύμεθα, *pro* Ἱκνούμεθα,
ιὰ των τοιούτων δένδρων ἐπορευόμεθα.

δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα, tu autem nominaſti &
i ſingulas.

v. 339.

χνας μοὶ δῶκας τρεισκαίδεκα. Vid. ad *v.* 246.

δέκα μηλέας, & decem malos. Vid. ad *Od.* Λ. 588.

v. 340.

ἰας τεσσαράκοντ', Ficos quadraginta. Vid. ſupra ad
ſ.

ρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας δώσειν πεντήκοντα, ſeries vi-
autem mihi ſic, *vel* eodem modo, nomine certo
ri indicaviſti Te daturum mihi quinquaginta, fünf-
eihen Weinſtöcke ſollten meine ſeyn. *coll.* 338. pro
ας, du benenneteſt was gewiſſes.
χος, *Od.* H. 127.

v. 341.

ἰρύγιος, ου, ὁ, ἡ, Epith. *vineæ*, ubi inter ordines
n & aliæ cereales fruges ſeruntur colliguntúrque.
χους — πεντήκοντα, διατρύγιος δὲ ἕκαστος Ἦην, ordines
n — quinquaginta, inter quos ſingulos & alia na-
ntur. Alii tamen dicunt, notari vites, quarum
is diverſis temporibus matureſcant. ſed prius verius;
ἡ τρύγη etiam frumenta notat.

v. 342.

ἔνθα δ' ἀνὰ σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν, illic autem uvæ va-
iſunt, da ſind allerley Arten von Trauben dran.
ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ γηράσκει, *Od.* H. 121.

v. 343.

ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν, *i. e.* ἐπιβαρή-
τὰς καρπὰς, (nam ſermo eſt *h. l.* de uvis in vitibus)
ἢ πεπληρωμένας, καὶ οὕτω βάρος ἐχούσας, die Trauben

 völlig

völlig voll Saft, und alſo ſchwer, machen. nam [illegible] maturi fructus ſunt gravioris ponderis, quam immaturi ideoque etiam ad decidendum ſunt proniores. ὅτ᾽ ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος, *Il.* Ε. 91. & Μ. 286. μᾶλλον ἐπιβ[illegible] βυληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα, *Il.* Μ. 414.] Verſio: *Quando [illegible] mum Jovis tempeſtates incubuerint deſuper.* Quid hoc e[st] aut quis hoc poteſt intelligere? Senſus eſt: Quo[t] Jovis Horæ, quæ ſunt quaſi promæcondæ copiarum [et] fertilitatis, ſuas copias effuderint. *Il.* Σ. 561. eſt [illegible] μέγα βρίθουσαν ςαφυλῇσι. ERN.

Διὸς ὧραι — ὕπερθεν, Jovis tempora annua — ſup[er] ex aëre & ſole.

V. 344. 345.

Vid. ad *Od.* Ψ. 205. 206.

V. 346.

Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε, *Od.* Ρ. 38.

V. 347.

Τὸν δὲ προτὶ οἷ εἷλεν ἀποψύχοντα — Ὀδυσσεύς, eum [il]lum ad ſe Traxit, & intra brachia ſua ſumſit: *vel bra*chiis ſuis excepit, & amplexus eſt eum, animi deli quium præ gaudio inexſpectato patientem — Ulyſſe[s] *coll.* 348. τὸν ἀπὸ ψυχῆς γιγνόμενον· cui opp. τὸ ἀναπνέειν recipere animum, ἐπανέρχεσθαι εἰς πνοήν· οἱ δὲ ἱδρῶ ἀπ[ε]ψύχοντο χιτώνων, ςάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖνα ἁλός, illi [su]dorem, refrigerando ſe, ſiccabant a tunicis, ſtantes [ad] flatum auræ in littore, ſie kühleten ſich ab, und ließ[en] ihre Hemden auf dem Leibe troken werden an der kühl[en] Luft, *Il.* Λ. 620. ἱδρῶτα ἀποψυχθείς, refrigeratus a [su]dore; recreatus, *Il.* Φ. 561.

Ἀποψύχω, animam amitto, mir entgehet der Athe[m] *deinde &c*, refrigero & ſicco ad ventum lenem, ich kü[hle] oder trokne an der Luft. Conf. KYPKE *Obſ. S. Tom. in Luc. XXI.* 26. Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων, ἀπὸ φόβυ, κ. τ.

V. 348.

Vid. ad *Od.* Ε. 458.

V. 349.

Ἐξαῦτις, *Od.* Φ. 206.

V. 350.

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ᾽ ἐςὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπ[ον]

Jupi

er pater ! ſane adhuc eſtis Dii in excelſo Olympo,]
anum fere eſt, quando injuſte ab *Improbis* affligimur,
ei *Exiſtentia*, aut certe *Providentia*, aliquantum ſub-
are: ubi vero ſemel tandem Improbitas ſuam ſit
a mercedem, tum denuo utrumque facile conce-
Verum hæc eſt noſtra Imbecillitas, qua de Deo
I. judicare ſolemus, ſecundum quod erga Nos ſe
BARNES.

V. 351.

ἐτεὸν μνηστῆρες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔτισαν, Si re vera pro-
probi injuriam *ſeu* inſolentiam ſuam luerunt: ex
colligit Laërtes, eſſe Deos, vindices malarum
um.

ἐτεὸν, ſupra *v.* 258.
σθαλοι, ſupra *v.* 281.

V. 352.

δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, Nunc autem miſere
pectore, ich fürchte gar ſehr, *Il.* Α. 555.

V. 353.

τάχα πάντες Ἐνθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι, ne cito
Huc contra nos eant Ithacenſes.

V. 354.

γελίας δὲ Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσι, nun-
ie Paſſim mittant in Cephallinorum civitates.
'η, ſupra *v.* 207.
λλῆνες, *Od.* Υ. 210.

V. 356.

Π. 436.

V. 357.

ἴομεν (*pro* ἴωμεν) προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτου ἐγγύθι
Sed eamus ad domum, quæ horto adjacet.
αῖος, ſupra *v.* 256.

V. 358.

ε, Illuc.

V. 359.

ειμψ', Miſi. *pro* Προέπεμψα.
ὦν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα, ut jentaculum pa-
celeriter: nam erat tempus matutinum. Vid. ad
419.

Δεῖπνον, ἄριστον, δόρπον, quomodo Græci diſtinguant vide in STRODTMI *Spec. Differ. Gr. linguæ*, *p.* 8; item PEUCERI *Lexic. Vocum Græc. Synonym. p.* 33.

v. 361.

Δόμους εὖ ναιετάοντας, *Od.* Φ. 242.

v. 363.

Ταμνομένους κρέα πολλὰ, Diſſecantes carnes multas.

Κερόωντας τ' αἴθοπα οἶνον, *i. e.* ἐμβάλλοντας εἰς κρατῆ nam κερᾶν eſt *propr.* infundere in cornu, *i. e.* in co forme poculum, ἐγχέειν. nam antiquiſſimi κέρασι ἐγχέοντες ἔπινον. Vid. ad *Od.* O. 499.

v. 365.

Ἀμφίπολος Σικελὴ, Vid. ſupra ad *v.* 210.

Λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ, Vid. ad *Od.* Ψ. 154.

v. 367.

Od. Σ. 69.

v. 368.

Vid. *ibid.* 194.

v. 369.

Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ, *Od.* Ψ. 163.

v. 370.

Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην, Ut vidit mortalibus Diis ſimilem coram.

Ἄντην, *Od.* X. 240.

v. 372.

Αἰειγενέτης, *Od.* Υ. 81.

v. 373.

Εἶδός τε μέγεθός τε, Vultuque pulcro, & proceri apta membrorum omnium dimenſione & habitudin

Ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι, egregium (te) fecit adſpe

v. 376.

Οἷος Νήρικον εἷλον, Qualis eram, cum Nericum gnarem.

Ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, bene conditam urbem. ἐϋκτί κατ' ἀλωὴν, ſupra *v.* 335.

v. 377.

Ἀκτὴν ἠπείροιο, Littus continentis terræ. Vi *Od.* Φ. 109.

v. 378.

Τοῖος ἐὼν τῷ χθιζὸς, Talis ſane exiſtens & heri, wenn ich von ſolcher Beſchaffenheit geſtern geweſen wäre. ἦν γὰρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην, *Od.* Μ. 451.

v. 379.

Αἲ γὰρ (*ſc.* δυναίμην) — ἐφεστάμεναι, (Attica paragoge, pro ἐφεστάναι) καὶ ἀμύνειν Ἄνδρας μνηστῆρας, Utinam potuiſſem — adſtare vobis, & ulciſci Viros procos! verbum finitum eſt omiſſum, ex adfectu. ἐφέσταμεν, *Od.* Χ. 203. Ἀμύνειν, arcere & hoſtiliter inceſſere.

v. 380

Σφέων γόνατ' ἔλυσα, eos occidiſſem.

v. 381.

Σὺ δὲ φρένας ἔνδον ἰάνθης, tu vero mente intus lætatus fuiſſes. ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰάνθης, *Od.* Ψ. 47.

v. 383.

Od. Π. 478.

v. 384.

Od. Α. 145.

v. 385.

Ἐπιχειρέω, manum admoveo, χεῖρας ἐπιβάλλω, ich lege Hand an. οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον, *i. e.* ἤρξαντο δειπνεῖν. Ἀγχίμολον δὲ ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος. Vide ſupra ad *v.* 99.

v. 386.

Σὺν, una, ſimul.

v. 387.

Ἐξ ἔργων μογέοντες, Ex opere ruſtico, quod cum multo labore fecerant, & ex quo anhelabant feſſi. ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἐμόγησεν, ſupra *v.* 206.

Ἐπεὶ προμολοῦσα κάλεσσεν Μήτηρ, quoniam obviam progreſſa vocaverat Mater. οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον πρόμολον, *Od.* Ο. 467.

v. 389.

Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ſupra *v.* 211.

Ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν, quia ſenectus corripuit eum. pro κατέμαρπτεν. ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων αὐτὸν, cum adſecutus eſſet perſequens eum, *Il.* Ε. 65. ὥς ἐμὲ καταμάρψῃ ἐόντα ἔνδοθεν πόλιος, ut me conſequatur, dum in urbe ſum, *Il.* Ζ. 364.

V. 390.

Φράσσαντό τε θυμῷ, & agnoverunt animo.

V. 391.

Ἔσταν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες, *coll.* 393. ſie ſtuhnden, und wunderten ſich bald todt. Steterunt in ædibus ſtupefacti. ἐτεθήπεα θυμῷ, ſupra *v.* 90.

V. 392.

Μειλιχίοις ἐπέεσσι, *Od.* Φ. 192.

Καθαπτόμενος, *Od.* Υ. 323.

V. 393.

Ἷζ (*pro* ἷζε) ἐπὶ δεῖπνον, reſide ad cibum capiendum.

Ἀπεκλήθω, prorſus obliviſci facio. *in Med.* prorſus obliviſcor.

Ἀπεκλελάθεσθε (*pro* ἀπεκλάθεσθε, aor. 2. imperat. Med.) δὲ θάμβευς, (*pro* θάμβους,) & obliviſcimini ſtuporis & admirationis.

V. 394.

Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες, Diu enim pani manus admovere cupidi, cibo manum admovere volentes. Vid. ſupra ad *v.* 385.

V. 395.

Μίμνομεν (*pro* Ἐμίμνομεν) ἐν μεγάροις, Sedebamus & exſpectabamus domi.

Ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί, vos exſpectantes ſemper. ποτιδέγμενος, *Od.* Ψ. 91.

V. 396.

Δολίος δ' ἰθὺς κίε, Dolius (ſervus ſenior & honeſtior) recta ad eum ibat.

Χεῖρε πετάσσας Ἀμφοτέρας, manus expandens Ambas, præ lætitia. πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα, θύρετρα, *Od.* Φ. 50.

V. 397.

Ὀδυσεῦς (*pro* Ὀδυσσέως) δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, gratulatio ſervi primarii deſcribitur, hero reduci facta. ἑλὼν pertinet ad χεῖρα, prehendens manum Ulyſſis, oſculatus eſt eam. Vid. ſupra ad *v.* 235. & 319.

Ἐπὶ καρπῷ, *Od.* Χ. 277.

V. 399.

Ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν, cum rediiſti valde deſiderantibus nobis. τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα, *Od* Ψ. 6.

V. 400.

v. 400.

Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, Sed non putantibus nobis.

v. 401.

Οὖλω, ſum integer & totus & plenus, ὑγιαίνω, ſum bene valens, mir fehlet nichts. Eſt ab ὖλος, i. e. ὅλος. Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, i. e. ὑγίαινε, ὅλος καὶ ὑγιὴς ἴσθι.

Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν, Od. Θ. 413.

v. 402.

Supra v. 296.

v. 403.

Σάφα, ſupra v. 143.

v. 404.

Ἢ ἄγγελον ὀτρύνωμεν, an nuncium ei celeriter mittamus.

v. 406.

Τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι; quid te oportet talia curare?

v. 407.

Ἑὔξέστου ἐπὶ δίφρου, Vid. ad Od. Τ. 101.

v. 408.

Ὣς δ' αὔτως, Od. Χ. 114.

v. 409.

Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, Salutabant eum officioſe, Od. Σ. 110.

Καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο, & manibus ejus inhærebant, pro ἐνεφύοντο, coaleſcebant quaſi dextris manibus, conſtringebant ſibi invicem dextras, ἐδεξιοῦντο. εἰμαι Παντοίας πέφυκεν, Od. Χ. 348.

v. 410.

Ἑξείης, ſupra v. 384.

v. 411.

Περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο, de cœna in ædibus ſe occupabant. ita Od. Δ. 624.

v. 412.

Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ, Rumor autem nuncius celeriter per urbem vadebat ubique, ut perſona aliqua ibat per urbem, i. e. fama certa. ὄσσα, Il. Β. 93. Od. Α. 282. Β. 216.

Πάντῃ, ſupra v. 354.

v. 413.

v. 413.

Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα, Procorum horrendam mortem & fatum indicans & vulgans, φημίζουσα.

v. 414.

Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος, Illi autem ſimul audientes concurrebant aliunde alius. Φοίτων, Od. Ξ. 355.

Ὁμῶς, ſupra v. 63.

v. 415.

Μυχμὸς, ῦ, ὁ, gemitus, clauſis labris per naſum emiſſus. a μύζω, clauſo ore ſonum aliquem per nares edo, qualem indignantes ſolent; clauſis & protenſis paullulum labiis indignor.

Μυχμῷ τε στοναχῇ τε, de parentibus procorum occiſorum: conveniebant cum alto & triſti gemitu; ſic dicit τὸ διὰ τῶν μυκτήρων ἆσθμα καὶ τὸν ἐντεῦθεν ἦχον, mit tiefem ſeufzen.

v. 416.

Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, Exportabant vero corpora mortua ex ædibus. Vid. ad *Od.* x. 451.

v. 418.

Πέμπον ἕκαστον ἄγειν οἴκαδε ἁλιεῦσι, Tradiderunt piſcatoribus deportatoribus, qui quemque veherent domum: Curaverunt quemvis domum portandum per homines nauticos & portitores, quorum multi in illis inſulis prope ſe ſitis & Epiro vicinis operas ſuas navabant. ἁλιῆες, *Od.* X. 384.

v. 419.

Ἀθρόοι, *Od.* Ψ. 50.

v. 420.

Od Θ. 24.

v. 422.

Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο, Ἀντινόου. Ob filium enim ei nunquam ſedandus in mente luctus jacebat, Antinoum, er konnte das Leid um ſeinen Sohn gar nicht vergeſſen, oder aus dem Sinn ſchlagen. ἄλαστον ὀδύρομαι, *Od.* Ξ. 174.

V. 423.

Τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς, quem primum interſcit nobilis Ulyſſes. μηκέτι νῦν χρεώ καλὸν ἐναίρειν, *Od.* . 263.

V. 424.

Τοῦ (εἵνεκα) ὅγε δακρυχέων, *coll.* 437. Ob hunc iſte larimas effundens.

V. 425.

Ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιοῖς, certe magnum pus vir hic faciendum ſuſcepit contra nobiles homines. καὶ μήσατο ἔργα, ſupra *v.* 198.

V. 426.

Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων κ. τ. λ. die er zu Schiff mitgekommen hatte, quos cum navibus ſecum duxerat, ut imperator.

V. 427.

Ὤλεσε μὲν νῆας —, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς, Amiſit naves —, & homines.

V. 428.

Ὄχ' ἀρίστους, longe præſtantiſſimos. Vid ad *Od.* ο. 253.

V. 430.

Vid. *ibid.* 297.

V. 431.

Ἴομεν, Adgrediamur eos.

Κατηφής, ἐος, ὁ, ἡ, demiſſo vultu, præ pudore aut metu, niedergeſchlagen, kleinmüthig: ὁ κάτω βάλλων τὰ φάη.

Ἦ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί, aut & poſtea obnoxii & humiles animo & pudibundi erimus ſemper. *coll.* 432. wir werden immer in Schande und Scham ſtecken, und dörfen niemanden getroſt anſehen. *præterea* notat &, lugentes ſine ſolatio.

V. 432.

Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, Ignominia enim hæc ſunt & poſteris auditu. λώβην τινύμενος, ſupra *v.* 325.

Ἐσσομένοισι πυθέσθαι, *Od.* φ. 255.

V. 433.

Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας Τισόμεθ', Niſi

filiorum

filiorum & fratrum noſtrorum occiſores Puniemus & ulciſcemur. Φονεὺς, *Od.* Σ. 335.

v. 434.

Ὀυκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο Ζωέμεν, (*pro* ζώ-ειν,) non ſane mihi placebit animo Vivere.

v. 435.

Ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην, ſed citiſſime ... lim una cum illis interfici : mortuus ſim cum iis, qui perierunt.

v. 436.

Ἴομεν, eamus.

Μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι, (*pro* φθῶσι,) *coll.* 42 ne præveniant tranſeuntes mare illi. ἀλλ' ἄγε μιν φθ Τηλέμαχος - βαλὼν, *Od.* X. 91.

Περαιόω, in ulteriorem terram transporto: μὴ φθέω περαιωθέντες ἐκεῖνοι, ne illi nos præveniant & transpor tentur in terram aliam. Timebat enim Ἐυπείθης, n Ulyſſes cum ſuis transferat ſe in Epirum ex Ithaca, ibi que contractis copiis ab Ithacenſibus, ultionem *ob in*terfectos procos cupientibus, ſeſe defendat.

v. 437.

Ὣς φάτο δακρυχέων, Vid. ad *v.* 424.

Ὄικτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιοὺς, commiſeratio autem cep omnes Achivos, ſie wurden von Mitleiden ſehr gerührt οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα, *Od.* B. 82.

v. 438.

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων, Vid. ſupra ad *v.* 385.

v. 439.

Ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν, poſtquam ipſos ſomnus ſolv Vid. ad *Od.* T. 551.

v. 440.

Ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι, Conſtiterunt autem in medio.

Τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον, ſtupor autem cepit viru quemque. τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν, *Od.* Ψ. 93.

v. 441.

Μέδων, πεπνυμένα εἰδὼς, *Od.* X. 361.

v. 442.

Ὀυ γὰρ Ὀδυσσεὺς] Refertur hic vocula γὰρ non ad ic quod proxime præceſſit, ſed ad id, quod elegantii retic

ur: *Cavete quid faciatis; non ENIM &c.* Vid. ad 22. CLARK.

v. 443.

γὰρ Ὀδυσσεὺς Ἀθανάτων ἀέκητι Θεῶν τάδε μήσατο ἔργα. on enim Ulyſſes Immortalium contra voluntatem m hæc molitus eſt opera, *ſcil.* cædem procorum. d *v.* 425.

νάτων ἀέκητι Θεῶν, Immortalium ſine conſenſu Deo- Vid. ad *Od.* M. 290.

v. 444.

ς ἐγὼν εἶδον Θεὸν ἄμβροτον, Ipſe ego vidi Deum talem. ἄμβροτα εἵματα, ſupra *v.* 59.

v. 445.

ς Ὀδυσῆϊ Ἐγγύθεν ἑστήκει, qui Ulyſſi Proxime

Μέντορι (κατὰ) πάντα ἐῴκει, & Mentori in omni- ailis erat.

v. 446.

μὲν —, τοτὲ δὲ —, interdum —, interdum au- -. Vid. ad *Il.* A. 63. *coll.* 64. 65.

v. 447.

— προπάροιθ' Ὀδυσῆος Φαίνετο θαρσύνων, Deus — Ulyſſe ſtans Conſpiciebatur, & cohortans eum. το θαρσύνων, *Od.* Π. 448.

ῆρας ὀρίνων, procos conturbans & percellens.

v. 448.

κατὰ μέγαρον, Ferebatur cum gravi impetu per um.

δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον, ſupra *v.* 180.

v. 449.

ad *Od.* X. 42.

v. 451.

ὰρ οἶος ὅρα (*pro* ἑώρα) πρόσσω καὶ ὀπίσσω, is enim pervidebat & contuebatur ſimul præterita cum tibus, & futura, *ſc.* Halitherſes; ut ergo πρόσσω τὰ πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἐνεστῶτα καὶ παρεληλυθότα: utem τὰ μέλλοντα, nam præſens fere eſt nihil, & ex

ex mente Poëtæ ea ſunt præ oculis, quæ præterita futura ſunt nobis a tergo, & conjiciuntur a prud ex iis, quæ jam ſunt fueruntque, qualia futura ita *Il.* A. 343. Σ. 250.

V. 452.

Supra v. 53.

V. 454.

Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο, Veſt cordia & veſtro vitio, amici! iſtæ res contigerunt κότητα φυγόντες, *Od.* Ψ. 238.

V. 455.

Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', (*pro* ἐπείθεσθε,) ihr wollte nicht folgen: Non enim mihi parebatis.

V. 456.

Ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων, Ut veſt lios cohiberetis ab amentia ſua. παύσασθαι ἀνωγέμεν συνάων, *Od.* Π. 278.

V. 457.

Οἱ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀτασθαλίῃσι κακῇσι, Qui mag facinus fecerunt amentia peſſima. eſt ergo, Muthw Verwegenheit, Unbeſonnenheit, grobes Vergehen, vernunft: & Romanorum *flagitium* id ſæpe exp Vid. ad *Od.* Ψ. 67.

V. 458.

Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν, Vid. a Σ. 143.

V. 459.

Ἀνδρὸς ἀριστῆος, Viri & dignitate ſuprema & fo dine præcellentis. ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν, ſupra v. 86.

Τὸν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι, ipſum vero non an putabant rediturum.

V. 460.

Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο, Et nunc ita fiat.

Πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω, obtemperate mihi, dico. Vid. ad *Od.* Λ. 344.

V. 461.

Μὴ ἴομεν, Ne eamus.

Μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ, ne forte qui attractum infortunium inveniat. Vid. ad *Od.* Σ. 7

V.

v. 462.

ἂψ ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ, hi autem ſurrexe-
agno cum clamore, pugnare volentes. ἀλαλητὸς,
19.

v. 463.

ἐων πλείους, Plures, quam dimidia pars populi.
ἀθρόοι αὐτόθι μίμνον, illi vero conferti illic ma-
& exſpectabant, impetum hoſtium excepturi.
ι, ſupra v. 419.

v. 464.

γάρ σφιν ἅδε (pro ἥδε) μῦθος ἐνὶ φρεσίν, Non
lis placebat hic ſermo. ἐ σφῷϊν κραδίῃ ἅδοι αμ-
ν, Od. Υ. 327.

v. 465.

θει Πείθοντ', Eupitheo Obtemperabant.
τεύχεα ἐσσεύοντο, ad arma diſcurrebant capienda.

v. 466.

ἐπ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν, poſtquam in-
ſe vel induti ſunt circa corpus ſplendida ar-

χαλκὸν, Il. Β. 578.

v. 467.

ἠγερέθοντο, Una congregabant ſe. Vid. ad Od.

ἄστεος εὐρυχόροιο, ante urbem amplam & late cho-
arem alio tempore; fortaſſe & eodem, nam ce-
tur feſtus Apollini dies, & reliqui cives, præter
s cognatosque procorum, choreas obibant. εὐρυ-
κακεδαίμονα, Od. O. 1.

v. 468.

δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν, Eorum autem Eu-
dux erat plenus ſtultitia.
έῃσιν, pro νηπιέαις, ſc. φρεσὶ, i. e. ἀφροσύναις, ἀσυ-
ita Il O. 363. Υ. 411. ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ, in in-
curæ indiga, Il. I. 487

v. 469.

δ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, Cogitabat enim ille
filii ſui cædem, ἐκδικήσειν, ſich Genugthuung zu
t.

ex mente Poëtæ ea ſunt præ oculis, qu
futura ſunt nobis a tergo, & conjiciu
ex iis, quæ jam ſunt fueruntque, q
ita *Il.* Α. 343. Σ. 250.

v. 452.

Supra *v.* 53.

v. 454.

Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, ταδε
cordia & veſtro vitio, amici
κότητα φυγόντες, *Od.* Ψ. 238.

v.

Ου γάρ ἐμοὶ πείθεσθ᾽, (
nicht folgen: Non enim

Ὑμετέρους παῖδας καταπ ... φύλοιο
lios cohiberetis ab ... & pugnan
συνάων, *Od.* Π. 278. ... κερτομίῃς, *Od.* I

Οἱ μέγα ἔργον ἔρ... v. 475.
facinus fecerunt ... tues.
Verwegenheit, ... μφοτέροισι τίθησθα; (
vernunft: & ... trosque potius concilia
Vid. ad *Od.* Ψ. v. 477.

Κλήματα ... τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ
Σ. 143. ... hæc percontaris, & inter

v. 478.

Ἀνδρός ... δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐ
dine pr... conſilium per te reperiſti & co
Τὸν ... hoc interrogatio: An non ipſa hoc pr
putab... ſimul & conſtituis?

v. 479.

Κ ... ἤτοι κεῖνος Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών,
... rependet *vel* retribuet reverſus. O

v. 480.

... ὅπως ἐθέλεις, *Od.* Π. 67.
... δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν, *i. e.* ὡς εἰκός,
... ut decet & par eſt. Vid. ſupra ad *v.*

v. 481.

...cos punijt.

...82.

...fidum percutientes cæ-

...4.

...regnet ſemper.

ἡ ἄγαν λήθη : nam

...nem ſanciamus cædis, ...ejusmodi ἔκλησις eſt divi- ... πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς ...neſtie.] Similiter *Cicero* apud ... μὲν γεγενημένα πάντα, χαλάζης τε ... τρόπον συμβεβηκέναι νομίσαντες, λήθη ...rius *Maximus* de *Thraſybulo* : „Plebis ...terpoſuit, ne qua præteritarum rerum ... Hæc oblivio, quam Athenienſes ἀμνη- ...at, concuſſum & labentem civitatis ſtatum ...inum habitum revocavit. *Lib. IV. Cap. I.* „ ... memoriam diſcordiarum oblivione ſempiterna ...m cenſui. *Cic. Orat. Philippic. I. ſub initio.* „

..., *pro* θῶμεν, faciamus.

ἀλλήλους φιλεόντων, (*Attice* pro φιλούντων,) Ὡς illi vero ſe invicem amanto, Sicut antea.

v. 485.

... δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω, divitiæ autem & pax ...atæ utræque ſunto. ἅλις, *Od.* Ψ. 341.

v. 486.

... πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην, incitavit antea promp- ...ervam.

v. 487.

... κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα, Deſcendit vero ab verticibus (von den Höhen des Olympus) ve- *Il.* Α. 44.

v. 390.

Φράσσαντό τε θυμῷ, & agnoverunt animo.

v. 391.

Ἕςαν ἐνὶ μεγάροισι τεθηπότες, *coll.* 393. ſie ſtuhnden, und wunderten ſich bald todt. Steterunt in ædibus ſtupefacti. ἐτεθήπεα θυμῷ, ſupra *v.* 90.

v. 392.

Μειλιχίοις ἐπέεσσι, *Od.* Φ. 192.

Καθαπτόμενος, *Od.* Υ. 323.

v. 393.

Ἶζ (*pro* ἷζε) ἐπὶ δεῖπνον, reſide ad cibum capiendum.

Ἀπεκλήθω, prorſus oblivifci facio. *in Med.* prorſus obliviſcor.

Ἀπεκλελάθεσθε (*pro* ἀπεκλάθεσθε, aor. 2. imperat. Med.) δὲ θάμβευς, (*pro* θάμβους,) & obliviſcimini ſtuporis & admirationis.

v. 394.

Δηρὸν γὰρ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες, Diu enim pani manus admovere cupidi, cibo manum admovere volentes. Vid. ſupra ad *v.* 385.

v. 395.

Μίμνομεν (*pro* Ἐμίμνομεν) ἐν μεγάροις, Sedebamus & exſpectabamus domi.

Ὑμέας ποτιδέγμενοι αἰεί, vos exſpectantes ſemper. ποτιδέγμενος, *Od.* Ψ. 91.

v. 396.

Δολίος δ' ἰθὺς κίε, Dolius (ſervus ſenior & honeſtior) recta ad eum ibat.

Χεῖρε πετάσσας Ἀμφοτέρας, manus expandens Ambas, præ lætitia. πετάσθησαν δέ οἱ ὦκα, θύρετρα, *Od.* Φ. 50.

v. 397.

Ὀδυσεῦς (*pro* Ὀδυσσέως) δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, gratulatio ſervi primarii deſcribitur, hero reduci facta. ἑλὼν pertinet ad χεῖρα, prehendens manum Ulyſſis, oſculatus eſt eam. Vid. ſupra ad *v.* 235. & 319.

Ἐπὶ καρπῷ, *Od.* Χ. 277.

v. 399.

Ἐπεὶ νόςησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν, cum rediiſti valde deſiderantibus nobis. τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα, *Od* Ψ. 6.

v. 400

v. 400.

Ὀυδέ τ' οἰομένοισι, Sed non putantibus nobis.

v. 401.

Οὖλω, ſum integer & totus & plenus, ὑγιαίνω, ſum bene valens, mir fehlet nichts. Eſt ab ὄλος, *i. e.* ὅλος.

Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, *i. e.* ὑγίαινε, ὅλος καὶ ὑγιὴς ἔσο.

Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν, *Od.* Θ. 413.

v. 402.

Supra v. 296.

v. 403.

Σάφα, ſupra *v.* 143.

v. 404.

Ἦ ἄγγελον ὀτρύνωμεν, an nuncium ei celeriter mittamus.

v. 406.

Τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι; quid te oportet talia curare?

v. 407.

Ἐύξέστου ἐπὶ δίφρου, Vid. ad *Od.* Τ. 101.

v. 408.

Ὡς δ' αὔτως, *Od.* Χ. 114.

v. 409.

Δεικανόωντ' ἐπέεσσι, Salutabant eum officioſe, *Od.* Σ. 110.

Καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο, & manibus ejus inhærebant, *pro* ἐνεφύοντο, coaleſcebant *quaſi* dextris manibus, conſtringebant ſibi invicem dextras, δεξιοῦντο. ἱμὰς Παντοίας ἐνέφυσεν, *Od.* Χ. 348.

v. 410.

Ἐξείης, ſupra *v.* 384.

v. 411.

Περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο, de cœna in ædibus ſe occupabant. ita *Od.* Δ. 624.

v. 412.

Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη, Rumor autem nuncius celeriter per urbem vadebat ubique, ut perſona aliqua ibat per urbem, *i. e.* fama certa. ὄσσα, *Il.* Β. 93. *Od.* Α. 282. Β. 216.

Πάντη, ſupra *v.* 354.

v. 413.

v. 413.

Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα, Procorum horrendam mortem & fatum indicans & vulgans, φημίζουσα.

v. 414.

Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος, Illi autem ſimul audientes concurrebant aliunde alius. Φοίτων, Od. Ξ. 355.

Ὁμῶς, ſupra v. 63.

v. 415.

Μυχμὸς, ȣ̃, ὁ, gemitus, clauſis labris per naſum emiſſus. a μύζω, clauſo ore ſonum aliquem per nares edo, qualem indignantes ſolent; clauſis & protenſis paullulum labiis indignor.

Μυχμῷ τε στοναχῇ τε, de parentibus procorum occiſorum: conveniebant cum alto & triſti gemitu; ſic dicit τὸ διὰ τῶν μυκτήρων ἆσθμα καὶ τὸν ἐντεῦθεν ἦχον, mit tiefem ſeufzen.

v. 416.

Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φόρεον, Exportabant vero corpora mortua ex ædibus. Vid. ad Od. x. 451.

v. 418.

Πέμπον ἕκαστον ἄγειν οἴκόνδε ἁλιεῦσι, Tradiderunt piſcatoribus deportatoribus, qui quemque veherent domum: Curaverunt quemvis domum portandum per homines nauticos & portitores, quorum multi in illis inſulis prope ſe ſitis & Epiro vicinis operas ſuas navabant. ἁλιῆες, Od. X. 384.

v. 419.

Ἀθρόοι, Od. Ψ. 50.

v. 420.

Od Θ. 24.

v. 422.

Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο, Ἀντινόου, Ob filium enim ei nunquam ſedandus in mente luctus jacebat, Antinoum, er könnte das Leid um ſeinen Sohn gar nicht vergeſſen, oder aus dem Sinn ſchlagen. παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, Od. Ξ. 174.

V. 423.

Τὸν πρῶτον ἐνήρατο δῖος Ὀδυσσεύς, quem primum interfecit nobilis Ulyſſes. μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, *Od.* T. 263.

V. 424.

Τοῦ (ἕνεκα) ὅγε δακρυχέων, *coll.* 437. Ob hunc iſte lacrimas effundens.

V. 425.

Ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιούς, certe magnum opus vir hic faciendum ſuſcepit contra nobiles homines. κακὰ μήσατο ἔργα, ſupra *v.* 198.

V. 426.

Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων κ. τ. λ. die er zu Schiff mitgenommen hatte, quos cum navibus ſecum duxerat, ut imperator.

V. 427.

Ὤλεσε μὲν νῆας —, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς, Amiſit naves —, & homines.

V. 428.

Ὄχ' ἀρίστους, longe præſtantiſſimos. Vid ad *Od.* O. 253.

V. 430.

Vid. *ibid.* 297.

V. 431.

Ἴομεν, Adgrediamur eos.

Κατηφής, έος, ὁ, ἡ, demiſſo vultu, præ pudore aut metu, niedergeſchlagen, kleinmüthig: ὁ κάτω βάλλων τὰ φάη.

Ἦ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί, aut & poſtea obnoxii & humiles animo & pudibundi erimus ſemper. *coll.* 432. wir werden immer in Schande und Scham ſtecken, und dörfen niemanden getroſt anſehen. *præterea* notat &, lugentes ſine ſolatio.

V. 432.

Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, Ignominia enim hæc ſunt & poſteris auditu. λώβην τινύμενος, ſupra *v.* 325.

Ἐσσομένοισι πυθέσθαι, *Od.* Φ. 255.

V. 433.

Εἰ δὴ μὴ παίδων τε κασιγνήτων τε φονῆας τισόμεθ', Niſi aliorum

filiorum & fratrum noſtrorum occiſores Punieṁ[illegible] ulciſcemur. Φονεὺς, *Od.* Σ. 335.

v. 434.

Ουκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο ζωέμεν, (*pro* ζ[illegible] ειν,) non ſane mihi placebit animo Vivere.

v. 435.

Αλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην, ſed citiſſime [illegible] lim una cum illis interfici: mortuus ſim cum iis, [illegible] perierunt.

v. 436.

Ἴομεν, eamus.

Μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι, (*pro* φθῶσι,) *coll* 42[illegible] ne præveniant tranſeuntes mare illi. αλλ' ἄρα μιν φ[illegible] Τηλέμαχος βαλών, *Od.* X. 91.

Περαιόω, in ulteriorem terram transporto: μὴ φθέω[σι] περαιωθέντες ἐκεῖνοι, ne illi nos præveniant & transpor-tentur in terram aliam. Timebat enim Ευπείθης, [illegible] Ulyſſes cum ſuis transferat ſe in Epirum ex Ithaca, *ibi*que contractis copiis ab Ithacenſibus, ultionem *ob in*terfectos procos cupientibus, ſeſe defendat.

v. 437.

Ὣς φάτο δακρυχέων, Vid. ad *v.* 424.

Οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς, commiſeratio autem cepi omnes Achivos, ſie wurden von Mitleiden ſehr gerühret οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα, *Od.* B. 82.

v. 438.

Αγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων, Vid. ſupra ad *v.* 385.

v. 439.

Ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν, poſtquam ipſos ſomnus ſolvi Vid. ad *Od.* T. 551.

v. 440.

Ἔσταν δ' ἐν μέσσοισι, Conſtiterunt autem in medio.

Τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον, ſtupor autem cepit viru quemque. τάφος δέ οἱ ἦτορ ἵκανεν, *Od.* Ψ. 93.

v. 441.

Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς, *Od.* X. 361.

v. 442.

Ου γὰρ Ὀδυσσεὺς] Refertur hic vocula γὰρ non ad id quod proxime præceſſit, ſed ad id, quod elegantii

retice

ır: *Cavete quid faciatis; non ENIM &c.* Vid. ad 2. CLARK.

v. 443.

ἀρ Ὀδυσσεὺς Ἀθανάτων ἀέκητι Θεῶν τάδε μήσατο ἔρ- n enim Ulyſſes Immortalium contra voluntatem n hæc molitus eſt opera, *ſcil.* cædem procorum.

v. 425.

άτων ἀέκητι Θεῶν, Immortalium ſine conſenſu Deo- Vid. ad *Od.* M. 290.

v. 444.

ἐγὼν εἶδον Θεὸν ἄμβροτον, Ipſe ego vidi Deum alem. ἄμβροτα εἵματα, ſupra *v.* 59.

v. 445.

Ὀδυσῆϊ Ἐγγύθεν ἑστήκει, qui Ulyſſi Proxime

Μέντορι (κατὰ) πάντα ἐῴκει, & Mentori in omni- ilis erat.

v. 446.

μὲν —, τοτὲ δὲ —, interdum —, interdum au-. Vid. ad *Il.* A. 63. *coll.* 64. 65.

v. 447.

— προπάροιθ' Ὀδυσῆος φαίνετο θαρσύνων, Deus — Ulyſſe ſtans Conſpiciebatur, & cohortans eum. ο θαρσύνων, *Od.* Π. 448.

ῆρας ὀρίνων, procos conturbans & percellens

v. 448.

κατὰ μέγαρον, Ferebatur cum gravi impetu per ım.

ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον, ſupra *v.* 180.

v. 449.

ad *Od.* X. 42.

v. 451.

ὁ γὰρ οἶος ὅρα (pro ἑώρα) πρόσσω καὶ ὀπίσσω, is enim ›ervidebat & contuebatur ſimul præterita cum ibus, & futura, *ſc.* Halitherſes; ut ergo πρόσσω τὰ πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἐνεστῶτα καὶ παρεληλυθότα: utem τὰ μέλλοντα, nam præſens fere eſt nihil, & ex

ex mente Poëtæ ea ſunt præ oculis, quæ præteriti futura ſunt nobis a tergo, & conjiciuntur a prud ex iis, quæ jam ſunt fueruntque, qualia futura ita *Il.* A. 343. Σ. 250.

V. 452.

Supra v. 53.

V. 454.

Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένοντο, Veſti cordia & veſtro vitio, amici! iſtæ res concigerunt κότητα φυγόντες, *Od.* Ψ. 238.

V. 455.

Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', (*pro* ἐπείθεσθε,) ihr wollte nicht folgen: Non enim mihi parebatis.

V. 456.

Ὑμετέρους παῖδας καταπαυέμεν ἀφροσυνάων, Ut veſtr lios cohiberetis ab amentia ſua. παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀ συνάων, *Od.* Π. 278.

V. 457.

Οἱ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀτασθαλίῃσι κακῇσι, Qui mag facinus fecerunt amentia peſſima. eſt ergo, Muthwi Verwegenheit, Unbeſonnenheit, grobes Vergehen, vernunft: & Romanorum *flagitium* id ſæpe expr Vid. ad *Od.* Ψ. 67.

V. 458.

Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν, Vid. a Σ. 143.

V. 459.

Ἀνδρὸς ἀριστῆος, Viri & dignitate ſuprema & fo dine præcellentis. ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν, ſupra v. 86.

Τὸν δ' οὐκ ἔτι φάντο νέεσθαι, ipſum vero non an putabant rediturum.

V. 460.

Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο; Et nunc ita fiat.

Πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω, obtemperate mihi, dico. Vid. ad *Od.* Λ. 344.

V. 461.

Μὴ ἴομεν, Ne eamus.

Μή πού τις ἐπίσπαστον κακὸν εὕρῃ, ne forte quis attractum infortunium inveniat. Vid. ad *Od.* Σ. 72

V.

v. 462.

ἂρ ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ, hi autem ſurrexe- gno cum clamore, pugnare volentes. ἀλαλητὸς, 19.

v. 463.

ἰων πλεῖυς, Plures, quam dimidia pars populi. ἀθρέοι αὐτόθι μεῖναν, illi vero conferti illic ma- & exſpectabant, impetum hoſtium excepturi. ῖ, ſupra v. 419.

v. 464.

γάρ σφιν ἅδε (pro ἤδε) μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, Non lis placebat hic ſermo. ἐ σφῶϊν κραδίῃ ἅδοι αμ- ν, Od. Υ. 327.

v. 465.

θει Πείθοντ', Eupitheo Obtemperabant. τεύχεα ἐσσεύοντο, ad arma diſcurrebant capienda.

v. 466.

δ' ἕσαντο περὶ χροὶ νώροπα χαλκὸν, poſtquam in- ſe vel induti ſunt circa corpus ſplendida ar-

χαλκὸν, Il. Β. 578.

v. 467.

ἐι ἠγερέθοντο, Una congregabant ſe. Vid. ad Od.

ἄστεος εὐρυχόροιο, ante urbem amplam & late cho- irem alio tempore; fortaſſe & eodem, nam ce- ur feſtus Apollini dies, & reliqui cives, præter s cognatosque procorum, choreas obibant. εὐρυ- κεδαίμονα, Od. O. 1.

v. 468.

δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν, Eorum autem Eu- dux erat plenus ſtultitia. ἐῃσιν, pro νηπιέαις, ſc. φρεσὶ, i. e. ἀφροσύναις, ἀσυ- ita Il O. 363. Υ. 411. ἐν νηπίῃ ἀλεγεινῇ, in in- ūræ indiga, Il. I. 487

v. 469.

Γ' ὅγε τίσεσθαι παιδὸς φόνον, Cogitabat enim ille filii ſui cædem, ἐκδικήσειν, ſich Genugthuung zu l.

v. 470.

Ὀυδ' ἄρ ἔμελλεν ἀψ ἀπονοςήσειν, neque ſane er[...] verſurus.

Ἀλλ' αὐτȣ̃ πότμον ἐφέψειν, ſed ibi fatum obiturus[...] πότμον ἐφέψεις, *Il.* Φ. 588.

v. 472.

Ὕπατε κρειόντων, ſumme & ſupreme regum p[...]tium! ad Jovem. ita *Il.* Θ. 31. *Od.* Α. 45.

v. 473.

Εἰπέ μοι ἐιρομένῃ, Dic mihi interroganti.

Τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει; inquit Minerva ad Jo[...] quæ eſt animi tui ſententia occulta? quid mens tu[...] cum ſtatuit?

v. 474.

Ἢ προτέρω πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν Τεύ[...] An ulterius bellumque triſte & pugnam gravem i[...] eos Parabis?

Φύλοπιν αἰνήν. φυλόπιδος κρατερῆς, *Od.* Π. 268.

v. 475.

Τεύξεις, Fieri conſtitues.

Ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησθα; (*pro* τίθης;) amicitiam inter utrosque potius concilias?

v. 477.

Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾶς; [...] mea! cur me hæc percontaris, & interrogas? Vi[...] Od. Τ. 171.

v. 478.

Ὀυ γὰρ δὴ τȣ̃τον μὲν ἐβȣ́λευσας νόον αὐτή, Non [...] ipſa hoc conſilium per te reperiſti & conſtituiſti. [...] *h. l.* interrogatio: An non ipſa hoc prudenter in[...]gis ſimul & conſtituis?

v. 479.

Ὡς ἤτοι κεῖνȣς Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών, Quod ſa[...] Ulyſſes rependet *vel* retribuet reverſus. *Od.* Ε. 24.

v. 480.

Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, *Od.* Π. 67.

Ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν, *i. e.* ὡς ἐικὸς, dicam ver[...]bi, ut decet & par eſt. Vid. ſupra ad *v.* 294.

v.

v. 481.

ſεας ἐτίσατο, procos puniit.

v. 482.

ι πιςὰ ταμόντες, Fœdus fidum percutientes cæ-
irum victimis. ita *Il.* B. 124.

ν βασιλευέτω αἰεὶ, hic quidem regnet ſemper.

v. 484.

ις, εως, ἡ, plenaria oblivio, ἡ ἄγαν λήθη: nam
ompoſitione intendit ſæpe.

ν θέωμεν φόνοιο, Oblivionem ſanciamus cædis,
abiliendæ cauſa. Hinc ejusmodi ἔκλησις eſt divi-
nnum, juxta illud: ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς
! eine gänzliche amneſtie.] Similiter *Cicero* apud
aſſ. Lib. 44. Τὰ μὲν γεγενημένα πάντα, χαλάζης τε
| καταιλυσμοῦ τρόπον συμβεβηκέναι νομίσαντες, λήθη
ι. Et *Valerius Maximus* de *Thraſybulo*: „Plebis
citum interpoſuit, ne qua præteritarum rerum
) fieret. Hæc oblivio, quam Athenienſes ἀμνη-
ocant, concuſſum & labentem civitatis ſtatum
iſtinum habitum revocavit. *Lib. IV. Cap.* 1.„
:m memoriam diſcordiarum oblivione ſempiterna
lam cenſui. *Cic. Orat. Philippic. I. ſub initio.*„
Σ.

ιν, *pro* θῶμεν, faciamus.

ι' ἀλλήλους φιλεόντων, (*Attice* pro φιλείτωσαν,) Ὡς
, illi vero ſe invicem amanto, Sicut antea.

v. 485.

:οι δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔςω, divitiæ autem & pax
gatæ utræque ſunto. ἅλις, *Od.* Ψ. 341.

v. 486.

ιν πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην, incitavit antea promp-
inervam.

v. 487.

ὲ κατ' Ὀλύμποιο καρήνων ἀΐξασα, Deſcendit vero ab
i verticibus (von den Höhen des Olympus) ve-
a *Il.* A. 44.

v. 488.

'Οι δ' ἐπεὶ ἂν σίτοιο — ἐξ ἔρον ἕντο, Illi autem quam cibi — deſiderium expleverunt. Vid. ad 99.] Nequaquam hic ſupervacanea eſt vocula Sententiam enim connectit cum eo, quod præ 361 — 411. ubi Poëta *Ulyſſem*, *Laërtem*, cete cænantes depingebat: ad quos jam redit. CLA

Σίτοιο μελίφρονος, panis dulcis. οἶνον — μελ *Od.* O. 148.

v. 489.

Vid. ad *Od.* T. 508.

v. 490.

'Εξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ σχεδὸν ὦσι κιόντες, eſt Ell ἐθέλοιμι, ἵνα τις ἴδῃ, Exiens aliquis videat, nu prope ſint vadentes contra nos.

v. 491.

'Εκκίω, eo foras.

'Εκ δ' υἱὸς Δολίȣ κίεν, exivit autem filius Dolii.

v. 492.

Στῆ δ' ἄρ ἐπ' ȣ̓δὸν ἰών, ſupra *v.* 177.

Τȣ̀ς δὲ σχεδὸν εἴσιδε πάντας, illos vero vidit prop eſſe omnes.

v. 494.

'Οιδε δὴ ἐγγὺς ἔασ', Hi jam prope ſunt.

'Αλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον, ſed armemur celerit militari armatura. ὅπλιεσθεν δὲ γυναῖκες, *Od.* Ψ. 14

v. 495.

'Οι δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσι δύοντο, illi autem rabant, & induebant ſe armis.

v. 497.

'Εν δ' ἄρα Λαέρτης Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον, pro νον, & 'Εν eſt Ellipticum, pro 'Εν τȣ́τοις: Inter h niores etiam hi ſenes arma induebant.

v. 498.

Καὶ πολιοί περ ἐόντες, Etiam cani licet eſſent. κα λῆς πολιῆς, ſupra *v.* 316.

αῖοι πολεμιςαὶ, quibus jam pugnandum erat ex te, velint, nolint: & dicitur id *h. l.* de ſenii neceſſitate rerum ſuarum & pro cariſſimis ſuis mſerant: κατ' ἀνάγκην μαχηται. ὑμᾶς ἀναγκαῖοι, 209.

ςῆς, *Il.* E. 289.

v. 499.

v. 466.

v. 500.

. 370.

ὶ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν (*pro* ἐπῆλθεν) Vide ſupra ad *v.* 438. Ponitur ergo de *loco*, ſi pe ad aliquem accedit; & de *tempore*, ſi quis longo intervallo temporis ſupervenit.

v. 502.

206.

v. 505.

ἐν τόδε γ' ἔισεαι αὐτὸς ἐπελθὼν, jam quidem circa ſpicieris, contra hoſtes vadens ipſe. τάχα δ' εἰ- δ' ἀριθμὸν, *Od.* Π. 246.

v. 506.

μαρναμένων, Viris pugnantibus.

κρίνονται ἄριςοι, ubi quoque diſcernuntur optifortes ab ignavis. *ſc.* in pugna.

v. 507.

καταισχύνειν πατέρων γένος, Ne dedecores paternus. καταισχύνητε δὲ δαῖτα, *Od.* T. 12.

v. 508.

πάρος περ 'Αλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' i antea Roboreque fortitudineque ſplendebamus terra noſtra, im ganzen Lande. ὃς ἀνθρώπους λεπτοσύνῃ, *Od.* T. 395.

, *Il.* Δ. 303.

v. 510.

ὄψε' ἐθέλῃσθα, Videbis, ſi volueris.

V. 511.

Οὔτι καταισχύνοντα τεὸν γένος, Nequaquam me de- rantem tuum genus. Vid. ad *v.* 507.

V. 513.

Τίς νυ μοι ἡμέρη ἥδε, Θεοὶ φίλοι, Quæ mihi eſt dies, Dii boni! quam læta dies!

V. 514.

Υἱωνὸς, *Il.* B. 666.

Υἱός θ' υἱωνός τ' ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι, Filiusque posque de virtute certamen habent. οἱ περὶ πάτρης ἀ- δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο, qui pro patria bus laborem & certamen facere ſolent, *Il.* P. 158. „certamen honeſtum, & diſputatio ſplendida; om- „enim de virtutis dignitate contentio. *Cicero*, *de F* „*Lib. II.* §. 21.„ CLARK.

V. 516.

Πάντων πολὺ φίλταθ' (*pro* φίλτατε) ἑταίρων, om- multo cariſſime ſociorum!

V. 517.

Ἐυξάμενος, *ſeq. Dat.* Precatus, *ſeq. Accuſ.*

V. 518.

Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν προΐει — ἔγχος, Statim val- brans in anteriora mitte *vel* conjice — haſtam. V *Il.* Γ. 355.

Δολιχόσκιον ἔγχος, *Od.* T. 438.

V. 519.

Ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη, inſpiravit magnum Pallas Minerva. Vid. ad *Od.* T. 138.

V. 521.

Πρόϊει, (imperat.) mitte, conjice.

V. 522.

Χαλκοπάρηος, ου, ὁ, ἡ, quod ferreas habet gena- que apud Poëtam Epith. *galeæ.* Vid. ad *Il.* M. 18

V. 523.

ὐκ ἔγχος ἔρυτο, *i. e.* ὐκ ἐκώλυε, Ea vero non ha-hibuit.

ρὸ δὲ εἴσατο χαλκός, penitus autem ivit & penetra-um. διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν, *Od.* X. 295.

V. 524.

ησεν δὲ πεσών, *Od.* X. 94.

βησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ, cum caderet, crepuerunt quibus indutus erat: notat id duriorem & cla-ſonum, quam δυπεῖν, quod ſonum magis obſcu-identis corporis exprimit. ita *Il.* Δ. 504.

V. 525.

' ἔπεσον προμάχοις, *pro* ἐνέπεσον, Invadebant autem ndo primos, ſie warfen ſich auf die vorderſten, ie heftig an.

αχος, *Od.* Σ. 378.

V. 526.

ον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν, ſie ſtachen und hieben los.

εσιν ἀμφιγύοισι, *Od.* Π. 474.

V. 527.

νυ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους, Et ſane occidiſſent, & feciſſent eos expertes reditionis

ος, ου, ὁ, ἡ, *idem quod* ἀνόστιμος, (*Od.* Δ. 182.) n redit, qui non revertitur.

V. 529.

ν φωνῇ, Clamaſſet magna voce.

δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα, & continuiſſet a pugnando . *coll.* 530. τοὺς δέ αὖθι κάσχεθε, eos ibi detinuit, ſie da behalten, violenter, *Il.* Λ. 701.

V. 530.

θε πτολέμου — ἀργαλέοιο, Abſtinete a bello — gravi.

ιο κλαυθμοῖο, ſupra *v.* 322.

V. 531.

ιν ἀναιμωτί γε διακρινθῆτε τάχιστα, Ut ſine ſan-

 guine

guiſſe quam primum ex lite & contentione iſta mini. Vid. ad *Od.* Ξ. 148.

V. 532.

Τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε, illos autem pallidus timor cepit. Vide ſupra ad *v.* 449.

V. 533.

Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα, per metaphoram de ave: Eorumque exciderunt arma & manibus præ terrore.

V. 534.

Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, Omniaque (arma) ad terram decidebant.

Θεᾶς ὄπα φωνησάσης, Dea ſonare faciente vocem.

V. 535.

Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, Ad urbem vero convertebantur. ὥστε θαμὰ τρωπῶσα — φωνήν, *Od.* Τ. 521.

Λιλαιόμενοι βιότοιο, *Od.* Μ. 328.

V. 536.

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε — Ὀδυσσεύς, Horrendum autem clamavit — Ulyſſes. σμερδαλέα ἰάχων, *Od.* Χ. 81.

V. 537.

Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς, Et irruit converſus velut nitens, ſicut aquila: de Ulyſſe. ita *Il.* Χ. 308. de Hectore. κίρκος ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα, accipiter facili & celerrimo impetum facere ſolet adverſus columbam, ruere ſolet celeri ſuo volatu in columbam, wie der Habicht leicht auf eine Daube ſchieſſet und ſtoſſet, *ibid.*

Ἀλείς. Ἀχιλῆα ἀλεὶς ἔμενεν, Achillem manſit συστ[...] colligens ſe in arma, & paullo intra ſcutum contr[...] *Il.* Φ. 571.

Αἰετὸς ὑψιπετήεις, *Il.* Χ. 308.

V. 538.

Κρονίδης ἀφίει — κεραυνὸν, Saturnius mittebat fulmen.

Ψολόεντα κεραυνὸν, Vid. ad *Od.* Ψ. 330.

V. 539.

'δ' ἵπεσεν (*pro* Καὶ ἔπεσε δὲ) πρόσθεν Γλαυκώπιδος. De- autem (fulmen) ante Minervam, *i. e.* prudens :s intellexit, jam tempus eſſe paciſcendi.

ριμοπάτρη, ης, ἡ, gravi & præpotente patre nata. . *Minerva.* Vid. ad *Il.* E. 747. Θ. 391. *Od.* A. 101.

V. 542.

ο, παῦε δὲ νεῖκος — πολέμοιο, Abſtine, & ceſſare ontentionem pugnæ, halt. Vid. ſupra ad *v.* 530. οιΐν πολέμοιο, *Od.* Σ. 263.

V. 543.

ως τοι Κρονίδης κεχολώσεται, Ne forte tibi Saturnius tur. μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης, *Od.* O. 214.] Car :r ne manque jamais de ſe déclarer contre ceux, après qu'ils ſont ſatisfaits, & que les coupables té punis, veulent pouſſer plus loin leur ven- :e. DAC.

V. 544.

ἐ' ἐπείθετο, ille vero parebat.

V. 545.

κια δ' ἂν — μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε Παλλὰς, Fœdus ı — inter utroſque conſtituit Pallas. ὅρκια πιστὰ ῖες, ſupra *v.* 482

όπισθε, *i. e.* εἰς τὸ μέλλον, in poſterum. καὶ ἐπισθε βα- *Od.* X. 92.

V. 547.

pra *v.* 502.

INDEX
Rerum Præcipuarum.

A.

Achillis umbra : ſervilem magis optat in terris vitam, quam mortuorum imperium , Λ. 488 — 490
Adoleſcentes ſemper minus bene conſulunt , Η. 294
Adulterii pœna quandoque *pecunia* redemta , Θ. 332
Ææa , inſula , quam tenebat Circe , Μ. 1 — 4
Æoliam Hom. vocat inſulam , quo delatus eſt Ulyſſes, Κ. 1
Æolus a Veteribus fuit creditus habuiſſe in ſua poteſtate tempeſtates , *ibid.* 22
Æthiopas Hom. *extremos hominum* vocat , Α. 23
Ἀγαπητὸς , *filii unici* Epith. Β. 365
Ἀγάῤῥοος , *maris fluctuantis* Epith. Μ. 97
Ἀγελείη , *Minervæ* Epith. Π. 207
Ἀγκυλομήτης , *Saturni* Epith. Φ. 415
Ἁγνὴ , Epith. *Proſerpinæ* , Λ. 385. *Dianæ* , Σ. 201. ἁγνὴ ἑορτὴ , Φ. 259
Ἀιγίβοτος , *Ithacæ* Epith. Δ. 606
Ἀΐδηλος , *Martis* Epith. Θ. 309
Ἀιειγενέτης , *divinum* Epith. Ξ. 446. Ψ. 81

Ἀιθοψ

:halybis & *vini* Epith. H. 295
, *Mercurii* Epith. Ω. 10
, *ignis* Epith. Υ. 123
alia convertit ſe libenter opera, Ξ. 228
, Ω 484
νυκτὸς, tempus, quo vera ſomnia exſpectaban-
Δ. 839 — 841
Ulyſſis Epith. B. 225
, conjux Neptuni, Γ. 91
, quid? Φ. 430
εἴδωλα καμόντων, Ω. 14
nſepultorum corporum oberrare, & a quiete arceri,
'es credebant, A. 52
A. 320
Ulyſſis Epith. B. 17. ἀντίθεοι ἑταῖροι, Ξ. 247
·αι, Γ. 446
, Epith. *Ponti*, Δ. 510. *terræ*, E. 46. *ſomni*,
36
, *Ponti* Epith. K. 195
:ribuebatur cura juventutis, T. 86
idem quod ἀπαρχή, Ξ. 446
, *Menelai* Epith. O. 169
plantatæ, ac *ſylva* cæſæ *in Deorum honorem*,
I
, *cœli* Epith. I. 527
, *Ponti* Epith. B. 370. E. 52. 84. &c.
, *Palladis* vel *Minervæ* Epith. A. 762. Z. 324
commune *hominum* Epith. Z. 125. αὐδήεσσα, vo-
Leucothea, E. 334. *Circe*, K. 136. *Calypſo*,
19
divina exiſtimata ſunt, B. 181

B.

ur ſuſcipiantur? P. 288
ia longe melior maleficentiâ, X. 374
tui, M. 22

Bonv

Βοὴν ἀγαθὸς, *Menelai* Epith. Γ. 311. Δ. 307. Ρ. 1[illegible]
Boum Soli facta dedicatio, Μ. 127 — [illegible]

C.

Canes menſales erant etiam veteribus Principibus, Ρ. 309. 310
Cantilenam eam magis celebrant homines, quæcunque auditoribus *recentiſſima* exiſtat, Α. 351. 352
Cantores omni ſapientia inſtructi fuere, Α. 338
—— erant priſcorum Philoſophi, Γ. 267
—— in omnibus Principum aulis, Θ. 44
—— omnibus hominibus honore & reverentia excipiuntur, Θ. 479 — 481
Caput quaſſare, irati, Ε. 285. Ρ. 465. irridentis, Κ. 376 add. Σ. 153
Χαλκοχίτων, *Græcorum* Epith. Α. 286
Chirothecæ, Ω. 229
Χλωρηὶς, *luſciniæ* Epith. Τ. 518
Χρυσῆ, *Veneris* Epith. Θ. 337
Χρυσήνιος, *Martis* Epith. Θ. 285
Χρυσόθρονος, *Dianæ* Epith. Ε. 123. *Auroræ*, Κ. 541
Χρυσοπέδιλος, *Junonis* Epith. Λ. 603
Χρυσόῤῥαπις, *Mercurii* Epith. Ε. 87
Cibi capiendi *tempora duo* tantum *Hom.* novit, Ρ. 599
Ciconas jurene, an injuria, Ulyſſes invaſerit? Ι. 40
Cimmeriorum duas eſſe *gentes*, tradunt Scriptores, Λ. 14 — 19
Circe, quid de ejus virtute, *homines in belluas convertendi*, ſentiendum? Κ. 230 — 243
Circumvagatione egena nihil eſt deterius hominibus, Ο. 342
Citharam convivio Dii fecerunt ſociam, Ρ. 271
Cœlum uſque pertingere, quid? Ο. 328
Comam ſibi evellere, in luctu moris erat, Κ. 567
Concentus muſicus in epulis veterum Principum, Θ. 99

Conjuga-

onjugalis thori caſtitas, ſancte a priſcis obſervabatur, Τ. 527
onviviorum tria genera, Α. 226
Conviviis priſci non minimam beatitudinis partem poſuerunt, Ι. 11

D.

αΐφρων, Ulyſſis Epith. Α. 48
εῖπνον, ἄριστον, δόρπον, quomodo Græci diſtinguant? Ω. 359
eus difficilis eſt mortali homini domari, Δ. 397
—— poteſt omnia. Ξ. 444. 445
eorum in genibus hæc poſita ſunt, quid? Π. 129
—— aliquem cum priſci conſpicerent, metu correpti, Π. 179
ii non facile flecti ſe patiuntur ſacrificiis, Γ. 147
—— omnia ſciunt, Δ. 379
—— facile viventes, Δ. 805. Ε. 122
—— datores bonorum, Θ. 325.
—— omnia poſſunt, Κ. 306
—— facinora audacia & ferocia non amant, ſed juſtitiam requirunt &c. Ξ. 83. 84
—— plerique a Veteribus conficti ob accepta ab illis beneficia, Ο. 181
—— ſi apparent cuidam, non ſtatim omnes, qui adſunt, ſimul iſtam apparitionem conſpiciunt, Π. 161
—— in terris ſæpe ſub humana ſpecie obambulantes, Ρ. 485 — 487
—— ſoli poſſunt fortunam dare, Σ. 19
iis indigent omnes homines, Γ. 48
—— facile eſt, aut honeſtare hominem, aut adfligere & vilem facere, Π. 211. 212
extram apprehendere, ſignum olim fuit benevolentiæ, Α. 121

Δῖα γυναικῶν, Epith. *Penelopes*, Α. 332. Σ. 301. *Minerva*, Δ. 305
Δῖα Θεάων, dicitur *Circe*, Κ. 400. *Minerva*, Σ. 189
Διογενὴς, Β. 352 } *Ulyſſis* Epith.
Διοτρεφὴς, Κ, 266. }
Divinatio ex ſomniis, Τ. 535
Divitiæ Veterum conſiſtebant præcipue in gregibus, Ξ. 100
Δολιχήρετμος, Epith. *hominum nauticorum*, Θ. 191. *item*, Τ. 339
Δολοφρονέουσα, *Circe* vocatur, Κ. 339
Dominorum magna fuit *in ſervos poteſtas*, Α. 397. 398
Domus regia olim ſplendidiſſime inſtructa, Δ. 72. 73
Dona omnia non omnibus largitur Deus, Θ. 167. 168
Donum etiam exiguum & gratum eſt, Ζ. 208
Donatio mortis cauſſa, qua facta ſit conditione? Ρ. 78—83
Δυσκλεής, *Menelai* Epith. Ο. 52
Δυσκλυτὸς, *Piræi* Epith. Ο. 543. Ρ. 71

E.

Ἐχέφρων, *Penelopes* Epith. Δ. 111
Ἐννοσίγαιος, *Neptuni* Epith. Ζ. 326
Ἐπάρχεσθαι, Η. 183
Ἐπίστροφος, Α. 177
Epulum conſuetum poſt ſacrificia celebrari, eoque ritu inter Deorum convivas & familiares recenſeri, certum habebatur, Η. 201 — 203
Ἐρίγδουπος, *Jovis* Epith. Θ. 465. Ο. 112
Ἐρισθενὴς, *ſummi Dei* Epith. Θ. 289
Ἑρμαῖος λόφος, Π. 471
Ἐτεραλκὴς, *victoriæ* Epith. Χ. 236
Εὐαγγέλιον, quid? Ξ. 152
Εὐδείελος, *Ithacæ* Epith. Β. 167. Ι. 21. *inſularum*, Ν. 234

Εὐήνορ,

ἤνωψ , *vini* Epith. Λ. 622
ικνημις , *Græcorum* Epith. Ψ. 319
ἔπεπλος , *Nauſiçaæ* Epith. Z. 49
ιπλοκαμὶς , *Achivarum* Epith. B. 119
πωλος , *Ilii* Epith. B. 18. Λ. 163
ιρύπορος , *maris* Epith. Δ. 432. M. 2
ιρυσθενὴς , *Neptuni* Epith. N. 140
ιρύχορος , *Elidis* Epith. Λ. 635. *Hyperea* , Z. 4. *Lacedæmonis* , N. 414
ιρώεις , *locorum ſubterraneorum* Epith. K. 512
υσελμος , *navis* Epith. Θ. 500. P. 160
υσκοπος , Epith. *Mercurii* , H. 137. *Dianæ* , Λ. 197
υστέφανος , *Veneris* Epith. Θ. 267. Σ. 192
xequiarum tempus nulli certo termino adſtrictum erat , Ω. 63 — 65

F.

Famam Hom. ex *Jove* dicit eſſe , A. 283
Feſtis a rebus laborioſis Veteres abſtinebant , Φ. 259. 260
Filii pauci ſimiles patri ſunt , &c. B. 276. 277
Fortes multi habentur , ſed ab iis , qui ignavi ſunt , Σ. 382
Fronti nulla fides , P. 454
Funera amicorum ludis omnigeniſque certaminibus celebrare olim ſolebant viri genere clari , Ω. 85 — 92
Furta ac rapinæ antiquitus in Græcia *creberrimæ* , Γ. 71 — 74

G.

Γερήσιος , *vini* Epith. N. 8
Gratia nulla eſt poſt beneficia accepta , A. 695. X. 319

Harpyiæ ,

H.

Harpyiæ, Α. 241. Ξ. 371
Helena, quomodo voces ſingularum uxorum Gi rum Ducum exprimere tum *ſciverit*, tum *vol*
Δ. 279
Homicidam jus erat interfici a propinquis occiſi, Ο.
Homine nihil terra nutrit miſerabilius, Σ. 129. 130.
Homines *brevis ævi ſunt*, Τ. 328
Hominum *animus talis eſt*, *qualis fortuna*, Σ. 135. 1
Horologii alicujus an *Hom.* meminerit? Ο. 403
Hoſpitalitas non fuit olim res vilis & mercen
Α. 311
Hoſpites ingreſſos Veteres frequenter ſoliti *lavare* & *gere*, Δ. 49
—— adventantes *oſculo excepti*, Π. 15. 16
Humanitas Veterum in illos, qui domus ac rei inc oberrarent, Ι. 270. 271. Ρ. 475. 476

I.

Ἰχθυόεις, *Ponti* Epith. Α. 381. Ι. 83
Ἱερὸν πτολίεθρον, Α. 2. ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο, Β. 409. ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, Η. 167. Θ. 4. 385. — νόοιο, Σ. 34. ἱερὸν ἦμαρ, Ι. 56. ἱερὸς στρατὸς, Ω
Ἠεροειδὴς, *Ponti* Epith. Ε. 164. Μ. 80
Ἠγάθεος, *Pyli* Epith. Β. 308
Ἰκετήσιος, *Jovis* Epith. Ν. 213
Incantatione ſitiſſe dicuntur Autolyci filii *ſanguinem* er pentem ex vulnere, quod Ulyſſes acceperat
456 — 458
Infantes recens nati a patribus in avorum genua po bantur, Τ. 401
Ἰοειδὴς, *Ponti* Epith. Ε. 56
Jovis ædes & poſſeſſiones immortales, Δ. 78. 79

is potentia eſt maxima. E. 4
— Hercei altare, X. 335
ve ſunt omnes hoſpites & egeni, Z. 207
ἅρμος, Γ. 17. } *Neſtoris* Epith.
λαάτης, Γ. 436. }
ιος Φώς, *Telemachi* Epith. Υ. 124
ter pater hominumque Deorumque, A. 28
— *bonumque malumque dat: poteſt enim omnia*, Δ. 236. 237
— *omnibus imperat*, I. 552. N. 25
— *homines inſpicit*, & *punit*, *quicunque peccet*, N. 213. 214
— *maxime indigne fert mala opera*, Ξ. 284
— *Deorum maximus & optimus*, T. 303
— *bene novit omnia: fortunam & infortunium hominum*, Υ. 75. 76
— *pater, qui Diis & hominibus imperas*, Υ. 112
ιπλόκαμος, *Calypſus* Epith. Θ. 452. M. 389

K.

λλιγύναιξ, *Spartæ* Epith. N. 412
λλίκομος, *Helenæ* Epith. O. 58
λλιπάρῃος, *Helenæ* Epith. O. 123. *Melantho*, Σ. 320
λίσφυρος Ἰνὼ, E. 333
ρτερόθυμος, *Herculis* Epith. Φ. 25
αρχεσθαι, Γ. 445
ατάφια, A. 291
λοεργὸς, *Vulcani* Epith. Θ. 345
λυτότοξος, *Apollinis* Epith. P. 494. Φ. 267
υανὶς, *navis* Epith. T. 182
ανογρόφος, *Ithaca* dicitur, I. 27
κερδόφρων, *Ulyſſis* Epith. P. 124
υανόπρωρος, *navis* Epith. I. 482
υανοχαίτης, *Neptuni* Epith. Γ. 6. I. 528
Κυθέρεια, *Veneris* nomen, Θ. 288
Κυλλήνιος, *Mercurii* Epith. Ω. 1
μαίνων, *Ponti* Epith. Δ. 425. A. 252

L.

Labores exantlati & præteriti ſunt jucundi mem
O. 399
Λαοσσόος, Epith. *Amphiarai*, O. 244. *Minervæ*, Υ
Largiri de alienis, nulla retentio, aut miſerati
451. 452
Lavabantur & *ungebantur* ſæpius Veteres, Σ. 171
Λευκώλενος, Epith. *Nauſicaæ*, Ζ. 101. Η. 12.
Λ. 334. *ancillæ*, Τ. 60
Libationes fiebant perpetuo a ſurgentibus convivis;
ſertim vero *Mercurio*, Η. 138
Loti dulcedo & ſapor, Ι. 94 — 97
Loti, purisque corpori veſtimentis ſumtis, Veteres
bant Deos, Ρ. 48
Ludicra certamina, finitis conviviis, in uſu olim
Θ. 97 — 103
Λυσιμελής, *ſomni* Epith. Τ. 57. Υ. 343

M.

Mala facta malum habent finem, Θ. 329
Malorum auctor non Deus, ſed mortales ipſi, Α. 32 –
Μαλακὰ ἱμάτια, quid? Λ. 437
Manes defunctorum ter inclamare Veteres ſoleb
Ι. 65. 66
Manu utraque accipere, proverb. Ρ. 356
Manus aqua perfundebant Veteres ante preces, Β
Μελιηδής, *ſomni* Epith. Τ. 551
Menſa ſua apponebatur olim cuivis convivæ, Α. 13
Menſæ olim — duntaxat *perfricabantur ſpongiis*,
111. 112
—— removebantur, convivis abeuntibus, *ibid.* 14
Menſis *Hom.* cum Deos tum homines ubique *aſſi*
facit, nullibi *accumbentes*, *ibid.* 145
Menſem Græci quemvis in *tria* diſtinxere διχήμερ
161 — 163

λ

curius omnium hominum operibus gratiam & gloriam præbet, O. 318
rcurio, antequam cubitum irent, *libationem fundebant*: eidemque *linguas cremabant* priſci, Γ. 332—334
rcurii virga, Ε. 47. 48
derata & temperata omnia ſunt meliora, O. 71
λω, quid? K. 305
rbum a Jove magno immiſſum non licet evitare, I. 411
rs; quam nemo effugit, qui modo natus ſit, Ω. 29
ortem ne Dii quidem ab homine arcere poſſunt, F. 236
— divinitus conſtitutam nemo poteſt effugere, Π. 447
rtes repentinæ virorum *Apollini*, contra mulierum *Dianæ* tribuebantur, Γ. 280. Ε. 123
ulieres olim ſolitæ panem parare, & cetera, quæ ad victum pertinebant, H. 103. 104
uſarum numerus, Ω. 60
uſica & choreis a vetuſtiſſimis temporibus ſe oblectabant in conviviis, A. 152

N.

ὐλοχος, *portus* Epith. K. 141
κυομαντεία, inſcriptus *XI. Liber Odyſſ.*
quitia hominum maxima, qui aliud clauſum in pectore, aliud in ore promtum habent, P. 66
δυμος, M. 311 } *ſomni* Epith.
γεῖτος, N. 80. } *ſomni* Epith.
όεις, *altorum montium* Epith. T. 338
obiliſſimi etiam pueri olim *pincernarum* officio defuncti, O. 141
mina infantibus olim *impoſuerunt matres*, conſentientibus earum maritis, Σ. 5

O.

ἐριμοπάτρη, *Minervæ* Epith. Ω. 539
ulos comprimere morienti; *ibid.* 295

Ὀδυσσεὺς, unde? B. 340. T. 406 — 409

Οἱ ἀγορεύεις, ſingularis apud *Hom* formula, Σ. 388

Οἶνοψ, *Ponti* Epith. B. 132. M. 388

Ὀλοόφρων, *Atlantis* Epith. A. 52

Ὁμοιίος Epith. *mortis*, Γ. 236. *belli*, Σ. 263

Oracula magnam vim habuerunt *in conſtituendo imp*
Γ. 215. Π. 402

Oraculum *Jovis antiquiſſimum* Cretæ viſebatur, *i*
Minos formam legum poſtea a ſe latarum ha
dicitur, T. 179

Ὄρχαμος λαῶν, *Ulyſſes* vocatur, K. 538

Oſculari patriam terram, moris olim fuit. Δ. 522. E

Οὖτιν ſe vocari dixit *Ulyſſes*, cum eum rogaſſet Cyclo
I. 366. 367

P.

Παιπαλόεις, Epith. *Sami*, Δ. 671. & 845. *Ithacæ*, A.

Πανδαμάτωρ, *ſomni* Epith. I. 373

Panis in cibo primum locum obtinebat, A. 147

Parenti illatam injuriam ulciſci, in laude olim poſitu
Γ. 203. 204

Parentibus θρεπτήρια non rependere, iram divinam
xime provocare exiſtimabatur, B. 134 — 137

Parentes optimos *corpore* referre, nihil eſt, niſi eo
mo repræſentamus, Δ. 206

Parere nocti, quid? M. 291

Patria nihil dulcius, I. 34 — 36

Penelopes tela, B. 109

Πεπνυμένος, *Telemachi* Epith. O. 86

Περίφρων, *Penelopes* Epith. A. 329

Περίρρυτος, *inſularum* Epith. T. 173

Φαεσίμβροτος, *Solis* Epith. K. 138

Φαίδιμος, *Ulyſſis* Epith. *ibid.* 251

Φάρμακον, valet *remedium* & *venenum*, A. 261

Φιλομμειδής, *Veneris* Epith. Θ. 362

Φοινικοπάρῃος, *navium* Epith. A. 123

Φθισίμβροτος, *pugnæ bellicæ* Epith. X. 297

ϕίζοος, *terræ* Epith. Λ. 300
ιnctæ, quid? M. 55 — 72
ωλὴ, vocatur inſula, quo delatus eſt Ulyſſes, K. 3
κιλομήτης, *Ulyſſis* Epith. Γ. 163
ιόος, Δ. 405. Z. 272. X. 385. } *maris* Epith.
ιυβενθὴς, Δ. 406. &c. }
λύαινος, *Ulyſſes* vocatur, M. 184
λύβουλος, *Minervæ* Epith. Π. 282
λύχαλκος, *Sidonis* Epith. O. 424
λύκλυστος, *Ponti* Epith. Δ. 354. Z. 204
λύμητις, B. 173. H. 207. } *Ulyſſis* Epith.
λυμήχανος, A. 205. Λ. 616. }
λυφάρμακος, *Circes* Epith. K. 276
lyphemus: mira omnemque fidem ſuperantia videntur, quæ *Hom* de eo narrat, I. 288 — 293
— cur Ulyſſes eum excæcaverit? *ibid.* 318
λυφλοίσβος, *maris* Epith. N. 85
λύφρων, Epith *Vulcani*, Θ. 297. *Ulyſſis*, Ξ. 424
λυσπερὴς, *hominum* Epith. Λ. 364
λύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς, E. 171. 354. } *Ulyſſis* Epith.
λύτροπος, A. 1. &c. }
ϊάμνειος, *vini* Epith. K. 235
econes vinum miniſtrabant, A. 143
— mittebantur ad perferenda nuntia, vel ad aliquem accerſendum, Θ. 47
— per urbem circumducebant victimas, ſolenniter immolandas, Y. 276
otei de una in aliam formam *verſiones* multæ ac mirificæ, Δ. 417. 418
ϊλόεις, *fulminis* Epith. Ψ. 330
ολίπορθος, Θ. 3. Π. 442. Ω. 119 } *Ulyſſis* Epith.
ολιπόρθιος, I. 504 }
ıdor non eſt utilis homini indigo, dona apud alios quærenti, P. 347
λάρτης, Epith. ἀδῶ, A. 276

Q.

Quercu & petra natum eſſe, prov, T. 163

R.

Reges, qui laudem mereantur, Β. 47
Reges & Judices ad epulas civium ſolennes vocari, m
erat antiquus, Α. 184
Regii juvenes præfuerunt pecoribus paſcendis, Ν. 22
—— generis habita magna ratio, Π. 401
Regium munus conferebat olim populus in eos, qui e
miis meritis eſſent illuſtres, &c. Α. 387
de *Repetundis* furtis ac rapinis *actiones* fuerunt intent
Φ. 17
Riſus Sardonius, Υ. 301. 302
Ῥηξήνωρ, *Achillis* Epith. Δ. 5. Ξ. 217

S.

Sacrificiis ſuis homines Deos ſibi devincire, *credidit*
antiquitas, Α. 60
Sagittæ acies veneno infici ſolebat, *ibid.* 259 — 264
Sal; *ne ſalis quidem micam dare*, prov. Ρ. 455
Saltationes duum *generum* apud *Hom.* Δ. 18 19
Salutandi ritus vulgaris fiebat *dextrarum conjunctione*, Ι.
34. 35
Sapit feliciter, *qui alieno periculo ſapit*, Κ. 199
Sceptrum in manus ſumebant reges, quoties publico
aliquo munere erant functuri, Γ. 412
Scrobs tantum defunctis, quemadmodum & Diis inferis
effodi ſolebat, Λ. 25
Scylla & Charybdis, quid? Μ. 73 — 110
Sedilia lapidea erant præ foribus domuum Veterum, Γ.
406 — 408
Sepulcris non raro defixa inſtrumenta, quibus defunctus
uſus fuerat, Λ. 77. 78
Sepultura eſt *honor mortuorum*, Γ. 258
Sepulturam mortuorum religioſiſſime Græci curabant,
Λ. 72. 73
Servi Græcis erant plerumque *capti bello*, Α. 398

vi olim ſoliti *emi*, Ξ. 115. 202. 452
ιερος, *cœli* Epith. O. 328
ilem ſemper ducit Deus ad ſimilem, P. 218
enes : ad eas devenit *Ulyſſes*, M. 39 — 54
ιπῖοχοι βασιλῆες, *magnorum Principum* Epith. Θ. 41
is portæ, quid? Ω. 12
nnia e duabus portis ad nos exire *Hom.* confingit, T. 562 — 567
mnus nimius moleſtus, O. 393
rtes in galea movendi mos, K. 206
lendor inuſitatus, in domo aliisve locis apparens, *fauſtum* olim *omen* erat, T. 36 — 40
rnutantibus ſalutem apprecandi mos, unde? P. 541. 542
lphur etiam inſerviebat *luſtrationibus*, X. 480. 481
pplices vicini *hoſpitibus* : pari religione utrique culti, I. 270. 271
pplicum *ritus*, H. 142
pplicibus *locus tutiſſimus* — erat *focus*, *ibid.* 158

T.

λασίφρων, *Ulyſſis* Epith. A. 87
νηλεγὴς, *mortis* Epith. B. 100. Λ. 170
νύπεπλος, *Helenæ* Epith. Δ. 305. O. 171. *Lampetiæ*, M. 375. *Ctimenæ*, O. 362
uri Neptuno olim *ſacrificabantur*, T. 6
ctorum forma erat *plana*, non faſtigiata, K. 559
κνα de *brutis* quoque ponitur, Π. 217
lemachus, quomodo *pius in matrem* dicendus ſit, A. 215. 216
— *matrem ad telam* & *colum remittens*, *ibid.* 345 — 359
λεσφόρος, *anni* Epith K. 467
λήεις, *ſacrificiorum eximiorum* Epith. N. 350. P. 50
mpla præcipue *in urbibus exſtructa*, — Z. 266
ρψίμβροτος, *Solis* Epith M. 269
ιος, *Ulyſſis* Epith. A. 65. B. 233

Θεοειδὴς, Epith. *Telemachi*, Ξ. 173. *Theoclymeni*, Ο. [illegible] *Antinoi*, Φ. 277
Θεοείκελος, *Alcinoi* Epith. Θ. 256
Θῆτες, quales? Δ. 644
Throni & *ſedilia*; in quo differant? Α. 132
Τηλέπυλος, *Læſtrygoniæ* Epith. Κ. 82
Tireſias Thebanus: de eo Circe Ulyſſi perhibet, quod [illegible] huc valida apud inferos frueretur mente, un[illegible] mortuorum ſaperet, Κ. 494. 495
Tonitru omnium ſignorum cœleſtium *nobiliſſimum*, & [illegible]xime *ominoſum* erat, Υ. 102 — 104

V.

Velocitas res fuit olim in egregiis *Ducibus* deſideranda, Γ. 112
Videre diem, quid? Ε. 220. Ζ. 311
Vinum Veteres plerumque *aqua temperabant*, Α. 110
—— *Maroneum* ſupra alia *Hom.* effert, Ι. 208 — 210
Ulyſſes multorum hominum urbes moresque vidit, Α. 1 — 3
—— exemplum præclarum hominis patriam diligentis, *ibid.* 58 59
—— ratem conſtruens, Ε. 262
—— quomodo poſſet ratem ſeptendecim dies gubernare ſe ſolo, & a ſomno toto illo tempore abſtinere? *ibid.* 268 — 278
—— quod, vicinus ſuæ patriæ, ſibi ſomnum obrepere ſiverit, mirum videtur, Κ. 31
Uxori dotatæ dotarium, quo aleretur, — collocare tenebatur maritus, Β. 132

INDEX

INDEX
Auctorum Citatorum.

iis, quorum in INDICE in ILIAD. facta eſt mentio.)

B.

BOS Critiſche Betrachtungen über die Poeſie und Mahlerey. 3. Theil. (Kopenhagen. 1760. und 1761.) H. 112

C.

NETS (AUG.) Bibliſche Unterſuchungen. 6. Theil. (Bremen. 1738 — 1747.) H. 59

D.

DALE (ANT.) Diſſert. de origine ac progreſſu Idololatriæ & Superſtitionum, &c. (*Amſtel.* 1696.) A. 1

- de Oraculis Ethnicorum Diſſert. duæ. (*ibid.* 1683.) Ξ. 327

G.

GEORGII (CHRIST. SIGISM.) Hierocriticus N.
ſive de ſtylo N. Teſt. Lib. III. (*Witt*
Lipſiæ. 1733.) B. 63

H.

Hiſtoria Deorum fatidicorum, Vatum, Sibylla
Phæbadum, apud priſcos illuſtrium. (G
Allobrogum. 1675.) Δ. 417. 418

K.

KOECHERI (JO. CHRIST.) Analecta Philolog.
Exeget. in quatuor SS. Evangelia. (*Altenbu*
1766.) M. 311. Ξ. 257. Σ. 286. T. 122

M.

MORELL (T.) Theſaurus Græcæ Poeſeos, &c.
næ. 1762.) E. 4. 43. &c.
MOSEBACH (PHIL. WILH.) de Præconibus
rum Comment. (*Francof.* & *Lipſiæ*. 1767
276

N.

NICOLAI (JOH.) Tract. de Græcorum Luctu
gentiumque Ritibus variis. (*Thielæ*. 1697
141 — 147. Ω. 46

PE

P.

:ERI (DAN.) Lexiçon Vocum Græc. Synonym. &c. (*Dreſdæ.* 1766.) Ω. 359

INERI (TOB.) Syſtema Theologiæ gentilis purioris. (*Baſileæ.* 1679.) K. 306

R.

ZIVS (JOAN. FRED.) de Ambiguis, Mediis & Contrariis: *ſive* de ſignificatione Verborum ac Phraſium ambigua. (*Trajecti ad Rhenum.* 1736.) A. 261. Θ. 383

S.

a Diſſert. Orat. Epiſtol, &c. IV. Partes. (*Tiguri.* 1741 — 1743.) P. 541. 542

ER (J. ADAM) Notæ ad Pythagoræ aurea Carmina. (*Lipſiæ.* 1750.) A. 32 — 34

– Notæ ad Phocylidis Carmina. (*ibid.* 1751.) B. 86

toris incerti Græci Fabulæ aliquot Homericæ de Ulixis erroribus, ethice explicatæ. &c. (*Lugd. Batav.* 1745.) I. 84. K. 230 — 243. A. 14 — 19. M. 73 — 110

ODTMANNI (JO. CHRIST.) Specim. Different. Græcæ Linguæ, &c. (*Wolfenbuttelæ.* 1745.) Φ. 178. 430. Ω. 359

VOSSII

V.

VOSSII (GERH. JO.) de Theologia Gentili & ſiologia Chriſtiana III. Tom. (*Francof. num.* 1675.) K. 513, 514. N. 104

FINIS
TOMI OCTAVI.

NOV 17 1938